

157

قَوْلِنَا فَاَعْتَبِرُوا يَا اُولِي الْاَبْصَارِ

الْاُمَمِ

عَلَى الشَّكْلِ

مَوْلَى مُحَمَّدٍ عَظِيمِ تَاجِرِ كُتُبِ سَمِيرِ بَازَارِ لَاهُورِ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ

والمنته کہ دریں ایام فرخندہ قرجام کتاب نایاب
مستثنیٰ بہ

اکرام محمدی

منظوم غنی پنجابی
تفسیر سورۃ والضحیٰ

مصنفہ

مولوی عبدالستار صاحب

بفرمائش

مولوی محمد محمد عظیم محمد عظیم تاجران کتب بیرون شہیر النوالہ

گیٹ صدیقی ٹریڈ لاہور

(پتہ: سٹیڈ عالم پریس لاہور)

فہرست مضامین کتاب الامم محمدی تفسیر سورہ الاحقاف منظوم پنجابی مصنف مولوی عبدالستار صاحب

نام مضمون	صفحہ	نام مضمون	صفحہ	نام مضمون	صفحہ
بیان حکایت صدیق اکبر	۱۳۳	فقائل عشرہ بلیغہ	۳	حمد و نعمت	۳
بیان ذکر و نیکہ بشارت	۱۳۳	ذکر فضیلت حضرت ابو بکر رضی اللہ تعالیٰ	۴	بیان توحید علم و کبریٰ رب العالمین	۴
بیان ذکر ولادت سیدنا صلعم	۱۵۳	بیان موسیٰ علیہ السلام در شان محمدیوں	۴	بیان سترہ معجزاتی و صفات ربیہ	۴
بیان حکمت باری تعالیٰ کہ اول نور	۱۵۶	بیان ذکر محبت حضرت عمر رضی اللہ عنہ	۱۲	بیان سوال ولی اللہ در گاہ اول شانہ	۱۲
سبب پیدائش اور پختہ تیار آبا	۱۵۹	بیان ذکر سورہ الضحیٰ اشرف	۱۵	بیان ذکر ولی اللہ کہ تو منیٰ امیر اہل بیت	۱۵
بیان ذکر تولد کی عالیجناب صلی اللہ علیہ وسلم	۱۶۰	و شان نزول اول	۱۶	بیان نعمت سرور عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۱۶
بیان احوال عبدالمطلب و او انور	۱۶۲	بیان آمدن نقارہ کے طلب معجزہ	۱۸	ذکر و نیکہ جبرائیل علیہ السلام	۱۸
کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۱۶۹	بیان آمدن ولید و غنیمہ بن برعمہ	۲۰	تفسیر و فضیلت سورہ فاتحہ	۲۰
بیان علیہ دانی سرور کائنات صلعم	۱۶۸	خدمت رسول کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۲۲	بیان سوال عورت و پیش کشی سرور کائنات	۲۲
بیت خزول	۲۸۵	بیان سبب نازل ہونے سورہ و الضحیٰ	۲۸	بیان بابت زاید کہ راضی نہ تھا بود	۲۸
بیان وفات حضرت امیر مومنان	۲۹۰	کابیان آمدن جبرائیل علیہ السلام	۳۱	بیان سائل نماھی	۳۱
بیان سوال کردن بارس و فحش اسالی	۲۹۲	سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۳۲	بیان مدح سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۳۲
بیان وفات سرور عرب حضرت	۲۹۴	فقائل لبم اللہ الرحمن الرحیم	۳۸	بیان فضائل درود و شریف	۳۸
بیان رفتن ابو طالب سر	۱۸۷	شروع تفسیر سورہ و الضحیٰ	۴۶	بیان محبت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۴۶
حضرت برائے تجارت	۱۸۸	بیان حکایت زاید زیندار	۴۸	بیان حکایت صاحب ادب کہ	۴۸
بیان جانار رسول پاک کا	۲۹۹	بیان ذکر فدک کفار و شفقت	۵۰	بوقت موسیٰ علیہ السلام بود	۵۰
خد بچہ الگری کے	۳۰۶	آبجیات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۵۱	ذکر اصحاب سفینہ رضی اللہ عنہم	۵۱
بیان سبب عمارت مدینہ منورہ	۳۰۶	بیان ذکر امیر اسمعیل علیہ الصلوٰۃ والسلام	۵۱	بیان ذکر شاہ سلطان محمود غزنوی	۵۱
بیان ارادہ کرنا کافروں اور قتل	۳۱۱	بیان عجباً عشرہ رات دن	۵۲	ذکر داود علیہ السلام کہ سوال کیا اس نے	۵۲
کرے سرور کائنات کے و قصہ نبوت	۳۱۶	بیان حوض کوثر در محشر	۵۵	بیان ذکر حاجی کہ سفر میں فوت ہوا	۵۵
بیت خزول	۳۵۹	بیان عرض کردن ابوالمرد و اصحاب	۵۶	بیان ذکر و رجیات امام حسن بصری	۵۶
بیان احوال اصحاب کرام رضی اللہ عنہم	۳۶۹	رضی اللہ عنہ پیش حضرت سرور	۵۶	بیان احوال داود علیہ السلام	۵۶
حکایت ابو مرشد رحمۃ اللہ علیہ	۳۷۸	کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۹۵	در حبیب آنجناب	۹۵
بیان شان اہل سخاوت	۳۸۵	حکایت نوبلا	۹۸	بیت خزول	۹۸
بیان احوال پیرام مجوسی کا	۳۸۴	بیان مباحثہ دوزخ و جنت	۱۰۰	بیان احوال موسیٰ علیہ السلام	۱۰۰
سبب صدقہ ختمی ہو گیا	۳۸۴	بیان قربانی والد سرور کائنات صلعم	۱۰۵	بیان حکایت آتش پریش موسیٰ علیہ السلام	۱۰۵
ذکر احوال عبد اللہ انصاری	۳۸۲	بیان احوال والد شریف	۱۰۶	بیان حکایت شریفی رحمۃ اللہ علیہ	۱۰۶
بیان حکایت و خضر صاحب سخاوت	۳۸۲	آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۱۰۸	بیان احوال و حقیقتی شاہ عرب	۱۰۸
بیان حکایت جذائی و کنیا و نایب	۳۸۲	خزول	۱۱۰	بیان حکایت عجمی کہ از نصیر آمد	۱۱۰
بیان حکایت سبب مجوسی	۳۸۲	بیان درقات حضرت عبداللہ والد	۱۱۱	بیان ذکر برکت و شفقت	۱۱۱
خانہ کتاب	۳۸۲	رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۱۱۲	کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۱۱۲

۱۸۰۳۸
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 ط

حَامِدًا اَوْ مَصَلِيًّا

پاک شریکوں پاک زوالوں کل ملکوں واوالی
 ہر نون ہر دل جل تھل اندر پل پل نال سمجھانے
 مدد کارا میر و زہیروں اسنوں بے پرواہی
 خود متکبر پاک معبود صاحب استا کاری
 گل مہنیں ہر گل پیدا کر کے خوش گلزار نکالی
 خوش رفتاروں خوش رخساروں حسن بازار نکالی
 حمد اعلیٰ ہر دم لائق پاک خدا اکبر نون
 اس دی ہے سب استا کاری خاکی نوری ناری
 ہر خانے و چہ چائن کر وی دولت اوسے گھرو
 قوم اپنی پر عقل اپنی پر سب کوئی ہوسے راضی
 اپنے عالی ایہ خوش ہوون غیر پسند نہ آون
 گھر و چہ نیاد فرستنائی کہہ پروا ونہ گھرو

صاحب صفت کار بگر اکبر ذات تبارک عالی
 حافظ نامہ صراجم اکرم ہر دم حاضر نامے
 بے نقصان ہمیشہ اسدی قائم و قائم شاہی
 شرم کنندہ کرم کنندہ مالک صفت غفاری
 کون فرما کر حیب کار بگر قدرت پاک دکھالی
 کیا خوش رنگ با بیخیمہ فانی استا کار بنا یا
 ہر ہر خوبی خدا عجیبہ بخشی جن بشر نون
 زمیناں لے آسمانوں اندر جو پیدائش ساری
 ہر صورت و چہ جلوہ ہا سے قدرت کار بگر وی
 جو مخلوق ادیا یا رب تے کیا حکمت اس قاضی
 لوگ جتنہاں توں سمجھتے ہیں ناقص قوم و بین دن
 چہ بگر بہار پھلاں دی مسرت و مانعوں گھرو

ہر مسکیناں نے مخنا جاں حال و لاں واجانے
 بچھری نافرماناں طرفوں بند نہ کرے کریمی
 خاص عبادت اس دی کولوں جو انکار لیا
 کیا سردار امیر اکابر کیا مسکین سوا
 شکر کرے کوئی کفر کماڑے کسے دور ہٹا
 نہاک حرام آرام گزارن رزقوں بے پرواہی
 جسدا اس طرفوں منہ کالا بدیاں و فتر کا
 کرے بیان جو صفت ربانی طاقت نہیں قافوں
 و بچھو والہ ہر داعی و احلموں کرے ستاری
 نثار سنی و چہ فرق نہ پاوے نہ اس رزق کھٹا
 بہت پیسا و تار سچ و دھوکے جلد نہ پیر منگا
 ایہ توحید سے نون و دشتہ مالک زمین فلک و
 کافر مشرک و شمن تائیں و رہتیں ہیست اندا
 جہ تک سورج بہتاری طرفوں نہ تشریف لیا
 قاتاں مقناں اس سرکارے ہرگز پیش نہ گیاں
 کون کہینہ کون گھرانہ او کھٹے بے پرواہی
 نافرمانی کرنے والے و دوزخ بندی خانہ
 عاجز ہو کر سر سجدے و چہ و صر وی قلم نسا
 کا غدنوں توفیق نہ اولوں اتنا بھارا کھٹا
 ملک مقرب زمیاں انبر سجدے و چہ تمام
 کیا توحید کریمی اسدی جے میں ذکر سناواں

مگر اس اسدی شکر گذاری والا قدر چھپانے
 شفقت رحمت و احم اسدی عالی ذات قدسی
 دور کرے نہیں اس دشمن تو کبھی روزی قرق نہ پاو
 جو بونکو لالہ دیوے بھولوں کسے نہ چھوڑے عالی
 بند نہ کرے برات کسے دی حکم کرے ترمادے
 عام خزانے نگر حباری و چہ سرکار الہی
 موج دکھلے پائے اسنوں ایڈیاں شرماں والا
 حمد غفاری صفت ستاری رب عالم رحم نون
 جلدی کرے خوار نہ اسنوں کارن اس بدکاری
 بے شرماں پر شرم کر بند الیسا رحم کس اندا
 تا جو بچھری بختیاں اسنوں جے توبہ دل شے
 اس باہجوں کوئی الیسا جہڑا ہو نہیں کر سکدا
 بخشش سنگن الیاں تائیں کسے نہ بچھڑک ویندا
 تہ تک عام اجازت بچھنوں جو آٹے سوا
 پین سنگار سہاگن ہوون جو سجدے و چہ پیاں
 شوخ مزاجیاں پیش نہ جاوین و چہ و دیار الہی
 ابو جیل ابو عب ہوراں کھٹیں اچھا کون گھرانہ
 علم پیافت نون کی طاقت بچھ صفت ربانی
 مگر اس واجب ہر ایک تائیں سر سجدے و چہ پاو
 اولوں بولن حمد ثنا میں و چہ سرکار گرامی
 لاکھاں سال حیاتی ہوشے کسے حساب پلاواں

بیان توحید علم و کریمی رب العلمین حل شانہ

حضرت موسیٰ نون ہک جاہل نون پاپلاوے

سی اوہ متکر رب نبی کھٹیں ایہ پیغام سناوے

رب اپنے نون میری طرفوں بات کہیں اک میری
حضرت موسیٰ نون فرمایا پاک خداوند سامیں
جنیوں سا مکتیں نہ شراویں سچہ احسان بھلاویں
کچھ نہیں لوڈ عبادت تیری کہیا جناب الہی
حضرت موسیٰ نون جد ملیا اوہ مجھوں سوالی
سنگرہ دیوں چھم چھم رو یا میں فتر بانی جاواں
میری تا فرمائی اپر نون لوریں ہر سر بانی
ایسا ادب کنوں شرماتا اوہ مسکین نما تا
حب ربانی غالب ہوئی کلمہ بول سنایا
تو بے لے کرد پر آیا او گنہگار سوالی
واہ سبحان اللہ رب عالم سچہ صفتان اسامیں
بندے پاس ہے دشمن اسد اعاجز ہو کر آئے
رہدے در پر دشمن عاصی جس دم آن کھلوے
اس وحیہ سے توحید ربانی وحدت ثابت ہوئی
بھاویں کتنے منگن آون سائل او گنہارے
میں بن ہو رہیں در کونی کرم کما یا لورے
جس دن غرق موسیٰ نے کیتا فاروں کا قرانیں
یا موسیٰ ایہ دشمن فاروں ساوی طرف نہ آیا
جے کھوار اسادے در پر فاروں عرض سناندا
ایہ توحید خدا نون ورثہ واحد ہے رب عالی
بہتا منگن والے رب مکتیں بہتی عزت پاون
امر ہوئے نون ساٹے در پر لیا یلے پرواہی
ایسی رحمت دار رب مالک صفت نہ کیتی تیلے
ایڈیاں شرمیں والا مالک رحم کم آون والا
جس عاصی دا عمر تمامی بدیاں دفتر والا

جنیوں نہیں رب پالنہار کونی نہیں عاجت تیری
ساوی طرفوں جا کر کینا اوہ سوالی تائیں
تا کھتی نون پیدائش ساوی دور نہ کیتا جاویں
تا اسیں لہج پہنچاواں تینوں سانوں بے پرواہی
کل پیغام سنایا اسنوں امر ہویں رب عالی
نون رب ایڈیاں شرمیں والا مالک وہاں شرواں
بیشک فرض عبادت تیری واہ مولا سبحانی
رور و آکھے حضرت موسیٰ سچا نبی ربانا
نورا بیان کیتا دل روشن گھر والا گھر آ گیا
سجدے اندر حاصل ہوئی منزل والاں والی
کدے نہ ور مکتیں دور سٹاے کسے نما تے تائیں
کدی نہ اس پر رحم کماے ہوئے عذاب و کھاے
چھڑک مذمت کرے نہ اسنوں رحمت نازل ہووے
تا فرمان اپر مہربانی کر نہیں سکدا کونی !
شرم کر ہی اس سر کالے رحمت کھا کھاں مارے
چھڑکن منع سوا بیاں کردا کوں نما بیاں موئے
غیرت شرم کنوں فرمایا پاک خداوند سامیں
تیرے اگے عاجز ہو یا قتلہ عجب ہٹا یا
اسیں نہ ور مکتیں دور کر تیرے غرق نہ کیتا جاندا
بندہ تنگ طبیعت ہوئے آن جدوں سوالی
منگن نہیں جو بعد عبادت فہروں بھارا کھٹا وں
تیری کچھ پر واہ نہیں سانوں کہے جناب الہی
جو اس در پر عاجز ہوئے شرم خدا فرماوے
مجرم عبدالستار جہاں پر پرے پاون والا
جو اس سے در آون کھلوے نہیں ہٹان والا

صفت غفاری شرم ستاری حد حساب آفت

جویں رسائے وچہ مفسر حاضر ذکر سناوے

بیان شرم غفاری و صفت ستاری پروردگار

حضرت موسیٰ کلیم اللہ واسعی حدود زمانہ
طبیق زمین پر قحط و بالوں تنگی نازل ہوئی
امت اپنی لے کر حضرت شہروں باہر آئیا
شر ہزاراں ساتھ نبی دے مومن نیک رہانے
غیرت امروں ہو رہا وہ گرمی طبعی جلا یا
جیکر میرا گھٹ گیا منصب یارب ملک سیاں
تا توں بخش اسانوں پانی نبی محمد پاروں
تا پھر جبرائیل جنابوں ایہ فرمان لیا یا
ہے اک قوم تیری وچہ بندہ امر ہو یا سرکاروں
چالی سال گناہ وچہ گندے اسنوں شرم نہ آیا
جلد نکالو باہر اس نوں کہیا جناب ربانی
سکر اولوں نبی اللہ اولوں سوال سناوے
میں نہ اس دارا زبنا وال نہ کچھ حال سناواں
آپے تشبیب آوازہ کر پوسن کر نکل جاوے
تا پھر کرے بلند آوازہ رب دانی پیارا
چالی سال گناہ بریا یوں تینوں خوف نہ آیا
سب خلقت نوں عاجز کیتا اس تیری بہ پائی
نکل شتاب اس امت وچوں امر کیتا یکباری
تا وہ اوگتہار نماں ہر دل نظر ٹکاندا
بچھ گیا شرم مندہ ہو کر حیرت نازل ہوئی
جیکر میں ہن جدا نہ ہوواں منجوں پھر پھر روئے

بارش بند ہوئی تا سختی کیتا حال دیرانہ
پانی باہجوں خلق نمائی حال نہ رہ گیا کوئی
یارب بارش کرار زانی بہت سوال سنا یا
وچہ سرکار دعائیں منگن ہو کر بہت نمائے
عاجز ہو کر نبی اللہ دے رو کر عرض سنا یا
ہو سوال کیتا سرکارے درووں ہجوں آیاں
فضلوں نظر گرم دی ہوئے خاص تیری سرکاروں
بھیج سلامت عزت تیری پاک خدا فرمایا
نازل ہوئی غیرت اسدی شامت پاروں
اج تک اس نے واگ نہ موڑی ساڈا امر بھلایا
دور کرو خدا سدے تائیں فضلوں طسی پانی
نام نشان اسانوں اسدا حال جتا پا جاوے
نال میں خوارہ کراں اس تائیں اندر شہر گراواں
عاجز نوں بغیرت کرنا شرم اسانوں آوے
جلدی نکل اساوے وچوں اسے عاصی بدکارا
دور کرن داتیرے تائیں حکم خدا فرمایا
سخت دلیری شامت تیری بارش بند کرائی
سکر غالب حکم رہا تا ڈر گئی خلقت ساری
کوئی نہ نظری آیا اسنوں باہر نکلیا جاندا
پیشک میں بدکار منہ کالا میرے جیہا نہ کوئی
باہجہ گناہوں خلقت ایہ سختی نازل ہوئے

جہن جہاں جدا ہواں تا مینوں دیکھے خلقت ساری
 بلیٹھا رہاں تا میری پاروں ملک فنا ہو جاوے
 آخر تائب ہو کر دیو یا عرضاں بول سنایاں
 شرم کریمی قائم تیری یا ستار غفارا
 واہ سبحان اللہ جد عاصی عاجز نہ ہو یا نما ناں
 رو کر منگداسی پیا عاصی خالق وی سرکاروں
 غیرت رحمت پھیرا پایا ویر نہ لگی کوئی
 ہو قربان رسول رہا نا اولوں عرض سناتا
 بلیٹھی رہی نہانی خلقت آلو اپنی جسامیں
 امر ہو یا اج تائب ہو یا اوہ گنہگار بیچارا
 واہ سبحان اللہ جو میں اس دن بخشا عاصی تائیں
 پھر سوال رسول رہا ناں وجہ سرکار سنا سے
 امر ہو یا میں او گنہا پلاں پہ سے کج صارا
 چغلاں نوں اسیں دشمن جا نا مقبول سچاواں
 ایہ توحید خدا نوں ورثہ بدیاں پردہ پاو سے
 واہ سبحان اللہ رب عالم بند گیاں واسا میں
 سن انساناں تیرے کارن جو احسان رہا باقی
 پیدا کر کے تیرے تائیں اسان نہ کرے بھلایا
 مگر اں کرو عبادت ساوی ایہو پیارا سانوں

سبھ کوئی دور کر لسی مینوں آوے پیش خواری
 اوہ بدلہ سبھ میرے سر پہ روز قیامت آوے
 تین بن کس دروائے جاواں بخشہ ہارا یا سا یاں
 تین بن بخشش کس تھتیں منگے عاجز او گنہارا
 رحمت والے بدل کارن آیا حکم رہا ناں
 کہ منظور نہدا یا مینوں شرف رسولان پاروں
 ختم دعا تھتیں اول استوں بارش نازل ہوئی
 یارب اوہ گنہگار نہ ڈکھا باہر نکلیا جاتا
 کیا موجب اس بارش اندر دوسو میرے تائیں
 حاضر ہوون والیاں کارن میں ہاں بخشہ ہارا
 بخش مصنف نوں سے مجلس یارب ملک سا میں
 کون بندہ اسیں دیکھاں استوں جے سر کار جتا سے
 اس واپر وہ کوں اتاراں یا مقبول پیارا
 اس و حال تساؤ تیا میں پھر کس طور سناواں
 دشمن عاصی تائب کارن حکم کرے شرم سے
 گرم کماوے تے فرماوے بندے عاجز تائیں
 بیشک ساؤ دوست ہو میں جینوں قدر چھپانی
 بے فرمایاں کارن تینوں ہرگز نہیں بتایا
 تا جو جنت سا تھتی سے بخشاں اسیں تسناوں

فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

پس نہ مرو مگر اس حالت میں کہ مسلمان ہو

یعنی پورے مومن ہو کر ختم کرو زندگی
 ہر دن و فتر بدیاں والے بھیجو اسیں اسانوں

نہیں تاکا فر دشمن ہو سی کرے جو نافرمانی
 اسیں تسناں پہ بارش بھیجاں کیوں نہیں شرم تسناوں

ایسے تسانوں پالنے والے ہرگز ہو رہ نہ کوئی
 دل تے یاد نہ حکم اسا و ابات پسند نہ آئی
 کچھ پرواہ نہیں جبکہ سانوں دل کھنیں تسان بھلایا
 جس دن و وزخ حاضر کیتا شروع عدالت ہوئی
 آور بار میرے دل اولوں نہ کر نمک حرامی
 طبق زمین بدیاں کھنیں بھر کے جسے ساڈیوں آویں
 جو دل پاو کریندے سانوں اتوں نظر اساڈی
 شوقوں اولوں پاو جو کرے مجلس و چہ اسانوں
 ساڈی طرفوں کتہ جہانندی خیراں ویول جانش
 و چہ سورۃ و التین خداوند تسمان کر فرماوے
 سوہنا جسم عجیبہ نقشہ نرم کلام پیاری
 عالی منصب عالی عزت تا میں ہو کر کسے وی
 اسے پر جس نے رب نبی وی بکری تا بعداری
 نہیں تاں ایسی ولت ہو سی خالق وی سرکاروں
 عظمت عزت جسے توں چاہیں وہاں جہانناں والی
 دل دنیا حرصوں فارغ کر کے آور وائے میرے
 فضلوں نغنی کراں دل تیرا رحمت بے پرواہی
 نہیں تاں دنیا کارن حرصوں سخت مصیبت پاویں
 غیرت ساڈی ویسی تینوں غم تنگی دل گیری
 کھی نہ ماٹے جو دل عاجز نہ سر سجدے و چہ مہرے
 جس نے اپنا اصل بھلا یا تو یہ طرف نہ آوے
 جو دل عاجز اوگنہارے ساٹے و پر آوے
 پاک حدیث مظاہر حق کھنیں سن توں یار سوالی
 سی کوئی سخت گناہیں فاجر سخت شرارت بھریا
 دل و چہ فکر پیاس تا میں کرے قیاس نما تاں

اسے پر تسان قدر کچھ تا محجب عدالت ہوئی
 اجکل ملسن پکڑن والے ویر نہ لگے کافی
 بیشک کر سو یا و اسانوں جس دن شر تیا یا
 سب کوئی کہسی توں رب واحد نہیں بن ہو رہ نہ کوئی
 گل مراواں وہیں جہانیں بخشاں اسیں تمامی
 کچھ پرواہ نہیں اسیں نہ موڑاں جبکہ شرک نہ لیاویں
 اسیں ہمیشہ اول حاضر رحمت نہیں دو راڈی
 اسیں ظاہر مجلس اندر کرے یاد انہا توں
 اسیں انہا توں غیرت قہروں اسے گل شکھارے
 سبھ کھنیں سوہنا بندہ خاکی صفت نہ کیتی جائے
 ایسی صورت نہیں کسے نوں اندر خلقت ساری
 جو پی پیار بندہ خاکی و چہ سرکار رہیدی
 ہو رہ نہ یادہ عزت اسنوں بخش کرے رب باری
 برا ہو گ خنزیریاں نالوں نمک حرامی پاروں
 خبر حدیثوں پاک نبی کھنیں امر کرے رب عالی
 گل مراواں بخشاں تینوں جتنی مطلب تیرے
 نا محتاج کسے و اچھوڑاں کسے جناب آہلی
 تنگی خانے کھنیں غم اندر ماری و امر حسابی
 کیونکر حرصوں حاصل کر سیں ورجہ شان امیری
 اسیں انہا توں رحمت فضلوں صاحب عزت کرے
 قہروں و وزخ بھارا کھارے ساڈا کی گھٹ جاوے
 اسیں انہاں پر رحم کماں وور نہ کیتے جاوے
 صفت کریمی رحمت والا مالک ہے رب عالی
 کر کر بدیاں صبر نہ آیا مروی واری وریا
 بیشک و وزخ میرے کارن قہر عذاب ٹکاناں

وقت دہاناں ہتھ نہ آوے رور و نیر چلاوے
 جدوں خداوند مختصر کارن ویسی حکم دو باری
 نیک اعمال والے لبسین جنت قرب حضوری
 نہیں برا بر میرے کوئی فاسق ظالم عاصی
 آخر وقت نہ عدے اس نے حیلہ لوں بنا یا
 قبریں دفن نہ کرنا مینوں کرے سوال نہانا
 جنگل و چہ اوہ خاک او او سخت ہو جد آئے
 تا جو پھر نہ ثابت کر کے مینوں رب اٹھائے
 آکھ گیا سی جو بی نالا عمل اولاد کسا یا
 حاضر کروا مانت ساڈی کچھ نقصان نہ پائے
 حکم لے کھتیں لاش نمائی جلد ثبوتی ہوئی
 تن تن پیرا کھتر کھتر کینے وسہنت قہر جباروں
 کس کارن تدرہا یہ کم کتیا پاک خدا فرمایا
 میں ڈرہ باجے دفن ہو یا میں پھرا کھٹا یا جاساں
 خوف تیرے کھتیں ایہ سمجھ حیلہ ول و چہ آ یا مینوں
 واہ سبحان اللہ رب عالم پاک خداوند سا میں
 اسدے قہروں جو کوئی ڈر کر توبہ نہ پور آئے

میں ہن پیش ہو ساں سر کٹے پھسیاں کون چھڑاوے
 قبراں و چوں زندہ ہو کر اٹھسی خلقت ساری
 دوزخ جاسن او گنہارے ہوگ عدالت پوری
 وقت حساباں ہرگز مینوں عدلوں نہیں غلامی
 حاضر کر فرزندوں تائیں اتنا سخن سنا یا
 ساڑو بیتاں تساں لاش میری نوں اندر خاک لانا
 پانی و چہ دریا دے ڈالو پانی و چہ مل جاوے
 قہر الہی سخت عدلوں جان غلامی جاوے
 اس دریا نوں کھجی اس دنوں حکم خدا فرمایا
 دل و چہ بدن سلامت ہو یا راوی خبر سناوے
 پیش عدالت حاضر ہو یا ویرہ نہ لگی کوئی
 ہم فعلت ہذا اس نوں حکم ہو یا سرکاروں
 آکھس اپنے عییاں پاروں آئیں بدن جلایا
 جیونکر بدیاں دفتر میرے کدی نجات پاساں
 لقد عجزت لک رب فرمایا بخش و تاساں تنوں
 رحم کنندہ بخشیاں پر تقصیراں تائیں
 وہ جنت رب بخشے اسنوں حکم خدا فرماوے

وَلَيْسَ خَافٍ مَّقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ

اور جو کوئی ڈرا کھڑے ہونے سے اپنے رب کے آگے اسکو میں وہ جنت بالرحمن

وہ جنت اس کارن ورنہ تانہ کچھ خوف عدلوں
 دو جا ہوگ انعام حضوروں حاضر ہوں پاروں
 دفتر بدیاں دور ہو جاوے رحمت پاک الگاموں
 باہجہ حسابوں صفت ربانی کون بیان سناوے

سچی توبہ کرے جسے بندہ ڈر کر پاک جتنا لوں
 ہک جنت اس توبہ کارن بخش ہوئے سرکاروں
 تائب چور ہوئے یا زانی کھتیندا پاک کتا ہوں
 لکھ نہیں سکدی قلم بیچارے سر سجد پوچھ پائے

جاو و گرفتار ہوئی آپ سے سخت شہر یہ پرانے
 کر کر جاو و کفر کما کر رہے مرادوں خدائی
 آخر رب دل حاضر ہو کر سر سجدے و چہ پایا
 بخش دتے رب دشمن ظالم شرم کر لگی پاؤں
 جس والوں نے کسی نہ بھاوے بات پسند نہ آئے
 ہر دوست ہر دشمن کارن لنگر اس و اجاری
 یاد کرے جویں ہر پاک تائیں پاک خداوندیاری
 جو دل نافرمانی بھریا اس طرفوں کچھ موڑے
 ہر عاجزوں اپنے درگتیں اوہ نہیں دور کریندا
 دولت عزت پا کر بندہ جبکہ شکر بھلاوے
 واہ سبحان اللہ رب عالم پالنے ہر جہانناں
 و چہ ہوا آسمان کھلائے قدرت پاک ربانی
 اس پانی کھتیں زمین نمائی کچھ نقصان نہ پائیا
 اتنا طبعی زمین و امونٹا پینڈا سے برسوں وا
 کرم کما کر بے خبراں نول قدرت پاک کھلائے
 میں بن خالق رازق و اتا نہیں تو انا کوئی
 میں بن کوئی نہ حاکم و وجا اندر وہیں سر اسٹی
 جس عاجز پر کرم کماواں قدرت پاک کھلاواں
 کیا اسماں خاک نمائی او پر اپنا کرم کما یا
 کیا اس خاک نمائی او پر و غن حسن چھڑا یا
 خوش رخسار جمال نورانی کیتے لاکھ ہزاراں
 خاکوں تین عجائب سوہنا باہر حد بیاباںوں
 جتنی طاقت ہر طرفوں خوب رکھن گھیبانی
 لذت ہر میوے ہر کھانے خبر ز بان جتنا ہے
 ہمت عجائب خدمت اندر کرے تا بعداری

و ڈے ظالم کافر آئے دشمن خاص رہا نے
 فتح مبارک موسیٰ تائیں کرم کتیارب والی
 رحمت داد و واڑہ کھلا شرم خدا فرمایا
 درجہ ولیاں پایا سب نے خالق وی سرکاروں
 منے خداوند اسدیاں عرضاں عینی وار بلائے
 کدے نہ کہے جواج نہیں فرصت بھلے تیری راہی
 اتنی واری یاد نہ کر دی ہرگز ماں پیاری
 جس دم اس و سے در پر آوے کرم کما پاؤڑ
 عبدالستار جہاں گنہگاراں چھڑک ہو اب نہ ویندا
 پھر کھی اس پر کرم کما سے جلدی قہر نہ پاوے
 اس بن حکم نہ و غل کسے نول و چہ زمین آسماناں
 کھی اس نرم زمین و سے تائیں رکھیا انہر پانی
 قدرت انشا کارے والا ظاہر رنگ و کھیا یا
 اس کھتیں اپنی خلقت کارن نیڑے پانی لیا نڈا
 میں مالک میں حافظ ناصر و وحدت صفت ستاؤ
 جتول و کچھ خلقت میری پیدا کیتی ہوئی
 میں بن کون جو عزت و بندا عاجز لوکاں تائیں
 عزت واراں نول اس کارن خدمت کار پتاواں
 آدم جنس تائیں اس و چوں صاحب حسن بنا یا
 نقش عجیب کھتیں سوہنا نال پیارا و پایا
 قدرت کا بل چانن کیتا ہر ہر گلی بازاروں
 دوست دشمن و کچھ کچھ چانن بولن باہر نہ بانوں
 کن عجائب سننے کارن امرکتوں احماتی
 خوشبو بدلیوں تک تمامی جلدی خبر سنا ہے
 دور کدن یا پڑوں اوبوں جو شے دل نول پیاری

نعمت ساڈی گن نہیں سکدی جو مخلوق تمامی
قدم عجبائے جلین کارن واہ واجپال پیاری
ایسی صورت نہیں بنائی کارن کفر و لیری
روح پایا جدبت آدم سے اس نے حمد ستایا

جو احسان تسال پر کیتے آکھے رب گرامی
عذر نہ لیا ون خدمت اندر آون وار و داری
امر کرے رب قدر کچھانوں کرو عبادت میری
امر ہو یا پس ایسے کارن تینوں اسال بنایا

وَلَيْدًا لِّكَ خَلْقًا

اور ایسے میں نے تجھ کو پیدا کیا ہے

رب فرمایا سمجھتیں سوہنا اسال بنایا تینوں
کتے بھی ختنزیر ہزاراں ہور ہزارہ بلائیں
وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ تَلْكَ رِبِّ فَرَاوے
نہ کر ساڈی نمک حرامی عقل قیاسوں خالی
گھم گھم سوہنی چال بناویں خیر پسند نہ لیاویں
اسال بنایوں عاجز خاکوں کیوں بنیاد بھلاویں
آہن وقت و ہاندا جاندا کر نہ نمک حرامی
ساڈی طرف خیال نہ تینوں بھریا کبر و لیری
فانی ملک حکومت اوپر ہو بیٹھوں متوالا
توں جاتا جس پیدا کیتا پکڑن جو گانا میں
جے سونا فرمائی اندرتوں کچھ خوف نہ کھاندا
علم اساو اعلم اساو اتینوں خبر نہ کوئی
ساڈی دولت اموج اداویں پھر بھی نہ شرمناویں
اسیں تسال نت یاد کریتے تینیں بھی کر اسانوں
آہل اسیں نہ دور کر لیاں کھلا ہے دروازہ
نہیں تال مالک روز جزا و اساوے باہجہ نہ کوئی
جس توں ہوگ پیارا اساو اسیں پیار کر لیاں

آپے کر انصاف جو تیں بن ایسی صورت کینوں
دیکھاں کیسی عزت تینوں بخشی خالق تسالیں
عجب ہو یا پھر جد اس کولوں تینوں شرم آئے
نہ کر دوری دور ہو جا سیں کھے خداوند عالی
عاجز نظر اسانوں آویں کس نون نشان کھاویں
عزت نوریاں کھتیں دوھ پاویں ساڈی لول آویں
نہیں تال سگ ختنزیراں نالوں ہوئی بد انجامی
جنت اوپر دعوی رکھیں عجب عدالت تیری
جس دن ہو سی ساڈی مرضی و لیاں دس نکالا
پکڑن لگیاں پدک نہ ہو سی کر کچھ ہوش کدائیں
باہج عدالت اندر نہیں بلا یا جس اندا
ہوگ نتیجہ اس دن معلم جدوں عدالت ہوئی
اسیں بلاواں رحمت کارن توں کچھ قدر نہ پاویں
نہیں تال اسیں نہ یاد کر لیاں دوزخ و چہ گیا توں
پچھلی رات سوالیاں کارن آئے نت آوازہ
عذر کرے و چہ امر اساوے کسنوں طاقت ہوئی
جنت توراں ملک نورانی خدمت کارن لیاں

اساں تساؤے کارن سوہنا رہی او پاپیا
 واہ سبحان اللہ رب عالم خود مختار یگانا
 خود مختار معالیٰ حاکم صاحب عدل جباری
 اس وی بے پرواہی کو لوں رہے عاشق ڈرے
 ادبوں ہر سجدے و چہ رکھن عاجزہ حال و کھاون
 بنیاں و لیاں تھو نہ آوے قدرت بے پرواہی
 سبھ قربان نورانی فوجاں سجدے اندر آیاں
 سجدے اندر سائل ہوون مرسل نبی پیاسے
 گوئی نہ جمیا امر مقدر موڑ سٹاؤن والا
 کدے تاں اپنے عاشق تاہیں موجاں لاؤ و کھاوے
 دوری تے منظوری حاضر او تھقے ویر نہ کانی

یاوا احسان کرو تھی ساڈا جیو نکر کرم کس یا
 پل و چہ قرب حضوری بخشے پل و چہ کرے بیگانہ
 عنایت رحمت و رشتہ اسنوں عاجزہ خلقت ساری
 زہد عبادت بنا گیاں پر شہوخ مزاج نہ کرے
 دوری تے منظوری اندر اپنا دخل نہ لیاؤن
 فاضل عالم کرن نہ معلوم جو قانون الہسی
 و چہ محبت بنیاں و لیاں ادبوں مہماں بنایاں
 امروں باہر حرف نہ بولن میں توں کون بچا پے
 کوئی نہ جمیا امر اسدے او پر عیب ٹکاؤن والا
 کدے پیارا جھڑک سنا کرنا زنیازہ بھلاوے
 خوف امیران مے دل اندر جس نے پیت لگانی

بیان سوال ولی اللہ بدرگاہ عالی حل شانہ

وچہ کتاب اپنی مے حضرت گنج بخش فرمایا
 چار سو برس برابر اسنوں بندگی نال دیہانے
 یارب جے نہ پرست ہونڈے جہاڑا جہاڑاں والے
 امر ہو یا کیوں پیش اسادے کیتیا سخن و لیری
 کھوڑی باتوں بھانبر بلباک لگی کھلوڑے
 ہر مجلس چپ رہنا لاتی آکھیا اہل شناساں
 اوہ قانون نہ معلوم ہو یا نوح مقبول جہاں نوں
 بول سوال کیتیا اس وروں اپنے پیٹے پاروں
 پھرتے بولیا نوح پیغمبر سن فرمان ربانا
 اتنی باتوں وروں اندر گزری عمر تمساحی
 قسم خداوی اس سرکاسے واڈھی بے پرواہی

اسر ایڈیاں محققین ہک زاہد زہد کمال کما یا
 ہک دن اتنا سخن سنا یا اس مقبول رہا نے
 تاں اسیں بہر زمین مے کارن ہونڈے بہت سکھانے
 ہے کچھ ملک اسادے اندر دخل حکومت تیری
 پے افسوس زبان نمائی کتنے ملک اجاڑے
 شہر نہیں عبدالمیں کلاموں بچپساں یا مر جاساں
 اپنی قدروں وافر بولن کیا توفیق اسانوں
 کرس سوال توں کیوں اس کارن امر ہو یا کھروں
 بیٹا ہو گیا سزقی طوفان جس دا باپ مہسانا
 ایہ میں محققین گستاخی ہونی وچہ سرکار گرامی
 راضی ہو یا ولی رباناں سن فرمان الہی

ہو قربان خوشی کرادبول سجدے اندر آیا
 کہنیا پینمبر قہر عذابوں خوف نہ آیا مینوں
 قہر عذابوں راغنی ہونا کرنی شکر اوائی
 وئی کہیا میں ایسے کارن صدقے صدقے جاواں
 اپنیاں اوگنہاراں وچوں دور کیتا سو مینوں
 جے اس دفتر وچوں میرا ناواں دور کر سیدا
 لکھ امیداں عاصیاں کارن نہیں امیدوں خالی
 دوزخ پاسوں اوہ کوئی نئے جسمو پوچھیت آیا
 جنت حوریاں دوزخ مچھاپیں سارا مال رہانا
 جداس باتوں تائب ہو کر رونا دور ورنجانا
 امرستنا یا بخش نہا کے بخش وناں اسان نینوں
 ایہ تو حید خدا نوں ورثہ واحد تہ سے سدا ندا
 امر ہو یا نوں روز قیامت اتنا منصرف پاسیں
 سن فرمان گیا وچہ سجدے قرب حضور سی پایا
 ایہو نہ بان فنا و مچاٹے سخت جدا یاں پاٹے
 ایہو نہ بان آوازہ کر کے دور کراٹے دودوں
 شچی شوخی پیش نہ جاوے جا کہ بے پرواہی
 قہروں ہک ذرہ جس کارن غیرت پھیرا پاٹے
 جس عاصی پر رحمت ہوشے طرفوں رب گرامی
 دفتر بدیاں بھائے ہو وں چوداں طبقات نالوں
 واہ واہ صفت کریمی اسدی کون بیان سٹاٹے
 کسے عاشق اولوں سجدہ کیتا وچہ سرکار الہی
 ایسے کارن نبی رہا نے وافر سخن نہ کرے
 اوہ قانون جے معلم ہوندا شیطان مارن کھاندا
 کیا توفیق عدالت اندر جو کچھ شان جگافے

جد کمر کار الہی اس نوں ایسا حکم سنا یا
 عجب تماشا نظر سی آیا تیری طرفوں مینوں
 حال تیرے پر حیرت آوے عجب تماشا بھائی
 اپنے دفتر وچوں میرا دور کیتو کس ناواں
 قہروں نظر کرم وی کرنی اس بن قدرت کینوں
 ناں میں عاصی بخشش منگن کس دروائے جاندا
 جد کہ عاصیاں کارن آوے بارش رحمت والی
 جنت اوپر دعوی رکھے اوہ جس آپ بنا یا
 اسان نمائیاں عذر نہ کرنا جتول ملے ٹکانا
 فضلوں دور نجانے کارن ملیا کرم رہانا
 حقیقی اندر رحمت کرنی اس بن قدرت کینوں
 غصے اندر مور کسے کھنیں رحم نہ کیتا جناندا
 جنتیاں عاصیاں کریں شفاوت جنت کھریجیاں
 شوخی چھوڑ نہ بان نمائی دلبر یا رہنا یا
 ایہو نہ بان نمائی ہو کر پیارا یا رہنا وے
 ایہو نہ بان آوازہ کر کے لیندی خیر حضوروں
 ملک مقرب مقرر کھنیں وچہ دربار الہی
 عزت زہد عبادت خوبی جانندی نظر نہ آٹے
 سخت سپاہی مارن واسے ہو وں پیشی سٹامی
 پلوچہ نیک اعمال ہو جاوے اسنے فضل کمالوں
 بد کرداراں اوگنہاراں پیارا نہی ملاوے
 اس کھر عقل نہ یاری دیوے جا کہ بے پرواہی
 دعوی علم قانون نہ رکھن پہلے حرف سٹاٹے
 گردن اتاں اکھا وں والا قتل کرایا جاندا
 کرسی اوپر بٹھن والا بند می خانے جاٹے

ہلکم در کھنس دور نہ ہوون معلم قدر جنبانوں
جنت حوریاں شوق نہ رکھن قرب حضوری لوڑن

رب فرماے قدر اساطیر کچھ نہیں خیر تسانوں
قدر باناں جانن والے نہ دروازہ چھوڑن

بیان حکایت عاشق ولی اللہ

بغیر محبت یا دنہ اسنوں یا ہجوں ذات ربانی
نامتطور عبادت۔۔۔۔۔ تیری امر کیتا رب سائیں
مگر اں جس گھر عشق سما یا ہو نہ نہیں پرانا
نویں محبت لے کر طالب اولوں حاضر ہو یا
نامتطور عبادت تیری کہیا رب سچاویں
ہو تو ربانی ہجوں جھڑیاں اولوں عرض گزاری
وہ جا کون تساڑے باہجوں جس پر نظر گزاروں
بند نہ کر و نما نیاں کارن آون کھنیں دروازہ
بھاویں اس پر راضی ہو کر نظر نہ کرے پیارا
دوری اندر صبر نہ سالوں دور نہ کر درباروں
مگر اں فرض ہو یا مشتاقاں دل کھنیں کرن دوری
کو بچے او گنہار کہنے کس دروازے جاون
در پر نہ ہو کھلون مینوں رو کر عرض سنائی
آپوں چنگیاں مال برابر ہے کیا ریس اسانوں
رحمت حرمس نہ یا وہ مینوں اپنیاں عملاں نالوں
عبدالستار او دھ بدیاں کھنیں آس ربانی ہوئی
خوش منظوری درجہ پایا جلوہ یار دکھا یا
ٹھے پیار اجد کوئی آس کے نین بن ہو نہ کوئی
جھڑ کال کھاون صدقے جاون نامنظوری پاؤن
ماواں مارن تاو چہ گوئی روڑوں نماستے

ہک عاشق توں وچہ عبادت کیتی پھر وہی سانی
ہلکم حکم ہو یا سرکاروں رٹے عاشق تائیں
سن فرمان ربانا عاشق ہو گیا چپ نمنا
دن دو بچے کر وضو طہارت وچہ نماز کھلو یا
پھر اس طور آوازہ ہو یا کیوں تکلیف اٹھاویں
جس دم سنیا ولی اللہ سے غالب حکم جباری
سچ فرما یا صدقے جاواں میں ہک عرض سناں
جم جم نامنظوری رکھو پاک غریب نوازا
دوست و اوروازہ و کھن تازہ نور نظارا
کیا مقدور نما نیاں تائیں عذر کرن جس پاروں
پیشک حرمس امید نہ اسنوں جسدی نامنظوری
جیکر سوہنے قرب حضوروں خوش منظوری پاؤن
جے میں نامنظوری لائق جاواں کو میں جدائی
کھلیاں کھلیاں اس در کھلیاں خوبی حسن نہانوں
سچہ کھنیں مندا میں ہک عاجز پھر یا عیب جنجالوں
لکھ گناہ بریا یاں و فتر حد حساب نہ کوئی
جد اس عاشق عاجز ہو کر اتنا عرض سنایا
ایہ ہک منزل عاشق تائیں تلک بن بازی ہوئی
سچہ تکلیف اٹھاون عاشق اوہ در چھوڑ نہ جاون
اس منزل وچہ ثابت پوسے لڑکے بال انجانے

بیشک بے پرواہی کو لوں نبی ولی سب ڈرے
کچھ پر واہ نہیں اس سرکالے واکم بے پرواہی
نیک اعمالاں پاروں جس لوں دل وچہ فخر دلیری
اوہ جو ہار سنگار لگا کر عاجز بن کر آرون
کبر عبادت ایلے نول ایسا شان دکھایا
ریدے طالب سمجھو عاجز اوگنہار سداون
سورۃ فاتحہ سی تفسیروں ہو رہیاں ستاواں

ذاتناں بند گیاں پرہرگز شوخی سخن نہ کرے
تو دی تکبر و رشہ اس نول لکھدی قلم الہی
سب کھتیں تلے کمینہ ہوئے جس دی نظر اچھری
سمجھ گھر بار انہا ندا ہوئے راج حکومت پاون
سمجھ کھتیں برا کفار نے دشمن وچہ دربار بنایا
شان نورانی ملکاں نالوں عالی درجہ پاون
انشاء اللہ نعت نبی ولی شوقوں جلدی آون

بیان ذکر ولی اللہ قوم بنی اسرائیل میں تھا

قوم بنی اسرائیلیاں کھتیں اک زاہد ولی رہاناں
ہر دن رات عبادت اندر ہو رہیاں نہ کوئی
ہکدن بہتا عاجز کیتا درووں عشق رہا نے
اسے نفسا سمجھ عیب تیر یو چہ او تھے کمی نہ کافی
باہو تصوروں یار پیارا کدی نہ کرو ووری
ہر دم فضل کرم دیاں نہراں رحمت کھا کھو دکھائے
اج عبادت پوری ہوئی کہیا جناب الہی
اج عبادت والی تیں کھتیں شرط برابر ہوئی

وچہ عبادت عرصہ اسنوں ستر سال وہاناں
سروی پالے فاقہ جالے اتنی مدت ہوئی
رو کر نرم کلام نکالی کیتا سخن نمائے
اینا قدر سمجھال کینے دل نول بات سمائی
نول نہیں لائق تا اس طرفوں پائی نامتظوری
کیا خوبی جس پاروں تیں ول نظر پیارا پائے
وہ گئی کتر سالان نالوں تیری بات نمائی
عاجز نول اسپں دوست کرے واصل ہوئے سوئی

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ قَلْبٍ عَازِمٌ

بے شک خدا ہر دھنکین دل کو دوست رکھتا ہے

واہ مولا ہر عاجز کارن ویندا شان بلندی
جس دم عاشق عاجز ہو یا کرم ہو یا رحمائی
عاجز ہو کر منگن والے کل مسراواں پاون
کیا کیا صفت رہانی بولال کیا توفیق اسانوں

ہر دل عاجز مومن کارن نظر عنایت سندی
کرم کما کر طالب کارن کھو لیا گھنڈ نورانی
شوخی شان جگاوں پاروں صفا ہنم جاون
اس درجہ وچہ خوٹے آون ہیرا سہاں نول

کچھ تقریب نہ طاقت پائے دانش وانشوروی
 چپ زبانوں بند کلاموں سبہ مقبول رہا نے
 کز حقیقت بھالیں رہدی حرص جہان نڈل ہوئی
 کرم کرے تے تھوڑی باتوں دوست ولی بناو
 ختم عدالت سجدے اندر بولو محمد تنائیں
 کنتی زیر آواز نہ آئے غنیاندرے درباروں
 دنیا پر کوئی جس عاجزوں کو کھلون نہ دیندا
 ہر دم عاجزوں اس طرفوں حرص امید و پھیری
 صاحب شرم تے علم نوالہ صاحب صفت ری
 لاکھ ہزاراں باہجہ شماراں خلقت لے اندازہ
 جو اس درین ہو رکھے ول حاجت منگن جاوے
 رب داور اس خالی جاتا کیتی نمک حرامی
 جس نے پیدا کر کے پالیا اس طقیں شرم نہ ہوئی
 یارب اپنے در پر باریں گل سپرواں تینیوں
 توں سب عیب مٹاؤن والا پدے پاں والا
 وہیہ توفیق کتاب بناوان اجر تو ایوں پاواں
 کر منظور طقیں نبی وی مجرم عاصی تائیں
 جیسا سوہنا نبی پیارا صفت نہ کیتی جاوے

حیرت بھنے دند عقل سے بول کلام نہ کر وی
 و تم طیور نہ منزل کر کے پہنچا اوس ٹکانے
 تھلے گئے سمندر اندر پھیر نہ آئی کوئی
 غیرت اس وی اک پل اندر صاف جواب سناو
 پالین ہارا بخشہارا او گنہاراں تائیں
 ہک آوازہ خالی جاوے خالق دی سرکاروں
 کرم کنوں دربار اپنے کھتیں اوہ نہیں دور کریندا
 کہیں نہ عبدالستار جہانوں ہے کیا خوبی تیری
 اکبر رحم رحم کتدہ کارن خلقت ساری
 آس مرادان منگن کارن اوسے داور واڑہ
 غیرت غنیوں قہر با تاں اسدی پنج اٹھاوے
 ایسا ہو نہ کوئی دشمن و چہ سرکار گرامی
 جس دن قہروں بکڑ منگیا یا بار نہ ملسی کوئی
 آپ رکھیں نگہبانی فضلوں طاقت عقل نہ بینوں
 او گنہاراں بد کرداراں ولی بناون والا
 سا بھڑا بیان تیز بول آواں و چہ دربار سواں
 لکھنے پڑھنے سننے والے سا مقرر سول ملائیں
 لگراں میں بھی رحمت پاواں حرص دلیو چہ آوے

بیان در نعمت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

محمد ہزاراں پاک خدا توں بند گیا ندا سائیں
 کفروں رات اندھیری آہی چند مبارک آیا
 بخت بلند محمد یا ندے رحمت بے اندازہ
 ایسا ہو نہ پیدا کیتا پاک خداوند سائیں
 واہ سبحان اللہ رب عالم ایسا کرم کنایا

جس نے ساڈا حاکم کیتا نبی پیارے تائیں
 جلوہ نوروں طبق زمین پر گھر گھر چائیں لایا
 رہبر آپ دکھاؤن آیا جنت دا دروازہ
 جو فرماوے میں ہک کافی او گنہار سائیں
 ایچھے رہبر او کھتے شافع مدد و کار بنا یا

سب نرد و برابر آہے ٹولے نافرماناں
 جیکر آن نہ لدا فضلوں سوہتا نبی گرامی
 آندیا سر پار سوہنی صورت والا
 رحمت عالم رب جس نول تالی پیار بتایا
 جس دم قدم مبارک پایا حضرت شاہ ابراہاں
 رہیر جن انساناں کارن آسیا فضل الایوں
 جس دن دوزخ فہر ہمند تا یا غضب زبانی
 کل پیغمبر اس دن ڈرسن طرفوں رب تعالیٰ
 رب فرماوے جس نے کپڑے تا بعد اوی تیری
 حکم سنایو سب لوکاں نول پاک خدا فرماوے
 زمیناں تے آسماناں ناول جس یاں دھیریاں
 اس تے در رہا ضر ہو کر جس نے جھاتی پائی
 جو نکر عزت شان نبی نول ناہیں حد بیاناں
 ذکر کتاب شان نبی دا کلی کتاباں اندر
 سورۃ فاتحہ دی تفسیروں راوی ذکر لیا یا
 حضرت موسے نال محبت کرن سوال حضوروں
 رو کر وچہ سر کار ربانی سنگن لگے دعائیں

مولانا نالی ملاوین آیا کمزور و دیاں جہاں
 کدی نہ ہوندے گھٹ شہادوں بیشک اس میں تمام
 پاک کرن نول ساٹھے کارن کھجیا رب تعالیٰ
 ابرہہ بیت رحمت والا ملک و ساون آسیا
 دلیاں اصحاباں تے درجے ہائے قوم کفاروں
 اسدا جو فرمان قبولین تھیوں پاک کتا ہوں
 پار سلامت پہنچن مشکل باہجوں اوں مہا سنے
 اس دن ہرگز کوئی نہ ہو سی بھارا کھادوں والا
 یا مجبور با اس تے کارن عاشر رحمت میری
 اوہ کوئی جنت و رشتہ پاوے جو فرمان اکھاٹھے
 جس نے قدم نبی تے کپڑے رحمت جھڑیاں لایاں
 ہو رکھے در جادوں کارن حاجت رہی نہ کافی
 باہجہ خدا کوئی ہو نہ جانے وچہ زمین آسماناں
 اس دی امت اندر ہواں کرن سوال پیغمبر
 ہو قرآن بیان سناواں بیوں کر نظری آسیا
 جس نول وچہ دربار الہی کر سی مل دی نوروں
 یارب وچہ محمدی امت میں نول شتر اکھاٹیں

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أُمَّةٍ مَحْسَبَةٍ

اے نبی محمدی حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی امت میں سے کر

و یہ رب سبایاں حاجت میری بہت سوال سنایا
 پچھیا حضرت خضر پیغمبر حضرت موسے تائیں
 اکھبیوس محمدی جو نکر خیر تو را توں بیوں
 راغنی رب محمدیاں تے نبی محمد پادوں

امرا لایوں خضر پیغمبر پاس اونہاں دے آیا
 کیا ورجہ معلوم کتیا میں نول حال ستائیں
 شان فضیلت اس دی امت ذکر سداواں تھیوں
 اتنا ورجہ امت اس دی خالق وعی سرکاروں

میری اگست و چہ عبادت عمر گزارن ساری
 دوپہراں و چہ جتنا درجہ فضل محمدیوں
 روزِ حشر بعد ساریاں امتناں و چہ دربار کھلون
 وہ سے تہوں نماز سے تہوں فضلوں سب امتناں سے

ادھی رات محمدیوں دی رب نول بہت پیاری
 ساری عمر عبادت و سے پہنچن نہیں انہاں نول
 ذکر نمازاں بندگیوں سے وزن اعمالاں ہوسن
 اس سے مال برابر ہوسی اک محمدیاں سے

اسے مومن پرٹھو محمد تمنا میں مال حضوری و لہر سے
 پوری حسب نبی دے باہجوں ایہ درجات نہ ملدے

ذکر دیگر حضرت جبرائیل علیہ السلام

محمد خدایوں بولن پیار سے لاکھاں پرٹھو شکرانہ
 سفینے والیا تہوں کیا جانے کیا کچھ طاقت مینوں
 جس سے واکچھ قدر نہ معلوم اس واپار نہ آسے

ایسا ہر بیابا سائوں جس پر عرض دیوانہ
 مگراں جیوں کر خیرکت بولن ذکر سنا تہوں تہینوں
 قدر محمدی جانن والا وصلوں لذت پائے

بیان حکایت جبرائیل علیہ السلام

جبرائیل تہیں جس ویلے سرین ہارا او پائیا
 اُس کھتیں بعد جو جو فرشتے کر سی عرش آسمانی
 جیو کر حسن جمال وحی نول کون بیان سنا سے
 سو پہنے پر جبرائیل وحی نول بخشے رب تعالیٰ
 دو جے پر اس دے او پر ثابت شکل جنم والی
 امر کرے رب نال شتایی وحی فرشتہ آسے
 سخت عذابوں و و نزع و اسب اتھیں کھل جاندا
 اکناں کارن ایہ فرماون امر کنوں سبحانی
 ایہ درجات طقیل نبی سے شان محمدیاں نول
 جردل حسب نبی دیوں خالی بھور جاتوں خالی
 سن مومن دل حاضر کر کے ماتی ذکر وحی و
 جدوں وحی نول پیدا کیتا پاک خداوند تعالیٰ

حسن جمال حسابوں باہر کرم کمال کما پیا
 ایسا صفا حسب حسن نہ کوئی جو سب قوم نورانی
 نوروں نقش عجیبہ صورت طہیفیں پھانن آسے
 عین برابر او پر انہاں دے نقشہ جنبت والا
 وقت نزع جس مومن کرم کرے رب عالی
 نقشہ جنبت والا اس نول مال پیار و کھا سے
 موتوں اول یار پیار خوش مگزار و کھا ندا
 موتوں اول خاص حضوروں جلوہ لے نورانی
 حسب ربانی حسب نبی دی پورا عشق جنہاں نول
 موتوں اول حاضر و عجیب شکل جنم والی
 تاکچہ تہینوں معلوم ہوتے شان رسول ہی دا
 اس نول نہ بیابا صورت ہمدی پر وہ کھول کھالی

دیکھ جمال ہو یا قربانی سجدے اندر آیا
 مال محبت حاضر ہو کر پڑھے نماز و گانہ
 و وہاں رکعتوں اندر ایسا کہتیس حمد ربانوں
 رب فرمایا تیں تختیں ساوڑی جنویں عبادت ہوئی
 کتنی نظر اگائی جس ویلے کیا کچھ نظری آ گیا
 مفضل گیاں اپنا من و حی نول دیکھ ہو یا قربانی
 یارب کون پیارا سوہنا امر سنا ہو مینوں
 ایہ محبوب محمد جس دم ظاہر کیتا جاسی
 بہت ہو سن گنہگار لے طاقت عیب خطا بولے
 ایسے عمل خطایاں لیکر طرف نمازاں آون
 دو نظاراں و چہ اوہ و دھو ہون تیری بندگی گونا
 ایہ جو تہ عبادت کیتی میں نہیں آکھیا تیں نول
 وحی کہا جد گول محمدی ایسے سماں پیارے
 رب فرمایا مفضل میرے تختیں عالی جنت پاسن
 وحی کیا اچ جیکر میں نول امر ہوئے کہ کاروں
 امر ہو یا جہنت اندر ویکر مکان اونہاں دا
 اتنی قوت جبرائیلے دا وی خبر سناوے
 تن ہزار سالوں دا پینڈا کر و اوقت تیاری
 شوقوں قوت کامل زوروں او یا ملک ربانوں
 رنگ محل سنہری موتی جیکن باغ نورانی ہا
 خوش گلزاراں جنت میوے سفت نہ کیتی جاسے
 او یا جبرائیل فرشتہ ساری قوت لانی ہا
 سجدہ کر کے عرض کرایسے طاقت رہی نہ مینوں
 نول کیا جاسے کیتی جنت کہیا جناب آہی
 مارا واری تن سو سالوں قوت ساری لاویں

واہ مولانا تھ میرے اوپر ایسا گرم کما یا
 پڑھ تسبیحاں حمد ثنا میں ادا کیتا شکرانہ
 عرصہ چیل ہزاراں سالوں سجد یوحیہ و بیاناں
 اتنی بندگی سجدے اندر کر نہیں سکدا کوئی
 فضل آہوں نور محمدی پاک جمال و کھایا
 ادبوں پڑھ صون لگا تسبیحاں و امولا سبحانی
 امر ہو یا اسماں ایسے کارن پیدا کیتا تینوں
 اسدے پاروں امت اسدی اتنی عزت پائی
 کئی طرح دے فکر علاقے ہون انہاں و والے
 تھوڑی دیر نمازاں کر سن بھی منظور ی پاون
 او ہانڈا پیاری سالوں رحمت فضل کماون
 اوہ فرماں برداری پاروں پیارے ہون مینوں
 کیا کچھ ہوگ تو اب انہا توں یارب کہ جہناں
 رہن ہمیشہ ناں تم کھاسن و ورنہ کیتے جاسن
 وطن مکان محمدیاں دے دیکھا ادب پیاروں
 نبی محمد سرور سوہنا دا وی پیش جہناں دا
 عین کارن جد پر کھولے باز و ذرا بلاوے
 رب نول معلوم کتنا جاسے ماںے جدول اٹاری
 چلے یاں چلے یاں جنت اندر تن سو سال ہانوں
 سونے چاندیوں رکھ باغچے امر کنوں سبحانی
 پنج سو سالوں رسنہ خوش بود و رہشتوں آوے
 بیٹھ گیا سب طاقت ہادی بہت ضعیفی پائی
 کتنا جنت باقی رہندا یارب معلوم تینوں
 جے اوہ قوت بخشاں تینوں جیو بگرا گئے آہی
 دسواں حصہ تم نہ ہو سی آکھیا رب سچاویں

ایہ بد اس میں دو نفلان دادیاں محمدیوں نول
 چائے بجاگ مجریوں سے فضل خدا رحمتا نول
 پر محمد سبم اللہ پاک خدا نول یوں ان محمدیوں
 حضرت مویوں نول رب فضلوں پاک کتابتاری
 سب امتاں کھتیں سے اک امت کچھ آون والی
 اک اک نیک اعمال جو کر سن وہ وہ ہر انہاں نول
 بھی جو استغفار پر من اس بدیوں بخشش پان
 ہوگ عبادت اس امت وی تانقصانوں عالی
 ناجو وقت حساب انہاں کے عمل زیادہ ہوں
 حضرت موسیٰ وچہ کرا سے اولوں عرض گذاری
 امرنا یا موسیٰ تائیں ایہ درجہ نہیں تیں نول
 ہر نبوت ویکر فضلوں کتنے راز نہسانی
 ہے ایہ ہر نبوت اندر حکمت فضل عقابوں
 بھی موسیٰ کلیم اللہ تائیں حکم خدا سر پایا
 ایہ جو کول بٹھا کر تیں نول اس میں مراواں ویتھے
 جدول محمدی امت اولوں وچہ نماز کھلوسی
 ہر دن اندر نیچے واری ہوگ معراج تنہا نول
 واہ سبحان اللہ کیا رحمت عالی ذات عقوروں
 سورۃ فاتحہ دی تفسیروں جیوں روایت آئی
 اک دن جبرائیل جنابوں خوش پیغام بسا یا
 جو اس وقت رسول اپنے نول خیر خدا فرمائی
 رب فرمایا پاک تیں نول یا مقبول غفاری
 اس میں اونہاں نول نال محبت قرب حضور ہی بند
 اللہ اکبر جس دم مومن اولوں بول سناو سے
 الْحَمْدُ لِلَّهِ حِينَ وَقْتُ الْمُنَى نَالِ لِقَتَيْنِ صَفَايَ

تا بوعاری امر نبی داخل قرآن جنہاں نول
 بہت بیان سناواں تینوں پاک نبی سے متانوں
 جس سے پاروں عالی وچہ پڑھنے والیاں تائیں
 اس وچہ آیت نازل ہوئی ایسی خبر پیاری
 سب کھتیں بہت پیاری رہوں اسوں عزت عالی
 اک بدیوں اک بدی برابرہ ایسا شان تنہا نول
 باقی نیک اعمالوں بدلہ جنت دیو چہ جاسن
 وہ حصے سب نیک اعمالوں حکمت سے رب عالی
 سب کھتیں اول جنت دیوں کھتیں پار کھلون
 فضلوں بخش خدا یا تینوں ایسی امت پیاری
 اس واکلک شتم رسولان ہر نبوت جینوں
 ظاہر مطلب ایہ کہہ میں وفضل کنوں سبحانی
 کل نبیاں دی عظمت تینوں بخش ہوئی سرکاروں
 جو تھو وچہ سرکار اسادی قرب حضور ہی پایا
 مگر ہزار پردیوں اندر اس میں کلام کر بند سے
 سن اونہاں سے سائے اندر پردہ کوئی نہ ہوئی
 نبی محمد سرور سو ہزار ہر ہوگ جنہاں نول
 سرور قدم مبارک پایا کھر کھر چارن نوروں
 ایسا فضل محمدیاں تے کمی نہ رہ گئی گائی
 پاک نبی سے خوش کرنے نول خدمت اندر آیا
 ابن عباس اصحاب اپنے نول حضرت کھول ستانی
 وقت نماز جے تیری امت کرے نماز تباری
 عرض سوالاں سننے کل دن پردہ دور کر بند سے
 پیش خداوند حاضر ہوئے پردہ دور ہٹا سے
 رب فرمائے کون اللہ نول خبر سغالی

رَبِّ الْعَالَمِينَ پھر مومن نال پیارا لاندرا
 یعنی ہے وہ کون جو ساری خلقت پالنے والا
 کون ہے اوہ رحمن رحیم جو صاحب رحم تعالیٰ
 اَنَا صَالِدٌ فَارْتَدَّ اللَّهُ دِلِّي لَيْسَ قَرِيبٌ حَضْرَتِ
 ہنگ آساں تھیں حاجت اپنی کچھ پراہ نہیں توں
 وَإِيَّاكَ نُعْبُدُ مومن اگھے خاص عبادت تیری
 وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ پھر بندہ کرے کلام پیاری
 اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ دیر خاص ہدایت یوں
 اوہ رستہ ہے کون توں چاہیں پاک خدا فرماوے
 نبی صدیق شہید نے صالح بندے نیک گرامی
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ اُوہ پھر کرے سوال الہوں
 وَلَا الضَّالِّينَ جو کافر و دشمن قوم یہود نصائے
 سن کر کہیں آمین فرشتے بھی کل مومن عاری
 لے بندے منظور ہیں توں کہے جناب الہی
 واہ و انجنت بلند ستارہ حضرت شاہ ابرار
 اس وی امت کارن آپے کریم کیتا رب عالی
 سن لبم اللہ فاتحہ اندر بندیاں مہمان آون
 جس دم مومن نال محبت پڑھے فاتحہ تائیں
 ختم کرے جس ویلے مومن سورۃ فاتحہ پیاری
 ہو مشتاق دعائیں مانگن مانگن عرض دوائلے
 تا جو ملک الہی بولن میں توں علم خدا پایا
 تا اس وقت فرشتیاں تائیں امر ہوئے سبحانی
 برکت عظمت ظاہر ہوئی سورۃ فاتحہ والی
 بخشش خدا بخش خدا یا توں محمدیاں صلی اللہ توں
 رب قرآنکے وہ وہ بدیاں فضلوں آساں مٹایاں

رَبِّ الْعَالَمِينَ کون ایہی اس وقت خدا فرماتا
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ کہے پھر جو مومن رب واپیارا
 صَلِّ بِرَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْلِمِينَ مومن پڑھنے والا
 لے بندے سب ہوگی میں تھیں نہ تھیں عباد پوری
 میں سرواں دیوں ہارے جو کچھ طلب آساں توں
 کہے نہ ہو نہ شریک ملاواں قدر مجال نہ میری
 میں بن ہرگز کوئی نہ ساں دیوں والا یاری
 یعنی سیدھا سادہ محکم ایہ کچھ آکھاں نہیں توں
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ بندہ بول سنائے
 کر اللہ انہاں داراستہ ابو مراد متامی
 یارب غضب جنہاں پر تیرا کھڑے نہیں اوں ہوں
 اوہ راہ نامنظور آساں توں یارب بحث نہاں لے
 نال محبت رحمت فضلوں لین نجات متامی
 اے ملکوتساں سے کارن دینی ہوگ کو اہی
 جس پر ختم ہوئی سروری و چہ نبیاں سر داراں
 سورۃ فاتحہ پڑھنے کارن بھیج وتی رب والی
 و چہ تفسیر فقہیت اس وی راوی خیر سناون
 ہر ہر مہموں اک پر بندہ پیدا کرو آساں
 اوپر عرض پڑھے نوری پہچن مارا ڈاری
 ایسا بھار پوسے جھپ بولن عرض اٹھاو لوائلے
 کیا امر ہے جو عرض رہا ہے بھارت زیادہ پایا
 نیک اعمال محمدیاں سے بھر یا عرض نورانی
 اولوں بولن پڑھے ہوون پیش حضور سواہی
 فاتحہ سورۃ پڑھنے کارن بخشش تہ جنہاں توں
 وہ وہ نیکیاں ہر مہموں پڑھنے والیاں پلپاں

جلد کرے فرمان اونہاں نوں پاک خداوند قاضی
 وپہہ نیکی ہر مہیموں بخشاں کجہہ پرواہ نہیں سا نوں
 راضی کرے خداوند عالم ملک نورانیہاں تائیں
 اک ہزار تے اٹھ سو نیکی ہر ہر مہیموں پاؤن
 تریہہ ہزار تے چھ سو بدیاں ہر دن دوز کر لیاں
 اتنا شرف محمدیاں نوں خالق دی سرکاروں
 دوست اسدی امرت کارن نوری ملک تمام
 رب نے چار کتاباں اندر بھیجی صاف گواہی
 نہیں کسے دی امرت کارن ایہ درجہ ہتھ آیا
 جو پی پیار اسرور سو ہنار ب نوں امرت پیاری
 جسے سو مومن بنن نہ بانوں دور نکالے جاؤن

کہن پرندے ایسے تو ایوں ایسے نہ ہوواں راضی
 وپہہ نیکی ہر مہیموں بخشی اسان محمدیاں نوں
 نیجی وار سوال سناؤن امر کرے رب سایہاں
 سورۃ فاتحہ پڑھن جو مومن معنی عمل کساؤن
 بھی فرمایا ہو رہا وہاں تو ایسی عزت دلیاں
 سن انسان اہل ایماناں نبی پیارے پاروں
 امر قبولن والیاں کارن ایہ درجات گرامی
 بیشک اس دی امرت کارن شامل فضل الہی
 جو پی پیار ہر سال گزے سبھناں شان سوا یا
 تا بعد از محمدیاں نوں جنت بر خور داری
 جو سرور نبی دے امروں منکر عذر لیاؤن

بیان سوال عورت پیش سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

ڈیرا کیتا جنگل اندر سنوں بیان تمامی!
 دوروں دیکھ گیا اک مومن اوہ مقبول آہلی
 رب نوں معلوم ایہہ کس طرفوں ہے کوئی حکم آیا
 مرت کوئی لشکر ظالم ہوئے دستی لٹ لے جاوے
 بچن امید جے اول اسنوں ہواں چل سلامی
 چلوے نذرانہ طے ہو رہا نہیں گل کائی!
 کیا جانن جو فضل آہوں آیا نبی آہلی!
 کیا جانن جو شاہ رسولان قدم مبارک پایا
 اصحاباں مقبولان کارن ادبوں گل سلامی
 ادب کرے سور حمت پاوے شرط ادب انساناں
 چپ زبانون حاضر ادبوں کھلے غریب نمانے
 آکھیا ایسے محمدی مومن سبھناں عرض سنائی

ملک عراق اندر من یاں گئے رسول گرامی
 اہل ایماناں دی اک دستی اوکھوں نپڑے آہی
 جا کر ساری دستی اندر حال جلد سنا لیا
 فکر پیاسب لوکاں تائیں شمالا خیر و بہاویسے
 جنگ کرن دی اسان شطاقت کرن قیاس تمامی
 دانش مند بزرگاں دل بخشیں ایہہ تدبیر بنائی
 جلدی نال تیاری کیتی جو کچھ طاقت آہی
 کیا جانن جو اہر ہدایت ملک وساؤن آیا
 ڈرے ڈرے لشکر نپڑے جا کر کھلے تمامی
 ادبوں شرط برابر کیتی مومن اہل ایماناں
 جس دم نظر کیتی اصحاباں اوہ سب مرویہاں
 من انشہ اصحاباں کھپیا کون تیس ہو جھالی

پھر اوہ مومن بچپن لگے و سو خبر متسامی
 تال اصحاباں سب لوکاں نول ذکر تیا سارا
 سن کر دستی والیاں لوکاں حمد کہیا یک باری
 واہ سبحان اللہ رب فضلوں رحمت کھٹاں چٹایاں
 پتہ اپنے وچہ چاہیں چاہیں لے گئے حضرت تائیں
 مرد زناں وچہ خدمت حاضر نال خوشی سجدہ کوئی
 چند مبارک چانن کیتا گلیاں نور سوہایاں
 جو کچہ حاضر گھر وچہ آہی بہتر چیسرہ پیاری
 عبدالستار کہیا اوہ دستی عجیب نصیباں والی
 یارب کجہ پر واہ تمہیں مینوں جیتوں کر مکاویں
 قذہ کھال مصنف عاصی جے توں لائق ہوویں
 تمم خداوی دور کر ایوں بد بھلاں برہ پایاں
 بخش حبیب اپنے واصلہ بخشہاں یا سبایاں
 نیکیوں کاراں نو منظور ی پاؤن منصب عالی
 کرے امیدیاں خبر حضوروں بولن طاقت تائیں
 یارب جلی کنوں شراواں شرموں عرض سناواں
 کرن روایت جہاں دستی آ یا نبی سوہارا
 اگ چوہے وچہ بالین لگی اوہ مقبول پیاری
 گودی اندر لڑکھا چاہا جس دم پھوک لگاؤے
 کجہ تکلیف نہ اول دتی اسی نول ماں پیاری
 بانی اللہ صدقے جاواں ماں پو پھول کھماواں
 شاہ رسواں تے مقبولان تئیں حبیب آہلی
 ایہ میرا فرزند بچا رہ میں نول بہت پیارا
 دیہواں نہیں بچپن و تا ایں نول میں مسکین بچاری
 یا سردار عجیب تما شہہ ہانت میرے دل آؤے

کون نشیں ایہ لشکر کس و اصحاب شان گرامی
 اسیں تمامی اصحاب نبی سے ساتھ رسول پیارا
 فضلوں اسان تمانیاں کھڑا گئی دولت ساری
 مسکیناں دی دستی او پر نور و ساون آسماں
 ادبوں او اکرن شکرانہ بولن حمد ثنا میں
 رحمت نوروں روشن دستی جنت وی نور شہوئی
 سب قربانی ادبوں مومن رحمت جھڑیاں لایاں
 کھانا جلد پکاؤن کارن ہو گئی جلد تیار ی
 جس دم قدم مبارک پا یا ذات مبارک عالی
 رحمت وی برسات لیا ویں ساوا ملک ساویں
 دلبروری کرے نہ میں کھٹیں پیش حضور کھلویں
 پاہجہ گناہوں دلبر جانی و پیدا نہیں عبدایاں
 دفتر بھار بھیرے برہ پایاں قبران نیرے آیاں
 کتا دور کھلا درباروں نہیں امیدوں خالی
 تگدا دیونہاں کے طرفوں کرسی نظر کداییں !
 میں بن کس نول حال سناواں کس روئے جاواں
 سی اک عورت گودی اسی وی بیٹا بہت پیارا
 دیہواں آؤے جہ پھوک لگاؤے چشمان بچوں جاری
 دیہواں طرفوں اسی لڑکے تائیں کرے پیار بچاؤے
 فارغ ہو کر عرض سناؤے پیش رسول غفاری
 میں عاجز ہو کر اک عرض سناواں ادب کنوں تڑواں
 سناقی کوثر قاسم جنت دوہیں جہا نہیں شاہی
 میں تکلیف نہ لوڑاں اس وی عالم سے سردارا
 ادبوں کراں سوال تسانوں میں صدقے میں واسی
 جے رب پاک تساوی امت دوزخ دیو چہ پاؤے

یعنی نہیں پیارے کارن کردار بچ پیارا
 واہ سبحان اللہ اس عورت بچ سوال سنایا
 بیشک ساڈی امت تائیں نہ رب دوزخ پامی
 تا بعد ازل کارن رب نے دوزخ نہیں بنایا
 جو کچھ حکم حضوروں آون اوہ کچھ نبی سناون
 جو فرمان حضوروں آئے میں پیغام پہنچاواں
 جو کچھ سنوا ساڈی طرفوں ہو سی حکم رہا ناں
 بعد رمضان مبارک آئے پاک نبی فرماوے
 دن نے رات اندر اندازہ جو ہی ساعتان آون
 بعد شب قدر مبارک آئے اکھیا شاہ ابرار ان
 ہر ساعت وچہ اتنے عاصی بچن عذاب الہوں
 جتنے لکھ حسابوں ہوں نختے اس دن تائیں
 اس وچہ مومن شامل ہوسن جو فرمان اٹھاون
 وچہ رمضان محمدی مومن نظری آون تھوڑے
 کرن محول چھڑاں اکوں جے کوئی حکم سناوے
 سچا وعدہ رب سچے وارزق نہ عمر گھٹا ندا
 جس دن کاروے گرا یا عزرائیل گرامی
 اول ملک وکھالسن اسنوں نقشہ دوزخ والا
 اتنا روشے سخت عذابوں جسدی حد نہ کوئی
 امر تہی واسن کر ظالم جو انکار سناں وا
 دوست واکوئی امر نہ موڑے جو فرمان سناوے
 چھوڑو تا اس ساکت نہی دا ہو گیا دورا پسانوں
 چھوڑو یا سب شان امیراں ملیا ساکت نہریاں
 قبر اندر اس کارن دوزخ آن دوکان لگاٹے
 ایہ ہنا و سنا ہے دن محفوتے مستی بے پیمہ واپی

ستیں پیارے خاص خدا ہے یا محبوب سو ہارا
 کرم کیا کر سرور عالم عورت نوں فرمایا
 جو ساڈے فرمانوں باہر بیشک دوزخ جاسی
 جنت نافرماناں کارن تہیں تیار کر ابا
 حکم رہا ناں موڑن واسے کیوں کر جنت جاون
 نہیں مجال امانت اندر و دھکھٹ امر سناواں
 صاف یقینوں پکڑ واسنوں جے تہاں جنت جاں
 خالق ساڈی امت کارن اتنا کرم کماوے
 ہر ساعت وچہ لکھ مومن فضلیوں نختے جاون
 اس دن تائیں جتنے عاصی نختے وچہ شماراں
 عید فطر پڑھدے مومن امر ہووے درگاہوں
 ہر ساعت وچہ اتنے عاصی نختے ماںک سائیں
 بدعت نافرماناں واسے دور تکا لے جاون
 جس رب نے انسان بنا یا او عدل ابروٹے
 الٹا کبر غروروں میں بات پسند نہ آوے
 باہجہ تاریخ عدالت اندر تہاں پکڑ منگاندا
 کبر عزورت شوخی باتاں جاسن بھل تمامی
 اسے مروودا بدلہ سنوں گھر کھنیں ولسن نکالا
 قبروں حال جے اس دا وکھن ہرے تمام لوکانی
 خاص خدا پر بیشک اس نے نہیں ایمان وا
 ہرگز رب فے دشمن تائیں رب دی بات نہجاو
 دوزخ بھاپیں دہریا جاسے قبر خدا رحمانوں
 دور ہووے انسانی صورت شکل ہووے خضر زریں
 مسخریاں پکار تمامی اس نوں یاد کراوے
 ویکھے باہجوں خوف نہ کرے سن کر حکم الہی

ابو جہلی فرعون پوراں دی گردن قہر سروڈی
 بڑے بڑے متکبر نظلم سخت مزاجاں واسے
 کوئی نہ بولیا جہدوں سپاہیاں بارہاں تھکڑیاں
 آجاہن دروازہ کھلاناں کر خسر دلیری
 دو تھم کھتیں دو خوشیاں ناپیں کپیا رسول پیلے
 خوف خدا تھم فکر حسابوں مرناں یاد جہتہاں نوں
 تھم دلگیری وجہ نہ چھوڑن امروں تابعداری
 دو خوشیاں نہیں جس نوں دلوجہ فکر نہ خوف باناں
 خوشی آرا ماں موحجاں اندر فکر خیال نہ کوئی
 خوشی آرام کنوں اس ویلے اثر نہ نظری آسے
 خاکوں پیدا کر کے رب نے بخشی صورت پیاری
 ذراوس نمک حرامی کر کے رب و اشکر بھلا یا
 ہو گیا کافر و رایما یوں کیتی کندہ تیرا نوں
 رب فرماوے جسے پس چاہو جنت بر خور داری
 ایہ سردار حبیب محمد سید بزرگ داراں
 اک ذرہ بھرا سدی طرفوں جوان کار لیا سی
 بھی کل نبیاں پاس کتاباں ہو رب طرفوں آباں
 صفت رسول حبیب اپنے دی ہو رب آپنا
 جو پی پیاری سسرور و خالق دی سرکار سے
 کرسی عرش اسماناں او پر ہو کل ملک نورانی
 ہر دن رات حیوت اندر بولن حمد ثنا میں
 جیویں نورانی ملکاں تا میں پیار محمدیاں دا
 عرش تلے اک ملک رہا ناں صورت ہے انسانی
 ستر ہزار عسقاں ملا یک اس دے پیش تمامی
 نستعین تک جسد پہنچن سجدے اندر جاوون

نووں کیا چیز مکینہ ناقص ناں کر بات ابو ڈی
 عزرائیل ہو رازاں جس ویلے گل و چہ سنگل ڈالے
 اجل ملسن پکارن والے کدھ لیسن سب آریاں
 جو دن گذرن تیرے تیرے اجل تیاری تیری
 مطلب اس واساں ظاہر حاضر مومن سناں
 امر قبولن رضی ہو کر ہو سی امن تنہاں نوں
 ایہ تھم یاد نہ رہن جس دم و یجن جنت پیاری
 ناں ضرور پھرے متوالا کر دیا اپنا بھسا ناں
 آ گیا تھم جس ویلے اس نوں اجل تیاری ہوئی
 وائے ووزخ بھہاں ساڈن کدے نجات پلے
 سب کچھ نہیں کھاوون کارن نعمت بر خور داری
 ناں دھریاں سجدے اندر صاف انکار لیا یا
 لکھی نہ اس پر رحمت ہو سی پاک خدا رحمان نوں
 جو فرمان رسول سناوے پکڑ و تابع داری
 عالی شان رسولاں اندر سید کل ابراہاں
 کدے نہ بخشاں کدی نہ چھوڑاں دوزخ جا سی
 ہر گھر شان نبیدیاں خبراں پاک خدا فرمایاں
 نوریاں خاک پاندی کجاو کھے حاجت رہی نہ کافی
 حوراں جنت سب قربانی ان پر چند ستارے
 شوقوں اس دی امت کارن بیشک سمجھ قربانی
 امت پاک نبی دے کارن منگن فضل دعائیں
 سنور وایت جو تفسیروں راوی خبر سناندا
 فاتحہ سورۃ لکھی رب نے اسدی وچہ پیشانی
 ناں محبت فاتحہ سورۃ پڑھدے رہن مداحی
 ناں محبت کس نہ چاوون کتنی دیر لگاوون

اساں قبول تسان توں کیتا امر کرے رب قاضی
 تاں سب ادبوں عرض گزارن حاجت ایہو سانوں
 فاتحہ پڑھنے والیاں تا میں فضلوں بخش خدایا
 لیتیں گواہ اسیں سب پر راضی کہے جناب الہی
 جان کنڈن ہو رہے عذابوں محشر دوزخ ناروں
 امر سلامت پر نقصانوں مل کھتیں پارہ کر لیاں
 ایہ درجے اس کارن ہوسن جس واصاف عقیدہ
 جو بدعت شرکاں رسم کفاروں چھوڑن نہیں کدیں

سجدے کھتیں سر چا ہوسارے اسیں تسان پر راضی
 ربتاں بنا راضی ہو کر بخشش محسوسیاں نوں
 جو حضوروں ساٹے کارن بخشش کریم کما یا
 کر ساں فضل محمدیاں پر رحمت بے پرواہی
 سر منزل وچہ نظر کریم دی خاص میری سرکاروں
 منگے باہجہ محمدیاں نوں کل مرادیاں دلپیاں
 تالیج ہو کر کپڑے یا جس نے دامن پاک نبی وا
 سرور عالم نے فرمایا ساڈی امت تا میں

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا لَيْسَ مِنَّا

جو ہمارے طریقہ میں کوئی بدعت نکالے گا ہم میں سے نہ ہوگا۔

جو امر اسادلوں باہر چلے کہے رسول رباتا
 ترے ہو ستر فرقتے ہوسن میری امت اندر

بیشک اس نہیں جنت جانا دوزخ ہوگ نکاتا
 اک فرقہ وچہ جنت جاسی کیتا امر پیغمبر

سن اصحاباں عرض ستیا سرور عالم تا میں
 کون ہوسن جو جنت چاسن سانوں خبر سنائیں

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُمْ عَلَى مَا أَنَا وَأَصْحَابِي

آنحضرت جناب نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا وہ وہ ہوں گے جو میرے اصحاب کے طریقہ پر چلیں گے۔

کہیا میں جس رستے پر چلدا یا اصحابی میرے
 نکتہ ایہو جو حب نبی وی مولاناں ملاوے
 صاوق مومن جنت جاسن کرم کنوں رب عالی
 حضرت کہیا محبت ربدی پوری ہوگ جنہا نوں
 کوپن محبت رب وی ہووے کسے سوال سنایا

اس پر پھل کما نوالے جنت کرسن ڈیرے
 رب دا دشمن امر نبی کھتیں جو انکار بیاوے
 کون ہوندا ہے مومن صاوق کیتا عرض سوال
 عالی درجے جنت اندر ویسی رب تنہا نوں
 تا کھپر سرور عالم سب نوں اسویلے فرمایا

حضرت اکھیا حب رسولان رب وی حب دہانے
 ہر نبیاں سے دوست تا میں دوست رب بنا ہے

جس دل اندر حب نبیاں دی رہیں پیار ہوئی
حب رسولوں کیوں کر پوٹے پھر اس عرض گزاری
ساڈی سنت دوست رکھو رہ توں نشیں پیارے
جویں کسے دے دوست کارن پیارا جانے کوئی

حب رسولوں حب ربانی اس وجہ فرق نہ کوئی
حضرت اکھیا حب رسولوں کرنی تا بعد اری
منکر سنت رب دے دشمن کافر مرین سلے
اسدے پاروں اوہ کھی دوست کینا جاو سونی

لَا اِيْمَانَ لِمَنْ لَا حُبَّ لَهُ

جس کو آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم سے محبت نہیں وہ مومن نہیں ہے۔

نہیں ایمان اونہا نتوں جو دل حب بنیدیوں غالی
جس ایمان نہ کامل ہوئے پاک نبی فرماوے
کویں ایمان ہوندا ہے کامل کسے سوال سنایا

ترے واری ایہ حکم سنایا پاک پیغمبر عالی
باہجہ ایمان عبادت اندر لذت وصل نہ پاوے
حضرت کہیا جو سن کر منے جویں نبی فرمایا

سن کر جو ایمان لیا سن ڈھٹے باہجہ اسان نوں
سنت اصحاباں جتنا درجہ دیسی لب انہاں نوں

مَنْ تَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فُسَادِ أُمَّتِي قُلُّهُ أَجْرُ مَائَةِ شَهِيدٍ

جو شخص میری امت کے فساد کے وقت میرے طریقہ پر چلے گا اس کے لئے سو شہیدوں کا ثواب ملے گا۔

سنت میری محکم نکران پاک نبی فرماوے
ایہ درجات نصیب تنہا نتوں جنہاں پیار سچاواں
یعنی جو نکر فاتحہ سورۃ پاک نبی دل آئی !
اک دن کسے مکان کھلے سن حضرت شاہ ابراہاں
وافر دولت مال اسبابوں کتنے شتر قطارے
دل وجہ کہیا ساڈی امت اتنی دولت پاک
تاں فیروز برائیل جنابوں خدمت اندر آئیا
اس شخصیں بعد کہیا یا حضرت پاک خدا فرماوے
فاتحہ سورۃ تیرے کارن عالی شان خزانہ
اس وجہ برکت رزق نے عزت ہو قبول دعائیں

سوا اصحاب شہیداں جتنا اجرہ ثوابوں پاوے
باقی ذکر جو فاتحہ سورۃ کھول بیان سناواں
کہن مفسر ایہ حوالا میں نوں خیر نہیں کائی
لنگھیا آن انہا ندے کولوں ٹولہ قوم کفاروں
دولت واکجہ پیار نہ ہسی اُس مقبول سہارے
سب کوئی راہ مولا دے دیگر اکلا خرچ بناوے
اسکھیس یا محبوب تسانوں رب سلام پہنچایا
ایہ دولت سب زینت فانی اور ک خاک سماوے
ایسی دولت ہو نہ کوئی یا محبوب یگانہ
برکت اس دی حبت وراثت تیری امت تائیں

کل بیماریاں و اویہ دار و پیر مشکل و چہ پاری
سنے آیتاں ہر مومن کھنیں ست عذاب ہٹاؤں
ختم کلام اللہ ست واری جتنا اجرہ تو ایوں
فاتحہ سورت نال برابر ہور نہ دولت کافی
جاگے بھاگ محمدیاں سے کون بیان سنا سے

اساں تساڑی امت کارن بخششی دولت ساری
جویں عبادت کل نبیاندی شان محمدی پاؤں
فاتحہ سورہ کھنیں اک واری ولسیاں اجر جنباوں
یا محبوبا ساں تساڑی کل مراد پنچانی
جیوں کرو چہ تفسیر مبارک راوی ذکر لیا سے

بیان عابد زاید کہ راضی برضا بود

سی کوئی عابد پیش زمانے عاشق مرد باناں
جیوں عبادت کروا بیسی طالب پار یگانہ
اک دن و چہ جناب ربانی ادبوں عرض گزارے
بخشی اساں اجازت تبتوں آکھیا رب تعالیٰ
نے فرماں حضور و جس دم جبرائیل گیا سی
ایسا حال ڈٹھا جد اس و جا کر ملک آہی
اول دیکھ عبادت اسدی دل و ایوانہ ہو نیا
ہو گیا دل بختاک وحی و اوں نمائے پاروں
جا کر اس نون حال سنا یا صبر نہ کیتا کوئی
سن الحمد للہ پڑھیا ہور کلام نہیں کافی
تاں پھر اس نون ظاہر کر کے دو جی وارسنا نیا
نہد عبادت محنت تیری اجرہ تو ایوں خالی
کہن لگا میں ایسے کارن رب نون حمد سنا یا
جے میں بخشش لائق ہوندا تار ب کرم کریندا
بھل و انہیں عدالت اندر تار ب ظلم کما ندا
غم و افسوس کراں کس کارن میں مسکین مانا
پڑھ الحمد خداوند تائیں سر سجدے و چہ پانیا
پھر جاہ لوح محفوظ تیری پر امر ہو یا سبحانی

سر سجدے و چہ نال محبت دل مشتاق رباناں
جبرائیل بھی اس دے اپر ہو یا دیکھ دیوانہ
امر ہو سے جا کر ان زیارت میں اسدی اکوائے
لوح محفوظ اپرا اول اس وادیکھ ہو والا
بد بختاں شقیان و چہ اسدانا نوال نظر پیا سی
مختر مقرر کنیا حیرت کولوں واہ و ابے پرواہی
آخر دیکھ شقاوت اس دی بہت حیرانہ ہو یا
عاشق سخت نصیبانوالہ دور ہو یا سرکاروں
حق تیرے و چہ ہے بد بختی امروں واد ہوئی
جبرائیل کہیا کچھ اس نون شاید سمجھ نہ آئی
اے مردا میں تیرے کارن سچی خبر لیا یا
نار عذابوں حصہ تبتوں سے چکار ب والی
میں عاصی جس لائق مہیساں آسنے کرم کما یا
اوہ رب میرا باہجہ گناہوں کسے عذاب نہ دیتدا
ایسے کارن میں سمجھ عقبتاں استوں حمد سناندا
جس درجے کوئی لائق ہو سے ملے مکان ٹکانا
تار ب جبرائیلے تائیں حکم دو بار سنا یا
کیا فرشتہ نال شتائی دیکھے سطر تودانی

فضلوں خوش منظوری اسنوں قرب حضور لگانا
 آیت سورۃ فاتحہ والی برکت باہجہ شماروں
 کدی نہ اس دل حاضر کر کے رہنوں حمد سنا یا
 فاتحہ سورۃ پڑھنے کارن بخش ہوئی سرکاروں
 ترجمہ بدیاں رب بخشے سب نون انتیال نیکیاں پون
 جتنے قدم اٹھا کے گھوڑا اندر منزل ساری
 ادب لحاظ نبی سرور کے شان محمدیاں نون
 دن کینا رب بارہ گھنٹے باراں رات بنانی
 باقی رہ گئے انی گھنٹے سمجھ حقیقت رازاں
 انی گھنٹے پاک گناہوں کرے خداوندی باری
 اسرافیل فرشتے تائیں پاک خدا شرماتیا
 قسم جلال اکرام اپنے دی اس دن کیتی آہی
 نیک اعمال قبولان سب سے ایسا کر م کما سنا
 ایڈے فضل محمدیاں پہنیں دی حد نہ کافی
 اس گھنٹیں بعد اخلص جو سورۃ پڑھایے اکواری
 قسم یا قوت لوہ سرخ نورانی زمینت عجیب سونا ندا
 ہر لقمے بدلے ہک ہک درجہ جنت اندر پاؤں
 جد کوئی مومن گھر و چہ آئے بول سلام سنا سے
 رزقوں رب محتاج نہ کرسی اندر عمراں ساری

کیا لکھیا وچہ سطر نورانی صالح شخص فلاتا
 سب منظور عبادت ہوئی حمد سناون پاروں
 کہن مفسر اہلیسے پر تاں رب قہر و سنا یا
 بخت بلند محمدیاں سے پیارے رہی پاروں
 اوہ الحمدوں رب العالمین تک گدی بول سناون
 فاتحہ سورۃ پڑھن جو مومن کرن لگے اسواری
 انتیال نیکیاں دفتر اندر دیندار بہاں نون
 مور بیان سناواں تینوں جو ہیں روایت آئی
 پنج گھنٹے رب پاک کرینا بدلے پنج نمازاں
 فاتحہ نال جو پڑھدے مومن بسم اللہ ہرواری
 فاتحہ دی تفسیر سے اندر راوی ذکر لیا گیا
 قسم مینوں عزت اپنی دی کہیا جناب الہی
 جو پڑھدے بسم اللہ فاتحہ پڑھسن بدیاں تنہاں سنا
 ابو بکر سرور پیارے ہوو حدیث سنائی
 پڑھدے بسم اللہ کھانا کھاون مومن مرد و عفار دی
 اس کارن اک جنت اندر شہر بنا یا جاندا
 ہر لقمیوں وہ وہ نیکی دفتر درج کراون
 بھی شرع رسالے اندر راوی خبر حدیث لیاو
 پھر سلام نبی اپرا کھے قل پڑھے اک واری

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

تم پر اور محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر سلام ہو کہہ دو اللہ تبارک ایک ہے

محشر وچہ جد حاضر ہو سن اندر روز حشر سے
 جس دروازوں جنت جا ہونا ہیں منع تسانوں
 نال پیار کھلو کر پیوں امر حدیثوں جاتی

جو و منو گھنٹیں بعد شہادت کلمہ تھے تر لواری پڑھے
 اگھر دروازے جنت کھلن آئے حکم انہا نونوں
 جو پڑھدے بسم اللہ منہ قبیلے دل پیوں زمزم پانی

جے پیون دفع بیماری بخشے رب شفا ہیں
اک شخص کرے فریاد جو شخص بہت ہوئی ربانی

جے پیون نیت حفظ امانت نگہ رکھے رب سائیں
سرور عالم اس دیتا میں ایہود عاف سرمائی

اللَّهُمَّ مَغْفِرَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي وَ

اے اللہ تیری بخشش میرے گناہوں سے وسیع ہے۔ اور

رَحْمَتِكَ أَسْرَجِي عِنْدِي مِنْ عَمَلِي

اپنے عملوں سے تیری رحمت کا زیادہ امید دار ہوں

ترے واری اس پر طہ صیبا تا فر حکم رسول سنا یا
ابہ فیض محمدیوں پر جاری کرو تار ب سائیں
بخت بلند نبی دی امرت کون بیان سنا ہے
سو واری سبحان اللہ جو پڑھیں یقین ایمانوں
جیویں اسماعیل وی نسلوں کسو بند یوان چھڑا یا
سو گھوڑا جو یں و تا اس نے طلب رضا رحمانی
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ جہ سو واری کوئی پڑھو وا
ابہ سروا ربی ہے پاروں شامل فضل رباناں
صفت ربیدی ختم نہ ہوئی جے سوز و رنگاواں
ایہود مراد جو بخشش پاواں رحمت شاہ ابراہاں
حضرت آدم صلوات اللہ خوش فرمان سنا یا
چار کرامت عجب فضیلت علی محمدیاں نول
لکے اندر تو بہ ساڈی امر ہو بیہ منظور ی
دو جا خطا ہو پاواں سا کھتیں بکری پوشاک اوتاری
بے پرواہ رب تنگانہ کسی ہرگز کئے گناہوں
نیجا اوس خطا کھتیں سانوں شامت نبی جدائی
چوتھا حکم اسال پر آیا جنت و پیوں جاون

بخش و تار ب تیریتا میں جو دفتر و چہ آیا
تائب ہو کر پڑھیں جو اسنوں رحمت ہر ایک تائیں
مخپورے عملوں موج سمندر رحمت کھا کھٹ لیا ہے
اتنا طے ثواب انہا توں باہر حد بیانوں
الْحَمْدُ لِلَّهِ سوادری جو پڑھیں ہو ر ثواب سنا یا
اللہ اکبر سو واری کھتیں سو ستر اں شر بانی
ست زمین آسماناں تائیں نیکیاں کھتیں رب کھروا
تاں جو سمجھ امتاں اول جنت لین ٹکاناں
ایہود مراد جو روز قیامت سا کھت نبی واپاواں
آس ربانی قلم ربانی لکھ دی تال پیاراں
سا کھتیں و دھ محمدی امرت ایہود جہ ہتھ آیا
اوہ درجہ نہیں ملیا سانوں ملیا خاص انہا توں
ہر جا کہ منظور محمدی بخشش پاون پوری
عجب لحاظ محمدی اوپر رحمت نظر عفار ی
اوسے وقت ذلیل نہ ہو سن شرم جناب اللہ ہوں
جدا نہ کرے محمدیاں نول شرم خدا فرمائی
اورہ سب باہر کریں خطا پاں جنت اندر آون

حمد ہزاراں پاک خدانوں میں اوہ نبی اوپایا
اوہ سرور پیارا سو بہنا عزت سب بنیادی
رحمت رب فی جھڑیاں لایاں نہراں نور چلایاں
نال محبت اس دروازے میں نے جھانی بھانی

سب نے عالی منصب پایا ہوا اس درپہ آیا
عالم اوپر سرور عالم جد شریف لیسانی
لاکھ ہزاراں اوگن ہاراں کل مراداں پایاں
ہور کسے درجاون کارن حاجت رہی نہ کافی

بیان سائل عاصی

ختم رسولان سرور عالم میں دم علم سنا یا
ساری عمر جو عیب کم ون کفر جنہم جاون
سن سن خلقاں نیک نصیباں وروں روں یا
کرن روایت اک دن آیا کوئی خریب نما ناں
میں غفلت بر پایاں اندر ساری عمر و سخانی
حضرت آکھیا اتنییاں ہو سن جتنے انہر تارے
حضرت آکھیا اتنییاں بدیاں جو پوکھ قطرے باراں
حضرت کہیا جو پتہ زور ختالی مشرق مغرب تائیں
اس نے کہیا ز یادہ اس کھتیں میرے وچہ برانی
اتنے عیب تیرے وچہ ہو سن جو بھرتوں دانے
تال فرمایا سرور عالم اس نول رحم کم لول
اس نے کہیا جے رحمت رب دی نظر مبارک پاوے
تال فرمایا اس سے تائیں خاص رسول غفاری
تال اس عاصی تائب ہو کر کلمہ بول سنا یا
واہ سبحان اللہ کیا رہیر آیا فضل آلا ہوں
عظمت نور سمندر بھر بار رحمت ٹھاٹھ مرتیدا
وقت نزع سے کمر طیب ہو کر نصیب جہناتوں
سب کوئی میرا دامن بگڑ و حکم رسول سنا ہے
جس کھر ساڈی نابعداری اس کھر دولت ساری

میں سب اوگنہاراں کارن راہ فرماون آیا
میرے پاروں جنت جاون جو میر لول آون
نہ رب در کھتیں دور ہٹایاں جو حضرت کل لائیاں
کرے سوال نبی سرور نول یا محبوب رہا ناں
بدیاں میریاں باہجہ حسابوں جمدی حد نہ کالی
اس نے کہیا ز یادہ اس کھتیں یا کھر واپس ایسے
اس نے کہیا ز یادہ اس کھتیں یا سید ابراہاں
اتنییاں بدیاں تیریاں ہو سن سانوں حال سنائیں
تال پھر سرور عالم اس نول نرم کلام سنا فی
اس نے کہیا ز یادہ اس کھتیں یا مقبول بہانے
کیوں کر عیب تیرے و دھ ہو سن رحمت بدینا لول
بدیاں میریاں واکل دفتر جاندا نظر نہ آوے
صاف یقینوں جا خضر ہو کر پڑھ کلمہ اک واری
پاک ہو یا سب دفتر تیرا امر نبی سرور مایا
اک نکا ہوں اوگنہارے کھتوں پاک گتا ہوں
تا بعد اراں اوگنہاراں پار جہانہ کر سینداں
حضرت آکھیا جنت جا سن بلسال اس میں اونہا نول
جس نے ساڈا دامن بھڑیا پار سلامت جاوے
اس کھر اوپر فضل غفاری جنت بر نور واری

جس گھر اندر حب نبی وی اس گھر آب حیاتی
 ذکر ستاواں نعت نبی وی بول در و پیاروں
 سائے نبی پیارے فضلوں صاحب نبی تم کائے
 مومن نیکیاں محقق لکھو در جس عزت ہے دلپانوں
 کل نبیاں محقق سرور عالم عالی منصب پایا
 نانوایں روشن ہاشمیاں و امشیرق مغرب تائیں
 فضلوں فلک نبوت اندر روشن چند نورانی
 عبدسوار دو عالم خبریں قدم مبارک پایا
 رات اندھاری کفر خباری چھوڑ گئی یک باری
 شرک کفر دیاں مرضاں تھیں جنہاں دیوانیاں تائیں
 دل مجھو لایں مردیاں کارن آب حیات لیا یا
 شکر ادا نہیں کیتا جاندا دلوں دل شرماندا
 کیا خوش رنگ باغچہ سوہنا مشرق مغرب تائیں
 سوہنی امرت خوش گلزاراں صفت نہ کیتی جانندی
 واہ و ابان محمدی سوہنا جس و اماں سوہنا
 آگے بارغ محمدی اندر نیک نصیب جنہاں
 یارب کر منظور و عایں توں فضلداں و اسائیں
 سوہنا رہی بھجیا رب نے صفت نہ کیتی چاٹے
 جس نے جنت بجا نا ہووے اس رہی اول
 رحمت عالم رحمت بھر یا بھجیا رب تعالیٰ
 سدھار ستہ سترک محمدی میں کیا صفت ستاواں
 راہ سلام اندر سب کوئی امن سلامت پاسی
 ایسا رہی بھجیا رب نے کون بیان ستاوسے
 قوم کفاراں و کمن رہے لائق دوزخ ناراں
 بخت بلند محمدیاں سے اندر دواں جہاناں

عبدالستار اوہ کوئی جانے جس نہ پانی جھاتی
 تابو نظر کرم دی ہووے خالق وی سرکاروں
 مومن کارن حسب رسولاں بیڑا پارا و تار سے
 کل ولیاں محقق عالی در جس عزت ہے نبیاں لول
 عبدالمطلب سے گھر اندر چند مبارک آسیا
 رحمت چائن دوہیں سرزمین ہر ملکیں ہر جا میں
 تحت الشری تک چائن نوروں کرسی عرش آسمانی
 تاب جھلی کفر نما نے بستہ جھاڑ او ٹھا سیا
 رحمت دادر وازہ کھلا کارن خلقت ساری
 شربت و حدت جدول پلا سے پاوں جلد شفائیں
 نیک نصیباں والیاں کارن قدم مبارک پایا
 کرم کنول رب در دمنداں دادر در رفیق لیا ندا
 اس وچہ بھجیا سوہنا مالی کل طقباں و اسائیں
 عجب چمن گلزار بھچلاں وی نویں بہار لیا ندی
 سید اشرف سب جگ نالوں پاک جالوں سوہنا
 کافر مشرک اس گلزاروں پر سے پرے جانے
 بارغ محمدی اندر رکھیں او سے ساکھڑا ٹھائیں
 ہراک نوں راہ جنت و الا نال پیار و کھا سے
 رستہ جنت کھلا و کھا سے نیریں جنت جاوں
 اس وی تابعداری اندر رستہ جنت والا
 ہر دو طرف حدیث نے آیت رحمت کھنڈیاں لولا
 نہیں تاں رستہ دوزخ طلسمی قہروں مار یا جاکی
 ذات صفات مکان نہ کھچھے بھونوں لے گل لاو
 اسدے راہوں ولی رہا نے ہو گئے لاکھ ہزاراں
 سو جسدہ رب رحمت رکھی کارن اہل ایماناں

باپ یوسف نول جس دن ملیا راوی ذکر لیا یا
حوراں جنت جو پیدائش کسی عرش آسمانی
کرن سوال فرشتے حوراں یارب ملک سامیں
رب فرمایا احمد سوہنا جدول اٹھایا جاسی
تاں اسپیں اسدی امت کارن کل ہر اوں لیا
کرن روایت روز حشرے جو سمجھنی پیارے
جیونکر روحاں روزازل سے کلمہ نول سنایا

عش بے گیا یعقوب نبی نول زور محبت پایا
دیکھ پیار یعقوب نبی دار و ون ملک نورانی
امت پاک نبی دی اپرا لیا پیار کسامیں
اپنی امت کارن سانوں آن سوال ستاسی
متر حطے و دھو یعقوبوں اسپیں پیار کر لیاں
کلمہ پاک نبی واپرے صدے قبروں اخصس بناے
اوسے عال حشر نول ہوسن راوی ذکر لیا یا

بیان مدح سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

یارب مدح عبیب تیرے دی میں کیا صفت بناواں
واکم قرب حضوروں جس نول جنت دی سرداری
میں ضامن میں ضامن جنت ہو میرے دل آفے
اسی عامی قے بخش کارن شرم کرے رب عالی
کھلا جہاز تیار محمدی عالی شان ہسانا
جو ظلموں تلواریں چاون پتھر مارن والے
کرم کرے کوں رحمت پاؤں روزخ بخش بچ جانوں
فارس عربوں حبشوں بھروں سن سن عاشق آون
تحت الثریٰ تک پاک ہو جان سنے طبق زمین سے
پانی اپر دل تر کر پتھر ہوون آن سلامی
نہ رزاراں سرداراں اپر حاکم وہیں جہا نہیں
اس گھر وچوں رحمت ربدی ہرگز چھوڑنے جاے
ہر سرعہ جز نے مسکیناں کو جھبیاں کلبیاں تائیں
منکر سبق مربی والا مردے زندہ کھتیوں
گڑے طوفانوں گھروں سدن جیون پیاراں باواں
کر کر قید حیواناں وانگول قوم جہا لال تائیں

صفت نہ کینا جاوے سوہنا سوہنے شملے والا
وچہ دربار سوہاے سوہنا سوہنے شملے والا
سبھ او ابھارا کھٹا وے سوہنا سوہنے شملے والا
جس نول پاس بھٹاے سوہنا سوہنے شملے والا
کسے نہ وورہٹاے سوہنا سوہنے شملے والا
خوش اصحاب بناوے سوہنا سوہنے شملے والا
چند اتار دکھا دکھاے سوہنا سوہنے شملے والا
وحدت جام پلاے سوہنا سوہنے شملے والا
جوت دل قدم ٹکاے سوہنا سوہنے شملے والا
امر جدول فرماے سوہنا سوہنے شملے والا
خود مسکین سداوے سوہنا سوہنے شملے والا
جس گھراندر آے سوہنا سوہنے شملے والا
ہس کر لے گل لاوے سوہنا سوہنے شملے والا
سنتیاں والاں جگاے سوہنا سوہنے شملے والا
اپنے سا کھڑا لاشے سوہنا سوہنے شملے والا
جنت طرف چلاے سوہنا سوہنے شملے والا

غنی امیر عزیز برابر و چہ سرکار محمدی
 نہ پیارے بچوں جاری کارن امت پیاری
 اوس دو پیارے بھگنکاراں ملے آرام عذابوں
 دفتر نیکیاں بھاسے ہوسن وزن ترازو اندر
 یارب کر منظور دعائیں میل حبیب پیارا
 یارب مینوں سن اولادوں میں خوشحال میں یاراں
 یارب حشر اندر بعد عاصی کو کن پانی پانی !
 جد جنت وک کرے تیاری کہ حضرت اسواری
 ابرہہ ایت رحمت عالم بارش وصل لیاے
 آکھو روو حبیب نبی پرہ سن سمجھ آل اصحاباں
 کس نول طاقت ختم ہو کر سی صفت نبی کروری
 عالی درجہ کاغذ پایا باہر حسد بانوں
 کاتب اپر نظر کر م دی کرے خداوند ساہیں
 جتیاں خوبیاں نبیاں تا میں جدا جدا ہتھ پائی
 پھیر ہو رہے خوبی رب بخشی جدا رسولان مالوں
 اول ایہ جو اگول چھوٹ نظر برابر آہی
 تیجا لب حضرت دی تشریں رحمت کنوں بانی
 پھیر پانی اس کھو ہے والا کدی نہ ہوے کھارا
 جس لڑکے کے منہ لب پاوں قطرہ نبی الہی
 دن سارا اس لڑکے تا میں حاجت رہی نہ کافی
 جتھوں نیک آواز اتہا ندا سننے اندر آوے
 ظاہر اندر نیت نبی نول اکھیں اندر آہی
 ودھ کستوری عنبر عطرول خوشبو وار پینہ
 اس طرفوں خوشبو جنت دی چاندل طرفی جاوے
 چھوٹا وڈ اپنیباب نبی دا عائب زمین کریندی

انکو پیار کماے سوہنا سوہنے شملے والا
 کر سجدے بختاے سوہنا سوہنے شملے والا
 جم جم مائی جاسے سوہنا سوہنے شملے والا
 جس دم ہتھ لگاے سوہنا سوہنے شملے والا
 پاک جمال دکھاسے سوہنا سوہنے شملے والا
 یا امتی سر یاسے سوہنا سوہنے شملے والا
 کوثر کنوں رجاسے سوہنا سوہنے شملے والا
 سانوں چھوڑ نہ جاسے سوہنا سوہنے شملے والا
 آوے نہ چیر لاسے سوہنا سوہنے شملے والا
 مہر قبول لگاوے سوہنا سوہنے شملے والا
 ادبوں قلم دیوانی شوقوں رہنوں سجدے کر دی
 جس پر صفت نبی کروری فضل خدار جانوں
 نیکی دفتر لکھن فرشتے روز قیامت تا میں
 اوہ سب سرور عالم او پر رب نے ختم کرایاں
 اپنے نبی پیارے کارن عظمت شان مکملوں
 دو جاوے نئے رات برابر دیکھیں نبی الہی
 کھالے کھوہ وچہ دل لب ڈالیں مٹھا ہوے بانی
 عالی عظمت برکت بھریا پاک حبیب پیارا
 رو نہا چپ کر جاسے لڑکا ایسی شیریں آہی
 بھلے نہ لگے اسے تا میں یاد نہ آوے مائی
 اوسدا اوسواں حصہ کوئی مول آواز نہ جاسے
 دل حضرت واکرے نہ ستا و دائم وصل الہی
 جس طرفے تشریف لیجاسے حضرت فیض خربزہ
 سب کوئی طلب زیارت والا آئیے اتوں تاوے
 بھی کستوری اوس مکانوں خوشبو مٹھا کھال دیندی

وقت تولد سجدے اندر آیا نبی سو سارا
 شام ملک سمجھ نظری آیا حضرت اسہ تائیں
 ادبوں جھوٹے پاک نبی توں دیوں ملک تورانی
 کتنی وار بھی چند آسمانوں راتیں اتر آوے
 او توں ہتھ کرے جس ویلے پاک رسول گرامی
 جس رکھ پیٹھ آرام گزارے آکر نبی پیارا
 جزد تک حضرت اس رکھ پیٹھوں رخصت فرماے
 بہت بیان مفسر کر دے جو جو خوبیاں آیاں
 وَرَاقُضَائِكَ ذَكَرَكَ رَبُّنَا اس کارن فرمایا
 ذکر بلند کیتا کوں میرا پاک خداوند سائیں
 کلمے طیب وچہ تسادا یا مقبول سو ہمارا
 حتمی حکم اطیعوا اللہ پاک خدا فرماے
 حتمی کہا وَمَنْ بَعْضِ آيَاتِ وَجْهِ رَبِّ اَلِی
 مروں جس توں تابعداری پاک نبی دی ہونی
 شکم بانی سے اندر آیا جدوں رسول شغاری
 ہک ہک علم تمام رسولان بخش و تار سائیں
 معجزہ ہک ہک کل رسولان امر کنوں رب والی
 آدم توں جو پڑیں کہیا خلیفہ کھبی داؤد نبی توں
 کہن خلیفہ نائب تائیں سن توں یار گرامی
 بند و بست اخیری سارا روز قیامت تائیں
 وقت وفات کہیا پھر اس توں نال پیار کھلیے
 ابورجہ کھبی کل نبیاں کھتیں ہرگز کسے نہ پایا
 ناکوئی ہو محمد احمد نبیاں اندر تاواں
 وقت وفات کہیا رب عالم سرور عالم تائیں
 کل نبیاں کھتیں اول تینوں اندر شریوں اسان

چان نور سی ہو سے کو لوں دور گیا چکارا
 ہر ہر شکر و شام زمین دے ہر دستی ہر جا میں
 جدوں نکھوڑے اندر ہوشے پاک حبیب حقانی
 باتاں کر داناں نبی سے راوی خبر سناوے
 چندار سے طرفے تھب آفے کارن خبر سناے
 ادبوں کرے سلام نبی توں عجب آواز سہارا
 ادب کنوں اس رکھ واسا یہ دوجی طرف نہ چاے
 انشاء اللہ وقت مناسب جا سن کل سنایاں
 حضرت کھچیا سی جس ویلے وحی پیغام لیا یا
 جبرائیل بیان سنا یا سرور عالم تائیں !
 رہدیاں دوہہ نارن وچہ آفے تیرا نام پیارا
 او کھتے آیت وچہ تسادا حکم برابر آوے
 اس وچہ امر برابر تیرا یا پیغمبر عالی !
 بدشیک اوس پر مولاراضی رب توں پیارا سولی
 جنت ہار سنگار لگا یا کیتی و غسل تیار سی
 سارے علم ملے سرکاروں سرور عالم تائیں
 اوہ سمجھ شان پایا سرکاروں ذات مبارک عالی
 کل خلافت ملی حضوروں شان رسول نبی توں
 ہر کم واجب نائب او پر بند و بست تمام ہی
 ختم کیتا سرور نبی پر رب نے دوہیں سرائیں
 آنجیو باکول اساڈے اسپیں خلیفے تیرے
 اس بن نہیں حبیب کسے توں پاک خدا فرمایا
 نہ ایہ درجہ کسے نبی توں ہو رہا بیان سناواں
 ہر دم تیری امت کارن میں رکھو الا سائیں
 عرش منور او پر تھیوں اپنے کول بٹھاساں

ایہ مال بانٹ امت تیری خبر میں دلیلیاں تینوں
 ایہ درجہ بھی حضرت باہجوں ہو رہے تھے نہ پاپا
 بادشاہی سلیمان نبیؑ نول جنساں آسمیاں دی
 لگراں وقت حیاتی تائیں امر کنوں سبحانی
 بخششی کسور عالم تائیں عالم دی سرداری
 منکر ال نول سلیمان پیغمبر دینا آپ سزا میں
 جو انکار کر لپی سن کہ حضرت تھے فرما نول
 ادہ فوجاں سلیمان نبیؑ کتیں لوڑن خرچ خزانہ
 عشق بازار ہکا نیباں فوجاں کیا حاجت تنخواہاں
 چھوڑ مال اولاد محبت خاطر یار یگانے
 ایسا کوئی رسول نہ ہو یا باہجہ رسول غفاری
 کل اصحاباں نے شاہ اسلامی جو سردار اکابر
 اس بن کوئی نہ دو جا حاکم ہر ملکیں ہر جا میں
 سمجھ قانون محمدی نائب فاضل عالم و سلسلے
 بے خبراں نول حال نہ معلوم کیونکر شان نبیؑ وا
 مستعدی و چہ زمین ہزاراں دین ایسا نول خالی
 لڑکے پاسوں لعل جو اہر جو کوئی پکڑ اٹھاوے
 کیوں جو اسنوں قدر نہ معلوم کی میرے ہتھ آیا
 جالتس قدر جو ابہ یک پیشہ پل کھتیں پار سنگھاوے
 پل دوزخ و افکر نہ دل نول یاد نہ قہر بانا
 راہبیر باہجوں سنگھن مشکل جنت دور لگاناں
 امر نبیؑ و اولوں بھلاون بات پسند نہ لیاوان
 کنبی جنت دی ہتھ میرے کہے رسول ربانا
 سچا حاکم نبیؑ نہ دنیا کرے اپنا بھانا
 داہڑی صاف نمازوں تارک شوق شراب خراباں

اج کھتیں روز قیامت تائیں کل سپرواں مینوں
 اوہ محمود مقام نبیؑ نول ورثہ رب بنا یا
 ہو رہ عدالت کل حیوان نول سمجھ جانوراں دی
 ختم حکومت ہو گئی جس دن ختم ہوئی زندگانی
 وقت حیاتی بعد حیاتی حکم برابر جباری
 منکر ال پاک نبیؑ دیاں کارن قید کرے رب سامیں
 دائم دوزخ کدی نہ جنت قہر خدا رحمتاں نول
 تن من جہاں محمدیؑ فوجاں پیش کرن نذرانہ
 پھڑ تلواراں لہن شہادت و چہ مولادیاں راہاں
 ایہ زندگانی باہجوں جانی کیا جانن پر واسنے
 جس دیاں فوجاں کچھ رکھن پوری تابعاری
 ہر طرف محمدیؑ فوجاں دیوں کار برابر
 راج سلامت حکم سلامت روز قیامت تائیں
 ہر ملکیں تشریف لے جاوے بدل آون دسد
 ایسے کارن بازی ہارن سن فرمان والی دا
 سمجھ قربان جتہاں نول معلوم قدر پیارے والی
 کوڑی چاکر اہو اسنوں بہت خوشی و چہ آوے
 یک پیسے پاروں اوہ لڑ مر وافر جدول اس پایا
 جس دریا و چہ ڈین بڑے خیریں پالے جاوے
 یاو نہ رہیا جو مشکل اندر ہو سی یار تہا تا
 دل و چہ حرساں جنت اپر توبہ طرف نہ آون
 پورا دعویٰ جنت اندر میں جانا میں جاناں
 منکر اسدے جنت آکھن میں جاناں میں جانا
 آئے آکھن جنت اندر میں جاناں میں جانا
 اوہ کھن جنت دعویٰ رکھن ریس کرن اصحاباں

ہے اگ شرط جو توبہ کر کے طرف نبی سے آوے
 رہبر نبی پیالے کارن جس نول حب نہ ہوئی
 رب یقین او گنہاران کارن اوہ نجشاون والا
 اسدے امروں اندر جنت باہر دوزخ بھائی
 اسد امنکر جدمر جائے ثابت حکم قرآنوں
 جو بدعت شرکاء کفر نہ چھوڑن حال او سے جاون
 کون کہے اوہ رب نبی دل ساری عمر نہ آیا
 قدر محمدی جانن مکتوڑے اہل ایمان سداون
 بھل گیا رہ جتول جانا دل و چہ خوف نہ آوے
 کتلی پڑھو قرآن ربانا رستہ جنت والا
 دیکھ لیو تیس کون محمدی قدر چھانن والے
 اچ کمزور قرآن ربانا جو ہیں عزیز نما ناں
 قسم خداوی روون آئے دیکھتا شا بھائی
 کنجریاں سے آون کارن سائبان لگا وں
 صاحب علم نبی و اتائب جدوستی و چہ آئے
 جے کسے نول کوئی حکم نبی و اح سے خوف الاہوں
 گھروں لیجاہ شرع تو اپنی صاف جواب سناے
 کسے دیہاڑے محشر اندر بلسن دوزخ بھائی
 نور نشان محمدی سوہنا سائبان لگا سن

بھدم فدم نبی سے پکڑے بیشک جنت جائے
 کدے نہ جاسی جنت اندر جس دایا رہ نہ کوئی
 جنت اندر جاون ٹکٹ دلاون والا
 جس دن محشر تپا یارب نے معلوم ہوگ تدا میں
 لعنت و سدی اسدے اپر قہر خدا رحمانوں
 چھپے کہن بہشتی اس نول جے کدے یاد کرائیں
 دسو کس نے جنت کارن اس نول ٹکٹ دلا یا
 لعل کھڑا وں لڑکے وانگوں ہر طرف مل جاون
 چھوڑ رسول انول دورن جہا بلیس بلا وے
 دو جی طرفے کنجریوں و دیکھ لیو سمجھ حاسا لا
 دیکھ لیو تیس لعلوں بہتر کو ویاں بمانن والے
 حکم سنا وان والے دشمن مشکل ہو یا ستانا
 نور ایما نول رب نبی دی رہ گئی لوڑ نہ کانی
 پکڑا گھیبو مہری مٹھا نیباں خدمت اندر آون
 محظور اٹکڑا چھین اسنوں آپے پیا بولا وے
 رب نبی یقین دور ہو جاسیں توبہ کر اس راہوں
 امر شرعیت و سن والا ہو شر مندہ جا وے
 لیجاہ گھرنوں مسلمان ہو کسی حکم تدا میں
 قہروں تا فرمان محمدی دور نکالے جاسن

وَأَمَّا نُرُ وَالْيَوْمِ آيَها الْمَجْرُمُونَ

اے مجرمو! آج سے الگ ہو جاؤ۔

جس دن تا فرمان نبی سے دوزخ طرف جلاسن
 نہیں تاں نول بولہیب ہواں یقین ناہیں سکے سارا
 اب نے اپنے دشمن کیتے دشمن نبی جہا ندا!

اسی دن قدر قرآن نبی و اگھیں نال دکھاسن
 اچے بھی ویدا کردل حاضر سننے والیا یارا
 انہاں رسول پیالے اپر نہ ایمان لیبا ندا

اس پر نبیؐ پیارا کرسی یاراں والی یاری ہے
جس نول سا تھڑ رسول ملاوے کوں نہ جنت جاوے
دوست پیارا جانے اسنوں فضلوں رب تعالیٰ
جنت باغ مکان نورانی نہیں نصیب تنہا توں
ایہ مغروریاں معلوم ہوسن جدوں عدالت ہونی
قہر الہی ویسی اسنوں سخت عذاب ٹکانا
ادبوں بول تو اب درد و دل رحمت باہجہ بول
پڑھ کر عالی درجے پاوون جنت والیاں تائیں
مومن اہل ایماناں کارن رستہ جنت والا

جس دل حب نبیؐ سروردی اس پر فضل بخفاری
نال محبت حضرت اسنوں اپنے سا تھڑ ملاوے
جس نول سنکر ولوں پیارا امر پیکے والا
سن فرمان نبیؐ سروردی اسنوں خیال جہاں نول
سمجھ کوئی دعویٰ کرے نبیؐ والا مقبول نہ کوئی
جس نہیں مجھانا حکم نبیؐ والا اس پر غضب ربانا
سن کر اوہ منظور کر لے جس پر فضل جہاں نول
شان نبیؐ والا معلوم ہونے سننے والیاں تائیں
امر قرآن اندر فرماوے فضلوں رب تعالیٰ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝ قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی

شروع اللہ کے نام سے جو رحمت کرنے والا ہے۔ ہر بان اللہ تعالیٰ نے فرمایا۔

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ

بیشک اللہ تعالیٰ اور اس کے فرشتے نبیؐ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر درد و بھجیتے ہیں x x x

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا

مسلمانو تم بھی ان پر درد پڑھو اور سلام۔

آیت نازل پاک قرآنوں علم خدا رحمانوں
ہو رہا نام ملائکہ پڑھیں روز قیامت تائیں
تائیں رحمت کہتے جاہو پاؤ شاہ گرامی
جبرائیل اسانوں رب کھنیں ایہ فرمان لبیا یا
وہ واری اسیں اس پر بھجیاں پاک خدا فرماوے
وہ درجے و چہ جنت بخشاں خوشخبریاں فرمایاں
ادب نبیؐ و اسٹان سنایا پاک خداوند باری

پڑھو درد و حبیب میرے پر مومن اہل ایمانوں
اسیں درد ہمیشہ بھجیاں امر کرے رب سیماں
تسلیں بھی پاک حبیب میرے پر پڑھو درد و سلامی
مجلس اندر سرور عالم خوش فرمان سنا یا
جو ہو کار درد و تسال پر اہل ایمان پہنچاوے
وہ نیکی و چہ و فرماوے بخشاں دس بریا یاں
پاک سلام تسال پر بھجے میں بھجیاں دس واری

عبدالرحمن اصحاب پیارا کرے سوال تمامی
 جس پر طہن درود فرشتے اس کیوں وزخ آیا
 بہت بیان ثواب درودوں راوی خبر سنا ہے
 بن مسعود اصحاب نبی داسن کر ایفہ رائے
 یعنی بہت درود جو پڑھیں صاحب نیک عقیدے
 بہت حق نبی پڑھوئی کرن شفاعت انہا ندی
 ہر مشکل و چہ روز قیامت یا رور و دیمارا
 دنیا سے و چہ برکت انھیں رحمت باہمہ شماروں
 بہتے لوگ جو اجر درودوں میں ہمیشہ عالی
 ترمذی حاکم کرن روایت خبر رسول حقانی
 بھی روز قیامت وقت حساباں بخشش رحمتوں
 وہ جو بخیری اجر درودوں پڑھنے والیاں تائیں
 ہر مشکل اس مومن کارن جلد آسان کرے
 بہت فضیلت ذکر درودوں پڑھنے والا
 اس بھٹیں ہو روزیادہ اسنوں کیرٹی دولت پیاری
 شاہ ولی اللہ دہلی والے خود فرمان سنایا
 حضور اذکر ثواب درودوں راوی خبر سنا ہے
 وقت نزع دے جنت اسنوں فضلوں آپ کھاندا
 جیکر وزخ ڈالمن اسنوں وزخ بھی شرماسی
 اولوں پڑھیں درود جو مومن بہت محبت پاروں
 جد دروازہ جنت کھلسی ساکتہ نبی داپاسن
 بھی فرماں ہے کواری پڑھے درود پیارا
 کرن بیان ثواب درودوں کیا تو فیق انساناں
 مگر ان جتنا معلوم ہو یا اولوں ذکر سناواں
 شکر اہل ایمان تمامی صدقے صدقے جاوان

اتنا پیار تسادی امرت و چہ سرکار گرامی
 بیشک جنت داخل ہوسن شامل فضل رویا
 میں کچھ حضور اذکر سناواں ختم نہ کیتا جاوے
 بہت درود جو پڑھیں مومن بہت ہی عزت پاوے
 سمجھ کھٹیں ہر درجے و چہ ہوسن پڑھے پاک نبیدے
 مرد ہوسی یا عورت ہوسی راوی خبر لیا ندی
 سو بہتی صورت ہو کر ملسی دلبر یا سمہارا
 ہر کم برکت رحمت ہوشے خالق دی سرکاروں
 بخیری و چہ عمر ننگھاوں امر جو میں رب عالی
 ذکر درودوں مشکل اندر ہوشے جلد آسانی
 بکھر خوف عذابوں خبریں جنت اندر جاوے
 دو ہاں جہانناں و چہ انہاں پر نظر کھٹے سائیں
 عالی درجے اسدیتا میں جنت اندر ویسی
 ہک بدلے دہ دار اس کارن پڑھے ہی لب تعالیا
 دہ واری جہاں سے تائیں یاد کرے رب باری
 مطلب ظاہر باطن والا اجر درودوں پایا
 ساکتہ شہیدیاں پڑھنے والا حشر اٹھایا جاوے
 جو دل حب نبی دی رکھن دوست رب تہاندا
 اثر عذاب نہ ہوسی اسنوں ایسی عزت پاسی
 اتنا ہوگ پیار تنہاں نول خالق دی سرکاروں
 پاسے نال نبی سرور سے پاسے لگدے جاسن
 نیکیاں والا پلا ہوسی احد پیاروں بھارا
 جو نہ کر شان ثواب درودوں یا راں پاسن لیاواں
 موتی رحمت سے دریاوں یا راں پاسن لیاواں
 پاک ہوں سمجھ عیب قصوروں ساکتہ نبی داپاوں

جس دل حب نبی ہو سی ایہو ایمان نشانی
 دل روشن پر نور دل ہو دل حب نصیب جہانوں
 ادبوں پر ہیں درود جو مومن رب نول بہت پیارے
 مگر ن روایت ذکر حدیثوں سے ہک مرد گرامی
 برگ درختاں رتو دانے ہر ہنسی ہر جیسا ہیں
 شوقوں پر ہیں درود جو مومن جدوں قیامت ہونی
 جیونکر عزت ہوگ تنہا ندی پاس حبیب نبی سے
 جس نول قدر نبی دامعلم سن نول یار پیارے
 ادبوں قدر نبی داد سے بن مسعود پیارے
 بہت درود جو پڑھدے مومن جدوں بلا سے جان
 جویں کسے نول وچہ حیاتی حب نبی دی آہی
 جد کوئی سکر نام نبی دانہ صلوات پہنچا وے
 ابو طلحہ اصحاب نبی و اخیر حدیث سنا وے
 دہ رحمت اس مومن کارن فضلوں بے پرواہی
 اجر در دو دل بہت بدایت نور ایمان زیادہ
 گھر وچہ رحمت برکت ہو فتنے خالق دی سرور
 روز حشر سے حب نبی ساکت رسول ملاسی
 ادبوں پر ہیں درود جو مومن قرب حضوری پاس
 حب نبی دی اول دیہاڑے جنت وچہ لیجاسی
 جو دل حب نبی دلوں خالی کل مرادوں خالی
 حب نبی دی واسے مومن دل جانوں قربانی
 یارب بدعت شرک نفاقوں کر کے فضل بجا ہیں
 بہت فضیلت اجر در دو دل دوزخ اکت سارے
 موتوں اول اس سے تائیں جنت پاک دکھا وں
 بھی اس مومن کارن ہو وں دوست ملک نورانی

باہجہ نبی دی تابعداری کوڑی مسلماناں !
 اپنے کولوں دور نہ کر سی پاک حبیب تنہا نول
 وچہ در بار نہ جھڑکے جاسن خالق دی سرکارے
 دعوے کرے جو میں سمجھ چیزاں کراں حساب تمامی
 کر سکد اس سجدی گنتی طاقت میرے تائیں
 عنقی نشان انہا نول طسی مینوں خبر نہ ہونی !
 ہوسن وچہ در بار الہی دوست رب علی دے
 وچہ اصحاباں داخل ہوسن خالق دی سرکارے
 ظاہر ایہ فرمان سنا وے پاک رسول سہارا
 سمجھ کھتیں تیرے پاس اساتے قرب حضوری پاس
 وہ حصے و دھو پیارا انہاں واکر سی نبی آہی
 رب نبی داد شمن ہو سی دوزخ بھارا کھا وے
 جد مومن سرور نبی پر ہک صلوات پہنچا وے
 مکر وار در و اس کارن پڑھدے ملک آہی
 حب نبی دی ہو فتنے شامل ہر دم کرم خدا و
 اس پر حب نبی دی ہو فتنے بچے جہنم ناروں
 جنت اندر نبی پیارا امت جدوں بے جاسی
 حضرت نالی انہا ندے موڑھے اسدن لکے جا وں
 جب نبی دی جنت اندر مولا نال ملاسی
 ایہو نشانی اہل نفاقاں دوزخ جا وں والی
 مٹھوڑے قدر نبی و اجان مومن بنن زبانی
 خاتمہ نشانی اہل نفاقاں دوزخ جا وں والی
 ساکت شہیداں درجہ طسی اندر حشر دیہاڑے
 نال محبت سرور عالم وقت ترخ فتنے آ وں
 ہر جا کرن محبت اسدی امر کنوں سبحانی

ہوور فضیلت اجر در دوں سن توں پار سپانے
 دہشت ہول قیامت کو لوں استوں خوف ہوشے
 قہروں نظر نہ اس پر کرسی کرم کنوں رب والی
 ہوور فضیلت اجر در دوں دیوے گار رب باری
 شوواری ہر روز جو مومن پڑھے در دوں پیاروں
 تزیہ حاجت دنیا و چہ اس نوں دلسی مالک سائیں
 بہت اعمالوں پاک خدانوں ذکر در ہد پیارا
 اجر در دوں دل دیو چوں ہوسی دور سیاہی
 ہوور ثواب جو اجر در دوں نیکی پلہ بھارا
 لکھ نیکی سو وار در دوں راوی خیر سارے
 نہ محتاج کرے رب اس نوں نظر عنایت پاروں
 جتنی دار در دوں پہنچاے اپہ نبی ر بانے
 اجر در دوں حب نبی وی دیو چہ چانن لاشے
 بدعت شرکوں بچن جو مومن ساکتھ نبی دا پاسن
 کل بدعت شرکوں گمراہی دوزخ والی بچھاہی
 بدعت شرکوں رو جو رکھن مومن بنن ز بانی
 راہ جنت فرماون آنا ہادی جن انساناں
 رحمت داد وازہ کھلا کارن اہل ایماناں
 جنت باغ سلامی اس نوں سن حورائ غلاناں
 اس محبوب الہی کارن ایسی امت پیاری
 اہل ایماناں کارن اس دی شفقت باہجہ شماروں
 اک دن کھلے نماز گزارن مگر اصحاب پیارے
 ایسا پیار کتنا اس ویلے فضلوں رب گرامی
 ہزاراں نور مکان نورانی زینت باہجہ شماراں
 شیریں میوے خوش گلزارن باغ جھڑیاں لایاں

جو ہیں آزاد کرے کوئی بردہ اندر راہ ربانے
 ہر طرفوں اس رحمت رب دی تبتوتان کھلو فے
 ساری عرش عنایت کرسی پاک خداوند عالی
 جنگ کتنا جو ہیں نال کفاراں راہ بدی دیہرواری
 شو حاجت اس کارن طسی خالق دی سرکاروں
 ستر حاجت روز حشر طسی اس فے تائیں
 جو ہیں خدانوں ہر مخلوق پیارا نبی سہارا
 نال پیار مصافحہ کر کے طسی نبی آلہسی
 اندر حشر پیاس عذابوں بچ سی رب دا پیارا
 لکھ گناہوں بخشش پائے جدوں پلا یا جاے
 ہر دن لات عبادت استوں اجر ملے سرکاروں
 جا کر کارے کہن فرشتے کہیا در دوں فلا نے
 پاک نبی داد و سنت ہوسی دور نہ کتیا جاوے
 بدعت شرکوں کر نیوالے دور نکالے جا سن
 نہیں نجات عذابوں اس نوں کہیا رسول آلہی
 نیک اعمال انہاندے اوپر گرا پوسے آسمانی
 دوزخ کنوں بچاؤن آیا سرور دواں جہاناں
 کرم کما کر بچیا رب نے عد نہیں احساناں
 پڑھن در دوں ہمیشہ اس پر ملک زمین آسماناں
 وجہ دعائیں امت کارن ساری عمر گزارے
 بچد رحمت اس پر آہی خالق دی سرکاروں
 بخت نظارہ ظاہر ہو یا کارن نبی سہارے
 خدمت و چہ رسول اللہ دی جنت ہو یا سلامی
 ناز نیا ز وکھاؤن حورائ بھریا ہار سنگاراں
 نوری میوے ڈالیاں ہریاں باہر نترے آیاں

بہت قریب دیواروں باہر ڈالیاں میوے بھریاں
 میں قربان ہوواں لکھواری تن من ما پو واراں
 قدم اٹھا کر گئے اگیرے پاک حبیب غفاری
 جد ڈالی دل ستھا اٹھا یا پاک رسول پیارے
 موتوں کچھے ولساں سب نول جنت دی کرداری
 جو فرمان نساڈ اسن کر سر چشمان پر دھر سن
 تن جاتاں قربان جو کر سن سب فرمان اٹھا سن
 ڈٹھے باہجوں وچہ حیاتی جہناں ایمان لباندا
 امر قبول جو کر سن مومن دل جانوں تر بانی
 جو کفروں شرکوں ترک نہ کپڑن اہل نفاق موکالے
 ہٹ کر آگئے سرور عالم سن فرمان گرامی
 وچہ نماز جو قدم اٹھائے یا مقبول آہسی
 نال محبت سرور عالم کرم کنوں فرمانیا
 خوش بو میوہ دار درختاں شاخاں بھار جھکایاں
 میں کچھ میوہ توڑ لیجاواں شوقوں ویوچہ آیا
 امر قبولن والیاں کارن ایہ سب دولت خانہ
 نال محبت جد رب عالم خوش فرمان سنایا
 مگراں جبکہ منع نہ کروا پاک خداوند سائیں
 ثمرہ ایہو جو وچہ حیاتی سب فرمان اٹھا سن
 تابعداراں اوپر راضی ہر دم سر جن ہارا
 امت دے بخشاوان کارن جس نے مگر گزاری
 یارب ساٹھا ایمان چدائیں ساٹھا رسول بلائیں
 دل وچہ خاص محبت اپنی بخش رحیم کر میاں
 ہور ثواب درودوں ثابت خبر حدیث بتاوں
 ملک جو عمل لکھن لے ہرون رایتی بھسانی

اپنے نبی پیارے کارن رب نے حاضر کر یاں
 عجب خیالی ویوچہ آیا حضرت شاہ ابراراں
 میوے توڑ لوواں اس ویلے کارن امت پیاری
 کرم کنوں فرمان سٹایا خالق سر جن ہارے
 جس نے وچہ حیاتی کیتی تیری تابع داری
 اس جنت وچہ ساٹھا نساڈے اوہ کرداری کر سن
 اس جنت وچہ حاکم ہوسن عالی درجے پاسن
 یا مجبو باساٹھا نساڈے ایہو مکان تنہاں دا
 ہوگ ہمیشہ ورثہ سب نول ایہ گلزار نورانی
 خاص حرام انہا نول ہوسن میوے جنت ولے
 بعد سلاموں عرض سناواں جو اصحاب تمامی
 جلدی واپس ہو کر آگئے ایہ کیا حکمت آہی
 وچہ نماز اساطے کارن جنت حاضر آئیا
 ہر طرف دیواروں باہر میری نظری آیاں
 نال محبت پاک خدا نے ایہ فرمان سنایا
 موتوں کچھے ساٹھا نساڈے سب دوا مال خزانہ
 دل نساڈ اسن حکم داناں بہت خوشی وچہ آیا
 ساری امت کھانڈی اسنوں روز قیامت تائیں
 موتوں کچھے ساٹھا نساڈے کل مراداں پاسن
 خدمت حوراں ملک تورانی ساٹھا رسول پیارا
 نبیاں وانگوں منصب پاسن کرین جوتا بعداری
 قصلوں ساڈی مجلس اوپر اپنا کرم کسائیں
 ساٹھا نبی دے جنت اندر بخشش کل نعیمیاں
 پرہن درود جو مومن ادبوں بدیاں گھنڈیاں جاوں
 جے اس مومن کو لول ثابت ہوئے عمل خطائی

ترے دن اس دی بدی نہ لکھن امر سوتے گاہوں
 ہوں قیامت و پیشت کولوں امن آرام انہا توں
 ہو تو اب درودوں پورا خیر حدیث پناشے
 ہو تو اب درودوں حاصل کہے رسول سچاواں
 بھکھرتہ ہر خوشردی کولوں کچھ تکلیف نہ پاسن
 دنا سے وار درود جو پڑھسی اتنی رحمت پائے
 لکھنی وچہ دفتر اس سے رب کرم لکھا ہے
 ہو تو اب درودوں ملی مومن نیکو کاراں
 پڑھن درود شوق مومن ہو تو اب تنہا توں
 ہو تو اب درودوں حاصل لہدی دور سیاہی
 ہر ہر نیک اعمالوں رب نول ذکر درود پیارا
 جو گھر آکھ السلام علیکم اول بول سنا ہے
 جواک وار درود پوسچا ہے صاحب دین پیارا
 ایدوں و دھ تو اب کی ہو سی تینوں ذکر سنائیں
 پڑھن درود جو نال محبت عاصی او گنہارے
 ذکر درودوں حب نبی دی و لوچہ نور و دہا ہے
 حب نبی دی اس مومن نول ساکتہ رسول ملا ہے
 بھی اس وچہ کچھ حق نبی و اہو ہے شکر وانی
 امت سے بخشا دن کارن جو اس قوتناں لایاں
 ہر ظالم پر رحم کماون جنت گلی دکھا دن
 ایسا شفقت کرم کماون اوہ مقبول رہا نے
 ظلموں و ندمبارک تیرے خفگی مول نہ آئی
 دفتر بدیاں کفر کما کر جو اس در پر آون !
 اوکھے وقت کسے سے تائیں یاد نہ رہند کوئی
 وقت نزع کے حکم سنا یا عزرائیلے تائیں

جیکر توبہ سے دل آئے تھیوے پاک گناہوں
 رحمت رب دی ہر ہر طرفوں پردہ کرے تنہا توں
 ذکر درودوں ہر مومن تھیں مولا غضب ہٹا ہے
 پڑھنے والیاں نول رب دیسی عرش نورانی چھاواں
 و دوزخ تھیں کچ پلے اتوں خیریں جنت جاسن
 لکھ درود برابر اس نول اجر خدا فرما دے
 فضل الہوں لکھ گناہوں بخشش رحمت پائے
 راہ مولا جو ہیں نال کفاروں جنگ کیتا دہرہ اراں
 کرن مصافحہ سرور عالم مسن آپ انہا توں
 روشن کرے خداوند نوروں شامل فضل الہی
 دور ہوں محتاجی تنگی بخشے بخشا را
 پڑھے دور خداوند اسدی تنگی جلد ہٹا دے
 یاد کرے داری اسنوں پاک رسول سہارا
 یاد کرے جد نبی پیارا بندے عاجز تائیں
 جیوں جیوں پڑھن پیارے ہوں خالق دی ہر مارے
 دل اس وارب زندہ کرسی دیکھ لیو جس بھلا ہے
 ہر دوست رب خدا نہ کرسی خبر حدیثوں آوے
 نہیں تاں اس وابدلہ دیوں کسی نہ طاقت پانی
 پنجوں برین سجدے اندر راتاں جو ہیں لکھیاں
 ہر شخص نول ساکتہ لاون مولا تھیں بخشا دن
 بے ادباں نول جنت دیول لیا دن زور دہگانے
 اپر کفاروں رحم کما کر نیک دعا فرمائی
 دور نہ کرن نہ دیر لگا دن سمجھ نول لے گل لاون
 قدر کچھ نول جو مہربانی جو حضرت تھیں ہوئی
 سب امت وادرو نزع و امیرے اوپر پائیں

جس دم لحد مبارک اندر بدر منسیر ٹکا یا
لباں مبارک ہلدیاں دن کن اصحاب ٹکا ون
ایتھوں تائیں امت کارن شفقت پاک نبیدی
ہر عملوں ایہیں پیارا وچہ سرکار آہسی
ہر کوئی دعویٰ کرے زبانی حب نبی سرور دا
سن کر نام نبی سرور دانہ صلوات پہنچا وے
اصل مکان محبت والا ہے دل اندر بھائی
جد تک تا بعد از نہ ہو سی ناں منظوری پاوے
ہر پیغمبر دی طرفوں جو دنیا پر آیا
ہو مشتاق جناب الہوں منگدے گئے دعائیں
حکم ہوئے تئیں مل نہیں سکدے اسدا دور زمانہ
پوری ہوگ مراد تساوی پاک خدا فرماوے
وار جلال اندر جد پیارا قدم مبارک پاسی
نال دعائیں نبیاں تائیں ایہ درجہ ہتھ آ یا
حضرت ابو ہریرہ طرفوں سنوں حدیث پیاری
پڑھن درود جو مومن ادبوں ایہ کجاہر انہا توں
اہل النور اونہاں نول آکھن صاحب عزت عالی
بھی فرمایا چائے افسر آگئے ادب پیاروں
جبرائیل کہیا جد لوکاں پل پر مار چہ ہا ورن
ادبوں پڑھن درود جو مومن میں اونہاں کارن اول
میکائیل کہیا فرمسی میں نول رب تعالیٰ
اسرافیل کہیا جد سجدے گراں سوال دعائیں
عزرائیل کہیا جس ویلے میں اونہاں کارن اول
کون بیان زبان سناوے شان حبیب حقانی
حضرت آکھیا بہت درودوں بہتا نیرے ہون

کھولے بند کفن جس ویلے کیا کچہ نظر سی آیا
یارب امتی یارب امتی وچہ سرکارن سناون
اوہ حب نبی دی کیونکر سکن جو دل بھرے پلیدی
ہر سر حاجت اندر ہوشے غیروں بے پرواہی
امر نبی واجبے فرما ہو کچہ پرواہ نہیں دھروا
منہ نکتیں بنے محب نبی دا دعویٰ جھوٹ سناوے
کدی نہ دوست بھلا اسنوں جس پریت لگائی
تا بعد از نول وچہ قبرال جلوہ یار وکھاوے
سب توں شان نبی سرور دارب کریم و دہا یا
اس دی امت وچہ کریموں یارب خالق سبحان
سب نول کریم کتوں فرماوے واحد رب یگانہ
جس نول حب نبی سرور دی زور نہ کتیا جاوے
اس دی امت وچہ تسان نول داخل کتیا جاوے
کتی غفلت قدر نہ جاتا نور ایمان و نجا یا
ایہ فرمان سنا یا اک دن پاک رسول غفاری
پل دوزخ عرصات قبر وچہ چانن نور تہا توں
قبر اوہ اہل النار نہ ہوسن بخش چکارب والی
خوش پیغام سناون آئے حکم جویں سرکاروں
آتش چا یک مار فرشتے پلے پاس لیاون
پل دوزخ کھیں سمجھنا توں چا کر پارنگھاواں
نال پیار پلاون سب نول شربت کوثر والا
ناکبر چا ورن جے رب بخشے انہاں محبان تائیں
نبیاں وانگوں وقت ترعے بہت پیار کماواں
دوست جس دی امت کارن افسر ملک نورانی
اس دن وچہ دربار الہی ساٹے پاس کھلوں

روز جمعہ سووار درودوں احمد نبی فرمادے

اسی سالان عمر گناہوں دفتر پاک ہو جائے

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِائَةً مَرَّةً

جس نے جمعہ کے روز مجھ پر سو دفعہ درود شریف پڑھا۔

غُفِرَتْ لَهُ خَطِيئَةُ ثَلَاثِينَ سَنَةً

اس کے اتنی سال کے گناہ بخشنے گئے۔

جو صلوات ہمیشہ پونچاؤں کہے رسول ربانا
 وچہ ہر صلات اندھیری ملی چائے نور تہانتوں
 ترمذی حاکم کنوں روایت خبر حدیث حقانی
 سوتے وقت درود جو پڑھدے بھی حد کھر چہ اون
 بہت درودوں ہر مومن پر بہت پیار نبی دا
 بدعت شکر کوں درود جو ہوسن قرب حضور پی دن
 بدعت شکر کوں پاک دلال پر نظر محبت والی
 دور ہوں وہ بدیاں بھی وہ درجے جنت پاکی
 دوزخ اک نہ ساڑے اس نول خود حضرت فرولن
 احد پہاڑوں بھارا ہوسی دفتر نیکیاں والا
 بھی اس کارن رحمت رب دی آفے پاک جنابوں
 بہت محبت والیاں کارن ہور روایت آئی
 لکھنکی وچہ دفتر اسدے لکھ بدیاں مسٹ جاؤن
 وچہ دنیا محتاج نہ ہوسی تنگی رب و نجاوے
 وقت غروب یا دن چڑھدے کوئی پڑھدے درود کواری
 تریہ حاجت دنیا پر اس دی روا کرے رب عالی
 جتنا ذکر درود زیادہ اتنا قرب الہی
 بھی میدان حشرے اندر جویں طریقہ یاراں

سنجی حشر اندر انہاں تائیں بیشک اسیں کچھ ناں
 پختہ سالان راہ تک نوروں آفے نظر انہاں نول
 ہوشے جلد درودوں سب نول مشکل کار اسانی
 پڑھن درود جو ہر مجلس وچہ امن سلامت پاؤن
 بیشک بہت درودوں ہوسی دوست رب حاج
 نہیں تاں عمل قبول نہ کوئی دوزخ کالے جاسن
 فضلوں کرے خداوند عالی بخشنے جنت عالی
 ساخدا شہیداں ملی اسنوں فضلوں جنت جاسی
 ملک نورانی دوست جاؤن بہت پیار کماؤن
 بہت درودوں بہتیاں حوراں بخشنے رب تعالیٰ
 چاروں طرف چھپاوے اسنوں ہر ہر خوف خداوں
 پڑھن درود جو اوہ سوواری سن نول میر کھانی
 بھی دن رات عبادت اسدی دفتر وچہ لکھاؤن
 بہت درودوں استغفاروں برکت رحمت پاوے
 وہ رحمت دہ نیکی پاوے کرم کتوں رب باری
 ستر حاجت روز قیامت بخش کرے رب الی
 بیشک ذکر درودوں ہوشے دل مھنیں دو سیاہی
 کرن مضامح ناں اونہاں نے حضرت شاہ ابراہاں

پہر دن پڑھن درود جو مومن ایسے ہوون پیارے
 شخص فلانا ابن فلانے سا ڈا پیار کمکاندا
 جس دل حب نبی دی آن مکان بناھے
 ہووے ثواب درودوں آھے بہت پیار کرسی
 حضرت کہیا پیار زیادہ جت دل ہوگ کسے دا
 دل وچہ جدوں مکان بناھے حب پیارے والی
 منہ کھتیں بہتے مومن شو قول دعوی گرن زبانی
 کھی فرمان اجر درودوں پڑھیا جتنی واری
 کرن عبادت مومن کارن روز قیامت تائیں

ہر دن ذکر اونہاں دا ہووے خالق دی سرکالے
 اسیں محبت رکھے اسدی پاک نبی فرماں دا
 ہر گمراہی دوزخ راہوں اس نولوں رب بچاھے
 وقت تڑعدے حضرت اسنوں آپ زیارت وی
 سب لوکاں کھتیں بہت پیار کرسی ذکر اسی دا
 سچ محبت یار ملاوے کدے نہ جاوے غالی
 بدعت شرک لفاق نہ چھوڑن دعوی مسلمان
 اونے پیداہوں فرشتے امر کنوں رب عالی
 ایسا غافل مومن اوپر کرم کرے رب سائیں

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ

عزت تاب حضرت رسول اکرام پیغمبر خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم صاحب نے فرمایا جو درود

نَسِيَ الصَّلَاةَ فَقَدْ أَخْطَأَ طَرِيقَ الْجَنَّةِ

کو بھول گیا پس تحقیق جنت کا راستہ بھول گیا۔

حضرت آکھیا جو اسال اوپر نہ صلوات پہنچا ون
 بھی کہیا جو نام اسال اسن کرناں صلوات پہنچاھے
 سب خیراں سرور دو عالم ظاہر لوں ستایاں
 فضلوں ایسا ہر سو پناہ رب کریم لیا ندا
 عالی ذات نبی سرور دی رب نول بہت پیاری

رستہ جنت دا انہاں مجلسی رور و حال و سجاون
 داخل ہوگ سخیلاں اندر جنت دخل نہ پاوے
 جیونکر اس دی امت کارن پارک خدا فرمایاں
 نال محبت بخیراں نول جنت گلی دکھا ندا
 نحوث قطب اصحاب بتاھے و سدی تابعداری

بیان محبت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ذکر سناوال خیر کتالوں اجر درود نبی دا
 سی اک عننی تو انگر بھارا صاحب عزت نامی
 جس دم ختم حیاتی اس دی کیتی اجل تیاری

عدل زمانہ سی جد فضلوں حضرت مکرولی دا
 اولوں پڑھے درود نبی و اتال پیار مدامی
 حال خراب ہو یا تھاسدا دیکھے خلقت ساری

وقت نزدیک صورت بدلی رنگ سیاہی آیا
 ایسا حال جو نیرے اس سے ڈر واکوئی نہ جاسے
 رو کر بول آواز کیتو سو واہ واہ بے پرواہی
 بہت یقین اسانوں آہا ہرگز شک نہ کوئی
 جد اس رو کر عاجز ہو کر کیتی بات نہ سانی
 عجب تاثیر ظاہر ہو یا فضل خدا رحمانی
 پر اپنا اس کھڑا اس سے پرہ اگر جلد لگایا
 آگیا اوگن ہارے اوپر رنگ محباں والا
 غسل کفن سب اہل ایمان کیتا نال پیاراں
 غیبوں عجب آوازہ ہو یا سنیاں خلقت ساری
 مت جانوں لستیں قبر اندر ہے یہ مسکین بیچارے
 جیونگر فضلوں اس سے کارن رب نے گرم کیا یا
 کیر کریند آسمانوں پر اوہ مقبول غفاری

سختی جان کندی اس نول سخت عذاب کھایا
 دوست یار نہ کچہ کر سکن جد کوئی قابو آوے
 ذکر درودوں میں عاجز نول ابہ امیڈ نہ آہی
 یا البوقاسم حال میرے پر پوری بات نہ ہوئی
 غیرت کتوں والی کارن اتر آیا آسمانوں
 ایک پرندہ اس سے کارن اتر آیا آسمانوں
 فضلوں چکیا حسن نورانی صورت چائن لاسیا
 ظاہر بول شہادت کلمہ پیتا اجسل پیالہ
 دفن کیتا جد سے تائیں ادبولوں دوست یاراں
 اے لوگوں اس عاصی اوپر گرم کیتا رب باری
 جنت لے گیا اس نول یار درود پیارا
 خواب اندر کچہ لوگاں تائیں رہنے شان جتایا
 نال محبت پڑھدا ادبولوں آیت پاک پیاری

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ

بیشک خدا تعالیٰ اور اس کے فرشتے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر درود شریف بھیجتے ہیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

اے مسلمانوں تم بھی جناب آنحضرت صلعم پر درود پڑھو اور سلام

وقت حیرانی دل پر جانی میل دتے سب سانوں
 ادبولوں ترک نہ اکرم کرتوں موت حرام نہ مرتوں
 دیکھیں خوش رخسار محمدی تابع دار محمدی
 عالی شان تہاندے درجے لنگھ گئے آسمانوں
 نہیں تاں نازل کفر اندہیرا کالی رات سیاہی
 حب ربانی اس دل اندر آن مکان کریندی

مطلب ایہ سنیں کرے آہے دیوں پیار جنہاں
 سن انساناں اہل ایمان عقل ٹکانے کرتوں
 ہو کر خدمت کار محمد پاک پیار محمدی
 جنہاں ولا فوجہ حب محمدی چائن نور ایمانوں
 حب نبی دیوں شرب حضوری وچہ در بار الہی
 حب نبی وی بدیاں دل بیشک جان نہ ویندی

قسم خدا دی جس نے کتنا سودا ایس بازاروں
حُب نبی وی جس دل اندر قدم مبارک پاوے
جس دل نبی پیالے کارن ہوگ محبت پوری
یار یارانے پیارے لگدے ساری خلقت تائیں
دنیا سے وچہ نقش طرفے کدے خیال نہ آوے
جے توں ترک محبت کرے کدی خیال نہ پاویں
حاصل محبت مولا والی جو توحید نہ پاوے!
نامتطور عبارت اسدی کرے خداوند عالی

اس پر جلوہ پیدا دیداروں خالق وی سرکاروں
اس دل کارن قرب حضوروں درجہ تاجاں
اس کھنیں رحمت ذات ربانی کدی نہ کرسی دوری
گویں پیار نہ کرے تنہا ندا پاک خداوند سائیں
اوہ اسدا کیوں پیار کرے جی اسدے گھر آوے
بدشک مرسیں کا فر ہو کر نہ ایمان لے جاویں
تد تک نور ایمان نہ پاوے جے سو عمل کماوے
جو دل حب نبی کھنیں خالی نور ایمان خالی

حُب نبی وی مومن کارن بخشش وادروازہ
جذک حال محباں کارن رحمت بے اندازہ

بیان حکایت صاحب اب کہ بوقت موسیٰ علیہ السلام بود

سن میں حُب نبی دانتیں نول مکتور اذکر سنا وال
حکم رسالت جد موسیٰ نول امر کیتا رب سائیں
سی اک فاسق اوس زمانے عمل خراب کماوے
لوگ پیار نہ لوڑن اس و اموجب عمل خطایاں
آخر قوت ہو یا جہ اس وی ختم جیساتی ہوئی
ترے دن رہ گیا مردہ اسدا حال خراب تبا تا
بہت ہوئی ہن دفن کرے یوساٹے دوست تائیں
میت اوپر حاضر ہو یا کیتی جلد تیساری
کوئی تساو او دست نبیاں ایسا درجہ پایا
امر ہو یا جہا پر تساوے اسان تورات اتاری
نام محمد سن کر اوبوں بہت خوشی وچہ آئی
بخش و تا اسان راضی ہو کر حرمت شاہ ابراہاں
اس کھنیں جوانکار کرے سین نار جنیم جاسن

جو کتا بوں معلوم ہو یا پیش حضور لیا وال
بخشش کیتی رات مبارک نبی پیارے تائیں
نصف عمر گئی سو بہ ساں راوی ذکر لیاوے
رہن بزار ہمیشہ اس کھنیں و کھنیں جدیرہ یا یاں
نال محبت وقت ترعدے کول نہ آئی کونی
حضرت موسیٰ نول سرکاروں آ یا حکم رباناں
ہو حیران پنہیر رب دابولے حمد نشائیں
دفن کفن کر وچہ کسے دبول عرض گزاری
جس پاروں ایہ دوست ساڈا آپ تسان فرمایا
سن کر صفت حبیب میریدی اس نول لگی پیاری
اسان محباں ولیاں اندر نانوواں درج کر آیا
سنر خوراں خدمت اندر بخشیاں خدمتکاراں
اسدے دوست ساڈے دوست بخشش رحمت پائیں

سن انسان کردل حاضر نہ کر نرک پیاروں
 جیکر توں فرماں نبی داسر چشماں پر چاویں
 روز رخ واسے دفتر وچوں بیشک باہر آویں
 حضرت یا مسر الومریرہ ایہ فرماون سناون
 نام نبی داسن کر مومن جو صلوات پہنچاوسے
 بخش خدا یا اس مومن نوں کرن سوال دعاہیں
 کرے قبول سوال تہا نہا کر م کنوں رب باری
 نام نبی دا جو کوئی سنکر نہیں وود پہنچا نہا
 نہ بخشے رب مالک تینوں بولن ملک دعاہیں
 جس دل پیار نہ ادب نبی دا کوں خدا نوں پاوے
 جتنی حسب رسول اللہ دی ہوئی کسے بشر نوں
 حضرت شاہ ولی اللہ صاحب ایہ فرماں سناون
 بہت درود ہمیشہ پڑھنا جس دی عادت آہی
 کہے فرشتہ خبر نبی نوں حکم خدا رحمانوں
 اس کارن روح پاک نبی دا اوپر جہانے آسے
 جس نوں حسب نبی سروردی کر م کنوں سائیں
 جد کوئی مومن بخشش پائے خالق دی سرگردوں
 کر شکر اپنے عرض سناوے پیش خداوند سائیں
 بخشہاں یا پاک خدا یا توں احسان کما یا
 جنت آہین آہین آکھن جم جم مومن آوسے
 جنگل جھاڑ درختاں وچوں جتوں حضرت جاوون
 جس رکھ پھول سول پیارا قدم مبارک پائے
 جوہں حیواناں بند زباناں قدر نبی دا جانا

بخش و تادب الساعا صی ادب نبی دے پاروں
 بیشک دوست لکھیا جاویں ساکھ نبی دا پاویں
 روز قیامت وچ پہنچا ہاں داخل کیتا جاویں
 ادب نبی دا دونوں صاحب خبر صحیح فرماون
 کہن فرشتے راضی تہو کر راوی خبر سناوے
 ادبوں ایہ صلوات پہنچا نہا تیرے دوست تائیں
 بیشک ذات نبی دی رب نوں سمجھ کھن بہت پیاری
 اس کو نام بخیاں اندر بے شک لکھیا جاندا
 کرے نصیب خالق تینوں جنت والیاں جائیں
 جد کوئی وچہ در بار نہ بھائے کیونکر رحمت پائے
 اس کھن وود محبت اسدی ہوگ نبی سروردوں
 ذکر فیوض الحرمین اندر اوہ صاحب فرماون
 بیشک فوت ہوندا ہے جس دن او مقبول الہی
 ہو یا فوت محبت ساڈا جاندار ہیا جہا توں
 دوست کو لوں دوست سوہنا نہیں عداوی پاوے
 روز رخ بھی شرماون استھیں منگن نیک دعاہیں
 شکر و روز رخ راضی ہووے ادب محبت پاروں
 پاک خدا نوں سجدے اندر بوسے جگہ ثناہیں
 سخت عذاباں میریاں کو لوں مومن نہ دھبچا یا
 جیونکر ادب لحاظ محمدی ذکر نہ کیتا جاوے
 ادبوں تھکن درخت تمامی سجدے اندر آون
 سورج طرفوں اوہ رکھ جلدی ڈالیاں میں جھکاو
 بہت نہیں پر کھوڑیاں لوکاں قدر رسول چھاتا

جیونکر ادب حیواناں جاتا نشان حبیب حقیقی
 کہنے پڑھنے سننے واسے ہوون سمجھ قرآنی

بیان ذکر اصحاب سفینہ رضی اللہ تعالیٰ عنہم

نام سفینہ آکھن اس واس توں بر خور دارا
 چل دا چل دا کس دور پا پرہینجا مردو رہا نا
 راہوں کھل گیا وچہ جنگل اوہ مقبول یگانہ
 شیر چا اٹھ جنگل وچوں کھاوون کارن دیا نا
 میں اصحاب رسول اللہ اتنی بات ستانی
 اتنا شیر سلامی ہو کر قدام سے وجہ آیا
 جلدی مہر سجدے وچہ وچہ یا جو میں مرید سلامی
 جس دم مہر سجدے تھیں چا یا خدمت اندر آیا
 ادبوں مزو چہ پکارا یا اس راوی ذکر لیا وے
 رستے اپرہینچا کرا سنوں ہو یا پھر سلامی
 اگر اس نے حال سنیا وچہ اصحاباں یا راں
 من انساناں اہل ایماناں کر کجہ ہوش لگانے
 امرول کرنی تافرمانی ایہ نہیں مسلمانی
 تو بھی کر کجہ شکر ادائی کامل مسلماناں
 جے کوئی امر حدیث سناے اٹھا اٹھا مارن آویں
 سنت پکڑن والیاں تائیں دینوں دور بتاوں
 ایہ مومن تاجنت رہدے ہو گئے بہت سکھالے
 کجھریاں جد آیاں خبریں ساری جنت آئی
 رو کر نکل گئی گھر وچوں عاجزہ مسلمانی
 جس دن کہیا رسول خدا ایہ نہیں امت میری
 دور نکا بودوزخ ڈالو حکم خداوند ویسی
 صاف قرآنوں حکم رہا تا تیری کنیں پاواں

ہک اصحاب نبی سرور و خوش مقبول پیارا
 سفر پیا کسے مطلب کارن دور کئے دل جانا
 پار گیا چڑھ پڑے اپرہ ہو یا جسد روانہ
 کتنا دور گیا اس راہوں جت دل مہیسی جانا
 جس دم شیر اٹھایا پیچہ طاقت رہی نہ کافی
 واہ سبحان اللہ جد اس نے سوہنا نام سنایا
 اتنا ادب درندے کتاسن کر نام گرامی
 کتنا چر کسرفد مال او پرہ ہو قسربان لگایا
 بات کرن دی طاقت نہ سی کیا کجہ عرض سناو
 اگے اسدے ہو کر پڑیا کر کے ادب تنامی
 بعد سلاموں رخصت اسنوں کر گیا مال پیاراں
 اتنا قدر نبی و جانن سب جیوان نماسنے
 ادب لحاظ نبی شے کو لوں شیر ہوون قسربانی
 حضرت لے اصحاباں کارن ادب کیتے جیواناں
 عجب تماشہ بندہ رب وامت نبی سداویں
 بدعت شرکان وچہ جو پوسے سنت اہل سداون
 بدعت شرک شراب تڑپے ترک نمازوں والے
 گانا کھارا لوہے کھونڈی مہندی شگن لگائی
 مال رہا نا کجھریاں پر کتنا سبھ قسربانی
 کسے دیہاڑے معلوم ہوئی ایہ منور دلیری
 قسم خداوی جس دی طرفوں حضرت کتہ کر لسی
 سننے والیا کر دل حاضر تینوں ذکر ستاداں

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ

خدا سے تعالیٰ اور اس کے رسول صلعم کی تابعداری کرو

امر قبول اور نبی و انجیر قرآن سنا ہے
مستی شوخی سے دن تھوڑے بڑے اہل تباری
کیا کر ہی ایہ نشان حکومت طرز خودی بد خوئی
شاہ سروان علی کرم اللہ اہ فرمان سنا دے
آتش و اصدوق ہو جائے قبر منافق والی
تھوڑے روز مسافر خانہ نہ کرے بے پرواہی
اے پر جس نول پاک خدا کھیں جو چہ شرم آہی
اوہ کیا جانے قدر نبی و کیا فرمان اٹھا دے
نور ایمان حب نبی دی آہا پیار جنہا نول

نہیں تال دوزخ دھر یا جاسی جو انکار لیا ہے
نل جاسی و چہ خاک بیچاری دنیاوی سروری
جد ہر وار گیا و چہ گوراں گند کیتا بد بوئی
کرم کنوں رب مومن کارن جنت کھر بنا ہے
دوست دشمن و ایک و رجبہ کبے نہیں رب عالی
بے پرواہی او پر نازل ہو سی فہر الہی
قدر نہ جانتا جس نے خاکوں الہی شکل بنائی
ادب محبت دوست کارن رستہ عشق سکھا ہے
من کچہ ذکر سناواں تینوں آگیا یاد اسانوں

بیان ذکر شاہ سلطان محمود غزنوی

شاہ سلطان محمود جو غزنی اہل ایمان پیارا
نام ایاز غلام جو اس و اخذت گارہ مدامی
عزت قرب حضور می اسنوں خوش درجہ منتظوری
بڈیا اس و انام محمد سندر شکل پیاری
ہر کم اندر اس لڑکے نول شاہ فرمان سنا ہے
پلکن پانی ورتن کارن شاہ نول حاجت ہوئی
کول کھلو کر باپ اسے نول شاہ فرمان سنا ہے
فکر ایاز پیاد چہ ولد سے ڈاہدی حیرت آئی
نہیں تاہر ویلے شاہ اس پر بہت پیار کماندا
کچہ عرض اس غم سے اندر دل فکر اس و چہ پایا
کیا تقصیر محمد اندر جس گستاخی پاروں

حامی دین گرامی نامی جانے عالم سارا
شاہ نول بہت پیار ہسی سنو بیان تمامی
نال محبت باتاں کرے پلک ہووے دوری
شاہ نول بہت پیار لگے اندر کار گزاروی
لگراں بہت محبت کر کے نال پیار بلا ہے
نال محمد اوس و پیار سے بات نہ کیتی کوئی
آکھرا ایاز لڑکے تائیں پانی جلد لیا وے
خانہ اس اج محمد یاسوں ہو گئی سخت خطائی
جو کچہ خدمت حکیم سنا ندا کر لاد بلا ندا
شاہ مہربان و ڈھا جسو بیلے عرض ایاز سنایا
ایسی غیرت شاہ دل آئی ہو گئی ترک پیاروں

میں بنیاب ہو یا اس غم کھتیں لگی سخت حیرانی
 ہس کر شاہ فرمان سنا یا اس وچہ شک نہ کوئی
 اوہ جس ویلے پانی کارن حکم سنا یا ہنیوں
 قدر مجال کی طاقت سالوں دل ادبوں شہزاد
 عبدالستار بشرط اوب دی کچہ نہیں عقل اسانوں
 اوب لحاظ پیارے والا آپ خدا قدر ما یا

دیکھیا جہوں محمد ولوں دور ہونی مہر بانی
 نا کچہ سادی اس سے اپہ غیرت خفگی ہونی
 بہت لحاظ دیو چہ آسے اس لڑکے کھتیں مینوں
 پاک بدن بن نام محمد نہیں بلا یا جاندا
 ترک ادبوں شہزاد اول حیرتیں جہاں نول
 وچہ قرآن اصحاباں کارن وحی پیغام لیا یا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ

مسلمانو اپنی آوازوں کو نبی رحیم کی آواز سے اونچا نہ کرو اور جس طرح

صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ

تم ایک دوسرے کے آگے اونچا بولتے ہو اس طرح اس کے آگے اونچا نہ بولو

بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ

ورنہ تمہارے اعمال ضائع کر دیئے جائیں گے۔

کر و کلام جو سا کھتیں دے بولو نرم نہ بانی
 اس گستاخی پاروں کھلسی غیرت داد و اندہ
 قدر کچھانن والیاں کارن جنت قرب حضور
 ابو ہریرہ بھی فسردا دن خبر کتابوں آئی
 جنت دل آون جہاں خالی جنوں اکھٹے بہندے
 ہر بندے سے پرہیزم اندر سنگن جلد دعا میں
 سن صلوات ملائک دونوں بہت خوشی چہ اول
 ہو ملائک آمین آکھن نالی پیار تہامی
 دعا منظور نورانی ملائک وچہ دربار الہی
 ملائک نورانی حق انہا نے ایو دعا فرماندے

اہل ایمان تو چہ نشیں آہو پاس رسول حقانی
 مست کوئی با سنت نبوی دی نالوں کیسے بلند آواز نہ
 نیک اعمال عبادت اسدی سبھ کچہ نامنتظوری
 عمارت کے یا سر وار بیتا خبر رسول سنائی
 ہر بندے سے سا کھتے ہمیشہ ملک الہی بندے
 بھی دو ملک مقرر کیتے پاک خداوند سائیں
 نام نبی واسنکر مومن جلد صلوات پہنچاوں
 اللہ جنت بخشے تینوں سا کھتے رسول مدامی
 جنت بخش کرے رب اسنوں خرفوں پرواہی
 اوہ جو نام نبی واسن کر نہیں درو دیہ پہنچاے

تہ بخشے رب فیوں ہرگز نہ توں رحمت پاویں
سن انساناں اہل ایماناں کہ کجہ ہوش ٹکاتے
تا بعد از محمدیاں بہ رحمت بے پیر و اہی

جنت ہو یا حرام بخیداں کیونکر جنت جاویں
باہجہ و سیدے پنچن مشکل وچہ دربارہ بانے
عالی شان نبی دی امت وچہ سرکار الہی

ذکر داؤد علیہ السلام کہ سوال کیا اس نے

روزِ حشر وافر ہرگز نہیں کل مرسل نبیاں توں
فسکراں وچہ داؤد پیمبر کیتی پھر و پیمانہ
یارب بہ حق پل دوزخ شے جوں تسان فرمایا
معی جہنم ناکرتن نیکیاں بدیاں حال کھایا جاشے
سن کہ حکم کیا وچہ جنگی اوہ پیغمبر نامی
پر وہ دور کیتا رب عالم دوزخ حاضر ہو یا
روون کر گن کھڑکن بلہن سخت جہنم ناروں
آتش وی ہک تا نبی توں دوزخ او پرو کھالی
تہ ہر اللہ سالال پیندہ اس جہنم نالہ ال
آتش چاہک او فرشتے اس پر آن چڑہا سن
تھر تھر کنبیا وچہ حوالا اوہ مقبول رہاناں
عدلی تر از وڈ کھاجس دم عملان توں والا
یارب کس نے نیک اعمال اول کھڑنا اسے تائیں
ہک کھجور جے خالص نیت نام اساتے وین
کلمہ پاک محمدیاں توں پل کھتیں پارہ کراسی
عادت رہی داؤد نبی دی اندر عمر نسامی
سہر کھتیں اول کلمہ طیب پڑھدے نال پیاریاں
دیہ خوجہ محمدیاں توں بولن حسد نہ بانی
تھوڑے عملوں اجر زیادہ رب شے طر توں اون
گلیاں امتاں کرن جو تو بہر بد عمل گناہوں

بے پیر و اہی اندر مرے نہیں خبر جہاں توں
ہکدن عرض سنایا اس نے وچہ سرکارہ بانی
اکھیں نال دکھا لو بیوں بول سوال سنایا
آمیدان فلا نے اندر امر خدا فرماوے
قدرت کامل ظاہر کیتا حشر حال متامی
لاکھ کو یاں تک کھڑکن بھاسیں ہر تیراں کھلو یا
رنگ سیاہی سخت اندر صیرا قہر خدا چیاروں
امر ہو یا سب لوکان کارن ایہ پل شکھن والی
اسدے اپر چڑہا یا یا جاسی سہر نیکیاں پدہ کاراں
قدم دھرن دو کھچاڑاں ہو سن دوزخ اندر جلسن
یارب کون بچے اس راہوں مشکل جنت جاناں
اس پر وزن اعمالاں ہو سن کہیا رب تعالیٰ
مشکل نہیں محمدیاں پر امر کیتا رب سبائیں
اجر تر از و پدہ کھجور ہی فضلوں جنت نہیں
بجلی شے چمکائے دانگوں وچہ دربارہ لیجاسی
کھولن جدول زبور مبارک پاک کلام گرامی
شان رسول بیان سناون سہر اصحاباں یاراں
شرف کمال تسان پر فضلوں عزت دوس جہانیں
بچن عذاب جہنم کو بول جنت اندر حسابون
قتل ہوون تا بخشش ہووے خالق دی درگاہوں

توبہ سہل محمدیوں نول فضل ہو یا رحمانی
 جو ادبوں پر صبر چہارم کلمہ تکمیل جدول بازا نول
 جو غسل و وضو سے کالین دیوں ہر شے نول پانی
 جو آپس اندر بعد لڑائی صلح کرن دل جانوں
 جو دو نہہ طرفاں صلح کروں اوہ بھی رہن نہ خیالی
 ادبوں و فضو کیتا جس پورا کھیتے پاگ گناہوں
 اٹھ ڈور وائے جنت کھن راوی ذکر بیاضے
 سائل نول جس راہ مولا شے پانی رجب پلا یا
 یا کوئی حاجتمند کیسے نول کھانا راج کھلا شے
 فاتحہ سورہ وی تفسیروں راوی ذکر کریندا
 جوڑا نقد یاد و کپڑے یاد و تیاراں بھانی
 جنتیاں و چہ داخل ہوئی روز قیامت و لے
 جو مجال کارن ہوئے مسافر وطنوں لین جدائی
 محشر وقت سال سال کارن جہرب خلق اٹھاسی
 تسال سناشے راہ و چہ شوقول فدائیتی زندگانی
 جو مسکینی و چہ گزارن رب اپنے پر راہنی
 جو زوری کسب حلالوں اپنے گھر پر کھاون
 کسب یہوں پاک نبی دی پکڑی تا بدارمی
 بدعت متک خراب عقیدے رسال کفر پیری
 حج نماز نہ کوۃ نہ روزہ کچھ منظور انہا تدا
 نول کیا نشان بیابان نبی واکر سب عبدالستار
 پاتی ذکر نواب در دودل کر کچھ جانندی واری
 حضرت ابو ہریرہ طرفوں صاف روایت آئی
 سرور عالم اصحاباں نول ایہہ فرمان سنا یا
 وسداسی جد جنت اندر آدم نبی احسانی

ترک گناہوں دل پشیمانی استغفار زبانی
 ہک داندوں لکھد بیان بخشش لکھی کسریوں
 اجرہ نولوں جنت واجب کرے جناب ربانی
 درجہ ستر حج نولوں فضل خدا رحمانوں
 ہک ہک حج ثواب تنہا نولوں گرم کھے رب عالی
 تاں جد پڑھے شہادت کلمہ امر ہو شے در گاہوں
 منع نہ ہو سی ادہ جس راہوں جنت اندر جاسے
 دور کرے رب دوزخ اس کھیں دیر جنت پایا
 فضل الہوں جنت جاسی بند نہ کیتا جاسے
 جوڑا ادبوں والیاں تائیں مولا جنت ویندا
 جوڑا روٹیاں ایدو پیسے جو اس طاقت آئی
 ایہ سب شرف محمدیاں نول جنت لمن سکھالے
 راہ و چہ امر مقدر غالب اجل انہاندی آئی
 سبھ کھتیں جدا انہاندے کارن حکم خدا فرمائی
 اساتساں نول جنت مادی بخش کیتا ارزانی
 سبھ نول رضی سا کھتے نبی شے کرے خداوند قاضی
 خراج کیتا جوں راہ مولا شے اجرہ نولوں پاون
 ہر کم اس دی نیکی داخل رب نول بات پیاری
 اس دن سا کھ کفاراں ہوں امت نہیں نبی دی
 پاک حبیب پیاسے کارن نہیں پیار جنہا ندا
 اس دیاں صفتاں آپ سناشے خالق کسرتبارا
 عمل کما کر رحمت پاشے اس دی امت پیاری
 وچہ گلزار جوں فرماون مینوں خبر نہ کافی
 خوشخبری پیغام اسانوں آپ خدا فرما یا
 عرش منور ویکھا اس نے گرم کنوں سبحانی

ساق عرش پر بیٹھی اس نے خوشخط سطر نورانی
جو نگر عالی شان نبی نوحش ہو یا کمر کاروں

سبھ کھنیں اول کلمہ طیب لکھیا قلم ربانی
حال جنا یا آدم تائیں شفقت رحمت پاروں

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ عِبْرَتِي

ہیں کوئی معبود مگر اللہ تعالیٰ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم اللہ تعالیٰ کے رسول ہیں وہ میرا

وَسِرَّ سُوْلِي مَنْ أَذْنِبَ ذَنْبًا فَلَا مَغْفِرَةَ لَهُ وَ

بندہ اور رسول ہے۔ جو کوئی گناہ کرے تو اس کی مغفرت اور توبہ اس

لَا تُوْبَةُ لَهُ إِلَّا بِمَا الصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ

وقت قبول ہوگی جب محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر ورد پڑھے

بندہ ساوا سرور سوہنا خاص رسول پیارا
وچہ کمر کار و سید کمال کارن او گنہاراں
ساوڑے در پر او گنہارا جہوں سوالی آئے
تا جو پڑھے ورد نبی وای ہوئے پھر سوالی
پڑھو صلوٰۃ نبی سرور پر جد کوئی منگن آئے
حب نبی دی جس دل اندر اس پر نظر خدا دی
جس دل حب نبی دی تائیں شاہ مرداں فرماو
بھانویں کتیاں باناں بولے کرے بلند آوازہ
عالی درجہ حب نبی دی کدی نہ جاسی عالی
ساتھ یقین نبی سرور واکس فرمان اکھایا

افضل اشرف علی نبیاں کھنیں عالی شان سہارا
رب نے صفت رسول اپنے دی کستی نال پیاراں
توبہ کراں قبول نہ اسدی کدی نہ بخشش پاوے
قسم اسانوں علم اپنے دی کدی نہ موڑاں خالی
اس کھنیں شرم اسانوں آئے دور نہ کیتا جاوے
اہل ایمان محباں کولوں رحمت نہیں ووراوی
وقت نزع دے اسدیتا میں کلمہ پاوے نہ آئے
او پر زبان نہ کلمہ آئے بندہ ہوسی وروازہ
فضل الہوں جنت جاسی ساتھ پیغمبر عالی
دل وچہ پک امیدیں رکھن حکم خدا فرمایا

لَا تَقْضُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ

خدا کی رحمت سے ناامید نہ ہو

بھی فرمائے سرور عالم خاص حبیب غفاری

بیشک جنت اندر جاسی میری امت پیاری

كُلُّ أُمَّتِي دَخَلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أْبَى

میری تمام امت جنت میں جائے گی کہ جس نے انکار کیا عرض کیا گیا یا

قِيلَ مَنْ أْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ

حضرت انکار کرنے والا کون ہوگا فرمایا جس نے میری اطاعت کی وہ جنت

الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أْبَى

میں جائے گا اور جس نے میری نافرمانی کی اس نے انکار کیا

ساری امت میری کارن جنت ہوگے لگنا
جس نے نافرمانی کی میری کہ نہ جنت جاوے
بد سے حکموں وافر لوگوں نہیں مجال رسولان
نبیوں و افران جو موٹن رب دی نافرمانی
بعد وفات امام شافعی توں و ٹھاکے پیارے
کہن لگے اسوقت اسانوں اتنی و ہشت آتی
مگر ان فضلوں بخش ہارے حکم سنایا مینوں
ہو سوال نہ کتیا مینوں کرم کنوں رب عالی
پڑھو درود حبیب میرے پر حکم خدا فرما ہے
سعد کہ بن جہل اصحابی خیر کتابوں ہوتی

ہو ساؤ افران قبولن کہے رسول ربانا
ایہو کلام اللہ و چہ مینوں حکم خدا فرماوے
حکم رباناں صاف سنایا کل نبیاں مقبولان
حب رسولان حسب ارمانی رحمت دو میں جہانی
کیونکر گزری نال تساؤ سے خالق دی سر کاسے
کوئی جواب کلام سناون طاقت یہی نہ کائی
نڈر توں اس اجرد و درون کچھ تاہے مینوں
بیشک پڑھنے والا موکن کوئی سخاوت نہ پاشے
خرمن نماز کچھ ہواری پڑھے درود جو کوئی
آج معصوم ہو یا جو میں پیدا و فریاد گناہوں

کون درود جو پڑھ کر مومن ایسا درجہ پاوے
لکھو پڑھنے والیاں کارن جے کوئی عمل کماوے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع اللہ تعالیٰ کے نام سے جو بخشنے والا مہربان ہے

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِهِ وَسَلَّمَ

اے اللہ رحمن لوگوں نے محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر درود پڑھا اور جنہوں نے

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِهِ وَسَلَّمَ

تیسرا پڑھا ان کے عدد کے موافق آپ پر درود بھیج -

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اِنْ يُّصَلِّ عَلَیْهِ

اور اسی طرح درود بھیج جس طرح تو چاہتا ہے کہ آپ پر درود بھیجا جائے

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلٰوةَ عَلَیْهِ وَ

اور اسی طرح درود بھیج جس طرح آپ پر بھیجنا مناسب ہے اور

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا اَمَرْنَا بِالصَّلٰوةِ عَلَیْهِ

اسی طرح درود بھیج جس طرح تو نے آپ پر درود بھیجنے کا امر کیا -

اسی درود پر روایت والا شان درود سناؤ
 اکثر تیسری گزرتی سفر ہمیشہ جانا
 یک بیرونی اسے اور البیہ ظلم کساندا
 ہر جھگڑے وچہ درن نہ ظالم قہر خوف کھاؤ
 آئندہ ہو یا مقامہ حاضر پیش رسول الہی
 ظالم نے حق دوست ظالم ہدوزورنگاون
 دل ظالموں کا فرٹوے تا حق ظلم کسایا

وقت نبی سے ہی ہک ہون راوی خبر لیا سے
 کہ دروری ہو کچھ لیا سے اسپر وقت شکمہ ندا
 شتر اسے پر دعویٰ کر کے اسنوں چور بنا ندا
 کتنے لوگ انہا نے کارن دین ایمان و سجاون
 سچا کہن بیرونی تاہیں کافر وہین گواہی
 جویں منافق کجریاں پر صدقے واری جاون
 پیش نبی سے متم اٹھا کر مالک چور سنا یا

مالک شتر بیوی بن کر پکڑ لیا رکھلو یا
 اولوں عرض کیتا اس مومن یا مقبول سچاواں
 ہتھ لکین دا چوراں تائیں سچا حکم رہا ناں
 کر دل حاضر بدی طرفے کرے سوال عا میں
 اس دن معجزہ ظاہر ہو یا ایہہ کج حکمت آہی
 امر عدالت او پر آہا مومن راضی راضی
 دونویں طرفاں حاضر ہسین حضرت شتر منگا یا
 دس شتتا بی مال توں کسدا بچھیا نبی رہا نے
 میں ہاں مال تیری امرت واطالم ظلم کریندے
 دیکھ تما شتر قدرت والا شتم عدالت ہوئی
 معجزہ دیکھ ایمان لیا دن نیک نصیب جہاندا
 ملیا حق جد مومن تائیں رب نوں حمد سنا یا
 کیا ہے خالص عمل تیرے وچ بچھیا استیا میں
 آکھیس ایہ نت عمل میرے یا مقبول سچاواں
 حضرت آکھیا ایسے کارن کریم کیتا رب والی
 دن محشر وچہ کل عذاب ہوگ خلاصی تینوں
 جس دن سمجھ لوکاں نوں مولانا اندر شتر بلاسی
 حضرت انس کہے بن مالک خبر حدیث پیاری
 بہت خوشی وچہ معلوم ہوئے اس دن نبی پیارا
 عرض کیتا میں صدقے جاواں اولوں دل شتر ماہے
 خوش ہو کر اصحاب اپنے نوں کہے رسول غفاری
 جو ہلو اردو و تساناں پر پڑھدا ادب پیاروں
 وہ بدیاں اسدین بخشاں فضلوں پر پڑھنے والیاں تائیں
 بھی وہ رحمت اس پر بھجیاں یا مقبول سو ہارا
 ایہ حدیث صحیح اندر راوی خبر سنانی

شان دروداں بچھ تما شتر اسدن ظاہر ہو یا
 جو کجہہ امر میرے پر کر سوسیں کجہہ عذر نہ لیاواں
 بیشک میں قربان ہو جا ساں کردا عرض نہانا
 یا رب حال جتنا سمجھ میرا نبی پیاسے تائیں
 کتنے کافر حاضر ہسین پیش رسول الہی
 شان نبی واطاہر کیتا پاک خداوند تاضی
 اولوں شتر سلامی ہو یا جس دم حاضر آیا
 بودیا شتر سلامی ہو کر کیتا عرض نما نے
 ناحق میرے مالکسا او پر جھوٹے گواہیاں دیندے
 ہو گئے سچپ کفار تمنا می کرے کلام نہ کوئی
 کفر شرک وچہ شرم ہے ہوندا کبیرا او ذرخ جاندا
 پھر اس وقت رسول پیاسے اسنوں پیش آیا
 اسدی برکت حال تیرے پر کریم کیتا رب سائیں
 سون لگا وہ وار تساناں پر میں صلوات سچاواں
 شتر بلا یا تیرے کارن آپ خداوند عالی
 شام صبح دس واہ جو پڑھسین ایہ درجہ ہر اک نوں
 شان صدیقاں نبیاں والا اس نوں دتا جاہی
 ہدن پاس نبی سے بچھیا ابو طلحہ انصاری
 دیکھے پیال نبی ولے ولے اصحاب سو ہارا
 آج کجہہ خوشی اولالت ویندی حال سنا یا جاو
 آج پیغام سنا یا سانوں پاک خداوند باری
 وہ نیکی وچہ دفتر اسدے درج ہوون ہر کاروں
 وہ درجے وچہ جنت دلیمیاں امر کرے رب سائیں
 وہ خوشخبری امرت تائیں عالم سے سر دارا
 رحمت نظر محمدیاں پر فضلوں کی نہ کائی

فضل خزانے کھولے رب نے بہت کر لیں بھائی
 ولول پانی وافر دیوں مت بھلکے سگ جاھے
 بوٹے کھا سبھ دور نکالیں ہوئے دون سوانی
 نیکیا گھروں اٹھا کر سر پہ گھروں انبار لیاھے
 جا کر پھر نہ دیکھیں اسنوں خالی گھروں آون
 دوست نہ کوئی بنے انہا ندا عاجز ہوئے سوئی
 روزے رکھن پر طھن نمازاں شرکوں باز نہ آون
 میری امت وچہ نہ طسن کہے رسول غفاری
 شرک بدعتیاں سے پاروں امرکتیارب سائیں
 مت کوئی کہے نبی سروردی بات قبول نہ ہوئی
 جگر ٹھوٹے عمل کریں اجہز یادہ پاسن

سن انسانا اہل ایماناں بارش رحمت آئی
 کھنیا نوالے حمیدہ کرے جہدم بارش آوے
 پھر اس کھنیا وی سبھ خدمت کرے حق ادائی
 تا اس اندر فضلوں وافر اللہ برکت پاوے
 جو راتیں جاگن تے بل واہن ساری قوت لاون
 ایسی حالت اندر ہوون قرض نہ دیوے کوئی !
 ایہو مثال جو دعویٰ دینوں اہل ایمان سداون
 ہر بدعت یقین ترک نہ پکڑن دنیوں کرن تباری
 وچہ قرآن خدا فرمایا نبی پیارے تباریں
 کریں سوال نہ تو انہاں کارن میرے دشمن سوئی
 بدعت شرکوں پاک جو ہوں بیشک جنت جاہن

حدیث میں فرمایا

مَنْ أَطْعَمَ جَارِعًا أَوْ سَقَى عَطْشَانًا

جو کسی بھوکے کو کھانا کھلائے یا پیاسے کو پانی پلاوے یا

أَوْ كَسَا عَرِيًّا نَا فَحَزَّ أَوْلَاهُ عِنْدَ اللَّهِ

تنگے کو کپڑا پہنائے اس کا بدلہ خدا تعالیٰ کے نزدیک

الْغُفْرَانُ الْغُفْرَانُ الْغُفْرَانُ

بخشش ہے بخشش ہے بخشش ہے

راہ مولا کسے بھکے تائیں جس نے دنا کھانا
 یا کوئی تنگے داتن کجے وعدہ نبی سناوے
 بخشیا بخشیا بخشیا تینوں حکم ہوئے درگاہوں

کھنڈے کھلوں ہر مومن پر ایسا فضل رہا تا
 یا کسے حاجت والے تائیں پانی سر و پلاوے
 مولا اسے پرے کجے تھیندا پاک گناہوں

مَنْ قَضَى حَاجَةً لِأَخِيهِ الْمُسْلِمِ قَضَى اللَّهُ لَهُ

جو شخص اپنے مسلمان بھائی کی حاجت پوری کرے خدا تعالیٰ

سَبْعِينَ حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اس کی دنیا اور آخرت کی ستر حاجتیں پوری کرتا ہے

کرم کما یا شاہ رسولان خوش خبری شرمائی
ستر حاجت دوہیں جہاں خالق اس نون بند

بن مسعود اصحاب نبیرے پاک حدیث سنائی
مومن بھائی دی کوئی حاجت مومن روا کر پیدا

مَنْ كَانَ فِي عَوْنِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي عَوْنِهِ

جو اپنے بھائی کی مدد کرتا ہے - خدا اس کی مدد کرتا ہے

مشکل اندر مومن نون کوئی مومن دیوے یاری
دوہیں جہاں یاری اسنوں دیوے خالق باری

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى

جناب نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا جو کوئی

سُنَّةَ الْفَجْرِ فِي بَيْتِهِ وَسَمِعَ لَهُ رِقْمًا وَ

فجر کی سنتیں گھر پڑھتا ہے خدا اس کے رزق میں فراخی کرتا ہے

يُدْفَعُ الْبُكَاءُ عَنْ بَيْتِهِ وَبَيْنَ أَهْلِهِ وَ

اور اس کے اور اس کی بیوی کا جھگڑا مٹا دیتا ہے - اور

يُخْتَمُ لَهُ بِالْإِيمَانِ

اس کا خاتمہ ایمان کے ساتھ کرتا ہے

ہو رہا ہے اب بن مسعودوں جو نبی فرما ہے
گھر اس کے بھٹس کل تنازعہ اللہ دفع کر اسی
رہ توں ہوگے کشائش اسنوں طرفوں رب تعالٰی
بول درود نبی پر مومن ادبول شوق پیاروں
اُس دامن صدقہ اسال کارن کرم کسے رب سائیں
جس نے پکڑیا دامن اسد افضل کنوں رب عالی
شاہ مردان علی کرم اللہ خیر حدیث سنا ہے
جس دل اندر حب نبی دی چھوڑا ایمان نہ جاسی
سرور عالم نے فرمایا افضل کنوں رب سائیں
مشرم حبیب اپنے دی رہنوں تا وہ کرم کما ہے
اپسب شان طفیل نبی سے فضلوں بے پرواہی
جدا اس ختم حیاتی ہو ہے شاہ مردان فرماوے
قہر عذاب ہو ہے اس نازل بچہ بے اندازہ
رحمت عالم پاک نبی نول آپ خدا فرمایا
بھاویں عالم فاضل بن کر ولی کمال سدا ہے
اے مومن کرے حب نبی دی دل تے پکڑے تمنا می
حضرت شافعی رحمۃ اللہ وی دالم حادث آہی
بد و فاقول حال انہا نذر ب کریم جتا یا
پوچھیں ایہ درجہ کس عملوں پائیاں سالیے
مختر مقرر کینے جان اساوی ایسی دہشت آتی
کھلے تیار سپاہی رہے جو نکر حکم جباروں
ادبول جوں حبیب میرے پہ توں صلوات پہنچایا

وقت فجر جو مومن سنتاں گھر و چہ پڑھ کر جاوے
فاتحہ خیر لے استا میں نال ایمانے جاسی
امت نول فرمان سنا ہے شاہ مدینے والا
ایہ رحمت سبھ امت کارن اوں پیارے پاروں
نہیں نال ایہ درجہ کدے اسال نہ انیاں تائیں
اسپر بخش ہو سی سرکاروں عزت نبی الی
حب نبی دی مومن کارن دو جگ شان و دہا ہے
آپ خداوند حافظ اسدا ہر دم کرم کما سی
ترے سوٹھ واری نت ویکھے میری امت تائیں
نہیں تا بچکر چورال کولوں کون ایمان لیجاوے
جس نول نہیں پیار نبی و اس پر قہر الہی
وقت نزع دے کل اسنوں اپر زبان نہ آوے
بند ہو ہے اس دشمن کارن رحمت دادر وازہ
اس پر رحمت کرے نہ ہو سی جس نے قدر پاپا
جو دل حب نبی دیوں خالی دوزخ دھریا جاوے
تا منظور یوں سرکار سے پاویں شان گرامی
پہ طہن درود محبت کرے اوہ مقبول آ الہی
جنت اندر ہک دوست نول خواہوں نظری آیا
کہن لگے اسی جسدم حاضر پیش ہوے سرکار سے
دل و چہ خوف عدالت کولوں طاقت رہی نہ رانی
پاشافعی اسال بخشیا تینوں امر ہو یا سرکاروں
تویں طفیل نبی دی کچھ پہ اسال پیار کما یا

کون درود آہا جس تائیں پڑھے امام سو بار
دسی جاواں تیرے تائیں سن مومن دل دارا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ

اے اللہ! جن لوگوں نے محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر درود پڑھا

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ

اور جنہوں نے نہیں پڑھا۔ ان کے بعد کے موافق آپ پر درود بھیج

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يُحِبُّ وَتَرْضَى أَنْ يُصَلِّيَ

اور اس طرح درود بھیج جس طرح آپ پر درود بھیجنا تو پسند کرتا ہے

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يَتَّبِعِي الصَّلَاةَ عَلَيْهِ

اور اس طرح درود بھیج جس طرح تو نے آپ پر درود بھیجنا مناسب ہے۔

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْنَا بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ

اور اس طرح درود بھیج جس طرح تو نے آپ پر درود بھیجنے کا ہم کو امر کیا ہے

اجتہاد تو اب جو ایسے درودوں کے رسول پیارا
بدیاں اسے دفتر و چوں دور کرے رب باری
اج معلوم ہو یا جو ہیں پیدا اچھتوبے پاک گناہوں
جو ایہ پڑھے درود پیارا نال یقین صفائی
کرے گرم رب اسے کارن امن خوشی ہر حالوں

حضرت سدا صحاب نبی واکرے روایت یارا
فرض نمازوں چھپے پڑھے جیسی جو مومن ہک واری
ایسا صاف ہوئے اس دفتر رحمت فضل اللہوں
ہو رہا بیان سنا سے راوی سن تول میرے بھائی
دور کرے رب تنگی اسدی برکت ہوئے مالوں

ایہ صلوات کثافتش کارن ذکر کتابوں آیا
مومن بھایا نٹوں لکھ دیواں میں نہیں دیوں بنایا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

اے اللہ! اپنے بندے اور رسول محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر

وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَعَلَى

اور مومن مردوں اور مومن عورتوں پر اور

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

مسلمان مردوں اور مسلمان عورتوں پر رحمت بھیج

اَمَنْتُ بِاللّٰهِ وَرَسُوْهُ جَلَدِيْ هَتِي وَاللّٰهِي
جلدی ملے آرام شیطانون نال اللہوی یاری
تا سمجھت حورائ تینوں اولوں ہون سلامی
وچہ سرکارہ پیارا ہو ویں جدوں بولا یا جاویں
صفائ ہزاراں تابعداراں اولوں حاضر کھلیاں
ایہو وسیلہ رہبر کامل کارن جن انبیا نال !
کوئی نہ بھسی پکڑن والا اوس دہائے باہوں
کیوں انکار نہی واکتیا آپیں رونے چاسن
مترل حبت دور ٹکانے سن توں بارسیانے
صفائ ہزاراں اندر نارائ دو گھے لاہو موسن
نال محبت رحمت رب دی اکوں کھلی بلاسی
جیہ نگر نوشتہ وکھین آون گرسے صفائ کھلوسن
راضی کرے ارج اسماں مومن جو کچھ کہن زبانی
کوئی نہ ایسا ہو رہ پھرانا جس گھر مال خسرا نہ
کافر توں اصحاب بنائے کہیا رنگ دکھائے
فاسق فاجر ظالم تاہیں کامل ولی بناوے
تاں بند کریں اندر آوے سن توں بارسوالی
اولوں وچہ سرکارہ ربانی جا کر عرض سناندا
عالم مخیب توں ظاہر باطن حال تمامی جانے

پر پھدیاں جے وسواس شیطانی غیر خیال اٹھاے
بھی دو آنرووی جو سورہ پڑھنی تہے تہے واری
سن انساناں اہل ایماناں دعویٰ پکڑی غلامی
اور بار محمدی اندر عالی منصب پاویں
حُب نبی دی پاروں منصب غوثناں قطباں دیاں
ایسے راہوں رحمت ربی کارن اہل ایماناں
دور گیا جو اسے امروں دور ہو یا در گاہوں
سنگل مار جنہم سے ول جدوں چالان کرین
لکھ کوہاں وچہ بلدیاں بجاہیں کتب طوق بانے
خبریں نال جہاز محمدی ملی تھیں پارہ کھلوسن
سن امت سر دار نورانی عالم جد جنت ل جاسی
جنت حورائ ملک نورانی خدمت اندر موسن
سائے لوگ آوازہ سن سن حکم ہو سی رحمانی
ایسا دوست پاک رہا نا خاص رسول یگانہ
حُب نبی دی بارش نوروں دوزخ اگ بجھائے
حُب نبی دی قرب حضوروں سپرد بار پہنچائے
سن ہی ذکر سناواں تینوں کرم کنوں رب عالی
پڑھے درود جدوں کوئی مومن جلد فرشتہ جاندا
پارہ خاص حبیب تیرے پر کہیا درود فلانے

سکر عرض خداوند عالم خوش فرمان سناوے
 بَلِغَةُ عَنِّي عَشْرًا جلدی امر کرے رب باری
 پہلے انبر و الیاں ملکیاں آکھے رب گرامی
 دو بے انبر دو سو بیچے تن سو حکم سناوے
 پنجویں انبر پڑھن تمانی پنج ہزار شماروں
 ستویں انبر ست ہزاراں پڑھے ملک نورانی
 باقی جو وجہ و فراسدے بدیاں ہوں متسامی
 ہو رہے ثواب سناوے تینوں آکھیا نبی پیارے
 پڑھے درود جو سلاموں کرے کلام نہ کاہنی
 راضی ہوئے اس پر فضلوں پاک خداوند سائیں
 مگر اے اوہ کچھہ خیر نہ پاوے باطن حکمت والی
 ابو مالک فرمان سناوے خبر حدیث پیاری
 حد کوئی جنت کارن کرے سوال دعائیں
 نال محبت جنت آکھن شالا خیریں آویں
 مومن کارن جنت حوریاں ادبوں رہن سوالی
 بھی حد مومن رب کھتیں منگن دوزخ کنوں بناہیں
 ہو رہے درود ثواب نبی جو پڑھدے ایسے اک واری
 بھی وہ واری جو پڑھدے مومن خبر حدیثوں آوے
 بے سوار درود نبی پہ مومن کوئی پہنچا ندا
 پڑھے درود جو حضرت اوپر مومن وہ سوواری
 اے مومن کراہنی ہو کر اسدی تابعداری
 تو نہیں رہنا نہ اس رہنا موج حکومت والی
 کرے سوواری پڑھے نیرٹے آگیا سفر قبر و
 ہردن پنج آوازوں کردی گوراندھاری تینوں
 خوش گزار بازار محمدی صفت نہ لیتی جاوے

مومن پڑھنے واسے تائیں خوش خبری فرماوے
 ساوڑی طرفوں اس مومن پہ لیچا توں دس واری
 پڑھو درود اس مومن کارن سو سو وار متسامی
 وہ سو جو پڑھے انبر سمجھ توں حکم سنا یا جاوے
 چھ ہزار چھپوینی انبر پہ حکم ہووے سر کاروں
 بخشش دیہو اس مومن تائیں امر ہووے سبحانی
 میں بخشاں اس عاصی تائیں صدقہ نبی گرامی
 حد کوئی بندہ حاضر دل کھتیں فرض نماز گزارے
 اتنا اجر ثوابوں پاوے خبر نبی سر مانی
 سو حاجت و چہ دنیا مولادیلوے اسد تیاہیں
 اجر درودوں جو اس اوپر کرم کرے رب عالی
 ہدن ایہ فرمان سنا یا آپ حبیب غفاری
 آمین آمین جنت آکھن یارب دیہہ استائیں
 نور ایمان سلامت لیاویں گل مرادوں پاویں
 یارب فضلوں میل اسانوں امت حضرت والی
 میں کھتیں رب بچاوے تینوں دوزخ کنوں تیاہیں
 وہ واری اس کارن پڑھدے امر کنوں رب باری
 سوواری اس کارن فضلوں رب درود پہنچا و
 وہ سے واری درود اس کارن اللہ کرم کماندا
 ایہ من دوزخ دخل نہ پاسی امر کرے رب باری
 جنت وی سرداری فضلوں لیچا جاندی واری
 کیا حاصل حدالیں بازاروں گیا ایماںوں خالی
 مال کما کرے یگیوں جس توں یاد نہیں کوئی کردا
 رو کر دنیا یاد کر لیں جو میں بھلا یا سینوں !
 قسم خدا دی اس سرکاروں بہر حاجت ہمتاہے

بیشک دامن پکڑن واسے ہوں پاک گناہوں
 قیس بن عاصم حضرت آپر جدوں ایمان لیا یا
 قہر الاہوں خوف نہ آیا یا سردار یگانے
 جیوندیاں وجہ زمین دبا یاں رحم نہ آئیا کوئی
 جد اس عاجز ہو کر کیتا تم کھتیں سجت جھیراناں
 برے اٹھا آزاد جے کر سیں بخشش رحمت پاویں
 سنکر امر نبی دا اس نے دیر نہ کیتی کانی
 واہ سبحان اللہ رب عالم بجد کرم کیا یا
 اس نے آن دکھایاں فضلوں جنت الیاں گلیاں
 اسدی امت کارن ہوسن نوروں جنت عالی
 اونی درجہ جنت جس نوں دیسی خالق سائیں
 اتنا نشان طفیل نبی دی بخشے گار رب قاضی
 یارب بخش مصنف تائیں پڑھنے سننے واسے
 دیہہ توفیق محبت اسدی کل مراداں پاواں
 ہو ریاض مذکرین اندر ذکر جوئی اخباروں
 اتنے کرے فرشتے پیدا پاک خداوند سائیں
 امر الابرار اندر بھی ایو روایت آوے
 مطلب ایہ جو حضرت کارن ایہ سب کرم کیا یا

بیشک عالی درجے پاؤن خالق دی درگاہوں
 ادبوں پیش نبی سرور سے اس نے عرض سنا یا
 اٹھ دھیاں میں باریاں سکتیں اندر کفر زمانے
 روز قیامت میں کیا کر ساں جدوں عدالت ہونی
 تا پھر اس پر شفقت کر کے بولیا نہی رہا تاں
 یا اوٹھ قربانی سے راہ مولا آکھیا تہی سچاویں
 جوئی پیالے رہبر اسنوں غوث شجری فرمائی
 دوزخ کنوں سچاؤن پیار نہی کریم ملا یا
 حاصل تا بعد ازاں کارن عزت منصب لیاں
 ہر باغیاں وجہ حوراں حاضر کوئی مکان نہ خالی
 دو ہزار سالان دا پند اور شہ اسدے تائیں
 امت سے رسول اپنے نوں کے خداوند راضی
 ظاہر باطن سمجھ کم ساڈے تیرے خاص حوالے
 دم دم ادبوں شوق زیادہ پڑھ صلوات پہنچاواں
 عتبی وار وود پہنچاؤن مومن شوق پیاروں
 اسدے کارن کرن عبادت روز قیامت تائیں
 جو بکوار وود پہنچاؤں اوہ دس لکھیا جاوے
 وجہ قرآن رسول اپنے نوں وعدہ رب فرمایا

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَارِهَا

جو ایک نیکی کرے اسے اس کے بدلے دس نیکیاں ملیں گی۔

صدقہ نفل نمازوں روئے امر کیتا رب سائیں
 توبہ العتقار خیراتوں کتنے غیب گھساواں
 چھ روزے ہو عیدوں کچھے جے اس نال ملاؤن
 پنج نمازاں اجر پہنچاواں خالق دی درگاہوں

پک نیکی کھتیں وہ اسیں دیاں تیری امت تائیں
 نے پک گناہ دا بک لکھاں پھر بھی کرم کسواں
 پک ماہ روزیوں دس ماہ روئے اجر جنابوں پاؤن
 یہ سب برابر روزے ہو دن اجر جناب الاہوں

واہ سبحان اللہ رب عالم الیسا کرم کساندا
رحمت عالم حضرت تائیں پاک خدا فرمایا
اول آخر تائیں خیراں ساریاں کھول سنا یاں
پڑھے جو کلمہ طیب مومن پھر درود پہنچاوسے
جب نے وحدت کلمہ پڑھیا بخش غریب نوازا
کون درود جو پڑھنے کارن راوی ذکر سنا یا

نیک اعمال محمدیاں سے رحمت نال دو ہاندا
بخیراں محبوباں کارن رب نے کرم کما یا
جنت دوزخ والیاں گلیاں اکھین نال دکھایاں
سبز پندہ پیدا ہوشے عرض حضور سناوسے
بخش دتا اسان فضلوں اسنوں کسے جلد آوازہ
حاضر ہے جس پڑھنا ہوشے جو یں کتابوں آیا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ

ہیں ہے کوئی معبود مگر اللہ تعالیٰ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم خدا کے رسول ہیں

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ

اسے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل پر درود اور سلام بھیج

شاہ مردان علی کرم اللہ حکم حدیث سناوسے
جو پڑھے نماز تے استخیں پچھے ذکر درود کری
سو داری وچہ روز جمعہ سے پڑھے درود چکونی
جی حضرت انس کہے بن مالک پاک نبی واپیارا
پڑھے درود جو رات جمعہ ہو روز جمعہ سو داری
وہ سے والہ جو ہر دن پڑھسی ایسا ہوگ پیا را
ہک صلواتوں وہ سے نیکی بخش کرے رب عالی

دعا مومن دی باہچہ درودوں نامنتظوری پاسے
وہ واری کھنیں وہ نفلان والہ جز خداوند و بسی
روز قیامت وچہ اصحاباں داخل ہو سی سونی
خیر سنا سے سرور عالم خاص حبیب سو ہارا
اسی سالاں پاک گناہوں عمر کرے رب باری
موتوں پیش دکھالین اسنوں جنت پاک نظارا
وہ سو درو جہ جنت اندر فضل کنتوں رب والی

صَلَوَاتِ اللَّهِ وَرَأْسِهِ

أَحِبَّائِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ

درستوں اور اسکی تمام مخلوقات کے درود محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر

مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا حَمَدُهُ وَبَرَكَاتُهُ

اور آپ کی آل پر اور اللہ کی رحمت اور اس کی برکتیں تازل ہوں

بہت درود جو پڑھنے والا جس دن وہ مر جائے
تاں جو کل حساب کتابوں میں بخشاں اس تائیں
فضل الہوں اسے تائیں جنت سے لگانا

حضرت انس رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سے فرمایا
امر کرے رب سبھی خدایاں توں منگو تیس عایں
تا سب خلقت اسے کارن منگن فضل و بارانا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل پر درود اور سلام بھیج

اپو درود گناہ دی آتش پانی نازک بچا ہے
پہ سے کھلو کر تائیں حق میں اول بخشش پاؤ
حضرت اکھیا کوئی عبادت نہ منظور تہاں ہی
شرکوں بچنے والا مومن بیشک جنت جاوی
ہاں عا سی نوں دوزخ گزارن حکم جنابوں آسے
مختر مقرر کینے تہر عذابوں روئے درور بخانا
پناہ خدا دی صورت اسدی تارب پاک کھاو
او کھے روون واجب تہی اے مہول فلانے
میں فرزند نبی آدم دا پو تقیہ سر نما تاں
تائیں ٹولن کفالاں و چوں نہیں ہر دھماکے
بچد جس میں امیداں ہیں خالق دی ہر کاروں
قوم کفار بنا کر تینوں تارب دوزخ ڈالے
تاں میں داخل امت اندر نبی محمد صلی
و چہ دربار رسول پیارا اس نوں کھلا دکھان
نہیں تاں سماں مجال نہ چھوڑن صاف جواب
امر اندر کتے فرق نہ پاواں نہ کدے رجم کراواں

حضرت ابو بکر رضی اللہ ایہ فرمان سناوے
بچھا پڑے تا اٹھن نالوں اول بخشیا جانا
مگر ان بدعت شرک جو سماں حال قدیم جنہا دی
جے توحید خدا ہے او پر صاف یقین لیا سی
حضرت عمر بیان سنا یا پاک نبی فرماوے
پکر فرشتے تا بو کر سن سن اسر و بارانا
اگ دوزخ کڑ کار سنا ہے بلا نظری آوے
کہیں فرشتے نفع نہ کردار و دن ایس لگانے
رو کر بول جواب کر لسی ایہ کچھ مرو ر باناں
جد محمدی و چوں بندہ میں مسکین بچارہ
جے لکھ بدیاں دفتر میرے باہیہ حساب شمار
جے اس امت و چوں تینوں باہر رب نکالے
بیشک میں تاں بہت گناہی عمل تو بول خالی
ادبوں سکر نام فرشتے نرمی اندر آسن
تا چھوڑاں جے حضرت تینوں سب کر بول بخشاؤن
حکم اسانوں دوزخ اندر تینوں جلد و گاواں

سنکر عا جزا ہیں ڈھائیں رو سے حال نہانا
 کر فریاد پکارے دودوں رو کر او گنہارا
 امت تیری دوزخ چلی یا محبوب پسارا
 دروازہ حضرت تائیں دوروں سنیا جاسی
 کشفقت بچ طس اسنوں دیر نہ کر سن کاٹی
 ایہ قیدی ہے امت سا ڈی تھیب طس لگانوں
 ہاں اسپں نابدار امرے جویں خدا فرماے
 پھر اسے جاعمل تو لاسن امر کنوں رب عالی
 جسدم اسدیاں نیکیاں بدیاں چہ تر از ویاں
 نیکی بلہ بھارا ہو سی فضل کنوں رحمانی
 دوزخ کنوں خلاصی پائے بند یوان منانا
 آکھن نال محبت اس نون خیر جتاواں تینوں
 دنیا اندر تحفہ سالوں تہ صو در و پہنچا یا
 سنکر موہن حمد سناے خوشی نہ جھلی جاوے
 کرن روایت حضرت آکھیا ہک فرشتہ آسی
 پر اپنا پل دوزخ اپر جلدی آون وچھاے
 نبی حبیب اللہے اپر جنہاں در و پہنچا یا
 چہ صو جاو بھیر پیرے پر ایہو پکار کر لسی
 سن انساناں اہل ایماناں شان رسول حقانی
 فضل الاہول نال محبت خدمت اندر آون
 جنت وچہ رب اسدینا میں راضی کیتا لڑے
 حضرت شاہ فرمان سناے جویں نبی فرماے
 جنگ کرے پھر نال کفارں جان کرے قربانی
 سنکر و جواناں تائیں خوشی دلاں وچہ آئی
 کیتا عرض بیمار ضعیفان پیش رسول آربانے

وچہ در بار کھلوتا اس نون دے نبی ربانا
 میں ہاں تیری امت وچوں عالم سے سروارا
 آل وقت ایہو ملنے دا کرے آواز بھارا
 ہمتہ فرشتیاں وکھین اسنوں قیدی نظری آسی
 جو نگر و بدے لڑکے کارن ملے پیاری مانی
 کہن فرشتے یا نبی اللہ نہیں مجال اسانوں
 ہے دیو قیدی حضرت تائیں حکم حضوروں آے
 پاس تر از ویاون اسنوں ذات مبارک عالی
 حبیب وچوں ہک مٹھی کڑھسن نیکیاں طرف کھان
 بدیاں دور تمانی ہو سن برکت مسطر نورانی
 جنت ہے روانے اسنوں لیاے نبی ربانا
 ایہ ہک چیز امانت تیری پہنچی آہی تینوں
 اس دا بدلہ ایہو جو تینوں قیدوں آن چھڑایا
 تہیں نون ملے حبیب ربانا کوں نہ رحمت پائے
 رب تعالیٰ اسے تائیں امر جو یہا فرما سی
 امرالا ہوں محشر اندر بول آواز سناوے
 میں ہاں انہاں محباں کارن پار شکھناون آیا
 نال پیار سوارہ کر سی بل مٹھیں پار کر لسی
 خادم جن ہے امت کارن ادبول ملک نورانی
 سبھ امتاں مٹھیں امت اسدی خیریں پار شکھاون
 کرے قبول تمام دعائیں کوئی سوال نہ موٹے
 حج کرے کوئی بیت ربی وائشرط بجالاوے
 چار سو حج ملے اتنا میں امر کنوں سبحانی
 حج کراں پھر لوں شہادت دیر نہ کرنی کافی
 دور رہے اس درجے کوں اسی غریب نانے

غنیاں پر حج فرض قرآنوں حکم خدا فرما دے
 تنہی طاقت بھی زربا بھوں مشکل عمل کہانا
 عاجز دیکھو صحاباں کارن اسرہو یا سبحانی
 ایتسا ڈے نال محبت جو صلوات پہنچا سن
 کیا کیا شان بیان سناواں اس چو نہیں سماندا
 کرن روایت ایہ گلزاروں پاک اطرابی آیا
 ایسا نالی محبت تیرے کستا دلبر جانی
 ابو بکر نے عرض گزاری عالم دے سرور ارا
 اج اس آون والے اوپر بیت ہوئی مہربانی
 حضرت اکھن جدا یہ مومن پاس ایسا ڈے آیا
 یا محبوبا پاک خدا نون اس وی بات پیاری
 ایہ پاک پڑے درد راساں پر حضرت نے فرمایا
 ابو بکر سن راضی ہو یا جلدی عرض سناوے

بیت بیمار ضعیفاں پاسوں جنگ کتیا جاوے
 عملاں باہجوں جنت اندر مشکل ہوسی بیانا
 وہیہ خوشخبری امت کارن یا محبوب حقانی
 ایہو ثواب اسادسی طرفوں روز قیامت پاسن
 کھوڑی عمر تے ذکر زیادہ ختم نہ کیتا جاندا
 اس نون حضرت کول بٹھا کر بیت پیار کما یا
 واقعے کھنیں والیل دوزخ لفاں جلوہ پیا نورانی
 میں دل بہت پیار تسا ڈا یا مقبول پیارا
 لیا قرب حضوروں اسفون رس پیار یا جانی
 کن وحیہ حیرت ل اسانوں ایہ پیغام سنایا
 میں کیوں عزت کران اسدی کہے حبیب غفاری
 اپنے کول بٹھا کواں نون امر حضوروں آیا
 کون درد و ثواب کی اسدا ظاہر کیتا جاوے

ایہو درد سنایا حضرت ثابت ہے گلزاروں
 حاضر ہے جس پر ٹھہنا ہوئے شوق محبت پاروں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ

اے اللہ درد بیچ جناب محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل پہ پہلوں

وَالْآخِرِينَ وَفِي السَّلَامِ عَلَى رَأْسِ الْيَوْمِ الدِّينِ

اور پچھلوں میں اور لا الاصلے میں قیامت کے روز تک۔

لکھنے اندر ختم ہو جاوے کل دریا سیا ہی
 جنت دوزخ حاضر کر کے شروع عدالت کرے
 دوحی طرف بٹھاسی مینوں خالق سر جنبہ سارا
 ظاہر جلوہ نور کرے عرض سوال نلسی

حضرت کیا ثواب جو اس وا جانے نوات الہی
 حضرت اکھیا جوں خداوند عدل نراز و دھری
 پاس خدا سے بھی طرفے ہوگ خلیل پیارا
 مثل دزیراں قرب اسانوں چاک خداوند وی

پڑھیں درود جو بعد نماز دل مومن دس دس پاری
ایر ب میرے وعدہ کیتا ہے رسولی سچا دل

اور بھی نال اساتے ہوسن نال اللہوی پاری
مومن پڑھنے والیاں کارن بول درود سنا لوں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَآزْوَاجِهِ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کا آل پر اور آپ کی بیویوں پر اور

وَدُرِّيَايَتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

آپ کی اولاد پر رحمت نازل کر جیسے رحمت بھیجی تو نے ابراہیم علیہ السلام پر

وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَسِيدٌ مَّحِيدٌ

اور آپ کی آل پر بے شک تو قابل ستائش و بزرگی ہے۔

بدعت شرکوں میں جو مومن بیشک رحمت پہن
وچہ بہار جنت سے آیا گیا ایک ذکر عجیبہ
بک اصحاب نبی سرور و اچھی گھر و چہ لیا یا
تن دن گزے ہانڈی اندر گرم نہ ہوئے پانی
آخر پانی نئی سرور سے ہانڈی چک لیا یا
پاسر وار حبیب ربانا یہ کیا حکمت ہوئی
سنکر جلد سوال کیتو نے امر کیتا رب سائیں
تا پھر پچھلی نوں فرما یا ذات مبارک عالی
کیا موجب تدھامن سلامت دس بیان تمامی
عزم ستا یا خدمت اندر یا محبوب آہسی
اوس کنار سے پرنت آوسے مومن مرزا بانا
سننے کارن حاضر ہواں میں مسکین تمسانی
نہیں امید جو بدن میرے نوں اتنش اثر پہنچاے
تا جو سننے والے مومن خاص یقین لیا دن

اہل نفاق نے مشرک ظالم ذود نکالے جاسن
بیت ثواب سناواں تینوں عملوں ابراہیم نصیبہ
ٹکڑے کر ہانڈی وچہ ڈالے راوی ذکر سنا یا
تا کچھ پچھلی رنگ و طما یا قدرت عجب ربانی
خدمت اندر بعد سوا مومن اس نے ذکر سنا یا
ہانڈی اندر اتنش سنوں اثر نہ کیتا کوئی
پچھلی آپ کلام سناسی پوچھو اسدے تائیں
اے پچھلی کچھ بول حقیقت اپنی حالت والی
ادبوں پچھلی ہوئی سلامی پیش رسول گرامی
سنوں حقیقت میں جس پانی اندر محمدی آہی
پڑے درود ہمیشہ شوقوں صاحب ادب سیانا
اس دی برکت ہانڈی اندر گرم نہ ہو یا پانی
بول درود سنا سبہ لوکاں پاک نبی فرماوے
پڑھیں پڑھا دن عمل کماون عالی دے پاون

اولیوں بول دلا دوسنا یا مچھلی نال پیا راں
کون درووسنا یا مچھلی لکھریہ جانندی واری

معجزہ ہو یا پانی و اظہار کارن تا بعد راں
پڑھنے کارن ہر مومن نوں لگسی بات پیری

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

بشروع اللہ کے نام سے جو رحمان اور رحیم ہے۔

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْخَلَائِقِ وَاَفْضَلِ

اے اللہ! ہمارے سردار محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اپنی

الْبَشَرِ وَشَفِّعِ الْاُمَّةَ يَوْمَ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ

اپنی مخلوقات کے اندازہ کے موافق درود

سَيِّدِنَا مُحَمَّدًا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ مَّعْلُومٍ

بھیج جو بہترین خلائق ہیں اور تمام معلوم کے شفیع ہوں گے

لَكَ وَصَلِّ عَلٰی جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ

اور اپنے تمام نبیوں پیغمبروں مقرب فرشتوں

وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَعَلٰی عِبَادِ اللّٰهِ

اور اپنے نیکو کار بندوں کے

الصّٰلِحِيْنَ وَاَسْأَلُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اور پرہی رحمت نازل کر اے سبب رحم کرنے والوں سے زیادہ رحم کرنے والے

سفر درجے محمد پکارن تا بعد راں تا
جنت گنہی لے کر آیا خالق دی درگاہوں

اپہ مخلوقات سننا یا مچھلی پیش رسول گرامی
واہ واہ سوہنا ہر سانوں ملیا افضل الہوں

بخت بلند محمدیوں سے کتنا فضل الہی
 جو دل حب نبی ویوں خالی دین ایمانوں خالی
 کل مرادوں حاصل ہوں حب نبی وی پاروں
 بھی فرمایا بعضے مومن جہ جنت و چہ جاسن
 قصص الانبیاء اندر راوی ذکر و روویا دے
 آدم نون چہ پیدا کتیا پاک خداوند عالی
 کی خاکوں پیدا کتیا سوہتا بدن انہا ندا
 حسن جمال جو حضرت آدم خوبی حد نہ کافی
 قدرت کاتب خاکوں پاکوں خوش تصویر نگالی
 دوہاں دہانتوں ہکدے دی خوش تصویر ہماری
 تا پھر حضرت آدم تا میں پاک خدا فرما دے
 تہ تک ہرگز جاکر تا میں خوا پیاری تینوں
 زیبا رنگ بچیبہ صورت حسن پیاری
 کس نون طاقت ہر جو ادا کرے جو حق ادا لی
 امر ہو یا کچھ مشکل نائیں بجز پر کرم کساواں
 نبی محمد اشراف نبیاں ذات مبارک عالی
 جلد و روئی سرور پر پڑھیا شوق پیاروں
 کرو آرام خوشی و چہ جنت پاک خدا فرمایا
 یارب کون حبیب محمد عرض کتیا سرکاسے
 یا آدم اولاد تیری ہے اوہ مقبول سہارا
 حرم مبارک بخشیا تینوں اسدی عزت پاروں
 کسے وہیہاٹے مشکل منزل ہوگ تانوں
 جو کوئی و چہ سرکار اسادی بخشش منگن آئے
 یعنی پڑھن درود جو مومن کرن سوال دعائیں
 سبھ کھن اول رحمت عالم اوہ مقبول غفاری

چھٹی حب نبی وادرجہ سے کئی صاف گواہی
 حب نبی ویوں دلیاں قطبال پائے منصب عالی
 رحمت سے دروائے کھن خالق زوی سرکاروں
 جہاں درود نصیب نہ ہو یا غم کھان بچھتا سن
 بھی تفسیر عزیزی دالا و چہ گلزار سنا دے
 اسلے جسم مبارک و چوں حضرت حوانکالی
 تا جو نال محبت دین ہوے پیار و وہاں دا
 حسن جمال حسابوں باہر کل نبیاں وی مانی
 نال محبت آپ دوہاں واسقہ کتیا رب عالی
 وصلوں حضرت آدم تا میں کی بارت پیاری
 ہر جو ادا تیرے پاسوں جہ تک زیارت جادے
 آدم ادبوں عرض سنا یا طاقت قدر نہ تینوں
 کس نون طاقت تمہیت پوسے تیری استا کاری
 عاجز ہو کر حضرت آدم نرم کلام سنائی
 ہر جو ادا میں تہ صکارن بہت آسان ستاواں
 پر تصور دواس پر دس واری امر کتیا رب والی
 خوا عنایت کتیا تینوں حکم ہو یا سرکاروں
 ہو مت شاق محبت اندر آدم عرض سنا یا
 حضرت آدم نون فرمایا مالک سر جن ہارے
 کل نبیاں سر والاں و چوں اوہ سر وار پیارا
 جس پر تون صلوات پہنچانی امر ہو یا سرکاروں
 اوس و پہاڑے اسلے پاروں ہوئی تہم اسازں
 نامنطور کراں جہ اسنوں ساکتہ وسیلہ لیا ہے
 کراں قبول نہ خالی موڑاں گل سوالیاں تا میں
 سبھ کھن آخر اسے کارن عالم دی سر واری

روز قیامت محشر اندراوہ سردار گرامی
 سن فرمان ربانا آدم کی بات پیاری
 یارب حضرت آدم کارن کرم کمال کما یا
 قد مبارک رنگ مبارک جو نکر صورت پیاری
 اسے کول برابر حاضر صورت ابو بکر و دی
 شاہ داؤد سلیمان پیغمبر جیسے صورت پیاری
 سچہ صندوق نورانی اندراوہ تصویراں آیاں
 ایسے کارن رامب عالم و سن خبر متا می
 شان رسول اللہ دیاں خبراں پاک خداوند سائیں
 جتنا عرصہ عمر حیاتی حضرت آدم پائی؛
 جو پیغمبر بدی طرفوں کرن سوال دعا میں
 اسیں درود نبی پر پڑھے بھی سمجھ ملک آسمانان
 جو دل حبیب دیوں خالی اس پر قہر آہلی
 وجہ نماز جو ساڑھے اوپر نہ صلوات پہنچاؤن

بخشش عاصیاں کارن کرسی بند و بست تمامی
 یارب طلب زیارت بینوں ادبول عرض گزارگی
 خوش تصویر نورانی نقشہ حیرت اسیل سیا یا
 عین برابر حسن جمال خوش تصویر اتاری
 ابراہیم تے عیسیٰ موسیٰ جیو نکر صورت ہر دی
 سچہ دی صورت نقش نورانی بھیجا خالق باری
 کرن روایت و چہ کتاباں اوہ کچھ درج کرایاں
 ایہ صورت ابراہیم تے موسیٰ نبی حبیب گرامی
 بہت سنا یاں کرم کما کر حضرت آدم تا میں
 پڑھن درود نبی سرور پین توں میرے بھائی
 اول کس درود ادبول سرور عالم تا میں؛
 تیس بھی پڑھو درود نبی پر آکھ رب جہانان
 تا منظور عبادت اسدی رہوں بے پرواہی
 نہیں قبول نماز انہاندی خود حضرت فرماؤن

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جناب نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا

لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

جس نے مجھ پر درود نہ پڑھا اس کی نماز نہیں

دو زخیاں واکتا ہو کر دوزخ اندر جاوے
 توبہ باہجہ ایمان نہ پاؤن نہ وہ جنت جاؤن
 گلی گلی وچہ حکم اساد و اصاف سنا یا جاسی
 خلقت آپو آپ عقیدے کرن اپنا بھانا
 بننے لوں انہاندے دشمن ہو بزار کھاؤن

جو بدعت شرکوں کے نہ توبہ کرنے جنت جاوے
 جو کرن محول حایثاں ستر جھگڑیں مارن آؤن
 حضرت آکھیا ساکتھیں چھپے اک زمانہ آسی
 کھوڑے لوگ قبول کر لیں ہوسی دین مانا
 عالم حق سناؤن والے کھوڑے کھوڑے ہوں

پس فرمایا یا شاہ رسول اللہ او ہو زمانہ آیا
 مشرک دین و بیچان والے کرے موج بہاراں
 حکم قرآن حدیثاں سن کر کرن پیار نہ کوئی
 حکم نبی سرور و اسکر بیچ یقین نہ لیاون
 ایہ مفروریاں نکل جاسن جس دن حاضر ہوین
 رب فرمائی اسان تسان نوں کتنے لاڈ و کھلے
 جوین بھلا یا دنیا اندر گبروں تسان اسانوں
 اسان جو اہل ایماناں کارن جنت عدن بنایا
 خاص رسول اساوی طرفوں ظاہر خیر پہنچائی
 اول نافرماناں تاہیں جنت پاک دکھاسن
 مارن آہیں پتھر نہ آئے جہڑا وقت دیا تاں
 دوزخ داخل کروا نہا تئوں کہی رب تعالیٰ
 امر ہوئی پس رحمت کارن کرو امید نہ کوئی
 کریم کما کر اسان تو ہوں خوش فرمان سنا یا
 جیون کرو نبیا و چہ تسانوں ساڈا حکم نہ بھاتا
 تسان بھلا یا دنیا اندر سانوں گبروزوں
 کوئی سوال نہ اسیں قبول لبیدیاں مجھو لال
 سن انساناں اہل ایماناں اولوں کر منظوری
 اس رہبر جنت ویاں گلیاں فضلوں ان دکھایاں
 نافرمان نبی سے و سکن دوزخوں درباروں
 تابعداری پاک نبی وی منصب عالی پائے
 جس دم اولوں حاضر ہوئے دل جانوں قربانی
 شرم کرے جس مالک بخششی ایسی صورت پیاری
 عاشق امرقبولن والے و چہ سرکار پیار سے
 رحمت کنوں بلال ہوراں پر جیونکر نظر بیدی

حق فرماون والیاں تاہیں عامان چور بنایا
 بھج بھج جاہل نڈراں دیوں خادم رہن ہزاراں
 ہس ہس آکھن دکھیا جاسی جدول قیامت ہولی
 کون سہاگن او تھے ہوئی آخر بول سناون
 بد شکلاں سبھ قیدزنجراں و چہ دربار کھلو سن
 ساڈی نعمت کھا کر پیسوں تک حرام ہوکے
 اسیں بھلاساں رحم نہ کرساں دوزخ و چہ نساں
 دوزخ نافرماناں کارن ظاہر حکم سنا یا
 مگراں سن فرمان تسانوں بات پسند نہ آئی
 کوثر نہراں باغ نورانی حوراں نظری آسن
 اس دن سائے معلوم کرسن سچا نبی رہا تاں
 جل بل طرفن جیونکر تڑپنے تڑکا لاندی والا
 جوین تسان سن حکم نبی و ابات پسند نہ آئی
 حکم اساڈا نبی اساڈا تسان پسند نہ آیا
 ایہے نہیں نہ بھاوسا نوں ہوئی حکم رہا نا
 اسان بھلا یا دوزخ اندر کر کے رو حضوروں
 اس درباروں ملن مراواں تابعداری رسول اللہ
 جو فرمان رسول سناے اسو چہ قرب حضوری
 امرقبولن والیاں کارن رحمت جھڑیاں لایاں
 کوئی امید لحاظ نہ ہوئی ذات صفاتاں پاروں
 سو ہنارنگ نے صورت سوہنی تا جنت دل جاو
 تا اوہ صورت رحمت پائے ملے پیارا جانی
 نہیں تاں نکھاماں کارن سخت عذاب خواری
 اولوں کرن پیار نہا ندا تک نورانی سائے
 رہیں کرے کوئی اس ورجے پر نہیں مجال کسی

حضرت کہیا جو کو ہجا کالا کے پند نہ آوے
ہے ان ملک کیتا رب پید کے رسول حقانی
اسی ہزار ہا سے ہیں کیا رسول حقانی
اولوں سا کے اپر سوسن جو صلوات پہنچانے

ساوی تابعداری اس نول عالی شان بناے
اسی ہزار پر اس کارن امر کنول سبحانی
ہر ہر نہ کھتیں استغفار الی ذکر اسدانت ہاری
اوہ نت رب کھتیں بخشش منکر اللہ حق تہانے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِبِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا

اسے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اور آپ کی بیبیوں اور آپ کی اولاد پر

صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ

رحمت بھیج جیسے تو نے ابراہیم علیہ السلام اور آپ کی آل پر رحمت بھیجی

حَسِيدًا حَسِيدًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بے شک تو قابل ستائش و بزرگی ہے لے سب رحم کر موالوں سے زیادہ رحم کرنے والے

سننے والیا کر سس سودا جاندی وار بازاروں
تھوڑا عرصہ رہ گیا باقی سورج رنگ و ٹاپا
دوت ملک حکومت والے ہو گئے لاکھ ہزاروں
جمع ذخیرے جو کچھ آئے دولت مال خزانے
بھج کچھ چھوڑا وائے ہو وون خالی تنگ ویرانہ
وارث ہو رہے پل اندر دفتر جنہاں سمجھائے
تو بھی اجکل ہو سیں راہی نہ کر بے پرواہی
امر قبول نہی کر ورو جو میں خدا فرما ندا
جہد کرد حال انہاں تیرے اوپر ہو سی فضل ربانا

تابعداری پکڑ نہی وی شرم لےے وور باروں
رات اندھاری والی تینوں اچے خیال نہ آیا
کتنا نفع ہو یا کچھ مالوں جا کچھ سا ہو کاراں
زیور زینت باغ سہانے سوہنے بالا جانے
اوہ مسب ہو گیا مال بیگانہ جس سے مگر ویوانہ
شاہ سے سر پر رہ گئے باقی دفتر عملہ لوالے
بیشک بے پرواہی اوپر آئے قہر الہی
کرے نہ رہے امیدوں خالی رہبر نبی جنہا ندا
وجہ کردا باں فضل الہول مل سی یار مہسانا

بیان ذکر مسافر حاجی کہ در سفر فوت شد

حضرت ابوسفیان سناے پیارا رب جلی وا

ہکدن آن طواف کتیا میں اولوں بیت ربی وا

حاضر مومن باہجہ حسابوں کرن طواف ہزاروں
 میں ڈٹھا وچہ بیت ربید سے نیک جوان سو ہارا
 تائیں پھیا ایسے کولوں حال سنا کجہ مینوں
 آکھن لگا سبھو تسبیحاں جو ہر ذکر گرامی
 میں صلوات پڑھاں جس کارن سنو تمانی حال
 باپ میرے کرجج ارادہ شوقوں سفر امٹھا یا
 امرالاموں راہ وچہ اسنوں آئی سخت بیماری
 بدل گئی تدمورت اسدی آیارنگ سیاہی
 میں روال کس عملوں ہو یا اس پر غنڈب رہانا
 پھر قیاس کراں کجھ موسیٰ اسدا غلط عقیدہ
 اس عجم اندر میرے اوپر سندر غلبہ پاپا
 کیا اوہ صورت عجب پیاری کون بیان سناو
 اوگنہاراں سے دل آیاروشن چند نورانی
 باپ میرے پر شفقت کر کے نظر مبارک پانی
 جس دم دست مبارک اپنا لکھ اسے پر لایا
 بعد اس کھنیں اکھڑ رخصت کارن کتیا قصہ پیار
 پلا پکڑ کھلا میں جلدی کتیا عرض تمانی
 ایسی سخت مصیبت اندر شفقت کرے نہ کوئی
 شکر عرض رسول پیارے میں دل نظر امٹھانی
 سی کجھ غیرت باپ میرے پر عمل خطانی پاروں
 اولوں پڑھن درود جو مومن ملک ربانی آون
 ادب سلام اسانوں پہنچن ہر طرفوں سارے
 انہاں فرشتیاں باپ تیریدی سانوں خبر سنائی
 پکڑ لیا تقصیراں عیباں ایہ مسکین نسا تا
 جیونکر ساڈی طرف محبت مومن تالبداراں

سبھو تسبیحاں تے تکبیراں بولن نال پیاراں
 اولوں بہت نانا ہو کر پڑھے درود پیارا
 معلم ہوندا باہجہ درودوں یاوتنہیں کجہ تینوں
 ہر تکبیراں پڑھن جو مومن مینوں یاوتسانی
 اکھنیں نال تماشہ ڈکھار حنت ربدی والا
 میں کجھی حاضر خدمت اندر نال محبت آیا
 او سے حالت اندر اس وی ہو گئی اجل تیاری
 خبر نہیں کیا غیرت ہوئی طرفوں ذات الہی
 کرے نہ ڈٹھا وچہ بہ بیانی اوہ مسکین نسا تا
 بیشک شخص منافق ہوندا دشمن رب نبی وا
 گرم کنوں سرور و عالم آن جمال دکھا یا
 حاضر و کھن والیاں پاسوں صفت نہ کینی جاھے
 جس پر حنت والیاں حوراں ادب کنوں قربانی
 لکھ اسے کھنیں سرور عالم چادر دور ہٹسانی
 حسن مبارک صورت جلوہ نور دکھا یا
 خدمت اندر عرض گزاری میں مسکین بچارے
 نام نشان اسانوں دس جانا یا سرور گرامی
 جیونکر اسانوں ناناں کارن ایہ ہیربانی ہو پی
 اسیں محمد بن عبداللہ نرم کلام سنائی
 نعت صاوتہ پہنچا ندا مہیسی سانوں ادب پیاروں
 جدا جدا صلوات انہاں سے ساڈے پاس پہنچا دن
 جو میں پیارے دوست تائیں کہن سلام پیارے
 جو میں حوالا اس پوہو یا ساری بات پہنچانی
 آگے اسیں شفاعت کارن کہے رسول ربانا
 بیشک اسانوں شفاعت کرنی مومن اولتھاراں

اسیں اونہانوں روز حشر کے مولا کھین بختاواں
 اتنی بات سنا کر پیار سے جلدی قدم اکھا یا
 اجین چیت چھپا یا میں کھیں خوش رخسار نورانی
 گذر گئی شفق در وصل دی رہ گیا یاد تظہارا
 قصہ کوتاہیں جس ویلے خوابوں سرت سمھالی
 عجب نورانی صورت و بچھاں بولاں حمد ہزاراں
 ایہود رو و وظیفہ میرا رو و دن نین نمائے
 قہر سمندر و دوزخ بدیل بھابھیں بھسٹ کن
 اس کھیں سنگھن مشکل خیریں جنت و درگاہانے
 وامن پکڑ شریعت راہوں پاک گناہوں ہوویں
 ایہود وسیلہ فضل الہول کارن او گتھاراں
 وچہ حیاتی مسرور عالم راہ بتا و دن والا
 اسدی امت کارن ملسی فضلوں شان گرامی
 کھلا تیار محمدی بیڑا مارے سد مہانا
 قسم خدا دی اسدے امروں جو انکار لیا نسی
 کانر ظالم رب و دشمن نا فرمان نبی و
 پڑھ صلوات عبیب نبی پر قریب حضور ی پاریں
 جے تہ نہ نہیں محبت اسدی گوری حرمیں لیری
 سن میں ہو رہا ساواں نینوں شان در و در توالوں

دوست اپنے جنت اندر اپنے ساتھ لیاواں
 اگھڑی نیندر زینجا وانگوں یوسف نظر نہ آیا
 دل وچہ نقش پیار سے والا رہ گئی یاد نشانی
 ہر ہر وقت نمائے دل نول آوے یا و پیارا
 اگھڑ کر لاش مبارک و کھٹی بات پیارے والی
 دفن کیتا میں باپ اپنے نول ادبوں نال پیاراں
 کراں امید جو مشکل اندر ملسن نبی رہا نے
 کیا طاقت انسان بہاراں ملک نورانی و صخر کن
 کون مہانا اوں ٹکانے باہجہ رسول رہا نے
 امن سلامت نیریں جا کر وچہ در بار کھلوویں
 جنت حوراں باغ بہاراں کارن تابعداراں
 روز قیامت عاصیاں کارن سا تھریلا و ن والا
 نیباں والے درجے پاسن تابعدار مسامی
 سا تھرا ساواں چھوڑ و ناہیں جس نے جنت جانا
 حضرت نوح کے بیٹے دانگوں اول ماہیا جاکی
 جو اس در پر ہو یا سلامی دوست رب جلی و
 روز قیامت بھل نہ جاویں یا ونی نول آویں
 پاک خدا وند عالم تا میں نہیں محبت نیری
 کراں امید جو فضل جنا بولے نجات عذابوں

بیان ذکر در حیات امام حسن بصری رضی اللہ تعالیٰ عنہ

نعت نبی وچہ کہیا مفسر ذکر جو میں گلزاروں
 حضرت حسن اگے اک عورت روندی عاجزہ آنی
 یا حضرت اک بیٹی آہی میری بہت پیاری
 در دوں بھابھیں بلدیاں مینوں صبر آرام نہ آئے

سنو محبت حاضر کر کے شان نبی سر واروں
 در و فراقوں رو گراں نے ادبوں عرض ستانی
 قوت ہوئی وچہ عمر جوانی دنیا چھوڑ سد ہاری
 کوئی طریقہ و سو مینوں جے رب پاک ملا سے

کیا درود اسنوں حضرت نے پڑھتوں اتنی واری

ہوگ مراد تیری سبوح حاصل فضل کنوں رب باری

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اے اللہ ہمارے نبی ان پر پڑھ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور

أُمَّرَأَةٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ

آپ کی بی بیوں پر جو تمام مسلمانوں کی مائیں ہیں اور آپ کی اولاد پر

وَأَهْلِ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

اور اہل بیت پر رحمت بھیج جیسے تو نے سب جہانوں میں ابراہیم علیہ السلام پر

فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَيٌّ قَدِيمٌ

رحمت بھیجی بے شک تو قابل ستائش اور صاحب بزرگی ہے۔

ایہ پڑھو اس عورت اولوں جو حضرت فرمایا
کیا دیکھیے اوہ درود بخانی اندر ووزخ بجاہیں
سوہنی صورت گذرف جائے بجاہنظر بدن ووالے
ویچر حوالا خوبول اکھیں عورت درود بخانی
یا حضرت میں دوزخ اندر ووزخ بجاہیں پیاری
پہننے علم وچہ ہو گئے حضرت سن کر حال تمامی
کچھ مدت کھنیں بعد خدا نے جو نکر کریم کسایا
تخت نورانی اوپر بٹھائی بی بی نیک نصیب
نور پوشا کال ہار سنکاراں تاب تھلی جاسے
ویچر گئی اسی وچہ حیاتی پیر حسن دے تائیں
یا حضرت تسال نہیں کچھتا اس نے عرض گذری
عمل تسال فرما کر آکھیا بی بی ملسی تیسنوں

خواب اندر رب عالم اسنوں سارا حال دکھایا
سخت عذابوں کل وچہ سنگل ترے مائے آپس
پر صحنے سننے والیاں تائیں نہ رہا پاک کھالے
روندی حضرت جسے دل آئی ہو بتیاب تمامی
سخت عذابوں آتش اندر مٹروی پی پیاری
کون غلامی دیون والا باہجوں رب گرامی
اندر خواب حسن بصری نوں اسدا حال دکھایا
جنت حورال دی شہزادی حسن جمال عجیبہ
سر پر سوہتا تاج نورانی جان نور کا وے
نال محبت اولوں حاضر ہوئی چاہیں چاہیں
میں اوہ لڑکی جسے کارن روندی مال پیاری
بیشک میری مال پیاری وودوں مل گئی تینوں

حضرت اکھیا اس نے تیرا ڈکھا سخت حوالا
 لڑکی اکھیا سفنہ اسدا پرخ حقیقت ساری
 سجے کھجے پچھے اکھے پیٹھ او پر سبھ تاراں
 کھنورے دن گڈے ہک مومن چلدا چلدا رہی
 شوقوں پاک درود نبی واپڑھیا اوس زبانون
 فضل نگاہ کر امر سنا یا پاک خداوند سا میں

کیونکہ تجھ پر رحمت ہوئی دس حقیقت حالاً
 قہروں گل وچہ سنگل مینوں سخت عذاب خواری
 دلوں آتش ساٹے مینوں رور و آہیں ماراں
 قبرستان وچوں آنکھیا اوہ مقبول الہی
 جد اس پڑھیا تا پھر جلدی حکم ہو پار حمانوں
 ملک عذاب ہو کرے آہے کیا اتھانڈے تاہیں

اِسْ فَعُوْا الْعَذَابَ بِبِرْكَةِ صَلَوةِ هَذَا الرَّحْمٰنِ

اس شخص نے درود کی برکت سے عذاب اٹھا دو

چھوڑ دو پو سبھ او گنہاراں جلد عذاب اٹھاؤ
 جس مومن محبوب میرے پر پڑھی صلوات گرامی
 برکت پاک درود مکرّم ادب نبی سر واروں
 بیچ سوئے پنجہ گنہگاراں ملی نجات عذابوں

وہ پو خلاصی بند یواناں نور لباس پہناؤ
 بخش دتا اسان اسدے پاروں قبرستان تمانی
 رحمت سے دروائے کھلے خالق دی سرکاروں
 برکت الیس درود مبارک ہو گیا فضل جنابوں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل پر درود بھیج جیسے

صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرٰهِيْمَ

تو نے ابراہیم علیہ السلام پر اور آپ کی پر رحمت بھیجی

اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ

بے شک تو قابل ستائش اور صاحب بزرگی ہے اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر

وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ

اور آپ کی آل پر برکت تازل کر جیسے تو نے ابراہیم علیہ السلام پر

وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ نِكَ حَبِيبًا مَّجِيدًا

اور آپ کی آل پر برکت نازل کی بیشک تو قابل ستائش اور صاحب بزرگی ہے۔

حضرت حسن تائیں رب فضلوں جدا نشان دکھایا
حمد خدا نول حمد خدا نول باہجہ حساب شماروں
اوہ سرور مہکریاں و صاحب نشان او پایا
روضۃ العلماء اندر جوئی ذکر مفسر لیا و سے
ابو عصمہ بن نوح و چہ جنت نظری آیا مینوں
آکھیس ایہ سبجہ رحمت ہوئی ادب نبی سے پاروں
عادت آہی میں جس ویلے ذکر حدیث سناواں
ہور عمالوں و اکچہ مینوں گوئی نہ اجہ سنا یا
سین لے مومن نشان محمدی ادب محبت کرتوں
فہم طراوی سر حشمان پر جے فرمان اٹھاویں
حوراں ہار سنگار لگا کر خدمت اندر آون
وقت نزع ہور قبر قیامت خوشی آرام آسانی
بدعت شرکوں جے چرخ جاوون ایہو ایمان نشانی
کتنے لوگ نبی دی امت دعویٰ کرن زبانی
دنیا دوست ہکد و حیدری بات نہ ہرگز موٹان
جے نول جیا ہیں دوست سوہنا تینوں چھوڑ جاو
پار بخت محبت اسدی فضلوں ویکر باری
ایسی بخش محبت اسدی غیر خیال نہ آوے
حد حساب نہ دفتر ہدیاں سبجہ کچہ معلوم مینوں
سہر صدقہ سرور نبی ادا کرے سوال سوال
عملوں دل و چہ سرس نہ آوے پس بد عمل مانی
وچہ جیانی بد ممانتی مہلین نبی پیارا

سکر سبجہ کوئی ذکر انہاں کھتیں خاطر نقین لیا یا
رحمت کرے عذاب ہٹا کرے ادب نصیبے پاروں
جس سے ادبوں ووز خیال پر ووزخ سرور کرایا
حضرت اوہ پیارا رب وایہ فرمان سناوے
پوچھیا میں کس عملوں عالی درجہ ملیا تینوں
خوش گلزاراں جنت حوراں کرم ہو یا سرکاروں
اوس کھتیں اول حضرت اوپر میں صلوة پہنچاواں
ادب نبی دیوں بخشیا تینوں پاک خدا فرمایا
نافرمانی طرفوں ڈرتوں موت حرام نہ مرتوں
ادبوں یاد کرین جنت جہم خیریں آویں
پل ووزخ کھتیں سنگھن ویلے ووزخ کھتی تھراون
وہشت مشکل اندر فضلوں ملے پیارا جانی
موزون تینوں دل پیارا کھوے کھنڈ نورانی
منہ کھتیں عاشق تین نبی سے امروں نافرمانی
سبجہ تکلیف اٹھاوون سر پر دوست راضی لوٹن
تالبداری بکریہ تینوں امر جوئی فرماوے
دہرہ توفیق نصیبہ ہووے اسدی تالبداری
وقت نزع سے طیب کلہ سالوں چھوڑ نہ جاوے
بخش کریمیا بخش کریمیا ہے کریمی تینوں !
دنیہرے پر منگن واسے ہیں امیدوں خالی
مگراں بہت امیدوں آون طرفوں فضل ربانی
اس سے ساکت ملا کراریں یا ستار غفارا

بدعت شرکوں بچکر مومن کرے جو تا بعد اری
 جس مومن دل ادبوں عملوں شرط محبت پوری
 خاص محبت جلوہ نوری فضلوں چائن لائے
 جو ی صدیق حسن فرماون دیکھو فضل خطابوں
 بھی فرمایا رات جمعہ دی ہے دو نفل گزارے
 بعد سلاموں وہ سے واری پڑھے درود پیاروں
 بھی دو نفل جو رات جمعہ دی مومن پڑھدا کوئی
 نال محبت آیت لکری ستم کرے اکی واری
 وہ سے وار درود نبی پر اس کھیں بعد پونچا و
 سورت قدر جو روز جمعے پڑھن وہ سے واری
 ایہ فضیلت سورۃ کوثر راوی خبر سناوے

بیشک دوست ملی اسنوں کرم کنوں سب اری
 دلبر ووری کرے نہ اس کھیں بختے قرب حضور ی
 بیشک اس گھر دوست آئے خالی بات چائے
 جس نول طلب زیارت ہوئے دیکھو اوس کتابوں
 فاتحہ کچھے آیتہ الکرسی پندرہ وار پیار سے
 خواب اندر اوس طالب تائیں فضل ہوئے سرور
 فاتحہ کچھے ایہ وقت اس پر واجب ہوئی
 پندرہ وار اخلاص مبارک سنور وایت ساری
 پنج محبت والا مومن دل وی حاجت چائے
 حاصل ہوگ مراوتنہاندی نال خداوی یاری
 وہ سے وار درود نبی پر اس کھیں بعد پونچا و

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

اے اللہ ہمارے سرور حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور

وَعَلَىٰ آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ مَعْلُومَةٍ

آپ کی ال بہر اپنی معلومات کے موافق درود شریف بھیج

ایہ آکھن جو طالب مومن دل و مطلب پاوے
 وہ سے وار درود نبی پر جو ہر روز پہنچا وے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا حَبِبْتَ وَتَرَفَّعْتَ

اے اللہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم اور آپ کی ال پر درود بھیج جس طرح تو چاہتا ہے

بھی ہر درود سناوے راوی لکھو کھاوان نمینوں

جو کتابوں فضل خطابوں نظری آہیں نول
 روز جمعہ دل حاضر ادبوں پڑھدا اس تائیں
 وہ سے واری پڑھنا اس نول تینوں خبر سناوے

فضل قدم مبارک پڑھے پاک جمال دکھاوے
مست کوئی مومن سائل آکھے لکھو دکھا لو میں نول

چند مبارک کھنیں دو دو سوہنا اسدے کارن آوے
کون درود جو پڑھنا ہووے لکھنا واجب تینوں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ

اے اللہ تعالیٰ صل شانہ روحوں میں حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی روح پر

وَصَلِّ عَلَى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ

اور جسموں میں آں حضرت صلعم کے جسم مبارک پر

وَصَلِّ عَلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ

اور قبروں میں آپ کی قبر مبارک پر رحمت نازل فرما۔

عملوں مٹیک جزا میں ملسن مومن بھجایاں تا میں
خانمہ کچھے آیتہ الکرسی پاراں واری آئی
ابھو قرأت دوہاں رکعتاں سن تول مرو غفاری
ابھو درود پڑھے سوواری ذکر صدیق سناوے

ہور بیان بیاوے راوی تینوں ذکر سنائیں
جے دو نفل پڑھے کوئی مومن رات جمعہ دی بھائی
بعد اس کھنیں اخلاص مبارک پڑھنی پاراں واری
بعد سلام درود نبی پراں سوواری پونچاوے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ وَسَلَّمَ

اے اللہ تعالیٰ حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر جو ان پڑھنی ہیں اور آپ کی آل اور اصحاب کرام پر رحمت نازل فرما

جے ہوگ نصیبہ فضلوں ملسی یار پیارا
خانمہ بعد اخلاص مبارک کچھی وار سنائی
جد کد خیر حضوروں ملسی خالی بات نہ جاوے

تن واری ایہ نفل گزاسے کن تول بر خور وارا
دونوں رکعتاں رات جمعہ دی ہور روایت آئی
بعد سلام درود نبی پڑھے وار پونچاوے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ وَسَلَّمَ

اے اللہ تعالیٰ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر جو ان پڑھنی ہیں رحمت نازل فرما

جو کچھ معلم ہو یا کتابوں ظاہر بول سنا یا
سننے والیا کرے سو دانیک بازاروں بھائی
کرن روایت جد کوئی مومن عصر نماز گزارے
ذکر الہی اندر حاضر ہوے مغرب تا میں
جیوں کر اسماعیل پیارا ہوون لگا قربانی
اوہ مومن بھی رب دی طرفوں اتنا درجہ پاوے
بھی وونفل جو پڑے ہمیشہ شاموں کچھے کوئی
دو جی رکعت فاتحہ کچھے راوی ذکر لیاوے
ایہ ثواب پونجاوے ستانوں کے رسول سچاواں
سننے والیا حب نبی دی کر دل شوق پیاروں
اوہ جنت رب جس دیاں صفتاں پوچھراں سناوے
بے قیمت آج ملد افضلوں امت احمد تا میں
مغرب کچھے چھ رکعتاں ہو روایت آئی
وچہ ہر رکعت فاتحہ کچھے قل پڑے تھے واری
بعد سلاموں بخشش منگے خالق دی درگاہوں
قبر کرے رب روشن اسدی جان نور نگاہے
دس سے آیت پڑھ کر سوہتا آکھے نبی سوہارا
راضی ہو کر خالق اس نول اپنی طرف بلاوے
کرن روایت جس دم حضرت یاراں نول فرمایا
کوئی نہیں مشکل اسے اندر کہے رسول غفاری
وہ سے آیت نال برابر اوس درجہ ہتھ آوے
واہ سبحان اللہ رب عالم کیڈا کریم کسا یا
سن مومن کہہ جب نبی دی امروں تابعداری
بخت بلند نبی دی امت رحمت باہجہ شماراں
سن کر سر حشماں پراووں جو قرمان اٹھاوون

بیشک اس پر رحمت ہو سی جس نے عمل کیا کیا
رحمت سے دووائے کھلے فضلوں کی نہ کافی
کرے نہیں کوئی دنیا باتاں سن نول یار پیارے
اوس مکانوں اکھے نامیں ذکر ثواب ستائیں
وقت ذبح سے اسے اوپر فضل ہو پیار حمانی
اسماعیل جھے جو یں قتلوں اسی مرد چھوڑاے
اک واری فاتحہ تختیں کچھے سورۃ والضحی ہوئی
پڑھے الم نشرح سورۃ نول امر نبی فرماوے
کراں شفاعت اسدی اسدن اپنے ساتھ رلاواں
بہت سوداگر شوقوں سوئے کر کے ایس بازاروں
کس نول طاقت قیمت دیکر سوچہ ورثہ پاوے
مختوڑے عملوں راضی ہوئے بخشن ہار اسائیں
دودو کر کے پڑھن جو مومن سنوں حقیقت بھائی
ایہو قرآت کل رکعتاں ایس نمازہ پیاری
رب تعالیٰ دفتر اس واکر سی پاک گناہوں
امن ہووے اس قبر عبدالبول عالی درجہ پاوے
جس ایہ عمل ہمیشہ ہو سی ایسا ہوگ پیارے
دوست نول جو یں دوست پیارا خوشی کلام سنو
ہردن اتنا پڑھنا مشکل یاراں عرض سنا کیا
سورۃ الہاکم جد مومن پڑھے سو نداک واری
سن کر امر پیاروں یاراں خوشی نہ جھپٹی جاوے
سب یک طرفوں بیخراں نول دین سکھاوون
جیکر چاہیں باغ بہاراں جنت دی بہر واری
فضلوں ہر دم نظر کریم دی کارن تابع داراں
دوری و ذکر کرن جس وسیلے قرب حضور ی پاوون

تھوڑے عملوں رب تعالیٰ اتنا رحم کماوے
 کرم کنوں فرمان سنایا پاک رسول پیارے
 فاتحہ کچھے آیتہ الکرسی اک واری فرمائی
 بعد سلاموں وہ سے واری پڑھے درود پیارے
 کون درود پڑھے اوہ مومن جو ایہ نقل گزارے
 بھی فرمایا اسد سے تائیں ہوگ زیارت ساوی

دو گھنٹیاں وچہ پاسے کارن رحمت کھا کھڑ لیا
 رات جمعہ وی مومن اولوں جے وونقل گزارے
 پندراں وار اخلاص مبارک ایہ وقت بھائی
 کل بدیاں اسال بخشاں تینوں امر ہوئے سرکاروں
 لکھ و تائیں جو فرمایا نبی عبیب سہارے
 ادب محبت والیاں پاسوں رحمت نہیں وراوی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع اللہ تعالیٰ کے نام مبارک سے جو رحم کرنے والا مہربان ہے۔

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ

اے اللہ تعالیٰ جناب حضرت محمد نبی صلی اللہ علیہ وسلم پر ان پڑھے سرور منات میں رحمت نازل فرما

عالی شان محمدیاں نول بخشے رب تعالیٰ
 بے شمار چہولوں کارن کرم کینا رب عالی
 آندیا سر وار جنہاں نول صاحب شان گرامی
 جد اس ہادی مسکیناں پہ قدم رنجہ فرمائی
 اک دن حضرت اصحاباں نول ظاہر حکم سنایا
 اس وچہ اہل ایماناں کارن رحمت پھیرا پڑے
 پندرہویں رات جو وچہ شعبانے کرم کنوں بسا پڑے
 بھی اس زائیں کھولے جاون جنت وئے آئے
 جاگو کرو عبادت رب وی قرب حضور ی پاؤ
 جو اس رات عبادت اندر دلتوں حاضر کرے
 اوہ رات تمام راتاں وچوں صاحب شان گرامی
 ساسے سال اندر جو مرسن سب وئے نام لکھاؤ
 جو اس راتیں بخشش پاؤں فضل کنوں بسا پڑے

سو ہزار مہر و سن آیار ستر جنت والیا
 رہبر سو ہونے شعلے والے دولت آن وکھالی
 دولت جنت کھنیں رب کینے سا ہو کار تمام
 ہو رکھے درجاون کارن حاجت رہی نہ کاٹی
 پے شعبان ہینہ میرا کرم کنوں فرمایا
 میری امت نول رب عالم بخش کارن آجے
 مال پیار خداوند وچھے میری امت تائیں
 مومنناں کارن ملک نورانی کرن بلند آوانے
 اولوں سجدے کرو خدا نول کل بدیاں بخشاؤ
 عالی شان نوالوں پاؤں پاس خدا اکبر وئے
 ہر سال و اس وچہ ہوئے بند و لبت تمام
 حکم الاہوں و فرزند رہے لکھے جاؤں
 سب و فرزند وچھے لکھے جاؤں مشرق مشرب تائیں

اہل ایمان کا رن فضلوں رحمت پھیرا پائے
 مشرک زانی ہو رہی شرابی مال بیاج چکھا دن
 میں دیوان سب منگو میں کھتیں پاک خدا فرماوے
 سرور عالم سجدے اندر رات گزارے ساری
 بخشش کے دروائے کھلن کارن او گنہگاروں
 اس شب قدر اندر جو مومن اولوں پہن نمازوں
 فاتحہ پچھے وہ وہ واری پہن اخلاص پیاری
 ختم نماز ہوئے جس ویلے غنیمہ و چہ فرماوے
 پاک خداوند اس مومن پر ستر نظر کر لیبی
 کیا کیا ہو مرادوں ویسی فضلوں رب تعالیٰ
 اونے حاجت ہے اسکارن ہوئے پاک گناہوں
 سینہ والیوں لے لوسو و اجا ندی وار بازاروں
 سن کر امر نبی سرور و عمل نصیب جنہا تنوں
 جسوں نول حکم نبی سرور واسن کھٹگی آوے
 حکم سناوے کرم کماوے خاص حبیب ربانوں
 نہیں تال ہنچن مشکل منزل جنت دور ٹکالے
 او سے پاسوں منصب پائے سب اصحابان اول
 ذکر ثواب نماز جو ہو یا سن نول میرے بھائی
 چود ہویں پندر ہویں رات شعبانوں کھیاں جنہاں نمازوں
 نول بزار تے تا کھٹ سو حاجت فضل کتوں رب ویسی
 ہو نماز رسول پیارا امر کتوں فرماوے
 ویر وارے روز جو مومن پہن نماز دوگانہ
 فاتحہ پچھے آیت الکرسی ختم کرے سو واری
 بعد سلام درود میرے پر اک سو وار پہنچاوے
 سائے ماہ رمضان سے روز پاکے اجر تو ابوں

جو سائل اس در پر آون کوئی نہ خالی جاوے
 سجدہ کرن جو تائب ہو کر دور نہ کینے عبادوں
 بنجراں مغد وراں تائیں کوثر کون پلاوے
 کرم کتوں فرماون ستاون کارن امت پیاری
 جو اس در پر حاضر ہوون آکھے شاہ ابراروں
 دو دو کرن رکعتاں نیت سنو حقیقت رازوں
 اک سو پہن رکعت اس راتیں کسے رسول غفاری
 کرم کتوں اس مومن بارش رحمت آوے
 ہر ہر نظروں ستر حاجت اسدے کارن ویسی
 کس نول طاقت ذکر سناوے جانے دیون والا
 کل تقصیراں بخشاں تینوں امر ہوئے در گاہوں
 دنیا کھیتی آخر سستی نہی سر داروں
 جنت تبر اندھیری اندر طوسی آن تہا نولوں
 پیئی تاریخ عدالت اندراج کل بکریہ یا جاوے
 موشتابی سا کھٹا ساوے جس نے جنت جاناں
 راہبر کامل مسکیناں نول ملیا فضل ربانے
 قوم کفاروں نول دکھلایا جنت والیاں کھیاں
 تربیہ اصحاباں کتوں روایت خبر نبی فرمائی
 غنیمہ و چہ روایت آوے سنوں حقیقت رازوں
 اونے حاجت کل گناہوں اول پاک کر لیبی
 ابن عباس اصحاب نبی واسن کر حکم سناوے
 ظہر تھیں کچھے عسروں اول جو سے وقت میانہ
 و چہ رکعت دو جی سو واری پڑھا اخلاص پیاری
 ایہ در ہے اس مومن کارن پاک نبی فرماوے
 ماہ رجب شعبان سے رونے پائے اجر جنابوں

حج مبارک بیت اللہ و اجرو دیو سے رب سامیں
 اتنیاں نیکیاں دفتر اسے رب کریم لکھا ہے
 نال محبت جدر رب اس نول جنت حکم بنا یا
 کچھ نہیں دولت کمیا کردی تانبہ سرخ بنا ہے
 شہر عدنیوں سرور عالم ایہ فرمان سناوے
 مغرب بعد عشا تھیں اول باران نفل گزارے
 حق ہوئی مولا پر اس و انجشنا اسے تائیں
 اس کارن سرور دو عالم ایہ سب حکم سناون
 حضرت جابر بن عبداللہ دوست رب جلی وا
 مغرب بعد عشا تھیں اول ہوئے وقت میانہ
 ہر رکعت و چہ فاتحہ چھپے قل پڑھنا و س واری
 دفتر اسے روزے ہوسن باران سال تمامی
 واہ سرور حبیب ربانے اتنا کرم کیا ون
 تال جو اہل ایمان او پر رحم کرے رب قاضی
 نفل جو پڑھیں حج و بیارٹے کہے رسول یا ناں
 دو نول رکعتان پڑھے جو اسدن کہے رسول غفاری
 سورت کافروں تر یواری بھی اس نال ملا ہے
 ایہ وقت دو ہاں رکعتان کہے رسول پیارا
 امر سناھے ملکات تائیں فضلوں ذات الہی
 چار شنبہ دی رات جو مومن اولوں پڑھے دوگانہ
 سورۃ قل پڑھے و س واری فاتحہ چھپے بھائی
 ستر ہزار فرشتے نازل ہوں ہر تہ سمانوں
 جتنا ہر ہر دفتر اندر ہوگ ثواب تسامی
 رات سوار بھی و نولیں رکعتان کہے رسول غفاری
 آیتہ الکرسی پندراں واری پڑھنی بعد سلاموں

گنتی اندر جتنے مومن مشرق مغرب تائیں
 معلم کرسی پیش عدالت جدول بلا یا جاھے
 شو قول سا تھتہ نبی سے رسی جس نے عمل کیا یا
 روز خیال نول جنت حاضر جو حضرت دل آوے
 بعد جمعہ تھیں سہنہ والی رات مبارک آوے
 حضرت انس حدیث سناھے اکھیا نبی پیالے
 سن کر مومن عمل جو کر سن لیسن بیک جزائیں
 حیلہ کریں جو مومن عاصی سا تھتہ اساتے جاون
 سن کر حکم بیان سناھے جو فرمان نبی وا
 جے کوئی پڑھے رکعتان مومن باران مردیکانہ
 اتنا ہوگ ثواب جو اسنوں کہے رسول غفاری
 و چہ قیام تمامی راتان کہے رسول گرامی
 مومن تا بعد ازل کارن راہ جنت فرماون
 فضلوں ساوی امت کارن جلدی ہوئے ضعی
 تھوڑے عملوں مومن کارن جنت لے لگانا
 بسم اللہ پور فاتحہ سورت ختم کرے ترے واری
 فیر خلاص پڑھے اک واری حکم نبی فرماوے
 جیونکر اس و اجرو جتا بول سن نول بر خور وار
 بخشیا میں اس مومن تائیں دینی تسال گواہی
 ایہ فرمان سناھے اس نول پاک حبیب لگانہ
 و چہ رکعت دوجی فلک و س واری آخر سورۃ الی
 لکھن ثواب ہمیشہ اس و حکم خدا رحمت نول
 روز قیامت اس مومن نول و سی رب گرامی
 ہر رکعت و چہ فاتحہ چھپے بے قل پندراں واری
 اتنی رحمت اس پر ہوھے پاک خدا اکراموں

جنتیاں وچہ لکھیا جاسے اوہں مومن وانا واں
 رات جمعہ دی دونویں رکعتاں پڑھ لوں مومن کھائی
 ویتہ واری اخلاص مبارک اسدیناں ملاوے
 جنت وچہ وواسے کارن رب مکان بناوے
 ہو نماز ستانی مہر و شاہ مدینے واسے
 دن وچہ پڑھن یارات کھی جاکر مجسویہ دل چاہے
 فاتحہ پھول پندرہ واری پڑھن اخلاص تمامی
 ایہہ قرأت کلی رکعتاں وچہ مشکل بات نہ کائی
 سبحان اللہ و مجدہ اول ستر بار والا وے
 قسم خدا دی جس نے میں نوں اپنا نبی بنا نیا
 پڑھنے واسے مومن اوپر کرم کرے رب باری
 دو جا اس مومن پر فضلوں رحمت کھیرا پاوے
 موت شہادت اسنوں ملی عالی درجہ پامی
 پڑے نماز جو ایہ وچہ سفر اں پاک نبی فرماوے
 قرضہ دینا یا کوئی حاجت ہوے اسدے تاپس
 قرضہ وور کرے رب اس و حاجت بخشے ساری
 ہو ر ثواب کھی ایس نمازوں پاک نبی فرماون
 ہر ہر حرفاں بدے ویسی جنت رب تعالیٰ
 ماہ شوال سے وں دن پیلے راوی حکم سناندا
 ابو ہریرہ پاک نبی کھتیں سن کر حکم سناوے
 دیدی رات جو نال محبت مومن پڑے دوگانہ
 فاتحہ لید پڑے پنج واری آیت الکرسی تاپس
 ایہو قرأت دوہاں رکعتاں حکم رسول گرامی
 ماں پوی تاپس ثواب جو بخشے ایس نمازوں کھائی
 عاق ہوے تا کھچر بھی اس پر پورا رضی کھتیوے

دور کرے رب دوزخ اس کھتیں کہے رسول سجاد
 یا بسم اللہ فاتحہ سورت ویتہ واری فرمائی
 ایہو قرأت دوہاں رکعتاں حکم نبی فرماوے
 لوگ ہشتی و کھن اس نوں راوی خبر سناوے
 اکھڑ رکعتاں نفل جو پڑھن اندر ماہ شوال
 دونویں وقت برابر فضلوں خالق وی درگاہے
 پڑھن نہیں بسم اللہ باہجوں سن توں یار گرامی
 جدوں نمازوں فارغ ہوے خبر نبی فرمائی
 اس کھتیں بعد دو واسالوں ستر وازہ پتی سے
 ہوگ ثواب جو ایس نمازوں ہر اک نوں فرمایا
 اول وور کرے رب اس کھتیں و نیا وی بیماری
 سجدے کھتیں سر چا وں کولوں اول بخشا جاسے
 ساکھ شہیداں سے رب اس نوں اندر شتر اکھائی
 امن سلامت ہر نقصانوں مقصد پاکر آوے
 بعد نمازوں ہتھ اٹھاوے کل قبول دعائیں
 بھی اس کارن روز حشر کے کرم رب باری
 اکھڑ رکعتاں اندر جتنے حرف قرآنوں آون
 شان نماز ثواب سناے سو ہننے شیلے والا
 پڑھن نماز جو اپنا نذو چہ پورا اجہ تنہاں واسے
 ذات مبارک جیون کر اسنوں کرم کنوں فرماوے
 مترب بعد عشا کھتیں اول ہوئے وقت مبارک
 ہو ر معوذتین و سورت کھی پنج واری تاپس
 لید سلاموں استغفار اں پندراں وارتنامی
 ماں پوی اس پر یعنی ہو وں خبر حدیثوں آئی
 ہو ر صدیق شہیداں اندر اس وانا نام لکھیوے

بھی حضرت عباس نبی کھنیں سن کر حکم سناؤں
چار رکعتاں حکم سناؤں سرور دوہاں چہاناں
فاتحہ بعد پنجویں واری ہر ہر وجہ رکعتاں
عمر مہونی سو بہ سال جس وی خبر نبی فرمائے
عاجت منداں نوں کوئی اسدن جبکہ رچ پلاؤ
غسل کرے کوئی اسدن مومن بخشے رب شفا میں
نیکیاں اسدے کارن ہوون بدے ہر ہر والوں
ابن عباس کہیا فرمائے خاص حبیب سو ہارا
دس ہزار فرشتیاں عبتی بندگی اسدے تائیں
دس ہزار شہیداں جتنا شان برابر پاؤے
جو اقرار کرے روزہ اجرہ ثواب ستا میں
سن کر حکم نبی سرور نوں باران خبر سنانی
حضرت آکھیا اس دن اندر رب لوح قلم بنایا
ایسے دن وچہ تن آدم سے پائی جان پیاری
زمیاں اتے آسمان ایسے دن پیدا کیتے سائیں
ایسے دن شرعونی فوجاں رب نے غرق کرایاں
تو بہ پئی قبول آدم وی اس دن وچہ فرمایا
ایسے دن وچہ وعدہ ہوئی روز قیامت والا
اول ایسے دن وچہ آسمانوں رب نے بھجیا پانی
اس دن جے کوئی چھین جائے کسے بیمار و تیا میں
چار رکعتاں جو میں اگے ذکر نماز سنا یا
روز قیامت بھی اس کارن اللہ کریم کماے
فضل الہوں وہ سے اس نوں ملن مکان نورانی
ہوہ نماز بھی چار رکعتاں غنیہ وچہ فرماوے
نیرت کر کے فاتحہ سورہ پڑھاں واری بھانی

پڑھن نماز جو روز عاشورے عالی درجے پاؤں
جیونکر حکم فرات پڑھسی دن اہل ایماناں
صورت پڑھن اخلاص تمامی پاؤں حشر نجاناں
کل گناہوں دفتر اس و اس دن بخشیا جائے
بخش دتا اسان تیرے تائیں پائے تک جزا میں
دیوے پیار تئیاں تائیں پائے نیک جزا میں
بھی ہر والوں جنت درجے رحمت فضل کمالوں
اس دن جو کوئی روغنہ رکھے راہ مولائے پیارا
روز قیامت ویسی اس نوں فضل کنوں رہتا میں
اندیاں حجال دفتر اسدے رب کریم لکھاوے
ایسا ہے جو میں رچ کھوایا ساری امت تائیں
سب روزاں کھنیں روز عاشورہ کیونکر عزت پائی
ایسے دن وچہ جنت آدم قدم مبارک پائیا
ایسے دن رب پیدا کیتا خاص خلیل غفاری
ایسے دن وچہ رب بنا یا کل پہاڑاں تائیں
ایسے دن ایوب نبی نے بدن شفا میں پایاں
ایسے دن وچہ حضرت عیسیٰ دنیا اوپر آ یا
ایہ دن صاحب عزت کیتا رب کریم تعالیٰ
اپہ زمین سے پارش ہوئی رحمت نال رہانی
ساری امت نوں جو میں بھجیا اجر دیوے سائیں
سو بہ ساں تک بخشش پائے جو کہ عیب کما یا
ساتھ صدیق شہیداں ولیاں عالی درجہ پائے
پاک حدیثوں حکم سناوے حضرت شاہ جیلانی
الوہر یہ پاک نبی کھنیں خبر حدیث سناوے
اذا از لزل اکواری پڑھنی بعد اس کھنیں فرمائی

سورۃ کافروں پر پڑھ توں استغیث بعد پیارے
 وچہ رکعت دو جیدے سن توں ایہو قیرات آئی
 ایہ بھی چار رکعتاں پڑھ توں سناں کیے تائیں
 ایہ سب ذکر حدیثوں خبراں پر صاحب قبریاں
 ابوہریرہ پاک نبی بخش سن کر حکم سناوے
 قوم بنی اسرائیلیاں دی روزہ رکھ دی آہی
 اوہ بے سوال روز محرم حکم رسول سناوے
 اپنے بزرگاریں خیر چھو کر یوں ہتھ کشا روہ
 رکھن جو اس دن مومن روزہ رحمت افضل کماں
 بھی اس روز جو روزہ رکھے آکھیا نبی پیارے
 بھی فرمایا جو ہر چیزاں جنگل وچہ تمامی
 ماہ رمضانوں باہر آون جتنے روزے بھائی
 میں ایہ روزہ فرض نہ آکھاں کارن امت ساری
 عمل جو کرین لین جزا میں رحمت پاک جنابوں
 ناں محبت روزہ رکھن حضرت شاہ ابرار اراں
 ملیا اس دن نبیاں تائیں فضلوں بے پرواہی
 ایسے دن اور بس نبی پرہ کرم کیتا رب سائیں
 ایسے دن وچہ نوح نبی توں ملی نجات طوفانوں
 ایسے روز خلیل کفاراں آتش اندر پا پا
 ایسے روز اوون نبی پرہ کرم کیتا رب عالی
 ایسے روز سلیمان نبی توں پھر ملی بادشاہی
 ایسے روز ایوب نبی توں پھر ملی بادشاہی
 ایسے روزہ کلیم اللہ توں امت سنے بچا یا
 حضرت یونس اوپر اس دن رب نے کرم کما یا
 ایسے دن وچہ حضرت عیسیٰ علیہ علیہ گئے آسمانی

پھر خلاص پڑھ ہکواری کہیا رسول سوہا ہے
 بعد سلاموں دوویں رکعتاں ہو راوا کر بھائی
 بعد سلام درود نبی پر ستر وار پہنچا میں
 شاید عمل کرے کوئی سن کر اندر مومن بھایاں
 ایہو روایت خیر حدیثوں پر صاحب فرماوے
 روز عاشورہ فرض انہاں پر کیتا پاک آہی
 شرح کشادہ کر ہوا اس دن خیر نبی فرماوے
 سارا سال نہ تنگی دیکھ کے رسول خدا وا
 نہ ہو دن اس دفتر بدیاں گزے چالی سالوں
 برس دنائے نقلی روزے او اکتے اس سالے
 اوہ بھی سالے روزہ رکھن جانن شان گرامی
 ایہ روزہ بے سب بخشیں افضل خیر نبی فرمائی
 ترک کرن یا رکھن اسنوں کہے رسول غفاری
 نہیں تاں کوئی عذاب نہ ہو سی لسن اجہ تو ابوں
 میں بزرگیاں وس اس اندر خیر سناواں پاراں
 تو بہ پی قبول آدم وی وچہ سرکار آہی
 جنت اندر داخل کیتا اوں پیارے تائیں
 امن سلامت بچیا خیریں فضل غدار جمالوں
 فضل الہوں حضرت کارن جنت حاضر آیا
 رحم کما کر بخشی اس توں بات خطائی والی
 مچھی وچوں مندری اس توں بخشی ذات آہی
 نوروں چمکیا بدن نورانی رحم نہرہ گیا کوئی
 فوج سنے فرعون گبرو آب نے تخم اڈایا
 امن سلامت بچھی وچوں زندہ باہر آیا
 امن سلامت زندہ اس توں لیکے ملک نورانی

عزت روز عاشقوں کے کارن وچہ حدیث گو اہی
 نانویں روز محرم روزہ رکھن نیئی رہا نئے
 ایہ روزہ سب قوم یہوداں رکھن نال پیاراں
 بس ہن دورونے ایسے رکھساں جدوں محرم آیا
 لایق ہے سب اہل ایماناں اس پر عمل کماون
 جان دی وار رسول پیارے جو فرمان سنایا
 حج زکوٰۃ نفل نمازاں ملسن اجر تہاں نوں
 بدعت شرکاں روا جو رکھن خود سرور قراون
 سننے والیا امر نبی و امر چہنجاں پر دھرتوں
 شکر کرو سب دلوں بجا لوں رحمت جھڑیاں لایاں
 امت کے علم اندر سرور ساری عمر گزارے
 ساتھ نبی و اچھوڑن کارن امت زور لگایا
 ہو رہا تو اب سنا جو شجراں کارن اہل ایماناں
 ہر ماہ ترے ترے روزے آون ویکھو حدیثوں بھائی
 جو ایہ روزے رکھن مومن اتنی رحمت پاون
 ایہ روزے کر دو عالم ترک نہ ہرگز کر دے
 حضرت شاہ مردان علی نے بھی فرمان سنایا
 حجرے اندر بیٹھے آہے وقت دو پہراں بھائی
 خوش ہو کر سرور رسولوں ایہ فرمایا مینوں
 تا میں خوش ہو کر اس ویلے کہیا سلام دو ہانوں
 ہر ماہ وچہ ترے روزے رکھو یا مقبول پیارے
 ہوک تو اب جو پہلے روزے رحمت رب غفاروں
 تریہ ہزار سالوں بندگی دو جے روزیوں تھنوں
 ملے عبادت لکھو ہر سال وی تیجے روزے پاروں
 اتنا درجہ ملی مینوں یا سب لوکاں تا میں

اس وچہ روزہ رکھدے آہے آپ رسول الہی
 حضرت عائشہ خیر سناون سن توں یار سیانے
 ایہ گل سن کر سرور عالم ایہ فرمایا دن یاراں
 اول ہوئی وفات نبی دی راوی ذکر سنایا
 جدا یہ رکھن نانویں روزہ و سوال نال ملاون
 ہوگ تو اب برابر اس نوں جس نے عمل کما یا
 بدعت شرک نقاقوں تو یہ ہوگ نصیب جہانوں
 کوئی نہ عمل قبول نہنا ندا جنت و عمل نہ پاون
 بدعتیاں وا دوست ہو کر موت حرام نہ مرتوں
 بے خبراں نوں جنت خبراں رہبر آن سنایاں
 حب نبی دی واجب آہی کارن امت ساری
 داہڑیاں رکھو سناون کارن شوق دلا نوجہ آیا
 حکم سنا گئے امت کارن سرور وہاں جہانوں
 تیرھویں چودھویں پندرہویں چنوں خبر نبی فرمائی
 سارا سال نہانے روزے دفتر لکھے جاون
 گھر ہوون یا باہر ہوون اندر جنگ سفر سے
 ہک دن میں سرور نبی دل طلب زیارت آیا
 جبرائیل بھی کول نبی دے مینوں خبر نہ کائی
 جبرائیل السلام علیکم ادبوں آکھیا مینوں
 حضرت آکھیا مل سناوے جبرائیل تسانوں
 اجر کمال تسانوں ملی خالق وی سرکاروں
 وہ سے سال عبادت ملی خالق وی سرکاروں
 فضلوں اسدے دفتر اندراو سے روز لکھیوے
 حضرت علی کہے میں کچھیا پاک نبی سروروں
 حضرت آکھیا سب امت نوں وی خالق پیاروں

اہل ایمان کا رن فضلوں رحمت کھا کھا نکالی
میں دل آہو ملوشتابی کرے بلند آوازہ
اول جنت داخل ہو سن تابعدا رہی سے
بھی فرماون مغرب کچھے ہر دن پڑھو دوگانہ
سورت فاتحہ پڑھ کر کچھے قل چھواری جوڑے
پھر مغربین دو سورت پڑھتی پاک پاک واری
پڑھنے والا وقت شروع سے ساتھ ایمانے جاسی
مشکل منزل اندر فضلوں ساتھ نبی واپا وے
یار حبیبی سرور دی بخش مصنف تائیں
دیر سے پر او کنہار کرے سوال سوالی
بخش کریمیا خیر حضور دل کچھے پہ واہ نہیں تینوں
تین بن کوئی نہ بخشنہارا جو میری بہ بانی
اکھوڑو و حبیب نبی نوں کرم کرے رب سائیں
شاہ عباس نبی سرور و اچھا و لیر جانی
اے چاچا پاک اسپس تسالوں بہتر بات سناواں
تاتساں کارن نظر کرم دی کر سی رب گرامی
گنہ گریے ہو صغیرے ظاہر باطن سارے
اس پہ سن کر عمل جو کر سی رحمت فضل الہوں
پڑھو نماز یہ چار رکعتاں کہے رسول عفراری
نہیں تاں وجہ نہیں اس نوں پڑھنا حکم سنا یا
سورت سبح پاک واری فاتحہ نال ملا و
اس کھیں بدر کوع وجہ کلمہ ختم کرو و سوادری
بدر کوع کھیں سمع اللہ پڑھ کے جد کھلویا
بھی اوہ کلمہ و وہ واری ہر دو سجداں اندر
بھی دو جلسیاں اندر کلمہ و وہ و باسنا یا

راہبر سوہنا نبی اجہاں و اذات مبارک عالی
بے شک میرے ہتھوں کھلے جنت وادروازہ
حب نبی وی پاروں ہوسن دوست رب جلی و
ہوگ ایمان سلامت سمجھ لوں عاقل پر یگانہ
پڑھے نہیں لبم اللہ باہجوں جو ایہ درجہ تودے
ایہ قرأت دو ہاں رکعتاں کرم کنوں رب باری
نورا ایمان سلامت لے کر قبروں باہر آسی
حب نبی وی نورا ایمان مولانا ل ملا وے
بخش تمام مجالس مومن کر منظور و عابیں
جوہ دربار تیرے پر آئے کے نہ جانے خالی
تنگ دیرا نہ چھوڑ نہ بینوں و کھیں موڑ نہ بینوں
نوں سمجھ جانے تین بن بینوں ہو را میر نہ کوئی
ادب کنوں فرمان نبی و اباقی ذکر سنائیں
خوش فرمان سنا یا اس نوں پاک حبیب حقانی
اس نے عرض کیتا فرما و میں سن عمل کما وال
فضلوں دفتر بدیاں والا ہو سی پاک تمامی
نال ارادے یا بھل کیتے اکھیا نبی سو ہارے
سارے دفتر بدیاں وائے ہوسن پاک گناہوں
ہر دن لائق یا وچہ ہفتے پڑھو نہیں ہکواری
یا وچہ سال پڑھو ہکواری کرم کنوں فرمایا
بعد اس دے تجید جو کلمہ بندہ والا و
پڑھو تسبیح سبحان اول صفت خداوند والی
وجہ تو مے کلمہ و س واری پڑھنے لازم ہو یا
اول پڑھو لیوے تسبیحیں امر کرے پیغمبر
ایسے طور رکعتاں چارے امر نبی و سر ما یا

اذا انزل وچہ دوم رکعتے بعد الحمدوں بھائی
چوتھی اندر فاتحہ پچھے قل پڑھنا ہک واری
اس کھتیں بہتر دولت کبھری وچہ زمین آسمانوں
انتھیاتوں اول کلمہ اللہ اکبر تائیں

قل یا ایہا الکافرؤن وچہ تہی فاتحہ پچھے آئی
ایہ تسبیح نمازہ کچھانو پڑھی غنیمت بھاری
بخشیش وادروانہ کھلاکارن اہل ایمانوں
اس کھتیں بعد وودو عابیں پھر سلام سنائیں

سُجَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ

اللہ کی پاکی بیان کرتا ہوں اور ہر قسم کی تعریف خدا ہی کیلئے ہے اور نہیں ہے کوئی معبود مگر وہی اللہ بڑا عظمت والا ہے

ایہ فرمان نبی فرمایا جو سن عمل کما و سے
یارب بخش محبت فضلوں نبی پیار سے والی
تیں تین کوئی نہ بخشہارا توں واحد رب سائیں
لاکھوں سال عبادت ہوئے کھی لکھ عمل کما وں
شکر نفاقوں بدعت کفروں آپ بچائیں مینوں
بخش ایمان سلامت فضلوں کہ منظور و عابیں
اے مومن لکھ کر حشر تپان پر امر پیارے والا
جو دم جاوے نیڑے نیڑے کر دی اہل تیاری
نہیں تال ایسا وقت نہ ملسی نہ کوئی مر کر آیا
ایسا رہبر رحمت بھریا کون بیان سناوے
ہک دن کسے سوال سنا یا یا مقبول غفاری
کریں امامت وقت نمازاں حبت ملسی مینوں
تا فرمایا بانگ پڑھیں توں پاسیں حبت عالی
تا فرمایا وقت نمازاں توں حاضر ہو دیں
بھی فرمایا جس مومینوں رزقوں تنگی آوے
دور ہوئی سب غم حیرانی مشکل کل آسانی
بدعت شرکوں جو کوئی پنج سی اس پر فضل الہی
ذکر وودو جو فضل رہے کھتیں نیک اعمال وادوے

فضلوں حبت لائق ہوئی کل مرادوں پاسے
دراپنے کھتیں موڑ نہ خالی پر تقصیر سوالی
مثل میری کھتیں اوگتار مشرق مغرب تائیں
جد تک رحمت نظر نہ ہوئے کہ سے نجات پاواں
جرم تائیں ولی بنا یا حرج نہیں کچھ مینوں
ساری مجلس نوں وچہ حشر پیارا نبی ملا میں
غدو ند تال اجور ہو کر سن ملسی ولسی نکالا
ہے اچ ویلا حبت سودا کر لے جانندی واری
ہک دم کسے نہ قدم اڑایا جو سرکار بلا یا
سب وی عاجت پوری ہوئے جو کوئی سائل آئے
عمل و سوچیں پاروں پاواں حبت بر خور داری
اس نے اکھیا یا نبی اللہ ایہ توفیق نہ مینوں
ایہ طاقت کھی تائیں مینوں کیتا عرض سوالی
حبت ہے جد نیڑے ہو کر سا کھڑا امام کھلوویں
تا ایہ وودو ہمیشہ کھتیں پھر اپا و سے
وچہ کمائی برکت آئے عمل کتوں رحسانی
ہر عملوں اس کارن ہوئی رحمت بے پرواہی
کویں نہ اس نوں برکت ہوئے جو کوئی عمل کما و

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

اے اللہ اپنے بند اور رسول محمد پر اور

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَعَلَى الْمُسْلِمِينَ

مومن مردوں اور مومن عورتوں اور مسلمان مردوں

وَعَلَى السُّلَّامَاتِ

اور مسلمان عورتیں پر رحمت نازل کر

کوڑھ فریبوں مال حراموں بچن ایمان نشانی
ووسورت آخروی پڑھتوں ربی یاری آئے
کل وسواسوں ملے غلامی نال اللہ ہی یاری
جو جس کتابوں خبراں پایاں میں نہیں لول بناباں
اوہ مقبول وسیلہ کافی مہر نبوت جبینوں
رہنوں بہت پیارا ہو سیں نلسن نیک جہنہ میں
عشتر بے ادباں پر نازل قہر خدا جباروں
بھج صلوات سلام ہمیشہ اپنی سو ہا سے
اجر درودوں وعدہ رب وافضل حنت جانی
بہت صلوات سلام تساتوں مومن لوگ پہنچاوں
تسپس انہاں کیا تحفہ بھجو یا محبوب پیالے
ہر ہر گھر سوغاتاں تحفے سدا پہنچائے جائن
دوست تابعداراں جنت اپنے ساتھ لہجیاوں
سب نول سرور عالم طرفوں حب دلا نوجہ آہی
اول کہن درود مسلماناں سرور عالم تائیں
میں تھورا ذکر سناواں رکھ امید نوا بول

ایہ صلوات پڑھے جو مومن رب رکھے انسانی
وچہ عبادت ہے کہ شیطوں بے خیال سکھائے
آمنت باللہ ورسولہ ہے کہ پڑھی ہتی واری
بہت بیان درودوں ہو یا کارن مومن بھایاں
اے مومن من شان محمدی خبریں گزارن تمنیوں
اس سے امرول حیت کتے جیتے باہر قدم نہ پائیں
نہیں تاں بے ادباں وچہ ہو سیں مر سیں موٹواروں
ادبوں سب فرمان نبی واکر منظور پیالے
وقت شفا حنت سا مٹھنی سے کل مرادان پویں
حضرت عمر نبی سرور نول ہک دن عرض سناوں
بھجین تحفہ ننت ننت ادبوں نال محبت ساکے
حضرت آکھیا ساوسی طرفوں جنت اندر پائیں
کھی فرمایا کل تفصیراں مولا کھیں بخشاواں
بھی فرمان اول گزے جو کل نبی آ لہی
وعا منگن جس حاجت کارن طرفوں خالق سائیں
متم خداوی شان محمدی باہر حد حسا بول!

کل کتاباں نبیاں کارن جو سرکاروں آیاں
 شرح تعریف اندر راوی ظاہر خبر لیا یا
 لکھیا و ٹھٹھس کلمہ طیب اپر عرش گرامی
 ہر دروازے اپر سوہنا نام رسول حقانی
 ہر ہر بیوے شاخاں اپر کوئی مکان نہ خالی
 جنت کھنیں جدا پر زمین سے اوہ تشریف لیا یا
 سن کر حضرت آدم کو لوں شیت حبیب گرامی
 افضل شان ساڈا حضرت یا سردار نبی وا
 میں کچھیا سی جنت اندر یا ستار اغفار
 امر ہو یا اوہ دوست اساو اسید بزرگواراں
 اس نول شاہی دیون کارن تینوں اسال بنایا
 تا اسیں اس نول حاکم کرسال ہر بلکس ہر جا میں
 ایہ فرزند اپنے نول آدم ادیوں ذکر سنایا
 کرن روایت آدم تا میں رب نے جدوں پایا
 ذکر الہی نور نبی کھنیں عجب آوازہ آوے
 ایہ ہے نور حبیب میرے وا امر ہو یا سبحانی
 ابن عباس نبی کھنیں کہندا وچہ گلزار سنائیں
 کس نے پیدا کیتا تینوں پاک خدا فرمایا
 سال ہزار اٹھارال کچھوں کھیر بلایا مینوں
 اتنی مدت کچھوں اکھیا مینوں سچی واری
 میں اکھیا نول اکرم باری میں بن ہو پر نہ کوئی
 عرض کیتا میں اگے میں کھنیں ہے کوئی ہو او پایا
 امر ہو یا ایہ دوست ساڈا صاحب شان گرامی
 حسن جمالوں جلوہ نوروں نابت نہ جھلی جاوے
 جس وانا م محمد احمد شاہ سردار گرامی

ہر وچہ شان نبی دیاں خبراں پاک خدا فرمایاں
 حضرت آدم جنت اندر جدوں ٹکانا پایا
 جنوں دیکھے جنت اندر محل مکان تمامی
 قدرت کاتب سطران خوشخط لکھیا عجیب نورانی
 ہر چیزاں پر اسم مبارک ذات مبارک عالی
 حضرت شیت اگے اس اک دن ذکر سنایا
 ادیوں باپ پیارے اگے کیتا عرض تمامی
 دین لگا حضرت آدم امر جو رب جلیسدا
 یارب کون حبیب محمد وچہ سرکار پیار
 اوہ سردار لاڈ تیری وچہ نبیاں سرداراں
 تا جد نسل اولاد تیری نے طبق زمین وسایا
 اس پر کوئی نہ حاکم ہو سی روز قیامت تا میں
 نول اکھیا حسن ما خلقتک جو میں خدا فرمایا
 اس دی وچہ پیشانی رب نے نور حبیب رکھیا یا
 یارب ڈاکر کون میرے وچہ تیرا ذکر سناوے
 ہو رقر بانی حضرت آدم بولے حمد زبانی
 وحی کہیا جد پیدا کیتا مینوں خالق سائیں
 نول محبوب عزیزہ خدایا میں کھنیں عرض سنایا
 تا میں کہیا جو پالن مارن میں بن ورثہ کینوں
 میں ہاں کون تو کون بتا وپرہ امر کیتا رب باری
 امر ہو یا نول سچ فرمایا ختم عدالت ہوئی
 تار رب نور نبی دا مینوں پاک جمال کرایا
 جس نول ورثہ جنت کوثر بولے حمد زبانی
 ایہ ہے نور حبیب میرے وا پاک خدا فرماوے
 یا سنی عربی کی مدنی سید اشرف نامی

سچے کچھے نور جو اس سے عمر صدیق سو بار سے
عرش تھے تڑھو حاضر و مٹھا نور حبیب حقانی
عرش کیتائیں یارب میرے معلم ہوئے مینوں
رب فرمایا حبیب اتہا ندی تال یقین جہانوں
کوئی اتہا ندی نہیں تائیں دوست دلوں بنا سی
یارب بھجج درو ہزاراں اپہ شاہ ابراراں
نوت نبی دا ذکر ستا وال رکھ امید تو ابوں

اگے شاہ عثمان بتایا کچھے حیدر پیار سے
چاروں طرف سنا کے چمکن جلوہ زمین نورانی
نیچے صاحب بہت پیار سے بہت پیارے مینوں
جنت اسپیں طفیل اتہا ندی کراں نصیب تنہا نونوں
بے شک و وزخ اندر جاسی جنت کدے نہ پاسی
آل اولاد تمام اصحاباں دم دم باہجہ شماراں
پرٹھنے سننے والیاں کارن ہوئے فضل جنابوں

بیان احوال حضرت داؤد علیہ السلام در حب آل ذات

جدوں داؤد پیمبر رب واپڑھے کتاب الہی
جد حضرت سلیمان نبی نون ملک و تار ب سائیں
ہر انساناں جن حیواناں کیڑیاں جانوراں وی
سب چیزاں وی کرے عدالت سن کمال تمامی
داؤد کنتی رب تابع اس وی تخت نبی و اچھے
جس جگہ سے شہر مدینہ امر کنوں رب باری
فضلوں پاک خداوند اس نون نون پختی پہنچائی
بہت محبت عزت کر کے بولیا نبی یگانہ
و بچھن گئے کئی دوست رب سے امر کنوں رب عالی
نور نبی دا مٹھا مٹھ مری کرم کنوں رب سائیں
زمین دیران اپہ جد کرسی آپ خدا ہر بانی
کسے وہاڑے الیں مکا نے کرسی آن اتارا
اوبوں بھجج بھجج طسن اسنوں نیک نصیباں والے
ختم رسولان نام محمد پیمبر جن انساناں
جدوں خداوند ظاہر کرسی اوہ سرور گرامی
فضلوں جد شریف لیا سی سوہنے شملے والا

اول کلمہ پڑھے نبی دا وادلم عبادت آہی
عدل حکومت در جہ شاہی مشرق مغرب تائیں
سارا علم و تار ب اس نون بولی ہر چیزاں وی
ہر شے و اب حاکم کتا اوہ مقبول کرا تمی !
جت ول حضرت حکم سنا کے اتول میر کراوے
اوس مکانوں آکر ٹکھی حضرت وی اسوری
کل امیر وزیراں تائیں حضرت خبر سنائی
اوسے کا کدے سا مٹھیں پچھے فضلوں نیک مانے
انہاں مکاناں اپہ ہوسی بارش رحمت والی
رحمت والیاں نہراں جلس مشرق مغرب تائیں
ملکے و چوں چانن کرسی سوہنا چند نورانی
نبیباں وی سرور وی جس نون خاص حبیب ہارا
جنت کوثر آب حیاتی پسین شوق پیالے
جس نون بخش ہوئی سرور وی اندر دوہان جہاں
نور ہدایت چانن کرسی اندر ملک متامی
ہر ہر مذہب غیر شرع نون طسی و لیں نکالا

اس حضرت داکلمہ دنیوں ہوگ نہیب جہانکے
شہر مکہ وچہ اس مکتبے چھے آیا نبی گرامی
کہیا امیر و زبیراں تا میں شاہ سلیمان پختمبر
بے شک ہوگ ظہور محمدی اول ایس مکانوں
شہر اندر تہ بت پرستی آہی باہجہ شماروں
بیت اللہ مکتبے ظاہر ہو یا پھر اس وقت آوازہ
ایہ کس کارن دوست تیرا میرے پاس نہ آیا
عجب ہو یا اس میری طرفوں کیتی ترک پیاروں
کیوں نہیں ادبوں حاضر ہو یا ایہ مقبول یگانہ
امر تیرے مکتبے میں کھڑا تیرا رب مالک میرے
میں وچہ بت کفاراں رکھے کعبے عرض سنا یا
توں فرمایا ایہ کھڑا میں نبیاں بت خانہ
بار خدا یا معلم تینوں جیو تکر عزت میری
امر ہو یا اس میں تیرے اپہ ایسا کرم کما سالی
اولیگاہک نیک زمانہ امر ہو یا سرکاروں
پل وچہ فضلوں دور کر لیاں نام نشاں تباہ
فضل میرے مکتبے جس نول ادبوں حور کھن سلجی
جس نول ورثہ کوثر شیریں کنجی حنبت والی
اوہ جو کل رسولان وچوں سالوں بہت پیارا
خوش فرمان خدا فرمایا کرتوں صبر و لیبری
میں وچہ جد نہر وارو و عالم قدم مبارک پاسی
ہر طرفوں حاضر ہوسن فوجاں نیک صفاتاں
دوروں دوروں کئی جماعتاں میں وچہ حضور
صفاں بنا کر چاروں طرفوں منگن فضل سعادت
یابیت اللہ رکھ تسلی وعدہ رب فرمایا

بہت پیارے رہنوں ہوسن دوست کل نبیاں
بیت ربی وچہ بت کفاراں پوجن لوگ تمامی
ختم رسولان پیدا ہو سی ایس شہر دوسے اندر
غالب ہو سی کل جہانوں حکم خدا رحمانوں
بیت ربی ول نبی نہ آیا غیرت وحدت پاروں
کل پختمبر پیارے تیرے رب غریب توازہ
کیوں نہیں میری عزت کیتی بول سوال سنا یا
اس وچہ مینوں حیرت سچی بے پرواہی پاروں
کیوں نہیں پڑھیا میں وچہ آکر اس نے نقل دوکانہ
ادبوں کیونکر حاضر ہونکے میں وچہ دوست تیرے
مدت کذری قوم رسولان میں دل قدم نہ آیا
کافر مالک ہو گئے میرے آیا عجب زمانہ
میرے اندر لائق آہی خاص عبادت تیری
نال محمد شاہ رسولان تینوں آن ملاساں
سب کھا کر سب پوجن واسے قتل ہوسن تلواروں
آن زیارت و لسی تینوں سید کل نبیاں وا
تیرے اپہ قبضہ کر سی اوہ سردار گرمی
توں سب مال امانت اس و امر کیتا رب عالی
آن پیار کر سی تینوں اوہ مقبول سہارا
فضلوں جھب میں ظاہر کر ساں عالی امت تیری
یابیت اللہ تیری عزت ظاہر کیتی جاسی
پہ میں نمازاں نال نیازاں واکر تیرے کاناں
تالی محبت ادبوں روشن حاضر آن کھلو سن
میلہ بھیرا ہوگ ہمیشہ روز قیا مت تا میں
پھر حضرت سلیمان نبی دل وحی پیغام لیا یا

حرم اندر نشرف لیا ہو کر تعظیم آدابوں
نال نیاز نماز گزاری اس مقبول حقانی
پنج ہزارں ڈاچی اس دن پنج ہزارں گائیں
خوش ہو کر فرادون سنا سے نال پیار نہ باتوں
اس کھین کچھے رخصت ہو سے رضی واپاری
کیا کیا کرنے بیان مصنف کیا مقدر نمانے

ڈیرہ کیتا نبی اللہ سے سن کر حکم جتا بوں
راہ مولا سے حکم سنا یا جلد ہو سے قمر بانی
دوہ ہزارں بکریے بکروندے عاجز ہاں تائیں
ایچھے ہو سن ختم رسولان فضل خدا رحمانوں
وادی نمل اندر جیا پوچی حضرت دی اسواری
باہجہ خدا کوئی ہو نہ جانے منزل دور کگانے

بیان در خواب دیدن جنت خلیل علیہ السلام

ابو امامہ کرسے روایت وچہ گزار لیا و سے
محل نورانی باغ نورانی چمکن کھیل نورانی
خوش خط نور شہادت کلمہ او پر ہر ہر ڈالی
پہر درختوں چمکار نورانی دانوں خوشی پوچا دن
خوابوں اٹھ کر مجلس اندر شان خیب سنا یا
سجد سے وچہ خلیل پیغمبر جلدی ہو یا سوالی
توں خود عالم تیں توں معلوم میں توں خبر نہ گائی
جلد سلام پیغام جتا بوں حیرا سئل لیا یا
اوہ خاصاں کھیں خاص پیارا اوہ کتر اچھا ناں
بہت بلند پندرا سنا توں ساری خلقت تالوں
سب امتاں کھیں خاص پیارا اوہ کتر اچھا ناں
کسر پتاج نورانی سے کر وچہ در بار بلا وال
عرش منور والیاں چھاواں بخش مکان بچھاواں
وچھیرا تبت مشر میں ہو سن سب امتاں انبیا وال
منیر نور اپہ جہ فضلوں تکیہ حضرت لا دن
شان بیان نبی سرور و احس دم وحی سنا یا
یارب حاجت میرے ولدی کریں قبول دعا میں

ابراہیم نبی توں خوابوں جنت رب دکھائے
میسوے شیریں دار نورانی وچھے نبی حقانی
لکھیا کاتب قدرت والے کوئی مکان نہ خالی
اشھد ان محمد انوروں سطران چمک کھاواں
کون محمد و سوسالوں کسے سوال الا یا
یارب کیوں کر صفت سنا توں ات مبارک عالی
حکم نیرے بن کدی نہ ہو سی تلخیص حق ادانی
اوبوں پیش خلیل خدا سے ایہ فرمان سنا یا
اس وادرجہ کسے نہ پایا وچہ زمین آسماناں
ختم رسولان اعلیٰ حاکم رحمت فضل کمالوں
بے نقصان نامی عیبوں تازے پھل بناواں
وصب شہر وی اک الذبہ سب کھیں دور ہٹاواں
منہ ہنہ پیر نورانی چمکن حسن کمال و دیاواں
اسدی امت توں وچہ شہر خمد لوادیاں چھاواں
سب امتاں سب نبی توں شالے کھیں حمد سناواں
شوقوں ابراہیم پیغمبر سجد سے اندر آریا
وچہ محمدی امت میں توں کتر شہر اندر ملا میں

ایسے حال محبت اندر ساری عمر گزارے
جس دم پڑھیں کتاب اللہ دی اور مقبول حقانی
ورد محبت و حدت لذت پائے باہجہ شماروں
پارہ ایہ کیا نظری آئے خوش ابرار نورانی
سن کر نام واؤد نبی نول غالب شوق سمانا
جدوں کتاب اللہ دی کھولن اول کلمہ بولن
ہیں کیا شان بیان ستاواں اس محبوب الہی

جیوں کر حب داؤد نبی نول طرف رسول غفاری
عجب پیار نور نظارہ جلوہ پوسے نورانی
اک دن عرض سوال سنائے دلوں شوق پیاروں
ایہ ہے نور حبیب میرے وامر ہو یا سبحانی
دل و چہرہ نبی سرور دی کیتا آن لگانا
غالب حب رسول اللہ دی نال محبت ڈولن
جس پاروں رب تختید افضلان بے پرواہی

عزل

ہو نہیں سکدی شکر ادائی جو احسان ربانی
شکر کرو جس پیدا کر کے شکل دتی انسانی
نہیں تال لاکھ ہزاراں شکل و سن انسانی
خبر نہ جانن کیوں کر آئے بھلکے کنول جاناں
بھیجا اسال غریباں کارن رہبر و لبر حیاتی
ایسا رہبر جس گھر خیریں قدم مبارک پائے
ایسا رہبر بخشیا سانوں پاک خداوند عالی
دنیا اندر عقبتے اندر جس دی مثل نہ کوئی
جس دی امت کارن فضلوں جنت مہر دیوانہ
ایسا رہبر بخشیا سانوں رب کریم تعالیٰ
راج اسارن محل نورانی نت عمارت ہوئے
اس واوا من بکھرن واسے بختیوں پاک گناہوں
تن ہزاراں سالان پند اودرخ شے پل والا
آتش سنگل اٹلن پیراں نول دوزخو چہ لیجاوان
حب نبی دی تابع واری نال یقین جنہا نول
نافرمان کفارن تائیں آتش سنگل پاوان

جے لکھ روز قیامت تائیں بولان حمد غفاری
اہل ایمان بنا یا سانوں فضلوں و بکر باری
دین ایمانوں خبر نہ رکھن نیکی یا بد کاری
راہبر باہجہ خوار تا بنیے اندر دھند غفاری
نہیں اسپں برابر ہوئے دشمن قوم کفاری
کون کہے مسکین تنہا نول جس گھر دولت ساری
عرش منور پر سن جوڑے کیتی جس اسواری
مخشر اندر جنت اندر او سے دی سرداری
ایہو سنو سب حوراں بولن میں صدقے میں جاری
جس دی امت کارن جنت نورول نہراں بجاری
امت احمد حد تک ذکرول اندر یاد غفاری
دور نہ کرے نہ ذاتاں کچھے کیا جو ہری چھیاری
کڑکن دوزخ سخت اندر جبر سخت عذاب تھاری
جو قوماں دنیا پر ہویاں نبیاں کھتیں انکاری
انشاء اللہ پار کھلوں فضلوں مارا و ڈاری
حضرت سوہتا سوہتی امت ہراک نول میں ڈاری

رورواکھن دیکھتا تھا تو ماں ناسرمان
 جنت حوریں جھانٹیاں پاؤں عاشق محل نورانی
 جس نے تابعداری اندر پکڑی ناسرمانی
 اس دن کون قبوے زاری نہروں کون نگلے
 قدم نبی سے پکڑتا تابی سننے والیا یارا
 ادبوں خاک مدینے والی ہے اکھیاں نوچہ پاویں
 پاک وسیلہ میر سوہنا جنت گلی دکھاوی با
 نیرے اجل تیاری ہوئی تین نون خوف کوئی
 آوروائے اس سے اپرہ دل تھیں ہو فربانی
 نوروں رنگن چڑھی حضوروں میں نصیباں والے
 ایسا بھیجا رہبر رب نے کارن جن انساناں
 جس دل حب نصیب اسدی تابعداری اندر
 امروں منکر کا فرموسی ہے سو مصعب والا
 کیا کرنی اس آب حیاتی جس نول ملے پیارا
 کیتی جس نے کندہی دل اہل ایمان سدا سے
 اس نے جاتا جنت اندر آپے دوٹے جانے
 قسم خدا دی کردی نہ داخل ہوئی جنت اندر
 ہن کچھ حب محمد والے تھوڑے نظری آون
 چڑھ گیا کفر طوفان جو فیروں ہر دل ٹھاٹھاں سے
 یارب ساتھ پیکے والا کشیش دو جگ اندر
 ہے افسوس نبی سے پیارے تھوڑے نظری آون
 جو بدر سماں دین و نجاون منع رسول ستایاں
 بھل گیا حکم قرآن نبی و اطلب ایمان نہ گائی
 لوط نبی سے ویلے کافر و اہری کل مناون
 حضرت کہیا جو و اہریاں منن ساکتا نہاٹے جاسن

حب نبی دی دولت آہی جنت بر خوراری
 شوقوں چمکن باغ بہاراں فضل حبیب تیاری
 رور و کہن دنیا او پرہن بھجواک واری
 آون قبر نصیب نہ ہوئی ہے کر بازی یاری
 کرسودا جنت والا کھولیا ہٹ پسار لہی
 ساکتا نبی سے جنت اندر تھوہیں لالی عماری
 کبر ضروروں گورا ندھیری کرسی دور خماری
 جیوں کر مروں نول انگاری جاسی کھل اتاری
 جس نے اکھیاں پونا لوں مینوں امت پیاری
 خالی مرین مست غوریں خوش جتہاندی یاری
 جس پر آپ درود پہنچا ہے پاک خداوند یاری
 جے سو ولیاں سا نیک بنا ہے دشمن بے سرکاری
 اس دامنکریب دا دشمن قول پکا نقراری
 اس سے در پر سب قربانی خاکی نوری ناری
 عجب تماشا کیا دل اندر اس نے بات چتاری
 نہ کوئی او تھے پکڑن والا جاوڑ یا یک باری
 موڑ یا امری دا جس نے کیتی خود مختاری
 ہر ہر طرفے شیٹوں دشمن آشطرنج کھلاری
 چڑھو جہاز محمدی اندر جس نول جہاں پیاری
 دور نہ کریں نبی و اصدقہ اپنا سنگ و رہاری
 کنجر بازی بدعت شرکاں مسجد ججات نہ پاون
 چاہیں چاہیں کفر او امیں کرے دون سوایاں
 قوم نصاری شکل پیاری و اہری رگڑ منانی
 امر نہ کرن قبول نبی و اسٹے مارن آون
 روز قیامت ساکتا او نہاٹے دوزخ بھارا کھان

اوسے قوم اندرا وہ ہوئی جس دی شکل بناوے

مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ خیر نبی فرماوے

بیان احوال حضرت موسیٰ علیہ السلام

وصلوں پایا نور نظارہ کوہ طور دل پہ نوروں
 جیو نگر عالی درجہ مینوں رحمت جھڑیاں لایاں
 شاکر ہو پڑے جھاسا نول پاک خدا تر با یا
 کر نو حید اساطی قائم رحمت منگ و عا میں
 دو نعمت و اشکرانہ سر سجد پوچھ دھسرتوں
 اپنی وحدت نال برابر جس دی حب فرمائی
 نام محمد ختم رسولاں صاحب شان پیا را
 اس دی خاطر عالم سارا خوش گلزار بتایا
 جلوہ پاک نورانی و کچھاں قرب حضوری پاواں
 حضرت آکھیاں ایہو مرادوں طلب زیادہ سینوں
 ویساں شان طفیل نبی دی نینوں قرب حضوری
 کردے نہ دور کران درباروں حکم ہو یا سرکاروں
 پاک جنابوں ملیا اسانوں ایہ فرمان ربانا
 سر پر سورج مغز او پاسے قہر عذابوں روسن
 بڑے تکبر و نواسے رون مارن آ میں!
 سختی اندر قابو ہوئی عاجزہ خلقت ساری
 پنج سو سالان رستہ دوروں اسدی گئی سلے
 خوراں نوروں خوش رخساروں میو بک غ بہا ل
 دل و چہرہ نبی سرور دی ہو گ نصیب جنہاتوں
 کوڑی حب تنہا ندے تائیں جنت رحمت والی
 دوزخ دائم حکم او تنہاتوں خالق دی سرکاروں
 بیشک اوس ویلے باہجوں کسے نہ ملی و ہوئی

حضرت موسیٰ نول جلد ملیا درجہ قرب حضوروں
 اک دن ادبوں عرض سناوے یارب خالق سایاں
 ہے کوئی ہو رہا میرے جس نے درجہ پایا
 فضلوں اسال کلیم بنایوں امر کتیارب سائیں
 حب حبیب میریدی اندرول نول حاضر کریوں
 یارب کون حبیب تساو ادبوں عرض سنائی
 امر ہو یا سر دار رسولاں خاص حبیب سو بار
 طبق زمین آسمانوں اول اوہ مقبول او پایا
 یا موسے نول جبکہ چاہیں نت سر کالے آواں
 کرے نہ بند ہوواں درباروں شوق لیو چہ تیک
 امر ہو یا ایہ حاجت تیری فضلوں کرساں پوری
 بھجج درو و حبیب ہے ہر دم شوق پیاروں
 جا کر اپنی امت تائیں ساوا حکم سنا یا
 روز قیامت محشر اندر جس و علم ہو سن
 دوزخ حاضر آکھیں اگے کڑکن بھڑکن بجا میں
 بخشش منگن گے سب ساکتیں کارن جان پیاری
 اتنا زور کرسی قہر دوزخ محشر وہاڑے
 دوجی طرفے حاضر ہو سن جنت خوش گلزاراں
 یا موسیٰ اوہ باغ بہاراں ویساں اسپن تنہاتوں
 جو دل حب نبی دیوں خالی امر کتیارب عالی
 کوئی رسول نہ کرے شفاعت دور ہون باروں
 مرت کوئی بھلے عذر سناون سنانوں خیر نہ ہوئی

اتنی حب نبی سرور دی سب اصحاباں آہی
 وچھ جمال ہوون قربانی رب نے کرم مک یا
 فضلوں اسان غریباں کارن رحمت چھڑیاں لایاں
 بعد نبی تھیں اپو طریقہ سب اصحاب کراماں
 ام امین اس نام بتاؤن پاس رسول الہی
 چلے گئے جد دنیا توں پاک حبیب ربانے
 حضرت عمر صدیق پیار اور دون اتنا لجاون
 جد تک جا کر وکھین ناہیں صبر آرام نہ آوے
 دوست واکوئی ملنے والا جدوں چوے دکھالی
 یارب بخش مصنف تائیں حب نبی وی پوری
 کفروں چا اصحاب بناوے حب نبی سرور وی
 سب اصحاب ہوون قربانی حب نبی وی پاروں
 عادت آہی جدوں حلیمہ پاک نبی ول آوے
 او سے طور تمام اصحابی ادبول فرق نہ پاوں
 اندر اصل حلیمہ آہی کل امت وی مانی
 جس نے پیارے توں جد کوئی ادبول پیار کی
 ادب نبی وارب سکھا یا کل اصحاباں تائیں
 ادب کنوں پیپر رب نے عرض حضور سنا یا
 فی سوال کیتا سرکارے اس مقبول حقانی
 محمد حبیب اللہ وچہ اس نے اول نام لکھا یا
 درجہ نشان حبیب اللہ واطاہر کیتا جاوے
 حضرت موسے توں فرمایا پاک خداوند عالی
 نام حبیب کلیم اندر ہے جو اسرار نہسانی
 جیونکر نشان حبیب اللہ توں امر کیتا رب سائیں
 نشان حبیب اللہ اس تائیں رحمت فضل کماوں

جو یں خدا فرمایا سب توں ادب رسول الہی
 راہ جنت فرماون والا راہ ہیرا ساں ملائیا
 جنت رحمت والیاں گلیاں رہبران کھایاں
 پاک نبی وی گوئی تائیں ادبول کرن سلماں
 حضرت کارن خدمت اندر واکم رہندی آہی
 در و فراق جویں اصحاباں حال خداوند جانے
 ام امین وی کرن زیارت راوی خبر سناون
 در و محبت پاک نبی وی بحروں عکبرہ جلاوے
 عاشق تائیں نظری آوے صورت دوست والی
 پڑھنے لکھنے سننے والے مومن پاوں قرب حضور وی
 بیشک نہیں برابر اس نے کیمیا کیمیا کردی
 جدوں حلیمہ دانی آوے حاضر ہوں پیاروں
 اتنی چادر او پر اس توں نبی رسول بٹھاوے
 جیونکر حضرت ادب کیتا سی اس پر عمل کماوں
 حضرت جس وی گوئی اندر قدم رنجہ فرمائی
 اس وابدلہ دوست اسنوں قرب حضور وی ملی
 ادب سکھا یا موسے تائیں کرم کنوں رب سائیں
 یارب میں ایمان لیا یا جیوں تسال فرمایا
 عرض اپر میں دیکھی یارب خوش خط سطر نورانی
 اس تھیں بعد موسیٰ کلیم اللہ میں توں نظری آیا
 جو درجات کلیم اللہ توں خود سرکار سناوے
 سطر لکھی اپر روز اول سے قلم مقدر والی
 کھول سناواں مطلب تینوں امر ہو یا سجانی
 اوہ منزل اوہ درجہ تائیں ہو کسیدے تائیں
 جس توں اسان پیار کیتا ساری خلقت تالوں

درجہ نشان جیساں والا پاک خدا فرماوے
 شان کلیم اللہ واس نول امر کرے رب عالی
 آپ ہوتے سر کائے حاضر کرے سوال دعا میں
 طلب ویدار الہی کارن نال دروازہ چھوڑے
 دوروں جلوہ ملی اس نول قرب حضور می والا
 طلب ویدار کرے خود موسیٰ آن سوال سناوے
 خدمت گار ملائک ہوون آوے کر اسواری
 جا کوہ طور او پر کلیم اللہ پاسے قرب حقانی
 ایسا پیار حبیب اللہ پر سر جنبار کماوے
 شاہی تاج حبیب اپنے نول بخش کرے بسا میں
 آپ کتاب موسیٰ کلیم اللہ رب کھنیں لیوں آوے
 اس وانا م حبیب اللہ ہے ختم عدالت ہونی
 سن کر صفتاں حضرت موسیٰ نال محبت بھریا
 جا گے بھاگ محمدیاں سے ملیا نبی سو ہا را
 فضلوں بخت بلند ستارہ خادم عالم سارا
 فتم خدا دی دولت عالی جنت دی سرداری
 حضرت پیر صاحب فرمایا رو کر دو پیاروں
 تابعداری حب نبی دی درجہ قطباں ولبیاں
 باہجہ نبی دی تابع واری صفتاں ہزاراں گلیاں
 آون جاون سوہنا موسیٰ وچہ در بازہ تنہا توں
 اوہ کوئی محشر اندر ملی سا مقرر سول رہا نے
 جے سو لوگ عداوت پکڑن اس دا امر ہوڑے
 امر نبی وا بہتر جانے ساری خلقت نالوں
 قدر نبی وا جانن واسے امروں عذر نہ کرے
 عزت عظمت نشان نبی وا آپ خداوند جانے

قرب حضوروں بات جنہا ندی کوئی نہ موڑی جاوے
 اس نول بخش موسیٰ سرکاروں بات حضوری والی
 امروں باہر قدم نہ رکھے کرے قبول رضا میں
 شوقوں رب ارنی بتلاوے پاک نظارہ لوٹے
 سن نول شان حبیب اللہ آوے آکھے رب تعالیٰ
 آپ حبیب محمد تائیں رب کریم بلاوے
 اپنے کول بلاوے اسنوں آپ خداوند باری
 بیٹھک ملے حبیب اللہ نول او پر عرش نورانی
 گل طبقات وچہ پیر کرے نور پوشاک پہناوے
 بھی ایہہ درجہ پاک جنابوں موسیٰ اسدیتا میں
 گھر وچہ آپ حبیب نبی نول رب قرآن سچا ہے
 فضلوں پاک خداوند جسدی بات موڑے کوئی
 یارب میں ایمان لیاندا اولوں سجدہ کر یا
 جس نول آپ خدا فرماوے سب کھنیں اسان پیارا
 وقت نزلے سے سامت دا بھارا کھادون ہارا
 جس نول حب نبی ضروری اولوں تابعداری
 کھوڑے یار خریدن واسے سودا میں بازاروں
 ملک نورانی جنت حوراں خدمت ہوسن کھلیاں
 قدر نبی وامعلم موسیٰ جسدن بھامیں بلیاں
 محشر سا مقرر پیارے والا ہوگ نصیب جنہا نول
 سب مخلوقوں پاک نبی نول جو کوئی پیارا جانے
 دور کرے سب بدعت شرکاں جیکر جنت لوٹے
 اس دی حب زیادہ رکھے دوست جانوں مالوں
 بدعت شرک نفاقاں اندر موت حرام نہ فرے
 ملک مغرب پہنچ نہ سکن منزل دور ٹکانے

زید عبادت سال ہزاراں جس پر اسی وحی دی
 راضی ہو کر رب نے اس نون خوش فرمان سنایا
 اپنے دوست دی رب اس نون تختی خدمتگاری
 حمد پکارن ملک نورانی و پچھ مراتب عالی
 باطن شان نبی واجبیو کرے رب پاک بتا ندا
 بیٹھا و پچھ نبی سرور نون ام جمیل نکاری
 پاک نبی دی خدمت اندر آ گیا ملک نورانی
 ابو بکر نون اکھن لگی کتھے دوست تیرا
 تبت بیدا و چہ کہندا سانوں اینیاں و زرخ جانا
 دوست میرا شاہ عزت میں ابو بکر و فرمایا
 آخر چلی گئی جس ویلے ہٹ گیا ملک نورانی
 سننے والیا امر نبی واجبے فرمان اٹھاویں
 جے کچھ نافرمانی کرےیں جھوٹھا دعویٰ تیرا
 عقل کریں تاں شکر گزاریں کون اسپیں تاں کوئی
 آملیا سرور خلاق عزت کل نبیاں دی
 ہے کچھ قدر نبی و معلم خاص محباں تا میں
 دل دیاں اکھیں روشن ہوون جے رب کریم کماؤ
 باہجہ اپیا نون امر نبی و اہرگز مول نہ بھاوے
 کوتر طرف نہ کیتے جیاسن قاتل زہر دسیوے
 قدر کید معلم ابو جہل نون جس کچھ نظر نہ آیا
 گھر و چہ چشمہ آب سیاہی پر اس قدر نہ جاتی
 ابو لہب نون نظر نہ آیا بدر منبر نورانی
 قدر نبی و ادو ہاں نہ جاتا ایسے خاص نابینے
 حب نبی دی ووز خیاں نون حنت لگی دکھاے
 ابو لہب ابو جہل کینے جدا نکار سنا یا

رات مسراج کتیا رب اس نون خدمتو چہ نبی دی
 اسان عبیب اپنے و اتینوں قرب حضور کرایا
 کل فرشتیاں پر اس نون عزت کھی سرداری
 رات مسراج پھٹری عبد اس نے واگ پیاسے عالی
 ابو لہب ابو جہل کینہ کوں جہنم حساب ندا
 پچھ چا کر مارن آئی قہروں کرماں ماری
 نظر نہ آئے اس سے تا میں بیٹھا نبی حقانی
 پچھ مارا اٹھاون اسنوں اوہ ہے دشمن تیرا
 آپے کافر کہتا اسانوں بن کر نبی رباناں
 اتنا حکم سناے سب نون جو سرکاروں آیا
 او سے طور خوشی و چہ و ونوں بیٹھے دوست جاتی
 بلشک و چہ دربار الہی سا تخت نبی سے جاویں
 ام جمیل تے ابو لہب کھنیں نون نہیں ساگ اجیرا
 کیدی رحمت اسان غریباں کارن فضلوں ہونی
 رہبر باہجوں کن عدالوں کوڑی حرص و لاندی
 عامان نون بھی معلم ہو سی وقت حساب جزا میں
 شان نبی و نظری آوے تاکچہ دل شرم اوے
 جس سے منہ تے نکٹ ہوے خوشبو کیونکر پاے
 نافرمان نبی سے کارن کدی نہ رحمت چھوے
 لے گیا و اٹھ ووزخ بھایس نور ایمان نہ پایا
 حسن بلال ہوے قربانی جسد پانی چھپاتی
 طبعی نہیں جس نوروں روشن لاک گئی آسمانی
 لے گئے لوگ غریب کینے دولت مال خزینے
 جوا نکار نبی واپکڑے ڈھنگے لاہو جانداے
 غضب ربانے ووزخ دیول پکڑ چلان کرایا

نافرمان قبول کیتونے پکڑے فہر رہا نے
 ایہ سرواڑی داد جہ رب جبار و کھا یا
 جو سرواڑی سے امروں کرسی نافرمانی
 بدعت شرکال کنج بازی پکڑن رسم کفاراں
 جس گھراندر حب نبی دی قدم مبارک پایا
 سن انساناں اہل ایماناں ناں کرتہ ک پیاروں
 پیش نبی سے سب اصحاباں تن جاتاں قربانی
 جس نے تابعداری پکڑی ایسی قرب حضوروں
 جس گھر حاضر حب نبی دی اس گھر تابعداری
 حضرت کہیا جو بندہ آکھے میں ماں رہتوں دوا
 جنت حورال کارن جس نول شوق صبر نہ آئے
 شرک گناہ بہ بایاں تائیں حیدم چھوڑ کھلوئے
 تائب ہوون والا ہوئے دوست پاک رہاناں
 ایہ درجہ اس حاصل ہوئے کہے رسول غفاری
 ہر دن بدے سال عبادت اجر ملے سرکاروں
 گور مبارک اندر اس نول فضلوں جنت آئے
 فرستان اندر اس پاروں رحمت شرم جنابوں
 جنت اندر جد اس کارن امر ہوئی رحمانی

دھرتے وچہ بدیاں بھائی سخت عذاب ٹکانے
 ساکھو اونہاٹے دہر یا جاسی جو انکار لیا یا
 اوہ کس کارن دل وچہ رکھی حرمصال مسلماناں
 کیونکر جنت طرف لیجاسن بندیتیاں بدکاراں
 اس گھر بدعت شرک نہ ہوئی گھر والا گھر آیا
 جبکہ چھوڑیں تابعداری دور ہوہیں درباروں
 جو فرمان نبی دیوں باہر سب ٹوٹے شیطانی
 وچہ دربار پیار ہوئی قبروں روشن نوروں
 تابعداریوں حاصل ہوئی جنت دی سرواری
 جھوٹا ہے جو اس برہالیوں ڈر کرتہ نہ کر دے
 جھوٹا ہے بن نیک اعمالوں کیوں کر جنت جاوے
 جھوٹا ہے سنت ساڑی کرے نہ تابعداری
 پاک خداوند بخشے اس نول قرب حضور ٹکاناں
 غفلت موحال اندر اس نے جتنی عمر گذاری
 شان شہادت پائے رب کھنیں باہجہ قتل تلواروں
 وچہ میدان قیامت اس نول تاج پہنایا جانے
 چہل ہزاراں عاصیاں کارن ملے نجات عذابوں
 سچے کھبے خدمت اسدی چل سن ملک نورانی

الَّذِينَ تَابُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا صَالِحًا

مگر جنہوں نے توبہ کی اور ایمان لائے اور اچھے عمل کئے

فَأُولَٰئِكَ يَجْزِي اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

خدا ان کی برائیوں کو نیکیوں سے بدل دے گا

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

اور خدا بخشنے والا رحم کرنے والا ہے

کل بہ بیا بیاں دفتر اسے نیک اعمال بنا ندا
ایسا اس پر کرم کما سے صفت نہ کیتی جاھے

توبہ کرنے والیاں کارن دوست رب فرماندا
رب سے درپہ او گنہاراجد کوئی حاضر آھے

بیان حکایت آتش پرست و موسیٰ علیہ السلام

ڈھٹس آتش پرستوں والا اک شریہ پرانا
ہڈیاں خشک ہڈیاں سے کمرکان جھکانی
شکر اندر قربانی ہوون عادت گل پلیدیاں
سال چورٹوے آکھیا اس نے ایسے حال و ہانی
اس مالک کھیں منکر ہو یوں جتول اجکل جانا
قہر لہوں و وندخ رہوں بیشک توں بچ جاوے
جان میرے پر کیونکر کرسی جے میں اتول آواں
یا نبی اللہ اوہ رب تیرا کیونکر رحم کریندا
حضرت آکھیا اوہ رب میرا ڈاڈیاں شرماں والا
رحم کنندہ تیرم کندہ کدے نہ وورہٹاوسے
اس پر میں ایمان لیا یا دین سکھا دیو تینوں
نال محبت و حدت کلمہ پڑھھیا اس نے مانے
بجوب تما شہ ظاہر ہو یا قدرت کامل والا
کلمہ ہ گیا دل و چہ شوقوں دیگیا جان پیاری
سوہنا مال خرید سوداگر جلدی ہو گیا راہی
دفن کفن کر اسے کارن ہو یا جلد سوالی
پاس نساٹے حاضر ہو یا خالی دفتر والا
صلح کرن کوئی ساٹے اوپر جدول نما نا آھے

سفر اندر سی حضرت موسیٰ نبی کلیم ربانا
بہت نہایت لاغر ہڈھٹا سخت ضعیفی پائی
گل جنجور دل اک دل حاضر بیٹھا وانگ مریدیاں
حضرت آکھیا اس پوجا و چہ کتنی عمر سنگھانی
آکھیا توں جس پیدا کیتوں اس کھیں تشرمانا
جے ہن کفروں توبہ کر کے رب دی طرفے آویں
اس نے کہیا میں قہروں ڈر و انہوں کرال شرماواں
نمک حرام جو قابو آون سمجھ کوئی پکڑے مریندا
کوئی امید کرال و چہ ولدے کفروں دفتر کالا
اپنی خلقت عاجزا و پرہیزگار کماوسے
آکھیں جبکہ رب اپنے دی ایہ کل معلم تینوں
کہہ کلمہ دل حاضر کر کے کہیا رسول ربانے
وحدت لذت نور ایمان ملیا عشق پیالہ
پھر آواز محبت والا کیتس جانندی واری
نال محبت نبی اللہ والو پے حمد آہی
نال پیار رسول خدا سے اس دی قبر نکالی
یارب ایسے نمائے کارن کیونکر گذر یا حال
یا موسیٰ ایہ معلم تینوں پاک خدا فرماوسے

اسیں نہ بدیاں یاد کرواں نا کوئی جھپٹک سناواں
بخت و تا اسال اسے تائیں خبر خدا فرمائی
ایسا ہے رب شہار صفت حساب آوے

جنت نور پوشاک پہناواں اپنا کرم کماواں
کلمہ جس وی صلح کروے اسیں نہ کراں جدائی
سورۃ فاتحہ وی تفسیروں راوی ذکر لیاوے

بیان حکایت بشر حافی رحمۃ اللہ علیہ

بصرہ و چہ بک معنی تو نگر صاحب عزت عالی
ہر نعمت رب بخشی اسنوں عالی دولت خانہ
عقلت موج جوانی اندر دائم بے پرہ واہی
بشر حافی اس نام بتاوں سنی حقیقت حالاً
چلپا جاندا ہی جس طرفے راوی ذکر لیا یا
یکڑا ٹھٹھا یا کاغذ تائیں ساعت ٹھہر کھلو یا
نظری بسم اللہ اسنوں کیتا ادب پیاروں
پر ت گیا گھر نال شتابی بات سے وچہ آئی
رحمت وادروازہ کھلا فضلوں کمی نہ کوئی
حضرت بھری حسن صاحب نول امر ہو پا الہامی
نول اج ادبوں گرو اتاری اسم اساتے پاروں
ندھہ مکان اچھے وچہ ادبوں ساڈا نام ٹکا یا
نول اج ادب کیتا جو یں ساڈا اکھیا رب گرامی
حضرت حسن پورا جڈا اسنوں آنو شجر سنائی
اتر گیا سمجھ نشہ خماری رور و حال و نجا سے
اسے ظالم نول رب اپنے وی کیتی نمک حرامی
دولت نعمت کھا کر اسدا نول کجہ قدر نہ جاتا
بے افسوس نہ اجتک تینوں شرم خدا بختیں آئی
جیکر نول وچہ سجدے ہو کر ووری دور کریندا
چھوڑ گیا سب نشہ خماری ہوش ٹکانے آیا

مالوں بے پرہ واہی اسنوں کتنے لوگ سوالی
عیش خوشی وچہ شوق بشر ابوں رہند ہمت جوانہ
کدے خیال نہ آیا اسنوں طرف جناب الہی
ہکدن نکلیا گھر تھیں باہر نال خوشی متوالا
زمین اپر یک کاغذ اسنوں راہ وچہ نظری آیا
دکھین لگا اسے تائیں کیا کجہ لکھیا ہو یا
نال شتابی گرو اتا سے ادب الہی پاروں
دھو کر پاک مکان کسے وچہ کر کے ادب ٹکانی
جیونکر حافی عاصی اپر بخشش نازل ہوئی
ساڈی طرفوں حافی تائیں دیوہ پیمانہ تمنائی
پاک کیتے اسال دفتر تیرے امر ہو یا کمر کاروں
زمینوں عرش منور تائیں تینوں اسال پہنچا یا
ساڈی خلقت تیرے کارن کردی ادب تمنائی
ہوہوش گیا وچہ عیش سے ہوش نہ رہ گئی کافی
لعنت لعنت نفس اپنے پرہ پورا آواز نہ آسے
اس نے ساری عمر تینوں و تا عیش تمنائی
تھوڑی باتوں اس نے تیرا کید اقدر کچھا تا
جس نے نافرمانی اپر قہروں نظر نہ پائی
کدے نہ تیں بختیں ووری گروا قرب حضوری پیدا
ہو قربانی راہ مولا سے سارا مال لٹا یا

تائب ہو یا رب اپنے دل میں دنیا سے فقیراں
 دم دم ذکر الہی اندر دل مسکین نسا تا
 سرور گری پرول نتکا چلدا گلی بازاروں
 آکھیں سنکر امر قیروں ادب میرے دل آسے
 عشق حقیقی عاشق تائیں جدایہ ادب سکھایا
 پاک ہو یاں بصرہ ویاں کھیاں امر کنوں رب سائیں
 ولی تمانی دوست اسدے جو مقبول رہا نے
 اتنی عظمت عزت پائی خالق وی سرکاروں
 گلپا نو چہ پیشاب نے گو بہ کرے حیوان نہ کوئی
 چہلی حمال نال محبت کیتیاں مرور با نے
 دنیا پر اول رحمت رب واپار چہیاں نول
 حضرت آکھیا امت کارن رحمت اول ساڈا
 دنیا او پر بے خبراں نول نیک طلق سکھا ساں
 اسے دل غافل عمر و نجانی شرم نہ آئی تینوں
 اے بھی ایہو قیاساں تینوں تیر عقل ٹکاتے
 عادت نیک حیواناں اندر شمر ط محبت پوری
 جنول اپنا مالک آکھے اوسے طرفے جاون
 جے کرے اپنے ساتھوں کھلن جنگل و چہ نمانے
 قید کیتے بن مالک والا ہرگز ساکھن نہ چھوڑن
 جدوں بلا سے چھڑو اپنا ڈنگن بولن دوروں
 بھاویں پار ہوں دنیا کھیں خدمت اندر اول
 رات پی ہن گھول جانا عقل ہوندا حیواناں
 حکم رہا نار ہر سوہتا نبی رسول سناوے
 حضرت آکھیا جنت طسی کرو محبت میری
 چل انساناں رہر سوہتا حکم جوئی فرماندا

تو بہ کتوں شریوں کارن ملے شان امیراں
 کرے نہ پیریں جوڑا پاسے اوہ مقبول رہا نا
 کسے کہیا تیسیں پیروں ننگے ہند کس گل پاروں
 اسان وچھا ونا نہ میں بنائی پاک خدا فرماوے
 اس ادبوں اس دوست رہے ایسا ورجہ پایا
 تا جو اثر نہ کرے پلیدی ساڈے دوست تائیں
 فوت ہو یا نہ کرے زیارت قبریں حال کھپانے
 ہو گیا اثر حیواناں تائیں اسے ادب پیاروں
 جس دم رخصت ہو یا جہانوں کھل حیواناں ہوئی
 اس کھیں کچھے سفر جہانوں کیتے کوچ چلانے
 کھی دنیا کھیں جاون رحمت لیا یا جہانوں
 بھی فرمایا امت کارن رحمت جاون ساڈا
 جا کر عامی امت تائیں مولا کھیں بخشاں
 یاد نہ رہ گیا پکڑن ہارا بھلکے کچھ سی مینوں
 وچہ حقیقت تیرے نالوں بہت حیوان سائے
 ہر دم اپنا ساکھن نہ چھوڑن پلک نہ پکڑن دوری
 جدوں بلاوے مالک اپنا نال محبت اول
 بھج بھج بھالن اپنا سائیں سچھ حیوان سیمانے
 تا منظور جدائی رکھن حاضر رہتا لوڑن!
 ایہو آواز پیارے والا جان عقل شعوروں
 دوحی طرف نہ مال ہوں ادبوں ترک نہ پاوں
 آگے گور خیال نہ تینوں عقلمنداں نال
 پکڑ نبی سے قدم شتابی شرم خدا فرماوے
 میری نافرمانی اندر کوڑی حصر ص ولپیری
 ادبوں چھڑو روانے اوپر وقت دہاندا جاندا

مومن تا بعد از نبی دے کوں نہ بخشش سامیں
زمیاں نے آسماناں جتنے تویں بد عمل مکاشے
رب فرماے جن انسانوں طرف نبی دی آہو

قطب کرے رب اسدی پاروں کا فرقہ ماں تاپیں
کافی ہوس محمد کلمہ جبکہ شرک نہ لیا دے
تالیسیں ہو و پاک گناہوں کل مرادوں پاہو

بیان احوال و حبیہ کلی شاہ عرب

میں کچھ ذکر سنائوں تینوں رحمت فضل الہوں
قرۃ العظیمین اندر جیوں راوی ذکر لیا ندا
جدوں رسول حبیب ربانا حکم رسالت لیا یا
پاک آوں پاک خدا اٹھاوں گھر گھر دھماں پیاں
رب فرماے سبھوں و سو جیوں کر حکم اسا ڈا
حضرت اکھین دیکھیں کفروں خلقت زرخ جاندا
کتبیاں عاجزاں نے مسکیناں پایا دین صفائی
مشکل ہے سرور ربیساں سر فرمان اٹھانا
عرب کفار ال اندر پاک شاہ و حبیہ نام سدا
پاک دن سرور عالم تاپیں بات دے و چہ آئی
جے رب کرے ہدایت اسنوں دین میریو چہ آئے
سنت ستر مردیسیں اکابر صاحب عزت نامی
و عاقر ماون نال محبت ذات مبارک عالی
تا جو رحمت عالم پاروں اوہ بھی رحمت پائے
و عا منظور ہوئی حضرت دی خالق دی سر کاسے
واک دلال دی ربا قبضہ بندگیاں و اسامیں
کفر جوئی بت پرستی سبھ کاراں شیطانی
اپنے دل و چہ آپے شوقوں دین کیتا منظوی
فضل الہوں چائن ہو یا آگیا عقل ٹکانے
جبرائیل نبی سرور نول لیا یا حکم حضوروں

کیونکر تا بعد از محمدی ہو دن پاک گناہوں
حضرت ابو بکر فرماے میں نہیں دلوں بتاندا
میں ہاں خاص رسول خدا و اظہار لول سناندا
کتبیاں کفار ال عندوں و وزخ اندر گیاں
کرن قبول یا منکر ہو دن کچھ نہیں ہرج تساد
رستہ جنت والا دین عادت کل نبیاں خدی
جہل غرورت والیاں تاپیں بات پسندہ آئی
مگر ال اوہ کوئی نرمی پکڑے جس پر فضل ربانا
اپنی قوم اوپہ خود حاکم جو فرمان سنا دے
و حبیہ کلی بھریا کفروں تہروں خیر نہ کافی
کتنی خلقت دین قبولے و وزخ چھیں زرخ جا
اس دی خدمت و چہ سلامی تا بعد از تمانی
یارب کھول و چہ کارن گلی ہدایت والی
کتنے لوگ اسلام قبولن خوف دلال کھیں جاو
کیتا کرم خداوند عالم خاطر نبی پیارے
ہکدن بات و لیو چہ آئی و حبیہ کلی تاپیں
سچا حکم قرآن رباتاں سچا نبی حقانی
ہیسی نیک نصیباں اسنوں و حبیہ قرب حضوری
اولوں ہو قربانی رٹ یا طرف رسول ربانے
و حبیہ کلی نول اسال دل و چہ چائن کیتا نوروں

کر کے پاک نساں دل گھلیا ہو سی جلد سلامی
 جدی و چہ و حبیہ کلبی آکر حاضر ہو یا
 اتنی چادر سرور عالم نال پیار و چھانی
 تا بچہ ادب زیادہ کر کے و حبیہ کلبی رو یا
 کرم کرو اسلام سکھاؤ یا محبوب حقانی
 ہو قربان کہیا مجھ کلمہ پیش رسول زندا میں
 سرور عالم بچیا اسنوں نرم کلام پیاروں
 یا کچھ ہو رو و جب اس اندر وس اسانوں بھائی
 بہت گناہ و چہ و فتر میرے یا سرور اریسے
 میرے کارن کچھو رب کھیں جو میں خلاصی پاوا
 حضرت کہیا گناہ تڑھ کیتے اول وس اسانوں
 عرب اندر رب عالم مینوں بخشی عزت شاہی
 عار رکھاں میں و لوچہ کفر و سخت طبیعت ہوئی
 ستر بیٹیاں اس گل پاروں میں خود مارنگھایاں
 ہن اوہ فکر سیا دل میرے رو رو کہے نہ سنا تا
 و حبیہ کلبی نے جسویہ حالت ظلم سنائی
 کوئی سوال نہ کیتا حضرت جو اس عرض سنا یا
 قسم جلال عزت دی مینوں کہیا خداوند سائیں
 کہہ دیو و حبیہ کلبی تا میں فضل ہو پاو رکا ہوں
 سٹھ برسوں تک تیرے وی بخشی گل بہر بانی
 سکر نے سرور عالم چھم چھم بہنجوں آ یاں
 و حبیہ کلبی نے جد پڑھیا ایہ کلمہ ہک واری
 کوئی نہ بخشو گے تیں میری امت او گنہاری
 واہ سبحان اللہ رب عالم صاحب بے پرواہی
 ہو رسنا وال ذکرینا سب صفت خداوند والی

سن کر حضرت راضی ہوئے کھی اصحاب نامی
 ادبوں بشرط بلکہ کر کے پیش حضور کھلو یا
 کربن اشارتہ بچھن کارن ایسی شفقت آئی
 چشمال اوپر چادر رکھے جلد سوالی ہو یا
 کلمہ طیب سرور عالم کیتا حکم زبانی
 اتنا روئے صبر نہ آئے رو رو مارے آہیں
 کیا ایہ روں آ پائینوں دین قبولن پاروں
 ہو روز زیادہ رو کر اس نے گذری بات سنائی
 فکر پیا جو بچنا مشکل صاحب دی سرکار سے
 مجھراں کفار یا سرور اسبھ گھر بار لٹاواں
 ہو روز زیادہ رو کر کہتا میں کی کہاں تسانوں
 مگر ان خود تکبر کر کے چا یا تہسرا لہسی
 میں داماد نے دو جا میرا بنے داماد نہ کوئی
 کتینیاں قتل میں اپنی ستمھیں ماواں عذر لیا یاں
 بچن محال عدالت اندر سچ قسراں رہا تا
 ہو گئے چپ رسول رہا نے بات نہ بولن کافی
 جبر ایل تا میں رب عالم حکم ایہ ہو قسراں پا
 دیہ پیغام اساوی طرفوں نبی اسائے تا میں
 کلمے طیب و فتر تیرا کیتا پاک گنا ہوں
 کوئی نہ بیٹیاں بخشاں تینوں خیر خدا فرمائی
 نال محبت کتینیاں باتاں و چہ سرکار سنا یاں
 بخش و تانسال ایسا غاصی واہ واہ صفت بخفاری
 جنہاں محباں تیر نامی کلمے ساکتہ گذاری
 بخشہارا پکڑن مارا وحدت ذات الہی
 جو میں رسول پیاسے پاروں ترم کرے رب عالی

ذکر دیگر مسائل

قوم جہولان کھتیں یک بندہ پاس نبی سے آیا
 سخت کفار عرب سے آئے ضد اس سخت کماون
 جدا وہ شخص ایمان لیا یا سمجھ ضد اس امٹ گیاں
 رور و آکھے و چہ برہ یا پاں ساری عمر و مانی
 آکھیں یک میں بیٹی رکھی یا محبوب غفاری
 گھر آواں تا دور شتابی آوے چاہیں چاہیں
 بہت محبت اسدی مینوں دل دیو چہ سماتی
 میں جس مجلس اندر جاواں اوہ کھی جائے نالے
 سمجھ خویشاں ہمسا یاں تا میں قہر و لا نو چہ آوے
 جنول جاواں ہس کر آکھن بیٹی والا آئیہ
 پیاری بیٹی مارن کارن دل و چہ نیت ہونی
 لے ٹے یا میں جنگل سے دل یا محبوب سجاواں
 انگل پکر پیازول میری جلدی چاہیں چاہیں
 اس جاتا ایہ بابل مینوں لاڈ و کھاون آیا
 دور منگا کھوہ یک جنگل اندر نظر نہ آوے پانی
 مخمر مقرر کنبے بابل بابل رور و کہے نہ مانی
 غوطے کھا سے ترے لبتدی بابل بابل کردی
 یا نبی الشد میرے کارن کرو سوال جنابوں
 عرض کیتا تار ب فرما یا شرم اسانوں سے
 کھو لیا رب در بار محمدی رحمت کھا کھاں مار
 جنت کھتیں جد باہر ہو یا آدم نبی ر باناں
 امر ہو یا کیوں ساتھ امروں کیتی تا فرماتی
 یارب جس وا کلمہ طیب اپر عرش لکھا یا

ادبوں صاف ایمان لیا یا کلمہ بول سنا یا
 کوثر و انگن پاک ہو جاون جدا ایمان لیاون
 نور ایمانوں نرمی آہی زنجیوں برس پیاں
 خدمت و چہ نبی کرور سے کیتی شروع کہانی
 عجب پیاریاں باتاں کردی لگے بہت پیاری
 بابل بابل کرے پیاروں میں کیا حال سنا میں
 میں بن پلک آرام نہ پڑے اوہ مسکین نہ مانی
 کرن بلاست ہن مینوں لوگ مجالس وائے
 اس نے کیوں نہیں ماری بیٹی سبہ کوئی گستاخے
 تا میں ظلم آراوہ کیتا ہتہر الہسی چاہا
 ہر محبت ماپیاں والی میں و چہ رہی نہ کوئی
 پیاریاں باتاں کردی جائے لہجے میں شکر آواں
 کوئی نہ خبر جو باب پیارا کرسی مار ازا میں
 کیا جانے اچ ہو گیا دشمن ظلم کماون آیا
 باہو پکڑی میں جس ویلے آیا خوف نہ مانی
 چھوڑ مروڑ و تے سمٹھ اسدے سٹ و تی و چہ پانی
 کیوں بابل ایہ کار کریندا جبکہ ہوندا و روی
 کیوں کر روز قیامت ہو سی میرا حال حسابوں
 نال نقین کہیا جس کلمہ کیوں کر مار یا جاوے
 جو اس در کھتیں دوری پکڑن دور ہو جا سن سار
 بخشش کر یا بخشش کریمیاں کرنے سوال نما ناں
 رو کر ہر سوال سناوے آدم نبی حفا نی
 جس وانا م حبیب محمد آپ تسناں فرما یا

بخش خطایاں یارب سائیاں اوس پیارے پاروں
یا اوم نول ایہو وسیلہ پہلے روز سنا ندا
کترم حبیب اپنے دی سانوں امر کیتا رب عالی
حاضر ہواے سننے والے نہ کر ترک آدالوں
بہر کامل کھچیا رب نے کارن جن انساناں

بخشیا تینوں بخشیا تینوں امر ہو یا سرکاروں
بیشک تینوں جنت وچوں دور نہ کیتا جاندا
اوہ جنت اسال بخشیا تینوں بات نہ موڑن والی
جس نول اس دی تابعداری اس پر فضل جنابوں
کیتا اثر محبت اسدی جانوراں حیواناں !

بیان حکایت حمار کہ از خمیر آمدہ

بشروع رسائے اندر راوی جوئی بیان سنا یا
فتح ہو یا می اس دن خمیر فضلوں رب گرامی
بات کرن دی طاقت استے بخشے خالق سائیں
قوم کفاراں جدول تسان پریتی جنگ تیاری
سخن بیوہ گلہ تساوا اس نے بول سنا یا
قصہ زیارت بہت چہرہ وکا آگ شوق تساوا
یا نبی اللہ نسل اساوی نیک نصیبیاں والی
میں تھیں اگے فنی گذری نسل اساوی ساری
حضرت آکھیا نسل تساوی رکھے سر جہنارا
اس نے آکھیا او پر تسانے ختم نبوت ہوئی
خدمت اندر رکھو مینوں جڈ تک زندگی والی
فضلوں نیک نصیب میرا کیتا ذات الہی
سنکر حال اسرور عالم بہت پیار کما یا
نام اسدا یعفور بتاوں نال پیار بلاوں
ایسا پیار کرن اس کارن سرور وہاں جہاں
جسے سدن کارن اسنوں کھچے ہی رہا نا
سن کھڑکار اس گھر والے جلدی باہر آوں
جلد روانہ والیں ہوئے سمجھ کوئی ایہ گل جانے

خمیر تھیں ہک کھو تا حاضر پاس نیوے آیا
جس دن اوہ حیوان نیوے نول ہو یا آن سلامی
اپنا حال بیان سنا سے سرور عالم تائیں
میرے او پر ہو دی ظالم کیتی جلد اسوار ہی
غضب کھوں میں دشمن تائیں زمین اپر پکا یا
طالب نول مطلوب ملاوں فضلوں نہیں دورا
خدمت بنیاں ہے وچہ سانوں شرف تار بجالی
کتر بنیاں سائے اپر کیتی ہے اسواری
بنیاں پاس نصیب جہنا نول قرب حضور تظارا
میتھیں کھچے نسل اساوی ہو نہ ہو سی کوئی
نہ منظور جدائی مینوں در کھٹیں چھوڑ نہ جاوں
قرب حضور تساوا ملنا میری واری آئی
حاضر کھن نال محبت راوی ذکر لیا یا
خدمت اندر حاضر ہوئے جو نراوں سناوں
جس کھڑکھچن اس گھر جاوے عقل جوئی انساناں
اسدا جا کھڑکاوے تختہ اوہ یعفور سیبا نا
مت یعفور بلاوں آوے اٹھدے دیر نہ لاوں
تا یعفور بلاوں آیا سد یا نبی رہا نے

جس گھر جا بیفور کھلوے راعنی ہوں تمانی
 کرن پیار رسول پیارے قرب حضور تظاہرے
 نظر نہ آون اوہ گلزاراں باراں نال پیاراں
 درد فراق محباں تائیں اگی حد و کھالی
 مجلس اندر نظر نہ آئے چائن مجلس والا
 ہجر کنوں بیفور مانا کیستنا درد دیوانہ
 عاجز درد آوازہ اسدا ہرنوں زخم لگاے
 کھوہ و چہ پائے چھال فراقوں پتیا اجل پیالہ
 مذہب ایہو محباں والا ہو جانا فتر بانی
 دوست سے دروائے اپرا اجل مکان بنایا
 دوست پاسوں دوست پیارا جد نہ کیتا جانی
 ہر ہر اجہ برابہ پاسن ہر منزل ہر جانی
 جنت دوزخ والے دوست ہک مکان ملاسن

آون ساکتہ شتابی اسدے پیش رسول گرامی
 نال اسدے اصحاب جو آئے کرن محبت سائے
 جسدن سفر جہانوں کیتا سرور شاہ ایراراں
 اپنے کول بلا یا پیار پاک خداوند عالی
 کوچے گلیاں بھائیں بلیاں سخت جدانی حالا
 باہجہ پیارے مسجد منبر آئے نظر ویرانہ
 تن دن آئیں بار بار اس نے ہک پل صبر آئے
 آخر درد محبت اندر کیتی جان حوالا
 ہجروں ختم کیتی زندگانی باہجہ پیارے جانی
 گورہ ہونی و چہ او سے کھوہے ہجروں صبر نہ پایا
 کرن روایت روز قیامت عدل خدا فرماہی
 ہر دوست بریا یاں والے ہر دوست بھلیاں
 آپس اندر دوست مومن جدانہ کیتے پاسن

وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الْجَنَّةِ

جو مجھے دوست رکھے وہ قیامت میں میرے ساتھ جنت میں ہوگا

روز قیامت جنت اندر ساوا ساکتہ تنہا تنوں
 تا بعداری پاک نبی دی حب عطا فرمائیں
 فضلوں جنت و چہ ملاویں ساکتہ رسول گرامی

حضرت کیا محبت ساوی و نیا و چہ جہانوں
 یارب خاص محبت اپنی بخش مصنف تائیں
 سبھا اولاد میری سبھ دوست بھی ہور خوش تمانی

بیان ذکر برکت و عظمت حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

جس طرفوں رہبر آیا سید بزرگواراں
 جس دم اس نشتر لیف لیا ندی سارا عالم تریبا
 نور ایمانوں چائن ہو یا ننھا کفر موکالا
 جھولی خیر پیاسر کاروں عبدالستار جہانوں

حمد پڑھاں پاک خدا نون دم دم شکر ہزاراں
 رحمت بھریا برکت بھریا شرم کریمی بھریا
 جس دم سوہنا رہبر آیا سوہنے شہدے والا
 کھرو چہ دولت بھیجی رہنے فضلوں خیراں نون

ہو قربان پیارے کارن میں جملوات پہنچا وال
 کرن روایت گردیدینے خندق جہول نکالی
 تن دن گذر گئے اس کاروں راوی ذکر لیا یا
 پتھر داک تختہ آہا توڑ یا مول نہ اجاوسے
 اوڑک سرور عالم اگے اولوں عرض سنائی
 سنکر سرور عالم سوہنے قدم مبارک پایا
 ہو گیا اولوں خاک برابر جو نگر رنو دانے
 حضرت جابر حضرت دیول جہول دھیان اٹھایا
 شکم مبارک اوپر بدھا پتھر فاقے پاروں
 نال شتابی گھروں آیا اوہ مقبول رہا نا
 ہے تن میر جواں داڑھا عورت عرض سنایا
 حضرت جابر کھول سنائی جوئی حقیقت آہی
 عورت کہیا پکا وال روٹی میں قربانی جاواں
 اپرتوں جس وقت لیا اول سرور عالم تائیں
 مانڈی پاکر گوشت دھریا خوشی نہ تھلی جاسے
 جابر جا کر عرض گزاری پیش حبیب غفاری
 سنکر فوج تمامی تائیں حکم رسول سنایا
 جابر نوں فرمان سنا یا گھروں جلدی جابیں
 لشکر سارا جسم ڈٹھا کیتا فکر چپاری
 جابر آکھیا وجہ خدمت اولوں میں سمجھ حال سنایا
 ایہ گل سنکر عورت بولی صاحب دین سیانی
 گوشت والی مانڈی اندر لب حضرت تے ڈالی
 کیا تنوروں روٹیاں لیکر ہر اک نوں ورتا ہو
 حکم کیتا جو ہر بھانڈے پختیں وہ وہ لکر کھاون
 وہ سوا صحاباں نے کھاوا جابر تے گھر کھانا

عظمت برکت پاک نبی وی منظور اذکر سداں
 اس وجہ باطن حکمت آہی پاک خداوند والی
 ہرگز کہے نہ کھاوا کھانا فاقیوں بھارا کھٹا یا
 توڑن باہجوں خندق وچوں کیونکر باہر آسے
 حضرت ہک پتھر آیا پیش نہ جاوسے کافی
 پیراٹھا کر مار یا اس پر راوی ذکر لیا یا
 پیراٹھا یا سی جس ویلے پاک حبیب رہا نے
 فوت کامل صبر نبی دا کیا کجہہ نظری آیا
 حضرت جابر نوں غم ہو یا باہر حد شماروں
 جلدی عورت نوں فرمایا ہے کجہہ حاضر کھانا
 یا کجہہ اس پختیں دودھ گھٹ ہو سی علم اللہ نوں آیا
 میں اس حالت اندر ڈٹھا پاک حبیب آہی
 بکر اذبح شتابی کرتوں گوشت سا متھ پکا وال
 ہے کجہہ حاضر منظور اکھانا کمن وجہ عرض سنائیں
 روٹیاں جلد تنور لگاواں رحمت عالم آسے
 حال متا یا تھوڑا کھانا کیتی اسماں تیاری
 چلو شتابی سب وا کھانا جابر یار پکا یا
 مانڈی تلے اتارن تائیں سلٹے آون تائیں
 کیوں نہ عرض بیان نہ کیتا پیش رسول غفاری
 مگر اں آپ رسول رہا نے بھونوں آکھ سنایا
 کیا غم ہے کجہہ اس وجہ ہو سی حکمت پاک ربانی
 آئے اندر بھی لب ڈالی ذات مبارک عالی
 گوشت پیچے نال نکالو مانڈی تلے نہ لا ہو
 کھا کر جتنا طلب کسیدی فارغ ہونڈے جاون
 ایسا عظمت برکت بھریا سوہنا نبی رہا نا

متم خداوی کر کے جابر باقی ذکر سنا یا
گوشت کنوں برابر ہانڈی پر پر جوش لیا ہے
اپہ کچھ عجیب نہیں فرماؤں منظم ہو رہی بخاری
برکت عظمت پاک نبی دی صفت نہ کتنی جاو
حضرت جابر ذکر سنا سے صفت رسول غفاری
پندرہ سو اصحاب نامی ساتھ رسول پیارا
مشکل منزل سفر دورا و اختتم ہو یا سب پانی
عرض کینا اصحاباں ادبوں یا مقبول رہانا
سن عرضاں سردار دو عالم ہو رہے کچھ فرمایا
جس دم چھ گلی دیو چہ خیریں رکھیا ہتھ پیارے
دو روں اچھل باہر آئے تیز جویں پر نالہ
بھہر بھہر مشکال سے جاؤں بولوں حمد ہلال
پندرہ سو سب شکر آما جابر ذکر سنا ندا
واہ واہ نیک نصیبانوں اوہ مقبول الہی
سبھ عرضاں منظوری ہو عن جو فریاد لبیاؤں
ہے سو مفلس عاجز آؤں حاجت مند مانے
ہو رہا بیان سناواں تینوں نشان رسول سچاوی
ذکر کرے اصحاب نبی و احمد اللہ انصاری
باپ میرے وی ختم حیا نبی جہوں شہاد ہوئی
قرضے والے لوگ میرے گھر آؤں دار و داری
غم بھینیں میں دل ہو یا مانا نا پیش نہ کاٹی جاوے
جتنا قدر کھجوریں اتن جمع کر بیدا جاواں
جمع انبار ہو یا جس ویلے میں حضرت دل آیا
تا جو ساتھ میرے نہیں ہو کر کرو سوال انہا نوں
اکھڑے کھلے کچھ دیو نہ کتنی حضرت شاہ ابراہاں

جس دم لشکر کھا گیا کھانا میں ہانڈی دل آیا
وچہ کنالی پورا آٹا قطر برابر آو سے
زمین انبر سب برکت بھہر یا ہانڈی کون بچاری
ہو قربان معنف ادبوں ہو رہا بیان سناوے
جدوں حدیبیہ سے دل حضرت کتنی جنگ تیری
روشن چند مبارک نوروں سوہنا نبی سوہارا
کوئی وسیلہ نظر نہ آوے رحمت باہجہ زبانی
پانی باہجہ نامی لشکر ہو گیا بہت منا
پانی والی چھاگل اندر دست مبارک پایا
انگلیاں بھینیں ٹھنڈا پانی نکلیا پنج نوا سے
لے لو پانی حکم سنا سے سوئے شعلے والا
رج گئے رحمت دے یا بھینیں من گھوٹے سوالاں
لجہ پر واہ نہیں بے لکھ ہو ندا کل رہا یا جا ندا
نال پیارے دلبر جانی جان جنہاں دی آہی
جے سواو گنہاں سے ہو وں گل سراواں پاؤں
حاضر ہو وں ہوالیاں شامل ہر دم فضل ریلے
سننے والیا کروں حاضر بخشش رحمت پاویں
ایسا برکت عظمت بھہر یا خاص حبیب غفاری
قرضہ رہ گیا میرے سر پر باقی مال نہ کوئی
کران تقاضا میرے کو لوں ہی مصیبت بھاری
آپو آپ بلا سے بنوں بک آئے بک جاوے
باغ اندر سبھ رکھیاں میں گھر و چہرے نہ لیاواں
تھوڑا مال ہزاراں قرضہ آگر حال سنا پا
طاقت نہیں جو ادا کران میں مہلت وہیں اسانوں
ایسے طور وسیلہ ہوں کارن او گھہاراں

جتنے سن اوہ قرضے والے بیٹھے مجلس لائی
 اے عبداللہ توں کس کارن نال اکابر لبیاویں
 سرور عالم ساتھ تنہا ندے بات نہ کیتی کافی
 آپ اینہا ندے کارن ڈھیریاں جدا بنائیں
 اوہ کم نال شتابی کر کے خدمت اندر آیا
 چلو جو حاضر ہے بھولے لورا ضعی ہو کر سارے
 چلے گئے سب ساتھ تنہا ندے کسے ختم عذر سنایا
 دست مبارک ہک ڈھیری پر جسویے لکھیونے
 جس ویلے کارن توں لگے اتنی برکت ہونی
 ہو رہا ہو رہا یا بھیر پو جھہ اٹھا ون
 چار ہزار تے اٹھ من پکا تل گیا یک باری
 برکت عظمت سرور عالم رحمت جھڑیاں لایاں
 تا پھر عبداللہ کے باغوں سرور عالم آیا
 حضرت عمر پیارے تائیں جان خوشخبر سنائیں
 دم دم حمد رہا نا بولے عبداللہ انصاری
 واہ سبحان اللہ کجہہ تھوڑا ہور بیان سناواں
 حضرت ابو طلحہ رضی اللہ اس دا ذکر سنائیں
 ام سلیم جو صالحہ بی بی عورت اسدی آہی
 اج سرور دو عالم تائیں فاقہ نظری آفے
 حضرت ابو طلحہ جسویے ایسا ذکر سنایا
 روٹیاں اسدی چنی اندر خوب لپیٹ چھپایاں
 عرض کریں جا خدمت اندر یا محبوب رہا نا
 لڑکاسی تدرول انس پیارا عمروں وس برس اندا
 میری طرفوں بھی حضرت نوں عرض سلام سنانا
 جا کر ادبول انس پیارے عرض سلام سنایا

دیکھیا جدول رسول رہا نا سخت کلام سنائی
 کچھ نہیں حاصل اس گل اندر کدے نجات پاویں
 مگر ان حضرت میرے تائیں کن وچہ بات سنائی
 باغ تیر لوچہ پھیر لیجا ساں اسیں اینہا ندے تائیں
 قرضہ لیون والیاں تائیں حضرت نے فرمایا
 باقی مالوں عذر نہ کوئی آکھیا نبی پیارے
 باغ اندر جا سرور عالم قدم مبارک پایا
 چڑھ بیٹھے اس ڈھیری اوپر توں حکم دتوں نے
 قرضہ ختم ہو یا سبح اسدا دعوی رہیا نہ کوئی
 لے لیا اپنا حق برابر ہراک نوں شر ماون
 او سے قدر سلامت ڈھیری بیٹھے نبی عفار دی
 سبح عبداللہ کے گھڑیاں ڈھیریاں جویں بنایاں
 نال خوشی اس ویلے اسنوں ایہ فرمان سنایا
 حق تیرے وچہ کردا ہسی اوہ بھی روز وعائیں
 ذکر کیتا سبح یاراں اگے قرض لٹھا یک باری
 فضل کنوں منظور لوراں گل مراواں پاواں
 اس نے جانا ہے ارج فاقہ سرور عالم تائیں
 جا کر حکم کیتا اس تائیں اس مقبول الہی
 جے موجود ہو فے کجہہ کھانا جلدی بھجیا جاہے
 حضرت انس تائیں اسویے مانی جلد بلا گیا
 نال محبت دیکر اس نوں باتاں ادب سکھایاں
 ابو طلحہ نے ایہ تسناں کارن گھڑیاں بھجیا کھانا
 بھی فرما فے مانی اسنوں راوی ذکر لیا ندا
 جس دم جا کے حاضر ہوویں یا فرزند سببانا
 ایہ ہے ابو طلحہ کے گھڑیاں کھانا حاضر آیا

حضرت اکھیا لہجاہ کھانا آپ اس میں حبیب آواں
 بھی فرمایا سرور عالم خوش ہو کر اس تائیں
 ٹکڑے کارن حاجت جہنوں جو آئے سو کھاو
 اسٹی اصحاباں راج کھانا کھاوا جنتی حاجت ہونی
 عبدالستار ذکر پیارا ہو رہا بیان سنا میں
 تا جو خود رب کرم کماے کر منظور بلا وسے
 ادب کنوں دل حاضر کرتوں سننے والیا پیارا
 نہ لکھو موڑیں اس درباروں نا کر ترک پیاروں
 کیوں نہیں اتوں حاضر ہو نہ کھلے جنتوں جانا
 دامن پکڑ پیاسے والا پاویں قرب حضور ہی
 ہو رہ بیان سناواں تینوں جو ہیں روایت آئی
 کہیں لگا جو ہیں مانی میری حسب نبی دی آہی
 کر کے صاف کھجورال اس نے روغن اسوچہ پایا
 وچہ پیالے پا کر مینوں حکم سنا یا مانی
 بعد سلاموں حضرت آگے کر کے ادب لگائیں
 ایہ کچھ محفوظ اناں پیاراں بھجیا اسال تسالوں
 انس کہے ہیں جا کر کھانا پیش حضور لگا یا
 سنکر سرور عالم سو ہنا خوش فرمان سناوے
 میں ہر طرف بلاواں سمجھوں کران بلند آوازہ
 تن سو قدر ہو گئے حاضر کھانا کھاو وں واسے
 اس دن اول پیالے وچوں سمجھ کوئی کھا گیا تا
 بیلو نشیں اٹھا لو پیالہ ایہہ فرمان سنا یا
 کون بیان سناو وں والا کیا توفیق قلم دی
 ہک بٹنرو دی بیٹی آئی بچھیا نبی سو ہار سے
 ہک مٹھ قدر چھو ہارے میں لڑکی عرض سنائی

ابو طلحہ سے گھر پہنچے شوقوں ملکر دست کھاواں
 ہر دل کریں بلند آوازہ ایہہ گل کہنا چاہیں
 ابو طلحہ سے گھر دل آون پاک نبی فرماوے
 فضل الہوں باقی کھانا رہیا ہر برہ سونی
 فضل غفاروں الیں بازاروں سوواکتی جائیں
 رحمت نظر ہوئے سرکاروں جلوہ یار کھاوے
 جہت تک تول قربان نہ ہو وین ملدا نہیں پیارا
 قطباں و دیاں عزتاں پایاں او سویلے پاروں
 نہیں ناں دوزخ ہوگ ٹکانہ مشکل جنت جانا
 منہ کھتیں اتوں دل غیراں دل ایہہ گل نا منظور ہی
 حضرت انس اصحاب نبی دے خبر جو ہیں فرمائی
 سجب تیار کیتا اس جلوہ کارن نبی آہی
 لذت کھریا سجب مالیرہ تیریں دار بنا یا
 لے جا پاس نبی سرور سے بھی ہک بات سکھائی
 میری طرفوں خدمت اندر اتنا عرض سنا میں
 جے منظور ہوئے سرکاروں بڑی غنیمت سانوں
 بھی اسویلے مانی طرفوں عرض سلام سنا یا
 جلد بلا سب لوکاں تائیں جو نہ تھو نظری آئے
 ہر مسکیناں کارن کھلا جنت وادروازہ
 دست مبارک سرور عالم رکھیا وچہ پیالے
 چلے گئے تا حکم سناوے پاک حبیب رانا
 اگے نالوں بہتا کھانا اس وچہ نظری آیا
 جیونکر حضرت نبی اکرم دی صاحب سرب کج دی
 کیا کچھ گھر کھتیں بیکر آئی کہیا رسول پیار سے
 اپنے بابے ماسے کارن ایہ کچھ دیوں آئی

اس دن سائے لشکر تائیں نہ چوں تنگی آہی
چادر اوپر سماون تائیں اتنا ڈھیر لگا یا
تا سبھ فوج بلانی سرور خاص حبیب گرامی
رج کر کھاوا فوج تمامی اتنی برکت ہوئی
ایسا فضلوں بہر سو بہنا بھیجا رب تعالیٰ
یاد کراں ہک ذکر عجیبہ شب رکتا بلوں پوری
سی اک عورت صالح بی بی اس وا ذکر سنائیں
لیکہ شہد خدا ہے پیارے بھانڈا جلد پہنچا یا
اتنا غم اس بی بی کیتا جس دی حد نہ کافی
اوب کنوں اس حضرت اگے آکر عرض گزاری
سرور عالم نے فرمایا بہت محبت پاروں
کچھ غم نہیں سبھور تو کھاوا امر نبی فرمایا
کتنے عرصہ سال دہانے حال خداوند جانے
اوسے طور زسیا وچہ بہ تن شہد برابر ہوئی
اس بھانڈے تختیں شہد نکالی ہوئے کسے وچہ پائی
حیرت کھا کر حضرت اگے آکر حال سنیا یا
ہتھ اساطے پاروں برکت اس بھانڈا پوچھ پائی
جے تیس بھانڈا نہ بدلانے فضل کنوں رہ سائیں
گراں ایہو بقدر سبھی کہے رسول رہا نا
کچھہ پہ واہ نہیں شان محمدی ہو بیان سنواں
ہدن حضرت ابوہریرہ پاس نبی دے آ یا
اس وچہ کل کھجورال سمیں راوی ذکر لیا ہے
ہتھ وچہ پک کھجورال سرور نیک دعا فرمائی
جتنا قدر کھجورال حاجت ہوئے تیرے تائیں
لیا کر حضرت ابوہریرہ ہک پوری وچہ پایاں

پکڑ چھو ہائے چادر اوپر سے طنبی آہی
چاروں طرف زمین پہ چھڑے راوی ذکر لیا یا
سن فرمان سب حاضر اولو بوجہ کل سلامی
عظمت وچہ نبی سرور دی حمد کہے سبھ کوئی
خلاق عظیم کریم پیارا سوہنے شعلے والا
بول عزیزانیک نصیب پاویں قرب حضور ی
شہد کنوں اس کھجور کھانڈا بھیجا حضرت تائیں
شہد کنوں اس کھجور کھانڈا کھچر اسے کسر آ یا
شاید کس تفسیروں ساڈی نامنتوری ہوئی
ایہ کیوں نامنتوری ہوئی میں حدتے میں واری
اوہ سبھ تیرے کارن آ یا خالق دی سرکاروں
ہرون ورتن کھاون اسنوں راوی ذکر لیا یا
خرچ کشادہ کرن ہمیشہ اوہ مقبول رہانے
آخر نول اس بھانڈے کارن جدول ضرور ہوئی
پھر اوہ بھانڈا ہو گیا خالی برکت رہی نہ کافی
سن کر حضرت سرور عالم کرم کنوں فرمایا
کدی نہ ہوندی جاو نوالی کیا رسول آہی
بیشک شہد برابر رہند روز قیامت تائیں
ہرگز ہرگز پھر نہ آوے جہڑا وقت و ماناں
پہ کر جام محباں تائیں کوثر جام پلاواں
مختور اقدر کھجورال لیا کر اس نے عرض سنایا
کھیس اسوچہ دعا فرماؤ اللہ برکت پاس ہے
جس بوزی وچہ رکھو کھاو بھی ہک بات سنائی
پاکر ہتھ نکالیں باہر پوری نہ اٹسائیں
کتنی مدت راہ مولا دے کھاویاں بھی ورنایاں

گنتی خرچ حساب نہ معلم جانے مالک سائیں
 بعد نبی تھیں ابو بکر رضوی شاہی پھر عمر دی
 حضرت شاہ عثمان ولی دی جدوں شہادت ہوئی
 جیوں جیوں ظلم زیادہ ہوئے نازل ہوں بلائیں
 ظالم ظلم کموں والے تو بہ طرف نہ آوں
 یوں ظلم کموں والے برا زمانہ آئی
 ظلم کموں والیا جلدی ظلموں پکڑ کنارا
 ظلم کنوں کسے عاجز تائیں جو کوئی دکھ پہنچا سے
 تیریاں بدیاں ویکر اسنوں دوزخ اندر دھڑسوں
 سن انساناں حب نبی وی جو نکرتیں وال آسے
 عظمت برکت شاہ سرور وی ہو رہاواں تنوں
 حضرت انس نول ماں پیاری پلے نبی دلیانی
 دعا فرماو اس جسے کارن کیم سے رب سائیں
 اسدے حق دعا فرمائی پاک حبیب غفاری
 ماڑ سپال باخچہ اسدا کسے تہ سے عالی
 اسدی نسل مبارک تائیں اتنا رب ووہا یا
 ہکدن اسدے گھر وچہ آسے خیریں نبی الہی
 بدن منیر پیشانی اندر مڑھہ کا تھیں جاری
 اوہ کپڑا گھر وچہ تیرک حضرت انس ٹکا یا
 جدوں جہانناں کارن کھانا حضرت انس لیا سے
 پھر اوہ دسترخوان اکھا سے کھا جادوں جد کھا تا
 ہکدن گھر دن جہانناں کارن کھانا انس لیا یا
 اس کپڑے سے پر کھانا رکھیا اسان کر امت آئی
 جس دن دم نہ ہوں بجا نہ بلیا سخت آواز سنایا
 اسدے جیوں جیوں حضرت اندر سے کوئی نظر لگا سے

کھا دن ورنہ بھی کچھ دیوں حاجت مند تائیں
 برکت رہی برابر آہی پاک نبی سرور دی
 غیرت ربدی نازل ظلموں برکت رہی نہ کوئی
 ظلموں سختیاں ملن سترائیں بے تقصیراں تائیں
 قتل ہووں وکھ باہجہ گناہوں مال ہلاکت پاوں
 ہر ظالم اپنے اوپر کسے نہ عیب ٹکا یا
 نہیں تال ظلموں دھریا جاسین جیوں لکڑی پڑا
 چپ کرو پھر عدالت ہوندی پاک خدا فرماو سے
 ایہ دن ہوگ مبارک تینوں ایسا رضی کر ساں
 اس تھیں وونی رحمت ربدی نہیں دل پھر اپنے
 جبکہ توں دل تنگ ہوویں کم فلانا تینوں
 خادم کر کے بھی اس کارن اولوں عرض سنائی
 مال اولادوں برکت ہوئے میرے بچڑے تائیں
 اس وابع ہمیشہ یکے سال اندر و واری
 اتنی برکت ہوئی اولادوں گرم کنوں رب عالی
 یک سومر و بہادر ستگی اس نول رب دکھا یا
 مگراں اس دن موسم پاروں گرم طبیعت آہی
 صاف کیتا اک کپڑا لے کر پاک حبیب غفاری
 کدے نہ اس نول لیں دو اے اب لیر چہ آیا
 اس پر روٹیاں رکھن کارن اولوں آن چھا سے
 بہت رکھے تھہ سبانی اسدی اوہ مقبول رہا نا
 جس دم کھا کر فارغ ہوئے اتنا سخن ستایا
 حضرت انس کلام نہ کیتی جلد آگ چسائی
 اس کپڑے نول آتش اندر حضرت انس دکھایا
 آتش اثر نہ کر دی استوں ادب کنوں شہاد سے

بہت سفید ہو یا جس ویلے باہر پکڑ لیا یا
مطلب اسد او سوسانوں یا مقبول الہی
آکھیا اس نے سنو تسانوں اسد حال سناواں
گرمی کنوں پسینا آیا اس مقبول حقیقی
اوہ کچھ مٹھکا اس کپڑے نوں لگا اوں دھاڑے
وہو وندی جد حاجت ہوئے آتش و چہ و گاواں
سنکر دوست چھن ولے بہت ہوئے قربانی
عزت عظمت شان محمدی ختم نہ کیتا جاندا
روز ششتر کلی بنیاں وچوں حضرت نوں سرکاری
حضرت انسؓ کہے جد ظلموں ترٹا وندی وا
ریدی طرفوں پاک نبیؐ ول جد سلام لیا یا
اس منزل وچہ ہو ر زیادہ عزت شان تسانوں
حکم کرو تا اسیں تسانوں کچہ اس وقت دکھاواں
کتنی وور وخت کھلاسی جبرائیل بتا وے
آ میرے دل جد اس رکھ نوں کہیا رسول الہی
پاڑ زمین نوں دوڑ یا آیا پیش رسول گرامی
کتنا چہ حد ہو گیا اسنوں وحی سوال سنا وے
آکھیا حضرت اتنا کافی اسیں ہمیشہ راعنی
اے پر وند مبارک جس کے نوڑ یا پاک نبیؐ وا
کچہ پروا نہی اسیں ہوڑاں جے ساڈیول اوں
ایسا عظمت رحمت پھر یا سوہنے شملے والا
ایسا اثرماں والا ہادی یا یا نیک نصیباں
حضرت ابن مرہ فرما وے خیر حدیث تہامی
جاہک دستی تہو وور عالم قدم مبارک یا یا
حضرت سنکر اتوں چلے ویر نہ کیتی کافی

حضرت انسؓ اگے کچھ پارل اوں عرض سنا یا
کیوں نہیں آگ جلا یا اسنوں کیا ایہ حکمت آہی
پکدن ساڈے کچھ وچہ خیریں آیا نبیؐ سچاواں
اس کپڑے نوں لیکر حضرت پھر یا اوپر پیشانی
اسدی برکت اسدے تائیں آتش مول نہ ساڈے
رنگ سفید ہوئے جس ویلے باہر پکڑ لیا واں
برحق دوست نبیؐ رہا تا راہ سر پرہ حقیقی
واہ واہ نیک نصیب تنہا ندر تہری جنہا ندا
کلی امتاں تھیں امت اسدی ب نوں بہت پیاری
جاری خون ہو یا سو ویلے آون ہو یا وحی وا
کچہ نہیں کہتا صابر رہنا ایہ پیغام سنا یا
شان تساڈا رب نوں معلوم کچہ نہیں خبر تسانوں
کرو حکم دکھاں اسانوں سوہنا نبیؐ سچاواں
اپنی طرف بلاوا اسنوں شان جتا وے جا وے
پا سا مارے یا اید صہرا و و صہرا تول ہو یا راہی
ادبواں جھکی خدمت اندر ہو یا آن سلامی
جے فرماں کرو اس تائیں اپنی جگہ جا وے
بھی فرمایا بہتر ہو سی جوئی رضارب قاضی
کہن لگا اس ویلے اس نوں دوست تہری علیہ
دورخ بھائی تھیں سچ جاویں جنت رحمت پاری
رحمت عالم آکھیا اسنوں فضلوں حق تھلے
ہر ہر حال کرے مخواری سنے سوال غریباں
سفر اندر اسیں حاضر ہے ساکھ رسول گرامی
دوروں وچیکر رسول اللہؐ ششتر آواز ستا یا
جتنے ششتر کھلواں ایسی قدم لکھ خسرمانی

سجد سے اندر حاضر ہو یا اولوں شتر من تا
 جد اس شتر سنا کر عرضاں سجدے تختیں کھریا
 اس نول حضرت سرور عالم نرم کلام سنائی
 اس نے کہیا نہ و بچاں اسنوں یا سرور پیارے
 گراں ایہ کجہ حال اساو عرض حضور سناواں
 حضرت کہیا خریدن اسنوں حاجت اسان کائی
 شتر کہیا میں سفر اں اندر بھار برابر جاواں
 پس بن ایس بچارے او پر نہتا بوجھ نہ پائیں
 عدلوں ہوگ خدا صی تیری جیکر عمل کما سیں
 اتنا حکم سنا کر رضی کیتا شتر بے چارا
 بن مسعود و چھایا بستر سو گئے نبی سفاری
 کیا و بھین یک رکھ نئی دل دوڑ روانہ ہو یا
 کتنا وقت حضور کھلو کر ہو گیا پھر روانہ
 آیا سی اک رکھ نسا نول یا مقبول آئی
 حضرت کہیا اجازت بیکر خالق دی سرکاروں
 چلا گیا پھر اپنی جاگہ امر کنوں رب عالی
 مگر اں کافر مشرک ظالم کفروں باز نہ آواں
 معجزہ ہو رہا تھا اصحاباں عظمت نبی ربانے
 یک دیوانہ لڑکالے کر عورت حاضر ہوئی
 بے کوئی آفت سو پہ داخل حال و نڈ جانے
 میرا نام محمد ہے بس اپنا نام سنا یا
 جس ویلے سرور دو عالم اپنا نام لیا سی
 ابن عباس کہیا اک کافر کرے سوال زبانی
 یک کھجور کھلی سی بیڑے اول وھیان کیتوئے
 وہ سبحان اللہ جداں نول امر نبی فرمایا

کسے آوازہ عاجز ہو کر سنے رسول ربانا
 اسدے مالک تائیں حضرت جلدی نال بلا یا
 بیع کر دیہ شتر اسانوں قیمت لے لے بھائی
 راہ مولدے دیاں تسانوں کیتا عرض بچارے
 ہو را اساندے شتر نہ کوئی ٹکڑا کوئی کس وائل
 اس کارن اسیں لیندے آپ قیمت دیکر بھائی
 کرے نہ مالک خدمت میری یا مقبول سچاواں
 خدمت کریں برابر اسدی آکھیا اسدے تائیں
 نہیں تاں ظلم تہوتی پاروں ووزخ دھر باجائیں
 طلب آرام کنوں ہک تھاویں کیتا نبی اوتارا
 حجب تماشا قدرت والا دیکھیا فوج پیاری
 خدمت و چہ تہی سے اولوں حاضر اں کھلو یا
 عرض کیتا اصحاباں جسدم جا گیا نبی یگانہ
 چلا گیا کجہ وقت کھلو کر ابہہ کیا حکمت آہی
 آیا سی اوہ طالب شوقوں طلب بارت پاروں
 ہر چیزاں نول حکم الایہوں حسب رسواں والی
 با بچہ انہاں تختیں جو ہر چیزاں نبیاں تختیں شتر
 جا پیچے ہک موضع او پر پانی حسن ٹکانے
 مجنوں حال ہمیشہ رہندا ہوش آرام نہ کوئی
 تا پھر لڑکے دا ہتھ پھر کر آکھیا نبی ربانے
 نکل شتانی اس لڑکے تختیں اس ویلے فرمایا
 چلی گئی چھڈ آفت اسنوں کوئی نہ عذر کیتا سی
 تاں میں جاناں نول پیغمبر کوئی دکھاں نشانی
 آمیرے دل ہک ڈالی نول اتنا حکم و نونے
 ترٹ درختوں حاضر ہوئی کلمہ بول سنا یا

جاہ ہن پھر مکان اپنے پر کہیا پیغمبر عالی
ایہ کچھ دیکھ اعرابی ادبوں کلمہ بول سنا یا
کرن روایت حکم رہا نا حدوں رسول لیاندا
بہت انہاں تھیں جھگڑن آون شور فساد و مچا
ہکدن بہت ہجوم کفاروں پاک رسول دوائے
ہتھ وچہ گوہ پکڑی ہوئی ہو اعرابی آہیا
ڈگر سنا یا اسدے تائیں بے ویناں مچھولاں
سبھ نول کہتا میرے اپر ختم نبوت ہوئی
بن عبد اللہ نام محمد لوکاں جدوں سنا یا
سنکر حضرت عمر پیلے سے قبضے تے ہتھ دھریا
اکھیس کوں سلامت جاوے اچا بولن والا
قسم بتاندی کردے نہ مناں سچ رسول الہی
رکھوئی اس حضرت اگے دیر نہ کیتی کافی
کہہ نول کسیدی کریں عبادت دس اساتے تائیں
اکھیس کرے عبادت رب دی ہر مسکین بیچاری
اس بن کوئی نہ دو جا مالک وچہ زمین آسماناں
اس ویناں برابر تانی ہو رہ شریک نہ کوئی
میں ہاں کون بتا سبھ لوکاں پھپھیا نبی اللہ سے
ہو قربان اعرابی ادبوں کلمہ کہیا زبانی
دل مردہ رب زندہ کیتا جلوہ پاک حضوروں
عبدالستار اس دروائے جس نے جھاتی پائی
کسنوں طاقت رہو معلم نشان نبی سروردی
حضرت جابر خیر سناوے من نول پار سیا نے
پر شے کارن پاک نبی نول سی کچھ حاجت ہوئی
ہک رکھوئی دی نول سروردست مبارک پائی

حلی پھر امرا لہوں اوس مکانے ڈالی
دل وچہ چانن ہو گیا نوروں گھر والا گھر آ یا
سنکر نیک ایمان لیا سے نیک نصیب جتنا نڈا
سخن بے ادب شکایت بولن دوزخ بھارا کھاو
رب نبی دا حکم جھوٹھا دن منہ کاسے دل کاسے
کیا موجب سے ایہ جس کارن لوکاں شور چچا یا
ایہ ہک ہاشمیاں وچہ ہو یا دعویٰ کرے رسولان
سنکر ایسا تھئے مہر یا جسدی حد نہ کوئی
قسم بتاندی کر کے ظالم ڈا ہڈ زور دکھا یا
منع کرے سرور دو عالم جوش نہ جاوے جہ یا
کہیا اعرابی اپنے دینوں ہلنا نہیں سوکھا را
مگر ان شرط جو ایہ گوہ پوسے دیوے صاف گواہی
جس دم ٹرن لگی وچہ مجلس حضرت دی بلانی
ادبوں خدمت اندر بولی امرکنوں رب ساییں
جس بن کوئی نہ پالن پارا کارن خلقت ساری
اوہ رب بند گیا نہ اسائیں خالق جن انساناں
پو جا کرن جو ہو کسیدی و ستمن کافر سوئی
کلمہ پڑھ کر اکھن لگی تیں رسول خدا سے
امر قبول ایمان لیا یا پیش حبیب حقانی
اندر باہر چانن ہو یا وحدت والے نوروں
کچھ پر واہ نہیں کہیا گروی سبھ دولت گھرائی
پر بت رکھ حیوان درندے سے ادب نامی کرے
میں اسویلے حاضر آسا تھڑ رسول رہا نے
دور کھ جدا کھلوتے آہے پر وہ ہو نہ کوئی
جیونکر شتر مہاروں پکڑن مگرے ٹرو آہیا

پھر لیا تو وہ جے تائیں شاہ سردار پیارے
فارغ ہو کر پھر پہنچائے آپو اپنی جسامیں
جے کسے رکھ دی چھاویں جا کر کرے آرام پیارا
جنول سورج و صعدا جاوے اوہ را کھ تول ہووے
ہلکن تلے درخت نبی نول ہو گئی نیند پیاری
عما حتر ہو گیا کافر ظالم کارن قتل ارادے
آکھن لگا جہن میں تھیں کون بچاٹے تینوں
تا بستر تھیں اسنوں حضرت جدیہ سخن سنایا
لیکر تیغ مبارک اسنوں پاک نبی فرماوے
کہن لگائیں اوہ کم کیتا جو کم بے مجھولاں
چھوڑو تا پھر اسدے تائیں ذات مبارک عالی
چھوڑو تا سرور دو عالم رحم کنوں اس تائیں
آپ روف رحم خدا نے اس وانا نام سنایا
ہلکن ظلموں تنگی پاروں عرض کیتا بھریاں
حضرت آکھیا رحمت سانوں آپ خدا فرماوے
حضرت علی بیان سناوے رعی اللہ تعالیٰ
ہک یہودی تھیں کچھ قرعہ سرور عالم چایا
اس ویلے کچھ حاضر تائیں کہیا رسول پیارے
آکھن لگا وہیو شتانی نہیں تائیں نہیں جانانا
جدول یہودی اچا لوے بیت غصہ وچہ آوے
بیٹھا رہیا یہودی اسدن پاس رسول غفاری
تنگ ہوے اصحاب تمامی اٹھ اٹھ مارن آون
حق داراں دینال برابرہ لائق سخن نہ کرناں
اوسے حالت وچہ یہودی ساری رات لنگھائی
گذر گیا جد وقت صبح و اسورج باہر آ گیا

پر شے کارن اک مکملے دونوں جوڑ کھلاوے
قدر نبی وارب نول مسلم ہیں کیا سفت منائیں
ادبول ڈانیاں سمجھل جاون دور گمرن چکا را
جاں تک حضرت جاگن ناہیں اوسے حال کھلوے
تیغ مبارک رکھ کر چھاویں سوں گیا نبی غفاری
جد اس باہر تیغ نکالی جاگے نبی خداوے
حضرت آکھیا حافظ اللہ اوہ رکھو الامینوں
جھڑ پی تیغ تے بازو اسد ہرگز سہٹھال نہ آیا
امر کیتا ہن ساڈے کولوں تینوں کون بچاوے
اوہ کم کرن تسانوں لائق جو کچھ کار رسولان
بے نبرال پر رحم کماون کار رسولان والی
ایسا صاحب حکم نہ دو جاندر ووس سرائیں
خلق عظیم کلام اللہ وچہ اسے حق فرمایا
و عا منکوب تخم اٹھاوے ظالم قوم کفارال
میں نہیں آیا لعنت پاون شرم خدا تھیں آوے
ایسا حکم نبی سرور و امیں تھیں سنو حوالا
کیتا سخت تقاضا اس نے لینا متگن آیا
تاں اس ڈا ہڈا غصہ کر کے کیتا سخن دو باوے
خدا نہیں اسپں حاضر حاضر آکھے نبی ربانا
سرور عالم حکم کماوے نرم کلام سناوے
اوسے جاگہ سرور عالم پنج نماز گزارے
ہراک تائیں شاہ رسولان ایہ فرمان سناون
جو کچھ سخت کلام سناون واجب اسدا جزناں
دل وچہ نبی پیارے تے تائیں خفگی مول نہ آئی
ادبول ہو فرمان یہودی کماہر بول ستایا

پھر اس بہت عاجز ہو کر کیتا عرض زبانی
 وجہ توریست مبارک مینوں خبر چروکی آہی
 باپ اس واسی عبدالستار ہوسی ذات قریش گھرانہ
 حکم ربے کھتیں پھر اوہ صاحب کیوں ہجرت کرے
 بے عقلاں دیاں باتاں اتے غصہ کرے نہ کوئی
 حق ہو یا بس معلوم مینوں لتیں رسول رب نے
 عرض کراں ہک خدمت اندر یا سر وار یگانہ
 جنتاں مال میرے گھرانہ عرض حضور سناوے
 اوہ مال دیہورہ مولا اول عرض سنا یا
 نور ایمانوں ولے اندر یا پاجب نظارا
 سارا مال دیہورہ مولا کچہ پرواہ نہیں سانوں
 سارا مال لٹا یا شوقوں لے گئے لوگ سوا لی
 وصلوں نور نظارہ ملیا یا پیارے والا
 پاک شہادت کلمے ابرہہ رسی زبان پیاری
 سودا کرن نصیبانوں لے فضل کنوں رب سائیں
 نال یقین جو حاضر ہوں کل مرادیں پاندے
 سننے والیا کرے سودا وقت دیا نڈا جاسے
 شربت شیریں کو نہ نہراں میوے باغ بہاراں
 عجب پوشاکاں زیور نوروں چھاپاں کنگن کٹیاں
 ٹلٹ سوا کوئی اوس مکانے ہرگز و غلٹیاں
 اوہ کوئی اس در حاضر ہوسن نیک نصیب چہانڈا
 فتح حنین اوپر جہاں پائی حضرت شاہ ابراہاں
 لوگ ہزاراں ننگن کارن آگے بہت سوا لی
 آخر چھوڑ گئے جاپیٹھے ہک لکڑی چھانویں
 بکری سچو آیا اس دن رب معلم عمالا

میں آزماون کارن آیا یا مقبول حقانی
 نام محمد ختم رسولاں ہوگ حبیب الہی
 پیدا ہوسی کے اندر اوہ سر وار یگانہ
 شہر مدینہ بارش نوروں برکت رحمت بھرسی
 سخن بہودہ کدے نہ کرے پاک زبانون ہونی
 دیکھ جمال پیارے والا آیا ہوش لگانے
 دین نصیب میر لوچہ ہو یا ادا کراں شکرانہ
 راہ مولا مسکیتاں تائیں جلدی دتا جاسے
 جس دم کلمہ کہیا زبانون جوش محبت آیا
 کہن لگا مینوں رب رسولوں کچہ نہیں ہو رہا
 اوہ کیوں ہو رکھے دل جاون ملیا یا چہانڈوں
 واہ واہ عشق پیارے والے مجروں آتش بلی
 جنت سے دل واصل ہو یا پیتا اجل پیالہ
 عشق بازاروں سودے کرے مجروں آتش بلی
 ہر دم گرم بازار محمدی روز قیامت تائیں
 خالی جاسن ایس بازاروں سڑکے لیکر چہانڈے
 ارج و ہلا سچہ جنساں ملسن جو آئے سوا آئے
 رنگ محل نورانی حوراں بھریاں ہارسنگاراں
 صاحب حسن غلاماں ہوسن خدمت اندر کھڑیاں
 لگاں سڑک محمدی دیوں جو آئے لنگھ جاسے
 جو یں زبیر اصحاب نبی وا اولوں ذکر سنا ندا
 مال غنیمت اوس مکانوں پیارے باہو نہاراں
 تھک پئے سمدن شیح کرن بختیں ذات مبارک عالی
 آگیا اک کفار سوا لی پاس رسول سچا ویں
 وہاں پیاراں سے سن اپرا لوں بھریاں

و بچھ سوال کیتا اس کافر حاجت بول سنائی
 اے سائل جاراہ مولا سے جا مال تمامی
 برحق نہیں رسول خدا سے بھی مقبول بانے
 نال محبت پیش نبی سے کلمہ بول سنا یا
 یاد نہ رہ گیا مال لیجانا حاجت رہی نہ کائی
 جا کر قوم اپنی نول اس نے جلدی نال بلایا
 جلد قبولو حکم نبی واجب سے جنت جانا
 لے کر اپنی قوم تمامی ہو یا آن سلامی
 نور ایمان و لائقہ فضلوں ایسا چاہن لایا
 ایسا رہبر سرور سوہنا پاک حبیب حقانی
 سن کر جا بے ذکر سناو سے شان پیغمبر عالی
 اس ویلے کچھ حضرت تائیں نیند مبارک گئی
 دو طرفیں کر صفال کھلو تے صفتاں کرن پیار
 جیونکر اعلیٰ حاکم کوئی شفقت کرم کماو سے
 ہر ہر نعمت بہت عجیب لذت باہجہ شماروں
 عام آوازہ کر بھج جائیں جنتے دوست تیرے
 امر تیرا منظور نہ جس نول جو انکار لیاو سے
 اس کارن پیغام لیا یا ایہ مقبول رہا نا

سن کر اکھیا سرور عالم دیر نہ کیستی کائی
 سن فرمان نبی و اولوں کافر ہو یا سلامی
 اچ تسلی ہو گئی میری آیا ہوش ٹکالے
 جنت رحمت وادروازہ راہبر آن دکھا یا
 جس گھر قدم مبارک پا یا ساری دولت آئی
 سچ کر جانو سرور سوہنا سچ فرماون آیا
 اس کھنیں جو انکاری ہو سی اس پر غضب بانا
 درج ہو سے اصحاباں اندر پا یا شان گرامی
 اوگتاراں تے بدکاراں قرب حضوری پایا
 ہو قربانی ملک نورانی کرن بیان زبانی
 ہلکن ملک لکھے آسمانوں امرکنوں رب عالی
 حاضر کھلے جگا ون ناہیں اولوں ملک الہی
 اس کارن ایہ صاحب آیا خالق وی سرکاروں
 مسکیناں محتاجاں کارن کھانا بہت پکائے
 ہک سرور اکابر تائیں حکم ہووے سرکاروں
 بیشک آون کھانے کھاون کھیرے خزانے تیرے
 اوہ مرد و میری سرکاروں و در نکالیا جاوے
 اسدی تابعداری باہجوں کسے نہ جنت جانا

مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ

جو میری اطاعت کرے گا بہشت میں داخل ہوگا

عمل کرو قربان میرے پر جنت رحمت پاہو
 واہ واہ نیک نصیب انہاندے جو فرمان اکھاون
 واہ واہ سر فرمان اکھائے اصحاباں ابراہاں
 حضرت سرور ختم رسولاں خوش فرمان سناوے

نہیں تانا فرمانی پاروں وائم ووزخ جاہو
 کافر مشرک ووزخ جا سن کدے نجات نہ پاون
 حب نبی وی عالی درجہ مومن تابعداراں
 شام صبح دس وار میرے پر جو صلوات پہنچاوے

جاگ پوگی اس مومن نون تون شفاعت میری
 دھنوا ندر حضرت پر جس نے نہیں درود پہنچا یا
 ابو ہریرہ کنوں بتاوں راوی خبر سناوے
 یاد و نہ کیتا اس نے یاد نہ نام الے
 روڑیکا اس مجلس تائیں امر کنوں رب عالی
 لائق ہے جو مومن پاسوں چیز کوئی کھیل جائے
 سکر نام جو حضرت او پر تا صلوات پہنچا دن
 سخت بے ادبی ترک آدالوں ثابت اپر تہا ندرے
 مگر ایس عذابوں بچنا ہوگ نصیب انہا نوں
 نور ایمانوں چائن کردی حسب نبی سرور وی
 سمجھ چیزاں دل حسب نبی وی پاک خداوند والی
 اے قرآن اتار یا نہیں سی پاک خداوند ساہیں
 اوہ کوئی چیز نہیں دنیا پر دیکھیں اندر آئی
 حضرت شاہ فرمان سناون ثابت سد گواہی
 رکھ پیار جدوں کوئی آٹے لے اولوں چاہیں
 سفر اندر سرور عالم آہی بات اندھاری
 وچہ اندھیری حضرت اگے پیری وار کھ آ یا
 سی یک پتھر رستے اندر جس دم حضرت آٹے
 حضرت شاہ عباس ویکارن طرفوں خالق ساہیں
 ہتھ اٹھا کر نبی پیار اجویں دعا فرماوے
 بے موجود پیاسویلے حاضر مختم حنا نہ
 حکم سناون کارن منیر عبدوں تیار کرایا
 ہجرول نہ نا مختم حنا نہ کون جدایاں جبالے
 دلبر باہجول ہرول تائیں مارن تیر جدایاں
 ایسا نہ نا مختم حنا بہ راوی ذکر لیا یا

جسدن سمجھ لوں خوف عذابوں جاسی کھیل میری
 کوئی نہ اسدا وضو جانو درج مدارج آسیا
 جس مجلس وچہ مطلب کارن بندہ مومن جاوے
 اولوں اکھڑا ہنڈا پڑھدا عالی دولت آہی
 اجرہ لو لوں خوبی اسنوں رب نے جدوں کھالی
 پڑھے دروشتاب یقینوں رب مراد پہنچا وے
 مود صا کر کے دوزخ دیول انہاں چھک نیچا وے
 دیکھیں گے سب لوگ انہا نوں تہروں پکڑے جانے
 پوری حسب نبی سرور وی دل دیوچہ جہنا نوں
 رحمت نازل رب اکبر وی پاک ولاتوں کردی
 پر بت رکھ حیوان پرندے کوئی نہ اولوں خالی
 رکھ پیار سلام نبی نوں کرے ہر ہر جاہیں
 نہیں سلام کیتا جس مینوں خبر یہ ہے فرمائی
 لے کھتیں اسیں باہر نکلے سا مکتھ رسول الہی
 جلدی بول سلام سناون سرور عالم تائیں
 سی اموار حبیب الہی آگئی نیند پیاری
 جلدی پاٹ گیا وچکاروں رستہ صاف بنا یا
 نال محبت پاک نبی نوں جلد سلام سناوے
 ہکدن سرور عالم لے مٹکن نیک و عاہیں
 آمین آمین کہن دیواراں پیسا آوازہ آوے
 اس نوں کتھ لگا کر ہنڈا پاک حبیب یگانہ
 جسد م اس پر سرور عالم قدم مبارک پایا
 ہو گئے جدا غریباں کولوں سوہنے شملے والا
 ہجرول تیر انہا نوں لکن جہناں مجستاں لایاں
 درو محبت والیاں کارن بالن بال وکھا یا

عجب تماشا نظر ہر مہو یا کون بیان سناوے
 یا سرور کیونکر متھیں پکڑی ترک پیاروں
 سرور عالم اگر جلدی اس پر ہتھ ٹکا یا
 وجہ جنت بھی ساتھ ساوٹے ہوگ مجالس تیری
 روون تھیں چپ کر گیا جلدی پھر آواز نہ آیا
 جے ابیں اس پر ہتھ نہ رکھدے آکھنی رہانا
 ہو روایت حضرت کارن آہی کچھ ہمباری
 جنت و جوں حضرت کارن وحی انار لیا یا
 نال محبت کھاوون لگے شاہ سرور جس ویلے
 اتنی حب نبی سرور وی سب چیزاں نول ہی
 میں پکڑی سا تھنی دے دل کر کھاوا کھانا
 نال خوشی تسبیحیاں رب نول کھانا بول سناوے
 یک گنگا مسکین مانا نا بند زبان بے چارا
 میں ہاں کون تا بولیا گونگا کر کے ادب تمامی
 اتنی باتوں اس عاجز وی ہو گئی دور ہمباری
 علم نہ مینوں عقل نہ مینوں شان حبیب سناوے
 درجہ حب نبی سرور واکون بیان سناوے
 پوری حب نبی سرور وی اصحاباں ابراہاں
 تقویت الایمانوں باہر خیر حدیث لیا یا
 ہوگ نصیب زیارت ساوٹی جس مومن تیاہیں
 بھی جس میرے وکھین والا ڈکھا ادب پیاروں
 مطلب ایہو جو کرے محبت کارن کل اصحاباں
 بھی فرمایا سرور عالم اس وجہ شک نہ کوئی
 جتنی خلقت ہے اس ویلے مشرق مغرب تیاہیں
 سبھ تھیں میریاں اصحابانوں عزت منصب عالی

سبھ کوئی درد آوازہ سن کر درود نیر چلاوے
 کیوں مسکین نمائے تائیں دور کیتا و پاروں
 میں کدی جدا نہ کر سال تینوں بہت پیار کیا
 سن کر نبی پیارے کو لوں پکڑی صبر دلیری
 جس دم دلبر بار پیارے وعدہ پچھ نہ مایا
 رو تداروز قیامت تائیں عاشق درد رنجانا
 بھجیا جبرائیل وحی نول پاک خداوند باری
 بھی کچھ عجب انگور لیا نہ سے پیش رکاب ٹکا یا
 میوے نال خوشی تسبیحیاں پڑے سن اسویلے
 بن مسعود بیان سناوے حب طفیل الہی
 کھانے تھین جد کھاوون لگا پاک حبیب رہانا
 ذکر کرے انساناں وانگول پیار آوازہ آوے
 اتول نظر مبارک کر کے کہے رسول پیارا
 تیسیں رسول حبیب رہانے عالیشان گرامی
 کون نہ بولے جدوں بلاوے پاک حبیب مغفاری
 اتنی عالی دولت مینوں جے منظوری پاواں
 حب نبی وی پاروں مومن عالی درجہ پاکے
 چیونکر شان عزت انہانوں تیاہیں وجہ شاملاں
 پاک زبانوں سرور عالم ایہ فرمان سنا یا
 دوزخ اگ نہ ساوٹے اس نول فضل کنوں رہ سائیں
 دوزخ ہوگ حرام اس کارن میری عزت پاروں
 اوہ بھی پاک گناہوں ہو سی نہ اس خوف عذابوں
 باہجہ رسول متھیں اگے جتنی خلقت ہوئی
 جتنی خلقت پیدا کر سی کچھ خالق سائیں
 جس دل ادب نہیں اصحاباں کے ایمانوں

جس دل نہیں پیارا نہاں دا اوہ مرد و در بانا
 مالک کسے اصحاب اسدا دفن جے کتیا جاسی
 ڈر و خدا تھیں ڈر خدا تھیں تے واری فرمایا
 نہیں قبول عبادت اسدی جے سوزد کما سے
 بلکن حضرت سرور عالم عرض کتیا کرا سے
 ایو غزنی بر ایر کھسن اندر دین متامی
 امر ہو یا اصحاب تسافے ساکے اسان پیارے
 جس دی پیروی کرن مومن امر کتیا رب والی
 جو دوست تیریاں اصحابانڈے اوہ سب دست ساڈے
 ایسے کالین سرور عالم ظاہر حکم سنایا
 بہتر سمجھ غفلت و چہ جانو سمجھ اصحابی میرے
 سنہ ہجری تھیں لیکر کتیا وہ سالان تک بھائی
 کل مقبول محب نبی سے ٹولہ بندہ رگواراں
 کئی ہزاراں کئی کروڑاں دوزخ اندر ترسن
 جو اصحاباں وی تابعداری کر گئے مرا و گرامی
 بعد انہاں تھیں تیج تا جین سمجھ مقبول حقانی
 بعد انہاں تھیں غفلت ساری جتنی پیدا ہوئی
 و چہ مشکوٰۃ جو اصحاباں نول سخن ادب سناسی
 ایسیسے پر جیو کر رب نے قہرول لعنت پانی
 ایہ سب عالی شان اصحاباں حب نبی سے پاروں
 ادبوں حاضر پیش نبی سے تن جاناں فریانی
 ابو بکر نول و کچھ عمر نے ادبوں اول سنایا
 حضرت ابو بکر پھر ادبوں نرم کلام سنائی
 بالیہ رسولان جتنی غفلت مشرق مغرب تاپیں
 بھی سرور نبی سرور نے ایہ فرمان سنایا

نا اس ہوگ شفاعت ساڈی اس جنت جانا
 اس پاروں اوہ ملک تمامی بخشش رحمت پائی
 جے کسے کچھ اصحاب میریدا منہ تھیں گلہ سنایا
 قہر الہوں الٹا کر کے دوزخ ڈالیا جاوے
 یارب تھیں کچھ میرے جو اصحاب پیارے
 یا اختلاف قیاسوں کرن اندر دین گرامی
 طبق زمین پر نوروں روشن جیوں آسمانی تارے
 سمجھ نول قرب حضوری دلایاں پاوں جنت عالی
 دوزخ لین انہانڈے دشمن جنت کنول دوزخے
 اصحاباں داستان خدانے و چہ تر آن بتایا
 دوزخ و چہ انہانڈے دشمن قہر الہی کھیرے
 اصحابانڈا رہیا زمانہ جو یں روایت آئی
 جنت و چہ انہانڈے پاروں جاسن کچھ ہزاراں
 ادبوں ترک جو کرن موزی توبہ باہجول مرکن
 کتیا ستر سن ہجری تک سمجھ تھیں نیک تمامی
 او سمجھ سٹھ سالان تک پہنچے چھوڑی دنیا فانی
 جیو نکر عزت شان تنہا نول پہنچ نہ سکرا کوئی
 حضرت اکھیا لعنت اس پر قہرول رب فرمایا
 ایسا حال انہانڈا ہو سی کافر مرسن بھسانی
 جنت دی سروراری سب نول خالق دی کرولوں
 گلہ انہانڈا بولن والے کافر لول شیطان فی
 بعد نبی تھیں سمجھ تھیں بہتر جو یں نبی فرمایا
 میں خود سنیاں عزت تیری خبر نبی فرمائی
 کوئی نہیں حضرت پھر برابر فضل کنول رب سائیں
 اندر خواب خداوند سالوں فضلوں دو وہ پلا یا

بہت زیادہ رنج کرتا جو نکر حکم حضوروں
 باقی دو ہدیہ پالہ نوروں دتا مگر ولی نول
 حضرت کہیا پالہ نوروں دینی علم تمام
 کون سناوے شان اصحاباں کیا توفیق اسانوں
 آکھیا حضرت ابو بکرؓ بھی عمر پیارے تائیں
 سبھ لو کال کھتیں اچھے ہو سن جیون اسمانی تائے
 سبھ اصحاباں دے گھرینے جنت وچہ دکھالے
 بکدن حضرت سرور عالم سید کل ابرار اں
 خاص حبیب خلیل اسانوں پاک خدا فرمایا
 جو احسان اسانوں کے کارن کتنا کسے پیارے
 ابو بکرؓ نے ساڈے سے اپر جو احسان کس یا
 غار اندر بھی ساڈا سا تھی امر کنوں رب عالی
 اس دن رب عالم سانوں جدا کرسی بائیں
 کوتر او پر بھی تائے ہو ہی یار مدیق پیارا

بدن مبارک کن کن اندر چائن ہو یا نوروں
 کیا مطلب اس خواہے اندر کھن بار نبی نول
 اس کھتیں حصہ عمر ولی نول بخشیا رب کر امی
 طاقت نہیں حساب سناون خیر اسلی جہانوں
 جنت وچہ مکان جو طس فضل کنوں رب سائیں
 قرب حضور ہو یا جس رائیں پاک رسول پیارے
 حال سراج سنایاں خیراں سو ہنہ شملے والے
 شان فضیلت ذکر سنایا بوسے ساتھ پیاراں
 ابو بکرؓ نول فضل حضوروں اسان خلیل بنا یا
 ادا کیتا اسان ہر دا بدلہ آکھیا نبیؐ سو ہارے
 اس نول بدلہ ویسی اللہ پاک نبیؐ سر ما یا
 جسدن ہوگ اجازت فضلوں جنت جاون تلی
 شوقوں بکڑ بکڑاں ہر چلساں بکڑ و جیدیاں بائیں
 خیر سناوے پاک بانوں پاک رسولؐ سو ہارا

لَوْ كَانَ يَدْرِى نَبِيٌّ لَّكَانَ عَدُوًّا لِّرَبِّهِ

اگر میرے بعد کوئی نبی ہوتا تو حضرت عمرؓ ہوتا۔

یعنی جیکوئی میں کھتیں پچھے نبیؐ او پایا جاندا
 مگر اں فضلوں میرے او پر ختم نبوت ہوئی
 بچد حب رسول اللہ وی شاہ مردان علی نول
 بکدن بھجیا شاہ مردان نول کارن جنگ کفار اں
 یارب ساڈی اجل نہ ہووے ایہو دعا فرمائی
 خیر سے دل سرور عالم کیتی جدوں تیاری
 فتح نہ ہووے قلعہ کفر واپیش نہ کائی جاوے
 آویگا ہک پاس اسانوں امر کنوں رب عالی

حضرت عمرؓ پیغمبر ہوندا پاک نبیؐ سر ما ندا
 میں کھتیں پچھے عالم اندر نبیؐ نہ ہووے کوئی
 ایسا شاہ مردان پیارا حضرت پاک نبیؐ نول
 مگروں کھلے دعائیں منگن حضرت شاہ ابرار اں
 جد تک خیریں نال نہ دیکھاں علیؑ پیارا بھائی
 اکتھ منزل دا پینڈا ایسی جس وچہ قوم کفاری
 بکدن سبھ اصحاباں تائیں حکم رسولؐ سناوے
 فتح مبارک ویسی اسنوں پاک خداوند والی

بھی فرمایا رب نبیؐ نول اوہ بھی بہت پیارا رہنوں معلم کس نول دیوے ایہ درجہ ب سائیں سد و شاہ مردان علیؑ نول پاک نبیؐ فرمایا حضرت جلد بلا کر اس نول لب اکھیاں پہ لائی بھی فرماون شاہ رسولان شاہ مردان سے نہیں	رب نبیؐ نول دوست رکھدا اوہ مقبول سو ہارا سکر فکروں نغیز نہ آئی سمجھا صحاباں تائیں فجر ہی خدمت و چہ نبیؐ سے سمجھ کوئی حاضر آیا ورد اکھیں و اہبت اٹھانوں یاراں عرض سنائی بک ساخت بھی و پر نہ لگی نچتیاں رب شفا میں
---	--

إِنَّ عَلِيًّا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ وَهُوَ وَلِيٌّ

بیشک علیؑ مجھ سے ہے اور میں علیؑ سے ہوں اور وہ ہر ایک

لِكُلِّ مَوْمِنٍ

مومن کا دوست ہے۔

بھی فرمایا میں ہاں اس کھتیں پاک شیر فرمائی جو گلہ کرے عثمان ولی واقہروں دو زخ جاوے	یعنی میں کھتیں علیؑ پیارا چاہے جا یا بھائی اوہ ہر مومن تائیں پیارا پاک نبیؐ فرماتے
---	---

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جناب نبیؐ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَ مَوْلَاهُ

جس کا میں مولا ہوں علیؑ بھی اس کا مولا ہے

یعنی جس دل نول میں پیارا علیؑ بھی اسنوں پیارا اس وادوئمن ساو اوئمن کے رسولؐ سو ہارا
--

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَا

جناب نبیؐ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ میں

مَدَائِنُ الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا وَأَنَا أَرَاهُ كَلِمَةً وَعَلَى بَابِهَا

شہر ہوں علم کا اور علی اس کا دروازہ ہے اور میں حکمت کا گھر ہوں اور علی اس کا دروازہ ہے

میں شہر علم و گھر حکمت و انال یقین پچھا تو
شاہ علی دروازہ اسدا ہرگز مشرق نہ جانو

سَيِّدِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

اہل جنت کے جوانوں کے سرور

جنت و چہ جواناں اپہ شان اینہاں سرور
نال محبت سرور عالم جس نول بیل چڑھا یا
ستر ہزار ملک اس کارن پڑھن جنازہ آیا
کنبیا عجم کھیں عرش الہی آکھے نبی ربانا
شاہ مروان نول امر سنا یا فضل کتوں رحمانی
خوشی کتوں شاہ مروان تائیں خوشخبری فرمائی
دور ہو یا سجدہ رو کھیں وائیزہ دست اٹھایا
حق ہو یا فرمان نبی وار حمت بے اندازہ
موسیٰ نال جو ہاروں بھائی حیدر سا کھنٹی سے
ابو تراب رسول پیار سے اسدا نام لکایا
اسدی بیٹی قاطرہ بی بی شاہ مروان دی مانی
نال محبت باپ اپنے واسل نے نام رکھایا
ول میرے نول نام پیار راحت اثر سیا سے
ادبوں نام علی اسدا اللہ دوست یک بناون
شاہ مروان دروازہ اسدا سنو بیان تمیانی
جیو نگر عاشق کرن او یگان کردوں پیار سے ول
جنت نور اینہاں سے کارن ادبوں شوق سوا یا

حسن حسین پیار سے سٹے کہے رسول غفاری
واہ واہ شان معاذ جبل و الیسا درجہ پایا
جس دن فوت ہو یا اوہ حضرت پاک نبی فرمایا
دنیا کھنٹیں ہیں ویلے اس نے کتنا سفر چلانا
سنو بیان جدول دل خیر چڑھیا نبی حقانی
علم قبول لیا مہتریزہ دیر نہ کیتی کافی
جاو خیر یہ فتح تساوی خوش فرمان ستایا
نور و تار ب اسدے مٹھوں خیر و اوروازہ
فتح مبارک خیر والی فضلوں نام علی سے
پہتے نام جو شاہ مروان سے راوی ذکر لیا یا
تیجا نام سناواں تینوں خیر کتا بوں آمی
جس دن فضلوں شاہ مروان نول فاطمہ بی بی جابا
مطلب ایہو جو باب میرے و ابھ کوئی نام بلا سے
عرب اندر اسدا اللہ معنی شیر خدا فرماون
بیشک میں ہاں شہر علم و اکہیار رسول گرامی
حضرت آکھیا ترے شخصال نول جنت کھلے بلاون
حضرت علی عمار اصحابی کھی سلیمان سنا یا

حضرت آکھیا جتنے گز سے اول نبی تسامی
 بند و بست کرن نگہبانی دین اندر ہر کاروں
 لوکاں عرض کیتا جو سانوں حال جتنا یا جاشے
 حسن حسین نے جعفر جو پھٹا بوطالب و اجایا
 سعید نے سلیمان پچھانو بھی عمارت پیارا
 یک ابو ذر غفاری پیارا عافی دین مدامی
 بہت بیان بلا اول ولی واذکر کت ابول آیا
 اصلی نام ہے ابو عبد اللہ کن تول میرے بھائی
 رہیا امیہ کافر سے گھر پر دامرود ر باناں
 دین قبول کیتا جد شوقوں عشق کرایاں ماراں
 اسی پیش نبی سرور سے پڑھی تابعداری
 خدمت و چہ نبی صاحب سے ایسا درجہ پایا
 خوشی کنوں اصحاباں بتائیں آکھیا سرور عالی
 کیتا میرا ساں وچہ جنت خیر رسول سنائی
 قدماں دا دھمکارا سانوں اگلی طرفوں آیا
 ایہ مقبول بلال پیارا آسماناں پر آوے
 ہلکن سرور عالم اسنوں خوشی کنوں فرمایا
 عرض کیتا سرور ایہ جیسا تیری تابعداری
 وضو کراں میں جتنی واری پڑھاں نماز دوگانہ
 ایسا شان بلال ولی واکون بیان سنائے
 وحدت سے دریا وچہ شوقوں عاشق تاریاں
 قتل کیتا وچہ جنگ بدر سے اوہ مرد و غفاری
 کون حساب بیان سنائے عزت نشان تہاندا
 حضرت سعد نبی نون پیارا دوست رب جانی
 جنگ احد وچہ پلاس نبی سے تیر کفاراں

ست ست مدوکارا انہا نون بخشے رب گرامی
 چوداں مدوکارا سانوں بخشش ہوئے سرکاروں
 حضرت علی کہیا یک میں ناں باقی بول سنائے
 ابو بکر بھی حضرت خمرزہ عمر رہا بہادر آئیسا
 ہو رہا بلال اے عبد اللہ شان وزیر سوارا
 بھی مقداد جو قرب حضوروں ساتھ رسول گرامی
 حب نبی وی پاروں اس نے عالی درجہ پایا
 نام رماج ہے باپ جو اسدا نام طمامہ مانی
 بت جانے وچہ خدمت کردا عرصہ بہت ہاناں
 حب نبی وی کیتا اسنوں داخل وچہ ابراہاں
 ہلکم صبر آرام نہ پاوے باہجہ رسول غفاری
 رات معراج نبی نون رب نے جنت جڈن کھایا
 ناں پایا نونوں رب نے جنت آپ دکھائی
 علی بیسہ جنت اندر اللہ اصحاب وی مانی
 پچھیا جبرائیل وحی کھنیں اس نے عرض سنایا
 ناں فرشتیاں جنت اندر دوڑے کھید چاڑے
 دس بلا لائوں کس عملوں ایسا درجہ پایا
 اس وچہ کل امراواں حاصل عزت عظمت تسامی
 ناں محبت پیش نمازوں ادا کراں شکرانہ
 ہرون جلوہ نور نبی و اعجب نظارہ پاوے
 ظلم امید والیاں ماراں ہرگز یاد نہ رہیاں
 بد لالیا بلال بہادر فضل کنوں رب باری
 شاہ رسولان سرور عالم کرن پیار جہاندا
 اس دیاں کل منظور و عا میں ماہاں پاک نبی دا
 ماپوئیں کھنیں صدقے میرا کھن شاہ ابراہاں

کریے سوال جو سعد پیارا کریں قبول وعامیں
مبھی اس کارن شاہ رسولان ایہود عافرتے

اسدے حق سوال کیتونے یارب خالق سائیں
بھی فراون نیرتسا ڈا خالی کدی نہ جاوسے

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لِسَعْيِ إِذَا دَعَاكَ

اے اللہ جب سعد تجھ سے دعا کرے تو اس کی دعا قبول کیجیو

کوئی سوال نہ مور یا اسدا پاک خداوند سائیں
نہن مبارک عاجز ہو گئے بند ہوئی روشنائی
مل کریا محبت والے آن سوال سناون
اپنے کارن بھی تئیں منگو نختے رب شفائیں
مگر وں درجہ ویسی سالوں پاک خداوند بادی

ساری عمر جو اندر منگیاں اس مقبول دعائیں
ہیں سنیاں اس دوست ربے جیل وضعی پالی
و دم حاضر و کزوں شکروں کچھ افسوس نہ کھاون
ہر ہر حاجتمندال کارن منگیاں تسان دعائیں
کہن لکے جو یی مولاراعنی اوہ کل اسان پیاری

قَالَ النَّبِيُّ حُبُّ أَبِي بَكْرٍ وَعَمْرٍَا يُبَانًا وَبَعْضُهَا كُفْرٌ

جناب صلعم نے فرمایا ابو بکر و عمرہ کی محبت موجب ایمان ہے اور ان کی دشمنی موجب کفر

کافر ہوگے و وہاں دشمن اس وچہ شکست جانو

آکھیا جب صدیق مکروی خاص بیان کچھانو

قَالَتْ عَالِشَةُ إِنَّ أَبِي بَكْرٌ دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ

حضرت عائشہ فرماتی ہیں کہ ابو بکر جناب رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَنْتَ

خدمت میں ایک دن حاضر ہوئے تو آپ نے فرمایا تو عیتق

عَتِيقُ اللَّهِ فِيَوْمِ مَدِينِ سَبِي عَتِيقًا

(خدا کا آزاد کردہ ہے) میں اس روز سے آپ کا نام عیتق پڑ گیا۔

ابو بکر ایک روز نبی دل قدم رنجہ فرمائی
بخشیا نشان عیتق تسانوں فضلوں خالق ساری

حضرت عائشہ کنور وایت خیر حدیثوں آئی
نال محبت حکم سنایا پاک رسول عنقاری

ستویں کرسی پاک نبیؐ نول ملدا یا رہ پیارا

اس سے حق و حقیقہ علم رہا نا جسے نبیؐ سو مارا

مَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى عَيْتِي مِنَ الْبَنَاتِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى أَبِي بَكْرٍ

جو شخص ایسے شخص کو دیکھنا چاہے جو دوزخ کی آگ سے آزاد ہے تو وہ ابوبکرؓ کو دیکھے۔

دوزخ کنول آزاد میں دیکھا جسوں کو چہ آئے

کری زیارت ابوبکرؓ کی پاک نبیؐ فرماوے

بھی فرماوے اصحاباں نول خاص رسول غفاری

میں تختیں بعد صدیقؓ عمر وی کرنی تابعداری

وَمَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ

جو میرے اصحاب کو برا کہے اس پر خدا اور فرشتوں اور

اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

تمام لوگوں کی لعنت نازل ہو۔

جو کالی ویسی میریاں اصحاباں کے رسول پیارا

اس پر لعنت فہرول پاوے مالک پکڑن ہارا

کل ملائک لعنت پارول روز قیامت تائیں

ہر انساناں تختیں اس کیچ فہر کنول رب سائیں

اس نے دکھ پہنچا یا سانول پاک نبیؐ فرماوے

اس نے دکھ پہنچا یا سانول دوزخ اولں لگانا

جو میریاں اصحاباں تائیں ظلموں دکھ پہنچاوے

جسنے دکھ پہنچا یا سانول آکھے نبیؐ رہا ناں

مَنْ إِذَا هُرِفَ قَدْ أَذَانِي وَمَنْ إِذَا نِي فَقَدْ أَذَى اللَّهِ

جس نے نہیں اذیت دی تو اس نے مجھے اذیت دی اور جس نے مجھے اذیت دی اس نے خدا کو اذیت دی

بھی فرماوے سرور عالم عزت شان تنہا ندا

سمجھ نول جنت عالی درجے خبر خدا فرماتا

أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ وَعُثْمَانُ

ابو بکرؓ جنت میں ہے اور عمرؓ جنت میں ہے اور عثمانؓ

فِي الْجَنَّةِ وَعَلَىٰ فِي الْجَنَّةِ وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ

جنت میں ہے۔ اور علی جنت میں ہے اور طلحہ جنت میں ہے

وَزَيْدُ بْنُ أَبِي عَدِيٍّ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ

اور زبیر جنت میں ہے۔ اور عبدالرحمان بن عوف جنت میں ہے

فِي الْجَنَّةِ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْجَنَّةِ وَسَعِيدُ

اور سعد بن ابی وقاص جنت میں ہے۔ اور سعید بن

بْنِ زَيْدٍ فِي الْجَنَّةِ وَأَبُو عَبِيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ

جنت میں ہے اور عبیدہ بن جراح جنت میں ہے۔

شاہ عثمان علی وچہ جنت کے رسول سو ہارا
حضرت طلحہ بھی ابو عبیدہ خاص بہشتی جانو
خوشخبر ال سرکاراں آیا صفت نہ کیتی جانوی
دینوں دور تنہا ندے دشمن خالی مرن ایمانوں
بے ادبوں بدکاراں اپہ لعنت مہرا الہی
منہ خنجر یہاں تہا ندے ہو سن اندر دوزخ ناروں
جنت دیول کدے نہ جا سہی دشمن رب علی وا
جیونکر فضلوں نازل ہو جسے بارش رحمت والی
گندی زمین کنوں بدیاں آون باہجہ شماراں
رحمت بارش بد بختا تنوں کوئی اثر پہنچا جسے
سرور عالم حکم سنایا جو میں خدا فرمایا
جس نون نہیں جنت اسدی کے ایمانوں خالی
میں ہاں عرب قرآن پیارا عرب کلام پچھانو

یعنی ابو بکر وچہ جنت نالے عمر پیا را
بھی عبید الرحمن سعیدے زبیر چھپا نو
وچہ حیاتی حضرت کارن جنت خیر تنہا ندی
ایسا عزت شان جنہا نزل فضل خدا محالوں
کچہ نقصان اتہا ندا تا ہیں رحمت بے پرواہی
بدیاں پیاریاں دشمن چانن بدیناں دنا کاراں
ہوا صحاباں دشمن جانے دشمن خاص نبیدا
اس دنیا پر ساڈا آون کے پیغمبر عالی
نیک زمین کھپیں پیدا ہوں مہو سے باغ بہاراں
پید میاں نول حکم رہا ناہر گز مول نہ بھاوے
یرے وز دست رہوں پیارے وہی پیغام لیا یا
شاہ عباس سے حق فرمایا ذات مبارک عالی
بھی حب اساوڑی ول وچہ پیاری خانو

اوب کر و سب ملک عرب سے پیارا وطن اسکا
 اکھیا کن ہویں ہر اکنوں نبی مثال سبانی
 حب تھا ندی نہیں جہانوں سے نصیب
 اسے پر عزت جویں انہا ندی کون کھٹاون والا
 سن میں تینوں نال محبت گذر یا حال سناواں
 دنیا تھیں جد حبت دیول آیا حکم انہا تہوں
 محجزہ نے ظاہر کیتا بعد وفات انہا ندی
 حلب شہر تھیں چڑھ کر آیا ٹولہ رخصیاں دا
 شہر مدینے واجو حاکم آن لے اس تائیں
 واقف ہو کر اون جاوون حاکم پاس بنایا
 بن گیا دوست یارا انہا ندا جدا وہ مال دتو نے
 ایہو مراد اسکا سے دل دی جے منظوری پاواں
 لے لو دولت مال زیادہ جنتی طلب تسائوں
 من کر سب منظور کیتو سو کیتا حصر من دیوانہ
 ہر عاشق نول دولت دنیا مولانا مال ملاوے
 خدمتگار جو روغنے او پر استوں جلد بلا یا
 ریش پاس تیرے جد آون کھول و بنا دروازہ
 سنکر آ گیا روغنے سے دل اوہ در بان تمانا
 دیو چہ آکھے جدا وہ ظالم روغنے اندر ورسن
 بیشک لاشاں قبرال چوں ظالم کڈھ لیجا سن
 دن سارا اس دعوت ربے روہ و حال و نجایا
 جسد سول گئی فطقت ساری چپ ہوئی ہر جاہیں
 مقرر کتبیا و بچھ انہا تہوں اوہ در بان پیارا
 امروں پا طابق زمین دا قدرت رب گرامی
 لے گیا و زخ تے زمین سے قوم کفار ان تائیں

عرب ہوساں سب جنت اندر کسے رسول خداوا
 عمر صدیق و ونوں و چہ امت فرق نہیں اک رانی
 توبہ با ہجوں جیکر سن نہیں ایمان لیجا تے
 باہجہ مرادوں خالی مسن لے جاسن منہ کالا
 خوش قبیلہ ماہیون من سبت تر بان کراوان
 روغنے پاک نبی سے اندر آیا حکم دوہاں نول
 حیلہ کیتا رافضیاں نے راوی خبر لیان دی
 برا نتیجہ برا ارادہ برا نصیب جہنساں دا
 ظلم ارادہ کرن جو ظالم حافظ ہے رب سامیں
 ہکدن دولت مال زیادہ اسدی نظر نکا یا
 اس تھیں کچھ مطلب دل واسع بیان کیتو
 ساری عمر احسان تساو اسر فرمان اکھاواں
 عمر صدیق ولی ویاں لاشاں بخشو نشیں اسانوں
 کہن لگا نشیں جو تکرار معنی کچھ نہیں عذر بہانہ
 ہر فاسق نول دولت دنیا و زخ نول لیجا و
 کرے پیر و مجاور تائیں ایہ فرماں سنایا
 جو کچھ کرن تساں چپ رہنا مت کچھ کریں اوازہ
 عم تھیں کہہ گیا دن سارا روغنے و در نجانا
 تربت عمر صدیق نبی پرہ کوں بے او بی کر سن
 بیشک سخت بے او بی کر سن رہوں تھماں
 رات پی سب شہاں تینوں حافظ بار خدا یا
 روغنے سے دل دشمن ظالم آگے چاہیں
 اچھے درازے مسن ظالم روناد کھینچا جارا
 قہر ہوں زبردگی موسکے نرق تمساری
 امن سلامت روغنے سو ہتار کہو لیار تائیں

دن چہ صد اوہ عالم کچھیدا آکر خبر انہا ندی
 کر چکا سی حق انہا ندے پوری مدو یاری
 بہت لوکاندے منہ و چہ کلہ و لوچہ بول سناوے
 سخت خواری پیش لیاوے بات حکومت والی
 دنیا لالچ پاروں جس نے ایسا بھارا کھٹایا
 کہیا مجاور جداوہ آئے ہو گئے غرق نامی
 چلا گیا شرمندہ ہو کر جس دم سنیا حالا
 عمر صدیق نبی سے پیلے رہوں پیار تہا نڈا
 ہو رہا بیت مغرب ملکوں دو مرد و دو مکملے
 کروں بیت نبی و چہ آکر کیتا حج شریاں
 اس مٹھیں بعد دینے اندر کیتا انہاں ٹکانا
 نرم طبیعت مگر فریبوں شکل بزرگاں والی
 و پھر انہا نڈانیک طریقہ رجوع خلافت ہوئی
 روئے پاک دیول باہر انہاں مکان بنایا
 جو روئے پاک نبی سے تائیں چوری سزنگ لگاواں
 دن سارا سمجھ لوکاں تائیں وعظ بیان سناواں
 جتنی مٹی پٹن راتیں کھڈ و لوچہ پاوون
 ہر دم کرن قرآن تلاوت بہت سخاوت جاری
 ظاہر و من و لی رہانے باطن خیر نہ کانی
 شام اندر شاہ عادل کارن رحمت پھیرایا
 قرب حضوروں نظری آیا جلوہ پاک نورانی
 دل مشتاق ہو یا قربانی ملیا جدوں نظارا
 آں جلدی پہنچ ستانی نہ کر صبر دلیری
 خبر ہوئی پھر ایس خیالوں نیندر غلبہ پایا
 نبی واری ختم رسولان سوہنے شعلے واسے

اس نے راتیں کیتی آہی بڑی سپر و جنہا ندی
 رب رسولوں دین ایمانوں دنیا کیتی پیاری
 وقت از بندے سا کھڑ نہ دیوے صاف جواب سناوے
 بھر گیا دولت کنوں خزانے گیا ایمانوں خالی
 فجر سے آپ مجاور پاسوں کچھن کارن آیا
 روئے پاس نہ پہنچن دے فضلوں رب گرامی
 ہر ہر حال جیبیاں کارن آپ خدا رکھو والا
 قہروں کیتا غرق خدا نے ٹولہ راقصیاں دا
 قوم فرنگی دشمن ظالم کفر عقیدے واسے
 کتنا مال و تاراہ رہدے جیونہ طور امیراں
 بد عملوں کچھ خوف نہ رکھدا جس نے دوزخ جانا
 وعظ بیان سناواں لوکاں دین ایمانوں خالی
 سمجھ کوئی عزت کرے انہا ندی باطن خیر نہ کانی
 عرض انہا ندی ایہ کچھ آہی راوی ذکر لیا یا
 لاش مبارک روئے و چوں راتیں کڈھ لیا جاول
 فرحت پاک دشمن ظالم راتیں سٹھو لگاواں
 جنت بقیع و چہ قبران اپراوہ مٹی سٹ آون
 نیڑے دوروں و پچھن کارن آوے خلقت سای
 آخر ظاہر کیتی رب نے بریاں دی بریانی
 سرور عالم خواجے اندر پاک جمال دکھایا
 ملیا جویں زینجا تائیں یوسف دلبر جاتی
 حکم سناوے شاہ پتیا ہیں دلبر یار پیارا
 دو ملعون خدا سے دشمن کرن بے ادبی میری
 شاہ رسولان پھر اس شاہ نول ووجی وار جگایا
 دونوں دشمن اس شاہ تائیں اکھیں نال دکھائے

ایہ ذوقا فر دشن ساڈے کہے رسول مغفاری
 امر سنا کر رخصت ہوا یا بعدوں رسول ربا بنا
 کرے قیاساں خیرت اندر ہو نہ نہیں گل کوئی
 لے کر دولت بہت خزانہ اوہ مقبول الہی
 فکروں تیز چلاؤں گھوڑے اوہ اسوار نکینے
 ادبوں نال نجات شاہ نے سارا شہر بولا یا
 اوہ دو عالم نظر نال آئے شاہ فرمان سنایا
 لوگاں آکھیا مغرب ملکوں دو مقبول رہا
 آپ اتہاندے وچھین کارن شاہ تشریف لیا یا
 رنگ برابر شکل برابر قد برابر او نویں
 وچھاوتہاں واطور طریقہ شاہ دل حیرت آئی
 پھر قیاس کرے وچہ دل سے شاہ مقبول سنا یا
 سمجھ اسباب اتہاندے گھٹا پتہ نال ہرگز پیا یا
 کیا وچھین اک ہرنگ لگی ہے اپہ تختہ و ہر کے
 مسجد بیٹھوں ہرنگ لگا کر پیچھے روئے تائیں
 قید کینے پھر دونویں شاہ نے صاف ہوا کاری
 ادبوں شاہدی خدمت اندر سارا حال سنا یا
 کرن ایہو مراد اساوڑی اصلی نیت آہی
 تربت پاک تائیں جس زیلے جا کر ہرنگ پہنچانی
 سخت مجھو پتھالوں بجی کڑکی بارش نازل ہوئی
 ہرون رائیں بارش ہوئے پیش نہ جاوے یا را
 سن کر دونویں کا فر جلدی شاہ نے قتل کرے
 پھر شاہ روئے پاک جو اے خندق جلد کڈیانی
 تاجو اس کھتیں کچھے دشمن کوئی نہ طاقت پاو
 ہر ہر تائیں ہرگز ہرا ل اول ملک نورانی

چھڈ نیرا کھپچ شتا بی نال کر نیند پیاری
 خوف پیادوں شاہدے تائیں کرے قیاس مہانا
 ہے کوئی شہر مدینے اندر سخت خبرانی ہوئی
 لے کر وہیہ اسوار بہادر جلدی ہو یا را ہی
 سفر اٹھا کر سولہ منزل پونچے آن مدینے
 وافر صدقہ راہ مولائے کتتا مال دیوایا
 سب کوئی سن کر حکم اساوڑا کیوں نہیں حاضر آیا
 اوہ کسے پاس نہ ہرگز جاوے بیٹھے اک ٹکانے
 عین برابرہ حال اوہنا ند جو یں رسول دکھا یا
 پڑھن قرآن عبادت اندر ادبوں حاضر و نویں
 کفر شریعت وچہ اتہاندے نظر نہ آوے کائی
 بیشک سچ فرمان سناسی سچا نبی ربا نا
 وچھو بستر جلد اوہنا ند شاہ فرمان سنایا
 پردہ پا کر اوپر ظالم بیٹھے بستر کر کے
 جلدی دوزخ طرف چلائے پاک خدا سائیں
 ڈاہڑی مار پی جس ویلے جلد ہوئے اقراری
 مطلب کارن مکر فریبوں ساں دوکان بنایا
 فرصت پا کر کڈھ لیا وال لاش رسول الہی
 ڈوکن لگا طبق زمین وا ڈاہڑی و ہشت آئی
 لکراں اسساں بچاؤں کارن فرق نہ کیتا کوئی
 نہیں تال اسیں نکال لیجانے سے روشن بدن سارا
 غیرت کنوں و وہاندے مرے آتش وچہ جلا
 تلے زمین تک چاروں طرفی قلعی دیوار و چھانی
 اس پر روئے پاک بنا یا صفت نہ کیتی جاوے
 ادبوں کرن نہ یارت اول امر کنوں سبحانی

پہن درود نامی شوقوں مجر ویلے سبھ جاوون
 اک اک وار زیارت پاس امر کنوں رب سببیں
 عظمت مثال نبی کریم سے پور بیان بہتر سے
 حرموں پاکوں اہل بکتیاں داس کچھ ذکر سناواں
 اہل البیت جو حرم نبی سے فضل کنوں رب والی
 میں تھیں پچھے اہل بنیاں سی حب نصیب جنہاںوں
 لوح پیغمبر و اجوں بیڑا اسدی امت تائیں
 جس دل حب اونہا ندی ہو سی عالی ہے پاسی
 جس دل حب نہ ہوگ انہا ندی روئی خبر سنا ہے
 اک دن پاس نبی کریم سے آیا ملک نورانی
 فاطمہ جنت خاتون تائیں فضل کنوں رب باری
 بھی فرمایا جنت اندر ٹول جو اہل ایسا ناں
 بھی فرمایا سرور عالم جنت خاتون تائیں
 پل و وزخ پر جدول چہ پاس موجب حکم غفاری
 ادب کرو سب آکھیا بیومنت کوئی نظر اٹھا ہے
 اولوں بند کرن سبھ اکھیاں جو ہر خلق تنامی
 خدمت اندر حاضر ہوئے حوراں ستر ہزاراں
 جیوں کز بجلی و اچکارا جلدی چمک دکھاوے
 اتنی عزت شرف حضوروں نبی بی فاطمہ تائیں
 حضرت حسن حسین ولیوں فضل کنوں رب باری

دو جی رات اجازت لیکر مور جماعتاں آون
 دو جی وار نہ لے کسے نول روز قیامت تائیں
 وقت مناسب انشا اللہ ہو سن ذکر الکریم سے
 تن من مال پو کھول گھما وال ادب کنوں پھر لوان
 ادب تہنا نڈا سا تھنی سے عزت منصب عالی
 ہر سختی تھیں ہر ہر جگہ ہوگ نجات اونہا نولوں
 ایہو مثال نبی فرماوے فضل کنوں رب سببیں
 قہر خدا بول و وزخ پل تھیں پار سلامت جاکی
 سخت عذاب سمندر و چول کوں سلامت جاوے
 کیا خوش خبر پیغام لیا یا پاس حبیب حقانی
 سارے باں زناں اپہ و چہ جنت ہے اسنوں کھڑکی
 حسن حسین تائیں سرداری او پر کل جو انان
 نسل تیری و چہ مہدی ہو سی فضل کنوں رب سببیں
 سرشوں ہوگ بلند آوازہ کارن خلقت ساری
 اول جنت خاتون پل پر قدم مبارک پائے
 اتنا شرم لحاظ کریں اس دن رب گرامی
 اول پار ہو سی اس پل تھیں عیسیٰ شاہ ابرار
 مشرق تھیں تا مغرب تائیں جانہ نظر نہ آوے
 جنت و چہ سردار نسا وال امر کرے رب سببیں
 جبرائیل پیغام لیا یا جنت دی سرداری

سید اشپاب اہل الجنۃ

اہل جنت کے جوانوں کے سردار

جنت و چہ سردار جوانان حسن حسین پیار سے
 جس سی بی جنت خاتون حسن حسین وی مانی

حق دو ہاندے خبر ستانی پاک رسول سہا ہے
 حرم رسول خدیجہ کبرے عالی عظمت پانی

جدا اس گھر سردار نبی دے قدم مبارک پایا
چھوڑ حکومت شاہی درجہ کر منظور فقیر می
وجہ حیاتی اسدے کارن وحی پیغام لیا یا
موتی قسم عجائب نورول اسالی مکان بنا یا
ہجرت تھیں تن سالان اول حکم خدار جہانوں
کون انہا نشان سنا دے صاحب عقل فکر وا
حضرت عائشہ حضرت خاتون کل مومنات ہی ملی
وجہ قرآن اٹھارہ آیتیاں پاک نبی دل آباں
جدول سنا کر فارغ ہو جے جو فرمان خدا وا
وحی رکھے نت ترم انہا تھیں کدی نہ شکل کھاو
یا عائشہ اسلام علیکم کہتا وحی تساتوں
جس دروازوں داخل ہوندا وحی وکیل گرامی
خوابے اندر ملک نورانی نظر نبی نون آون
اول جبرائیل وحی نون امر خدا فرمایا
یا حضرت ایہ حرم تساو ارب کریم بنا یا
نال پیار نبی سرور نون رب تصویر دکھالی
عقد نکاح کتیا جس رائیں امر کنوں سبحانی
اپنی طرفوں بھیجا رب نے جبرائیلے تائیں
بھی فرمان جنت و جہوں وحی پوشاک لباندی
زمین تقارم سید زمیاں کہے رسول اسچاواں
سرور عالم وحی بھی اتوں بہت محبت آہی
جدول ولیمہ سرور کتیا دوست خوشیاں تائیں
عام اجازت کھاون کارن جو آئے سو آئے
حضرت مار یہ جنت خاتون حرم رسول آہی
عائشہ دے گھر جہدم سرور قدم مبارک پاسے

نہیں شمار جو راہ مولا دے اُسے مال لٹا یا
ساتھ نبی دے جنت اندر یا یا نشان امیری
کہو خدیجہ بی بی تائیں امر خدا فرمایا
حکم سنا دیونی بی تائیں امر جنابوں آ یا
جنت اندر داخل ہوئی کتیا کوچ جہانوں
جس نورب کریم بنا دے حرم نبی سرور وا
جس وی صفت کلام اللہ وجہ آپ خدا فرمائی
حضرت عائشہ دے حق صفتاں پاک خدا فرمایاں
عرض کرے حضرت عائشہ نون کہو سلام اساو
اس وی طرفوں سرور عالم ایہ فرمان سنا دے
نال محبت حضرت عائشہ دہین جواب اونہا نون
استک قائم ہے دروازہ شکھن لوگ تمامی
ریشم مینر پوشاک نورانی عائشہ نون پہناون
پیش نکاح تصویر جو اسدی پاک رسول لیا یا
اولوں سرور عالم تائیں خوش پیغام سنا یا
وجہ دنیا بھی جنت اندر اس وامتنصب عالی
خوشی مبارک باوی کارن ملک تھے نورانی
خدمت اندر حاضر اولوں آیا چاہیں چاہیں
اتنا نشان حضوروں ملیا صفت نہ کیتی جاندی
حضرت عائشہ نون فرماون سید کل نساواں
بہت لحاظ صدیق اکبر واکرے رسول آہی
اتنی برکت نازل ہوئی امر کنوں رب سائیں
اک بکری تھیں دوسو جباراوی خبر سنا دے
عالی عظمت قطبی نسلوں شہر مصر تھیں آہی
جبرائیل جناب الہوں آیت پاک لیا دے

حضرت ابراہیم وی مانی فضل خدا رحمانوں
 امر سنایا سرور عالم سب اصحاباں تائیں
 بہت لحاظ انہاں دا کرنا ہرگز نہیں سنا تا
 نانکے اسمعیل نبی سے حضرت ہاجرہ وانی
 جو سب حرم رسول اللہ سے گل امتدیاں وال
 قرب حضوروں ہر ایک تائیں عالی شان تمامی
 حکم سنایا سرور عالم حاضر سب حرماں نوں
 خدمت ادب لحاظ تساؤ امیر شہماں پر چھرن
 دنیا تھیں جد ہوسے روانہ شاہ ہر راز رسولان
 دلوں بجانوں بر سے ہو کر اس درگاہ وکٹانے
 وقت جدانی سب حرماں نوں اتنی بات سنائی
 دیکھے جاسن ساختھیں پچھے سچ ایمان جہاندا
 جدر ب عالم سرور سوہنا اپنے پاس بلا یا
 جل گئے و غم تھیں دل پر دانے چھپ گئی شمع نورانی
 پھٹ گئے جگر جدانی کو لوں سب اصحاباں لیاں
 در و فراق پیار یا نوالہ میں کیا ذکر سنائیں
 جدوں وقات نبی دی ہوئی راوی ذکر لیا یا
 حضرت دیول فرزند جس واپس دل حاضر آئے
 جابر آکھیا کچھ راہ مولانا وعدہ نبی پیار سے
 سن کر حضرت ابو بکر نے دیدہ نہ کہتی کافی
 پھر عبد الرحمن اصحابی بڑا سووگر نامی
 وک گیا چار لکھاں اس وقت دیکر لگیا کوئی
 صبر توکل وچہ برابر سائے حرم نبی سے
 سب حرماں و اعالی درجہ فضل خدا رحمانوں
 آل اولاد نبی سرور وی عالی عظمت ہوئی

جس نے گو دنی وی اندر کینا کوچ جہانوں
 شہر مہر پر فتح نشا نوں دیو یگار ب سیاہیں
 نانکے اوہ فرزند میرے سے کے رسول ربانیا
 ساٹے پاروں ادب انہاندا پورا کرنا بھجانی
 رب نوں بہت لحاظ انتہا ندا میں کیا صفت سناں
 جنت حوریاں ملک نورانی ادبوں گل اسلامی
 رب نبی دل پورا ہوئی سچ ایمان جہان نوں
 امروں تا بعد اری کر سن وچہ محبت مر سن
 ادبوں شرط برابر کیتی اصحاباں مقبولان
 جیو نکر سوئے سن قربانی پیش رسول ربانے
 گھر وچہ خریخ تساٹے کارن ورم دینار کوئی
 خدمتگار تساٹے ہوسن پاک نبی و سرماندا
 دوست دیول دوست تائیں زور محبت پایا
 جنت ہار سنگار رگا یا ادب کنوں شہربانی
 کر گئے کوچ دکھا گئے سب نون جنت الیاں گلیاں
 طبق زمین پر رات سیاہی مشرق مغرب تائیں
 حضرت ابو بکر اسویلے ایہہ فرمان سنا یا
 یا کسے نال نبی سے وعدے سب میں تھیں لیجاو
 دیون کارن کیتا ہسی پاک حبیب مہا سے
 پنجسو بخشیا جابر تائیں کارن حسی ادانی
 باغ نبی دیاں حرماں کارن وناوس تمامی
 ادب کنوں اصحاب تماںاں شرم برابر ہوئی
 ادب سلاماں وچہ برابر مومن پاک عقیدے
 سب نوں میں صلوة یوحیا وال صاف نقین ایمانوں
 عزت شان بیان انہاندا کر نہیں سکدا کوئی

قوم نصلے کافر ظالم کفر عقیدے والے
من کر حکم نبی سرور تھیں صاف ہوں انکاری
اپنے دلوں بنا کر سب لوں توں نت حکم بنا
جو کوئی اسدے کول کھلووے بلوچہ مار یا جاندا
کتی مدت ایسے حالوں پکڑی ضد کفاروں

ہر دن ساکت نبی سے جھگڑاں اوہ مرو و مکے
بلشک تیرے پر خدانے نہیں کتاب اتاری
بعضے شاعر سا حمر جان نبی نہ آکھیا جاندا
خوشیاں لوں اوہ کافر آکھن ایسے جاو پاندا
آخر وحی پیغام لیا یا کارن شاہ ابراروں

فَقُلْ لِعَالُوا انْدَاءِ اَبْنَاؤُنَا وَ اَبْنَاؤُكُمْ وَ نِسَاءِنَا

پس کہ وہ راتے محمد، آدم اپنے اور تمہارے بیٹوں اور اپنی عورتوں

وَلِ نِسَاءِكُمْ وَ اَنْفُسِكُمْ تُرْتَبِهَلْ فَنَجْعَلُ

اور تمہاری عورتوں اور اپنے کو اور ہم کو بلائیں پھر مباہلہ

لَعْنَتِكَ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِيْنَ

جھوٹوں پر خدا تعالیٰ کی لعنت کریں

آکھو کل کفاروں تاہیں باہر آوں ساسے
کرن مباہلہ شامل ہو کر وچہ میدان کھلوون
یارب سا یاں جھوٹیاں اوپر تہر تہابی آسے
یارب جھوٹے دشمن تیرے جلدی پکڑے پھاوں
قہر اساوڈا نازل ہو سی اوپر قوم کفاروں
بنی فاطمہ شہنت خاتوں شاہ مروان بلا یا
دور کھڑا سرور کفاروں دیکھے پاک نبی لوں
جلوہ نوہ جو اوپر انہاں سے لاپ گئی اسمانی
رب واقہر کفاروں کارن تم اٹھاوں آیا
اج کوئی ساوڈا ایس مکانوں نہیں سلامت جاندا
آکھیں معلوم ہو گیا مینوں ویر نہ جانوں کوئی

یعنی امر خدا فرمایا کارن نبی پیار سے
مردن ناں فرزند تہامی لے کر حاضر ہو وون
ہتھا اٹھا کر وعا فرماو پاک خدا فرماوے
اس وچہ دعویٰ سچ جہنا ندا امن سلامت پون
نسیں بھی دعا فرماو مل کر سید ابراروں
اپنی طرفوں سرور عالم جوں خدا فرمایا
گو داٹھا کر ساکت لیاے حسن حسین علی لوں
باطن اندر دیکھیا اس نے امر کنوں سجائی
انبر کھڑوون لگا طبق زمین ہلا سیا
دیکھتا شہ کھڑ کنبیا ایہو قیاس اٹھا ندا
ومشنت کشا کر جلدی اس نے ساری قوم بلانی

سنے اولاد نبی و احوال نظر جو آیا میں نول
 جو کچھ بول سوال سنا سن خالی بات نہ جاوے
 نہیں امید ہے ایس میدانوں آفسے فتح اسانوں
 راہ جنت دل کیوں کر آون ارادہ بر اجنہاں وا
 جنہ یہ جلد قبول کیتونے و مشیت ہیبت پاروں
 جیرا قہر اجنہ یہ بھڑکے خالی گئے ایسا نول
 جے اسان نال مبارک کرے یہ سمجھ نول شہیراں
 اگ البتہ ظاہر ہوندا گھر باہر جس جانا ندا
 سب زن مرد کفاراں تائیں پوچھ اگ جلدانی
 وچہ مقدرہ روز ازل سے ورثہ ضد کفاراں
 مشرک سن کر صاف نہ ہو سے حکم رسول الہی
 واہ واسر فرمان اٹھایا اصحاباں ابراراں
 جو یں بیان کتاباں اندر ختم نہ کیستا جاندا
 حضرت آکھیا نرم طبیعت ابراہیم نبی دی
 سب کھنیں عاجز رہن ہمیشہ غالب حب بانی
 نوح پیغمبر غیرت بھریا خوش طبیعت والما
 اوہ کوئی پورا مومن ہو سی کہیا عبید ربانے
 ایسی حب نبی دی آہی اوس مقبول حقانی
 ابو بکر وچہ حب نبی دی ایسا درجہ پایا

کون برابر ہوگ انہاندے اتنی قوت کیتوں
 پر بہت کارن مٹھا مٹھا و ن اوہ بھی اٹھ جاسے
 دین نہ منور نہی کر کے راضی کرو انہا نولوں
 معجزہ دیکھ بتاؤن جاو و مار یا ہوش انہا ندا
 باہجہ نصیب جنت سودا کیتا ایس بازاروں
 سرور عالم خیر سنائی امر خدا رحمانوں
 قہروں سب می شکل ہو جاندا باندرے تختہ پراں
 سب جنگل وچہ بلدیاں بھجائیں پاک خدا فرماندا
 لگراں سے کچہ زور حیاتی نہیں سی اجل انہاندی
 جنت اہل ایسا نال مومن تا بعد اراں
 دھوون کارن پانی پائیاں کرسی دور سیاہی
 کر کچہ ذکر بیان انہاندا پر طہ صلوٰۃ ہزاراں
 عزت شان جو یں اصحاباں پاک نبی فرماندا
 اوسے طور مزاج برابر یا صدیق ولی دی
 اوہا مزاج صدیق ہمیشہ طبع غریب منافی
 ایسی طبع عمر نول بخشی قادر حق تعالیٰ
 ماں پیو خود فرزندال سمجھ کھنیں مینوں دوست جانے
 حضرت کارن مال پیو اپنا کیتا اس شہربانی
 وچہ قرآن خداوند اس نول آفرین باد سنا یا

إِذَا أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْعَارِ

جب کافروں نے اس کو راہ سے گھر سے نکالا حالانکہ وہ میں کا دوسرا کھتا جب کہ وہ دونوں عاز میں تھے

رب فرمایا سا کھتی آیا یا ر صدیق پیارا
 ایہ دو جنت اندر ہوں و یوں جنتیاندے
 اوسے طور ہو سی اس عزت وچہ سرکار اللہ دی

ظلم نکاراں جد کے کھنیں نکلیا نبی سہارا
 سرور عالم نے فرمایا اندر حق دو ہاندے
 جو یں محبت ابو بکر نول طرف رسول اللہ دی

ابو بکرؓ ہتھ نامہ ملی امر کر کے رب سنا میں امر حساب تسال پہ نائیں ہو سی حکم ربا نا عمل نیرے اج توں کارن شرماں آون مینوں اوہ کیوں کر دے ادب تنہا نہ نہیں ایمان جنہا تونوں آپ زبانونں ظاہر کر کے قول جو میں فرمایا	روز قیامت عملاں نامے ملن ہر اک تائیں اے محبوب میرے سے پیاسے جنت کرو ٹکانا سب در کھلے جنت والے خوف حساب تیوں فضلوں وچہ در باہی ایڈے شان نہ مینوں وچہ کتاب امام باقر نے ایہ فرمان سنایا
--	---

لَسْتُ بِمَنْكِرٍ فَضْلَ أَبِي بَكْرٍ وَلَا لَسْتُ بِمَنْكِرٍ

میں ابو بکرؓ اور عمرؓ کی فضیلت کا منکر نہیں ہوں۔

فَضْلُ عُمَرَ وَ لَكِنَّ أَبِي بَكْرٍ أَفْضَلُ مِنْ عُمَرَ

مگر ابو بکرؓ عمرؓ سے افضل ہیں۔

میں نہیں منکر شان فضیلت بشک ابو بکرتوں ابوہ بیان سنا یا ظاہر پاک رسول سوہا سے وچہ واللیل مبارک آیا شان جو ابو بکرتوں سبہ ابلیس غفنی سے سا غفنی دل کالا منہ گانے قال پیو اپنا پیش نبی کیتا اس شر بانی	میں نہیں منکر شان فضیلت بشک ابو بکرتوں اے پر افضل شان عمر غفنی شان صدیق پیارے خبر قرآنوں بھیجی رب نے پاک نبی سرور توں رب سے دشمن ہوں اس وانگہ سنان والے ایسی حب نبی سرور دی اس مقبول حقانی
--	--

أَعَزَّ إِلَّا سُلَامَةَ بَعْضِ

اے اللہ حضرت عمرؓ کے ذریعہ اسلام کو غلبے

دین اندر جد عمرؓ پیارا خود تشریف لیا یا وَالَّذِينَ مَعَهُ سَأْتَحَرُّنِي مِنَ عِزَّتِ بَعْضِ حَسَابِ دوزخ مٹرسن میں جنہا تونوں ولو چہ حب تنہا نبی	دین ایمان توں عزت پہنچے پاک نبی فرمایا باہجہ حسابوں شان اصحاباں آئے وچہ کتاباں إِنَّهُ أَوْ عَلَى الْكَفَّارِ خَدْنِي كَيْتِي صَفْتِ انہاندی
--	--

کنتہ خیر امتہ رب نے فرمان سنایا
تسین بھلے سب امت نالوں حق اصحاباں آیا

تَامِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

امر بالمعروف اور نہی عن المنکر کرتے ہیں۔

تسبب امر کرو مہلپائی کارن لوکان پھر اتوں
 تو منون با اللہ انہادی صفت خدا فرماتا
 لا کفون عنہم دنیا تمہرا امر کیا رب سائیں
 کل مہاجر تے انصاری سائے پاک گناہوں
 راضی اللہ عنہم و رضو عنہ امر کے سب قاضی
 اعدا تہم جنت فضلوں حکم نبی دل آیا
 ایہ بھی خبر قرآنوں ثابت حکم خدا رحمانوں

اصحاباں حق آیت آئی ایڈے نشان انہاتوں
 رب نبی پر سچے و تقویٰ تسال ایان لیا ندا
 بخشے سب اصحاب تسالے مکھن حضرت تائیں
 سمجھناں اوپر اسیں راضی آگیا حکم الاہوں
 اسیں انہاں تھیں ہر دم راضی او بھی ہوسن راضی
 تیریاں اصحاباں کارن میں جنت تیار کرایا
 آیت پاک نبی دل آئی اصحاباں سے نشانوں

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْانصَارِ

اور سبقت لے جاتے والے مہاجرین اور انصار میں سے

وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ رِيسًا مَّرْضِيًّا

اور وہ لوگ جو ان کے تابع ہوئے ساتھ احسان کے خدا تعالیٰ ان سے راضی

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ

ہے اور وہ خدا تعالیٰ سے راضی ہیں اور خدا نے ان کے لئے باغ تیار کئے

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

یہیں جن کے نیچے نہریں جاری ہیں وہ ان باغوں میں ہمیشہ رہیں گے۔

کل انصار مہاجرین کارن آگیا حکم ربانا
 بھلا بچے کرتا بعد از اصحاباں جنت رحمت پاؤں
 اس کارن رب راضی ہو کر جنت حکم سنایا

مبھی سب تابعدار جو انہاں جنت تنہاں ٹگانا
 اوہ کس طور انہاں سے دشمن و دوزخ تھیں پھر جاؤں
 سن کر حکم نبی سرور واکوئی نہ عذر لیا یا

دین قبول اللہ ویکارن چھڈ گئے جما جائیں
اول گئے دینے اندر سچ مجتہاں و اسے
کتنیاں دین قبولن کارن چھوڑی نسل بیاری
ظلموں تنگ کفارن کتھے باہجہ قصور گناہوں
آکھن رب اسدا اللہ چھوڑن ماپو بھایاں
رب تعالیٰ وچہ قرآنے کینی صفت اتہا ندی

سفر اٹھا کر راضی کیتا پاک نبی سے تا میں
وطنوں یار پیارے کارن لے لے و پس نکالے
کسے نہ چھوڑے یا سا کھنہ نبی وایاراں والی بیاری
حق اتہا ندے آیت آنی خالق دی ورگا ہوں
گھر تھیں نبی پیارے کارن سبھ منظور عدا یاں
نورا بیابوں سا کھنہ نبی سے پوری حب جنہا ندی

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُغَيِّرُوا

وہ لوگ جو اپنے گھروں سے بے قصور محض اس لئے نکالے گئے

حَقِّهِ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

کہ کتنے ہیں ہمارا پروردگار خدا ہے۔

امہ جو وطنوں دور نکالے بھایاں دست یاراں
صدقہ کیتے مال اولادال قربانی تن جانان
مصعب سا کھنہ نبی سے رلیار بھرت پائی
منع کرے چھوڑے سا کھنہ نبی و اسخت کلام سناوے
حضرت مصعب وچہ اصحاباں سا کھنہ سید ابراہیل
ظلموں حضرت مصعب پر بھائی منع نکالی
حضرت مصعب نول اس پر فتح دتی رب باری
سراسر اکٹ پیش نبی سے مصعب آن ٹکا یا
اج تسارڈیاں قداماں الوں یا مقبول حقانی
واہ واہ شرط محبت والی مصعب کیتی پوری
خدمت وچہ ہمیشہ حاضر تھے حضرت ہووے
پکدن کافر اٹھا یا نیزہ طرف پیغمبر عالی
آپ سو یا محبت نیزے اگے جان کیتی قربانی

بیشک جنت وطن اتہا ندے سا کھنہ سید ابراہیل
وحدت کوثر جام پلایا سرور و وہاں جنہاں
دشمن ہو یا اسدے کارن ماپو جا یا بھائی
جس نول جنت نظری آیا کیوں دوزخ ول جاو
دشمنوں دشمن بھائی اسدا اندر فرج کفاراں
قاتل ظلموں بھائی سٹھوں رکھو لیار والی
غیرت غنبدوں تیغ اٹھا کر گردن مارا تارے
کس واسرے حضرت پچھیا مصعب عرض سنا یا
اپنی پتھیں بھائی اپنا کیتا میں شہر بانی
ہیا ہتھ نشان نبی واپا یا قرب حضورے
پکر نشان نبی سرور و کول کھلوتا ہووے
مصعب ہو گیا ڈھال شمالی یار پیارے والی
اوب کنوں قربان انہاں تھیں حوراں ملک نولانی

واہ واہ عشق پیالے سے والا جنتوں قدم نکاوی
 ہر طالب نون دوست نالوں اپنی جان تیاری
 سب اصحاب دلوں قربانی پیش رسول یگانے
 جیشوں بھر لویں عجب عراقوں آگے دور دریا زو
 جلوہ بھالمن فاقے جا لیں بند نہ بان سوالوں
 شوقوں اوہ دربار نہ چھوڑن وہ وہ فاقے آون
 پتھر رختاں توڑن کھاون راوی زگر مناون
 جنتوں جنگ ارادہ ہوئے حضرت وحی سواری
 پاکر فتح جو خیریں آون بولن سخن نہ بانی
 کل سراواں ظاہر باطن بلدیاں خاص حضوروں
 ایسے کارن سبھا اصحاباں عزت منصب عالی
 آکھیا سبھا اصحاباں تائیں پاک رسول سوہا سے
 پیروی کیے جو اصحاباں ندی رحمت فضل الامور
 ساریاں بیعت پاک نبی وحی کیتی شوقوں نشانوں
 ہتھ تیرے پہ جو ہتھ رکھن یا مقبول سوہا سے
 نشان اصحاباں کتنبیاں آیتاں وچہ قرآن آیاں
 اکو آیت کافی ہوئے نور ایمان جنہا نمنوں
 رب فرمایا نبی میرے دی پیکر و تا بعد ای
 جو اصحاب نبی سرور سے سب مقبول رہیاں
 اسیں ہزاراں زبدکماواں سارا زور لگاواں
 اوہ اصحاب نبی سرور سے کون تہہ اندا تانی
 جویں اتہنا نمنوں قرب حضوروں فضل ہو یا رحمانی
 روئے پاک نبی سے اندر ملے مکان جنہا نمنوں
 کون اوہنا نمنوں دین سکھاوے کر گئے کند قرآنوں
 بھی فرمایا سرور عالم خاص حبیب ہمالے سے

دل نون باچھ پیالے کبر غیر خیال نہ آوے
 دوست سے درپہ سے جاون جانان جان پوری
 آپے شمع پیاری کارن آن ملن پہوانے
 وحدت عشق پیالے پتے وحدت سے باروں
 وچھ جمال حیاتی پاون آب حیات وصالوں
 قرب حضوروں دور نہ ہوون درختیں چھوڑ نہ جاوں
 جسم یار جمال دکھاوے فاقے یاد نہ آون
 پیش حضور شہادت کارن جلدی کرن تیاری
 جے ارج خدمت وچہ نبی سے ہو جائے قربانی
 جس گل کارن سفر اٹھا کر کر آئے دوروں
 کیتی وار لقت دضی اللہ کرے رب والی
 سب اصحاب ساڈے جانوں جیوں سماں تارے
 بیشک ساتھ ساڈے ملی کدی نہ مجلسی راہوں
 ایسا درجہ حق اصحاباں ثابت خبر قرآنوں
 اپہ اوہنا نمنے سمجھ اساو اسارے اسان پیالے
 سرور عالم نون رب فضلوں خوشخبراں فرمایاں
 سو آیت منظور نہ کرن کفر نفاق جنہا نمنوں
 جنتوں حب نبی سرور دی اول حب عفاوی
 ایسا درجہ نہیں کسے نون منزل دور دکھانے
 کہے غلام نبی سے جتنا عزت نشان پاواں
 مردم کرے پیار جنہا نمنوں پاک رسول حقانی
 ہرگز ہرگز نہیں اتہنا ندی کرن نہ ملک نورانی
 کفروں میں اتہنا نمنے دشمن قہر نقیب تہہ نمنوں
 اصحاباں وانشان سلامت فضل خدار حمانوں
 کل ہوسنا نوحیہ عالی درجہ ہر صدیق پیار سے

دونوں میری مجلس اندر ایسے مقبول غفاری
 بھی فرمایا جو پیغمبر بھیجے مالک سائیں
 ایہ دو ملے وزیر اسانوں خالق وی سرکاروں
 میکائیل نے حضرت حیرائیل مقرب نامی
 حامی دین پیالے سے میرے فضل خدار جانوں
 مجلس اندر ذکر سناوے خاص حسب یگانہ
 بہت بیدین نے مشترک پیدا ہو سن کتنی جاہیں
 دعویٰ اہل البیت محبت کر سن آپ زبانوں
 لعنت کہوا نہاندیاں کاراں سمجھ لوں دشمن جانوں
 بھی فرمایا دوست ساڈے سارے پاک گناہوں
 ناں کچھ روون فائدہ ویسی ناں توبہ منظور
 جنگ بدر و چہ جو اصحابی سا کھڑ سول بانے
 حیرائیل او نہاندے کارن ایہ خوش خیر لیا یا
 کرم تھا کر رب فرماوے یا پیغمبر میرے
 بس بن اچ کھنیں کچھے عالی شان عباد پاس
 چودہ سو اصحاب نبی دے آسے سا کھڑ تھامی
 بھی انصار اصحاباں کارن حضرت ہتھ اٹھایا
 بھی سب بخشیش آل انہاندی بھی اولاد انہاندی
 جو انصاراں دوست ہو سی سو موکن رب بھانا
 دسے سن جو وچہ دینے اوہ اصحاب انصاری
 بیشک فضلوں جنت طسی میرے تابعداراں
 ایہ فرمان سنا کر حضرت ذات مبارک عالی
 حیرائیل و کھا لیا سانوں جنت دا دروازہ
 شوقوں کہیا صدیق پیالے پیش نبی سرورد
 حضرت اکھیا رکھ تسلی خبر دتی رب میوں

کن اکھیں جویں ہر تن اندر زینت عزت بھاری
 دو دو ملے وزیر جنابوں کل رسولاں تائیں
 چنان دین عدالت اندر برکت باہجہ شماروں
 نوریاں وچوں ایہ دو میرے خاص وزیر گرامی
 عمر صدیق نہ پیارا جسٹوں خالی مرے لیا لوں
 قرب قیامت میں کھنیں کچھے ہو سی برا زمانہ
 قتل کرندی لائق ہوسن میں سب حال سنائیں
 برا کہن ابو بکر عمر نوں ہو سن دور ایسا لوں
 سیوے دشمن رہنے دشمن ہرگز شک نہ آلوں
 برا اتھانوں بولن واسے لیسن فہر الہا ہوں
 رحمت جنت کولوں دوری رب نبی کھنیں دوری
 کون سناوے شان تنہا نہ منزل دور ٹکانے
 بعد سلام نبی سرورد نوں خوش پیغام سنایا
 جنت و قدر داخل کر ساں سارے دوست تیرے
 ہو چکے سب پاک گناہوں جو کچھ عمل کما سن
 سمجھناں کارن جنت طسی آ گیا حکم گرامی
 بخش بدینے والیاں تائیں فضلوں بار خدا
 رحمت نظر ہوئی سرکاروں صفت نہ کہتی جانڈی
 جس دل حب نہیں انصاراں اسمیل کھڑ ٹکانا
 ادبول جنہاں نبی سروردی کہنی تابع واری
 نوروں نہراں شیریں میوے لذت باہجہ شماراں
 اصحاباں لوں بات سنائی رات معر لہجے والی
 ہو نہیں سکدی صفت کسے کھنیں سو پہا بے اندازہ
 جے اسویلے حاضر ہوئے اسپس زیارت کر دے
 اول اس دروازے لنگھن حکم ربانا تینوں

حق تیرے وچہ یار صدیقاً حکم کرے رب میرا
 شان عتیق اللہ حق تیرے پاک خدا فرمایا
 کیا دروازہ جنت دیکھن ہو سی شوق انہاتوں
 کیا جنت گزار تجیہ ہو سی بے پرواہی
 رل کر جنت اندر جاساں سپر کراں گزاراں
 ایہ سب حب نبی وی پاروں شان ملے اصحاباں
 جو محبوب میری دوست امر ہو یا سرکاروں
 حضرت اکھیا تاریاں عینے نیک اعمال عمر سے
 ہلکدن ملکر ساکتو دوانے چلدا نبی پیارا
 دو میں طرفیں دست مبارک پکڑے پیاراں را
 پھر اسویلے حضرت تائیں بات دے وچہ آئی
 جنت کارن حکم سناسی جدول خداوند عالی
 ملکر جنت داخل ہو ساں فضل بے مکتیں ایوں
 ملک نورانی حاضر ادبوں حورال خدمت کاراں
 سب منظور انہاندیاں باتاں خالق دی سرکارے
 بیشک جنت حب نبی وی خالص با پوہ پاوں
 نابعداری حب نبی وی دولت رحمت عالی
 سن میں تینوں حب نبی و اختصار ذکر سناواں
 پک اصحاب پکا یا کھا نا حاضر خوشی نبی گرامی
 گھر وچہ سرور عالم تائیں بیگیا نال پیاراں
 عورت خاوند ادبوں حاضر خوشی نہ جھلی جاوے
 نال محبت حضرت اگے کھانا جدول ٹکا یا
 پانی اللہ منع نساں اسدے گھر مکتیں کھانا
 اٹھ کھلے سرور عالم دیر نہ کیتی کافی
 یاراں زور انہاتوں گزے اندر گریہ زاری

ابو بکر ہے دوست اساطیر و اہیونکر دوست تیرا
 مجلس اندر سرور عالم ہو رہا بیان سنا یا
 ساے جنت باغ نورانی بخشے رب جنہاتوں
 میں کھتیں جہانہ کرمی تینوں پاک جناب الہی
 ہر دروازوں منع نہ تینوں حکم جوں سرکاروں
 درجے سنگھڑے آسمانوں طاقت نہیں حساباں
 کئی کروڑاں جنت جاساں اسدی عزت پاروں
 عدو حساب خدا نول معلم عمل جو ابو بکر سے
 سچے پاسے ابو بکر سی کھے عمر نہ سو ہاراں
 شیریں باتاں کرے جاوون جوں طریقہ یاراں
 خیریں دوہاں پیاریاں تائیں خوشخبری فرمائی
 کرمی رب عنایت ساناں کنجی جنت والی
 جوں تئیں ارج ساڑے ساکتی سچے کھے دونوں
 ایہ سب درجے حب نبی کھتیں سچہ اصحاباں یاراں
 جنہاں پیارا سرور عالم اوہ سمجھ رہوں پیارے
 فضل الہوں موحبان آون رحمت سے دریاوں
 جے سواو گنہاں سے ہوسن نہیں امیدوں خالی
 ملے حیاتی مومن دل نول آب حیات پلاواں
 ادبوں حاضر جس سے کارن بدر منیر سلامی
 چہڑھیا چن اونہاں سے گھر لوں حمد ہزاراں
 جس گھر قدم پیارے پایا کون بیان سنا سے
 امروں بے پرواہی والا وحی پیغام لب یا
 اسان انہاندے کاسن کیتا دوزخ وچہ ٹکانا
 روندے رہ گئے در در نجانے راوی خیر ستانی
 ہلکدن پیش نبی سرور سے آکر عرض گزاراں

بس ہن دوزخ پر اسی راغنی سنی نہ پکڑو دوری
 لتیں اساڈا جنت سوہنا یا مقبول حفا نی
 دور نہ کرو نہ نیاں تاہیں دوزخ حکم جنہا تنوں
 جدول محباں عاجز ہو کر اتنا عرض ستا یا
 دوزخ منکر جنہاں نہ چھوڑی شوقوں حب تساوی
 یا سردار اجنہاں محباں تیری ذات پیاری
 کھول سنا یا سرد عالم خوش فرمان الہی
 عالی درجے ہن حضور دل حبیبی یاروں
 واہ واہ نیک نصیب تنہاں دے رحمت فضل الہوں
 ایسے درجے حب نبی تھیں اصحاباں ابراہاں
 جنگل پر بت اصحاباں تھیں ادب کنوں شہزادوں
 ہلکدن سرد عالم پیٹھے نال پیاریاں یاراں
 پنیال کج لیاں حضرت نے کپڑے جلد بھراے
 اٹھ کر چلا گیا جس ویلے شاہ عثمان پیارا
 کوئی خیال نہ ہو کہسے تھیں یا مقبول رہا نے
 اس تھیں شرم ملائک کرے کہے سول سچاواں
 کرن روایت جدول بدینے گیا رسول گرامی
 مگراں پکھو یا بیسی شیریں سرو پیارا
 ہے کوئی مرو خدیجے کھو ہا رحمت بھارا اٹھا سے
 شاہ عثمان خرید یا کھو ہا جو بی بی فرما یا
 وقف کیتا جھب راہ مولا سے دید نہ کیتی کافی
 خوش ہو کر فرمان سنا یا حضرت شاہ ابراہاں
 عمر صدیق ولی نون شوقوں خیر نبی فرما نی
 میں سنیا سویلے رو یا شاہ عثمان پیارا
 حضرت آکھیاں تھیں تینوں ایچن کارن قوی

نامتطور جدائی سنانوں بخشو قرب حضور ی
 ایہ دروازہ کدے نہ چھوڑن تن جانال قربانی
 کافی پاک جمال تساڈا جنت باغ اسانوں
 کہو مبارکباد انہاں نون وحی پیغام لیا یا
 اسیں انہاں تھیں نظر کرم دی کیونکر کراں دوراوی
 فضلوں بخشی اسال انہاں تون جنت دی سرداری
 فضلوں حال تساڈے اپر رحمت بے پرواہی
 شوقوں کل مشتاقاں کیتے سوکے الیں بازووں
 اصحاباں ندی حب جنہاں تون تھیں پاک گناہوں
 انبر گرسی عرش انہاں تون وکھین نال پیاراں
 سنن سناون ذکر انہاں جنت رحمت پاوں
 حضرت شاہ عثمان بھی اٹھے دست شاہ ابراہاں
 ادبوں نال پیار بھجا یا سوہنی صورت والے
 ادبوں عرض کیتا اصحاباں عالم سے سردارا
 جو بی نشیں عثمان ولی تھیں اسویلے شہزادے
 ادب کرن ملاک نورانی کوں نہ میں شہزادوں
 در تن بیون کارن تنگی پانی شور تسماعی
 وکھ حوالا حکم سنا سے پاک حبیب سوہارا
 وقف کرے راہ مولا اسنوں اپنا دخل ہٹا سے
 برحمت فرماون جس نون لکھو دیوں ہنہر آ سیا
 ادبوں امر قبولن والی شرط برابرہ آ نی
 شاہ عثمان خرید یا جنت آکھن نال پیاراں
 کول اسلاڈے گور تساڈی کدے نہ ہوگ جدائی
 دور کیتا کیوں میرے کارن عالم سے سردارا
 اس وچہ حکمت رحمت ربدی سن تون حضور ی

جو پیرے ساڈیو چوں ننگھن دیندے جنت جاسن
رحمت عام خدا کے فضلوں تر بت میری تیری

پاک گناہوں ہوں ہوسن مومن قرب حضور ی پاسن
بخشش وادرواڑہ ہوسن کارن امت میری

لِکَلِّ نَبِيٍّ رَفِيْقٍ وَرَافِقِيٍّ فِي الْجَنَّةِ يَعْنِي عُمَيَّرَانَ

ہر ایک نبی کا ایک دوست ہے اور میرا دوست جنت میں عثمان ہوگا۔

کل نبیاں نون جنت اندر ہوسی ہک ہمسایہ
عزت شاہ عثمان ولی وہی خیر رسول سنانی
سبز ہزاراں اسدے پاروں عاصی جنت جاسن
فوت ہو یا ہک شخص جنازہ منخ نبی تر ما یا
بول سوال کیتا اصحاباں ایہ کیا حکمت آہی
گلہ کیتا عثمان ولی وا اس مردور نکار سے
میں کیوں پڑھاں جنازہ اسدا جسپر قہر بانا
جو میریاں اصحاباں طرفوں ترک محبت کرسن
جو مومن قربان محبت اوہ کوئی سانوں پیارا
جس عملوں کسے مومن اپر طعن ملامت آتے
مچھر کھی اسدا گلہ جو کرسن پاوں قہر آہی
کل کتاباں نبیاں اپر جو رب طرفوں آیاں
وچہ قرآن خدا فرماے عزت شان اصحاباں
اوہ سب رب نبی سے دشمن منکر پاک قرآنوں
اصحاباندا پاک نبی نے شان بیان سنا یا
جو نہہ ہزاراں بن امت میری کہے رسول بانا
اہل بیتیاں میر باندی عزت رکھو جب زیادہ
جس دل حب نبی سے گھردی کل اصحاب پیار
ہونیس سکدی صفت زبانون مینوں علم نہ کوئی
من آکھاناں امر نبی واسر چشمال پردھرتوں

توں ساڈا ہمسایہ ہوسیں نال پیار سنا یا
جو میں خداوند عالم اسنوں سی خوشخبری سنانی
اسدا گلہ سناون والے کدے نجات نہ پاسن
نہیں نصیبہ جنت اسنوں حضرت حکم سنا یا
حضرت آکھیا اسدے اوپر نازل قہر الہی
دوزخ داخل کیتا اسنوں مالک بکڑن ہائے
نہیں قبول عبادت اسدی دوزخ وچہ ٹکانا
جے لکھ نیک اعمال کرسن کافر ہو کر مسن
ساڈے دوست ربے دوست کہے رسول سوارا
جے اصحاباں محبتیں کسے کولوں ایسی بات ہو جلاے
سب اصحاباں جنت ورثہ رحمت بے پرواہی
اصحابانداں صفتاں ربنے نال پیار سنا یاں
جنہاں محبت نہیں اتہانندی جاسن وچہ عذاباں
قہراہوں کافر مسن خالی نور ایسا نون
جیونکر پاک جناب حضور ون وحی پیغام لبیا یا
نک سوا بے لذت ہوندا جو میں بے عزت کھانا
نوح وی امت نون جیویں بڑا کہے رسول خدا وا
دوزخ محبتیں رب بڑا اسدا خبری پارا تالے
روز قیامت معلوم کرسن جنہاں محبت ہونی
سا محبتی دامنگ خدا محبتیں موت حرام نہ مرتوں

جس نے موڑ یا امر نبی واکرے جو اپنا بھانا
 کر منظوری پکیر نہ دوری چھڑے کفر عقیدہ
 ایسے راہوں قرب حضوری جنت شان گرامی
 جویں درختاں ہو حیواناں شان سول بھاتا
 سنیوں ذکر استاواں کولوں میں قریبانی جاواں
 یکن بعد شش اصحابی پیٹھے شوقی پیاروں
 سانوں بھی اچ طلب زیادہ کے رسول ربانا
 کسے کہیا اچ وودن گدھے میں گھر گیا فلائے
 حضرت آکھیا بعد سلاموں وہو پیغام انہا نتوں
 لے پیغام اصحاب حضوروں و سچ سلام سنایا
 کہیں لگے قریاں ہو جاواں چیز تیار نہ کانی
 وے چھڑیاں سمجھ راہ مولائے فاقے والیا تہاں
 جا اصحاب نبی وے اگے و سیا حال انہاں وا
 جاوے سیں کھجورال و بول وہو سلام انہا نتوں
 حضرت عمر کہیا کس رکھنوں جا فرمان سناواں
 او سے نول فرمان سنا ناہتا دور نہ جاناں
 ہی سنیا جطرف کھجورال حضرت عمر سدہا یا
 دیکھیا اسنوں جسم حضرت اوتھے کھڑ کھلویا
 جیونکر حکم پیارے کیتا اس پر عمل کس یا
 اسے حجی کردار و دو عالم تین دل کھجیا بینوں
 سویلے اچ تیرے کالسن کیتا حکم پیارے
 واہ سبحان اللہ اس حجی سن فرمان گرامی
 شوقوں جھا خیر وانگن جھنگل قدس وے ہوئی
 ایسا قدر بلندی اندر پیچ کئی یک باری
 پر پیر پیرہ بھارا کھٹا کر سجدے اندر ہوئی

کوئی وسیلہ ہو سنا وے جس سے در پر جانا
 دوست ہوندا رب علی وانا بعدار نبی و
 نہیں تاں دوزخ داخل کرسی رتے مک حرامی
 بہت انساناں جاہل علموں اس واقدر نہ جانا
 جویں درختاں قدر بھاتا تینوں ذکر سناواں
 آپس وجہ کچہ باتاں کرتے فاقے غالب پاروں
 لیا و جس گھر حاضر ہوئے اس ویلے کچہ کھاتا
 عجب کھجورال اس گھر و کھپیاں یا مقبول پانے
 جے موجود ہوں اسویلے کھجور جلد اسانوں
 جاگ کھٹے تاں حکم سنایا جویں نبی فرمایا
 پر سول عجب کھجورال سہیں اولوں عرض سنائی
 آپ اسیں ہاں فاقے اندر کراں قبول رضائیں
 حضرت عمر پیارے تائیں حکم رسول سننا ندا
 دیر نہ ہوئے تازہ میوے کھجور جلد اسانوں
 جو رکھ اول ملی تینوں کہے رسول سچاواں
 ہوگ مراذنامی حاصل کہے رسول رباناں
 چھوٹا بوٹا راہ وجہ اسنوں اول نظری آیا
 اس کھتیں ننگھن مشکل سہی حکم جو اسنوں ہو یا
 اس حجی وے پاس کھلو کرا وہ فرمان سنایا
 بھی السلام علیکم اکھن سرور عالم تینوں
 جلد کھجورال کھاون کارن طلب ہوئی مگرے
 ایسا اولوں حاضر ہوئی سنو بیان تسامی
 نکل گئی جویں نیر کمانوں دیر نہ لگی کانی
 جویں پرندہ انیرے دل مارے نیز اڈاری
 دیر نہ کیتی جویں مصنف ذکروں دیر نہ کوئی

حضرت عمرؓ پیار سے سے دل ہو گئی جلد سلامی
 بے تپیں اول رچھ کر کھاؤ چاہو پنڈ و ڈیرہ
 نہیں مجال اجازت باہجوں میں کچھ مل کماوال
 پھر اس حیحی پیش کرنے کے کیتا عرض دو بار سے
 ہے کچھ ہو ضرورت ہو سے جم جم حکم سناون
 بھی السلام علیکم حیحی دا اولوں عرض پہنچا یا
 حضرت آکھیا کوئی نہیں حاجت کافی فضل بانا
 باقی بہت کھجورال میں سمجھ حضرت ورتایاں
 سن انساناں اہل ایماناں امروں کھنہ مورس
 رحمت عالم جسے تائیں آکھیا رب تعالیٰ
 قدر نبی و معلم ہو سی اسدن فضل الہوں
 کر سن حمد ہزاراں اسدن نجت بلند جنہاں سے
 دوزخ رب تیار کرا یا کارن نافرماناں
 و پھر تماشہ سجد سے اندر کرن سوال دعائیں
 او گنہار نما نیاں کارن سوئے شعلے والا
 لاکھ کروڑ ہزاراں ہوسن رونے و چہ شرف سے
 یا دنہ رہ گئی گوراندھیری یا دنہ حکم رہا تا
 حاضر ہوسن حکم نبی و انہ کرے پرواہی
 جسدی طرفوں اوس دہاٹے کسی کند پیارا
 اپنی مرضی روا جو رکھن نامنتظور حد بیتاں
 دنیا و چہ نبی سے امروں جسے پکڑی ووری
 دوست سے اسیں دوست ہوساں کے رسولؐ بانا
 حمد ہزاراں اہل ایمانوں بولو دلوں زبانوں
 جے سرور نہ ملد اسانوں سید کل سروراراں
 باہجہ خدا جہول دیوانے غیراں سجد سے کرے

حکم الہوں عرض سناوے کر کے ادب تمامی
 حضرت عمرؓ کہیا نہیں ساکتیں ہوندی ایڈولیری
 جد تک حضرت آپ نہ کھاون اول مول نہ کھاون
 میری طرفوں عرض سنا نا پاک رسول پیارے
 نہیں مجال جو وہ لگا وال جو حضرت ورتاوں
 حضرت عمرؓ نبیؐ سرورنوں آپنیام مسنا یا
 ساتھ اعمال ہاں سرور عالم رل کر کھا ہا کھانا
 ہر گھر مسکیتاں کارن اوسے وقت پہنچا یاں
 جس گھر حنت دی سروری اوہ دربار نہ چھوڑیں
 مومن تا بعداراں تائیں باہوں پکڑن والا
 دوزخ دیوں جانہ یاں تائیں پکڑ کھلا جد باہوں
 قہروں دوزخ دیوں جانہ سے موٹے چلاں جنہاں سے
 جسے ہولوں کھتر کھتر کنین ملک اوپر آسمان
 یارب امت پاک نبیؐ دی دوزخ کنوں بچائیں
 جنت لگی و کھاون آ یا بھجیا رب تعالیٰ
 جنت دل جدامت جلی ساتھ نبیؐ سرور سے
 اس واکوئی خیال نہ تینوں جسے در پر جانا
 یے پر وہی پاروں نازل ہو سی ہتہر الہی
 بلیشک ہو سی اسدیتا میں دوزخ پکڑن ہارا
 پیش عدالت نبیؐ پیارا ویسی کند خبثیاں
 کس خوبی پر کرے امیدیاں جنت قرب حضوری
 بیدیتاں نول ساتھ بلا وال نہیں ایہ حکم بانا
 سو ہنار ہبر ہاوی آیا فضل خدا رحمانوں
 وانک کفال نے چھیاراں کھانے بددراں
 کر کر پوچھا کفروں مشرکوں و چہ خواری مرضے

خبر نہ ہوندی کیوں کر آئے بھی کس طرفے جانا
 جیونکر کوڑا مہر موشے سارا شہر نابینا
 جس گل اوپر مولاراضی سالوں خبر نہ کوئی
 اوسے پاک مہربانی سالوں خبراں آن سنا یاں
 جبکہ اسماں نہ ملدا سوہنا شرم کریمی والا
 کار تو ابوں قہر عذابوں خبر نہ ہوندمی کانی
 جس رب پیدا کیتا سالوں شکل دنی انسانی
 پاک قرآن کینیاں تائیں ملدے اسے راہوں
 ایہ کلمہ جس پڑھیا مومن بخشش پاؤں پوری
 حمد کہو لکھو واری ادبوں شکر کرو لکھو واری
 کرو خیال ہزاراں قوماں عقل ایماںوں عالی
 ایسا ہر بخش یا سالوں سوہنا شاہ گرامی
 اس رحمت اس نعمت پاروں شکر ہزاراں کرتے
 عبدالستار مصنف کارن جو ہوئی مہربانے

غرق جہنم کنوں ہٹاؤن آیا پیار ہسانا
 اکور ہر سب خلاقا تنوں جس واشہر مدینہ
 جس دم سرور عالم آیا خبر متامی ہوئی
 جس پر نور قرآن حضوروں رحمت جھڑیاں یاں
 باہجہ ایماںوں ایس جہانوں بیجانے منہ کالا
 کفر کتاباں پوچھن کارن پتھر پھرے چا پی
 اس رب داور بار دکھاؤن آیا نبی حقانی
 اس بن کسنوں طاقت آہی بیادے اس گاہوں
 مشرک کافر پڑھن جو صدقوں پاؤں قرب حضور
 شرف کمال محمدیاں نول اندر خلقت ساری
 کرم کمال محمدیاں پر رحم کیتا رب عالی
 جس نول جنت عرش سلامی ہا شوق بننے
 ساری دولت ملی حضوروں سر سجد پوچھ دھریے
 لکھنیں سکدا کہہ نہیں سکدا ذکر بیان زبانے

بیان موسیٰ علیہ السلام در شان محمدیال

من میں جب نبی سرور دتیں نول ذکر سناواں
 حضرت انس اصحاب نبی واخبر حدیث سناوے
 کرم کنوں رب عالم اس نول نال پیار بلا یا
 من کر جلد کھلو گے حضرت مگروں کون بلاوے
 دل وچہ جاتا ہے کوئی موسیٰ جس نول کسے بنایا
 یا موسے عمران سے بیٹے سنیا فیرو و باری
 پر ت ڈٹھا کو نظر نہ آیا ہو پئے فیرو روانہ
 انی انا اللہ لوالہ الا انا قسر ما یا
 فاعیدنی جس وقت آوازہ سنیا پاک پیغمبر

مومن اہل ایماں تائیں شربت شوق پلاواں
 حضرت موسیٰ نبی اللہ واکل دن ٹرے پاچا وے
 بے مانند آوازہ عجیبہ سنئے اندر آیا !
 کرن قیاس چو شیر لویں وکھین نظر نہ کوئی آوے
 ٹرے پے جتول جاتا ایسی جلدی قدم اٹھا یا
 جلد کھلو کروکھین لگے پاک کلیم غفاری
 نیچی واری حکم سناوے رب جبار یگانہ
 فاعیدنی کر بندگی میری امر جناب سنا یا
 جلد جھڑے اپر زمین سے سر سجدے سے اندر

کتنا وقت گیا وچہ سجدے بولن حمدتائیں
 ارفع سر اسٹک چاہر سجدیوں آکھے رب سچاوں
 جس دن جھنڈیا یا جاسی سورج نہر پہ آسی
 اک ایسے بدل وانگول کڑک آواز سناسن
 وھپ گری سے بھانبر بلسن جدا وہ سختی ہوئی
 یا موسے جے اس سائے دی طلب محبت تینوں
 جس لڑکے واپا یا مائی کر گئے سفر چلا نا
 کریں پیار میتیاں کارن تاں توں رحمت توں
 رحم کرن جو رحمت پاس اندر روز جھنڈے
 بیوہ عورت کارن موسیٰ شفقت رحم کماویں
 عورت خاوند والی تائیں بھفکری باو شاہی
 ایسا عاجزہ حال جنہا ندر کھیں فکر تنہاں وا
 بھونی و جلا لی فرمایا پاک خداوند ساہیں
 آکھ دیو سب لوکاں تائیں پاک خدا فرما سے
 جے سونیک اعمال کما سے جب نبی یوں عالی
 سب سے دفتر حاضر ہوسن جس وجہ جب نبی دی
 سرور عالم ختم رسولان جس نول نہیں پیارا
 خاص کلیم خلیل اسا و اصاحب نشان سدا و
 حضرت احمد سرور طوفان حسنوں جب نہ ہوئی

اے موسیٰ عمران سے بیٹے امر کیتا رب ساہیں
 ہو متوجہ میر تیاہیں میں اک بات سناواں
 و ہشت و خشت ہراک تائیں طاقت ہونش بجائی
 نافرماناں تو ماں اوپر نازل کیتے جاسن
 عرش میریدیاں ٹھنڈیاں چھاواں یہ ہو کر کوئی
 کریں محبت نال میتیاں ماں پوچھ پڑ گیا جنیوں
 اس سے جہا نہیں کوئی عاجزہ ہو ر عزیز نمانا
 از ہم ترحم حکم نبی توں کیتا رب سچاویں
 اجرا احسان کرن والیا نڈا اس میں نہ ضائع کرے
 شفقت خدمت بھی والداری جھنڈ کھیں استاہیں
 بیوہ واکوئی دعویٰ تائیں مگراں اس آلی
 ایسے تینوں سب بدلہ و لیاں پاک خدا فرما نا
 قسم اپنی عزت مینوں آکھیا موسیٰ تائیں
 جسٹوں حب حبیب میریدی اوہ کوئی جنت جلا
 میں روز خوچہ و اجمل کر ساں حکم و تارب عالی
 اس پر حب اسالوں ہوئی کر ساں نظر کریدی
 کدی نہ بخشاں اسدیتا میں آکھے کھر جنہا را
 حب حبیب میریدی باہجول کسے نجات نہ بھتو
 ہرگز وچہ سرکار اسدا دی اسٹوں ملے نہ و طہوئی

فَقَالَ مُوسَىٰ يَا رَبِّ مَنْ أَحْسَدُ

تو پوچھا موسے نے اے اللہ احمد کون ہے

يَا رَبِّ مَنْ أَحْسَدُ مُوسَىٰ نَعَىٰ دُلُوبِ عَرْضِ كَذَابِ
 یا موسیٰ اوہ احمد سوہنا خاص حبیب حنفانی
 وہیہ لکھ برسوں ول سب کھنیں اسدا نور اوپایا

یارب کون پیارا احمد امر کیتا رب پارہی
 جس واکلمہ عرش میرے پر روشن سطر نورانی
 چند سورج آسمان زمین بھچھے اسال بنایا

بھی فرمایا اوہ احمد اوہ خاص حبیب رباناں
 قسم میری عزت دی مینوں رحمت فضل کمالوں
 جد تک امت لیکر احمد جنت قدم نہ پاسے
 اس وی امت اول خیریں جنت رحمت پاسی
 یَا رَبِّ مَنْ أُمَّتَهُ مُوسَىٰ أَوْ بَنُو عِزْرَىٰ سَنَانِي
 یا موسیٰ اوہ امت احمد امر کیتا رب عالی
 جسم چہ پھن اچان زمین پر کسی ضرورت پاواں
 اتراں جدول نوان زمین پر اوہ مقبول سفاری
 پاک رکھن سب بدن پوشاکاں بے کارن سونی
 اوہ امت احمد سرور دی خاص حبیب بہارا
 فرسوال کیتا موسیٰ نے پیش خداوند سا میں
 رب فرمایا موسیٰ تائیں توں نہیں نبی انہاندا
 فرسوال موسیٰ نے کیتا شرم کریمی نینوں
 یہ فرمایا میں کھنیں کچھے اسدا دور زمانہ
 بھی وار خدا فرمایا کر کچھ صبر و لیسری
 وار جلال جو اعلیٰ جنت ولیاں حضرت تائیں
 واہ واہ عزت شان محمدی وچہ در بار آہلی
 جس دی امت ہوں کارن شوق ہو یا نبیانوں
 اسے مومن کر محمد ربانی حاصل دولت ساری
 جس ول اندر حب نبی دی نور ایمان نشانی
 جدا بلیسے کلمہ طیب و کھیا سطر پیاری
 اس پر نے لعنت ڈالی دور کیتا درباروں
 نہیں عبادت کچھ منظوری وچہ سرکار اللہ دی
 قدر نبی و اقدر خدا و اخاص محبان تائیں
 سن کر بانگ کھلوں اولوں کلمہ اول سنوں

سب کھنیں اول جنت جس نے قدم مبارک پائیاں
 ورثہ جنت اول اس نول ساری خلقت نالوں
 نہیں حلال بہشت کسے پر پاک خدا فرما سے
 استخیں کچھے کل رسولان حکم سنا یا جاسی
 کون ہو سے گی امت احمد صفت احد فرمائی
 ہر حالت وچہ ذکر میر تھیں کدی نہ موسیٰ عالی
 اللہ اکبر صفت اسدا ڈی بولن شوق پیاراں
 پرٹھ لسم اللہ حمدز بانوں ذکر ہمیشہ جاری
 گئییاں تلے نہ چادر کھن کبر غرور نہ کونی
 دو تہہ نالواں کلمے ویاں اندر حیدر نام پیارا
 یارب ایسی امت پیاری بخشو میرے تائیں
 کون انہاں پر دعویٰ کرسی احمد نبی جنہاندا
 فضلوں امت احمد اندر داخل کرے مینوں
 اج نہیں ملدا تیر تائیں اوہ مقبول یگانہ
 جنت اندر ولیاں تینوں ولدی حاجت تیری
 اسدے نال ملاساں تینوں امر کے رب سائیں
 واہ وامنصب امت اسدی خیروں بے پرواہی
 اوہ سرور کیتا رب ہادی نول محمد یاں نول
 تخت سلیمانی کھنیں بہتر اسدی تالبداری
 اس پر فضل خدا سبحانی خادم ملک نورانی
 کبروں کرانکار سنا یا اس مرد و کفاری
 کوئی لحاظ نہ کیتا رہنے زہد عبادت پاروں
 جس ول قدر کرے نہ چان حب سول اللہ دی
 اوہ کیا جانن امروں منکر پکڑن شرک ادائیں
 جکیونی حکم حدیث سنا سے پرے پرے پر جاوں

پیش عدالت ہوگے نمانشہ خالق دی سرکار سے
بے فرمان نیاری کرے اول جنت جانا
بدعت مشرکوں باز نہ آون اُمت پاک سداون
جس دم پاک نبی فرمایا یہ نہیں اُمت میری
اس دا بدلہ یہ کچھ ہو سکی خیر قرآنوں ہونی
ایہو قرآن عدالت اندر آپ چلاون کر اے
امر قبول پیالے سے والا کر کے صاف عقیدہ
قدر سخن و عاشق جان طالب مرور بانے
عجب حکایت فضل الہوں حاصل ہوئی مینوں

گتیاں لوکاں دین ایما نول منکر ہو گئے پیار
حکم قرآن تے حکم نبی دا ہو گیا بہت بنانا
الٹا سخن بے ادب سناون اٹھا اٹھا مارن آون
اسدن ہوگے نتیجہ ظاہر کبر غرور و لیری
منہ کھنیں بن نبی دی اُمت امر قبول نہ کوئی
کنڈ کر سی نبی پیار جو میں خدا فرماوے
سن انساناں اہل ایماناں دامن پکڑ نبی دا
اے جس نول قدر نہ معلوم اوہ مجھوں کی جلنے
جنہاں مجباں قدر بچھاتے ذکر سناواں نینوں

ذکر محبت حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ساتھ محبت میں عاجزوں شوق و لیوچہ آیا
ذکر سناواں جو میں مجباں حب نبی دی آہی
چھوٹی عمر نابالغ لڑکے خوش مقبول خدا سے
جد مبارک نانا جس دا حضرت ختم رسولان
جس دیاں باتاں رب قبولے پیار یا نبی دا
ادب محبت کنوں سلامی دعویٰ جو میں غلامی
جو میں محبت اس سے کو لولوں ذکر مفسر کر دا
جھکڑے سن آپس اندر رب سے ولی پیالے
اسی کھنیں ضد و بانوچہ ہو گئی سنو حقیقت ساری
شاہ رسولان مرور عالم جد مبارک میری
تاں نول میرا گولہ ہو یوں کیتا ذکر تسانی
حضرت عمر اگے شاہزادے آخر باد سنائی
حضرت عمر کہا اوہ کھتے چل و کھال اسانوں
جس جگہ شاہ حسن شاہزادہ بیٹھا آن دکھایا

درۃ لنا صحیح و چہ چو نکر ذکر مفسر لیا یا
میں قربانی صدقے جاواں پیش رسول آہی
اک دن رل کر کھین لگے دو حضرت شہزادے
سی اک حضرت جس شاہزادہ سید کل مقبولان
دو جا شاہ بلال جو بیٹا حضرت عمر والی دا
دولوں بجالوں اوہ قربانی پیش رسول گرامی
اتنا حضرت عمر ولی نول سی پیار نبی مرور دا
اوہ جدرل کے کھین لگے دو مقبول سہارے
اک دو جے نول آکھن دو نویں اول میری واری
حضرت حسن کہا کہ میں کھنیں اول واری تیری
باپ تیرا ہے گولہ اسدا دعویٰ کرے غلامی
شاہ بلال ہو یا چپ سن کربات نہ کیتی کانی
یا باد شاہ حسن شاہزادہ گولہ کے تسانوں
یاپ پیالے نول کر جلدی شاہ بلال لیا یا

بعد سلام امام حسنؑ نول حضرت عمر سناوے
 پھر شاہ حسن پیایے سوہنے دیالول تدا میں
 جو میں معصوماں عادت ہوندی بولیا چاہیں
 نال خوشی شاہ حسن سنکے شیریں بات پیاری
 ذوقوں شوقوں حسب نبی وی ایسا جوش لبانی
 بس ہن ایہو کافی سانوں حاجت ہو رہی کوئی
 بس ہن اسماں غریباں فضلوں ملی مراد تمانی
 نوشہ پاس غلاماں لو کال ہر ویلے منظوری
 وچہ دربار غلاماں تائیں عالی شان گرامی
 کل مرادواں حاصل ہو سن وچہ میدان شتر سے
 جدا ہیں عمل عبادت کارن پیش عدالت سماں
 ہو قربانی عمر پیارا لاکھاں حمد سناوے
 کیا چانن اس منزل تائیں پڑھنے سننے وانے
 قدر نبی و معلم عیسیٰ حضرت عمر ولی نول
 جے رب قدر پیارے والا پردہ کھول کھاندا
 حضرت عمر شائزائے تائیں اولوں عرض سنانی
 وقت حساب ہو واول جدا حاضر سائے رب جلید
 عبدالستار کل مرادواں عالی منصب پاویں
 وقت حساب نہ چھڑ کال کھاویں نہ کتیا جاپی
 جا سرکائے ساکتی سے کرسی تکیہ لاویں
 بے امید جے سورۃ واسعے وچہ دربار سناویں
 سننے والیا جے گوین کرناں ایمان بیادیں
 سب کوئی جانے کر لو موحبان جیونگر رضی ہوئی
 اوہ کوئی اس دن جنت جاسی رحمت فضل عقاب
 ایہ نہیں تابعدار اسوائے انبی کہیا جس تائیں

جو میں بلال تائیں فرمایا پھر سنا یا جاوے
 مگر ان نسی خیر جو ایہ گل کہنی ہے یا نال میں
 میں آکھیا نشیں گوے ساٹے پرتسائے تائیں
 حضرت عمر خوشی وچہ آیا حمد کسے یک بار ہی
 ہو قربان کہیا اج سانوں کی نہ رہی کافی
 ساری دولت مل کی سانوں نظر کرم وی ہوئی
 جے رب ساکتی سے بخشے وچہ پیش عدالتی
 سدا حضور غلاماں تائیں کدی نہ ہوے دوری
 پیش غلاماں ملک تمانی اولوں کل سلامی
 رب دا ہوگ پیار تہنا نول جو برے اس کھرے
 اسپں رسول تیر برے برے صاف اب سناں
 شوقوں زور محبت کتیا جوش نہ جریا جانے
 اسنوں معلم جلوہ نوروں حسنوں پار وکھالے
 رب نے کھولیا گھنڈ نورانی ملیا جدوں نبی نول
 سب کوئی سر فرمان اکھاندا کون جہنم جاندرا
 کرم کا کر لکھ دیو سانوں جوان بات سنانی
 تا جو پیش کرال سرکائے اسپں غلام نبی سے
 جے اس درویاں لمیاں اندر نول بھی لکھیاویں
 جنت حورال ملک سلامی جنوں نظر اٹھاویں
 رحمت ربی کرے آوازہ جم جم خیریں آویں
 دوست خوش اولاد تمانی مولا کھتیں بخشاویں
 امروں منکر جنت کارن پھر کیا حرص لگاویں
 آپے جنت داخل ہو ساں بند نہ کروا کوئی
 جس نول ٹکٹ رسول دیو اسی خالقہدی سرور
 دوزخ طرف چلان کرسی جلد خداوند سائیں

جے توں چاہیں بر خور داری درجہ جنت عالی
 منتم خداوی منتم خداوی راضی رب تناسے
 بس ہن کل مرادوں حاصل جے دربار نہ چھوڑیں
 کئی ہزاراں قوماں جگ و تپہ نامیں حد بیاناں
 کی ہو پلٹے کی ہو ویگا عقل نہ فکر تنہا تنوں
 شہر مدینہ یوں چائن ہو یا اندر ملک رہانے
 جس دولت نوں روز قیامت روس لکھ ہزاراں
 کیا اس رحمت پلٹش والی نوروں گھٹا نوں سایاں
 کتنیاں قوماں آبجیا توں تسال خالی ہییاں
 دولت ساری بہ خور داری اوس وسیلے پاروں
 ختم نہ ہوندی نعت نبی وی روز قیامت تائیں
 بیج درود سلام نبی پر سنے پیاریاں یاراں
 آل اولاد اندراج تمام عالی شان کراماں
 کل نبیاں مقبول محباں ولیاں بزرگواراں
 یار حمان رحم کریمیاں یا ستار عفتارا
 توں حافظ توں ناصر سایاں بخش ہدایت یاری
 منزل دور نابنیار ہی سر پر بھارا امٹا یا
 یارب بخش طفیل نبی وی کل سپرداں تینوں
 علم قیاسوں طاقت تائیں ایں نامانے تائیں
 سوینا نام حبیب نیرید اسوینا شان سناواں
 اجہ توالبوں ملے جنابوں برکت ایں کتابوں
 بھی جد پرہن مرید محمدی عزت شان محمدی
 سگر جو ایمان لباوں پاوں نیک جزا میں

ادبوں کر اکھیاں داسرہ خاک مدینے والی
 جس پہ اس دن راضی ہو یا سوہنے روغنے والا
 اس دنیا توں کون زیادہ دولت پیاری لوڑیں
 ظاہر وسن شکل انساناں خبر نہ دیں ایسا توں
 ایہ صدقہ سرور محمد لگے بھاگ اسالوں
 اسال گنگالاں سخت جہالاں آیا ہوش ٹکانے
 فضلوں اسال امیدیاں ہویاں صدقہ شاہ ابراہاں
 عربوں موج سمندر واسے طرفاں چاروسایاں
 اس دریا وچ اسال غریباں فضلوں تار لیجاں لیاں
 جلدی حاضر ہو اس در پر نہ کترک پیاروں
 کسے نہ کہتی کسے نہ کرنی میں کیا ذکر سنائیں
 کل صحاباں خاصاں عامان خویشاں نا بعد اراں
 سنے شاکر وال کل اماں بہت درود سلاماں
 یارب بخش طفیل تماماں بخشش تیریاں کاراں
 در تیرے پر سائل آیا پر تقصیر نکارا
 خوش مقبول تیاری پاسے ایہ تصنیف پیاری
 رہر باہجہ نابنیاں تائیں حلین مشکل آیا
 حق سناواں بھل نہ جاواں بخش مرادوں مینوں
 چائن کریں تابینے تائیں خیریں پارنگھا میں
 بھی منظور کریں سرکارے جدول سناون اول
 بھی سب پڑھنے سننے والے مکتبوں پاک جنابوں
 ہو قربان قبولن ادبوں جو فرمان محمدی
 فیض ہمیشہ جاری ہوئے روز قیامت تائیں

اسے دل پڑھ صلوات نبی پر دل کے نال حضور
 پکڑ توکل خاص ربانی حاجت کسی پوری

بیان ذکر سورۃ والضحیٰ شریف و نشان نزول او

سب میں ذکر سناواں تینوں نال التردی پاری
 کیا کیا خوش خبریاں و چہ اسدے بھیجیاں ب تالی
 میں قربان ہووان جد سرور عمر ہوئی سنہ چالی
 تول سید سرور مقبولان حضرت ختم رسولان
 لوکال وانگ حبیب پیاکے تینوں نہیں بنایا
 تا جو دوست دشمن بناے بعد اثنائے جاون
 روز یثاق تمامیا کارن وعدہ اسان کیناسی
 اس پر واکم ووزخ جلنا حکم ہوئی سرکاروں
 اسان تمامی پیدا کیتے سب نول رزق پوجاند
 خاص عبادت کرن اساوی اکھو لوکانتا میں
 سب نول حکم سنا دیو ظاہر میں ہاں نبی سچاواں
 اوہ کوئی قہروں جان بجایی جو فرمان اکھاسی
 جسم جبرائیل جنابوں تا در حکم پونچا یا
 میں ہاں خاص رسول اللہ و اسوچہ شک کوئی
 میں کھتیں بعد رسول نہ کوئی روز قیامت تا میں
 کرن روایت شاہ رسولان جس واکم سنا یا
 جاہل مشرک لوگ رب سے سخت شکر بر پانے
 بھی اک آکھن و چہ کتاباں خبر بلا شک ہوئی
 بعضے آکھن مشاعر آپے جو قرآن سناندا
 اپنا حکم منایا لوڑے بتاں طرفوں موڑے
 حضرت آکھن رحمت عالم میں سمجھ کارن آیا
 کفروں تا نب ہو کر میری پکڑ و تالیج واری
 جس و چہ رنگ محل نورانی میوسے قریش گلزاران

جو میں پیاسے کارن آئی سورۃ والضحیٰ ساری
 جیونگر گھنڈ نورانی کھلا سر نہانی والا
 شان نبوت حکم رسالت امر و تار ب عالی
 رحمت عالم شمس دو عالم نہیں کچہ خبر جھولان
 تول سرکاروں برسن کارن ابرہہ ہدایت آیا
 بھلکے روز قیامت واپے مت کچہ عذر لیاون
 جو دنیا پر ساکھ اسافے غیر شریک بنا سی
 جنت عدن حرام کرسیاں نافرمانی پاروں
 ساوی نمک حرامی کرے ٹھا کر پوچن چاندے
 کرن تساوی تابعداری امر کیتا رب سائیں
 میرا کہیا سنونے منو جو نسرمان سناواں
 نہیں تاں پیش عدالت غصبول کھلا تاری جھکا
 سب لوکال نول سرور عالم ظاہر حکم سنایا
 فضل الہوں میرے اوپر ختم نبوت ہوئی
 میں راہبر گمراہاں کارن طرفوں خالق سائیں
 گھر گھر شروع حکایت ہوئی لوگ تعجب آیا
 کہن دیوانہ حضرت تا میں نہ اس ہوش ٹکانے
 عیسیٰ بن مریم کھتیں کچھے ہوگ منہ پیر کوئی
 نواں طریق نکالیا اسنے نبی نہ آکھیا جاندا
 کون محمد سے لگ آکھے دین قدیمی چھوڑے
 اس پر رحمت نظر حضوروں جو ایمان لیا یا
 بچکر قہر عذابوں پا ہو جنت وی سر واری
 خدمت کارن حاضر حوران بھریاں ہاں سنگاران

جس کمال جمال نورانی ناز نیاز دکھا و ن
 من کر جاہل کرن قیاساں جیسا عقل و نہانڈا
 عاشق ہے کسے عورت ایہ طبع دیوانی ہوئی
 جنت طرف بلاؤں جس نول حضرت شاہ رسول
 نرمی کر کرے اور عالم جنت کلی دکھا و ن
 ہن بھی جو کوئی حق فرماے امر حدیث سنا و
 جھوٹے مناؤں والیاں کارن پارید بہترے
 بدعت شرک نال چھڈن ہرگز کوشش ہیا رال
 سنو حقیقت ایہ فرمایا جدوں رسول کو اچی
 ہر طرف جو رہی آون آکھن ہراک تاہیں
 ہر مشرک وی عادت ہندی آپے بنے سیانا
 حکم قرآن تے حکم نبی و السنوں مول نہ بھاٹے
 حضرت آکھن دوزخ جا سن ایہ بت پوچھو لے
 لوک بیہود کفار منافق و دروں سن کر آون
 اسے پر جس نول عالم کر کے بھیجا رب تعالیٰ
 پر حقانی چند نورانی جس دم چائن لایا
 بول آوازہ کیتا اس نے پوچھا کرو نہ میری
 بلو حبیب رسول نبی نول جسے جنت جانا
 دن دن نور ہدایت کو لول جس دم چائن ہویا
 آکھیس چارہ پیش نہ جاسی آگیا نبی زبانا
 جس دم خیریں حکم سنایا شاہ رسول گرامی
 تخت اوپر جد ملکی حاکم قدم رنجہ فرمائی
 سن سن خیران و دروں آون نیک نصیانا لے
 رنگن چڑھی پیاسے والی وحدت رنگ چڑھاے
 جوہیں پتنگ شمع پہ آون جان کرن قربانی

کدے نہ امرول عذر لیاؤں اوہ کنوں متزلزل
 سوہنیاں زناں سناے صفتاں نبی اکھیا جاندا
 تابناں نول کا فر کھنڈا ہور ناپس گل کوئی
 دشمن جان برا چھپان سب لوسے مجھو لال
 ظلم کماؤں مارن آون دوزخ دیول جاؤں
 مٹھوڑے اسدے دوست ہوسن کون یقین لیا و
 حق سناؤں والیاں کولول جاؤں دوہرے کیسے
 وقت شفاعت ہوگ منہ کالا بیدیناں بدکاران
 بہت نبی دے دشمن ہو گئے اہل نفاق تمامی
 دور محمد کولول لشکھن ناں ایمان کھڑا ہیں
 دشمن چانے جو کوئی اسنوں دے حکم رہا تا
 باہجہ ہدایت عقلوں خالی کدی نہ قابو آوے
 کفر پرا ناؤین تباؤں سن دور متہ کالے
 ہردن ہر دم ساکت نبی دے بھگوان شور مچاؤں
 کس نول طاقت اس پر ہوے غالب دن والا
 اولوں میں زمین دے مٹھا کر کلمہ بول سنا یا
 دالم دوزخ اندر جا سومت کجہ کرو دلیری
 میری پوجانا رہنم فہر عذاب کھکاتا
 ہو حیران شیطان نہانا آہیں مہر مہر و یا
 ہن کوئی ٹول محمدیاں مٹھیں نہیں رہنم جانا
 دہشت حیرت اندر آئے جو سبھ مذہب خامی
 عاجز ہو کر کفر پرانے رو کر بھاڑ چپانی
 باہوں کپڑے مری سوہنا جنت کلی دکھا وے
 پلوچہ سلسے عیب چھپاے جلوسہ نور دکھاے
 طالب دین مہیاں کولول کھلا کھنڈ نورانی

صاف یقینوں اس رہبروں نے جھاتی پانی
 جنہاں پیالے وحدت دے اس دیاروں پیتے
 ابو جہل وچہ قوم کفاروں دولت شوکت والہ
 ہر ہر مجلس ہر گھر اندر رویندا پھرے دو ہایاں
 ایسا سخن مجلس اندر اس نے بول سنا یا
 ہے اچ کون برابر میرے صاحب شان لیری
 جے کر سچ قرآن حضور دل جی پیغام لیا ہے
 اچ مینوں سرور ہی درجہ دولت کی نہ کانی
 فیرا کہ سخن کہنے کا فرکتیا کفر مکس لوں
 بن کر نبی عربیاں تائیں اپنا دین سنا ہے
 عمر تمامی نال نبی سے اس نے ظلم کیا یا
 اک ابو جہل ریل بٹھا ساتھ کفاروں یاراں
 آپس اندر کتے مکاتے جڑے یا ٹول شریراں
 آخر ایہ منصوبہ کر کے راضی ہو گئے سارے
 پر کم اس تھیں کدی نہ ہوئی جے زور نگارے
 ہرگز دروا تھیں اسان تھیں جس مجلس وچہ اسے
 کیا طاقت ہے جادو گر نول جن اتار دکھا ہے
 نال محبت باتاں بولن سا تقدیر سول بانے
 کہن اسیں اوپر تساڑے کیوں ایمان لیاواں
 حضرت آکھیا دوسو سالوں جو اس ویلے چاہو
 کہن لگے اس پتھر چول جے رکھ باہر آوے
 کچہ مشکل تھیں رب میرے نول کہیا رسول عفاری
 میں سچا نبی خداوی طرفوں سے حکم سناواں
 جا کر آکھو ٹھا کرتا میں سارے زور لگاؤں
 پتھروں باہر آئی ڈاچی حضرت صالح والی

مولا باہجہ کسیدی اسنوں حاجت رہی نہ کانی
 تن جاناں گھر بار اولادوں سب قربانی کیتے
 اصل اندری روز از لہ سے ہنیزت منہ کالا
 اے لوگو تیس کس گل اوپر ہو گئے وانگ سو دایاں
 ریدے قہروں باز نہ آیا نہ ادبول شرماسیا
 کل قرشتیاں اندر بیشک عالی عزت میری
 میں بن ہو رکسیدے اوپرہ کوں اتار یا جا ہے
 باتاں میں کر عقل نہ ہارو ہوش کرو کچہ بھانی
 کون متمم محمد اچا ہو گیا ساڑے نالوں
 نا جاناں جے میرے کولوں کلمہ نبی پڑھا ہے
 کتے معجزے دیکھ نبی سے نال ایمان لیا یا
 نیکاں نال عداوت پکڑن بیدینا ندیاں کراں
 کوں محمد وور ہو جا ہے کرن لگے تدبیراں
 چلو سوال نبی نول کر پے دھرتی جن اتا ہے
 ہو شرمندہ چپ کر جاسی کدی نہ آن دکھا ہے
 ٹھا کر پوجن والیاں تائیں کافر بول سنا ہے
 آگے ایہ منصوبہ کر کے ول کا لے منہ کا لے
 ادبول گرد نبی سرور سے جڑے شریہ پر اپنے
 معجزہ کوئی دکھاں اسانوں جے نول نبی سچاواں
 سخت بلند ساڑے ہوں روز خ کھتیں سچ جاو
 سب اسیں کلمہ بول سناواں شک لال واجا ہے
 پوری ہوگ براد تساڑی فضل کنوں رب سائیں
 ہن میں کران سوال خدا نول ہرگز دیر نہ لاواں
 رب اساد اسب کچہ کرسی کر کے بند دکھاؤں
 بند کرن ہن سارے ٹھا کر امر خداوند عالی

عقلوں خالی دینوں خالی جاہل ٹول کفار
 بند کرو رکھ پتھر و چوں کرن سوال تباہیوں
 ہر منزل و چہ اس تساوی و ہوا سانوں باری
 کون پتھر سے و سوسیانوں پاک نبی فرما سے
 رنگ سفید پیاک پتھر راوی ذکر سنا ندا
 خدا اس پتھر پاس پیاسے قدم مبارک پایا
 پڑھ بسم اللہ منہ و چہ پانی لیا رسول گرامی
 لرزہ کھا کر ڈولیا پتھر پاٹ گیا و چکاروں
 و بکھین کھلے تمامی اس ٹول اچھا ہوندا جاسے
 اچھا بیت گیا جس ویلے امر کنوں رب باری
 ہر ڈالان ٹول سوہنیاں شاخاں قدرت پاک لنگیاں
 ہر اک پتڑ الیاں کلمہ دیون صاف گواہی
 اہل ایمان نبی سے پیاسے بولن حمد ہزایاں
 کتنے لوگ نصیبیاں وائے و بکھین کارن بولن
 جسد م رب نے ظاہر کیتا شان رسول جانے
 پھر اس وقت خدا و شمن ہور مثال سنا سے
 دور ہوں سب شک اسارے صاف ایمان لیاں
 خدا یہ پیش نبی سرور سے کیتا عذر کفاراں
 تاں او اس رکھ سہری تاہیں آیا حکم رباناں
 پیر ابو جہل نصیب نہ ہو یا رستہ جنت والا
 بس ہن ہو گیا معلم سانوں ختم عدالت ہوئی
 جو کچھ ٹول ارج کرو کھانا یا ساعت و پراسانوں
 رب وی طرفوں رہی سوہنا آبا نبی غفاری
 کتنے خوشی نبی سرور سے کئے ایمانوں خالی
 امر نبی و اوہ کوئی سنن نیک نصیب جنہاں و

کر کر سجدے تباہیوں اسکے ادبوں کرن پکاراں
 سرور عالم چھوٹا ہوسی آسے فتح اسانوں !
 کر کر سجدے حاضر ہوئے پاس رسول غفاری
 حکم ربے کھیں جس سے و چوں رکھ نکالیا جاوے
 قوم کفاراں پاک نبی ٹول اسے کول لیا ندا
 کچھ پرواہ نہیں دیر نہ جانوں حکم خدا فرمایا
 سٹ و تا اس پتھر تے و بکھین لوک تباہی
 سونے وار کھ نکلیا اسکھیں سوہنا باہجہ شماروں
 عجب معجزہ ظاہر ہوئے خلقت دوری آسے
 پتھر چھو ڈال نکالے اس نے سنجحقیقت ساری
 ادبوں کلمہ پاک نبی و ذکر سناون آسیاں
 ادبوں ذکر جناب بولن سچ رسول آہلی
 ابو جہل شرمندہ ہو یا سنے کفاراں یاراں
 ہو قریاں حضور نبی سے کلمہ بول سناون
 ابو جہل ابو لہب ہور اتوں ہوش نہ رہیا کلمے
 جیکر یہ رکھ پتھر اندر فیر اس وقت سنا سے
 اندر خدمت حاضر ہو کر کلمہ بول سناواں
 فیر اس وقت دعا فرمائی حضرت شاہ ابراہاں
 سورج و انگوں غائب ہو کر پتھر و چہرہ سماناں
 اکھن لگا پاک نبی ٹول جلدی نال مسکالا
 ہرگز تیرے نال برابر جاو کر نہیں کوئی !
 اوہ کوئی نبی بناون تینوں کچھ نہیں عقل جنہاں ٹول
 و سن آیا بے خبراں ٹول جنت دی سروری
 جس ٹول بخشی پاک خدا نے جنت دی سروری
 بہتے امر حدیثوں سنکر دور پریشے جانے

مشکل موت انہاں نوں چھوڑن بعت شریک پیری
مشکل ہو گیا ابو جہل نوں جنت سے دل جانا
کوثر جام نصیب نہ ہو یا باہجہ خدا وی یاری
ہر دن سا تھنہ کھڑے شور فساد چاڑھے
کنکرے ڈو پھڑے لیکر اک دن حاضر ہو یا
وس توں مٹھ میری وجہ کیا ہے جنتوں نی پچاوان
وسن وی کج حاجت ناہیں کہیا رسول آلی
کہن لگا پھر میرے تاپیں کوں یقین نہ آجے
جد ابو جہل نبی کرور نوں ایسی بات سنائی
چھ پتھر اں ابو جہل شکی نوں کلمہ بول سنایا
آکھن لگا ایہ سب جاو وکتا اثر تسا نوں
اس نو جاو ونظری آوے عظمت پاک نبیدی
عادوت مشرک بدعتیاں دی بھین ناں شراووں
جو لوگ آکھن اگے سا لوں توں نت کیونکر کھنڈا
مشرک بدعتیاں نوں ادبول سجدرے کرے
نال محبت نبی پیارا جنت طرف بلاوے
کرن قبول نہ امر نبی دا مخن بے ادب سنا سن
رب فرما سی نوں اپناں کارن کریں سوال نہینوں
جدوں ہی نوں سر جنبارا تھر کتوں فرماوے
سن کر تو بہ ترک جو کرے نیک اعمال کماون
سن کر جس نوں حکم تہی تا اول وجہ بول نہ بھانا
رہبر خاص جنہاں دا ہوسی سوئے رخصت والا
پیشیاں وانگول عزت ملی کل محسدیاں نوں
نا کرناں عیب پیارے جد سر کاسے جاسن
حکم رسول پیارے والا ناں منظور جنہاں نوں

مشکل کرن قبول انہاں نوں حکم رسول غفاری
السا سخن بے ادب سناوے دیکھ رسول رباناں
دو زخ بھائیں غضب قہاری لیکیا جانڈ یواری
جد شرمندہ ہوئے موزی جاو بول سناوے
خدمت وجہ نہ واپس نہی سے شوخ سوال سنایا
جے توں ایہ کل و پسینوں صاف ایمان لیاووں
اوہ شے تھ تیر لوچہ آپے ویسی صاف گواہی
جیکر اوہ شے باہجہ زبانون بول کلام سناوے
ہتھ وچ بول اٹھے اوہ تھ ڈیر نہ لگی کانی
جلدی سٹوٹے اس تھ بہت غصے وجہ آیا
نہیں تاں اوہ چیزاں کد بولن نہیں بان جنہاں نوں
اسوچہ نور نہ داخل ہوئے جس دلوچہ پلیدی
امر قرآن حدیث نبی دی منن وجہ نہ آون
جے منظور کراں اس ویلے پلے کج ناں رہندا
سن کر حکم رسول نبی دا کچھ پہ واہ نہیں دھروے
بے قدر اں نوں حکم نبی دا دو زخ نظری سے
کسے دیہارے عاجز ہو کر اسدے رو پر جاسن
کدی نہ بخشاں میں اس کارن جس نہی چاہتوں
سرور عالم بدعتیاں نوں لعنت بول سناوے
پاک ہوون دفتر بدیاں والیاں دے سچا پاون
ابو جہل واسا تھی ہوسی دشمن خاص رباناں
قرب حضور اونہاں نوں ویسی فضلوں حق تعالی
وجہ دربار الہی ہوسن رب واپیا جنہاں نوں
یوسف وانگول کر سیاں اوپر حسن جمال دکھاسن
جنت رحمت عقیں رب عالم کرسی دو زخناں نوں

ابو جہل تھیں گھٹ نہ ہو سی منکر پاک نبیؐ وا
 کلمے طیب چنان کیتا ہر اک طرف چو فر سے
 چنان نور بجاون کارن کیتے روز کفار ساں
 اک دن پر بت کول کھلو کر پڑھی نماز پیاسے
 پتھر واکی تختہ بھارا انوں رو پڑھ چسلا یا
 گلاں کرن کھلونے و کھین دشمن خاص بنے
 وہا جاسی پتھر سے ہن کھلے متامی
 چھتری وانگ کھلا سر او پڑھیں زم نیرے آیا
 چھاں کر کھلا نبیؐ سرور انوں امر کنوں رب عالی
 و پتھر حیران ہوئے سب موذی ٹولہ بد کرداراں
 ہو پتھر مندہ جاو آکھن عقلوں دینوں بخالی
 او سے طور کھڑا وہ پتھر امر کنوں رب سائیں
 ہر ہر ملکوں مومن آون آن زیارت پاون
 فضلوں جب نبیؐ سرور دی طدی نال نصیباں
 نیگاں او پر عیب ٹکاون شرکوں باز نہ آون

اس دنے نال برابر ہو سی دشمن رب جلی وا
 ابو جہل سن یار کفاروں رہ گیا و چہ اند پیر سے
 کدی نہ بھاسے دین نبیؐ و اپیدیناں بد کاروں
 چہ پتھر گئے اچھے پر بت اپر دشمن ظالم سارے
 پاک نبیؐ سے مارن کارن جیلہ دلون بنا یا
 اچ محمد کھڑ نہیں جاندا جھستا دور ٹکانے
 اوہ پتھر سرور نبیؐ انوں اولوں ہونا سلامی
 خدمت پاک نبیؐ دی کارن ادب خدا فرمایا
 جیونکر اولوں سایہ کر دی بدلی رحمت والی
 خیریں کھلے نماز گزارن حضرت شاہ ابراروں
 باہجہ نصیبوں نظر نہ آئے گلی ہدایت والی
 معجزہ پاک نشانی فقلوں روز قیامت تائیں
 و پتھر ہون قربانی اولوں بہت درد و پوچھاون
 ہر بیدین قدیموں ہون دشمن خاص حبیبیاں
 شامت اجل جہناتوں آئے تھیں زیر ان کھان

بیان آمدن کفاروں برائے طلب معجزہ

اک دن کر منصور آئے پاس رسول ربانے
 کراک بات اسا ڈی پوری جے تول نبیؐ سچاواں
 وعدہ کردن جو اسمانوں چین اوتار دکھاویں
 چود ہویں رات آہی اس راتیں بدر منیر نورانی
 سرور عالم رحم کماٹے جے ایمان لیاون
 چند وے کر نظر مبارک و پھیا نبیؐ سہاٹے
 جلدی نال کیتا رب عالم اولوں چین سلامی
 یوقیس او پر اس راتیں کیتا چین اوتارا

کوین یقین نساں پر پورے کہن شریہ پر پانے
 صاف یقینوں تیرے او پر اسیں ایمان لیاواں
 دین قبول کرال سب تیرا جو فرمان سناویں
 جمع کفار ہوئے جس راتیں پاس رسول حقانی
 روز رخ تہر عذاباں کولوں بیشک ایہ یسح جاون
 انکل نال اشارہ کیتا رب نے خاص پیاسے
 بدر منیر گرامی کارن کر کے ادب تمسامی
 چاروں طرفی جلوہ نوروں روشن پر بت سارا

اگے چن زمین و آسمانی فصل خدا رحمتوں
 نشان ہو یا اس پریت تائیں طرفوں بگرمی
 پتھر اوپر نظر کرم وی امر ہو یا سرکاروں
 یارب بخش مصنف تائیں درکھیں موڑہ خالی
 بخش کناہ لقصیراں بدیاں میل حبیب بہارا
 منگوڑے ٹھننے سننے والے ایس مکان دعائیں
 سندو حقیقت ذکر سناواں آگئی ساوی قاری
 ابو جہل سننے کفاراں ایسی و مہشت ہوئی
 کتنا چہ اس پر بیت اوپر کھیر یا چن نورانی
 سچا نشان نبی و اظہر کیتا حق تولے
 یہ نہیں چن آسمانوں اتوں پر بیت اوپر آیا
 کتنی خلقت اوپر اس دن کرم کتیا رب خالی
 ہر دشمن وی عادت ہوندی جتوں متھالائے
 کتیاں تو ماں نال رسولان ضد کفر و چہ پیاں
 ابو جہل نوں ضدوں کفروں ہرگز خوف نہ آیا
 اک دن پاک نبی نوں آکھے اوہ مردود مکالا
 آج تک جھوٹے زبان تیری کھتیں نہیں سننے و چاہیا
 مگر ایں ایہ و کھو منبرے دل نوں جہر یا سول نہ جاندا
 نوں مسکین یتیم محمدی نبوت میں نوں
 تیری تابعداری کر کے عزت شان و نجاواں
 کر کر باتاں ہو نہ یا وہ و چہ تکبر آ پیاں
 تو سید نبیاں ابراہاں میں سرور کفاراں
 کتنے سونش نبی سرورے مشرک لہے جو لوانے
 چاروں طرفی رحمت نہراں ہر ملکاں و چہ گیاں
 بس دن چن لٹھا آسمانوں کارن نبی یگانے

اسدی خاطر حاضر ادبول چن لٹھا آسمانوں
 ادبول و کھن اس ویتائیں مومن لوگ نماہی
 ویندا نشان نما نیاں تائیں ہنرم کریمی پاروں
 ساری مجلس اوپر کرتوں بارش رحمت والی
 عاجز اندھے کھر کرے او تارا بدر منیر پیاں
 یارب دو ہاں جہانناں اندر سوہنا نبی ملا میں
 جسم چن او تارا کتا و ٹھٹھا خلقت ساری
 چپ ز بانوں حیرت اندر کرے کلام نہ کوئی
 قیرا وہ مل گئے دونوں ٹکڑے جد چہ پیا آسمانی
 پتھر ابو جہل نصیبوں خالی کہن لگا منہ کالا
 یہ سب جاو و کر کے سانوں حضرت چن کھایا
 سن پاراں ابو جہل کینہ رہیا ایما نوں خالی
 فتح نصیب نہ ہوئے اس نوں ضدوں بارے
 نور ایما نوں خالی رہیا عالم و ندرخ گیاں
 و ندرخ عالم قہر باناں کمرے اوپر چاہیا
 ساتھ سے و چہ نہ کوئی ہو یا جھوٹے سناون والی
 بیشک نوں فرمان رہا ناں سچا حکم لیا یا
 جس کارن میں تیرے اوپر نہیں ایمان نیاندا
 میں سرور انوار نالوں لائق آہی میں نوں
 ایں ز بانوں کدی نہ غیبوں سچا سخن سناواں
 سریل کے سرور نبی نوں حاضر بول سنا یا
 تیرا میرا دیر پیداناں کدے نہ ہمت پاراں
 حضرت رحمت عالم پاسوں ہو گئے دور یگانے
 ابو جہل ابو ہب بوراں نوں کفر اجاراں پیاں
 راجا بھوج مہنواں اندر آکا اوں نہ بائے

اس نے چن ڈٹھا اس راتیں دو ٹکڑے ہو چھڑیا
 دن چڑھیا ہر شخص نجومی سب نول پیش بلایا
 کیا موجب ہے ٹکڑے ہو کر چن آسمانوں آٹھے
 کہن لگے سب وچہ کتا باں خیر قدیموں آئی
 اسے نال مخالف ہوں مشرک جاہل سارے
 معلوم ہو نڈا بیشک اس سے قدم مبارک پایا
 ابھی گل اس نول لے کے اندر لگی بیت پیاری
 کہن لگائیں اس سے اوپر سچ ایمان بیاند
 عبدالستار رب نے کیتے بخت بلند جہانڈے
 دم دم قہر لالہوں ڈریے شکر ہمیشہ کر پیے
 راہ مولا جس کافر تائیں پیارا نبی ملا پیا
 ابو جہل پر کیتے جیلے کیتے نبی ربا سے
 دشمن ہو گیا حضرت کارن بے نصیب والا
 حضرت آٹھن بندگی لائق اللہ باسچہ نہ کوئی
 ہن بھی جو کوئی کہے خدا بن مدوگار نہ جانوں
 آٹھن والا دشمن جان سب کوئی بڑا مناسے
 اوسے سے درباروں روزی ہر ہر خوشیاں بان
 ہر مشرک نول وعدت ربدی زہر برابر ہوسے
 حضرت کرن عبادت ربدی کسر سجد یو چہ پاوں
 اک دن ابو جہل وچہ محفل چا ورنال سنا سے
 قسم عزی اسدی گردن او پر اپی لت لگاواں
 اک دن کھلے نماز گزارن حضرت شاہ ابرارن
 نال شتابی آیا ظالم طرف حبیب حقانی
 امروں ملکان سے چمکائے نٹھا وچہ سودانی
 یاروں کول شتابی آیا ہو بے تاب منہ کالا

دیہ کچیوں خیر آسمانوں پر بار او ڈالی چڑھیا
 جوئی تماشہ قدرت والا سارا حال سنایا
 ہے کوئی صاحب علم تسائیں سچ بیان سناوے
 وچہ خیر زمانے ہو سی اک رسول اللہ سی
 سچا دین سکھا دن کارن دہرتی چن اوتارے
 اوس مقبول الہی کارن چن سلامی آیا
 ظاہر بول سنایا اس نے اندر مجلس ساری
 بس نورول چان ہو ہے نہیں چھپا یا جانڈا
 اولوں دلبر وادرا وازہ عاشق چھوڑنے جانڈے
 راہ سلام و تار ب فضلوں کسر سجد یو چہ دہریے
 جہلوں پاک نبی دیا خوشیاں دم دم ظلم کیا یا
 مگر ان ہرگز قدر نہ جاتا اوس ملعون پرانے
 دن تے رات عداوت اندرا وہ مردود منہ کالا
 ایسے کارن قوم کفار الی سختی ہوئی
 اس نول دیونہا رچھا نول غیر شریکے آنوں
 جس مالک سائے پیدا کیتا اس و اشان بھاشے
 جے اس دی توجید بتا واسے مارن آون
 بھاویں نبی یا عالم ہوون سب حقین دور کھلو سے
 مشرک الٹا طور بناون سخن بے ادب سناون
 کدی محمد سجدے کردا سینوں کوئی دکھاوے
 زوروں اہمدا متھا رگڑالی اندر خاک باواں
 ابو جہل نول جا کر جلدی کیتی حبر کفارن
 خدمت وچہ رسول اللہ سے آئے ملک نورانی
 تھر تھر کنبے ہتھ لپاے طاقت رہی نہ کافی
 کہن لگے کی ہو بیاتیں نول آکھ سناوے حالاً

آکھیں ڈاڈی آتش بلدی مینوں نظری آئی
 اکھیں نال تانتہ ڈٹھا کرے بیان زبانی
 بعد سلام رسول پیارے کھول بیان منایا
 جے کر ساڈی طرفے ظالم تھوڑے قدم اٹھاندا
 اس بر ایوں جھڑکیا حضرت اٹا عفتے آ گیا
 توں جھڑکیا میری عزت لاپی ایڈا زور کیہنیوں
 حضرت طرفوں رب ظالم توں آب جواب سنایا

کھلے فرشتے پاس نبی سے یاراں خبر سنائی
 مپھر کھی ظالم کہے نہ اولوں سچ رسول سقانی
 اے حیاتی ابو جہل وی تائیں اگیرے آیا
 پکڑ فرشتے ٹوٹے کرے دوزخ ڈالیا جاندا
 نال شرمندہ ہو یا منہ کالا کبروں سخن سنایا
 میں جنگل بھردیاں فوج اسواراں اتنی قوت میں
 جیونکہ سورت اقرار اندر آیت وحی لیا یا

فَلْيُنَادِ بِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي بَارَأَكَ

تو اس کو چاہیے کہ اپنے ہم نشینوں کو بلائے ساتھ کے ساتھ تم ابھی اپنے بلاؤں شوق کو بلائیے

سد چھری فوجاں اپنیاں کہے خداوند عالی
 بودیوں پکڑ زمین پر چھپن دھروہ لپیاس تینوں
 اٹا اس توں تپڑھیا غصہ ایڈی عزت میری
 وعدہ اپنا رب عالم نے پورا کرو کھلایا
 سراں واچھب پاس نبی سے بودیوں پکڑ لیا
 کرن روایت ابو جہل جد زخمی ہو کر جھڑکیا
 او سویلے بھی گئی نہ عداوت کفر تکبر والی
 سرے نال میری سب گرون موڈیا تیک اٹھیں
 فیر ایہ وی کہن لگا جسویلے جدا مرا سر کرنا
 ایہ سر دار کسے واسرے کہن جو دکھیں والے
 سچ ہو یا جیوں کہند ایسے سی خاص رسول خدا
 اوہ فرعون لگا جدو بن ہو گیا بہت نماتا
 ابو جہل نے وقت قتل سے ہمت کفر نہ ہاری

اسیں بلا وال تیرے کارن فوج جہنم والی
 حضرت آکھیا ہمال تیرے وی خبر دینی رب توں
 نال نبی سے ضدوں کفروں کرو ایڈو لیری
 جنگ ویدر وچہ ابو جہل توں رب نے قتل کرایا
 بودیوں پکڑ وکاسن دوزخ راوی خبر سناندا
 می تلوار اصحاب نبی سے سینے اوپر چڑھیا
 آکھن لگا قاتل تائیں عقلوں دینوں خالی
 تاسر وار ہواں میں معلوم وکھین والیاں تائیں
 فرق پوے مت عزت میری پک اپھری دھرتا
 جہلوں کفروں خودی تکبر پورے گیا نالے
 منوسی جے فرعونوں وڈا سے فرعون اسارا
 آکھیں بہت رب موی واکھی اوہ نبی رباناں
 جیوں عداوت عداوت کروا ہسی اندر ساری

میں خوش خبری جنت حورال دین نبی توں جاوں
 ہے کوئی سخت بیماری اس توں دلوں میاں توں

بیان آمدن ولید عتیبہ بن نجیح بخدیمت رسول کریم صلعم

کرن روایت حکم باناں جس دم حضرت کہندے
تا بعداری کرن انہاں ہی جو سب ٹول کفار
تاں تسان جنت ماویٰ ملی فی فضل کنوں رحمانی
کفروں شرکوں تائب ہو کر سنوں حکم باناں
اوہ دوزخ جس کو لوں کنیں طبق زمین آسمان
سن سن خبراں آپس اندر کرن قیاس نہ ایس
قالم ہوئیں جے ہوندا سنوں ایسے سخن نہ کردا
اک دن رل کر حاضر ہوئے پاس رسول عفتاری
سب کھنیں اسیں قریبی تیرے چاچے بارے سار
تنگی فاقے پاروں جیکر ایہہ بیماری نہیں توں
جنتے باغ میرے وجہ طائف قبضہ کرے سار
نت سمندر کھنیں کدھ موتی لیا ون نو کر میرے
ٹھا کراں وی نہ کرے اوہی برانہ آکھ انہاں توں
عتیبہ لویا اس کھنیں کچھ نرم کلام سنائی
صاحب حسن ناں اوں برانہ اندر ملک تمامی
وافر دولت مال بھی دیواں غنی کراں زر مالوں
بڑے بڑے سردار اسیں ہاں خویش تمامی تیرے
بہت حیران ہوئے سن حضرت بات نہ کہتی جاوے
ایہ سب نہیں تسانے لائق دشمن دنیوں خالی
عزت شان انہاں دی اوپر سرگنہ نظر نہ کرتوں
کسے دیہاٹے اسیں انہاں دی قہروں بیچ اٹھا لیا
جو انہاں وانگ جوان بہا دتیری تابع کر لیا
خوف نہ کرے ہو حکم سناو امر کیتا رب سائیں

سن ابو جہل ولید نے غلبہ حیرت اندر رہندے
دین قبول نہیں دل آو آکھن شاہ ابراہاں
میری امت کارن حوراں باغ بہار نورانی
نہیں تاں قہروں دوزخ اندر ہوگ ہمیش ٹکانا
اس کھنیں دوسے پر بت روون کیا طاقت انساناں
بے کوئی اثر محمد کارن عقل ٹکانے تاہیں
عزلی لات منات تبتاں توں سر سجد یوحہ و ہروا
نال محبت کول نہی سے کرن کلام پیاری
توں اسانڈا اسیں تیرے کارن نسلوں خویش پیار
کہے ولید کراں سب حاضر کچھ پرانہ نہیں مینوں
جے زر دولت نقدی چاہیں اے مقبول بہار
اوہ سب دولت نو کر چا کر کراں حوالے تیرے
پوچن کو لوں منع نہ کرتوں دین پیار اسانوں
عجب حسینہ بیٹی میری صورت عد نہیں کاہنی
مفت نکاح کر دیواں تینوں یا مقبول گرامی
بت پوچن توں برانہ کہہ توں بیٹ جا اسیں خیال
آپو آپ پوچیرے بولن لگ جا کے میرے
دور کر و سب کافر ٹوٹے حکم خدا قرما وے
اصل اندر ایسے تسادی دوزخ جاون والی
دوزخ انہاں شریاں کارن ولوچہ چوچن و ہرنوں
رکھو توکل یا محبوبہ قدرت رنگ و کھاساں
ایہ سب ظالم دشمن تیرے دوزخ اندر دہر ساں
حضرت خبر عذاب سناون نافرماناں تاہیں

پنج سو سالوں راہ چھو فیروں دوزخ اک جلائی
 اتنی ملک سے بہن و چہ دوزخ پکڑو گاؤں والے
 تا ابو جہل کہیا اسپن اول لسیاں پکڑا ہتا نول
 ابو اسد کہیا میں ہلو کافی قابو کراں ستاراں
 پھر کہن لگے توں دوزخ دوزخ نتاویں سا نول
 عاجزہ لوگ کہینے ڈر سن سا نول کوں ڈرا تیں
 کرسیاں اوپر بیٹھے ہوون مس مس کرن کو امیں
 جیقتاں رل نال نبی سے عمر و سخانی ساری
 رب فرما یا حضرت تائیں دیو جو اب اتہا توں
 جس دن سورج سر پہ ہو سی گرمی حشر تپا شتی
 اہل ایمان جو عاجزہ مومن جنت رحمت پاس
 تختاں اوپر بیٹھے ہوسن مومن پالو پالی
 پیریں بیڑیاں سنکھل گلو چہ بھائی ملن دوالے
 اچا دوزخ وادروازہ ہو سی وچہ انگب ران
 دل وچہ سن کر حرس لگاؤں حیلہ کرن تدا میں
 ہو سی اوہ دروازہ کھلا جس دم نیرے آسن
 جنت ولے وکھن مسن راوی خیر سناوے
 پھر دروازہ کھول فرشتے اوویں کہن اتہا توں
 رب فرما یا امر سنا یا کارن نبی پیار سے
 تا کہ خاص جو دین میر لو چہ ایہ سر وار جو آون
 ایہ نہیں اس درجے سے لائق یا سید ابراہاں
 اسپن اتہا نڈا بدلہ تینوں ہو رہا درو لسیاں
 اوہ قدرت رب پاک کھالی پاک خداوند عالی
 عکر مہ ابو جہل و ابیٹا جلد ایمان لیا یا
 خالد بول سنا یا کھر فضل خدا رحمان لول

اس دیو چہ کفاراں ڈالن حکم سنا یا جاسی
 ایہ گل سنکھڑا مس مس آکھن کرن مخول رزائے
 زور بزوری دوزخ اندر پاویاں ملکا توں
 باقی دو تئیں قابو کر ہو کہن لگا سب یاراں
 اوہ کوئی تیری بات قبولن تائیں عقل جنہا توں
 تالوں نبی بے دوزخ مچھکا اکھیں نال دکھاویں
 جدا صحاب نبی سے سنکھن کہن اتہا نڈے تائیں
 بند کیتے ہر عیش خوشی کھتیں اسدی تابعداری
 کافر مرن یا دین قبولن کچہ نہیں حرج اسالوں
 اس دن جنت دوزخ والی شکل دکھالی جاسی
 کافر ظالم سنکھل پا کر دوزخ ڈالے جا سن
 بیدیناں واجال دکھاسی دوزخ وچہ رب والی
 کیونکر اس دن بدے دین مٹھا کرنے والے
 کہن فرشتے نکل جاو جو تئیں لول کفاراں
 بیٹھا اتے گرداب عذابوں بلدیاں ہوون کھائیں
 ملک کرن در بند شتابی سبھ نول تلے وگا سن
 مسکیناں توں مٹھا کرنا بدلہ مہر یا جا جیسے
 جد پہنچن دروازے تائیں روہرن بیٹھا تہاں
 تار کھ کوئی امید اتہا نڈی تیرے دشمن سار
 کتنے لوگ اتہا نڈے پچھے کلمہ بول سناون
 کسے دیہاڑے داخل ہوون اندر دوزخ ناروں
 صاحب زور اتہا نڈے ثانی تابعدار کر لسیاں
 پتر انوں اصحاب بنا یا باب ایمانوں خالی
 جسدے باب جہنم جانا دشمن رب فرما یا
 جس و اباب ولید منہ کالا خالی رہیا ایمانوں

حضرت خالد جنگ بہادر صاحب زور گرامی
فضلوں فتح مبارک پائے جتوں تیغ اٹھاوے
اس وی صفت نبی فرمائی سب اصحابان پاران

جس سے خوفوں و صطرکن کافر اندر جنگ تمامی
فوج کفار اس نس اس کھیں کون براہ آئے
خالد سے تلوار اللہ وی کارن قوم کفار اراں

سُيُوفٌ مِّنْ سَيُوفِ اللَّهِ تَعَالَى

خدا کی تلواروں میں سے ایک تلوار ہے

عقبہ واپت نام حذیفہ رب اصحاب بہت پایا
کچھ پہ واہ نہیں بے پہ واہ لوں صفت نہ کیتی جاوے
حضرت خالد عمرہ ہو رہیں دوست پاک نبی سے
رحمت پاک ربانی باہجوں عقول نہ ویندا پارے
سے ولید قرآن نبی کھیں بہت قیاس اٹھاوے
ہیسی قوم قریشیاں اندراپنے ولوں سنایا
ہرگز رہیا نہ بولن جو گا بچہ لذت پانی
بہت قیاساں کر کر اس نے اور ک بات چتاری
کل کلاماں اپہ بیشک غالب نظری آوے
سنکر انبیایاں پاران اگے کیتنا ذکر تمامی
معنے اسد سے دل نوں بکڑن عذر نہ کیتا جاوے
میںوں سنکر مطلب اسد سے ڈاڈی حیرت ہوئی
تا ابو جہل کینہ سن کر حیرت اند آ یا
باتاں کہن لگا جل بل کے غضبوں طعن سنایا
اس کھیں مجھرم گیا ول تیرا ہو نہیں گل کاٹی
بہت ولید ہو یا وچہ غصے کرو اسخن اچاواں
ایسے لوگ میرے دراپہ کرن سوال سوالی
جیکر کفر نہ پیارا کروادینوں نہ شرماندا
اسے پر جس پر فہر لہوں غیرت پھیرا پائے

جس و اباب نصیبوں غالی نور ایمان نہ پایا
اسو چہ وغل کسیدانائیں قدرت عجیب کھاوے
باب انہاندا کافر ظالم دشمن رب جلی سے
الطے معنے ولوچہ آون سنکر حکم جباری
شاعر سا حمر کہے یا غضبوں سٹریل کے اٹھاوے
ہکدن سنیا حاضر اس نے پاک قرآن رہا پانا
معنے عجیب کلام سہانی سنکر حیرت آنی
ایہ جو ذکر محمد کروا عجیب کلام پیاری
آدم جن بنا نہیں سکدا صفت نہ کیتی جاوے
جو ایہ پڑھے قرآن محمد عجیب کلام گرامی
نہیں امید جو آپ محمد ولوں بنا کر لیاوے
بیشک عذر نہیں کر سکدا اسد سے آگے کوئی
سب سرور شریاں تائیں پاس ولید لیا یا
اج محمد نے کوئی تینوں کھانا عجیب کھواریا
تا توں صفت نبی وی آکر نال پیار سنائی
میں مسکین محمد کولوں کھانا کیونکر کھاواں
ایسا کافر دینوں کفروں کیا کلام نکالی
حضرت عمر بہادر وانگوں کلمہ بول سناندا
اس کافرین ووزخ اندر کون مکان بناوے

بولا ایہو منافق لوکاں جبکہ سچ منساون
 اصل شریفندہوں آہاں گیا سا تھ شہریاں
 توں سب قوم اساوی اندر صاحب عقل سیانا
 اسدیاں خبراں بلکاں اندر پچ گیاں سمجھ جاہیں
 اس مچھیں لوگ کچھن جس راہوں اوہ تجو نہ بایے
 کہن لگا بچے شاعر آکھاں تا بھی کہیا نہ جاندا
 دور مکان کلام نبی دی عیب نہ دھریا جاوے
 کتنے شاعر جھوٹے مثالاں اندر شہر ملاون
 جے تسیں کہو دیوانہ خطی عقل آوارہ ہونی
 صاحب عقل ابن محمد جو بچے بات ساوے
 جدوں کلام محمد کردا پچی بات سنائیں
 جے تے آکھوہ جادو گر ہے ایہ سمجھ باتاں غلامی
 لفظ بہرہ جادو اندر معنی دور قیاسوں
 جس طرح ہر جادو گروں پیارہ کرن زرداراں
 دنیا حرموں پاک محمد کھدا ہے پیر و اہی
 آخر جب کر کے پھر کہنا جادو گر بتلاوے
 اوہ جادو دزن مرد لڑاے خولیشاں عبد اکراوہ
 سکر مجلس راضی ہونی آفرین باد سنائی
 ساہے آکھن جادو گر ہے اپنا نشان بنا ندا
 موسیٰ دافروان نما نا ہو گیا جانندی واری
 اوہ فرعون لگا جڈو بن قہر میں چہرہ بانے
 امر ہو یا کیوں مرقمائی ساں کڑی و شری
 جبرائیل امی سے منہ اندر سٹی لے کر ڈالئی
 ایہ فرعون نبی سردار و اتو بہ طرف نہ آیا
 بن مسعود نبی سے پیارے گردن سروں اناری

ہوں جس مجلس وجہ حاضر اس طرفے بل جاون
 کہن لگے سب دوست اسنوں تینوں نشان امیراں
 ایہ جو دعویٰ کرے محمد میں یاں نبی رباناں
 سن سن لوگ جو دروں آون کچھن ساوے تائیں
 لوکاں آون والیا تائیں ہکو بات سنایے
 معلیم ہوندا سب گل اندر فرق ہزار کویاں وا
 شاعر توں کیا قدرت ہوئے ایسا شہر بناوے
 جو کچھ کہے کلام محمد معنی موج دکھاون
 ساتوں لوگ دیوانے کہن اسوچہ شک کوئی
 اسوچہ بچو دانش خوبی ظاہر نظری آوے
 اسدیناں نہ طاقت بولن دانشمنداں تائیں
 ایہ بھی بات قبول نہ ہو سی کراں بیان تمامی
 دولت مند نہ بچکر جاسے جادو گرے پاسوں
 مسکیناں وی لور نہ رکھن حرم طبع ویاں کراں
 ایہ گل منہ تے کہے نہ ظالم سچ رسول الہی
 بابل شہروں ایہ سکھ آ یا سمجھ توں بول ساوے
 وجہ محمد سانوں ثابت ایہ گل نظری آوے
 زیدی طرفوں سنت چالی مکران خیر نہ کافی
 ابو جہل جد معجزہ دیکھے جادو بول سنا ندا
 ابو جہل فرعون نبی سے ہمت مول نہ ماری
 کہن لگا موسیٰ تے ہاروں سچ رسول خدا سے
 دیکھ عذاب ایمان لیاویں ایہ گل نامنظوری
 لے گیا شاہی دوزخ والی گیا ایمانوں خالی
 قتل ہو یا وجہ جنگ بدر سے راوی ذکر لیا یا
 آکھیا تو بہ بول نہ بانوں کہہ کلمہ ہک واری

ناجودوزخ تھیں پرخ جاویں جنت رحمت پاویں
 آنکھن دیر نبی دا ہوندا نہیں پورا تال
 او سے وقت عبداللہ اسدی گردن پکڑا تاری
 حمد ربانابول نہ بانوں کہندا نبی سونپا را
 منگ پناہ رب دی ہر ویلے اپنا کرم کماے
 من کر حکم نبی سرور و احسن انکار لیا ندا
 اول درجے کل رسولان جو تکلیفان پایاں

چھوڑ عداوت پاک نبی وی بخشش کیتا جاویں
 ایس زبانوں کہیا نہ جاے سچا نبی ربانال
 سر اسدا لیا حاضر کیتا پیش رسول مغفاری
 دور کیتا رب و من ساڈا دوزخ گیا نکارے
 غفلت کفر و شرک نفاقوں کر کے فضل بچاؤ
 ابو جہل تھیں گھٹ نہ ہو سی ہوسن کہیا نہ جاندا
 وچہ قرآن نبی سرور نول سمجھ خبراں فرمایاں

بیان سبب نازل ہونے سورۃ واقفے کا

بھیج درود نبی سرور نول منگ اللہ دی باری
 ظاہر حکم رسول پیارے جس دم بول سنایا
 پکڑ و میری تابعداری جس نے جنت جانا
 حضرت کجہ دل خوف نہ کھاون جنت راہ فرماون
 ہر جا شروع شکایت کیتی کافر قوم جہولان
 صاحب علمان تھیں جا چھین جنول کوئی جاوے
 ملک اندر اس نام اپنے وا کلمہ کیتا جاری
 سمجھ آنکھن حضرت عیسیٰ تھیں کچھے پک پیغمبر
 صفتاں اسدیاں پاک خدا نے وچہ توراہ سنایاں
 خبر پنجویں اس حضرت ولے نزدیک زمانہ
 ترے خبراں جو وچہ توراہ پاک خدا فرماے
 ہورا صحاب کہف و احالا اسوچہ ذکر نامی
 تیجا جو کیفیت روح دی اس تھیں چھی جاوے
 روح و احال نہ دیار بنے کسے پیغمبر تائیں
 دعویٰ کیے جے اس خبراں دا اوہ پیغمبر تائیں
 ایہہ کل سنگر کل کفاراں خوب تسی ہونی

کر کجہ ذکر جو سورۃ واقفے اچھو نکر رب اتاری
 میں ہاں خاص رسول ربانا حکم سناون آیا
 کفر و شرکوں دائم ہو سی دوزخ وچہ ٹکانا
 بعضے لوگ ایمان لیاون سر فرمان اکھاون
 مکے وچہ امین محمد دعویٰ کرے رسولان
 شاعرے یا جاوے خاص رسول سدائے
 جمع ہوتے کل راہب عالم سنگر خبر بیاری
 ختم رسولان پیدا ہو سی خبر کتا باں اندر
 وچہ اخیل کھی اسدیاں خبراں پاک خدا فرمایاں
 بیشک جلدی ظاہر ہو سی اوہ مقبول یگانہ
 قصہ ذوالقمرین سکندر خبر تمام سناوے
 جیونکر عابد زائد ہووے اوہ مقبول گرامی
 جے اوہ نبی اللہ و اسچا و خبراں فرماوے
 کیا صورت اسرار پوشدہ جانے خالق سایاں
 جیکر و خبراں فرماے سچا نبی ندا تھیں
 کیا و سے اوہ کیا جانے کہن لگا سب کوئی

آگے پاس نبی سرور سے ادبوں عرض سنا یا
ایہ تیرے باتاں بے متنبی و سواسین المیاں لیاواں
کہف اصحاب سکندر والی جو انہاں خبر سنانی
یعنی حضرت کہیا انہاں توں کھلے کتساں سناواں
غیرت کیوں وحی سے تائیں پاک خدا فرمایا
اسیں ہمیشہ اتوں حاضر ہر ویلے ہر جا میں
نہ جا میں اچ حیرا میل یا پس رسول سوہا سے
حیرا میل آوے نت راتیں عالم عبادت آہی
فکر کمال نبی سرور توں حیرا میل نہ آیا
امر سوا کجہ بات نہ بولن کل رسول آہی
سرور عالم اپنی طرفوں کیا فرماون سنا سے
جس دم کیتی چپ کلاموں حضرت شاہ ایراں
ہس کہہن نبی سرور توں تیں پیغمبر تائیں
ابولہب حضرت و اچا چاہت خوشی و چہ آیا

جے تیں خاص رسول خدا سے وحی تسانوں آیا
صاف یقینوں تابع ہوواں کلمہ بول سناواں
اقول غذا فرمایا سرور دیر نہ کیستی کافی
النشأ اللہ یاد نہ آیا میں قربان ہو جاواں
ساوی طرفوں رسول پیاسے کوئی خیال نہ آیا
کیوں اچ دوست یا ونہیں کیتا پیاسے دوست تائیں
کیوں نہیں پاوا سائوں کیتا سوینے نبی پیاسے
اس کارن اقرار مجرذ کیتا نبی پیار سے
خبری آگئی قوم کفاراں وعدہ جو فرمایا
جو میں و ما یطقی فرماوے پاک قرآن گواہی
جب تک پاک جناب الہوں وحی پیغام نہ لیاو
اس دم بہت خوشی کرہن جو سمجھ ٹول کفاراں
جھوٹے دھوکے نبیاں کولوں ہو تہ نہیں کدائیں
مجلس و چہ آوازہ اس نے بول بلند سنا یا

اِنَّ مَكْمَلًا وَاَدْعَاكَ رَبُّكَ وَقَلِي

مُحَمَّدٌ كُوْخْدَا نِي جُھوڑ دیا اور اس سے غصے ہو گیا۔

آکھیس رب محمد تائیں دور کیتا درباروں
ابولہب دیاں دور ناں سن سخن بے ادبیاں
یک ہفتہ یاو و گھٹ آکھن حیرا میل نہ آیا
جے منظور جدانی تینوں یا ستار غفارا
حب ربانی حضرت تائیں ایسا جوش لیا ندا
سنو حقیقت جد تم درووں رو یا نبی حقیقی
اس کارن پیغام نہ آیا طرفوں خالق سائیں
اتنی دیر ہوئی سرکاروں کارن امت ساری

ہس کجہ بات نہ وسدا سنوں کیتی ترک پیاروں
سرور عالم چپ زبانون صبروں بھارا کھٹاوں
حضرت و چہ سرکار الہی ادبوں عرض سنا یا
کیوں پیدا کرتا سی مینوں کہے رسول پیارا
چھم چھم درووں سنخوں برہمن راوی خبر سناندا
رحمت کنوں پیاسے کارن کھلا کھنڈ نورانی
دوست او پر ثیرت ہوندی پیاسے دوست تائیں
ہر کم اندر انشاء اللہ منگن رب بھتیں یاری

بیان آمدن حبرائیل علیہ السلام سے رکعت صلاۃ اللیل اور اس کے صلوات

دلبر دوست خیرت والا پروردگار سنا یا
ہو گیا بہت اداس پیارا غم و لکیری پاروں
تا منظور جدائی اس نون بک پل صبر نہ آئے
بجاہل جلد پیار سے تاپیں امرگیتا رب عالی
اوہ خوشخبری وحی پھیلے اول آگئی حضرت تاپیں

جس دم نہ و کر سرور عالم عرض حضور سنا یا
جلدی حبرائیل وحی نون حکم ہو یا سرکاروں
دے خوشخبری سرور نون جلد خوشی و چہ آئے
ختم نہ ہوئے ستم نورانی چائن لاون والی
کرن روایت جہوں وحی نون امرتارب سائیں

فَضْلِكَ النَّبِيِّ ثُمَّ قَامَ وَقَعَدَ

پس جناب مدغم ہنس پڑے پھر کھڑے ہوئے پھر بیٹھ گئے

کیا حکمت قربانی جاواں پاراں عرض سنا یا
حضرت اکھیا وحی اسانوں کیتی ارج تیاروی
ویر نہی جھب آبا جانوں جنام پلاون والا
وانگ یعقوب پنمیر سرور و سیا حال تمامی
جسدیم حبرائیل وحی نون امرگیتا رب عالی
حبرائیلوں اول جلدی نون پیغام پہنچا میں
قاصد کھتیں اول کرا غنی میرا نبی پیارا
خوشبو پہنچی حجرے اندر جو میں یعقوب نبی نونوں
جو میں پیو واسے پیرا میں جلدی جلدی آئی
جیونگر نبی پیارے کارن امر ہو یا سرکاروں
جیونگر رحمت عالم کارن رحمت جھیریاں لیاں
ہو کلام نہ کیتی اول کہیا رسول گرامی
بھیجن واسے آون واسے سالوں کیوں کھلایا
وہ دم حب تساوی میںوں بک پل صبر نہ پاواں
جیونگر تین و چہ حاضر ہندی ہر دم جان پیاری

ہنسکر اٹھ کھلے پھر بیٹھے ذکر مفسر لیا یا
کیا ارج دور خدائے کیتی غم و لکیری ساری
بہتر آبجیا نون سالوں نسی وصل پیالہ
خبر وحی وی کیوں فرمائی اول نبی گرامی
وچہ بحر المرجان بتاوں حکمت باطن والی
فضلوں جلد ہوا رحمت نون امرتارب سائیں
ور و فراقاں عاجزہ کیتا پاک صیب سو ہارا
کہ پہ وازہ ہوا جھب پہنچی کچھ چھوڑ وحی نونوں
استھیں کچھ جلد وحی رہا نا خوش پیغام لیا یا
پڑھ صلوات سلام پہنچا یا وحی وکیل پیاروں
خوشخبریاں سرور نبی نون جو میں حضوروں تاپیاں
جسدیم حبرائیل جنابوں ہو یا آن سلامی
حبرائیلوں اسانوں کیوں اتنا چہ لا یا
حبرائیل جواب سنا سے میں قربانی جاواں
دل حاضر ہر وقت تسانوں یا مقبول غفاری

ناکھیر آکھیا سرور عالم دس بیان انسانوں
 وحی کہیا جویں تیں پیارے خالق دی سرکارے
 انشاء اللہ تیں نہ بولے جد وعدہ فرمایا
 رب فرماوے ہر کم اندر مدد چاہو ساڈی
 دیر ہوئی اس غیرت پاروں یا محبوب ہمارے
 ادبوں پیش کیتی بسم اللہ امر جویں رب سائیں
 ہکواری آدم پر بھیجی جان کیتا نوروں
 پھر جد موسیٰ صلوات اللہ مصروں امت نکالی
 ستاسی لکھ فرعونی فوجاں مگروں نپڑے آیاں
 جنگ کرندی اسال نہ طاقت ڈاڈی مشکل ہوئی
 مصروں باہر جاوں سالوں جس نے حکم سنایا
 تا بسم اللہ بھیجی فضلوں امر دتا رب سائیں
 عاصا مار یا پانی ادیر اس پیغمبر عالی
 نکل گیا دریاوں خیریں لے کر امت پیاری
 جس دم باراں رستیاں اندر لشکر ظالم آیا
 دیر نہ لگی جس دم عاصا مار نی گرامی آیا
 جدوں وفات نبی دی ہوئی امر کنوں سبحانی
 جیونکر ابرہہ ایم نبی پر مشکل وقت اتاری
 تا بسم اللہ بھیجی فضلوں نبی پیارے تائیں
 خوش گلزار باغینچہ رب سائے آتش کنوں بنایا
 شاہ سلیمان نبی توں بخشی کل علم دی شاہی
 جن پر ہی انسان پڑے جو پیدائش ساری
 ہوا کیتی رب تابع اسدی ادبوں نخت اوڑھے
 حضرت عیسیٰ پر جد کیتا حید قتل کفاروں
 ہر طرفوں جد یا بچہ خدا کھتیں رہی امیر کانی

کیوں رب عالم ساڈی طرفوں کیتا بندہ تسالوں
 نہ کوئی ہو یا نہ کوئی ہو سی اندر عالم سارے
 دوست کارن دوست پیارے مزہ فریق چھپایا
 اسپیں تسالوں ہر دم حاضر رحمت نہیں وراڈی
 حضرت آکھیا کیا خوشخبری بھیجی میں ول پیارے
 بلسو چودہ وارا تاری نبی پیارے تائیں
 روشن ہو یا رنگ اتہا نذر رحمت پاک حضوروں
 راتیں نکلی مگروں دشمن فوج کفاروں والی
 ساری امت حضرت اگے عرضاں لوج سنایاں
 مہی سربابی فرماوے حضرت خطرہ کرو نہ کوئی
 ہے رب ساڈھ میرا کھو الا تجب حضرت فرمایا
 پڑھ کر جلدی عاصا مار واس دریاوے تائیں
 ہو گئے باراں رستے جلدی امر کنوں رب والی
 مگر انہا ندے قتل کرن لوں آگے فوج کفاری
 پھر دریا پر عاصا مار و امر خدا فرمایا
 حکم ربے کھتیں مل گیا پانی ہو گئے غرق تمانی
 بھل گئی ہر دل کھتیں بسم اللہ علی گئی آسمانی
 جدوں کفاروں ساروں کارن کیتی ظلم تیاری
 جنت ہو گئی آتش ساری فضل کنوں لپ سائیں
 کتنیاں لوکاں و کچھ تماشا کلمہ بول سنایا
 اس دی ہر مبارک اندر ایہ بسم اللہ آہی
 سبھ چیزاں پر حاکم کیتا فضلوں خالق باری
 جنوں حضرت حکم سناوے اتوں میر کر اٹھے
 گھر کھلے دروازہ دشمن ظلموں لے تلواروں
 تا بسم اللہ اسدے کارن فضلوں نازل ہوئی

جس دم پڑھی رسول خدا سے آگے ملک نورانی
 لے تلوار انہا نذا حکم جد حجرے و چہ آ یا
 باہر آیا قابو کیتا جلدی قوم کفار
 سمجھناں آکھیا جیکرنا میں توں کیسی پیغمبر
 قتل کیتا پھر زور دھکا نے سولی پکڑ چڑھا یا
 قتل ہو یا عیسیٰ بن مریم بات کرے سب کوئی
 دوست تھیں رب صدقہ کیتا دشمن کا قریں
 ایہ سب برکت بسم اللہ وی خالق دی کس کاروں
 کل نبیاں نوں ہر مشکل و چہ بھی کس جہاں سے
 جس جس کارن ایہ بسم اللہ حیرتیں لیاندی
 ولاں زبانوں تھیں اٹھ جاوے ہرگز یاد نہ آو
 یک پکوار رسولوں کارن رب کریم اتاری
 بعد وفات بھی امت کارن فضل کنوں رہیں
 مشکل اندر نبیاں کارن امر کیتا رب باری
 ہکدو بے نوں پڑھن پڑھن ہاوں فرق ثواب کوئی
 عام اجازت عام خزانہ خالق دی کس کاروں

لے گئے آسمانوں پر اسنوں امر کنوں سبحانی
 حضرت عیسیٰ والی صورت رب جبار بنا یا
 میں نہیں عیسیٰ میں نہیں عیسیٰ اوہ کہے پیاراں یا
 ناں اسوقت دکھال اسانوں عیسیٰ حجرے اندر
 اپنا دوست پاک خدا نے اپنے کول بلا یا
 کیا معلوم کفاروں نا میں جیونکر حکمت ہوئی
 و نہ اسماعیل نبی پر بخش کیتا رب سائیں
 آیت امن بتاوں اسنوں امن سلامت پاروں
 امن سلامت ہر نقصانوں رکھی نبی پیارے
 اٹھ جانندی سی امر الہوں بعد وفات انہا ندی
 فضل خدا بن طاقت کسنوں الہی رحمت پائے
 ہر صورت نال نبی نوں کارن امت ساری
 چھوڑے جاسی اہل ایمانوں روز قیامت نا میں
 پاک نبی وی امت کارن فیض ہمیشہ جاری
 فضلوں امت احمد کارن کیڈی رحمت ہوئی
 جو پکوار یقینوں پڑھسی تھیوے پاک گناہوں

مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَرَّةً شَرُّ

جس نے ایک مرتبہ بسم اللہ پڑھی

يَبْقَى مِنْ ذُنُوبِهِ مَا لَا

اس کا کوئی گناہ پانی نہ رہا

ترہیسو سال عبادت اسنوں بخش کرے رب باری
 بے نقصان خداوند اسنوں جنت داخل کرے
 ہر دشمن تھیں بھی شیطانوں رکھرب نگہبانی

بھی فرماون جو بسم اللہ پڑھدا ہے اک واری
 سب سے ہو چھپاسی واری جونت مومن پڑھی
 ہر شخص تھیں امن سلامت عزت وہیں جہانی

تن ہزاروں نام خدا سے مومن پڑھے جو کوئی
 مطلب کھولے ساواں تینوں نال اللہوی پاری
 مثال ہیں انہاں سے معنی وچہ لسم اللہ سے
 وہ سے نام خدا سے معنی ہک ہک اندراون
 تن ہزاروں نام بڑا بڑا جرمے سرکاروں
 کہیں مفسر دوزخ رہنے بدوں تیار کر آیا
 پنج سو سالانہ ریتہ اسٹھیں سیک چو فیروں مارے
 دوزخ اندر داخل ہوو حکم دتا رب سائیں
 سکر اولوں نوری ملکاں سر سجد پوچھ پایا
 کھڑکھڑوون عرضاں بون سکر حکم جباری
 تا پھر جبرائیلے تائیں امر ہو یا سبحانی
 ہر مبارک بسم اللہ دینی ہر سے ممتھے لائی
 نہیں مجال جنہم تائیں ادب کنوں رب سائیں
 دوزخ داخل ہو گئے اولوں ملک نورانی
 عظمت شان جو بسم اللہ واکون بیان ساوے
 سرور عالم نے فرمایا لکھو کتاب جے کافی
 حضرت آدم کارن جدا پہلے رحمت بھاری
 بھی فرماوے سرور عالم سوئے روضے والا
 نال محبت خوشخط لکھیا جس بسم اللہ تائیں
 ہر آفت آسمان زمین دی دور کرے سب سائیں
 وقت نزع بسم اللہ جس نول اپوزبانے آوے
 ترفراخ ملیگی اسنوں رحمت نال خدوی
 فتن حساب اندراں کارن ہوئے بہت آسانی
 سچے کچھے چاہل اس نول گرم کرے رب پاری
 تن ہزاروں سالانہ پینڈا اس معلوم نہ ہو سی

اجرہ نولوں کافی اسنوں ہک بسم اللہ ہوئی
 ایہ ترے نام جو میں خدا سے وچہ لسم اللہ پاری
 اوہ ترے نام جو وچہ لسم اللہ سن نول پار پیارے
 جد بسم اللہ پڑھوے مومن اتنا درجہ پاوون
 ایہ درجات مجڈیاں نول سرور عالم پاوون
 تن ہزاروں سالانہ اسنوں نمرول سخت پتیا یا
 حکم دتا پھر ملکاں تائیں غالب سر جہاں سے
 ولسو آستیں عذاب سزا میں او گنہاراں تائیں
 قہر مکانوں دوزخ بجا ہوں بخش امان خدا یا
 یجن مجال جنہم اندر خاکی نوری نارمی
 لکھو بسم اللہ سطر نورانی ہر دی وچہ پیشانی
 مہر لگا کر ملکاں تائیں خوشخبری خسروانی
 سر و کیتا بسم اللہ اسنوں روز قیامت تائیں
 جنت وانگوں وکھو نہ کوئی بولن حمد ربانی
 شہم خدوی بھہر حلقاں مٹھیں صفت نہ کیتی جاو
 اول لکھو بسم اللہ سجد مٹھیں اول آئی
 طبق زمین داروون ہو یا امر کنوں ادب باری
 حکم سنا یا میرے تائیں قادر رب تعالیٰ
 جنت کریساں داخل اسنوں پاوے نہیک تہ پکی
 برکت عظمت بسم اللہ وی تینوں ذکر سنا میں
 جان کندن ہوو قبر عذابوں امن خلاصی پاوے
 تیز نگاہ کر جیندا پینڈا اجاٹے نظر دوراوی
 پل دوزخ پر اس سے کارن ہووے فضل رحمانی
 پل مٹھیں لنگھسی جو میں پرندہ جاوے مارا وڈاری
 عزت داراں نیگاں اندر وچہ دربار کھلوسی

ملک منادی وائے تائیں حکم خدا فرماوے
 بسم اللہ سے نشانوں واقف ہووے خلق نامی
 حکم نبی و اغبیہ اندر پیر صاحب فرماوے
 میں حاضر اس کارن آگوں جنت کسے واڑہ
 یارب میں مومن کارن کراں سوال دعا میں
 واجب ہو گیا بخشش اسدا آکھے سر جنہارا
 دعا منگن کھتیں اول مومن جو بسم اللہ پڑھدا
 جو کچھ حاجت ہووے اسدی رب منظور کریندا
 حضرت آکھیا امت نبیاں حاضر کیتیاں جاسن
 جس دا پلہ بھاری ہو سی اس دن نیکیاں والا
 جس دا پلہ بدیاں والا اس دن ہو سی بھارا
 کرم کنوں فرمان سناوے نوری شملے والا
 وچہ ترازو جس دم رکھن دفتر عمل انہاں سے
 سب امتاں کھتیں امت میری رہنوں ہو گت رہی
 اسدن بھو نبیاں امتاں حیرت اندر آون
 ایہ بھو برکت بسم اللہ دی لول محمد باں نول
 تولن کارن وچہ ترازو بے یک نام ٹکایے
 کل بدیاں پر غالب آوے بکو اسم الہی
 بلدن شوق زیادہ ہو یا شاہ عثمان ولی نول
 سرور عالم نے فرمایا سن لے دوست میرے
 اکھیا تو چہ سفیدی زہرے سے جو نوکر رنگ سیاہی
 بھی فرمایا سرور عالم پاک خدا فرماوے
 سی کاغذ پر بے بسم اللہ پاک رسول سناوے
 وچہ صدیقیاں ناداں اسدا درج کرے رب میں
 اوہ بھاویں مشرک فاسق ہوں بسم سے رب عالی

بخشش ساوہی جو نوکر اس پر ظاہر کیتی جاوے
 عمل کراوے مومن بسین نشان گرامی
 جد بسم اللہ مومن شوقوں نال پیار سناوے
 عرض کرے اس کارن شوقوں رب غریب نوازا
 میں وچہ استوں داخل کیتا امر کرے رب ساہیں
 جس نے نال محبت پڑھیا ساوہ نام پیارا
 شرم کرم کھتیں رب تعالیٰ رد سوال نہ کروا
 دنیا وچہ یاروز قیامت کل مرادوں دیندا
 نیکیاں بدیاں سب دیاں اسدن حاضر عمل تلاوتن
 جنتیاں وچہ داخل کرسی اس نول رب تعالیٰ
 بند یوان بفرما ہو سی اوہ مسکین بھارا
 میری امت کارن جو سی عمل حساب سوکھالے
 کل بدیاں کھتیں بھارے مومن نیک اعمال جنہاں
 سمجھوے نیک عمل و دھو جاسن کہے سول غفاری
 ہر امت نول نبی تائی کھول بیان سناون
 جس اندر ترے نام خداوے دساں خبر نساون
 سمجھ خلقاں سے بدیاں دفتر اس میںاں تلابے
 برکت ایہو محمد باں نول رحمت بے پرواہی
 عظمت برکت بسم اللہ دی کہے سوال نبی نول
 بے بسم اللہ نشان فضیلت اسم اعظم سے نیرے
 دور نہیں بسم اللہ کو لول اعظم اسم الہی
 جو بسم اللہ پڑھے یقینوں بیشک جنت جاوے
 زمین اتوں کوئی جیکر استوں کرے ادب اٹھاوے
 سخت عدالوں بے خلاصی اسدے باپوتائیں
 شرم ہووے بسم اللہ پاروں کرم سے رب عالی

اتنی حرف جو بسم اللہ سے خبر حدیث سنائیں
 جنت دل جو چین مومن پاک نبی فرماوے
 شیطوں بہت رناترہ یواری ہو کر بہت نماانا
 دور ہوئی سب شکل نورانی سخت بغیرت حال
 دور ہو یا سر وادی درجہ بے حد ذلت پانی
 دو جا بچد غم تھیں رنایہ مرد و منہ کالا
 شکم مبارک مال سے اندر نور نبی جد آیا
 جاہ کوہ قاف اندر تہ شیطوں رو رہا ریاں میں
 آملیا سب لشکر استوں حالت بچھن سارے
 کہن لگا ہن پیدا ہو سی ذات مبارک عالی
 ختم رسولاں شاہ مقبولان اوہ سروانہ گرامی
 جس دم اوہ تشریف لیا یا دوست پاک لیا نا
 کتنی خلقت سناڑے راہوں کا فر مشرک ہوئی
 اسے تابعدار جو ہوسن رکھن خوب سنبھالا
 کہا شیطاناں اس گل پاروں خطرہ کرو نہ کوئی
 حریموں حکم سناون واسے کرساں اسپں اجوڑ
 جو کوئی سچا حکم سناڑے استوں پر اپنا سن
 راضی ہو کر شیطوں اٹھیا آفرین باد تسانوں
 بیجا شیطوں اسدن رنارادی خبر سنائی
 رو رو بچد عاجزہ ہو یا ایہ مرد و پورا ناں
 اس دن بیشک شیطوں دشمن سچی بات سنائی
 اس نے بہت خوشی وجہ اکرا یہ فرمان سنایا
 اسے پڑھنے والیاں کارن رحمت پاک جنابوں
 اسے پڑھنے والے مومن عالی درجے پاسن
 جد سلیمان نبی ویکارن پاک خداوند باری

ہر دروازے دوزخ آگے ڈال کسے رب سائیں
 جو بسم اللہ پڑھد اسی راہوں کھل نہ جاوے
 سجدے تھیں منکر ہو گیا آیا غضب ربا نا
 قہروں لغت برسی استوں ملیا ولس نکالا
 ربدی طرفوں بخشش کارن وہی امید نہ کافی
 جدوں زمانہ آون لگا سرور عالم والا
 تال خوشی سمجھ جنت حورال پڑھ صلوات سنایا
 جس بن کس نے داخل ہونا اندر دوزخ بھائی
 کیوں نوں رو رو عاجزہ ہو یا ایہ سروار پیالے
 روزانہ دل رب بختی جس نوں کنجی جنت والی
 اس سے دین سوا سب ہوسن مذہب تہائی
 اس سے تابعدار جو ہوسن کسے نہ دوزخ جانا
 ہن کچھ مکر فریب اساو اثر نہ کرسی کوئی
 ہوا مقبول کرین قال اللہ تعالیٰ
 اسپں بھی حیلہ پورا کرساں جنتی طاقت ہوئی
 آپو آپ عقیدے رکھن دین قبولن تھوڑے
 لاکھیاں امروں منکر ہو کر ساتھ اساو سے جاسن
 ایہ تجویز تساڑی ہوئی بہت پسند اسانوں
 سورۃ فاتحہ سے بسم اللہ جد حضرت نول آئی
 بیشک نہیں محمدی لو کال دوزخ اندر جاتاں
 حضرت آدم کارن فضلوں جد بسم اللہ آئی
 ہی میرے اپر رب نے کرم کمال کما یا
 وجہ حیاتی بوہ ممانی کچھ نہیں خوف عذابوں
 جلدی پاک عذابوں ہو کر اول جنت جاسن
 ہر مبارک اندر بھیجی ایہ بسم اللہ پیاری

کتنے ملک بھٹھے آسمانوں سے کر حکم الہی
 آدم جن حیوان تمامی جو پیدائش ساری
 باہجہ وضو اوہ مہر مبارک بھٹھ نہ ہرگز پاؤں
 بھی فرمایا عمداں نامے ہر اک تائیں و تیس
 نیک اعمال ہوں سبھ و فتر رحمت فضل غفاروں
 طمکٹ تثنائی جنت کارن بخش کرے رب سائیں
 سوتے وقت جو کوئی واری ہر دن پڑھو کوئی
 اس کھڑیں شیطان نہ آوے نال اللہ دی یاری
 حاکم جا برے دل مومن جبکہ کپڑ یا جاوے
 ست سو ہو چھپا سی واری پڑھ کر مہنگا مٹھاوے
 جبکہ اوہ گل لائق اسنوں ویسی رب تعالیٰ
 بے کسے کارن جادو و الہ جادو کر گیا کوئی
 واہ سبحان اللہ رب عالم تخت تہارا سائیں
 ہر مشکل ہر حاجت کارن پڑھ توں یا پیاوے
 پڑھ کر دعا منگے جد مومن ہو کر بہت نانا
 یک نئے دیو وادی جد لکھ کر لڑکے گل پاؤں
 گور کھن بھٹیں وافر بہ کت موٹے کارو کانوں
 یک سو ہو واری بے لکھ کر کھتی وچہ رکھاوے
 ہو رروایت فضل خطابوں سن توں یا رسوالی
 نال وضو سے کسیراں لکھ بسم اللہ پیاری
 سالی برابہ ہر کرد ہوں امن دیوے رب سائیں
 چالی روز صبح تک مومن پڑھے جو نالی پیاراں
 دل اس وارب زندہ کرسی چانن نور لگاوے
 بسم اللہ وچہ وحدت رب دی نالے حمد الہی
 قید خلاصی ہو ر شفا میں کارن ہر بیماریاں

سائے عالم اپر تسانوں رب نے بخشنا ہی
 ہر شے وادب حاکم کیتا اوہ مقبول غفاری
 ہر چیزاں دی کرن عدالت خبر وادی فرادوں
 جو توکر عادت پڑھ بسم اللہ مومن مہنگ کر بسن
 ایہ تسال برکت بسم اللہ دی حکم ہو سی سرکاروں
 برکت عزت و وہیں جہا میں پڑھنے والیاں تائیں
 حفظ امانت ہر نقضانوں اسلے کارن ہونی
 موت و باہور آتش چوریاں نگہ رکھے رب باری
 پڑھے پنجاہ واری رب اسنوں نرمی وچہ دیاوے
 دعا منظور کرے رب اسدی راوی خبر سناوے
 اس دروازوں لے رہے نہ خیالی حاجت منگن وال
 ست دن سو واری پڑھ کر چھو کے صحت پاوے سوئی
 امت کارن دولت بھٹی نبی پیارے تائیں
 گرم کنوں منظوری پاویں خالق دی ہر کارے
 بیشک اوس نامانے کارن ہووے فضل ربانا
 اس لڑکے نوں خواجہ اندر نہ کوئی چیز ڈراوے
 ہر ہر مال تجارت اندر فضل خدار جسمانوں
 باغ زرراحت برکت وافر اللہ گرم کماوے
 پہلی رات جو ماہ محرم دیوے جدوں وکھالی
 پاس رکھیں سب فتنے کھٹیں دور کسے رب باری
 ہو ر فضیلت بسم اللہ دی تینوں ذکر سنائیں
 دو ہزار تے چھو ویکھے خوشی اسراراں
 نال محبت رحمت رب دی اتوں پھیرا پاوے
 نال امان کہیا رب اسنوں رحمت بے پرواہی
 اس دی برکت تہر نہ ہووے اپر بد کرداراں

سورۃ فاتحہ دی تفسیروں راوی ذکر لیا یا
اس کا فر ظالم نے کیتی ایسی نمک حسرا می
کہن لگا سمجھ لوگاں تا میں کرو عبادت میری
سمجھ لوگاں نے سجدہ کیتا جدا اس حکم سنا یا
رب ول حاضر رہے تمامی اوہ مقبول رہا نے
اتنا ظلم کیتا اس ظالم تیل کڑا ہی پایا
جو ارج میںوں کرے نہ سجدہ کچھ انکار لیا سے
تن من صدقے کیتیاں جاناں ستر ہزارہ جو اتناں
چلے گئے قربانی ہو کر سمجھ مقبول حقانی
پھر اس ظالم اپرا تہا سے ایسا ظلم کما یا
کتنی بدت ظلم کما یا اس مردود کفاری
کسے نہ آکھیا اس کافروں تیری سچ خدائی
سنت مومن سے مرسل پیارا فضلوں رب او پایا
ایہ کچھ حضرت نون فرمایا پاک خداوند سا میں
جسے شاہی تختی تینوں اس نون سجدہ کرتوں
جدوں رسول رہا نے اس نون جا کر حکم سنا یا
مگر ان حضرت موسیٰ تا میں ہرگز خوف نہ آئے سے
اس پر اس کافروں کفروں ہرگز شرم نہ آئے سے
کتنے سال نبی سے تا میں اس تکلیف دکھالی
سورۃ فاتحہ دی تفسیروں سن توں یارہ سجانا
مصر عجیبہ شہر پرانا عجیب عمارت پیاری
شاہی گھر جو اس وجہ آہے سوئے باہر شہاراں
رہندہ اسی فرعون اور سے وجہ دشمن خاص الہی
رب مھنیں منکر ہو یا دیوانہ کروا سخت دلیری
جھوٹا ہے رب جس دی طرفوں توں میریوں آیا

جد فرعون خدا سے دشمن شاہی درجہ پایا
کی غرور دل منکر ہو یا طرفوں رب گرامی
میں ہاں رب بلند تساؤ کیتی اید دلیری
اسرا بیلیاں مھنیں اس کارن کسے نہ نہیں نوا یا
صبروں ظلم ایذا میں جالین ہر دم رہن نما نے
سھناں تا میں حاضر کر کے ایہ کچھ بول سنا یا
آتش تیل کڑا ہی اندر اسنوں ڈالیا جاوے سے
آفرین باد فرشتے بولن عاشق اہل ایماناں
اس منزل وجہ سب مشتاقاں کھلا گھنڈ نورانی
نوسے ہزارہا نہا نڈالڈال کا جمد افسس کر آیا
سب اولاد یعقوب نبی وی ہمت صبر نہ تیری
ہو رہتا ہی جاہل اسنوں سجدہ کرن سودانی
ریدی طرفوں اسدے کارن حکم سناون آیا
آکھو جا فرعونے تا میں چھوڑے کفر او ایس
نہیں تاں دوزخ دھیرا جاوے قہر لہوں ڈر لوں
سن کر نبی اللہ سے تا میں اللہ مارن آیا
حکم رہا تا اسے تا میں ظاہر بول سنا سے
حضرت کارن دشمن ہو یا ہر دم ظلم کماوے سے
اس دی طرفوں اہل ایماناں سخت مصیبت جالی
پر ہننے سننے والیاں کارن شامل فضل رہا نا
مومن کافر کتنے حاکم ہو گئے والد واری
بسم اللہ اس درواستے پر لکھی استا کاراں
بسم اللہ جس سے درواستے پر لکھی ہوئی آہی
کہندا حضرت موسیٰ تا میں کرو عبادت میری
کفروں قہروں اسدے تا میں ہر دم زور سوایا

کتنی مدت ظلم کا یا اس مرد و نکار سے
 چھ لکھ مومن پاک نبی سے تابعدار تماشی
 مقررے مومن بہتے کافر چارہ پیش نہ جائے
 ہر دن بہتا و اجنہ ہو کر کرے سوال و عا میں
 یا موسیٰ جو حال نسا و اسچھ کچھ معلم تینوں
 توں اس کافر سے دل دیکھیں حکم خدا فرما سے
 شکر نہیں ہے اوس مکانوں باہر کدی نہ جاندا
 آخر جدا اس گھر تھیں باہر کر اسواہری آیا
 کافر کو لوں نام اپنے وی شرم ہوئی سرکاروں
 گھر آیا بسم اللہ پڑھ دا جیکر مومن کوئی
 برکت بسم اللہ رب طرفوں ہر کم اندر باری
 کھانا کھا ون ویلے شیطوں نال اسدے لکھا وے
 نہراں چارہ بہشتاں اندر شیروں شہد شربوں
 اوہ نہراں بھو بسم اللہ تھیں جنت اندر جاری
 زینت صفت نہ کہتی جائے سل جو ہر حیرتیاں
 ہر ہر مومن سے گھر آون حکم جو یں سرکاروں
 نال محبت جو بسم اللہ پڑھدا ہے اک واری

غم اندر اس عاجز کیتے مومن رہدے پیاسے
 ستر لکھ فرعونی فوجاں سن توں یا گرامی
 وچہ سرکار پیغمبر بہدا بہت سوال سنا وے
 آخر ایہ فرمان سنا یا پاک خداوند سائیں
 رکھ تسی نہ کر جلدی راضی کر ساں تینوں
 میں اسدا دروازہ دیکھیاں قہر نہ کیتا جائے
 بسم اللہ وی برکت پاروں شرم خدا فرماندا
 سن فوجاں وچہ نیل مضر سے سب نوں غرق کر دیا
 مومن اہل ایمانال کار بن رحمت باہجہ شماروں
 دوا ہو ون شیطان گھراں تھیں خبر کتا بون کوئی
 بے بسم اللہ کم اندر شیطوں وی تختاری
 جس شیطوں دا جو مٹھا کھا واکو یں ہدایت پا وے
 جو کھتی نہر جو مٹھا پانی خوشبو باہجہ حسا بوں
 سرور عالم توں وکھلایاں پاک خداوند باری
 ہر دو طرفی باغ نورانی چھا وال لایاں جھڑیاں
 نال محبت جو بسم اللہ پڑھدے شوق پیاروں
 بیشک تھیبوے پاک گن ہوں کہے سول غفاری

وَمَنْ قَرَأَ آيَاتِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جس نے ایک مرتبہ بسم اللہ پڑھی

مَرَّةً لَمْ يَبْقَ مِنْ ذُنُوبِهِ ذَرَّةٌ

اس کا کوئی گنہ باقی نہیں رہا

اگر تو اب اسے نوں ملنی جو ایہ درجہ لورے
 شامت شرکوں امت وچوں جائن رکھانے

اسے پر جو رب واحد جانے بدعتاں شرکوں چھوڑے
 اکھیا سرور گورال اپر حاجت منگن واسے

شاہریاں اپرگانا ڈھولک نیل چہ بان واسے
 وَأَمَّا ذَوَايَوْمًا يَجْعَلُونَ كَلِمًا قَاسِيًا
 بدعت شرکاں روا جو رکھن نہ ایمان بیا دن
 سن کر جس نے تو بہ کہتی ڈریا قہر الہوں
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ حُكْمُ قُرْآنِ آفَسے
 لے موئن کرتا بعداری نہ کرا پنا بھانا
 حدرب لوح محفوظ او پایا راوی ذکر سیا یا
 لکھن لگی بسیم اللہ تائیں ادبوں قلم پیاری
 امر ہو یا کو اور جو موئن پڑھی ادب پیاروں
 ذکر بیان سنا ہے راوی شاہ مروان علی دا
 لکھداسی بسیم اللہ کوئی کہن لگے اس تائیں
 کانت کارن نظر کرم وی ہو لے در گا ہوں
 جو و فو کرن بسیم اللہ باہجوں نیابا تاں کرے
 کرن روایت روز حشر ہے پاک خداوند سائیں
 اپنا امت نون فرمایا دُ یا سید ابراہاں
 غم تنگیاں و چکر ہے آپے جو میں سوال اسانوں
 ہے آج نافرماناں کارن سخت عذاب نیاری
 سب امت نون حکم سنا سن حضرت شاہ ابراہاں
 بولوا احمد پکارو رب نون جس بن ہو نہ کوئی
 سنکر موئن ڈرن تمامی آیا وقت حسابوں
 شروع کریں بسیم اللہ ادبوں جو نہ عادت آہی
 بس ہیں بہرکت بسیم اللہ وی شرم کمال اسانوں
 امن عذابوں حشر اندر رحمت عقل عنقا روں
 پڑھو بسیم اللہ حمد خدا نون بندہ گیا ندا سائیں
 بے مصباح العاشقین اندر ذکر مفسر لیا یا

کھجرات شہزادیاں واسے دور ہو جاسن سائے
 جو فرمان نبی داموڑے دور نکالیا جاسی
 نا منظور عبادت ہو سی جے سو عمل کسا ون
 ہر بہ یا بیوں دفتر اسے تھیوں پاک گنا ہوں
 توبہ کرنے والا موئن ولیاں درجہ پارے
 جنت سا کھڑے لاشے تینیوں سو پھنا نی رہا نا
 لکھ بسیم اللہ لوح پدا اول قلم تائیں شہزادیا
 تن سو سالان لکھتے اندر مدت اوس گزارے
 تن سو سالان عبادت سنوں ہوگ میری سرکاروں
 کسے مکان گیا اتفاقوں دوست پاک نبی دا
 اے سروا دل نال محبت سوہنی قلم چلا میں
 خوشخط کر کے لکھنے واسے تھیوں پاک گنا ہوں
 کوئی اجہ ثواب نماز دل تائیں مہنی پائے پھر ہے
 نال پیار پیغام سنا سی نبی پیارے تائیں
 جو میں اتہاندی عادت آہی اندر مشکل کاراں
 آج سوال کرن سرکارے آکھو تئیں انہاں نون
 جلد اسان لکھیں حاجت منگن تیری امت پیاری
 وقت حساباں حاضر ہو یا ہر نیکاں بدکاراں
 حشر گری سخت عذابوں قہروں نازل ہوئی
 حشر کھتر کہن و مہبت کو لوں مائے خوف عذاباں
 اوسے وقت محمدیاں پدا اوسے حکم الہی
 نہیں تاں سختی نازل رہندی وہ سے سال اسانوں
 پاک حبیب پیارے پاروں لحم ہو سی سرکاروں
 سورۃ والضحیٰ جس نے بھیجی نبی پیارے میں
 بھی تفسیر عزیز ذی واسے جو کجہہ ذکر سنایا

بھی تفسیر مراد یہ اندر اس وجہ ذکر تسانی
 وجہ مدارج عاجز تائیں جو کچھ نظری آیا
 جنت و نزع حال حشر و خیراں جیوں قرآنوں
 پڑھنے سننے والیاں کا رہن رحمت باہر حساباں
 بھی کشف المحجوبوں اس وجہ میں کچھ ذکر کیا تا
 بھی تاریخ حدیث الہوں کتنے ذکر نکالے
 بعضیاں ہو رکتاباں و جیوں سوچو ذکر کیا تھے
 وجہ آیات بینات جو مینوں لکھی نظری آیا
 قرۃ العظیمین اندر جیوں نظر نظری آیا مینوں
 ملکی حاکم نال محبت جس نوں پاس بٹھا تھے
 اسدی پاروں وجہ لکھے پڑھے قرب حضور
 جسدیاں مہفتاں آب سنا تھے خالق کبر جنہارا
 اسرار و دست ربا و دست اسوچہ شک کوئی
 جاگی حب پیارے والی رحمت فضل جنابوں
 کبھی عزت دنیاوی دولت کیمیا کردی
 مٹوڑے دن زردنیا والی اوڑک ساتھ کر دی
 دور کرے سب فترت بدیاں کرم کنوں رب عالی
 ذکر کراں سورۃ الفتح و ادب محبت پاروں

جو مشکوٰۃ مظاہر حق ہے چہ شان رسول گرامی
 فتح البیان اندر جیوں راوی والے ذکر تیا یا
 بھی گزرا احمد و جیوں ذکر کر نبی دی شانوں
 جیوں ذکر کر نبی فرمایا شان اپنے اصحاباں
 فاتحہ وی تفسیروں راوی جیوں بیان سنا تا
 ہو رکتاباں وجہ جنہا تھے حال قیامت تھے
 وقت مناسب ظاہر ہو گئے جو جو نام تھنا تھے
 ذکر اصحاباں امری والاں وجہ نظم سنا یا
 اجر حضوروں رکھا میداں ذکر سنا و ان تینوں
 اسدی خدمت کرے ہو رہا جزہ پیشک عزت پاو
 ہر کم اندر عرض سوالوں پائے خوش منظوری
 اس وی صفت سنا و ن والا وجہ دربارہ پیارا
 اس و امنکر رب و دشمن ختم عدالت ہونی
 ادبوں کر تصنیف ستا و ن رکھا میداں ابوں
 قسم خدا سب نالوں بہتر حب نبی کمروردی
 دوہیں جہا نہیں حب نبی آدمی رحمت رب اکبری
 جس گھر آن مکان بنا تھے حب پیارے والی
 جیوں نظر نظری سمرو رہے خالق دی سرکاروں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

شروع اللہ کے نام سے جو بڑا مہربان اور نہایت رحم کرنے والا ہے

وَالضُّحٰی ط وَاللَّیْلِ اِذَا سَجٰی ط مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰی ط

تم ہے چاشت کے وقت کی اور رات کی جب وہ دانا تک لیتی ہے تھائے پر دو دو گانے تمہارا ساتھ نہیں چھوڑتا اور تم سے
 ہے دن وی تم جو چھوڑ کر چلا آئے چائن لائے

نارید دور نہ دشمن کتیا یا محبوب تسانوں
اس واسطے والیل سے لفریت سناؤ اول
کہن ضعی دن روشن تائیں لیل جورات اندھاری
واسطے پاک جمال نبی داد و جگ دی روشنائی
ایہہ تفسیر عزیز می اندر راوی ذکر کیا ہے
ایہہ اسرار پر مشدہ ایسی کن و چہ یار سنا ہے
دن کے رات دی قسم جو قسم جو ظاہر کیتی خالق بسا
ظاہر قسم نبی دی کر کے جسے پاک ستاندا
بید بنیاں و چہ جدیدی کا دی صفت سنا سی کوئی
عزت عظمت قدر نبی و کیا معلوم تنہا نونوں
قدر نبی و ارب نون معلوم محرم ہو نہ کوئی
حسن بلال صدیق اکبر نون قدر پیاسے والی
جو پی پیار نبی پیار خالق دی سرکار سے
نور نبوت کل نبیاں نون حسن جمال نورانی
جو رب پاک نبی سرور نون بخشی صورت پیار ہی
جس طرف سے سرور دو عالم قدم مبارک پا ہے
پچھن دی کچھ حاجت نہ سی جد کوئی طالب اول
اندر باہر چائیں ہو سے حسن نبی سے نوروں
جو خوبی سرور نبی نون بخشی خالق سائیں
حسن نبی یا نبیوں کو لوں رب کریم چھپا یا
کیا اورہ زلفاں برکت بھریاں استا کار نبیاں
کیا اورہ کندل والیاں زلفاں جلوہ نور دکھاؤں
یوں جو گاہ میا نہ کوئی جس دم نظری آیاں
معلم حال بلاں ہورا نون جنہاں جنتاں لایاں
بخش نظار پاک کر میا بخشہار یا سا یاں

اوہ جو کون ملامت کافر کچہ نہیں خیر انہا نونوں
سرنہانی در معانی راوی خبر سناؤں
ظاہر اندر نام انہا ندا باطن بات نیساری
سوہنیاں زلفاں رات سپاہی پاک خدا فرمائی
جو پی حمید الدین ناگوری ایہہ بیان سنا ہے
قسم تیری ہے دوست تائیں پاک خدا فرمے
قدر نبی و اشان نہ معلم قوم کفاراں تائیں
کافر بات پسند نہ آئے راوی ذکر کیا ندا
بیشک سخن بے ادب سنا سن رسم قدموں ہوتی
جس گھر نور ایمانوں چائیں آئے نظر انہا نونوں
ربا قدر نبی نون معلم ختم عدالت ہوتی
اوہ کیا قدر نبی و اچانن عقل ایمانوں خالی
شوقوں اولوں برحق بولن جتنے نبی پیاسے
کستوں طاقت صفت رسواں کسے بیان بانی
سبھہ تھیں قلم کار بگر والی خوش تصویر اتاری
سبھہ نون خوشبو جنت والی گلیاں و چوں آئے
جس طرفوں خوشبو سبھہ پاؤں دور اتے دل اول
جنت حوراں ملک نورانی لورن قرب حضور
ہرگز مانی نہیں سرکاروں کسے پیغمبر تائیں
اسے اپہ قدرت والا سنرہ پر وہ پا گیا
ہو گئے عاشق صمٹم یکم جس نون یار دکھیاں
چائیں کولوں خراب سہاؤں جد سجد بوجہ اول
ذات صفتاں سبھہ بھیل گیا خوش اسرار لیا یاں
اندر بھر شہادت ہو گئے سہن محال جدا یاں
و چہ و نیل جنہا نیاں سماں آپ نساں فریاں

کیا اوہ زلفاں عظمت بھریاں بچہ برکت آہی
 وال مبارک منگن کارن بہت سواہی آون
 کھوڑے بہتے ہتھ جہتاہنوں آون نال نصیبیاں
 بعضے ہر وی ٹوپی اندر رکھن ادب پیاروں
 کہیا ضحے رب نبی واپاک جمال نورانی
 یعنی صورت پاک نبی وی چانن نور لگاوسے
 پاک جمال نبی دارب نے تاواضحے افسر مایا
 جلیے جائے مگس نہ بہندی ادب نبی دے پاروں
 کل نبیاں وچہ جنتیاں خوبیاں سرے خالق پاپاں
 چھ پورہ سٹھ خوبی سرورنوں دو دھکل نبیاں ہوں
 جے کوئی کوثر آ بجیاں لوں سوواری مگھو دہوسے
 اپیر بات نظاں والی جسنوں حاصل ہوئی
 کہنے سفتے والے عاجزہ کیا توفیق اسانوں
 وچہ بحر المر جان مفسر ایہو بیان ستاوسے
 نور نبی دا بے رب عالم ظاہر کر دکھلا ندا
 حسن یوسف دا ذکر سنایا یک دن شاہ ایراں
 اوہ مٹھاسی اسپس سلو نے حضرت نے فرمایا
 جلوہ نور اساو اچھلن ناپیں کسے دیسری
 حسن اساو ا بے رب عالم ظاہر کر دکھلا سے
 کہن روایت ہک دن حضرت بیٹھے اندر یاراں
 چود ہویں جنوں سی اس راتیں چانن تیر لگایا
 سر نہانی ظاہر ہو یا لاٹ گئی آسمانی
 چنوں سورج اگے دیوار روشن چانن اثر چھپا و
 سبھ اصحاباں اکھیں ڈٹھا نور حبیب سچا وال
 بھی واسٹھے واللیل سے اندر راوی ذکر لباون

وقت حجامت جد کتر اون وال رسول الہی
 نور تبرک سرور عالم کر تقسم وند اون
 ہو قرانی حمد پکارن دولت ملی غریبان
 ہر میدا لوں فتح مبارک برکت فضل غفاروں
 سوہتیاں زلفاں سیل بتایاں پاک خدا سبحانی
 جس دم زلفاں مگھ چھپا وں رات سیاہ بن جاو
 نور محمدی دو جگ اندر بیشک چانن لایا
 پر زمین سے سایہ نہیں سی جلوہ خوش رخساروں
 اوہ بھو خالق دی سرکاروں پاک نبی اول آیاں
 کدے نہ رحمن و رکھن والے صورت پاک جمالوں
 صفت نبی وی بولے ادبولوں پوری شہر طرہ ہوٹھے
 بند زبانوں چپ کلاموں بات نہ بولن کوئی
 شوق جمالوں خمیر نہ آٹھے حیرتیں جہانوں
 پاک جمال محمدی کو لوں سورج بھی شہر او سے
 جلوہ جوہیں پایا کوہ طوروں طلق اٹھایا جاندا
 تیسیں نہ یادہ یاد و ہر یوسف عرض کیتا سجد بائیں
 جیو نہر حکم جٹالوں آیا کھول بیان سنایا
 یوسف حسن برابر ہو سن مومن امت میری
 دل پر واسے عملی بل جاوین کون حیاتی پاٹھے
 ر بد سے حکم بیان ستاون اوہ سید ابراہاں
 و دبی طرف جمال محمدی جلوہ نور دکھا یا
 چند مبارک تاب نہ جھلی چمک جمال نورانی
 چند مبارک دی روشنائی ادب کنوں شہر سے
 چند بدروں سب چیز اندے پئے نظروں ر جھاواں
 جو مصیاع تفسیروں خبراں صاف بیان ستاون

واقعے سوہنے وند مبارک نور نبی سرور سے
 ہے وایل رات اندھاری ذکر مفسر لیا یا
 حضرت عائشہ پاسوں ڈگ پی سونی سیونوالی
 اس ویلے السلام علیکم اسرور فرمایا
 تیرے گھرو پوانہ بھی ناپیں عالم سے سرور
 مکتور اقدار بسم ظاہر کتنے وند نورانی
 ڈر کر حضرت عائشہ ٹھٹی ڈاڈی وشت ہونی
 گیا اس ویلے حجرے اندر کتیا نور پیارا
 کیا چمکارا ظاہر ہو یا روشن نور اجالا
 والتاد بول حاضر سجد سے اندر ہو گئے ملک نامی
 اپہ نہیں جلوہ نور اساد امرکتا رب والی
 اج انہاں خیریں عائشہ سے گھر قدم مبارک یا
 ہس کرا ج محبوب پیارا بولیا سخن زبانی
 ہکدن ظلموں زخمی ہون پیارے وند سہارے
 و بچو گے تسین کسے دیہاڑے امرکتا رب عالی
 اسپیں جنہاں دل ہر دم نگرے نظر پیار کریندے
 جو و دعویٰ کرن محبت ساڈی سالوں پیار تہاندا
 دوست اکھن وونہ پار اتوں تہیا کون سماڑے
 جنگ اندر جد پتھر زخموں ٹوٹا وند سو یا را
 پتھر مارن والے اوپر گرمی ذرا نہ آئی
 لہو چلدا و پتھر تاجی رونے ملک آسمانی
 جس نے پتھر مار یا اسنوں کہے رسول کسچا وال
 اس نے بھی کچھ دیر نہ کیتی تائب ہو کر آیا
 کہن مفسر حسد م زخموں لہو ہو یا حبساری
 تسین جو سے عائشہ سے گھر سالوں غیرت آئی

جس دم ظاہر کیے پیارا طبقیں چانن کرے
 جس دن حضرت عائشہ سے گھر سرور عالم آیا
 وچہ اندھیرے نظر نہ آوے کوشش کر کر بھائی
 ہسکر کل مومناں وی مائی اتنا سخن سنا یا
 میں ہن سونی کیونکر بھالان سنس پیارا بید پیارا
 بجلی تھیں وودھ جلوہ روشن لاٹ گئی آسمانی
 حضرت آکھیا نور اساد خوف کر و نہیں کوئی
 انبر کرسی عرش نظر انکل گیا چمکارا
 جس تھیں مات ہو سے چمکارا چانن بجلی والا
 سب نے جانا جلوہ نور ول حضرت رب گرامی
 ظاہر ہو یا نور محمدی ذات مبارک عالی
 رحمت عالم پاک جنابوں چانن حسن وکھایا
 وند مبارک ظاہر ہو سے جلوہ پیار نورانی
 حسن جنہان سے چانن کتیا اندر عالم ساسے
 جس دن غیرت ظاہر کرسی بات مقدر والی
 اوہ کیوں غیرال سے دل سنس ایہ کم زیب سے
 ناز کرن جد ہو رکتے دل ایسا حال تنہا ندا
 وحدت عشق حقیقی اندر مشکل منزل آوے
 رب دل راضی پیارا عیانی جاری خون فوری
 ات ول حاضر نال محبت جنوں بیت یکانی
 وعدہ بے پرواہی والا پورا مرحتانی
 آئینوں رب تھیں بخشا وال جنت ساتھ تیجا وال
 لے گل لایا سا تھرا لایا خاص اصحاب بتایا
 جھانگی کھلی پاک حضور ول امرکتا رب یاری
 اج نتیجہ ظاہر ہو یا تائف خبر سنائی

حضرت سکر محمد پکارن ساڈا عذر نہ کوئی
بھی و لفظی واللیل بتاوان مطلب دنیاں دا
عجب سفیدی و الفصحی روشن دو چشمال دی آہی
دن تے رات برابر وسدا سرور عالم تا میں
ہر مسکین نمائیاں کارن و بچھن نظر کریم دی
نظر بہیالاں کارن فضلوں بختے رب شفایاں
پر شفقت پر رحمت آہے میں نبی سرور سے

ادبول کران قبول رضایاں جیو نکر مرصی ہوئی
قسم سوہنیاں اکھیاندی پاک خدا فرماندا
عجب سیاہی لیل بتاوان خوش اسرار الہی
اگے کچھے نظر برابر ہر طرف ہر جا میں
خوبی کون بیان سنا سے طاقت نہیں قلم دی
اندرون برابر و بچھن سوہنیاں کو بھیاں تالیں
کس پر نظر محبت و بچھن اوگتھائے تر دے

بیان حکایت زاہر زیندار

چو نگر و چہ گلزار مبارک راوی ذکر کیا سے
رنگ سیاہ کم شکل نما نالوک پریر سے جاون
زانو کول بٹھا کر باتاں کر سے نال پیاراں
خیراں نظر پسند نہ آہے اوہ مسکین نمائنا
کو بچھے کملے درد رنجانے جو مسکین نمائنے
سخنی تو انگر سوہنیاں ذاتاں جے منظور کراندا
کون کینہ عاجز مفلس جو اس درد پر آ یا
سب امت پر نظر نبی دی باطن طرفوں آہی
باہر بندوں جسمم زاہر کول نبی آہے آہے
سجھ منظور کرن خوش ہو کر ہر شے چاہیں میں
کچھ چیزاں درکار جو ہوں کرن خرمید بازاروں
پندال والے دوست آون نذر سوغاتاں دھرو
ہکدن کچھ پیوتے سبزی اوہ مسکین نمائنا
اسنوں خبر نہ کیتی حضرت آکر قدم لگا سے
زاہر گروں پیرت نہ ڈٹھا رحمت خبر نہ کالی
تا کچھ بھار دو جیراں پر پایا نبی حقانی

سی ہک جبٹ مسکین نمائنا زاہر نام سدا سے
جسدم پاس نبی آہے آہے اول سلام سناون
اوہ بھی ہس ہس باتاں کروا جویں طریقہ یاران
قرب حضوری بختے اسنوں پیارا نبی ربانا
جو اس درد پر آن و کانے سجھ مقبول رہانے
سرور سوہتا رحمت عالم کیونکر آکھیا جاندا
سجھ نول شفقت نال پیارے توں میرا فرمایا
جو درد پر عزت مسکیناں دا وچہ دربار الہی
کدواون ساگ یا سبزی تحفہ نذر کیا سے
جسدم کر سے رخصت حضرت اوس نمائنے تالیں
و پیر زاہر کارن حضرت بولن سخن پیاروں
شہری دوست بھی انہاں کارن مشرط محبت
مگروں آگیا چپ چپا تا سوہتا نبی ربانا
پشت اسدی پر دو تویں زانوال پیارے لگے
جلدی بولیا کون کوئی توں ہٹ جاگروں بھائی
پر ت ڈٹھا جد زاہر گروں میں ہواں قربانی

ہنس کر طرف نبی نے اسے پایا بھار نہ یادہ
کون غلام ابیر مل لیندے خوش ہو کر فرمایا
ہنس کر بولیا قیمت زاہر جیسا قدر نسا تا
سرور عالم جس پر کیتی نظر محبت والی
میں جاناں کچھ خبر نہ تینوں آکھے شاہ ابراہاں
حمد ہزاراں حمد ہزاراں بہت پڑھو شکر انہ
کہن مفسر و چہ رسائے ہو رہ بیان تمامی

ہنس کر سوہنا سخن سنا سے اس دم نبی خدا وا
پک داموں گھٹ مل میرا سے زاہر بول سنایا
عالی درجہ قیمت تیری بولیا نبی رہا نا!
ہوئی و چہ دربار الہی تینوں منصب عالی
جیو نکر روز قیامت درجے میرے تابعداراں
تابعداراں پاک نبی سے رحمت کنج خزانہ
جیو نکر شفقت رحمت آہی نظریہ دل گرامی

بیان در صد کفار و شفیقت آن ذات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ظاہر ہو یا عالم اندر جدول رسول یگانہ
ذکر بیان نبی سرور و اسنوں ذرا نہ بھائے
بیٹی اسدی رب نبی پر صاف ایمان بیانی
سخن بے ادب کرے جسویلے بیٹی نول غم ہائے
گراں عاجز ہو کر رب تھیں منگے روز و عا میں
پی و عا قبول شتابی دیر نہ لگی کافی
غیرت ربدی پکڑ یا اسنوں نئے راتی روزے
بیٹی اسدی راضی ہو کر بولی حمد خدا نول
ہر ویلے و چہ خدمت اسدی پلک اکرام نہ پائے
ہکدن شوق مرنی فضلوں و نول سبق پڑھا یا
میں سنیا پاک دید حقیقی آیا و چہ مدینے
شفقت بھیرا رحمت بھیرا سوہنا دید حقیقی
ہر بیماریاں کارن وار و ملن سوا لیاں تائیں
برکت بھیرا شہر تمامی جدا وہ حضرت آ یا
حکم ہوئے تا اسدی تائیں تیرا حال سناواں
سکر جاہل رحمت بخشی دیر نہ کیتی کافی

سی ہک سخت شرارت بھیرا منکر دین دیوانہ
منکر نام نبی و اظلموں سخن بے ادب سناوے
اسں مجہول کہینے تائیں باطن خبر نہ کافی
وردوں رو سے در در سخانی پیش نہ کافی جاوے
بے ادبی تھیں بند خدا یا کر اسں بند سے تائیں
ہو گیا باپ نانیتا اسدا اچھوڑ گئی روشنائی
جو جو کر ن دوائیں اسنوں پیر نہ یادہ ہووے
واہ سبحان اللہ رب عالم پکڑ یا ایسں بلانوں
طلب زیارت پاک نبی وی دل نول صبر آئے
ادلوں باپ نلبینے تائیں نال پیار سنایا
پنج کج جاو ن جو چل آون اسدی کول ناپینے
و بیداں وانگ نہیں کوئی اسنوں صلح طبع رفتاری
کو پڑے آون خبریں جاو ن پاو ن نہت شفا لک
یاہن طالع جا کے تیرے اوہ تشریف لیا یا
جو کچھ طے حضور وں وار و تیرے کارن لیاواں
ایہ حیلہ کرنی بی شوقوں طلب زیارت آنی

حجرے اندر حضرت ستمے اوپر چا در تانی
 مر کے حال سناون آیاں میں مسکین منانی
 نور محمدی چادر و چوں جلوہ پوسے نورانی
 طاقت نہیں سی کوئی یلا کے سخن نہ کتیا جاوے
 دل و چہ آکھے نور محمدی گھروں جان نہ ویندا
 اس کھتیں جان بچاوں کارن بات دیو چہ آئی
 باپ کہیا کہ طیا دار و جلدی عرض سنا یا
 راضی ہو کر خاک مبارک اس وی اکھیں پائی
 ساعت اندر برکت خاکوں جداں اکھیں پایا
 بچہ راضی راضی ہو یا بہت خوشی و چہ آ یا
 جوڑا جھاڑ نی و ایس ایہ خاک مبارک لیانی
 ایہ عظمت برکت سجھا ظاہر جوڑیوں خاک تہا ندی
 شاید شرم پوسے کچھ اسنوں بیٹی بات سنانی
 ایسا سخی اندر آ یا پیش نہ کافی جاوے
 بیٹی دا بھی ہو گیا دشمن مارن پوسے سو دانی
 اکھیں ملیاں شرم نہ آیا نہ دل نرمی ہوئی
 ایہ اکھیں میں رہن نہ دیساں کار و جلد منگا یا
 نال گھیری اس قہروں ضدوں آتے باہر نکالے
 نہ کچھ پہنچیا در دا اکھیں نول امرکتوں ب سائیں
 پھر اس اکھیں دو جواری ضدوں دو رکریاں
 سب مراتب ایہ کم کتیا ضدوں باز نہ آقے
 بیٹی بی تمنا شدہ دیکھے قدرت خالق باری
 آخر کن آواز ہو سو خالق دی سرکاروں
 تیتوں عند شیطان سکھاوے کفروں نہ شرکوں
 واہ سبحان اللہ جس ویلے آیا خیب آوازہ

عاجزہ سخن زبانوں کر کے رتی در در سخانی
 واہ سبحان اللہ میں صدقے ہو گئی نئید پیاری
 بیونکر تیلے بدل و چوں چمکے چند نورانی
 دا و مراد نہ ملی حضوروں در و نیر چلا سے
 تا جاواں تا پو ظالم و ادل نول خوف مریندا
 خاک مبارک پاک نبی و اجوڑہ جھاڑ لیانی
 توڑ حضوروں جا کر لیایاں جو بیوں تھہ آ یا
 نظر نورانی جوئی خرابی پڑ نہ رہ گئی کافی
 نال محبت کتتیاں باتاں صفتاں بول سنا یاں
 دلوں امید ہدایت کر کے بیٹی حال سنا یا
 اسدی برکت پاروں تینوں پھر ملی روشنائی
 رکھدالوں ہر وقت عداوت دل دیو چہ جنہا ندی
 الٹی بات سناواں کارن سختی دے منہ آئی
 اگے نالوں ہو ر زیادہ سخن بے ادب سناوے
 کیوں تہہ خاک میرے دشمن دی اکھیں پائی
 در و عذالوں موتوں اسنوں خوف نہ رہ گیا کوئی
 او دہروں شان نبی و دیوں غیرت رحمت جوڑ لیایا
 او سے وقت برابر کتے قادر قدرت واسے
 شان محمدی رب و کھلا یا کل جہاناں تائی
 حکم ربے کھتیں خانے اندر پھر برابر آئییاں
 برکت خاکوں دو دن ہو سے رب کھتیں نہ شرمے
 اکتا و صدقہ صالوئی ہو قربان بے چاری
 ایہ اکھیاں ہیں چھوڑ نہ جاوے خاک نئیدی پاروں
 خاک محمدی اکھیں پا کر کیونکر دوزخ جاویں
 کھل گیا اس کارن فضلوں رحمت و اور واڑہ

نور ہدایت اپنی پیتی دل و چہ چانن ہو یا
کفر پرا ناچھوڑا سدا ہا تا رحمت پھیرا پاپا یا
بیٹی کول سوالی ہو یا رو کر بہت متا تا
جو یے او بی جہلوں کفروں میں کھٹیں جتک کوئی
صاف جواب سنا سے بیٹی نہیں لیجانا تینوں
مدت گذری حضرت او پر میں ایمان پیا ندا
بیٹی کہیا جو تیرے وانگوں بڑے بے ادب تلتی
یے ادبی وابدلہ اول اوہ بیعزتی پا و ن
کہن لگا ایہ خوب عذاب خوب عدالت ہوئی
مبھو عزتوں قربانی ہو و ن دیکھاں جدوں پیارا
واہ واہ عشق پیار یوالہ والگاں تیز اٹھایاں
کہندا جاوے گی بازاروں بول بلند سنا سے
جتنے حضرت بیٹی آپے ذات مبارک عالی
جا کر پیش نبی سرور سے ادبول ہوئی سلامی
کل خراب اسدیال کاراں سارا ذکر سنا یا
باہل عای کارن بیٹی عرضاں پیش سنا یاں
راہ اسلام سکھا لو اس نوں قداں کول بھھاؤ
سنک حضرت دیر نہ کیتی جلد حضور بولا یا یا
لاکھاں سال عبادت عملوں نہ بدکھا سے کوئی
ساری عمر طریقہ حضرت شفقت رحمت نرمی
کہیا اوہ نین مبارک سو ہے ذات مبارک عالی
ایہ بھی مطلب ہے واسطے داوچہ تفسیر لیا یا
اوہ واسطے احسن وقت صبح سے جمیا سرور عالی
الہ تفسیر عزیز می اندر صبح تولد والی یا
کھول دتے درجست واسے پاک خدا سبحانی

دل کھیں تا تب ہو ستر مندرہ منجوں کھیر کھیر و یا
حب نبی وی نور ایمانوں کھرو والا کھرا آیا
بے چل نالی و کھاں شتابی مینوں نبی رہا تا
باہجہ پیالے قہرا ہوں بچن امید نہ کوئی
دل تے یا و تمائی باتاں بھل نہ گیاں مینوں
مینوں بھی لچل لکھرا لے رو کر عرض سنا ندا
کر کے قید لے جانے لائق پیش حبیب گرامی
بے ادبانوں لائق ناہی اوہ دربار و کھا و ن
عاشق پاک تپارہ لوڑن عزت لوڑ نہ کافی
جے منظور پوسے اس ور پر لفظ تفسیر بھیجا یا
سرور ستار شتاب اتا سے مشکاں جلد نبھایاں
جو منکر محبوب نبی والیسا کیتا جا و سے
جا بیٹی نے حاضر کیتا بند یوں سوالی
اپنا اسدا حضرت اگے وسیا حال تمائی
شفقت نظر کرن اس طرفے کرنی جوش نہ آیا
مجرم عاصی چور نہا ناہیں بخشا و ن آیان
او گنہار سوالی او پر نظر کرم وی پاؤ
راغی ہو کر دوست وانگوں نال خوشی گل لایا
کہے نہ پیچھے جیونکر اس دن اس پر رحمت ہوئی
دیکھن نظیر عنایت والی کہے نہ آفے کرنی
نال محبت ہتم جہنا ندی کرے خداوند عالی
وقت صبح نوں واسطے آکھن راوی ذکر سنا یا
سبیل مراد خدا فرمائی رات معراجے والی
سبیل مراد ہے فتح بیانون سن نوں یا سوالی
ہر جا چو وال طبقاں اندر چانن ہو یا نورانی

جد سوار نبیؐ نون رب نے اپنے پاس بلایا
 پنج سو سالوں پینڈہ اقبہوں دوزخ کرکے لٹاؤے
 ہے اج رات حضور اسٹا ڈا سرور عالم تائیں
 کیا اوہ رات مبارک آہی راوی ذکر لیا یا
 محمد پکارن ملک آسمانی و پھر حبیب حقانی
 چائن کرے پوشاک نورانی صفت نہ کیتی جاوے
 رضو کیتا سوار پیاسے راوی ذکر لیا یا
 تیرا میل پایا اوہ پانی شیشی و چہ نورانی
 عجزنا میل بولے پھر سنوں میکا میل اٹھائے
 ادبول جنت والیاں حورال کھیا نڈیو چہ پاول
 پھر جد اپنے پاس بلا یا دوست رب تعالیٰ
 ادہ منزل سوار نبیؐ نون فضلوں حاصل ہوئی
 کیا تحفہ اسال کارن لیا یا امر کیتا رب عالی
 حضرت عرض کرے سرکاسے ادب کنوں تلوواں
 امر ہو یا پھر خالی ملنا شرط عجت تائیں
 بندگی فولی بدنی مالی تیرے کارن ہوئی
 طاقت نہیں ہے ہو کہ سید اسو چہ پیر ملاوے
 کرن روایت ایہ ہک تحفہ پاک رسول سنا یا
 اپنی عاجزی گز امت سے کہیا رسول پیالہ
 خوش فرمان ہو یا سرکاروں یا محبوب یگانہ
 صدے کر سال اسپں تباں تھیں او گنہاراں تائیں
 کل مرواں و لیا تینوں فضل عنایت پاروں
 پٹھن نہا تہ پنجاہ ہرولن و چہ ملیا حکم ربانا
 ایہ فرمان قبول نہ جس نون دوزخ بھارا ٹھاکا
 بارب اتنی طاقت کسنوں اتنا بھارا ٹھاکے

آدن کنوں اس رات خدا نے دوزخ بند کر یا
 اسدن حکم ہو یا سرکاروں ادبول چپ کر جاوے
 سبہ نون خوش فرمان سنا یا پاک خداوند سائیں
 رحمت عالم نون رب عالم کر اسوار بلایا
 خوش اسوار ہراق نورانی میر کرن آسمانی
 حسن عجیبہ نور محمدی ہرول چائن لاوے
 منہ ہتھ قدم مبارک و صونے امر خدا فرمایا
 دے دیہو میکا نیلے تائیں حکم ہو یا سبجانی
 اوہ رضوان بہشتی تائیں نال امان پنچا دے
 کل جنت و چہ گیا تبرک راوی خبر سنا دن
 عالی درجہ بخشیا سنوں قرب حضور و والا
 دوست معنے و ونہہ وا آکھن تیجا ہور نہ کوئی
 رسم قدیم پیاریاں کارن شرط مہیاں والی
 ملک نسا ڈا مال نسا ڈا میں کیا چیز لیاواں
 کہ تعظیم رسول پیاسے کیتا عرض تدا میں
 میں بن و نہ نہیں کسید انجیر شریک نہ کوئی
 دور ہو دے سرکار تیری لھنیں کدی نجات پارو
 حاضر و چہ سرکار ربید می ادبول عرض بتایا
 ایہ تحفہ میں لے کر آیا عرض کیتا سرکاسے
 بہت پسند قبول اسانوں دوست و اندر نہ
 تیرے تابعدار جو ہو من پسین جنت جابیں
 سو ہتا بند و لبت تمامی ختم ہو یا سرکاروں
 چھے ماہ روغنے عرض ہمیشہ امت نون فرمایا
 خاص نسا ڈی امت و چوں دوزنکالیا جاکی
 پھہی وقت نماز گزارن امت نون فرما لے

پھر سرکائے نبی پیاسے کتنا عرض دو بارہ
 پنج نمازاں تزییر روزیاں پر دل حضرت اراضی
 سن فرمان خوشی و چہ ہو یا ذات مبارک عالی
 اتنا پیار ہو یا سرکاروں حد حساب نہ کوئی
 اتنا امر گھٹا کر رب نے کتنا خوشی پیارا
 امر ہو یا جو مومن کر سن ادبوں تا بعد اری
 یک روز سے بلے وہ روئے فیساں اجر تہانوں
 کیا اوہ رات مبارک آہی جس و ابشان نیارا
 نقل پر طہسن اس راتیں مومن منگن نیک دعائیں
 اس دن مومن روزہ رکھن نیت عمل ثوابوں
 اوہ شب قدر معراجے والی فضل کنوں رحمانی
 سید ساریاں راتناں و چوں اسد منصب عالی
 بھی و لفظے فرمان اسنوں سن تول یار سیانے
 باب ضخے فرماون جس نول جنت واد وازہ
 ساری خلقت جیکر اسدی زینت صفت سناو
 پڑھن ضخی اشراق جو مومن ہو سی حکم الہی
 وقت ضخے یک پہر یا دو دو گھٹ سوچ اجا او
 پیچ و چہ و الشمس نے و لفظے و جی اندر بھائی
 دوپہر رکعتاں پڑھن جو مومن پیر صاحب قرآن
 دو سو بدیاں بچنے اس بختیں خشتہاں سائیں
 چار سو نیکی پڑھنے والا فضل الاہوں پاسے
 اپو حساب رکعتاں باران پڑھے جو پڑھنے والا
 باران سو بدیاں رب بچنے فضل ہوئے سرکاروں
 بھی اس مومن کارن ہوئے فضل خدار رحمانوں
 ہر دن راتیں نیکیاں لکھن امر کرے رب سائیں

یارب عاجز امت میری کہے رسول پیارا
 ایسے بات او پر اسپیں راضی امر کتیا رب قاضی
 دل دی منتشا پوری ہوئی کرم کتیا رب والی
 ہر گل و چہ سرور نبی دی خوش منظوری ہوئی
 نیک نصیب محمدیاں سے بخت بلند ستارا
 وہ ویساں اسپیں یک نمازوں فضلوں و بکریاں
 یک نیکی تھیں وہ اسپیں لسیاں کچھ پروا نہیں سائیں
 اپنے کول بلا یارب نے سوہنا نبی پیارا
 کرے قبول خداوند فضلوں کل سوالیاں تائیں
 وہ سے سال عبادت والا پاوان اجر جنابوں
 قرب حضور پیاسے کارن کھلا گھنڈ نورانی
 اوہ والیل جو نال محبت قسم کرے رب الی
 پڑھن نماز ضخے اس ویلے مومن مرد بائے
 خاص سنہری قسم نورانی سوہنا بے اندازہ
 کسنوں طاقت حسن اسدا و چہ حساب لیاو
 اس در وادیلوں جنت و طرس و چہ کتاب گوای
 دو دو پڑھن رکعتاں بہتر راوی خبر پنا سے
 اپو قرأت دو ہاں رکعتاں خبر حد نبیوں آئی
 دفتر اسدے نیکیاں دو سو اسدے لکھیا جاوون
 چار رکعتاں پڑھن جو مومن اجر ثواب سائیں
 چار سو بدیاں دو ہو جاوون رحمت موج لیاو
 باران سو نیکی اس کارن دیوے رب تعالیٰ
 پاک نبی فرمان سنا سے رحمت باہجہ شماروں
 ستر ہزار فرشتے نازل ہوون ہر آسمانوں
 حضرت آکھیا لکھدے ہاں روز قیامت تائیں

اوہ سمجھتیکیاں اس مومن نول اجر ملے سرکاروں
 بہت مبارک وقت فتحے داراوی خبر سناون
 جدا جدا ہر جوڑ بدن سے ترسیو سٹھ تمسامی
 جوئی وند زبان لبیاں کن اکھیاں استا کارینا یاں
 بے قیمت ہر نعمت بخشی پاک خداوند باری
 جو احسان ہو یا اس کارن شفقت حدتہ کافی
 مگر اں وقت فتحے جو مومن پڑھے نماز دوگانہ
 افضل وقت نماز فتحے واقرب حضوری والا
 وافتحے ظاہر حال نبی واکہے خداوند عالی
 فتح البیان اندر فرمائے خبر روایت والا
 جنت اندر ایسی نوروں تیز ہوئی روشنائی
 ہر جا چائن ہوگ برابر باغ بازارہ مکاناتاں
 نور کنوں پیدائش ساری باغ مکان تمامی
 وَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُ يَوْمَ الْحِسَابِ
 زیور زینت نور پو شاکاں چمکن چائن لاون
 جنت والیاں صفتاں بسنے نال پیارینا یاں
 اکھیاں نال وکھا لیا فضلوں بسنے جنت سارا
 امر ستا یا لاڈ وکھا کرا یہ سب دولت تیری
 ذہ سو عجب مکان نورانی وکھیا نبی پیاسے
 وافتحے وچہ رب جنت والی خوشخبری فرماوے
 پس مراد اندھیرا دوزخ کہے روایت والا
 پنچستو سو سالان رستہ دوروں کٹرک آواز سناوے
 جنت اندر دوست رستہ سے کرسن موج بہاراں
 ناخرا ناں دوزخ دشمن قہرول ساٹن آوے
 بے کسے مومن تائیں بخشے پاک خداوند عالی

جو ایہہ پڑھن نمازاں مومن خاص محبت پاروں
 حضرت عائشہ کنوں روایت پاک نبی فرماون
 جدا جدا ہر اندر خوبی بخشی رب گرامی
 خوبیاں جدا جدا ہر اندر پاک خداوند پایاں
 فرض ہو یا ہر بندے کارن کرنی شکر گزار ی
 بچن محال عدالت اندر باہجوں شکر ادائی
 ہر ہر نعمت وا اس طرفوں ادا ہو یا شکرانہ
 اسویلے دنیاوی کاروں ہٹنا نہیں سوکھالا
 وچہ مصباح تفسیر بتاون سن نول یا رسوالی
 وافتحے نور جنت فرمایا فضلوں رب تعالی
 چند سو رج دی اسدے اندر جا جنت ہوگن کافی
 اپنے نوروں روشن کرسی پالن ہار جہانناں
 ہر ہر چیزاں روشن نوروں زینت شان گرامی
 یعنی کچھ نہیں خبر تسانوں جو شے اسان چھپانی
 جو داں نے غلمان نورانی عجب جمال وکھاون
 عجم جسے اندر دوست تائیں خوشخبراں فرمایاں
 نال محبت راضی کیتا سو بہتا نبی پیارا
 ایہ سب نال تساوی خاطر نظر عنایت میری
 ایہ گھر خاص تساوی کارن اکھیا ہر جہنما رستے
 جس کھین پنچستو سالان رستہ خوشبو باہر آوے
 جس وچہ قوم کفاروں تائیں کھسی رب تعالی
 سخت اندھیرا باہجے حسابوں شالا پیش نہ آوے
 دوزخ اندر داخل تو مال بیدیناں بدکاراں
 مومن اہل ایمان طرفوں ادب کنوں شرمنا سے
 نال محبت دوزخ ہووے وچہ سرکار رسوالی

شکریں لائق سجدہ تینوں یارب خالق سایہیں
 جنت ربذیاں پیاریاں کارن نعمت خوش گلزاراں
 جنت دوزخ اندر صفتاں جو رب خالق پایاں
 بھی والضحیٰ دل نوروں روشن مقبول ابراروں
 دو قوماں ہیں مومن کافر و چہ تفسیر لیا سے
 یک حصہ ہے مومنوں اندر عجب نصیب تنہا ندا
 یعنی کتنے رب دولت مالوں دائم بے پرواہی
 دو جا حصہ مومنوں اندر رزقوں تنگ نمانے
 چشتو سالان غنیاں نالوں اول جنت جا من
 قوم کفاروں بھتیں دو قسموں رب جبار بنایاں
 و چہ حیاتی خبر تنہا تہوں رحمت بے پرواہی
 دن تھوڑے سے و چہ کفر تکبر حصول عمر و تجاویز
 و جہی قسم کفاروں اندر امر جو یارب باری
 اس والضحیٰ واللیل سے اندر پاک خدا سایہیں
 جیکر شوق زیادہ تینوں پڑھ تفسیر التفاتوں
 والضحیٰ روشن بدن نبی و ابہت خدا نوں پیارا
 ہر ہر مذہب نالوں افضل دین اسلام گرامی
 روز مشتاق تمام پیغمبر حاضر کر کے سارے
 آپو اپنی امت تا میں ساوا حکم سناؤ
 اس پر جو ایمان لیا سے اوہ کوئی جنت جاسی
 کل نبیاں نول نور محمدی رب جبار دکھایا
 ہو قربانی کلمہ پڑھیا نال پیار رسولوں
 اوہ وعدہ کی نبیاں سنیاں امر کنوں سایہیں
 والضحیٰ روشن دین نبی و اس کارن فرمایا
 ایسا سو ہنار ہیر آیا کارن جن انسانوں

جو ہیں بجا پائے تدر اپنے مومن بندے تا میں
 سخت عذاب کفاروں کارن مجید باہجہ شماروں
 و چہ والضحیٰ واللیل بتاوں پاک خدا فرمایاں
 میں مراد جو دلائل سیاہی جہلوں قوم کفاروں
 دو ٹھہر تھیں چار بنایاں رہنے راوی ذکر کیا سے
 اہل عبادت ہر دم شوقوں بہتر حال انہا ندا
 دو جگ و چہ آرام تنہا تہوں دیوے پاک الہی
 دنیا حشر تے روز قیامت مثال فضل بیانے
 غم تنگیاں کچہ یاو نہ رہن ممبروں دیرے پامن
 یک دنیا پر یعنی تو نگر کل سرواں پایاں
 روز قیامت براتنہاں دل نازل قہراہی
 دوزخ اندر اوہ سب عیشاں پادخیال نہ اولوں
 دنیا تنگی آخر دوزخ دو جگ تنہاں خواری
 بہت و چہ خبراں فرمایاں خاص پیالے تا میں
 بہت سرواں حاصل ہو سن و کچھ علوم قرآنوں
 اس وی قسم خدا فرما سے خالق سر جہنہاں
 اس درجے نول پہنچے تا میں اگلے دین تمامی
 اہل فرمان سنا یا سب نول خالق بخشہا سے
 نبی محمد احمد پر سب ایمان لیا و
 نہیں تالں دائم دوزخ اسنوں کسے نجات پاسی
 جیونکر حسن جمال نورانی حاضر نظری آئیا
 ہو مشتاق ایمان لیا ندا ہر مومن مقبولوں
 جیونکر شان ہو یا سرکاروں سرور عالم تا میں
 دین اسلام دلائل و چہ روشن جانن نور لگایا
 جنت داور واڑہ اکھیں دکھایا اہل ایمانوں

ہے واللہ نبی و باطن جو اسرار نہسانی
مخفی راز پیاسے تائیں جو رب پاک دکھالے
سرور عالم نول رب عالم جو اسرار دکھا یا
چیکر و من لائق ہونڈے اوہ اسرار نہسانی
رہنوں معلم کیا کچہ آہی قدرت باطن والی

اوہ نہیں معلم ہو کہ سینوں باہجہ خدا سبحانی
رب جانے یا کچی پیارا کہن روایت والے
نہیں کسینوں بول زبانوں اوہ کچہ حال سنایا
نال پیار رسول پیارا کروا ذکر زبانی
جو کچہ درجہ باطن عملوں ذات مبارک عالی

بیان ذکر حضرت ابراہیم علیہ الصلوٰۃ والسلام

جوں روایت وچہ معلم راوی ذکر لیا یا
وچہ سورۃ انعام بھی آکھن اسدا حال تمنا
ہک پتھر پراں کھلو یا اوہ مقبول معافی
جو پیدائش طہقال اندر ظاہر باطن والی
ایسا کشف خلیل نبی نول بخش کیتا رہیں
چو دان طہقال واسبھ حال رب کریم دکھایا
ہر جانظر خلیل نبی وی پنچ گئی یک یاری
نظر پیا اک شخص نبی نول کرد اوہ بریائی
جلد فنا کیتا رب اسنوں جوئی نبی فرمایا
برہی دعا اس کارن دیوچہ غیرت آئی
تیجی وار پیا اک نظری کردا ہے بدکاری
امر سنایا دوست تائیں پاک خداوند سائیں
نہ کر بری دعا مجبور با امر کیتا رب عالی
اپرا سیں اہانڈے او پر جلدی تہر نہ کر دے
ہے اس اندر حکمت ساوٹی امر ہو یا سرکاروں
اس کارن اسیں جہلت ہینڈے جے تو پہل اون
نہیں تان دوزخ داخل ہوسن کچہ پر واہ سنالوں
کیتاں کھنیں اسیں پیدا کر دے ہندے نیک گرامی

شاہ مردان سلیمان نبی کھنیں سنکر ایہ فرمایا
کیتا کریم خلیل نبی پر فضلوں رب گرامی
حکم ربے کھنیں ظاہر ہو یا جلوہ پاک نورانی
نال پیار خلیل اپنے نول رب کریم دکھالی
فضلوں سچی نظری وی ابرو نشان تائیں
جو کچہ حال اسب خلقت و اظہر نظری آیا
دیکھ کھلا پنجمیر رب واجوہر خلقت ساری
کر غیرت اس بندے کارن بری دعا فرمایا
ہور کوئی بریائی کردا نظر نبی نول آسیا
اوہ بھی مر گیا او سے ویلے ویر نہ لگی کانی
برہی دعا فرماون لگے جہوں رسول غفاری
اسیں نہ دور کراں سرکاروں تیریاں کل عیاشیں
ایہ کچہ نہیں بے خبری سانوں حالت بندیاں والی
عملوں سب بدکاراں تائیں جلدی عمل نہو ہرے
جلدی تہر نہ کراں کسے پر حکم عنایت پاروں
اسیں نہ دور کراں درباروں اجتناس صحت پاوں
جو کچہ عمل کرا کر جاسن طسن اجرا نہاں نول
تہروں پن اہانڈے پاروں کراں لحاظ نہائی

نہیں جنہاں تمہوں خوف اساطیر کی رحمت لیری
 ہاں اسیں حاکم مرضی ساڑھی ہیں یہ کرم کماواں
 ویتا اپر بہت لوگانوں اسیں خواہ نہ کر دے
 ہے اسیں جلدی مار سکاواں اوگنہاں تاپیں
 کیتا عبرت خلیل پیغمبر حسن شرمان ربانا
 واہ سبحان اللہ رب عالم صفت حساب آفے
 بے والیل نبی و باطن جو اسرار تمامی
 دوست تاپیں یار پیارا جو کجہہ بات سناے
 عبداللہ بن عمر اصحابی صاحب شان سو بار
 دو ہتھانو چہ پکڑیاں ہو یاں اسدن عجب کتاباں
 آن کھلے جد مجلس اندر لگے کہن انہاں توں
 اولوں عرض کیتا اصحاباں پیش رسول گرامی
 حضرت اکھیا جنت جانا ہو یا نصیب جنہاں تے
 ووجی اندر نام انہاں تے لکھ چکار رب عالی
 نسلاں و اتاں نام انہاں تے وطن مقام تمامی
 ہو چکے جو ساکتیں پہاں جو وچہ ایس زمانے
 سب واحال و سیاساں کرم کنوں رب عالی
 جہڑیاں باتاں دن لائق پاک خدا فرمایاں
 کتنیاں باتاں نبی سنایاں سب اصحاباں تاپیں
 بہت اسرار نبی سرور نول رب جبار دکھائے
 اس دے سنن سناون کارن لائق ہو نہ کوئی
 بھی دیکھے رب سائے دن نول کرم کنوں فرماے
 نال ایمان جو کرم زیارت بلوہ پاون نوروں
 مجلس اندر پاس نبی آئے جو بیٹھا اک واری
 سال ہزاراں کرے عبادت اتنا زہد کماے

جد کہ حاضر کیتے جاسن پیش عدالت میری
 جسٹوں ساڑھی مرضی ہوئی دوزخ حکم سناواں
 کچھ بختاں کچھ پاپے جاسن اندر دوزخ شہرے
 ملک تمام ویرانی ہوئے امر کیتا رب سائیں
 دور ہو یا سب دل دیو چوں غصہ غضب نہانا
 قہر کنوں و دھڑ جنت میری پاک خدا فرماے
 نہیں کہے نول حال سنایا پاک حبیب گرامی
 اس گل اندر غیراں تاپیں کون شریک بناے
 اکھیا اس نے ہکدن گھر تھیں آیا نبی پیارا
 آکر قدم مبارک پایا مجلس وچہ اصحاباں
 کیا ہے انہاں کتاباں اندر دسو حال اسانوں
 رب جانے یا نبی اللہ دا جو ایہہ علم تمامی
 خاص کتاب سجے ہتھ میرے اسوچہ نام انہاں تے
 از لوں ہوئی نصیب جنہاں تے آتش دوزخوالی
 سب دیاں خبراں اسوچہ سناون بھیجیاں رب گرامی
 جو کجہہ ساکتیں چچے ہوئیں کہیا رسول یگانے
 لکراں دن لائق تاپیں سرور ظاہر لول سنایاں
 سب اصحاباں تاپیں سرور ظاہر لول سنایاں
 اوہ سب خبراں پوریاں ہوئیں امر کنوں سائیں
 اوہ سب علم پوشدہ رکھیا سوہنے ستھلے والا
 عامان لوکاں عقل نہینچے ختم عدالت ہوئی
 سرور عالم دن وچہ سمجھ نول پاک جمال کھائے
 دوزخ و دخل حرام تنہا توں رحمت پلک حضوروں
 وچہ اصحاباں داخل ہوئی نال خداوی یاری
 اونے اصحابی دا درجہ ہرگز مول نہ پاسے

ساری دولت پاک زیارت پاک نبی سرور
 شان اصحاباں یا ہجہ حساباں جس دی حد کا
 غسل دیوں وی حاجت تائیں گل شہیداں
 اچھے نہ پیچھے سن آسمانی او یوں غسل دیو آیا
 پاک نبی نول دل سے اندر ڈاڈھی حیرت آئی
 اس سے گھر سر وارہ دو عالم جا کر حال سنایا
 اس وی عورت عرض سنایا پیش رسول الہی
 نکل گیا ہتھیار لگا کر اوہ گل یاد نہ آئی
 حضرت آکھیا ایہ سبھ حال آیا نظر اسانوں
 اس وانا نام غسل ملائک نال پیار تبا یا
 سننے والیا سن لے بھائی شان نبی سرور سے
 بیشک اسدی امت کارن رحمت دوہن جمانی
 کر لو اسدی تابعداری جنت سے ٹکانا
 مگر اں جو من حکم نبی وابدعت شرکاں چھوٹے
 شاید آگیا اوہ زمانہ حکم خدا رحمتوں
 بدعت شرک طریقہ جاری جیونکر مرضی ہوئی
 چھوڑو تا فرمان نبی وانشکراں ہوو وٹایاں
 جنت والیاں و لوچہ ہرصال چھوڑی تابعداری
 کسں امید جو مال ہوسں جوڑاں خوش خساراں
 سننے والیا کرے تو بہ جد کدات دل جانا
 جدول تمامی خلقت رہدی وچہ در بار کھلوسی
 جواج امر نبی و اسکر نظر پسند نہ لیاون
 رب فرمائی حضرت تائیں یا مقبول پیالے
 جنت دخل حرام انہانوں آوے حکم رہانا
 اصل اندر اوہ جنت ملی حسبنوں فضل الہوں

غنی ہوں مسکین نما نے لوٹ نہ کیمیا گرو
 حنظلہ نام اصحاب نبی سے جنگ شہادت ہوئی
 اس نول غسل فرشتیاں تہا امرکتوں رب سائیں
 سرورہ عالم نول سبھ حال اس دانظری آیا
 غسل دیوں وی اس سے تائیں حاجت ہی کافی
 اس نول غسل ملائک یوں سانوں نظری آیا
 یا نبی الشراج اس تائیں نہادون حاجت آہی
 او سے حالت اندر اس نے پاک شہادت پائی
 دیکر غسل لیا و اسنوں امر ہو یا ملک نول
 ملک نور انیاں نہیں کسے نول اجتک مول نہایا
 بیشک اسدی امت کارن فضل خدا اکبر سے
 بیشک اسدی امت کارن جنت بارغ نورانی
 نہیں تال جنت مال رہانا مشکل او بھتے جانا
 اسنوں ساتھ نبی واطلسی جو کوئی جنت لوڑے
 کنجریاندی طلب زیادہ ہو گئی کند قرآنوں
 جو فرمان رسول سنایا یاد خیال نہ کوئی
 امروں الٹ نبی واکر کے واہڑیاں صاف کراں
 جدول دکھالی خوراں تائیں ایسی شکل پیاری
 نہیں امید جو جنت جاوے باہجوں تابعداراں
 تابعداری پکڑ نبی وی جو فرمان رہانا
 قرب حضوروں پاس خدا سے نبی پیارا ہوئی
 قہروں جان بچاوں کارن پاس نبی سے آون
 ایہ سبھ دشمن میرے تیرے دوزخ جاں سار
 امر تیرے بھٹیں باہر آئے کرے اپنا بھانا
 امروں تابعداراں تائیں اوں وسیلے راہوں

اوسے راہوں شربت کو تر مپوسے باغ بہار
 اصحاباں نول سرگور عالم خوش خیراں فرمایاں
 سنگر کا فرہن لگا ہک پیش رسول سچا ویں
 حضرت بوئے انشا اللہ فضل کنول بسا ہیں
 سنگر کا فرناں محبت خدمت اندر آئیا
 اولوں پیش نبی سے ہو یا پکڑی تابعداری
 حضرت آپ جنازہ کیتا ہتھیں لحد لگانا
 کیوں ان جیسے مددے جاواں یاراں عرض سنائی
 جس دن ایہ ایمان لیا یا رحمت فضل غفاروں
 رب نے وعدہ پورا کیتا حورال حاضر ہو یاں
 ایسا پیار نبی وار رب نول بو جو حمد ہزاراں
 ایسا ہیر شرمال والا پاک حبیب غفاری
 حید کرے بچا ون کارن دوزخ والے راہوں
 میں سنیا ال کا فر آ یا سفروں چلدا راہی
 جبکہ میری طرفے آویں جنت رحمت پاویں
 سکر اس نے دید نہ کیتی جلد ایمان لیا یا
 ہو نہ ہیں کج حاجت میری کراں سوال جو غنیوں
 امر کیتا وچہ کفر جو تیری اتنی عمر و ہانی
 سن خوشخبری ہو قبر بانی کلمہ بول سنا یا
 نال محبت حضرت اسنوں گودی وچہ اٹھا یا
 وطنوں دور مسافر آ یا ایہ مسکین منانا
 ہیں بھی ایسے وانگ مسافر آکھے شاہ ابرار
 ہے والیل جبرائیل حضرت وچہ نماز کھلون
 نت مسراج نبی سرور نول فضلوں حاضر پیار
 اسدم جو جو سرور سوہنا کرے سوال زبانوں

حورال چمن من چال وکھا ون کھرباں باسنکاراں
 میری امت نول رب حورال خدمتگار بنایاں
 میں بھی تیرا دین قبولاں جے ہک حور اولویں
 ضامن ہو یا محمد تیرا ستر حورال تاپیں
 صاف یقینوں حاضر ہو کر کلمہ بول سنا یا
 مٹھوڑے روز حیاتی آ ہی ہوگی اجل تیاری
 ہس کر حضرت دیکھ تماثہ قبروں باہر آ یا
 سمجھ اصحاباں تاپیں حضرت اوہ گل یاد کرانی
 اسال عنانت کیتی آ ہی ستر حورال پاروں
 پوریاں ستر اسد تپتاپیں حاضران کھلویاں
 اولوں جس دی امت کارن حورال خدمتگاراں
 نال محبت ماپو نالوں امت اسنوں ساری
 ماپو ہتھیں و دھ پیار کماٹے حسنوں پکڑے باہوں
 دیکھ پیاری صورت اسدی کبیا رسول الہی
 ایسی سوہنی صورت لیکر دوزخ وچہ نہ جاویں
 کلمہ پڑھ کر پیش نبی آسے اولوں عرض سنایا
 کیا ورجہ اس کلمے اندر دس پیار یا مینوں
 پاک کیتا سب دفتر تیرا فضلوں ذات ربانی
 شوقوں ہوگی رستم حیاتی کھراواز نہ آ یا
 دروں منجوں باہر آ یاں کرم کنوں فرمایا
 روند اکون مسافر کارن آکھے نبی رہا
 سنگر یہ گل منجوں باہر آ یاں کرم کنوں فرمایا
 قرب حضوروں سجدے اندر پاس خدا سے ہوون
 اس ویلے دی قسم سناوے خالق سر جنہا را
 جلدی سب منظور آسے پاک خدا رحمانوں

حضرت اکھیا قرب حضوروں میری امت تائیں
یعنی جو دل حاضر کر کے وجہ نماز کھلوون
سچے منظور سوال انہا تھے ہوسن فضل الاہوں
رائیں جاگن والیاں کاران رحمت آن بلاھے
مت کوئی آکھے اک آیت وجہ اتنے مطلب ان
اس آیت وجہ کتنے رب نے بھیجے راز نہسانی
یک آیت وجہ کتنیاں باتاں دوست نول فضلے
بھی واسطے وللیں سے اندر آیا ہو رانٹارا
حق باطل سب ظاہر ہو یار رحمت بے اندازی
بے واللہیل وفات نبی دی رات خدا فرمائی
اے پر حکم تیرا رب عالم نہ بہاؤ کر لیبی
بعد تسال محقق حکم تسا ڈا دوست کرن جاری
وجہ تفسیر عزیزی مطلب خبر مفسیر و پیدا
دن گذرے تانور ضحے واچان غائب ہوھے
سورج طرفوں قوت اسنوں سوہتا چان لاوے
الو بکر دی صفت نبی نول اسوچہ رب فرمائی
ہر کم اندر جوں تسا ڈا پورا حکم سناوے
دن گذرے محققن کچھے جیونکر رات اوویں بلجاوے
دن تے رات اندر جوں ساعت ہک پل فرق نہ کوئی
غاز اندر بھی دوست پیالے جدانہ کیتے دونوں
بعد اس محققن سبہ یار خلیفہ عالی شان گرامی
عالم فاضل ولی ربانے دینوں چان کرن
جیونکر رائیں نورنساے خوش گلزار بناون
گذرے یا وقت جو رہندا پائی دس دن نامی
ہوسن تبری امت اندر روشن نور ستارے

پنج مسراج ہمیشہ ویسی بخشہارا سائیں
بیشک قرب حضور می اندر پاس خداھے ہوسن
رحمت نظروں پنچے وادی ہوسن پاک گناہوں
جتنے چہرہ وجہ بکری چہرہ دن سال عبادت آھے
کو تہ عقلموں ظن جو کرن نور ایمان و نجاون
دسے باہجوں کوئی نہ جاسے نہا ہجو رسول حقانی
کہنے سننے والا جانے غیراں علم نہ آوے
واسطے وقت حیات نبی واسطے کسر جنہارا
اگیا نظر ناہنیاں تائیں بہت آباد کر لیبی
بعد تسال محققن رات پویگی ہجر فراق جدائی
خوب سلامت دین تیرے نول بہت آباد کر لیبی
راج سلامت دین سلامت یا محبوب عفارنی
دن جلاھے تاپن خلیفہ چان رات کر پیدا
بدر منیر خلیفہ اس دی جگہ آن کھلوے
عجب پیارا ہر دل تائیں خوشی آرام پہنچاھے
بعد تسال محققن عالم اندر کر لیبی اوہ روشنائی
سورج طرفوں جیونکر چان چند مبارک لاوے
الو بکر نول بعد تسال محققن شاہی درجہ آھے
حکم اسواڈ بعد تسال محققن شاہی درجہ پائی
بعد و قانوں روھے اندر قبراں ملسن اوویں
کل اصحاب امام خلیفہ چان نورنسا می
ہر جا فیض تسال محققن روشن نور قندیلان دھرن
ہر طرفاں داراہ بتلاون چان نور لگاون
ہر کاراں وجہ تاریاں طرفوں پہنچن فیض گرامی
دینی عالم ولی ربانے یا محبوب پیارے

جو میں متا سے رہن برابر صبح تک ہر جا میں
ایسے کارن سرور عالم خوش فرمان سنایا
ابراہیم دی خصلت والے چالی مرد گرامی
ہو رہے روایت کہیں مفسر حکمت پاک اکبر دی
ظاہر دن تے رات و امطلب جو ایہ آیت آئی
مطلب ایہ جو سبہ کوئی جانے سورج مکتیں روشنی
شان محمدی نور محمدی فضلوں چان لایا
اس بن نسبت لائق آہی ظاہر چیز نہ کافی
ووجا ایہ بے نعمت بھاری عزت بڑی و ہانڈی
پہلا پہر جو دن و ہوئے کہیں غمے اس تائیں
دو یا چار یا اٹھ یا بار عتبی فرصت پاؤں
اول ایہ جو دفتر اسے درجہ حج لکھیوے
سوسو نیکی ہک رکعتاں بخش کرے رب سائیں
ستر ہزاراں جا دو کرنے جدول ایمان لیاندا
حضرت عائشہ کرن روایت پاک حدیث گرامی
پڑے دو گانہ جو سو بیلے ایسی رحمت پائے
رات اندر بھی بہت فضیلت و تہجد والی
دو جاؤں تے رات نوں عزت خوبی باہر شمار لیا
اصل شمار عینے سالان انہاں طرفوں جاری
ہر ہر تائیں بڑی محبت دل و یوچہ و وہانڈی
جے رات نہ ہونڈی جیوں مشکل ہوندا سبھ خلقاندا
آوے رات اوڈیکدیاں نوں پیاری نعمت بھاری
ملن پیاسے آسے اندر تائیں فرصت پاؤں
کل نبات زمین مکتیں ہر شے راتیں بائرا آوے
تھوڑی بات نمونہ حاضر حکمت ہو رہزاراں

طالب مولا قائم رہن روز قیامت تائیں
رب العالم ساڈے کارن کرم کمال کما یا
کھپسی میری امت اندر فضلوں رب گرامی
واضعے اتے والیل اندر جو صفت کیتی ہو روڑی
جس وچہ عظمت نورنی دی فتحم خدا فرمائی
اس بن ہو رہن مثال جو سمجھن عامان خبر نہ کوئی
نورنی سے تائیں رہنے والے فرمایا
تاواضعے والیل سے اندر صفت رسول بتائی
وچہ تفسیر مرادی جیو نکر آوے صفت تنہا ندی
نفل نماز اسوقت جو پڑھے اجہ کمال جزا میں
قید نہیں کوئی اسے اندر راوی خبر سناؤں
دو جا اسدی برکت مومن رزقوں تنگ مکتیوے
فتح وئی اسوقت اندر رب حضرت موسے تائیں
آہ وقت ضحے سو بیلے راوی خبر سنا ندا
ترسیو سٹھ جو پڑ بندے سے اندر بدن نامی
او کیتا اس صدقہ تین واسب تین بخشیا جاسے
فضل جنابوں اثر تو ایوں کنجی جنت والی
ہر دفتر وچہ دو نویں امنر خالق دی سرکاروں
بہت آرام تے بہت مراواں کارن خلقت ری
خوبی نعمت ذکر نہ ہوئے خبر مفسر بیاندی
کارکنوں مزدور تے چاکر کوں خلاصی پاندا
ہر ہر قید خلاصی پاؤں آن من کھر باری
طالب مولا واصل ہوؤں دولت بھارا مٹھاؤں
پر وہ قدرت حکمت ریدی ذکر نہ کیتا جاسے
کون تمام بیان سنا سے قدرت نہیں شماراں

رات پرے تاکتیاں چیزاں امن آسائش پاؤں
 ایہ دونوں افسر آون جاؤں راضی عالم سارا
 دن چٹھہ صہیا خوش ہوون مسافر کرن سوچے ہائی
 کتتیاں بند پواناں دن نوں ملے خلاصی کاروں
 کئی ہزاراں کارن دن وچہ مغرب ویلے تائیں
 بہت مراواں وچہ ورو ہاندے خوبی حد نہ کافی
 تا ایمان سلامت ہوئی جد کچہ قدر چھپانے
 عزت امن آرام خدا تھیں جو ہر خوبی پاوے
 میں عاجز پر میرے رب نے ایسا کرم کیا یا
 عورت زیور زینت پائے کھاوے ج ہنداوے
 اس آیت وچہ بہت مراواں قوت علم نہ مینوں

آدھیاندا خوف اپنا نون دن ہونے چھپ جاؤں
 رات ہوندی دن باہجوں تا کچہر ہوندا کوں گزارا
 گھس پھین پٹھہ حمد پکارن اوکھے رات تنگھائی
 ہر دن ہر دن نوں سوئے ملن بازاروں
 دن دی مچہر امید رکھن سبھ کیا رحمت رب تائیں
 سجدے باہجوں ہونہیں سکدی نعمت شکر ادائی
 پاو کرے نت حمد پکارے ہر احسان ربانے
 مخر نہیں ایہ شکر ادائی ظاہر بول سناوے
 سب کوئی اسدا مخر سناوے جس نے ٹکڑا پایا
 غاوند واحد قدر نہ جانے جد کد پوسے کھاوے
 جتناں حال کتابوں پایا اکھ سنا یا مینوں

بیان مباحثہ رات دن

ہر شے شکر احسان خدا واکروی دلوں سجانوں
 وچہ تفسیر روایت راوی کرے بیان سچاواں
 دن تے رات بھی آپس اندر کارن شکر ادائی
 رات کہیا میں بہتر نہیں تھیں دن نوں مخر بناوے
 میں وچہ ہا یاد کرن عبادت پون قبول عا میں
 میں وچہ قوم سنے موئے پر کھلا فضل الہی
 امن سلامت کیا پنہم لے کرتا بعد ازاں
 میں وچہ قوم جو لو طائی پر ظلم کساون والی
 میں وچہ نشان نبی سرور داب کریم دکھا یا
 میں وچہ شب قدر مبارک رات معراج والی
 میں وچہ نبی رسول پیارا پاس خدا نت ہوئے
 روانماز میرے وچہ ہر دم خالی وقت نہ کوئی

عزت امن فضیلت درجہ جو رحمت رحمانوں
 جو توکر نظری آیا مینوں سو بنا ذکر سناواں
 ہکد وچہ نوں عزت اپنی ذکر کیتا وٹ پائی
 میں اول مچہر میں تھیں کچھ تیردی واری آوے
 میں ہاں میل کراون والی کلی مشیاقاں تائیں
 امن سلامت لٹ خزا نے مصروف ہو گئے راہی
 جو رب عزت بخشی مینوں بولا حمد ہزاراں
 کیتے بڑق عذاباں اندر فہر کنوں رب عالی
 دو ٹکڑے ہو چند نورانی خدمت اندر آ یا
 رب رسول ملے جس راہیں میرا منصب عالی
 قرب حضوروں جس دم نیت نماز کھلووے
 دن وچہ پٹھے جوڑے وقتاں وچہ جانے ہوئی

رنگ آسمان وادوں اندر سوہنا نظر نہ آوے
 میں وچہ چند نورانی جس نول پر حیرانی لگا یا
 دن کہیا کہ چپ ذرا ہن آئی وار اساوئی
 میں وچہ ماہ رمضان مبارک رحمت فیصل کمالوں
 وچہ رمضان جو درم دیوسے کوئی خدا سے پاروں
 پیریں جو پڑا مومن تائیں جو کوئی شخص پیتا ہے
 یک نمازوں ستر نمازوں پر گھنے ولے پاؤں
 میں وچہ جمعہ مبارک آٹھے آخر ماہ رمضانوں
 وقت قیامت میں وچہ ہو سی بند و بست گامی
 میں وچہ ہر صورت سوہنی عین جمال دکھا ہے
 میں وچہ دن جدر روشن ہوئے جلوہ باہر شہاوتوں
 تین وچہ نور ستارے چمکن زینت بہت پیاری
 تیں وچہ سوہنا چند مبارک ہو کر دار کھلوے
 اپنا حسن دکھا کر سورج اسدا نور و دھارے
 میں وچہ تین نمازوں فرضوں و دیگر پوچھ آیاں
 میں من جھگڑا بحث و دہاں و اختتام روایت آئی
 ایوں لفظے و الیسی جو آیت شتم سناؤں والی
 امت کارین رحمت خوشیاں ہمیں دیاؤں والی
 جن جمال نبی و اسوہنا ادب سکھاؤں والی
 دل دیال ہر سر ہمتاں اندر سر نہ پاؤں والی
 جو یں پیارا نبی خدا نول خیر لیاؤں والی
 ہر جبار بختیں یاری چاہو سبق پڑھاؤں والی
 کن وچہ بات پیلے تائیں خوب پہنچاؤں والی
 خوش پیغام مبارک باوی لے کر آؤں والی
 اوہ جو کا فر کہندے آہے سرور عالم تائیں

میں وچہ چند ستارے چمکن کیا گلزار دکھا ہے
 سال ہینہ عرب تمامی میں پر ختم کرا یا
 میں وچہ بیت التردیاں جمال کردی خلق خداوی
 جس تختیں پاک ہوؤں سبہ مومن اگلے پچھلے سالوں
 ستر دریاں و شتر اسلے درج ہوؤں سرکاروں
 ملے نورانی گھوڑا اسنوں پل بختیں پار لیجاوے
 نقل نمازوں فرغی برابر اجرت نہاں ہتھ آؤں
 چوہ وال سے اس اجرت نمازوں میں خدا رحمانوں
 حشر خلافت میں وچہ ہو سی بند و بست تمامی
 تیں وچہ کرم دی مثل اندھیرا نام نظری آوے
 اندر باہر چائیں ہوئے سورج سے چمکاروں
 بات ہوؤں جد کرے نیاری سورج وی سواری
 اے پر سورج طرفوں اسنوں جلوہ نوروں ہوو
 تا اوہ چند مبارک سوہنا چائیں نور لگاوے
 سا تخت میر سچن کیونکر کر سیں توں عزت و دیاں
 بیشک دن تے رات اندر رب خوبی بجد پائی
 کتنے شان نبی سرور نول خیر حبتاؤں والی
 در وحیت والیاں کارن جام پلاؤں والی
 شکر و ال مشتاقاں تائیں چائیں لاؤں والی
 وحدت والا شیشہ دھم کے پار دکھاؤں والی
 جیونکر رحمت نظری بختیں دور نہ جاؤں والی
 بیقدر ال جہولال طرفوں رانہ چھپاؤں والی
 سب کرم ورونی سرور سے دور کراؤں والی
 بیدیناں کفالاں سے سر خاک اداؤں والی
 کتیا دور بھلا یا تینوں کرو شمن رب سائیں

عزم کھین خوشی زیادہ بچھری خبر پیاری
 عدل حکومت قبضہ پاسے اپر رعیت ساری
 ناحق جھوٹھ بہتان بناون خوشی آرام بھلاون
 وعدہ سچا کرے زبانون بھی قسماں فرماوے
 پس سردار بنا یوں نہیں بن دخل حکومت کینوں
 کچھ نہیں خبر تہا توں جیونکر تیرا نشان کر لیاں
 جس دن تین بن کوئی نہ بولے پیش عدالت میری
 ہوسن تیرے پاروں بند بچانے جاون والے
 بھی اسویلے ہو زیادہ اس داستان دواھے
 تا جو دیکھ ہوں شرمندے حسد کسان والے
 ہو رہا یہ ہوگ نہ تیرے دل وچہ رکھ دلیری
 دن تے رات بھی آون جاون ایہ فرمان سنایا
 پار پیالے عزم دی حالت رہی نہیں تساوی
 فرحت اپر فرحت آھے پورا مزہ نہ دیندی
 دن رات اول نالوں بہتر عالی عزت و لیاں

تار رحمت غیرت کر کے سورۃ پاک اتاری
 جو یں کسے نول شاہ ملکاند بخش کرے سراری
 دشمن اس نول حسد بخارول عزم کھین خبر سناون
 سنا شاہ نول غیرت آھے خوش فرمان سناھے
 نول کیوں درد بخانا ہو کر حال سناوین مینوں
 ہو زیادہ ہو زیادہ تینوں عزت و لیاں
 دیکھن گے اوہ دشمن تیرے عالی منزل تیری
 اوہ سب نافرمان رزاکے عیب سناون والے
 غیرت کر خوش کرنے کارن پھر شاہ قسم سناھے
 دیکر منصب اسدے دل کھین عزم افسوس نکالے
 بھی فرمان سناھے کن وچہ ہوگ جو غیرت تیری
 بھی والضحیٰ واللیل اندر ایہ دوست نول فرمایا
 تنگی فرحت آون جاون ایہ ہے قدرت ساوی
 تنگیوں کچھ فرحت آھے دینوں خوشی کریندی
 اس عزم نول اسیں قتل کر م کھین جلدی کر لیاں

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

دور البتہ آخرت تمہارے لئے اس دنیا سے کہیں بہتر ہے۔

رکھ سٹلی دل وچہ پیارے رحمت فضل کیاوں
 نظر کفاراں اندر تیرا اول دین ایسا نا
 بڑے بڑے سردار جو نامی ہوسن آن سلامی
 ملک تمامی خاص عوامی قداماں پیٹھ لیا ساراں
 دو جاسنہ نہ جاری ہوئی روز قیامت تاہیں
 بہتر ورجہ آخر جس واکدے زوال نہ آھے
 عالی شان تساو ا محشر کل رسولاں نالوں

پچھلی حالت بہتر تینوں پہلی حالت نالوں
 بہت بیان نبی سردار نول اس فرج حکم بانا
 کر سال رجوع خلاق تیں دل یا محبوب گرامی
 او جال موجال فوجال موسن تالبدار بنا لیا
 دین سلامت شاہی تیری روٹن سر ہر جاہیں
 جو شے اول غالب ہوھے امن ضعیفی پاسے
 جو تساو ادین پیار عزت شان کمالوں

کل مخلوقاں اسان تسادمی بہتر ذات او پانی
 شان تساد و اظہار کرسیاں جسدن حشر تپا یا
 اول مھیں تده آخر بہتر کہیا جو حضرت تائیں
 پل ووزخ سب حال قیامت حشر وچہ کھلونا
 سارہ یاں خبراں وچہ قرآنے جو پل خدا فرمایاں
 یعنی ایہ کج عزت درجے منصب تیرے تائیں
 ایہ آیت خوشخبر سنا کے وعدے پاک جنابوں
 جس دن تینوں ویساں کنجی باغان جنت والی
 جد محمود مقام سے اندر آبیوں کر اسواری
 حمد نشان نورانی تینوں جدلیا سرکاروں
 جس دن وچہ جمال تساد ووزخ بھی تھانا
 جس دن تیری امت کارن لا خوف وراسیاں
 دنیا نالوں عقیقی بہتر جدوں تسانوں ہوئی
 ایہ خوش باتاں جو متکبر کردی قوم کفاری
 جس دن حاضر کر کے سب نول ووزخ امرایا
 بھی فرمایا اسپیں نہ پاواں ایسا بھار تسانوں
 لگراں اتنا حکم تسانوں امر قرآن سینا یا
 چھڑو پھوپھیرا نہا نول سانوں آکھیا رب تعالیٰ
 قدر تساد و معلوم ہوئی یا مقبول پیارے
 باہجہ تسادے کوئی نہ ہوئی شافع او گنہاراں
 کہن مفسر کیونکر سورج سر پہ حاضر آوے
 پنج سو سال زمین مھیں پینڈہ آسمان پیلے تائیں
 اتنا قدر تمام آسماناں اندر فرق بتا دن
 سے آسمان چہارم ایہ سورج رب ٹکا یا
 پشت ولوں کجہہ اسدی گرمی دنیا پر آئے

اہل تقا قال قوم کفاراں جیلوں خیرہ کانی
 قدر پھچان کرین حسن دم سورج سر پہ آیا
 عزت منصب جنت والی خیر کر کے رب تائیں
 اہل ایماناں نافرماناں کارن جیونکر ہو نا
 اوہ سب آیتاں اس علی سے دین کارن آیاں
 ایہ کج تیری امت کارن جنت فضل عطا ہیں
 حشر تیری امت کارن کجہہ ہیں خوف عبدوں
 جس دن اپنے پاس بھٹاواں دیکر منصب عالی
 کوثر حاضر تیرے کارن فضل کنوں رب باری
 جنت اسدن حاضر ہو یا تیرے اوہ پیاروں
 حورال جنت عرضاں بولن آئے نبی کر بانا
 مومن کافر تیرے در پر کل محتاج بنا ساں
 ایہ دیکری تموں تسانوں یاد نہ رہی کوئی
 کجہہ نہیں رہنا یاد کسے نول دولت بر خورداری
 روشن اسدن تسان جہانوں لا اصبی فرمایا
 سائے مومن کر کے لیا و سافے پاس انہاتوں
 پاک کر و تیں ذمہ اپنا یا محبوب خدا یا
 و پھوگے جو پل عدل تما شہ روز قیامت والا
 جس دن نافرمان تسادے اندر حشر کھلائے
 ووزخ پکڑن کھا دن کارن پوسی گل کفاراں
 جیونکر اسدی گرمی ہوئی ذکر سنا یا جیادے
 اتنا موٹا قدر انبردا کتیا خالق سا ہیں
 چوتھا انبر چار ہزاراں سالان راہ فرما دن
 شفقیت کر کے منہ سورج داووجی طرف کرایا
 منہ طرفوں و صپ گرمی اسدی کون حساب سنا

کتنی منزل اس سے اگے پانی آکھن یارا
 بھی ایسے کہیں جو گرنی اس دی ہر دن دُور کروں
 جتنی گرنی جمع ہوئی سب روز قیامت تائیں
 سر سے اپہ حاضر کریں روز قیامت دلے
 ایدھیرا دو صخرن دوترن جاگ مول نہ کافی
 تانبہ زمین تپاٹے غضبوں فہروں رب تعالیٰ
 پہلچھوں اتوں اگ لبتے سر پیروں سبہ ننگے
 و پچھتا شہ بے پرواہی چپ رسول کھلوں
 مگر ای اتنی دہشت ہوئی کل رسولاں تائیں
 جتنا قدر پناہ ہزاراں دنیا سال و بہاوں
 حضرت آدم تھیں مہل جاسی سب اولاد پیاری
 نفسی نفسی رو کر حضرت ایرہم سناوے
 مریم کو لوں عیسے بھلسی عیسے کو لوں مائی
 حیرت گم و چہ عاجز ہوئی لوح مقبول ریانا
 قہر لہوں و ادا اسنوں کول نہ یاب بٹھاٹے
 اوکھے تڑھ منظور نہ کیتی تابعداری میری
 کسے رسول نہ طاقت ہوئی بولن خوف لہوں
 کرن روایت جدا وہ محشر رب تیار کر اسی
 چار فرشتے خدمت اندر حکم رہے تھیں آون
 جبرائیل فرشتہ اولوں نرمی نال بلاوے
 جاگو جاگو خیریں جاگو یا سید ابراہاں
 جدول فرشتے آکر و بھین سوہتا نبی غفاری
 اولوں جبرائیل نبی پر پڑھے درود گرامی
 گیا ویلا ہے جبرائیل پچھے نبی پیارا
 روز محشر دا وعدہ پورا کیتا ہے رب سائیں

اس وچوں دنیا پر آوے سورج و اچکارا
 مشکل بچن پناہ بن رہدی جوئی بیان سناون
 ساری سورج اندر داخل کرسی خالق سائیں
 پناہ خداوی ہانڈی دانگول دیسی مغز آبائے
 یاور نہ رہن دوست پیالے ماپو بھین نہ بھائی
 دانے درور نجانے جان وقت کڑا ہی والا
 محشر اندر حاضر ہوں کیا منڈے کیا چنگے
 حیرت اندر چھم چھم روسن پاک عذابوں ڈرین
 دعویٰ امتاں چھوڑ کھلوں خوف کنوں سائیں
 اتنا روز محشر دا ہوئی خبر تیراں سناون
 اپنی جان بچاوں کارن روٹے نی غفاری
 اسمعیل اسحاق پیارا اسنوں پاوڑ آوے
 اپنی جان بچاوں تھنگے امت یاوڑ نہ کافی
 رو کر اسنوں آکر ہلسی اوہ کتعاں متا نا
 رو کر جلدی دور ہٹاٹے صاف جواب سناوے
 دشمن رب واسا کھڑا اول بلینوں نہیں لیری
 ساری امت نبی محمد پکر کھلو سسی باہوں
 کل بنیاں تھیں پاک نبی نول اول اٹھایا جاسی
 تربت پاک نبی پر اولوں بول دروستا و ن
 بہت ضرورت حاکم تائیں جوئی غلام جگاٹے
 جاگو حضرت جاگو حضرت شافع اوگنہاراں
 آپے رب جگایا پیارا کر دا پیاتیباری
 خدمت اندر چالے حاضر ہوں آن سلامی
 جبرائیل سناوے اولوں عالم دے سروا را
 وقت تیار حساباں ہو یا کل مخلوقاں تائیں

حمد خدا کر اٹھسن خیریں خاص حبیب غفاری
 کس حالت وچہ امت ساوڑی بچن جلدی نول
 یاسیدیں ایسے کارن خدمت اندر آ یا
 وقت وقات جو تسان اسانوں امت سوئی ای
 وچہ میدان حشرے خیریں قدم مبارک پاؤ
 سنگر امروں دیر نہ کرن خاص حبیب حقانی
 زیبا زینت روشن نور وں صفت نہ کیتی جاو
 ٹپکا نور وں نبیانوالا چادر موتیاں والی
 چھ کسروا جو مرسل نامی نبیاں وچہ نقامی
 واہ واہ شان جلال محمدی فخر کمال محمدی
 میں جسویلے قبر وں اٹھساں کہے رسول حقانی
 زیور زینت سوہنی صورت صفت نہ کیتی مجاسی
 میں اکھال گایا بیت اللہ کویں محبت تیری
 دور وں سفر اٹھا کر تینوں رو کر ملدے آہے
 کہی میں اسکارن حضرت محشر اندر آ یا
 دور وں سفر اٹھا کر آون سب تکلیف حال جہے
 میں بختاواں گراں شفاعت وچہ دربار الہی
 وچہ حیانی خالص نیت حج نصیب جنہاتوں
 کرن روایت جس دم ہوئی حشر عدالت والا
 پاس خدا کے بھی طرفے ہوگ خلیل پیارا
 سب تھیں اول نور پوشاکاں خدمت اندرون
 قرب حضور نبی اکبر وں جوی و زہرہ گرامی
 حکم ہوئی محبت جنت تائیں حاضر ملک لیون
 اے پر عمل کنوں منظوری وچہ دربار جنہاتوں
 اوہ منکر جو سنگر آکھن کپھڑا اگوں آ یا

یاو کرن محبت امت ساری خلقت اوگنہاری
 ادبول عزرائیل سناسی ایہ پیغام نبی نول
 بھیجا رب سلام تسال وں بھی فرمان سنایا
 لے لومال امانت اپنا کہے جناب الہی !
 آکر کائے حاضر فضلوں پاک جمال دکھاؤ
 حیرتیں شتاب لیاوے عجب پوشاک نورانی
 ادبول شاہ رسولان کارن نال پیار پہنچاؤ
 جسیدی قیمت کوئی نہ جانے باہجہ خداوند عالی
 سبھ تھیں افضل عالی درجہ ہوگ حبیب گرامی
 کل پیغمبر حمد پکارن دیکھ جمال محمدی
 آملسی بیت اللہ مینوں شکل ہوئی انسانی
 پین پوشاک نورانی مینوں آن سلام بلاسی
 دنیا اپہ کھڑی ہی ساری امت میسری
 کریں سوال نما نیاں کارن خالق دی گاہے
 جویں پیار تساوڑی امت میرے ساتھ کما یا
 آمدے سن نال محبت روو ہونوں بھرے
 باقی لوگ تسائے کارن جو مسکین گناہی
 آملسی بیت اللہ فضلوں وچہ سرکار تنہاتوں
 اپہ عرش تجلی کرسی حاکم رب تعالیٰ
 دوجی طرفے سرور عالم خاص حبیب سوہارا
 ادبول نور لباس تنہاتوں نال پیار پناون
 ستر ہزاراں اول اندر نوری ملک سلامی
 خوش رخساراں نال پیاراں حورال حسن دکھاون
 اس دن ملک نورانی حورال کرن پیار تنہاتوں
 اوہ سب کافر وں دہائیں لہنے جہول دکھایا

امر ہو سی تسال کارن دوزخ طرف چلایا جاسی
 جس دم جنت حاضر کرسی پاک خدار حمدانی
 جھاکیاں وچوں نال محبت حوران جھاتیان پان
 یا سرور غلاماں سے دل قدم رنجہ فرماؤ
 ظاہر خوش فرمان سناسی سوہنا نبی ربانا
 جنت جا کر تکیہ لاواں کہے رسول عنقاری
 کرن روایت سچی طرفے ہو سی ذات الہی
 کبھی طرفے دوزخ ہو سی جنتوں نبی گرامی
 قہر الہوں دوزخ کڑکے طبق زمین پلاشے
 ادبول و پھوئی سرور نوں ہٹ جاسی شرم اندا
 حضرت دل اسکارن دوزخ رکھی خالق سائیں
 دیکھو تما شہ قوم کفاراں رور و حال و نجان
 اسدن سب اقراری ہوسن ہے بے وقت بانا
 آتش بازی کھاراکا نا مزاندائیں ویسی
 امر قبول سننے والیو چھوڑ دیہہ ایہہ کاراں
 سچا حکم نبی سرور و اسچ رسول ربانا
 بیشک جس نے کلمہ پڑھیا اس نہیں دوزخ جانا
 جس نہیں رہوں واحد جاتا بدعت ترک نہ چھوڑ
 جے اس کلمہ پڑھیا ہو سی سب فرمان اکٹھی
 عجب تما شہ بن کر مومن کلمہ کہن نہ بانی
 ترک نمازوں فرض نہ کو اتوں اہڑی رکھ منائی
 ایہ کلمہ دن تھوڑے تھوڑے زندگی وچہ کم آسے
 دل وچہ کلمے اثر نہ کیتا وقت نزع چھڑ جاسی
 ختم عدالت جسے پڑھیا کلمہ پاک نبی وا
 جو کوئی امر قرآنوں باہر اپنی مرضی کردا

سچ رسول ساٹھے جانو چھو دکھا یا جاسی
 عجب نظار ظاہر ہو سی چمکن محل نورانی
 ادبول دیکھ جہاں محمدی ہو مشتاق بلاون
 جنت دل تشریف لیاؤ پاک جہاں دکھاؤ
 اپنی امت نالوں اول میں نہیں جنت جانا
 کون چھڑاؤے حشر عذابوں امت اوگنہاری
 او سے طرفے جنت ہو سی حکمت پاک الہی
 عجب تما شہ ظاہر ہو سی دیکھے خلق نامی
 زوروں اوگنہاراں کارن پکڑے ساٹن آسے
 اتنا ہوگ لحاظ محمدی راوی ذکر لیا ندا
 قدر نبی و معلوم ہو سے نافرماناں تائیں
 کیوں نہ نییاں کیوں نہ نییاں آئیں ماسناں
 دوزخ طرف چلان کر سی جس دن قہر بانا
 مشرک بدعتیا نٹوں حسب دن حضرت کند کرسی
 جو امروں انکار کرسی ملی ساٹھ کفاراں
 جس نے صدقوں کلمہ پڑھیا کدی نہ دوزخ جانا
 دلوں نہ بالوں نییاں جس نے سچ رسول ربانا
 ایہ کلمہ نہیں ساٹھی اسدا نہ رب بخشیا لوڑے
 تابعدا رہی واپو سی جو حضرت فسر ماسی
 امر نبی دلوں نافرمانی واہ واہ مسلمان
 منہ کھنیں کلمہ بول سنایا بن مومن بھائی
 دل بٹھیں یا حقتے پیوں کوئی نہ دور ہٹاوسے
 جس سے ساٹھ نہ کلمہ ہو سی نبی نہ ساٹھ لاسی
 امر شریعت اپہ ہو سی اس و اصاف عقیدہ
 معلم کرسی جس دن حاضر آیا روز حشر وا

جس نے امر قبول نہ کیتا کلمہ بول سنا یا
دل اسدا جس طرفے ہوئی ساکتھ اسی دا پاؤے
مومن اسدن حمد پکارن واہ مولارب سائیں
جوئی مجالس پاس خدا سے ہوگ نصیب مژدی
وچہ بگزار بیان لیا یا عرض کیتا سب یا رلا
ایہ درجہ کسے ہو رکھی ہوئی یا مقبول رہا نا
پڑھن درود جو وہ وہ داری کچھے فرض نمازوں

رب نبی نول جباتا اس نے لڑکا جوئی دلایا
رب علیم دانا معلم اسنوں کون کھدا سے
فضلوں بخشیا ساکتھ محمدی اسال عز بیان تائیں
کاغذ تنگ گنجائش کولوں دعویٰ قلم نہ کردی
پاس خدا تئیں جسدم ہو سو یا سید ابراہاں
حضرت آکھیا اس دن ہوئی سالوں قرب لکاتا
اس دن ساکتھ اساتے ہون فضل غریب نوازوں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِ

اے اللہ جناب رسول خدا صلعم پر آپ کی آل پر اور

وَذُرِّيَّاتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

آپ کی بی بیوں پر اور آپ کی اولاد پر رحمت نازل فرما جیسے تو نے حضرت ابراہیم پر

وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

اور آپ کی آل پر رحمت نازل کی ہے شک تو قابل ستائش و بزرگی ہے

پڑھے درود کلاموں اول جیہڑا اسنوں آوے
جسدی غیبوں خیر نہ اسنوں حال خداوند جانے
شان جیب رسول اپنے وار ب کریم دکھائی
مکے اتے مدینے واسے پہلوں ساکتھ رلا وال
سچے کھتے دونوں ہون عمر صدیق سوہائے
ایہ ایم نے پاک نبی نول نالی پیار پناوے
ستر ہزاراں خدمت اندرا دلوں ملک تمانی
سائے سدا سے پورے کرسی آپ خدا سبحانی
جو آسمانی ملک نورانی سجد قربان ہو جاوون

فرض نمازوں جسدم باہر آوے نبی بتائے
سوہا جنت رب دسی اسنوں کہیا رسول بانے
مخشر کارن اہل ایمان خدوں اٹھیا اجاسی
کرن روایت جوئی کتابوں کئے رسول سچاوا
اول میں سجد خلقوں اٹھساں آکھیا نبی سوہائے
سجد کفین اول نور پوشا کال جبرائیل پادے
قرب حضور نبی سرور نول جوئی وزیر گرامی
پیش نبی نے ارول چلس اوہ سجد ملک نورانی
دیچہ تمام پنہیر رب سے اولوں حمد سناوون

عید قیام کھیں امت احمد ہوش حیاتی پاسن
 تین پران سلامت سبھ نون بخش کرے رب باری
 وقت نزع رب جس مومن نون کلمہ ساتھ بنامی
 اہل ایمان نبی وی امت عزت باہجہ شماروں
 ہر مومن وی خدمت اندر آون ملک نورانی
 بدن انہاں سے خاک آلودہ جھاڑن نال سماں
 ہر مومن پر ملک الہی بہت پیار کساوں
 منہ ہتھ پیر انہاں جد جھاڑن منع کسے سب باری
 جلوہ نور عنایت کرسی فضلوں رب گرامی
 سب امتاں کھیں نور تظاہرے امت حشر توالی
 ملک نورانی سب امت نون کر اسوار لباسن
 پچھرا سو وقت نبی سرور نون ہو سی حکم الہی
 لے لو مال امانت اپنا کہسی رب تعالیٰ
 جو امر نبرے کھیں باہر آہے کرے رسم کفاروں
 بدعت تشکوں ترک نہ کیتی موڑ یا مکھو قرآنوں
 جو امر قرآنوں دوری پکڑن نافرمان مگلے
 نافرمانی بدلہ پاوں دالم ووزخ جسادن
 دل بیزار جنہاں سے ہو وون سنکر حکم ربانا
 جس مومن دل حب ربانی طلب حقیقی آہی
 ساکے وکھے پوسے کرے کرسی کرم کنوں رب الہی
 سرخ یا قوت نشان محمدی نور دل لب او پایا
 کھڑا کرے پیش نبی سے دیکھے خلقت ساری
 نبیاں وچہ نشان محمدی نبر مفسر لباندی
 مومن وکھیں حمد پکارن نشان پیلے والہ
 ساتھ نبی واری جس نون رحمت جھڑیاں لبیاں

سبھ کھیں جو نقصان بدن سے ثابت کیتے جاں
 نال محبت ذکر رہا تا اپہ زبان نال جساری
 اوسے طور زبانون کلمہ نال پیار سنا سی
 نبیاں وانگول منصب ہو سی خالق دی سرور لب
 جو جس جگا دن پیار یاں داواں بہت کرن ہر لب
 ایہ سب ادب نبی سے پاروں مومن نیک خصاں
 نال محبت نوشہ کارن سستی حج جگا وون
 نا جھاڑو اسیں نور بناساں سجدے خاک پیاری
 منہ ہتھ پیر محمدیاں سے روشن نور تسمی
 اکور تک تمامی فوجاں کوئی نہ نوروں خالی
 کرسن نبی پیار انہاں دوا فر عزت پاسن
 نساں اسان نون وقت نزعے امت سو پنی آہی
 اسان نساوی امت کارن رکھیا خوب سمہاں
 اوہ سب تیری امتوں باہر یا سید ابراہاں
 کلمہ پڑھ کر عمل نہ کیتا خالی رہے ایمانوں
 سا مٹھ کفاروں امت وچوں جاسن ووزنگاں
 کرافسوں وڈھن ہتھہ زنگ کسے نجات نہاوں
 رب رسول بیزار انہاں کھیں ووزخ لبین ٹگانا
 قریب حضور انہاں دیکارن کرے طلب آہی
 بشان نبی وانشتر اندر جو لب ملا تپ عالی
 جس لبوں حمد لوافر ماون راوی ذکر لباندی
 سبھ کوئی جانے عشر اندر حضرت نون سروری
 جو جس تمامی فوجاں او پر عزت بادشاہ دی
 کفار وکھیں مارن آہیں کفر کنوں ستر کالہ
 جھل جاسن سب غم ورو جہاں جو تکلیف اہل

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْآوَّلِ

اور البتہ آخرت تمہارے لئے راس و نیا سے کہن بہتر ہے

عالی درجے محشر اندر مومن تیرے تائیں
 قرب حضور و دل و رشتہ نلسی کہنی جنت والی
 دن دن دین تیرا ستھرا ناکھر خود ار نسا نا
 عشر و چہ سو حمد رحمت کھلسی فضل خزانہ
 نال پیار خداوی طرفوں ایہ فرمان سناون
 نہیں بتاؤ سے مارن کارن سو درج کھر یہ آیا
 کیوں غم کھائے نہ ہشت پائے اسدی امت ساری
 سن کر جنہاں یقین نہ کیتا کیتا اگوں آیا
 ہر دشمن پہ پیش عدالت عدل تیرا و دھراں
 اسدی تابعداری اندر جنت دی ستراری
 ہر ہر عمل جو نیک انہاں سے امر کرے سب سب
 آپوا اپنے صاحب تائیں دیہو ہر البر باری
 سبہ انسانی صورت ہو گن اول عجب پیار ہی
 عجب عجیبہ سن انہاں نول بھریاں ہر سنگاں
 اس نول بخشو دوست ساڈا یارب بخشناکے
 سر پہ نبتوتان کھلوے گرمی و صہب ہٹاے
 شعلہ و وزخ بند کرسی بن کر ڈھال کھلوسی
 سبز پوشاک خداوند اسنوں نال پیار پیناے
 اسے مومن میں بخشیا تینوں امر کرے سب سب
 اس پر پھر احسان جتنا ہے الطاووزخ جاے
 ثابت سناکے و فرزند یا و حساب اسنوں
 ہر عملوں دس لکھن فرشتے حکم خدا فرماے

اول یقین تیرا بہتر امر کیتا سب سب
 ایسا پیار نبی ہر روز نول کرے خداوند عالی
 ایہ بھی ہے اس آیت اندر وعدہ فضل بانا
 تیری امت نول دن کھوڑے دنیا بندی خانہ
 رہدے ملک محمدیوں دل خوشی سلام لباون
 دوست اہل ایمانوں کارن نہ رخ نہیں تپاں
 ایہ سب جنت دولت خانہ احمد نول ستراری
 ایہ سب نافرمانوں کارن تھر دوکان تپاں
 اور اچ اسپس کفاروں کارن وعدہ پورا کر سب
 تان جو پھر قرآن پچھانن پھر رسول عقاری
 عملوں ایسے درجے سن امت احمد تائیں
 سب امتاں یقین امت ایسی ہوگ پیاری
 گل نمازاں حاضر ہوسن امر کنوں رب باری
 جو نال محبت ذکر دعائیں پڑھیاں نال پیاراں
 اس نہیں سناوں ضائع کیتا عرض کران سر کالے
 راہ ہولانے خرچ ہو کیتا حکم سب یقین آفے
 ہر منزل و پیہ مومن کارن صدقہ سناختی ہووسی
 ننگے نون جس کپڑا دتا ایسی عزت پاوے
 جس نے بخش دتا کجہ فرستہ مومن عاجز تائیں
 لے پر جسنوں صدقہ دیوے یا کجہ رقم کماے
 رب فرماے کتو نہ صدقہ کجہ نہیں خبر تسناوں
 نیک اعمال جو کردا مومن حکم قرآن سناوے

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرًا مُثَارِلَهَا

جو ایک نیکی کرے پس اس کے لئے اس کے عوض دس نیکیاں ملیں۔

وہ پیسے وچھہ و فتر اسدے درج ہوون کس کاروں
اس وچ حکمت فضل الہوں تینوں ذکر تائیں
سب امتاں کھتیں امت احمد اول جنت پاؤن
مومن تال بعد امرے سا کھتیں کس در سے
بدعت شرکوں جے بیچ عباس سن مال جلیباں
بدعت شرکوں دوزخ بد کہ پاک نبی فتر
جو سب و فتر بھرے گن ہوں نیکیاں لکھیاں جابن
دوزخ وچہ مکان تساڈا ہو سی حکم انہا توں
سخی خدا سے دوست ہوون خیر حدیث سنائی
سخی خدا توں نیرے ہو سی قرب حضور پاشے
سخیاں جنت نیرے ہو سی کہے رسول سورا
رحمت نظر ہوئے جسو پے حاضر پیش کھلو گن

جیونکر یک پیسہ کوئی نیوے حب بانی پاروں
ہر ہر بدے دست سو بدہ ویسی خالق سائیں
اس کاران جو پیش عدالت شان زیادہ پان
سب امتاں کھتیں شان زیادہ پاؤن دوزخ شترے
بے اک لقمہ مال حلالوں کیتا خرچ عزیزیاں
نیکی عمل قبول نہ کوئی مشہک بدعتیاں وا
سن کر توبہ کرنے واسے ایسی بخشش پان
جو دنیا اندر جا کر دین مشرک بدعتیاں توں
سخیاں تائیں رحمت ربی بہت پیالکماندی
دیکھو مظاہر حق سے اندر حکم نبی فرماوے
شوم عبادت واسے نالوں جاہل سخی پیارا
جو خوبشاں اوپر کران محبت قاطع رحم نہ ہون

وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللّٰهُ لَا

خدا کی قسم جس شخص سے اس کا ہماری بے خوف نہ ہو

يَوْمٍ مِّنْ لَّا يَأْتِيهِمْ مِنْهُ جَارَةٌ

وہ ہرگز ایسا ندر نہیں اس طرح آپ نے تین بار نہرایا

جس کھتیں تنگ ہوون ہمسائے نور ایمان پاشے
عملوں ظلم تکبر پاروں پاشے دوزخ باراں
جو مومن دی کرن جا بیت رحمت لین تداہیں
انہاں بچھا با دوزخ اپنا پاؤن نیکیاں جنت تائیں

ترے واری کر متہ خدا وی پاک نبی فرماوے
دور کرے رب امت چوں جاوے سا کھ کھارال
حضرت کہیا بچھا سے صدقہ دوزخوالیاں بچھائیں
ربے نام پلاؤن بانی حاجت والیاں تائیں

اس واہدہ جنت اندر شربت انہماں پلاون
صاحب روز جو غصہ اپنا خفگی وچہ ہٹاوسی
ہا رسنگاراں بھریاں ہو یاں صفت نہ کیتی جاوے
امر کرے رب تیرے ولتوں جہڑی جو پیاپی
جو رحم کرے ہمسایاں او پر عزت منصب والا
جس نے ما پورا رضی ہوئی پاک نبی فرماوے
جس پر ما پورا رضی نائیں کہے رسول غفاری

سر شے او پر مہراں لگییاں راوی خیر سناون
بہتیاں حورال حاضر کر کے حکم خدا فرماوسی
جلوہ نور دل حسن جہنا ندا ہر دل چا ن لافے
اس خفگی واہدہ تینوں کرم کیتا رب باری
اس سے بدلے بخشیا تینوں آکھے رب تعالیٰ
اس پر رضی رب تعالیٰ جنت رحمت پافے
اس پر رضی رب نہ ہوئی آفے پیش خواری

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رَضِيَ الرَّبُّ

جناب نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا خدا تعالیٰ کی

فِي رَضِيَ الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ

رہتا سندی باپ کی رضا میں ہے۔ اور اس کی ناراضگی باپ کی ناراضگی میں سے

ما پورنوں جس کال نگالی سخن بے ادب سناوے
جو اللہ کا ران مومن دوست نیک پیارو لانا
سخنی خوشتر جیس زچ جان دینی الفت پاروں
جو مومن را رضی مولا او پر مقرر ہے رد قول لوں
تنگی فاسفے اندر صبروں شکر دل عمر گزارے
سب غفیاں بختیں بخشو سالان اول جنت چاہن
حضرت عمر حدیث سناون جو یں نبی فرماوے
ہیں لکھنی کسی اسنوں اندر روز خوشتر ہے
پڑھے دھیت یا اللہ کوئی مومن شام خبر تر یواری

لغت کرے خداوند اسنوں وورنکا لیا جاوے
عرش تلیے رب حکم سناوے ہوگ مکان تنہا ندا
عالی درجہ عزت پاس خالق وی سرکاروں
مخوڑے عملوں جنت پاس رحمت فضل کمالوں
جلدی جنت داخل ہوں فضل کنوں رب باری
جلدی پاک حسابوں ہو کر عالی درجے پاسن
پڑھے چہا نام کلمہ مومن وچہ بازار ہو جاوے
وس لکھنیکیاں بخشے اللہ بدلے اوس ذکرے
اسنوں کرے خداوند را رضی کہے رسول غفاری

ایسا رضی کرے اس نوں فضل کنوں رب ساہیں
باقی کوئی نہ حاجت رہی اس مومن سے تائیں

رَضِيَتْ بِاللّٰهِ رِبًّا وَرَبًّا لِّسَلَامٍ دِينًا وَبِحَدِيثِ

میں خدا سے اسکے پروردگار ہونے اسلام سے اسکے دین ہونے اور حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

دِينًا وَمِنْ سُوْلِ اَصْلِهِ اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ

سے ان کے نبی اور پیغمبر ہونے کے اعتقاد سے راضی ہوا

جو سونے اٹھنے سے ہرن مومن پر طعن استغفار میں
 ایہ ابو سعید حدیث نیا ہے پاک نبی و سر یا یا
 جو ظالم پاسوں مومن تائیں نہ دکنوں چھڑا ہی
 ہکناں دوزخ جاؤں کارن ویسی حکم الہی
 رحمت والیاں حرم صال میں شرم کریگی پارو
 ایہ درجہ ہے اہل ایمانوں کرن جو تالبداری
 جو تالبداری نہی و تائیں بدعت شرک کما ہی
 جو حاجت والے مومن کارن حاجت روا کری
 البوقتادہ ذکر سنا ہے جو میں نبی فرماوے
 جس مومن کچھ قرضہ و تاو و جے مومن تائیں
 جتنا قرضہ و تا اس نے کہسی رب تعالیٰ
 جے بخش و تا اس راہ موافقے اتنا درجہ پاو
 مشروری و صہپ گرنی کو لوں امن ہو و اس تائیں
 و جہ تیراں خدا فرمائے ٹول محمدیاں لوں

بخشیکاری کل بریا یاں بجاویں بکھڑا راں
 بیشک بخشش رحمت اسنوں جسے عمل کما یا
 اسال چھڑا یوں دوزخ پاسوں اسنوں رب فرما ہی
 ادبوں رو کر عرض کریں ایہ امید نہ آ ہی
 کچھ پراوہ نہیں موٹ لیاو و حکم ہووے مکراروں
 مومن تالبداریں کارن بیشک فضل غفاری
 لکھ امیدیاں دیوں بناوے دوزخ و صہرنا جاسی
 اسے کارن ستر حاجت پاک خداوند ویسی
 ہر عمل جو مومن کریں حشر اندر کم آوے
 ہر دن اتنا اجر سخاوت پاوے عمل جزا میں
 ہر دن اتنا اجر سخاوت ویسی دیوں والے
 عرض تھے رب اسے تائیں نال پیار بھھاو
 خود شہید جنت رحمت چھاواں خوشی لیتے نہ سائیں
 خیر بناوے عقبے کارن آوے کم تسالوں

وَمَا تَقِي مَوْلَا نَفْسِكَ مِنْ خَيْرٍ مِنْ وَكَرِهْتَ

اور جو نیکی اپنے لئے آگے بھجورے اسے خدا کے نزدیک پاوے۔

بھج و پہنستیں و چہ سیاتی مومن اہل ایمانوں
 جو مسکیناں کارن دیو سے اپنا خرچ بناوے

اجر عظیم تسالوں مومن باہر حد مہیا لوں
 ہمتھانہا نے ایہ جو رکھسی پاک خدا فرمائے

اسیں اپنے ہر مسکینانہ سے اپنا ہتھ پکا وال
 اوہ جو نام اساتے جس نے دنیا سائل تائیں
 جو دیکر خیر کرن اس عملوں یا احسان کروں
 ہر گھر اندر ہل رہا ناخبر تر آنوں ہونی
 جو خرچ کرن دل نیت رکھن شاہش تے و دیانی
 رب فرمائی بیوں معلوم جو تہ نیت آہی
 جس نے نام اساتے و تا ہوسے حکم رہا تے
 جو چیز دیوے کوئی راہ مولانے پھر احسان جتاو
 صدقے زہد عبادت ساری نیک اعمال تمامی
 کرم کنوں فرمان سنا گئے پاک رسول غفاری

اجرہ تو لبوں بدلہ اسدا اپنے ذمے لاواں
 اوہ قرضہ سب ساٹے اپروسیاں اسین جتاہیں
 اجرہ تو لبوں خالی ہوسن کوئی مراد نہ پاوں
 جس نے خرچ کیتا راہ سے وارت ہو گیا کوئی
 منہ بھٹیں نام خدا سے کھن دل و چہ جب نہ کافی
 او تھے بدلہ مل گیا تینوں ایچھے دو خرچ بچا ہی
 وہیو حساب تے بیور سیدال جنت کروٹکا تا
 ووجہ عاق شرابی تیجا جنت و خل نہ پاسے
 کرن جو خاص خدا دیکارن لین شان گرامی
 بیشک و چہ سرکار الہی چارہ کلام پیاری

اَحَبُّ الْكَلِمَاتِ رُبْعُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

یہ چار کلمات ر خدا کو، سب سے زیادہ پسند میں سبحان اللہ الحمد للہ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ

لا الہ الا اللہ اللہ اکبر

جو شے اپنے تمام زمین و آسمان میں
 چاہے کلمے مومن تائیں کرے پاک گناہوں
 وہ سونیکے ہر ہر دن وی اجرہ جتنا لبوں پاوں
 بجلی بھٹیں و وہ دو خرچ کرے کین طبق زمین و آسمان
 تا نباز میں تے سو خرچ کسر پاک و سن انگلیاں
 اگول بچپول کھبیوں ڈالال مومن بچا
 بھی فرمان رسول سنا گئے سرور و ہاں جہانناں

سمجھ بھٹیں بہتر چاہے کلمے پیش خداوند سائیں
 شام فجر سو وار جو پڑھے ہی مومن حکم اللہوں
 محشر اندر حکم رہے بھٹیں ہر مومن دل آون
 چپ ہو جاسن نبی اللہ سے کوئی کلام نہ بولے
 اپنے دوست نول جھب بلسن چاہے یار پیار
 کہ تخم خوف عذاب نہ ہوسی پڑھنے والیاں تائیں
 ایہ تسبیح ثواب جو اس واکارن اہل ایمانناں

جو کوئی ذکر عبادت اندر ساری روز لکھا و سے
 ایہ تسبیح تے والہ جو پڑھے ہی بھٹیں اوہ وہر جاٹے

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرَاضِي

خدا کی مخلوقات اور اس کی رضا اور اس کے عرش کے بوجھ اور اس کے کلمات کی سیما ہی

نَفْسِهِ وَنِرَانَةَ عَرُوشِهِ وَوِدَادَ كَلِمَاتِهِ

کے موافق اس کی پاکی بیان کرتا ہوں اور اس کی تعریف کرتا ہوں

دور ہوں سو بیدیاں فضلوں بخشش پائے سوئی
ہو آزا دیتے دس برسے اجڑے اس پاروں
باب ضحیٰ کھنیں داخل ہو کر لیں ہشت میں جہاں
دوزخ اکھیں نال دکھا لو جو تسان آن سنایا
جنت اکھیں نال دکھا کر دوزخ اندر دھراں
ساتھ نبیؐ وا ہوگ جنہا توں بولن حمد ہزاراں
پاس نبیؐ سے ملک لیا دن نور نشان محمدی
شاہی درجہ پاک نبیؐ واسبہ نول رب کھائے
جیونگر حاضر اسے اسکے جھنڈا کڑیا جاندا
بے سزا ورنہ سرور نول جنت دی سروری
حمد لولے ہیٹھ تہامی حضرت پاس کھلوسن
دوزخ بھاپیں شکر گرجی ہوگ حرام تہا توں
باہجہ حسابول حمد گزارن خالق دی سرکارے
جنت دخل امید تسانوں بیگا نبیؐ یگانہ

بھی سو وار چہارم کلمہ پر صفا مومن کوئی
سونہی وجہ و نر اسدے گرم ہوٹے سرکاروں
پہلے تین اشراق فتح جو مومن اس دن لیں جنہاں
جو نبیاں تائیں کندے آئے کچھ نہیں رب فرمایا
اوہ اچ اسیں کفاراں کارن عدے پور کرناں
بولن وی کچھ ہوگ طاقت نیکان بزرگواراں
مومن کافر بخشندہ دین شان محمدی
حمد لولہ فرماون جس نول صفت نہ کہنی جاو
فوج اندر ہوٹے جس طرفے تینو بادشاہاں دا
اس دن شان نبیؐ دا دیکھے ظاہر خلقت ساری
سب پیغمبرے کرامت اوتھے حاضر ہوسن
اسدن پاس نبیؐ سے فضلوں ملے مقام جنہا توں
ایسے مومن راضی ہوسن ساختر سول پیلے
شکر کریں دو کیتا رب دنیا بند بیگانہ

وَكَسُوفَ يُعْطِيكَ رَأْسَكَ فَتَرْضَى ط

عنقریب تجھے تمہارا پہرہ و رنگارنگ وہ مرتبہ دیگا کہ تو راضی ہو جائے گا۔

ایہ خوشخبری نبیؐ سرور نول بھیجی آپ الہی
بارش رحمت غم دی گرمی پل و چہ مار اتا دی

غم امت ہو ر ظلم کفاروں ڈا ہڈی تنگی آہی
جد ایہ آیت پاک نبیؐ نول بھیجی خالق باری

بہت خوشی و ہر پیکھ اصحاباں ادبوں عرض سنانی
حضرت اٹھیا رب فرمایا سبہ توفیقاًل مینوں
یا محبوباں اسپں تسالوں جلد مرادال دلیساں

پانہی اللذاج سرکاروں کیا خوشخبری آئی
قسم میری عزت دی مینوں راضی کرے سال تینوں
بہتاراضی کرے سال تسالوں کل سوال کرے لیسال

وَاللّٰهُ لَا اَرْضٰى لَوْ كَانَ اَحَدٌ مِّنْ اُمَّتِيْ فِي السَّامِ

خدا کی قسم اگر میری امت کا ایک بھی دوزخ میں رہتا تو میں راضی نہ ہوں گا۔

متم خدا نہیں راضی ہوتا ہے رسول ربانا
بھی فرماوں امت ساری اول آخر والی
ترے حصے سب امت تساوی آیا حکم جنابوں
کچھ نہیں خوف عذاب تنہا تہوں فضلوں جنت جاسن
حضرت اٹھن سارے حصے بخش کرے مینوں
اس حصے دی کرے شفاعت امرکتیار رب والی
اوہ بھی حصہ بخشو مینوں کہے رسول سہارا
قسم میری عزت دی مینوں تینوں کرے سال راضی
سخت عذاباں دوزخ اندر ہوئی جان جہانازی
دوزخ کھنیں پھرنیں نکالو یا مقبول سچاواں
اہل ایماناں کھنیں کوئی عامی دوزخ نہ چھوڑاں
جاگے بھاگ محمدیاندے کیا پرواہ رب چھوڑے
وچہ ہر منزل جلدی جلدی بڑا پار کرے لیبی

جے یک میری امت وچوں دوزخ رہیا نمانا
نبی پیالے تول رب حاضر اٹھیں ناں کھالی
یک حصہ اسال ملک تساواکتیا پاک حسابوں
ووصیاندی کرے شفاعت بخشش رحمت پاک
امر ہو یا یک حصہ ساوا دوتربا نیال تینوں
پھر سوال کیتا سرکارے ذات مبارک عالی
نا کر خوف خدا فرماے عالم وے سردارا
جس دن وقت عدالت ہوئی امرکتیار رب راضی
جلدی اسپں قبول کرے لیسال شفاعت انہازی
میں بھی دوزخ وچوں باہر پھیر کرے یک وگاواں
عالی عزت عظمت تینوں راضی کیتا نور اں
شاہ جہاناندے تول جدمولاراضی کیتا لوٹے
سر صدقہ سردار نبی وارحمت کھٹا کھڑ مرے لیبی

بیان حوض کوثر در محشر

کرن روایت جدمحشر تول سورج لہر پے آئے

سب سردار حیران ہو جاسن امت بھی کھل جاوے

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ

راے محمد وہ دن یاد کر جب آدمی اپنے بھائی اور ماں اور باپ

وَصَاحِبِهِ وَكَيِّبِهِ

اور بیوی اور بچوں سے بھاگے گا۔

کوئی نہ طاقت بدور کھسی اندر اوس لگانے
 زن فرزند تمامی مھلن یاراں یار کھلاون
 امت و پول کنڈ نہ کرسی سرور دوہان جھانناں
 ہلناں پاک جمال توراہی ہلنا تیرے منہ کالے
 ہلندو۔ جے نون لعنت پاون جو ہر ٹول کفائل
 بھکھو تیرے پھنیں ہرن ملیسی آنتش غضب قہری
 کہسی جلد فرشتے تائیں حضرت رب گرامی
 اپر پشت اٹھا کر اولوں ملک الہی لیاوے
 ہو ر روایت مکے مھتیں تا شام ولایت تائیں
 انا اعطینا پاک نبی نون و چہ قرآن سنایا
 خوش فرزند پیارے دیوں اول خیال کیا سی
 چپ کر گیا پیار سوہنا سوہنی صورت والا
 دورن کھیلن نالوں اول جانڈے رہے جہانوں
 رب و اسح رسول جے ہندا اوتر کیوں رہ جاندا
 انا اعطینا الکونین کونین تائیں
 اسال جو تینوں کوثر و تائیں مھتیں کون اچیرا
 اس گرمی و چہ امت کارن آپ رسول پلاسی
 پیون والیاں پاسول اسدی صفت نہ کہتی جاو
 شیریں لذت دنیا اندر اسدے مثل نہ کوئی
 پانی اوپر ترے ہون امر کنوں سجانی
 لکھو لگاوں نالوں اول سبھ مھتیاں مھل جاون
 ہرون اہل ایمان کارن فضلوں نت تیاری

ایسا وقت ہو سی سب ڈرس مرسل نبی بانے
 بھایاں پاسوں بھجانی نس با پیو یاد نہ آون
 کرن سوال تمامی مرسل کارن اپنیاں جانناں
 عمل موافق ظاہر ہون ہر ایک اپہ جالے
 رحمت نازل اہل ایمان متقیان ابرار
 قہر عذابوں بھانبر بلس گرمی روز عیش و می
 مختصر مختصر کنیں عاجز ہون روون لوگ تمامی
 جلدی کوثر خوش نبی واپس نبی سے آوے
 تیرہ منزل اوہ لہاں چوڑا ہیں کیا صفت سناں
 رات سراج نبی سرور نون جبرائیل دکھایا
 جسم حضرت قاسم سوہنا کووی و چہ لیا سی
 اسے وقت شہزادے کارن آگیا اجل پیالہ
 سبہ فرزند نبی سرور سے حکم خدا رحمانوں
 بول ولید پلید نکار سخن بے ادب سناندا
 ایہ گل کہہ کر زخم لگایا سرور عالم تائیں !
 کر سجدے قربانیاں دیہ نون اوتر دشمن تیرا
 اوہ کوثر سردار نبی و حاضر کیتا جاسی
 عنبر تے کستوری نالوں پیاری خوشبو آوے
 رنگ سفید تے سر و عجیبہ شہرکتا بول ہونی
 تاریاں وانگول عجب پیارے چمکن شہم توراہی
 کنڈ مھتیاں نال محمدیاں دل آپے تر کر آون
 دونہراں نت پونڈیاں اسو چہ امر کنوں تیاری

لکھن شہر کو لوں دو صد پیارا اسدا چکر کا را
 لعل جو اہر جڑے نورانی عجب عراقی دو لے
 چاروں طرف باغیچے نوروں چمکن خوش گلزاراں
 وچہ انتہائے خوش رخصتاراں حورالسنن کھان
 ویسی ٹھاٹھ محمدیال پر رحمت رب اکرم دی
 ہیرے موتی حوضی دو لے نوروں چمک سہاویں
 چاروں طرفی حوضی دو لے میوے باغ بہارال
 جو امر قرآن نبی سے منکر اپنی مرضی کر دے
 کون آیا کس کا ٹھاٹھ بولن شوخ او ایس
 گل پیہر حوضی نبی مکتبیں شہرت پیون آون
 بکشاں نول ہک بھبر کر ہون آپ رسول پلانہ
 بکواری جس پتیا ہوئی حوضی نبی دیول پانی
 کرن روایت حدیث وچہ بھبر کوئی حاضر اسی
 اسمان جو پاک قرآن حضوروں بھیجا تھے تاپیں
 حضرت کہن جویں سالوں حکم حضوروں آیا
 ہو گیا ذمہ پاک تسا ڈا پاک خدا فرما دے
 فکر کمال ہوئی حضرت نول شکر عدول حال
 حضرت آدم تاپیں جا کر کہی نبی سچا وال
 چلو سوال کران سرگائے عامی بچن عذابوں
 اپنی بیان سوا اس ویلے یاو نہیں کچہ بیوں
 شکر فکر زیادہ کہی پاک حبیب ربانا
 جو پیہر سرسل نامی دوست رب اکبر سے
 بھارا ٹھاسی نبی پیارا کاران خلقت ساری
 یہ حسین نہ فاطمہ کارن میں کچہ عرض سناوال
 کرن روایت سرور عالم رو کر عرض سنا سے

رات معراج نبی نے ڈٹھا اپنا حوض پیارا
 نوری برطرکال اپہ علسن آون جاون والے
 محل نورانی چاروں طرف سوہنے باہجہ شماراں
 نازاں چمن من چال کھاون سبہ نم درو بھلاون
 کون بیان حساب سناوے طاقت نہیں قلمی
 شہرت پیون والیاں تاپیں سہیڑ سیرانے آون
 نییاں وانگول عزت ہوئی مومن نابعدارال
 دور ہون سجد حوضی نبی مکتبیں اندر روز شہر سے
 کوثر پاک حرام اونہاں نول دور کسے رہا ہیں
 سن اصحاباں سرور عالم کر کر پیار پلاون
 کہن ایہ دنیا پر آہے سا ڈا حکم سنا دے
 کدے نہ تساہر گز ہوئی رحمت نال ربانی
 نال پیار نبی سرور نول پاک خدا فرما سی
 بے خبراں نول سا ڈی طرفوں سا ڈا حکم سنا ہیں
 مال امانت حکم رہا ناگھر گھر اسال سنا یا
 اسپیں حساب انہاں مکتبیں لسیاں کون بلبر آو
 کوئی نہیں وسدا عمل حسابوں جنت جاون والا
 نول ابو بکر شہر شہر ہاں دو نولیں بھارا کھاوا
 حضرت آدم رو کر آکھے آوے خوف جنابوں
 جاہ سرگائے نبی پیارے اتنی طاقت تینوں
 پیش عدالت جنت مشکل دور مکان ٹکانا
 وچہ دربار نہ جاسی کوئی پاس نبی سرور سے
 یارب کران سوال نہ تینوں کارن جان پیاری
 ساریاں امتاں بخش خدا یا کہے حبیب سچا وال
 سب امتاں دامیرے اپر بھارا ٹکا یا جاوے

اتنی عالی ہمت کرن پاک حبیب غفاری
 اسنوں کہن شفاعت کیری سن توں میرجھانی
 قہر الہوں دہشت بھنوں ہوئی باہجہ شماراں
 جس دم دوزخ ملک رہا تے اندر حشر لیا سن
 سہ سرداراں بزرگواراں ہوئی سخت حیرانی
 کیتی مدت تنگی حالوں عاجز خلقت ساری
 اپنی جان بچا دن کارن کرن سوال تمامی
 آپے پیش ہوئی سرکالے خاص رسول ربانا
 حضرت جبرائیل وحی توں حکم ہوئی رحمانوں
 لیجاہ جلد براق نبی دل کر اسواری آوے
 جبرائیل ہوئی جھب حاضر ادب محبت پاروں
 عجب براق اسواری کارن زیار نیت ساری
 اپہ چادر بن بن پوسی جلوہ نور و کھاوے
 ادبوں دیکھے خلقت ساری حضرت نبی اسواری
 ادبوں شوقوں دارحمت دی سوئی رہن دکھاوے
 خوشبو جنت کھا کھا لیاوے حضرت دی اسواری
 واگو گھوڑا پکڑیا ہوئی جبرائیل نبی وا
 وچہ محمود مقام نورانی سوئے شکلے والا
 سجدے اندر ایسا کرسی رب نون حمد شایں
 قرب حضور پیایے کارن جلوہ ہوئی نوروں
 کرے سوال رسول پیار صاحب شان دلیری
 سہ منظور سوال تساڈ پاک خدا فرماوے
 شروع حساب کتا باں ہوئے عمل تلانے ون
 ہکنا نوچہ اعراف کھلارن اوہ کھنی یکن عدالوں
 ہکنا تمول ہتھ سجے سن پڑھ پڑھ رافنی ہوں

پاک جنابوں بخشش منگن کارن خلقت ساری
 جد سب خلقت حشر اندر سختی دے منہ آئی
 صفال تمامی کھلیاں ہوئے نیکاں نے بدکاراں
 سبھ خلقاں منہ پر نے ڈنگن رور و نیر چلا سن
 کرسیاں چھوڑ حیران کھلوسن مرسل نبی حقانی
 دعویٰ امتاں چھوڑ کھلوسن ڈرے نبی غفاری
 کوئی نہ ہوئی جاوون والا وچہ دربار کرامی
 سخت عذاب سمندر کھا کھاں ہوئی نبی مہانا
 لیا سرکالے پاک نبی نوں عزت ادبوں مثالوں
 نور پوشتاک پہنا کر لیاویں پاک خدا فرماوے
 خدمت شرط برابری کرسی حکم جو یں سرکاروں
 سر دستار مبارک نوروں شملہ بر نور داری
 پیکا سوہنا نبیا نوالہ صفت نہ کیتی جاوے
 جنت وچوں خدمت اندر آوے واپیاری
 پیکے والہ و احبنت دی نال پیارا وڈا دے
 واہ سردار تقیبن محمد دیکھے خلقت ساری
 جا سرکالے حاضر ہوئی دست رب بلی دا
 اول ادبوں سجدہ کرسی کارن حق تعالیٰ
 السیال صفال علم نہ ہوئی کسے پیغمبر تائیں
 اوہ منزل نہیں حاصل ہوئی ہوئی نوں کوہ طور
 یارب ڈاڈری عاجز ہوئی خلقت بہتری
 ایس شفاعتوں حشر اندر آپ خداوند آوے
 نیکاں اہل ایمانال کارن جنت حکم سادوں
 نافرماناں نوں ہتھ کڑیاں سنگل حکم چنابوں
 کھے ہتھ چنہا توں لاسن روہنچوں ہتھ و ہو سن

ایس شفاعتوں فضل رہا تا اہل ایمان تائیں
 جسے محبوب سوال نہ کروا وچہ سرکار ربانی
 شروع حساب ہوئی جو پیلے رحمت قتل غفارش
 و تا چاہے جنت حسنوں فضلوں رب تعالیٰ
 کتنی وجہ شفاعت ہوئی کارن اہل ایمان
 جیکر آپ سوال نہ کرے وچہ دربار الہی
 دو جا جسم دوزخ دے دل امر کنوں بسا ہیں
 کئی ہزاراں قیدی ہوں دوزخ طرف روانہ
 بخشش رحمت داد کھلسی ملی حکم الہوں
 جلدی نال اتارن سنگل دوزخ کرن تھکریاں
 شفاعتی یاد اہل الکتاب آکھیا شاہ ابراہاں
 تہجا ہوگ شفاعت نبی وی راوی ذکرناون
 آتش اندر پاون کارن کرن ملک تیاری
 چھوڑ دیو بند یواناں حکم ہوئی سرکاروں
 چوتھا دوزخ والیاں کرے سوال پیارا
 تر یواری وچہ دوزخ بھالن اوگنہاراں تائیں
 جنت وچہ بھی ہوگ شفاعت سرور عالم والی
 جیونکر دوزخ وچوں کدھی پاک رسول سوہارا
 ذکر کرے اپنی ذرا صحابی حکم کرے پاروں
 یک موکن لوں رہتیں پچھے رب کریم پاروں
 جدا وہ عاصی ہوں کارن حکم جہاںوں ہوئی
 لکھن والیاں ملک تائیں ہوئی حکم الہی
 عیب وڈے اس یاد تہائی دوزخ سے تائیں
 امر ہوشے اس جہنیاں بدیاں سناون سناں
 رب ستار کرے ظاہر صفت ستاری والی

حرمت پاک نبی سروردی کرم کرے سا ہیں
 وچہ عذاباں بکڑی رہندی خلقت دوزخ جانی
 راضی ہوں لاکھ ہزاراں نظر ستاری پاروں
 اس دینال حساب نہ ہوئی کہے مدینے والا
 اول ایہ جو یں حاضر ہوئے سرور وہاں جہانناں
 کیوں کر مومنناں کارن ہندی رحمت بے پرواہی
 سنگل مار چلان کرے اوگنہاراں تائیں
 جلد سوال کرے سرکارے پاک عیب یگانہ
 ڈھکاں جانڈیاں سرور سوہنا مور کیا ہے راہوں
 مل پیاسوہنے شعلے والا رحمت لایاں جھڑیاں
 بیشک ہوگ شفاعت ساوی وڈیاں اوگنہاراں
 دوزخ دے دروازے اپر عاصیاں ملک لیاون
 اس حالت وچہ حضرت ملی کارن امت پیاری
 امن سلامت شکر گزارن بچن جہنم ناروں
 راضی کرے پیارے تائیں خالق کر جہنم
 بیجا امت جنت اندر حکم کرے رب سا ہیں
 اوس شفاعت صالح لوکاں دے جسے ملن عالی
 اوہ سب ذکر کرے ہوئی وقت مناسب
 اتنا ہوگ لحاظ نبی و اخالق وی سرکاروں
 کتنیاں بدیاں تیں تھیں ہو یاں پاک خدا فرماو
 عمل سناے مشکل ہوں خوف الاہوں روی
 عیب صغیرے بولن اسدے دیون ملک گواہی
 دلوچہ کھے چاؤ ساں ہوئی قہر تدا میں
 اتنے جنت بخشے اسنوں رحمت جھڑیاں لایاں
 بدیاں اوپر پردہ پا کر بختے عزت عالی

جنت حکم ہو سی جدا سنوں بول سوال سناوے
اوہ جانے کا جنت مینوں ملیا بدیاں پاروں
اسے بدلے ہو زیاوہ کرم خدا فرما سی
بیشک امت احمد کارن ہو سی فضل بانال
راضی کرسی رب نبی نول بھی سب امت پیاری

پورا حق نہ ملیا مینوں بولے خوف نہ کھاوے
وٹے عیب تمام سناوے حکم ہو سی مگر اول
بہت زیاوہ راضی ہو کر اوہ جنت ول جاسی
تا فرماں کفائل وائم ووزخ ہوگ ٹکانا
جیونکر سورۃ والضحیٰ اندر آیت پاک اتاری

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

اور عنقریب خدا تجھے دے گا کہ تو راضی ہو جائے گا

یعنی جھب ویسی رب تینوں تیرا سر جنہارا
حکم ہو سی جا جنت اندر لے جا اہل ایمانال
سبز پوشاک نورانی پاوے پاک حبیب یگانہ
زینت تجب سواریاں ہوں سبھ زن مردان تائیں
سبھ اسوار براقتاں اپہ ہوں شوکت شانوں
حضرت ابو سعید اصحابی جنت ذکر سناوے
ہر درجہ اس قدر زیادہ کتیا مالک سایں
جنتی خلقت اگے گزری بھی سب ہوں عالی
پکر رہے وچہ جے سبھ خلائق داخل کینیاں جان
اسی ہزار غلام نورانی ہر ہر مومن تائیں
نیک زناں و آدم جنسوں ویسی رب گرامی
بھی جنت وچہ تینوں نورول خیر نبی فرمائی
میں ولایت اندر منعلیے اوہ شہر پیارا
دو شہراں وچہ جنتا پینڈا گنتی اندر آوے
جہ جنت وچہ داخل کرسی پاک خداوند عالی
پھر رب کرسی خلقت پیدا راوی خیر سناوے
جو مومن راضی رہے خدا پہ رزقوں تنگ پاروں

پھر تو اس دن راضی ہو میں یا مقبول غفارا
جلد براق سواری کرسی سرور دوہاں جہانال
ستر ہزار نشان نورانی ہوں پیش پر واختر
بہت خوشی وچہ مومن ہوں بولن حمد تائیں
نغم دلگیریاں دور ہو جاسن فضل خدار جمالوں
سو درجہ جے جنت اندر پاک نبی فرماوے
پکو درجہ کافی ہووے ساری خلقت تائیں
بھی اسوقت جو خلقت حاضر امر کنوں رب عالی
سبھ نول باغ مکارن نورانی وافر نظری آون
ستر حورال زیور کھیریاں بخشیاں برب سبائیں
حسن زیادہ حورال نالوں تابع امرت نامی
منعاشہرول جاہیہ تائیں جنتا پینڈا الجھالی
جاہیہ شام ولایت اندر سن دل میرے پیارا
اوہ تینو وچہ جنت ہوں صفت نہ کیتی جہاں
تھورا قدر آبادی ہو سی جنت و سن عالی
نال سبھ جنت بانال اندر نظر آبادی آوے
جنت اندر راضی راضی ہوں باہیہ شماروں

ایسے راضی ہوں اوتھے جو منگن سو پاؤں
طوبی رکھنوں رب فرامی راوی خیرستانوں
جو ہر قسمال میوہ زیور جو ہر شہماں کھانا
حد جنت و چہ اہل ایمانان باغ بہاراں پیاں
خدمت اند ملک نورانی حورال تابعداراں
ظاہر حکم بیان سنایا شاہ بدینے والے
جے میں دساں حال اپنا نڈا خبری فرماوے
لکھ عبادت والے ہوں صاحب علم صفائی
بھی فرمایا اصحاباں نول سو ہنٹے شملے والے
جیونکر اس وچہ فضل الہوں رحمت ٹھا کھال مارے
جے اوہ ہیں خبر دساں ساری نعمت جنت عالی
کافر نافرماناں تاہیں خوشی دلاں وچہ آوے
سو حصہ حد رحمت نازل کرسی رب جہانان
اے پر اوہ سبھ رحمت ہو سی کارن تابعداراں
اہل ایمانان پاک امیداں ثابت خیرت آتوں
جو ہیں امید دلا نو چہ رکھن رحمت فضل غفاروں
ذکر کرن اک مومن عاصی جدوں بلایا جاسی
شامت عملوں حد رب اسنوں ووزخ طرف چلانے
پک امید میرے دل اندر فضل کرم کھتیں آہی
حکم ہووے اس موڑ لیا و جنت اندر جاوے
ہر اک نول ایہ ورجہ ملی راوی خیر سناوے
جے بد عملوں کرے نہ تو بہ بدعت شرک نہ چھوڑ
ظلمہ کما کرے امیداں جنت اندر جانا
سرو کو با جو ہیں کٹے کوئی جے سوز و رگٹا
حکم رہا نا خوف نہ رکھن چھوڑن تابعداری

قرب حضوروں جاسے نودوں دور کیتے جان
سب کچھ دیو محمدیاں نول جو حاجت فرماوں
خوش رکھنا ہر اہل ایمانان آوے حکم بانا
سب تکلیفان یاد نہ رہن جو دنیا وچہ آیاں
ادبوں جنت رکھ سنا میوے قسم ہر اہل
جو رہ پاس عذاب تمامی مینوں رہے کھالے
دہشت کنوں دیوانے ہوں وون ہوں آوے
شکر جنت رحمت والی کرن امید نہ کانی
جو ہیں اسانوں جنت اپنی رب کریم دکھالے
جمع و خیرے عام خزانے خالق وی کرکے
شکر ہر دل حرصاں ہوں کرم کنوں رب والی
سب کوئی جنت رحمت تاہیں پاک امید کھاوے
شاید سبھ اسیں جنت جاساں حرص ہو سی شیطانان
نیکان نال نہ ہوں برا بہ قول بد کرداراں
جیکر شرکوں بچکر جاسن فضل ہو سی رحمانوں
قہر نہ ہو سی اپتہ نہانڈے محل خطایاں پاروں
رب جبار تو انا اسنوں ووزخ حکم سنا سی
عذر نہیں کچھ او گنہاراں ادبوں عرض سناوے
بدیاں پاروں قہر نہ کرسی بخشنا راہی !
ساوے وریہ منگن آیا کوئی نہ حاجت پاوے
اہل ایمانان پاک امیداں رحمت پھیرا پائے
نافرمان خدا و رہو کر جنت حرصاں جوڑے
ایہ سبھ مکر امیداں خالی سن نول بار سچا نا
کچھ اسباب بنا یا لوڑے کوئی مراد نہ پاوے
امر میرا منظور نہ رکھن کہے رسول غفاری

جنت والیاں دلچسپ حرمیں اپنے دلوں بناؤں
 جسدا جنت اسدی طرفوں نافرمانی چانی
 جسٹوں پیش عدالت مولادوزخ حکم سناھے
 ہتھانہ چوہہ پتھکر طیاں مارن پکڑے جلاں کر اوں
 کیوں نہیں اپنے گھر وچہ آگے شونخ طبیعت
 ختم عدالت حکم قرآنوں امر کرے رب باری
 اسی صفال محمدی امت روز قیامت ہوں
 ویکھن شان جمال محمدی توے نافرماناں
 ہے افسوس قبول نہ کیتا حکم رسول الہی
 عاصیاں اوکھناراں کارن حکم سنا یا جاھے
 سو حصہ رحمت دانک دن کھل جاوسی دروازہ
 جوہیں پیار یوسف دا ہو یا مل کرہ بابل تائیں
 کہن سفیر جس دم ہو سی حضرت دی سواری
 رفرف دی سواری ہو سی سرور عالم تائیں
 حسن حسین شہزادیاں تائیں سوہنے شہزادیاں
 پیار بچی وے کارن مولاراگ حلال کر یسی
 تا اوہ وحدت حمد الہی ہو تر بانی بولن
 امت اندر سرور سوہنا چکے پسند نورانی
 جانورانی جنت وچون آون نورانی ال
 سوہنے راگ سناون نورانی حسن سنگار دکھاون
 اٹھو دروازے جنت واسے ترمیت حد نہ کانی
 ہر دروازے لولی رحمت فضیول جلا آون آون
 جس جس لائق مومن ہوں ٹکٹ من سرکاروں
 جس دن جنت داخل ہوں حضرت ختم رسولال
 جیدا جیدا ہر مومن کارن باغ مکان دلاون

کوئی خدا نہیں زور دھگانے جنت اندراون
 بچت تماشہ نیرے جانو دور نہیں گل کانی
 کیا سچی جس پاروں آپے جنت وچہ ڈر جاھے
 بندی خانہ عاصری ہوھے کوئی نہ عذر لیاون
 ایہ شیطان دلیری وے کر گئی ہزاراں گاسے
 ہرگز اسیں نہ جنت ولسیاں باہوں تالیاری
 مشرق مشرب تیک درازی ہو اسوار کھلوں
 آئیں مار بہوشی تر طرفن نکل نہ جاسن جاناں
 اوہ زوون منظور نہ ہو سی رب نول بے پروا
 جس دانام محمد احمد اوہ سب جنت جاوے
 جوہیں پیار خداوند کرسی نہیں شمار اندازہ
 ستر حصے دودھ اس نالوں پیار کرگ رب ساہیں
 سجے کھپے مگر نوشتہ وے سوہنی زنج پیار دی
 سبھ کوئی ویکھ ہوون قربانی بولن حمد ثناہیں
 اسرافیل داود نبی نول ہو سی سجانی
 بولوراگ شہا بہاد بولن اذن خداوند وسی
 لذت شوقوں سفنے واسے نال محبت ڈولن
 گل منہ پیر ویکھن اولوں کھی سبھ ملک آسمانی
 سرکمپہ سایہ چھتر بناون خدمت شاہ ابراہاں
 استقبالوں ملک نورانی خدمت اندراون
 چالی سالان رستہ چوڑا ہر دروازہ بھانی
 پڑھ لسم اللہ کھولن حضرت ملک سلام سنان
 نورال ملک نمای ہوں حرمت حضرت پارل
 ساکت اصحاباں دوست پاراں ہر مومن مقبول
 کل جنت پرھا نظر ہوں امر جوہیں فسرناون

جیوں جیوں درجے لائق ہوں پاؤں قرب حضور
 دود و جوڑے کنگن ملن صفت نہ کہتی جاوے
 ٹھنڈیاں چھاواں باغیاں اندر نہراں جاری ہو یاں
 ہتھانہ چہ پیالے نوروں شربت شہد پلاون
 ہر قسمیاں مٹھائیاں شیریں ہر قسمیاں اسواری
 ستر قسماں ہر رکھ اوپر میوے خیر سناون
 جیس ڈالی مٹھیں میوہ ٹورن کدی نہ ہو سی خالی
 بکو موہم جنت اندر میوے پھل پہا راں
 وقت ضعیفی کدی نہ ہو سی تا کجہہ اثر بیاری
 ستر حوراں ہر ہر مومن کارن فضل حضوروں
 رب فرماوے جنت نعمت کچہ نہیں خیر تسالوں
 مومن جس رکھ دیول دیکھیں ادبوں عرض سناوے
 گوشت ہر ہر جانور اندے جو دل چاہے کھاون
 ہانڈی دھرن پکاون کارن حاجت ہو گنہ کوئی
 نون مصالحہ وزن برابر لذت باہجہ شماروں
 دنیا اندر دوست یاراں جو ہیں محبت آہی
 موے جو ہوں ویکھ جدانی مشرق مغرب تہیں

ہر نون ملن کارن نورانی حضرت دی منظور
 دہ دہ چھاپاں مٹھیں چمکن راوی خیر سناوے
 ہار سنگار لگا کر حوراں خدمت و چہ کھلو یاں
 خوش رخساراں حسن جہانندے طبق زمین ہلاون
 ہر ہر گوشت جانور اندے خوشبو لذت پیاری
 ہر ہر میوہ کھاون مومن ستر لذت ناں پاون
 جلد برابر میوے ہوں امر کنوں رب عالی
 وقت جوانی صورت یوسف مومن تابعداراں
 کئی ہزار غلام تے خادم اندر تابعداری
 سوہنے رنگ محل شہانے تخت عجب نوروں
 کون بیان حساب سناوے کیا توفیق اسالوں
 ہر میوہ و چہ خدمت حاضر جو صاحب فرماوے
 جس کارن فرماون بناون او کر حاضر آون
 قدرت کنوں پکایا ہو یا گوشت ہو سی سوئی
 دوست دوست خدائے ہوں کھیلن خوشی پیاروں
 جنت اندر جہانہ کر سی بخشہارا الہی
 ہر طالب ہر دوست ملن فضل کنوں ب سائیں

بیان عرض کردن ابوالدرداء صحاب رضی اللہ تعالیٰ
 پیش حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ہلکن رو کر عرض سناوے عالم سے سردارا
 یا نبی اللہ روز حشر سے ملساں کویں تسالوں
 امت سے بخشاؤں کارن و چہ بار کھلو ساں
 یا اسیں پاس ترانہ و ہوساں لو کال عمل تلائے

ابو ذر و اصحاب نبی و اصحاب دین پیارا
 باہجہ زیارت و چہ حیاتی نہیں آرام اسالوں
 حضرت کہیا اسیں اسویلے پاس خدائے ہوساں
 یا اسیں نبوساں کو تر اوپر شربت سر و پلائے

یا ایسی ہی دوزخ پر ہوساں منگدے کھلے دعائیں
ایسے نکر اصحاب نبی دارو کر ہو یا مینا نا
کس نول تسال بر ابر در جب پنے اوں نکاتے

نہیں تاں وچہ فردوس معلیٰ اللہیں ساڈے تائیں
وچہ فردوس لتاڈے باہجوں کس نول حکم بانا
خوش فرمان سنایا اسنوں دوست پاکے پانے

الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

ہر آدمی اس کے ساتھ ہے جس کو وہ دوست رکھتا ہے

یعنی جس دی خاص محبت ہوگی کسے تائیں
نیکادوست ساڈے نیکانڈے بخشش رحمت پائیں
سچ محبت تالعداری ساڈی ہوگی جنہا نول
نول کیوں جدا ساڈے ہو سیں کہے رسول بانا
کرن روایت جنت دیکر پاک خداوند قاضی
پیدا کھانا مومناں کارن امر خدا سبحانی
اس مٹھیں پچھے جو دل چاہے نعمت جنت والی
منگو جے کچھ حاجت باقی امر ہووے سرکاروں
سورجہ جنت فرماون ابو سعید تباوے
پکو درجہ کافی ہووے کارن خلقت ساری
مشیت نمونہ وسال نینوں راوی ذکر سنا یا
روندار کھہشتی نالوں ڈالی تور لیا یا
خوشبو شیریں اس مسواکوں لذت باہجہ شماروں
جد مسواک مبارک پکڑن ہجوں ہون جاری
پتر کھ جنت سے نالوں جو سن نبی لیا نڈے
پک ذرہ انہاں پترال نالوں مکھی ہو یا نصیبہ
اس جنت دی شاہی ملی سرور عالم تائیں
رات مسراج نبی سرور نول جدول حضور بلا یا
اس وچہ ہوگی تساڈی امت کرن جو تالعداری

اس مٹھیں جدا نہ کر سی اسنوں پاک خداوند مسابیں
بریاں دوست ساڈے تنہا نڈے دوزخ اندر جا من
جدا نہ کر سی ساڈے ساڈھوں رب کریم تنہا نول
ہوگی اساڈی امت کارن ساڈے پاس نکاتا
امت سے حبیب نبی نول ایسا کر سی راضی
حاضر کرن محمدیاں نول گوشت دی مہمانی
بھٹھن کارن تخت نورانی کر سیاں پالو پالی
سبہ کسین اسیں راضی راضی رحمت باہجہ شماروں
جے سب خلقت ہکر رہے وچہ داخل کیتی جگے
باہجہ حسابوں لذت شیریں ہر ہر نعمت پیاری
جنت مٹھیں جد حضرت آدم دنیا اوپر آ گیا
اوہ مسواک خلیفہ صاحب نال پیار بنا یا
کدے آرام نصیب ہو یا اوں جدانی پاروں
ہر سوئے مٹھا سیاں نالوں اوہ مسواک پیاری
جو خوبی پترال وچہ آہی راوی خیر سنانڈے
اس سے اثر وں ہو یا خطا ہر شیریں شہد عجیبہ
راضی کرے پیارے تائیں کریم کنوں سیارے
جنت باغ مکان نورانی سارا سیر کر ایا
جبرائیل بیان سناوے امر کنوں رب باری

سبھ گھر جبرائیل دکھائے ہر اصحاباں یاراں
 اپنا گھر سردار نبی نول حبس راہیل دکھایا
 ابو ہریرہ ابو امامہ ہور اصحاب گرامی با
 موتی کنوں نبی سے کارن تینو عجیب نورانی
 چار ہزار اسنوں دروازہ راوی خبر سناوے
 ہر دروازہ زینت بھر یاہتم سنہری نوروں
 اس وچہ تخت نورانی اہر ہوگ رسوں سہارا
 طوبی رکھو نبی سے گھر وچہ میں کیا صفت ویاں
 جو ہر قسمیاں رنگ عجائب کیتے رب گرامی
 ہر ہر قسمیاں میوے اس پر امر کنوں رب عالی
 پھل عجائب ہر ہر قسمیاں خوشبو باہجہ حسابوں
 اوہ کوئی کلی مرادال پاسن کرن جو تا بعداری
 اوہ طوبی ہر گھر پر حاضر امر کنوں رب سائیں
 قسم سنہری اوہ رکھ طوبی راوی خبر سناوے
 اس دیاں پھلاں وچوں نکلن ہر ہر قسم پوشاکاں
 بھی ہر اسدیاں پھلاں وچوں زیور باہر آون
 اوہ رکھ حضرت سے گھر لایا آپ جناب الہی !
 ہر ہر قسمیاں مدھ اسدے کھتیں شیریں نہراں جاری
 سب جنت وچہ شاہی درجہ کورہ عالم تائیں
 حضرت حسن حسین دلی نول کل مرواں سرداری
 سبھ کھتیں اونی اہوگ جو موکن اتنا جنت پائے
 صابرم و لکیریاں والے پاون نشان امیراں
 صبروں شکرول عالی درجے پاون ساہتہ اصحاباں
 ہلکن ایہ فرماں سنایا خاص حبیب الہی
 اس موکن پر رب تعالیٰ اتنا پیار کماوے

جو گھر وکھیں راضی ہوون حضرت شاہ ابراہاں
 سبہ اصحاباں تائیں سرور اپنا عال سنایا
 سن کر خبر نبی سرور کھتیں کرن بیان تمناں
 سب جنت وچہ عالی درجہ امر کنوں سبحانی
 پاک جمال برابر دیکھے جس طرفوں کوئی آوے
 جنت اندر چانن اسد روشن دسے نوروں
 ہر دل خوشیاں کھٹھاٹھاں مارن کھن جہوں سہارا
 ہر گھر ساہے جنت اندر اس کھتیں ہوون چھاووں
 اس دیاں سوہنیاں ڈالیاں اہر آون نظر تمناں
 ہر گھر اسدے ڈال نورانی کوئی مکان نہ خالی
 علیا ساہتہ رسول جہاننوں رحمت فضل جنابوں
 تخت نہیں سلیمان نبی واجیہ جنت پیاری
 جیونکر سورج سر پر حاضر ہر ملکیں ہر جاہیں
 ہر ہر گھر وچہ ڈالی اسدی بے حد خوشی دکھائے
 وزن برابر قد برابر کارن موکن پاکاں
 کنگن کڑیاں موتی جڑیاں چمکن چانن لاون
 ہر ہر نعمت اس کھتیں جائزہ فضلوں بے پرواہی
 خوشبو شیریں باہجہ حسابوں اندر جنت ساری
 ساہے وعدے پورے کرے پاک خداوند سہارا
 زناں تمناں اپر شاہی جنت خاتوں پیاری
 وہ حصے ودھائیں دنیا کھتیں خبر حدیث سناوے
 تنگی حالوں شکر جو کرے بدن دولے لیراں
 غم تنگیاں کسے یاد نہ رہن رحمت باہجہ حساباں
 وہ سوائت ننت پڑھ سونا جس فی عبادت آہی
 جو ہیں پیار دوست ملداناں پیار پلاوے

سہ اصحاباں پیش نبی سے ادب کلام سنائی
 سب نول خوش زمان سنایا پاک حبیب غفاری
 وہ سے آیت مال برابر پائے اجرہ نوالوں
 کرن روایت جدو چہ جنت جاسن شاپا ابراروں
 شامت بد عملاندی پاروں قید نما میں پاوں
 ہکتا نول جہنم لیاوں نپڑے دوزخ کھائیں
 عرض کریں مالک اگے جس دوزخ سرداری
 ہے افسوس جو غفلت اندر فکر نہ رہیا گناہوں
 دوزخ بھائیں دیکھ اسانوں غم دیان بیان کھائیں
 کون کوئی نہیں کسی امت مالک کے انہا نول
 آکھن و مہشت خوف عذاباں سوہنا نام بھلایا
 جس دا جبرائیل فرشتے اگوں گھوڑا پھسڑیا
 مالک آکھے ہن اسانوں آگ کی خبر تسمی
 تا بھرو کر آہن مارن سن کر نام پیارا
 جا جنت و چہ قدم مبارک پایا نبی پیارے
 دوزخ و چوں جنت اندر کون پیغام لیجاھے
 کون روایت دوزخ اندر کار جہاندی ہونی
 جس نول پکڑن بالین وانگول دوزخو چہ گاوں
 جس دم پکڑن ملک انہا نول ترفن مارن آہیں
 کرن روایت دوزخ اندر پوسن جہول نیانے
 کہن فرشتہ دوزخ تائیں کیوں نہیں انہاں جہاندا
 نت پناہ سنگد سے من ریدی میرے سخت عذابوں
 خبروں شاموں بعد جو مومن پڑھے سنت ستواری
 ہر دنیاوی باتوں اول پڑھتا اسدے تائیں
 دوزخ سخت عذاباں کولوں رب کریم بچاھے

ہر دن اتنا پڑھ کر سونا سب دی عبادت آہی
 سورۃ الہام جد مومن ختم کرے یک والی
 اوہ درجہ اس مومن کارن ملنی فیض جنابوں
 بانی دوزخو چہ رہ جاسن عامی لکھ ہزاراں
 اوہ بھی امت و چوں ہوسن کافر کہے نہ جاولن
 دیکھ جنہم تھم تھم کنبن رور و مارن آہیں
 دیکھ کہہ مہلت اسیں نما نے زویواں ہکواری
 پر تقصیر اسیں سبھ جھوٹے پاک جناب الہوں
 دل چاہے راج ماراں آہیں کیوں چلے یہ سائیں
 کوئی نہ رہی ہوش ٹکانے دوزخ دیکھ تہا نول
 جس نول رات سراج خدا نے کر سوار بلا یا
 دوزخ نول سے کل رسولان جس وا کلمہ پڑھیا
 اوہ سردار حبیب محمد احمد شان گرامی
 اسیں بھی امت ہا جز تیری ملی احمد سردار
 رہ گئے اسیں عذاباں کارن اوگتہار بچارے
 دوزخ و چہ نساوی امت کون بیان سناھے
 دل سے و چہ انہا نول تائیں رگم نہ ہرگز کوئی
 جیونگر حکم ہوسے سرکاروں ہرگز فرق نہ پاوں
 او سے حال نما نیاں تائیں سنت دس و چہ بھائیں
 دوزخ دور انہاں تھیں ہوسی موجب حکم رہانے
 دوزخ کہے لحاظ محمدی نہیں اتار یا جہاندا
 نہیں انہا نولے ساڑن کلمیوں حکم جنابوں
 دوزخ کیوں عذاب انہاں نول دسی باری
 اللہم اجدنی من النار مشکونت دعائیں
 بچکر مرن جو بدعت شرکوں اس پر کریم کماھے

کرن روایت عامنی ہوں دوزخ و چہ ہزاراں
 لکڑی وانگوں بدن انہاں آتش دوزخ ساٹے
 احمد احمد کرن پکاراں تڑفن دور بخانے
 سیاں کو ہاں تک شور و ہاں دا دور آوازہ آو
 اولوں سر سجدے و چہ رکھن بولن حمد بانے
 اسدے پاروں فضل تیریدی بڑی امیدہا توں
 جلد پہنچاؤ خیر انہا ندی سرور عالم تائیں
 دوزخ و چہ عذاب جو ہوں دیوے رب تیاہیں
 سب اٹھو میں بیت بلا میں ساٹن و ڈھو ڈھو کھاؤن
 حضرت ابن عباس بتاؤے رضی اللہ تعالیٰ
 نظر کریم دی عاصیاں کارن اللہ کریم کما سی
 جا کر و چہ محمدیاں یوں کو یں عذاب سزائیں
 جس دم جا کر و جی مقرب دوزخ پاس کھلوی
 نہر مقام اندر کس کارن قدم مبارک پایا
 کیونکر حال محمدیاں سے اندر نار عذاباں
 جلدی حیرا سئل و جی نول پہ وہ کھول دکھاؤے
 دوزخیاں نول نظری آؤے جدول جمال نولنی
 دل و چہ کرن امید نامی رحمت فضل غفاروں
 پچھن حضرت مالک پاسوں اسدا حال نامی
 ایہ ہے حیرا سئل فرشتہ سید کل ملکاں دا
 ایہہ رسول گرامی اگے قرب حضوری والا
 مالک کھتیں کن نام نبی داروون دور بخانے
 تسبیں پہنچاؤ ساڈیاں خیراں پیش رسول سہارے
 جاپیٹھے و چہ جنت باغاں سوہنے شملے واسے
 کوسے ہو گئے بدن اسلے بولن مہر طرکین بجاہیں

مسیحہ پر سب دوزخ چاہیں ہے و چہ انگیراں
 منہ تک اھیاں و چوں باہر نکلن اگ آوانے
 جو یں کڑا ہی دیو چہ واسے ہر دم سڑن تمانے
 ایہ کیوں روون ملکاں تائیں پاک خدا فرماؤے
 ایہ سب لوگ محمدی امت او گنہار تمانے
 رحم کنندہ شرم کنندہ امر کرے ملکاں نول
 نہیں انہا ندی خبر نبی نول امر کرے رب ساییں
 سیاں کو ہاں تک دور آوانے کڑکین مہر طرکین بجاہیں
 ہر مل سخت عذاب زیادہ کدے آرام نہ پاؤن
 حضرت نول کچہ خبر نہ ہو سی دوزخیاں واحالا
 حضرت حیرا سئل و جی نول ایہہ فرمان سنا سی
 سبھ کچہ جانے و کھین کارن امر کرے رب ساییں
 کر تنظیم دار و غنہ مالک اولوں حاضر ہو سی
 حیرا سئل بیان سناسی و کھین کارن آئیا
 مالک آکھے مارن آہیں سڑنے حال خراباں
 و کھین کارن دوزخ اندر جدا وہ تھجانی پاؤے
 ہو قربانی سبحان اللہ بولن ذکر زبانی
 شاید اسال نکالن آیا سخت جہنم ناروں
 ایہ ہے کون جو صاحب حرمت عزت شان گرامی
 کل نبیاں دل بدمی طرفوں ایہہ پیغام پہنچا ندا
 خدمت پاک نبی دی اندر خوش منظوری والا
 حیرا سئل اگے سب رو کر کرن سوال تمانے
 کیوں ارج یاد نہ ہے تسالوں قیدی او گنہارے
 سچے وعدے والیاں باہجوں سالوں کون سمہالے
 سڑ سڑ جاناں نکلن تائیں رو رو مارن آہیں

اگر لکھو اسٹوریوں خبریں یا سرواڑ پیارے
 شفقت کرو غریبوں کا رن کرو سوال جنابوں
 دیکھو حوالا قیدیوں والا حبس اسرائیل متامی
 کیونکر حال محمدیوں واپاک خدا فرمائی
 سبہ نسائے معلوم جیونکر سڑے وچہ عذاباں سارے
 وحی کہے تیشیں کبھی کبھہ جانو جیونکر عرضاں کرے
 تا پھر جبرائیل وحی نول امر کرے رب سائیں
 تاجو کرن شفاعت جلدی حضرت شاہ ابراہاں
 دوزخ وچہ عذاب جو ہوسن بخشے رب پناہیں
 ابو ہریرہ کرن روایت جو میں نبی فرمایا
 سب کہے اچ ہیں سجد کھا سناں ترک نماز نولے
 جو دنیا باتاں مسجد اندر کرے خوف کھاوں
 سکر جو دل حاضر کر کے تو بے دل آوے
 جیگر منہ تھقیں تا نب ہو کے مڑے نہیں اس کاوں
 دوزخ وچہ عذاب جو ہوسن امر کنوں رب سائیں
 سال چھما ہیں ہفتہ ساعت ہر ہر قدر عمالان
 کتناں تا ہیں وچہ عذاباں گذریں سال ہزاراں
 تو یہ باہجہ گئے دنیا تھقیں سخت سزا میں پاوں
 یار حمان رحیم کریم رو رو کرن آوازہ
 تا پھر جبرائیلے تا ہیں حکم خدا فرمائی
 ابن عباس کہیا حبیب اولوں کے وفان گرامی
 طوبی رکھوی چھاویں ہوسن بیٹھے نبی پیارے
 چار ہزارا سنوں دروازہ منتم سنہری نوروں
 اس وچہ سخت نورانی اپر ہوگ رسول پیارا
 جبرائیل سلامی ہوئی پیش رسول عفتاری

اسیں بھی عاجز امت تیری بے سواو گنہارے
 اگر نظر مبارک پاؤے نجات عذابوں
 ادبوں جا کر سجدہ کرسی وچہ دربار گرامی
 دن دی کچہ حاجت ناپیں وحی سوال سنائی
 امر ہوئی کیا حاجت منگدے اوہ گنہگار بیچارے
 پنچن عرض سلام اسٹوری پاس نبی سرور دے
 جا کر دسو حال انہاں سرواڑ عالم تا ہیں
 نئے نجات عذاباں وچوں مومن او گنہاراں
 سب وڈاں کھاوں آوے زہروں مچھڑکن بھائیوں
 جبرائیل کہیگا اس نول نول کس کارن آیا
 ترک زکوٰۃ شراب جو پیوں لین بیاج موکاے
 ایہ سب تو ماں پیٹ میرے وچہ تھروں قابو آوں
 پاک ہووں سب دفتر حکم قرآن سارے
 اس وابدلہ لبین اسنوں سخت جہنم ناروں
 جتنا قدر گناہ تقصیراں بدلہ عمل سزا میں
 کتناں تا ہیں دوزخ اندر گذریں وہ سے سال
 لے پر اوہ بچھ مومن ہوسن ٹولے او گنہاراں
 لگراں نہیں امیدوں عالی جد کرد باہر آوں
 رحمت والیا واحد سائیاں رب غریب نوازا
 حال امت و حضرت اگے جلد سنا پا جاوے
 جلد نبی سرور دے اگے ہوئی آن سلامی
 موتی فتم نورانی تنبور صحت کھا کھاں مارے
 سجدہ جنتیاں تھقیں عالی درجہ نظری آوے ڈول
 ہر طرفوں دیکھیں کارن بندہ ہوگ نظارا
 دوزخ اندر بہت سٹوری امت او گنہاراں

دیکھ آیا میں وچہ غذا باں جیونکر حال انہا ندا
 جیل سڑے آسے بھرے کرے یاوتسا نول
 سکر حال نبی سرور نول ہجوں ہوسن جاری
 تو بہ باہجوں موسے جو آہے پکڑے دوزخ تاراں
 رور واسدن کرن آواز ال امت دیاسا پاں
 یا سردار امت تیری ڈاڈی عاجز ہونی
 دو فرقے اس امت وچوں جدا نکالے جاون
 مال حرام جو رشوت کھاون شکل ہوسن خنزیریاں
 قاضی مفتی کل نابینے سخت سزا میں پاون
 جو کرن غرور عبادت اندر غیر پزندہ کر دے
 جو لوکاں تائیں وویظ نصیحت نیکی حکم سناون
 انہاں سینے پر جھینٹا لٹکن گندا لہو جاری
 جو ہمسایاں ہو جیواناں ناسحق دکھ پہنچا وون
 جو حاکماں اگے چغلیاں مارن جھپو کپانی بجاسی
 جو زناہ تماشا مال او اولن یاد نہ حق رہا ناں
 جو کرن تکبر ملن تہا نولن جاے دوزخ بھائیوں
 ذکر کرن وچہ دوزخ ہوسن مومن باہجہ حسایاں
 جبرائیل سناسی جسدم رو کر حال قنابی
 بے افسوس پکارن ساڈے حضرت خبر نہ کوئی
 سکر شفقت دروول حضرت ہجوں باہرا سن
 امر ہو سی سر چا سجدے تھیں یا محبوب پیارا
 کہہ تاراں غذا باں عاصی امت عاجز ہونی
 بھی ساوا کہو سلام علیکم امت اپنی تائیں
 بدعت شرک جنہاں نہیں کیتا پچن جنہم تاروں
 تا پھر جلدی عاصیاں کارن ملی نبی غفاری

سہر طرفوں اگ البینہ سب نول پیاجلا ندا
 جلد سوال کرو سکر کالے جلدی ملو انہا نول
 ماہیو کھتیں وودھ حضرت تائیں بیشک امت پیاری
 احمد احمد کرن پکاراں وچہ عذاب ہزاراں
 سخت خطا میں ساڈے تائیں دوزخ وچہ لیا یاں
 باہجہ تساں کھتیں او گنہگاراں حال نہ رہ گیا کوئی
 چغلاں نول وچہ دوزخ ڈالن بانڈر شک بنیاون
 جو لین بیاج تلے سر انہاں ٹنگاں اتالی سریریاں
 جو باہر حکم قرآن حدیثوں لے حکم سناون
 اور سب گونگے بولے ہوسن اندر روز محشر دے
 منع کرن بر یا میوں سمجھ نول آپ عمل کھاون
 بد بو سخت انہاں کھتیں آہے وچہ عذاب خواری
 سمجھنا نہ تھہر کھتیں سخت سزا میں پاون
 آتش سولیاں اپر تہاں نول حکم خدا فرما سی
 سمجھ کھتیں مندے گندے ہوسن سخت عذاب ٹنگا نا
 سخت عذابوں بھانڈر بھڑکن بکڑے قہر لہوں
 یاد کرن سرور نبی نول اندر سخت غذا باں
 ایہ کچھ کہن تمام نما نے یا سرور گرامی
 جیونکر بھائیوں بلدیباں اندر اسماں خواری ہونی
 جلد کہن لبیک یا امتی سجدے اندر آسن
 بول سوال نبی سرور لاکھے سر جنہارا
 لے جا جنت امر سناوے بخشنا را سونی
 پس ہو یاں ہن ختم سزا میں پاون جنت جاگیں
 بخشی اسماں تساڈے پاروں امر ہو سی سروروں
 ڈبڈا لڑکارو کر دوسے جیونکر مال پیار ہی

جس دم دوزخ سے ول آن ختم رسول گرامی
 امر سناون دوزخ وادری جلدی کھولیا جاوے
 کر فریادوں حال دکھاون عامی در در نجانے
 یک زانو تک یک سینے تک سر سے ہون تاروں
 جلدی حکم ہوئے سرکاروں باہر ملک لیاون
 نہر درخت تلے یک جاری چھاویں آن کھلاون
 پل وچہ بدن آسودہ ہوون ملن پوشاکاں نوری
 ہر اک نول اسواری طسی جد جنت وچہ جاسن
 مینوسے کھاون موج اداون مانن ٹھنڈیاں چھاویں
 پھر کچھ مدت کچھے کہسی پاک جنابت ربانی
 باقی اچھے عذاباں اندر سر سے لوگ ہزاراں
 جلدی لوگ سلامی ہون وچہ دربار محمدی
 دروں پیش نبی سے بولن ہو کر بیت نمانے
 جلدیل ترشن آتش اندر شور پکار سناون
 سیک یا امتی بولن حضرت جلدی اٹھ کھلون
 رحمت بھریا رحمت عالم عرض حضور کر لسی
 خدمت وچہ بلا ملک ہون امر کرے رب عالی
 لاکھ کوناں تک دوزخ ڈونگھا سخت اندھیر پی
 جنتیاں نول حضرت آکھن رحمت خوش سمجھاو
 جو امر تیرے مکتیں باہر آئے امر سے رب سائیں
 جو امر قرآنوں منکر آئے شکل بدیاں سر بہون
 گانا کار لو سے کھونڈی ڈھولک جنہاں پیاری
 سننے والیوں سچ کر جاناو قدر کچھا نو بھلائی
 جو دو بانڈیاں رسماں ریتیاں ترک کرسی کوئی
 جس نے منہ مکتیں کلمہ پڑھیا رکھیا ترک عقیدہ

ادبول اٹھ دار و نمہ مالک ہو سی آن سلامی
 کھول دیسی دروازہ مالک ذرا دیر نہ لاوے
 ساڈی طرف خیال نہ کیتا یا مقبول رہا نہ
 یک گردن تک آتش اندر سامت عمداں پالو
 دور کرن ہتھکڑیاں سنگل حاضر کیتے جاون
 رحمت پانی نال نہاون دوزخ سار اتارن
 جنت اندر پاس نبی سے پاون قرب حضور
 کر سیاں تخت مکان نورانی حوراں باہر آسن
 ماہو مکتیں و دھ پیار کرسی سوہنا نبی سچاواں
 خبر کر و محبوب میرے نول امت در در نجانے
 جا کر و مکتیں حال غریباں لین نمانیاں ساراں
 جو یں پیغام سنا سن ادبول طاقت نہیں قلم می
 وچہ عذاب تساڈی امت حال خداوند جانے
 احمد سوہنا پرنج شتانی دور آوانے جاون
 ایسا رحم سے وچہ کرن سنجوں جاری ہون
 رحمت کنوں خداوند عالم حکم شتانی ویسی
 جھب جھب بھاو جلد نکالو امت حضرت والی
 پتے بتاون کدھ لیاون جلدی ملک الہی
 جیوں جیوں دن ملکاں آکھن جلدی نال نکالو
 جو بدعت متراں کرے آئے کہے ساتھ لیجاویں
 بدعت پاروں بدلی صورت ساتھ کفاراں ہون
 قسم خدا ایر رسم کفاراں منکر تا بعداری
 قدر نبی واپکڑن باہجوں ہو امید نہ کافی
 اُسے دین قبول نہ کیتا ختم عدالت ہوئی
 امروں منکر خاص منافق دشمن رب نبی وا

دور ایمانوں دوزخ اندر سطرعی فہر الہوں
 امر حدیث نہ بھانے جسوں فہروں پے پڑی
 جو سکر کرن محول مزاحاں دن والیاں تہایں
 جو ایتھے دن والیاں تہایں سخن بے ادبیاں
 ہک آنکھیں اسیں کدی نہ چھوڑاں جو چالا دو پانڈا
 کرن محول قرآن نبی نول کسی جواب سناون
 آہو میاں نول اچ نبیاں مسلے دن والا
 راہ توحید قرآن حدیثوں کتنے عذر لیاون

لیس صنی فرانس حضرت کدے تہ پکڑن باہوں
 دور ہوسن سبہ امت وچوں وچہ در بار آہی
 بھیل جاسن سبھ خوشیاں اسدن فہر کنوں رسالیں
 منہ نک کنال طرفوں دوزخ لائال باہر آون
 بے منظور اساوڈ تہایں جو کجہہ حال انہانڈا
 کافر کھو تدارن پوسن کدے نہ قابو آون
 باپ تیرا بھی دیکھیا ہو یا جو کجہہ اس و اچالا
 بدعت شرکاں روا جو رکھن مرشد پر بتاون

فتم خداوی فتم خداوی حکم قرآنوں آوے
 مشرک کارن بخشش تہایں پاک خدا فرماے

إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْزُبُ عَنْكَ بَهِرٌ وَلَا يَعْزُبُ

خدا شرک نہیں بچتے گا۔ اور اس کے سوائے

مَا دُونَ ذَلِكَ مِنْ لِبَاءٍ

جے چاہے گا۔ بخش دے گا۔

نہ بخشاں اسیں مشرک لوکاں کہے خداوند ساہیں
 بدعت رسال روا جو رکھن اہل ایمان سداون
 کرے جو عزت بدعتیا ندی رہبر پر بتا سہی
 مرشد مشرک بدعت والا لعنت لیک پرانی
 جو کوئی مومن مروا بنا صاحب غیرت ہووے
 ایتھے مشرک بدعتیا ندے جھڑے مکرے تہایں
 توبہ کرے بدعت شرکوں مومن اہل ایمانوں
 صحبت مشرک بدعتیا ندی نور ایمان و نجاتے
 بدعت شرکوں عام موڑن جو ضد چھوڑن تہایں

اس باہجوں اسیں جسوں چاہاں بخشاں اسے تہایں
 دوزخ اندر بدعتیاں دل حضرت نظر نہ پاون
 توبہ باہجہ ایمانوں خالی غرق جہنم چاسی
 شامت چنبر ٹکڑی جہالال وچھی لیراں کھاسی
 مھنے و نڈا مار تھارڈاں و پٹرا چھوڑ کھلووے
 لیس صنی جد نبی سناسی روئے پون تداہیں
 بدعت شرکاں غرق کراں فہر خدا رحمانوں
 جو اس مجلس کولوں بخشاں پار سلامت جاسے
 جس دن غرق جہنم ہوسن لگے خیر تداہیں

دوست مشرک بدعت والا دوزخ سا تھو لچا و

بہت نصیحت جویں مفسر خوب مثال سنا سے

بیان حکایت لوہلا

ذکر کرن جتنے پتن دریا بٹری جلدی آہی
 بیٹھا ایسی بٹری اندراک گنجا ہک کانا
 لکروں آگے گھوڑیاں والے بے تقصیر بچا سے
 جس دم بڑا چھوڑن لگے پور مسافر آیا
 اے پتھنا چڑھ جلدی کر کے لگا کہن مہا تانا
 اپنے دوست تائیں اس نے جلدی عرض سنائی
 فتم خداوی اس بٹری نہیں پار سلامت جانا
 لوہلا آکھے چڑھو نہ بٹری جینوں جان پیاری
 سبہ خفگی اس لوہے جھلی بٹری وچہ نہ پڑھیا
 امن سلامت خیریں بڑا وچہ دیا سے آیا
 نفع نہیاں چھپانن تائیں اصل شر پھنہا ندا
 گردن سوٹا بانڈر تائیں کاسے پکڑ لگا گیا
 پھل پئے گئی بٹری اندر دس نہ رہی مہانے
 گھوڑے پھے بار کولوں قابو رہیا نہ کوئی
 بڑا غرق تے اتنی خلقت نالے لے گیا کانا
 عجیب تما شہ ظاہر ہو یا آگے لوگ تمانی
 دوست آکھے لوہے تائیں بخش بے اوبی مینوں
 بہت سوال کیتا سب لوکاں بڑا تعجب سانوں
 کہن لگا کچھ عنایت جانال میں مسکین نہانا
 خوف پیادل میرے اندر ایہو قیاس اٹھایا
 جس مجلس وچہ ایہ تے ہوں شہرت لیا
 اپنی خوبی گنجا کانا بیشک ظاہر کر سکین

نیر سے دوروں نکلن کارن آن چڑھے برہمی
 کول انہانے بانڈر والا بیٹھا پکڑ لگا نا
 بھار بہا سمجھ مہانے بٹری وچہ کھلا سے
 لوہلا عاجز چھوڑے والا موہڑھے اوپر چا یا
 نظر پیا اس لوہے تائیں جس دم گنجا کانا
 اسیں نہ چڑھے اس بٹری وچہ لگا دین دوانی
 چڑھو شتانی لوک بلا دن جلدی کرے مہانا
 دوست اپنے غصے ہو یا نالے خلقت ساری
 کیتا کھول روانہ بڑا وچ مہانے پھڑیا
 حق تقدیر مقدر والا کیا اسباب بنا یا
 ہر جا عمل شرارت رکھن خاصہ ایہو تنہا ندا
 مارے چیک تے نچیا بانڈر شوخی اندر آ گیا
 جوئی تما شہ وچہ دریا سے کرو کھلایا کاسے
 بھار پیا اک طرفے زوروں بٹری موندی ہوئی
 لوہے کول نہانا ہو کر بیٹھا آن مہانا
 بہت محبت نال مہانا ہو یا پیش سلامی
 میں کچھ خفگی کر اسویلے باتال آکھیاں تینوں
 بڑا غرق ہو جاسی کیونکر معلوم ہو یا تسانوں
 جس دم نظری آیا مینوں بانڈر گنجا کانا
 ایہ بڑا انج غرق ہو جاسی امر مقدر آیا
 میں جاتا انج بٹری والے خیریں پار نہ جاون
 سا تھ انہانے لوک تمانی بے تقصیرے مرین

جان سلامت لیکر جاسی بخشتی یار مویا نہ
 اوہ سب پار سلامت جاوےں رید افضل بچاھے
 نہیں تال اپنی جان و نجاسن کچہ ہیں خوف مہانے
 و اطيعوا الرسول قراؤن آ یا حکم اسانوں
 بھی حضرت سرور نبی نول امر کرے رب سائیں
 تاپیں و رچہ در بار الہی سب و ابھار اٹھاواں
 بدعت شرکوں جو بیچ آون آکھے نبی پیارا
 بدعت شرکوں عرق کرسی و دوزخ قہر بانا
 جس مجلس و چہرہ ہر مشرک بدعت شرک سکھائے
 اوہ کوئی قہر عدلون جیسی جسٹوں رب بچاھی
 بہت وجہ سے جاہل مشرک دلپاں شکل بناون
 امر نبی و انبیر نہ رکھن منکر امر شرانوں
 کتنے لوگ ہوں تنہاں خادم جاہل بچاھیں بچاھی
 مسلم کرن جس دن حاضر ہوئی ختم رسولان
 سن لیسن سبھ لوگ آوازہ خالق دی سرکاروں
 جدا امر حدیثوں باہر آئے منکر امر شرانوں
 مشرک بدعت والیاں تاپیں لعنت نبی سناسی
 بدعت شرکوں بچے جے ہوسن لکھ لکھ اوگنہارے
 دوست مشرک بدعتیانے عرق ہوسن بیہ پرے
 اپنے تابعدار تاپیں ساختر سولے جاسی
 ہن کوئی راہ تو حید جوڑے بہتے دشمن ہوں
 مشرک بدعتیانہ ذرا ہر ہر شہر گراواں
 منہ کھتیں کلمہ کہن نبی و اول و چہ خوف نہ آے
 لکناں کہو نماز تا پہلوں جلد جواب سناون
 خودی تگر و چہ انہانے نت کرن و ڈیالی

کل مجالس نول لے جاسی ایہ گنجا ایہ کانا
 تالیج ہو کر بیٹھن ادبولوں جو ہیں ملاح فرماھے
 ایہو مثال قرآن حدیثوں حکم رسول ربانے
 حضرت وافرمان اٹھاؤ جو کچہ کہے تسانوں
 تابعداری پکڑو ساڑھی آکھو لوکاں تاپیں!
 بھی جنت و جہنم ساکھ لہجیاواں مورا کھتیں بخشاواں
 سب کھتیں اوگنہاراں کارن میں بخشاواں ہارا
 تابعداراں تے سلامت ہوئی یار مہسا تا
 ساری مجلس قہر الہوں ساکھ اسی قے جاھے
 لوٹے وانگن جو انہاں کولوں ڈیرا دور رکھاھی
 خادم کرن کراون سجدے بھنگاں چپک سکھاون
 خاص عبادت ربدی چھوڑن خالی دین ایمانوں
 مسلم ہوئی جس دن نازل ہو یا قہر الہی
 ساکھ نبی قے بہت جماعتاں اصحاباں مقبول
 حضرت نول جد رب فرماھے بہت محبت پاروں
 اوہ نہیں داخل امت تیری حکم ہوئی رحمانوں
 شرکوں سرفے و چہ انگیاراں لیسن مہنی قرسی
 جد کہ جنت داخل ہوسن حرمت نبی پیارے
 وقت شفاعت ہوسن مشرک جاگن و دوزخ پیرے
 جس پر حضرت نظر نہ کرن قہروں دوزخ پاری
 کتنے سخن بے ادب سناون ہونہ پزار کھلوون
 اپنی سرمنی کرن کراون یا نہ نبی سچا وال
 امر قبولن و اہل مشکل جو ہیں نبی فرماوے
 و ڈے بے ایمان نمازی کسے پسند نہ لیاون
 جیتھے ہن نماز سناون ہور کلام نہ کوئی

ایسی بات انہاں دے تائیں دوزخ وچہ لیجانا
 جے چوراں تائیں منع کرو جدو ایٹے قابو آون
 آکھ جواب کٹن ظلموں نشیں بھرونت دہانے
 اوٹھے چھٹ کے نشیں جے قہروں بنگر اوگنہار
 ایجھے تسال آرام دے اندر بہن نہ و تا کوئی
 تا پھر سب امت کھنیں چنگے ہو گئے چوری والے
 کرن روایت جسدم حضرت عاصی لوگ چھڑاں
 جو منہ کھنیں کلہ پڑے آسے کرے اپنا بھانا
 قید کرو انہاں دوزخ اندر حکم ہوئی و دگا ہوں
 ہن فرشتے ہن کہندے نشیں جو آپ تانوں
 جاتی تسال بیوہ ایہ گل ناکیتی منظوری
 تہ تک دوزخ اندر ہن مشرک ٹول کفاراں
 جس دم دوزخ وچوں حضرت بند یواں نکالے
 وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ جِو آکھیا جھبٹ لیاں تسائیں
 بھانویں کس دی امت ہوئی سرور پاک چھڑاں
 ہور بھی اس آیت وچہ مطلب جو کجھ کہے پیارا
 امت اسدی کارن مولا اتنا پیار کرسی
 نہ یور نہ نیت میوہ نعمت جو انہاں خواہش ہوئی
 ہور روایت ہن مفسرین توں میرے بھائی
 دنیا عقیقے دونوں چیزاں جسراں لیا یا
 یا سرور تسالے کارن بھنٹی رب محتاری
 دنیا خوشیاں جیکر چاہو یا محبوب گرامی
 شہرت پشیر چلن سبھندیال مشرق مغرب تائیں
 منگ پیار یا جو کجھ چاہیں لاڈ و کھلاں تنوں
 ظاہر دولت شان حکومت باطن زہر پیارے

رب نول نیرٹے وکھن تائیں چاور شان سنانا
 بھنٹے کارب اوگنہاراں مسدہ جلد سناون
 بے تقصیر ہزار اجائے تسال غریب مانے
 تا پھر عا جرت لوگ مانے دوہیں جہانیں ماہے
 اوٹھے سب کھنیں چنگے جنت لیکے بڑی عدالت
 وقت عدالت رونا پوسی اسے سرور و مکاے
 شرکوں پاک جو مومن ہوں بعد خلاصی پاں
 منکر امرئی دیاں تائیں ملی حکم رہا نا
 وٹے بھنٹے ہن انہاں دے کڑے دوزخ بھانوں
 اوہ منظور عذاب اسانوں قہر خدا رحمانوں
 موت نہ ہوگ ہمیشہ دوزخ بدلہ نیت پوری
 جہ تک سو پوں نکلیں تائیں گلے شتر قطاراں
 رونے کڑے رہن مکاے جھوٹے کلمے والے
 اسوچہ وعدہ ایو جو منگسیں کراں قبول نہاں
 بھنٹی اسان طفیل تسال ہی رب عالم فرماں
 کوئی نہ دیرنی کھنیں کرسی خالق سر جہاں
 طوبی رکھنوں رحمت فضلوں حکم خداوندی
 دنیا جلد محمدیاں نول دیر نہ ہووے کوئی
 قوم کفار کنیوں جد حضرت عم و لکیری پانی
 بد سلا موں رکھ کر اگے رب و حکم ہنچا یا
 آپ کرو منظور دوہاں کھنیں جیسے تسال پیاری
 پر بت سونا چاندی ہو کر ہر دم بہن سلامی
 نہ یور نہ نیت نعل جو اہر حاضر ہر جاہیں
 حضرت آکھیا دنیا فانی نام منظوری مینوں
 ایہ جاون افسوس مرادال آون ولس نکلے

یارِ راحت دنیا والی کیونکر کراں پیار سی
 دائم خوشیاں و لسیاں تینوں جلدی کرساں راضی
 امر ہو یا جد پیش جہانی رغبت ہو سی تینوں
 اسان نساٹے خوش رکھنے نول سونہا بارنگ لکایا
 جے تیس چاہو عیش جہانی رہنا نہیں نشانی
 جلد ب مسکیناں وادرجہ جنت وچہ دکھایا
 ویا منگن مسکیتی اندر عرصہ عمر سنگھاپی
 اتنا کھانا دیویں سانوں پڑھان نما نہ سوکھالی
 اتور طتی ترے دن حضرت رنج نہ کھایا کھانا
 کیا اوہ وعدے سکر حضرت صبر و دل بھارا کھایا
 اتنا نہ ہدی دے بے بے صبر و دل شکر و دل جہ یا
 کئی ہزاراں درم دنیا راں بال غنیمت آون
 ایسے طور اصحاب تمامی اندر فقر گزاراں
 وَ كَسُوْا فِیْ عَطِيْكَ دِیْ آیت نہراں صبر چاہاں
 جد جنت وچہ داخل ہون ہوگ آواز تداہیں
 سب کہیں کیا منگاں یارب نعمت کی نہ کافی
 صورت یوسف نال برابر جلوہ حسن جوانی
 ایہ وعدے سبہ پوسے کرسی خالق سر جہنارا
 کچھ بدت ٹھنیں بعد ملائک ہون پھر سلامی
 ہک نساڈی امت وچوں رہ گیا اوگنہارا
 حال دو ہایاں گر بیزاری سر و اوچہ انگیاراں
 میں بھی تیری امت وچوں پر تفسیر نہانا
 عیب قصورال میریاں تینوں ایسا دور کرایا
 سچے وعدے والیا حضرت جلدی آمل تینوں
 چار جہانز ہوئے گنہگارال علیا یار مویا ناں

جس وچہ تھوٹے روز گزاراں حاضر اجل تیری
 جنت شاہی محشر شاہی امر کیتا رب قاعنی
 عالی درجہ منتقیان وامنصب ہو سی کینوں
 رات معراج نبی نول جنت خوش و دبار دکھایا
 جنت عقیقے بہتر تینوں امر ہو یا سبحانی
 لذت عیشیاں دنیا ولول ول حضرت نے چاہا
 وچہ مسکیناں یارب سانوں اندر محشر اٹھاپی
 کد سے کد اپیں کھاون کھانا ذات مبارک عالی
 میں راضی اس وعدے اپہ آکھے نبی رہانا
 حضرت عائشہ صبر نبی وابد وفات سنایا
 چالی چالی دن کئی واری چولہا گرم نہ کریا
 اللہ وہیں نہ کھولن روزہ گھر بکدرم نہ لیاون
 صابہ کائل پر جہانز سے کونکر بہت باران
 گل محباں اس وعدے پر لذتال صبرل پاپاں
 منگوجے کچھہ ہے نساں حاجت راضی ہو یا ناہیں
 نبیا نوانگول عزت پاسن خبر کتا بول آئی
 ہر ہر مومن پاک جمالول روشن شمع نورانی
 سنے امت سچہ راضی کرسی سوہنا دوست پیار
 اولوں آکر عرض سنا سن پیش رسول گرامی
 ترے پیہ عذاباں اندر عالم سے لہر وارا
 آکھے مل سر وار حبیبیا سے عاجز ویاں ساراں
 آکر وچہ امت اپنی نول یا محبوب رہانا
 ملے خلاصی لاکھ ہزاراں میں ہک یاد نہ آتیا
 آتش بھاپیں کیونکر جلالاں کتھوں جلالاں تینوں
 میں ہک رہ گیا در در سخانا اوگنہارا نسا نا

خبر حمید الدین ناگوری و چہ تفسیر سیاوسے
 شفقت شرماں والیا احمد آمل آمل مینوں
 سکر اسدیاں درو پکاراں چھپی نی پیارا
 امتی اوہ مسکین تساو اکرے پکارو دیاں
 سکر غم و لگیری اندر ہوسی نبی گرامی
 جلد لبیک یا امتی کہہ کر اٹھسی درو پیاروں
 جلدی بخشش اسدے کارن طلب کرن ہر دو
 بخش طفیل میرے رب سایاں اوہ مسکین بہانا
 جلدی جنت و جہنم حضرت باہر نکل آسن
 امر فرشتے مالک تائیں پاک خدا فرماوے
 نہیں تال جیکر دوزخ اندر پا یا قدم پیاسے
 یعنی جس دم قدم پیارا دوزخ اندر پاسی
 برکت اسدی دوزخ ناراں ہو جاکن گلزاراں
 سن فرمان حضور ول مالک اسنوں باہر پیاسی
 ادبول مالک مثل غلاماں ہوسی آن سلامی
 اتی نرمی شفقت کرن جسدی حد نہ کافی
 سینے تال لگاوں دوروں کرن پیارے سچاواں
 واہ سبحان اللہ جدا سنوں پاک جمال دکھا سن
 نوروں زیور نور پوشا کال نلسن اسدے تائیں
 کول اپنے ہمسایہ کرن دے کر قرب حضور
 تر یواری دوزخ دی کوشش کرسی نبی ربانا
 بند ہوسن دروانے دوزخ رگم نبی دل آوے
 کہن فرشتے دوزخ اندر عامی ہو نہ کوئی
 اہل ایمان طفیل نبی دے اتی عزت پاسن
 گاوں حورال لاؤ دکھاوں خدمت و چہ غلاماں

حضرت نول و چہ جنت اسدیاں آوازہ آوے
 ہک عاجز نول باہوں بکھرن مشکلیاں مینوں
 ادو صہروں حکم ربانا آوے یا سید سرور
 جس نول چارو نظر ف بلائیں ساڑن آیاں
 نعمت جنت خوشی جاکن بھیل تسمی
 سچے وعدے والا حضرت سچا قول قراروں
 اتنا جوش محبت شفقت کرن اسدے پاروں
 نہیں تال میں بھی او کھتے جا ساں آکھے نبی ربانا
 دوزخ دیول جاوں کارن ہرگز ویر نہ لاسن
 امت احمد دوزخ و جہنم جلدی باہر آوے
 مشرک دشمن کا فر ظالم جنت پاس سارے
 ادبول دوزخ سرور ہو جاکی سبہ آتش مرجاسی
 اہل ایمان برابر منصب ہوگ کف رال
 جس دم اتوں سرور عالم قدم رنجہ فرما سسی
 دیکھن گے اس موکن تائیں جسم نبی گرامی
 کہن اسے بھائی کچہ سنا نول تیری خبر نہ ہوئی
 جیونکر و پھراو لا دیاری لے گل ملدیاں ماواں
 درد عذاب ہنم وائے سبھ اس کھتیں مل جاکن
 جنت اندر ساٹھ لیجا سن اسنوں چاہیں چاہیں
 دیباں وانگول خدمت اندر پاویگا منظوری
 مت کوئی و چہ عذاباں سرور کچہ رہ جاوے
 کہن فرشتیاں تائیں مت کوئی ہو کچہ رہ جاوے
 حمد گزارن جنت جاکن خوب تسلی ہوئی
 تحت نورانی بارغ نورانی صفت نہایتی جاکن
 خدمت اندر ملک نورانی ادبول کرن سلاماں

ہر قسمال اسوارہاں حاضر ہر قسمال کھانے
غایط بول نہ حاجت ہو ہی جنت و چہ درامی
شکر خدا و جس نے سانوں رہبر نبی ملا یا
اس و چہ ذکر مفسر راوی جویں بیان لیا یا
ہو مفسر کرن روایت رحمت حد نہ کافی
جنت اندر جد سبھ مومن خوشی مراد اں پاس
رب تو انا تال محبت حکم دیسی ملکاں نوں
ہر ہر ملکاں تائیں طسی سبب رکاب نورانی
ادبول اوہ سوغات فرشتے لیکر حاضر ہو سن
حور اں نے غلماناں تائیں ادب کلام سناون
کیا تحفہ رب بھجیا سانوں جسدم سبھ کوئی کسسی
کہن ملائک رب تعالیٰ کہے سلام تسناون
ہر مومن وی خدمت اندر و صھر رکابت رسول
کیا دیکھن یک سیب عجائب بچہ خوشبو والا
اسو چہ نہ کوئی بہتر خوبی نعمت جنت نالوں
سیب و چول یک باہر آٹے سوہنی حور پاری
سب حور اں شرماون استخیں دیکھ جمال نورانی
خوش رخساروں صورت اسدی جنت چاہن
عاشق مومن دیکھ تمانی مثل شمع پہ وانے
خط ہو سی یک ہتھ و چہ اسے سطر اں چکن نور و
لکھیا ہو سی اس خط اندر حکم سچی سرکاروں
ایسا جنت لذت عیشاں کیت مست تسناون
کر اسوارہاں حاضر ہو و دامر کرے رب باری
اوسب لختیں بہتر نعمت دیوال اسیں تسناون
کیا نعمت ہے سبہ لختیں بہتر کسی رب سچا وال

ہر ہر قسمال میوے حاضر کھان سن جو من بھانے
موجاں کرن طفیل نبی دی بولن حمد تمانی
بچے عذاب جہنم کو لولں و اعم جنت پیا یا
مستم خدا وی میں کجہہ اس لختیں حضور احوال سنا یا
جویں قیامت نامے اندر نظر اسناون آئی
اسی ہزار سال انہا تمول نال خوشی لنگھ جہاں
لے جاؤ تحفہ سرکاروں دیوہ محمدیاں نوں
بہت نہایت چک سو ہاوں چند جوں آسمانی
ہر در پارا گے و چہ خدمت آکر ملک کھلو سن
ایہ تحفہ سرکاروں آیا اندر خیر پہنچا دن
حاضر مومن و چین کارن خوشی تمانا مشہ بن سی
ایہ تحفہ اکرام حضوروں گل محمدیاں نوں
جھب سرپوش اتارن مومن کی آیا سرکاروں
سبھ کوئی جانے کھاون کاروں بھجیا رب تعالیٰ
نال محبت چیرن اسنوں ہرول خوشی کمالوں
ایسا حسن جمال نہ حور اں اندر جنت ساری
جلوہ نوروں تاب نہ جھلن بولن حمد ربانی
پوسے عکس مکان دیواراں اگل نور چھپا ہے
حور کہے سب اہل ایمان ہوں کہے کیو پوانے
سبہ نوں ویسی پڑھ کر دیکھو جو فرمان حضوروں
اے بند بولستیں نازاں پا کر نعمت باغ بہاروں
اسیں بھی بھل گئے دلہے اندر یاد ہے تسناون
کیا حور اں کیا جنت رحمت ہو کی تسناں پیری
دنیا و چہ نہیں کہے آئے جویں پیار اسناون
ہے اوہ نور و پدار اسناں جمال کراواں

سنکر چاہیں چاہیں مومن کر سواریاں آون
 بلٹھین کارن ملن سبہ نون تخت زیری جد نون
 ہکنائ مشک عنبر کستوری بلٹھین کارن ہونی
 ایسے خوش لال وچہ ہون راوی خیر سناوے
 بلٹھین اندا ایسی راضی ہوسی محفل ساری
 اسرافیل داوونہی نون حکم ہوسی سرکاروں
 فضیلوں سا مکتبہ نبی سرور دا ہوسی جنہاں نصیبہ
 خوش الحانوں حمد الہی وونوی ملکر گاؤن
 جوہیں آواز داوونہی واثیریں حد نہ کوئی
 جدول زبور تلاوت شوقوں پڑھی کتاب بانی
 ایسا اسرافیل آوازوں اندر قوم نورانی
 ایسا راگ عجیبہ لذت ویسی اہل ایمانان
 اس کھنیں بعد جمال الہی جلوہ ہوگ نورانی
 ہر نون پاک جمال الہی حاضر نظری آوے
 سبہ نون جام شراب طہور ملک الہی پیاون
 پاو نہ رہی جنت ماوی مومن اہل ایمانان
 بے مانند جمال الہی سلکے مومن پاسن
 جد سرکاروں رخصت ملی آون وچہ گھر باروں
 کتنے صفے حسن زیادہ ہوسی اہل ایمانان
 واکم اہل ایمانان کارن ہوگ جمال بانا
 ہکنائ بعد مہینے ملی ورجہ قرب حضوروں
 خبر نے عصر جو اول وقتاں پڑھے شوق پیاروں
 اونے مومن جنت اندر کتنا ورثہ پاوے
 بے کبہ حاجت منگوسا کھنیں ہی رب تعالیٰ
 موت دکھا کر وچ کر سین امر ہوسی سبحانی

وچہ فردوس جو نلے عرش سے حاضر کیتے جاؤن
 تخت یا قوتوں ہکنائ کارن ملی امر حضوروں
 جس جس درجے لائق ہوسن بہت خوشی سمجھ کوئی
 اوچا نیچا لذت خوشیوں دل وچہ پاو نہ آوے
 کوئی نہ چاہے چھوڑن کارن اپنی بلٹھیک ساری
 پیش محمدیاں سے بو لوسو ہناراگ پیاروں
 اسرافیل داوونہی کھنیں سنن کلام عجیبہ
 سننے والے تختاں اپہ لذت چھوٹے کھاؤن
 قصص الانبیاء اندر خوبی صفت تنہاندی ہونی
 سننے کارن کھیر کھلنوں عاشق ہو کر پانی
 اچ دن کارن شرف زویاتوں شیریں شام الحاقی
 سننے والیاں کھنیں کھل جاسن حوراں باغ نکال
 کوئی نہ صفت سناؤن جو گاکیا میں کہاں زبانی
 کھل جاسن سمجھت نازاں کون بیان سناو
 شہد شیریں سبہ شربت لذتاں چمچے کھل جان
 دلبر ملیا کون ہمیاں اوہ حوراں غلاماں
 اوس خوشی وچہ نال محبت لاکھاں سال و پاسن
 خدمت اندر حاضر ہوسن خدمتکار ہزاراں
 دلبر ملیا کون ہمیاں اوہ حوراں غلاماں
 کسے ہر دن کسے ہنہنے پھولوں سن توں یار سچا نا
 دودھ کھٹے دلچے عملاں پاروں جلوہ پاؤن نوروں
 دوواری نت جلوہ وکھن خالق دی سرکاروں
 وہ حصے دودھ طبق زمین کھنیں راوی خیر سناوے
 کوئی نہ ہوگ محمدیاں کھنیں حاجت منگن والا
 بس ہن تسال ہمیش حیا تی کوئی نہ ہوگا خانی

ناں اسپں پنج تسان کچ ہوں نا ایتھوں کدی نکلاں
 فضل کنوں رب ورثہ ویسی مومن تابعداروں
 اوہ جنت رب ورثہ ویسی اہل ایمان تان میں
 دوزخ واکر کلاہنسی رستہ پنج سو سالوں
 وٹھے قد پیاراں نالو ہوں قوم کفاریاں
 میری طلب نہیں پوری ہونی دوزخ کے آوازا
 قدرت تختیں اک قدم مبارک اسو پختی دہری
 ختم عدالت جنت بنیاں کارن اہل ایمانوں

غم و لگیری کوئی تسانوں کدی اسپں دیکھیا لال
 دالم دوزخ بندی خانہ مشرک ٹول کفاریاں
 پنج سو سالوں رستہ جس تختیں خوشبو ہر جا میں
 جس وجہ کافر کٹر ٹر فن ردون مندے حالوں
 اچھے بھی دوزخ ہوگئے راضی کرے سوال پکاروں
 ہور مہرے وجہ داخل کرتوں سب غریب نوازا
 حد سن کر راضی ہو سی صبر تدا میں کر سی
 دوزخ رب تیار کرایا کارن نافرمانوں

بیان مباحثہ دوزخ و جنت

کران روایت جنت دوزخ بولن جنت میں
 جنت آکھیا میں پر اتنا گرم کیتا رب سا میں
 دوزخ طرف مخاطب ہو کے جنت بات سنائی
 شکر ادائی ہو نہیں سکدی جو رب وی مہربانی
 میں وجہ نوروں نہراں جاری لال موتیاں جڑیاں
 میں وجہ محل نورانی چمکن عجب عمارت پیاری
 میں وجہ عجب نورانی تینہ جڑے جو اہر نوروں
 میں وجہ سوہنے نورانی تازاں حسن دکھاؤں
 میں وجہ آون واسے تیس تیروں شہدے پیارے
 میں وجہ ہر اک میوہ حاضر مومن عیشاں پاس
 میں وجہ خدمتگار نورانی تازاں حسن دکھاؤں
 میں وجہ چوٹوں رکھ نورانی ہر ایک نعمت ویسی
 میں وجہ حوراں حسن دکھاؤں سوہنے راگ سنوں
 میں وجہ نبی محمد آئے بھی سب قوم رسولوں
 دوزخ آکھیا ٹول دویا یاں فخر ستا نہیں منوں

آپو اپنی عزت دن اک دوسے سے تائیں
 میں وجہ عجب مکان نورانی میوے ہر جا میں
 فضل کمالوں تیرے نالوں میں حضرت پانی
 ایسا نقش بنایا میرا عجب جمال نورانی
 میں وجہ نہراں قابل نہراں سخت عذاباں مٹیاں
 میں وجہ ہر دم بھڑکن بھیا میں سخت عذاب خوارے
 میں وجہ بھٹے عذاباں بھڑکن کڑکن ساڑن روں
 میں وجہ سخت درندے قہروں زوروں دن آون
 میں وجہ طین خیال عذابوں آتش نہ ہر پیارے
 میں وجہ کھو ہر بی ہرزہ ہروں کھاسن کٹرل جاسن
 میں وجہ سخت درندے قہروں زوروں دن آون
 میں وجہ بدل سپ اٹھو میں بارش زور کر سی
 میں وجہ روں قہر عذابوں دور آون سے آون
 میں وجہ اہل ایمان نامی میں وجہ ٹول جھولاں
 جنتا درجہ زور اسانوں کجہ نہیں طاقت تینوں

میں مدد تھی جو رب میرے دی کرین نافرمانی
 جو مسکیناں نول لٹ کھا دن ظلم کما دن لٹ لے
 اس میں ظلم کما دن والے جد میرے وچہ آسن
 تیرے اندر داخل ہو سن جو مسکین نمائے
 تین وچہ ہو سن جو راہ مولا مال لٹا دن والے
 تین وچہ جا سن جنہاں ہمیشہ سر سجد یو چہ پایا
 تین وچہ ہو سن سر پر رب و احکم امھا دن والے
 تین وچہ ہو سن جو نبیاں دی تابع واری چا دن
 جو نبیاں تھیں قابو آسے میں قابو کر لیاں
 جو مخدول نظر پسند نہ رکھن مسن عاجز اتا میں
 جو مشکل اندر غیر پکارن غیراں پوچن والے
 میں وچہ آ کر معلوم کرین واحد رب تقا لے
 میں وچہ ہو سن جو کرن عبادت فائق صبر لنگھا دن
 تین وچہ ہو سن جو یاد نہ رکھن اک دن رب ل جانا
 جو ظلم کرن ہر عاجز ال او پر اوہ میں پکڑی وڑاں
 میں وچہ رہن نمازاں تارک مہنگ ٹسرا بانو لے
 جو توفیق خداوند میرے قوت بخشی میں نول
 امر ہو یا نہیں کرو نہ جھگڑا دنوں قدر ساوٹی
 ساوٹی خلقت وچہ تسا لے داخل ہو دنوالی

میں سبھناں تھیں بدے لیسناں اب کنوں رحمانی
 میرے اندر قابو ہو سن بدلہ پا دن واسے
 اوہ سب ہا سے وچہ عذاباں یاو کر لے جا سن
 میرے اندر داخل ہو سن بڑے تھریرہ پاسے
 میں وچہ ہو سن مال غریباں زوروں کھا دنو لے
 ہو سن میں وچہ جنہاں خدا نول کدے سس نولیا
 میں وچہ قہروں داخل ہو سن رب سدا دن والے
 میں وچہ ہو سن سا کھڑ سو لال خونوار اٹھا دن
 میں وچہ وار و نہ وریاں و اتوب شکنجہ ہر سال
 میں اونہاں رو دن ٹھیک سکھا دن پور سخت نزل
 اوہ سب میں وچہ داخل ہو سن تک سوام مگا لے
 کوئی نہ ہو لے انہاں سے تائیں مدو آ دن وال
 میں وچہ ہو سن جمع جو رکھن مال بیاجان کھا دن
 سن کر کوئی یقین نہ رکھن موثر حکم رہا تا
 سٹرن عذابوں کدی چھوڑاں نہ تو کبر وڑاں
 رشوت لین جو کرن تکبر نافرمان منہ کا سے
 لے جنت مت کرو ڈیا یاں اوہ درجنہاں میںوں
 بیشک عزت ساوٹی طرفوں پوڈا بار تساوٹی
 ساوٹے امر وں تیں دونوں کہا خداوند عالی

الْمُجِدِّكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

کہا میں پایا اس نے مجھے اور یتیم میں لٹکانا دیا اس نے مجھ کو

فیرا سیاں جا بگ بخشی یتیموں منصب عزت والی
 جیوں یتیمی حالت اندر شفقت کرم کما
 جیو نکر اول نول عزت بخشی و کر کرے رب میں

مجھ لاسال یتیم جو پایا یتیموں امر کرے رب عالی
 اس آیت وچہ حضرت تائیں پاک خدا فرمایا
 اول در سے ہونی یتیمی سرور عالم تائیں

وقت قیمتی مال پیو باہجوں ہوندا حال ویرانہ
 جس لڑکے دامال پیو ہونے استوں بے پرواہی
 لال جو اہر دولت او پر اوس نول نہیں بلٹھا و
 مال پیو باہجہ سیم نمانے ایسے عاجز ہون
 دل سے وجہ بیتیاں تائیں کل مرادال سبیاں
 عبدالستار مال پیو پیارے جھوڑ جھٹھانوں
 اکھیں نال نمانشہ ڈٹھیا قدرت کامل والا
 ما پیو دی گودی وچہ لیکن پیارے ما پیو والے
 واہ سبحان اللہ رب عالم صاحب صفت کریمی
 کل بیتیاں عزت ہونی خالق دی سرکار دل
 حضرت کہیا جو نال محبت پیار بیتیاں دیندا
 جس دم عاجز حالوں روئے کوئی یتیم نمانا
 اس حالوں سرور نبی نول اس دے پونچایا
 اپنا مال بیتیاں گولوں زوروں خلقت کھائے
 اپنے دوست نول رب عالم دونوں نگ دکھائے
 پیش سلامی کتیا اس نول ادبولں عالم سارا
 جو کوئی راہ اس سے پر چلے حق زیارت پائے
 ہراک تائیں عاجز ورجہ اول رب دکھائے
 اسال جو تینوں جاگ بخشی امر کرے سب سبیاں
 زمینیاں تے آسمان تمامی سارا ملک الہی
 ہر ہر جا میں مشہر کیتا پیارا نبی سہارا
 لوح محفوظ بھی عرش منورست آسمان کچھانی
 ہر دووانے جنت او پر کلمہ سطر نورانی
 ہر دل اندر حب نبی وی ادب مکان بنایا
 پر بت رکھ جیوان پندے جو مخلوق تمامی

مال پیو باہجہ بیتیاں تائیں سارا ملک بیگانہ
 مال پیو باہجہ پسند نہ اس نول کل عالم دی شاہی
 سب کچھ چھوڑ شتابی دوٹے مال پیو عبدل کھاو
 ہر خبر سے جس فیلے جاگن ہو حیران کھلو دن
 چاروں طرف مذا نیاں تائیں سچ اجارال سبیاں
 دسد ملک تمامی سے قبرستان تنہا تمول
 مال پیو باہجہ بیتیاں تائیں طبا دیس نکالا
 ما پیو باہجہ بیتیاں تائیں کون پیار دکھائے
 اول اپنے دوست تائیں و تاشان قیمتی
 ادب لحاظ کمال تنہا ندا سرور عالم پاروں
 جتنے وال ہوسن رب اتنی نیکی بخش کریندا
 اس سے پاروں سیرت اندر کینے عرش بانا
 طبق زمین آسمانوں اندر کوئی نہ ہو رہنا تائے
 ملکوں او پر کیوں اونہاں کھنیں قبضہ کیتا جاو
 اس سے قبضے وچہ لیکن شاہی تختہ نوالے
 تال جو فضل احسان اساتے معلوم کرے پیارے
 نہیں تال نول کفاروں اندر کلمہ شیطان ایجاد
 تال جو شکر ادانی کارن سمجھ کے اندر آوے
 دو جگے ہی سرور نبی بخششی سرور عالم تائیں
 ہر مخلوق او پر رب اس نول بخششی عزت شاہی
 ظاہر باطن نشان نبی و تخت بلند ستارا
 کلمہ طیب ہر دو را پر لکھیا قلم ربانی
 ہر جا روشن کیتا رب نے نام حبیب حقانی
 کل نبیاں دل حسب نبی وی جو دنیا پر آئیا
 خدمت وچہ نبی سرور نول ادبولں کل سلامی

مچھلیاں پر طہن دروئی واپر نہراں ہر دیساں
 نور نبی نول جاگ بخشی اول عرش نورانی
 اوس کھتیں کچھ شیت نبی نول عیا فضل الہوں
 ہر ہر لپت مبارک اندر جاگ فضلوں پائی
 خیر حمید الدین ناگوری وچہ مصباح فرما سے
 سبت راتیں وچہ روزے فلتے نبی نول آیاں
 اوس مترل وچہ سرور عالم پاک رسول سہارا
 یا فاطمہ سلام علیکم بول رسول سنا یا
 جنت خاتون تدرول ایسی گھر وچہ بھٹی آہی
 دوجی تریجی وار بلا یا جدول رسول گرامی
 حال برابر رونے اندر جیویں رسول غفاری
 آجیئے سرور دو عالم ذات مبارک عالی
 استقبالی نہیں تڑھ کیتا کہے رسول رباناں
 مسکیتاں محتاجاں کولوں دور ہندا سمجھ کوئی
 سچ سنا لے نور اھیں دے دس حقیقت ساری
 ہو قرانی ہنچوں جھڑیاں آکھیں صدقے جاواں
 جنت دی سرور ای جس نول اشرف علی حبیب
 استقبال تساڑے اندر دیہ جو میں کھتیں ہونی
 نول دن گڈے صبرول شکرول یا پیغمبر عالی
 اتنے روز ہونے گھراندر نہیں چرخ جگتا بیبا
 دو جا جس دم تسان بلا یا بات میرے دل آئی
 سب اولاول جنت خاتون جسد م حضرت آٹے
 اوسے طور رسول پیاسے شفقت کر بلا دن
 اپنی جاگ بخش اوس نول بہت جنت پارول
 کہن مفسر بیٹی دے گھر جسد م حضرت آہیا

ہر دل اندر حب نبی دی ہر کنوں رب سائیں
 بعد اوس کھتیں جاگ پائی آدم دی پیشانی
 فرخیل ذبیح اللہ نول بخش ہو یاد رکھا ہوں
 تا مطلب عبداللہ سے گھران ہونی روشنائی
 شان نزول اوس آیت وللا حال بیان سنا
 تاں ایہ آیت بھچی رب نے خوش خبریاں فرمایاں
 جنت خاتون دے گھر خیریں آہیا باب پیارا
 سرور عالم فر بلا یا جدول آواز نہیں آہیا
 آکر جدول آوازہ کیتا پاک حبیب آہی
 جنت خاتون حال ضعیفی سنوں بیان تمامی
 اٹھ کر ملی نبی سرور نول سنوں حقیقت ساری
 بعد سلاموں حضرت بوسے نرم کلام نکالی
 شاہد توں مسکین بنا یا باب غریب نما نا
 جاتا توں مسکین اسانوں تاول حب نہ ہونی
 ادبوں قدم نبی دے پکڑے جنت خاتون پیاری
 شاہد سوالاں بابل نول میں کیوں مسکین بناواں
 رحمت عالم رحمت سایہ اوگن بار غریباں
 تن میرے وچہ فلتے پارول طاقت رہی تکانی
 حسن حسین تساڑے پیارے ایہ مسکینی جالی
 میں گھراج سرور دو عالم نورول چائن لایا
 آیا شیر علی کرم اللہ قدم رنجہ منہ مانی
 اپنی جاگ پاک نبی نول ہو قریان پھانے
 جنت خاتون جسد م آٹے بہت خوبی وچہ اول
 بعد سلاموں آپس اندر باتاں کرن پیارول
 نال محبت رب اپنے توں بول سوال سنا یا

یار رحمت عالم فقلول تده فرمایا مینوں
کتی خلیفہ آدم تائیں دے کر شان گرامی
بخشتی شاہ سلیمان نبی نول ہر ملکیں ہر داری
ابراہیم نبی دے کارن آتش خادوم ہونی
اسما عیسیٰ نبی دے کارن کھولیا گھنڈ ٹودانی
وچہ کمر کار کلیم بنا یا حضرت موسیٰ تائیں
قرآن وچوں مر دے اٹھن جدول دیا قرآن
ایہہ درجات اونہاں مقبول کہیا رسول سہاے
تذایر رحمت عالم کارن آیت رب اتاری

بھی فرمایا شاہ رسولان سب توفیقیاں میں لول
اوس دے پیش سلامی کیتے نوری ملک تہائی
جن انسان حیوان او پر کرے حکومت جاری
ادبول گلشن جنت ہوگی دیر نہیں لگی کوئی
اوس بختیں دنہ جنت وچوں آپ دتا قربانی
ایہہ درجے نول بخشتے یارب خالق سائیں
سریم کارن جنت وچوں میوے باہر آون
کیا کچہہ بخشا میرے تائیں اٹھیا نبی پیارے
ایہہ فرمان پیارے کارن امر کیتا رب باری

اَلْحَمْدُ لَكَ يَا فَاوِي

کیا نہیں پایا اس نے تجھے تسم میں جگر دی اس نے تجھ کو

مجھلا اسان تسم جو پایا نہیں نول عالم دے درازا
آدم نول اسان عزت بخشتی ادب تسانے پارول
فیرتساں ابراہیم نبی دل حد شریف لیاندی
فیرساں بخشتا نور تسانے اسما عیسیٰ نبی نول
فیرتساں جد عبداللہ دے دل قدم رنجہ فرمائی
پنج سو شتر ہو یا قربانی ادب تسانے پارول
اسما عیسیٰ نے عبداللہ نول بچنا وچہ قربانی
ذکر جو اسما عیسیٰ نبی واسارا عالم جانے

فیرساں جاگ بخشتی نہیں نول یا محبوب سہارا
اس وچہ نور تسانے ایسی امر ہو یا سرکارول
امر میرے بختیں آتش آہی اس طرفوں شرمندی
منع کیتا اسان وقت ذبح دے اسدن تیز چھپر تپول
باپ دتا قربانی اس نول بخشتی اسان رہائی
جو نہ کر اسما عیسیٰ نبی پر کرے ہو یا سرکارول
ایہ سب ادب تسانے ایسی امر ہو یا سرکارول
ذکر عبداللہ نوری قربانی سن نول بارے بیانے

بیان ذکر قربانی والد سر کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جد نورو خلیل ربانان آتش اندر پایا
تان فیر آکھن جاو کر ہے اسو چہ شک کوئی
تاسم ہارال نبی دا چا چا بڑا شرمیر مکاری

امن سلامت فضل الہول زندہ باہر آ یا
گجہ لوگاں ایمان لپا نڈا جس پر رحمت ہوئی
حضرت نبی بی سارہ خاتولں اسدی بی پیاری

عقد نکاح کر دتی اس نے نبی اللہ سے تائیں
 سی اود وافر دولت والا یعنی تو انگر نامی
 تان جو اتول مال ہوئے دین لوں بہت جاوے
 حضرت بی بی سائرہ خاتون صاف ایمان لیانی
 اک دن چاہے اپنے تائیں اکھیا نبی سچاویں
 سب ٹھاکر سب پوچن واسے وائم دوزخ جہن
 سن کر ظالم غصے مہر یا تان ایمان لیایا
 بی بی نے بھی اوس نے ظلموں زور کل اتارے
 حضرت لوط پھینچیا پیارا رلیا سا مکتبی سے
 کافر فاشق زانی ظالم حاکم اوس ٹکانے
 بی بی سائرہ کارن اس نے قصد کیتا بدخواہی
 موت قریب ہو یا تیسے واری فیروزہ دل آیا
 تان جو موت کچھ ظن ٹکانے دل وچہ نبی پیارا
 آخر گل وچہ پا کر پلہ پیش نبی سے آیا
 جتناں راج حکومت تیں لوں اندر ملک ممانی
 فلسطین کنعان مقدس شام زمین پیاری
 ہاجرہ بی بی خدمت کارن سائرہ خاتون تائیں
 یعنی آکھن ہاجرہ خاتون اس دی بی بی آہی
 شہر مقدس جسدم فضلوں آئی نبی پیارا
 تان بی بی حضرت سائرہ خاتون خوش فرمان بنایا
 اوس سے شکموں پیدا ہو یا اسماعیل سو ہارا
 سی جس وقت خلیل خدا سے وطن وچوں ملی چایا
 اسان تساوڑی خاطر چھوڑے خوشی تباہی سارے
 انگوں کہیا پیغمبر سے وعدہ کردی نہ توڑاں
 اسماعیل ہو یا جمال پیدا صاحب عظمت عالی

کیتا سی اک حیلہ اس تے تیں لوں حال سنائیں
 حضرت لوں زر مال دکھا سے کرے پیار تمانی
 حضرت لوں زرد دنیا کارن کوئی پیار نہ آئے
 چاہے پاک نبی سے تائیں اس دی خبر کانی
 جنت عالی درجہ پاویں ہے ایمان لیایا
 قہر اہول سخت عذابوں کردی نجات نہ پاس
 ہو جوادور میرے گھر وچوں سخن بے ادب سنایا
 صابر شا کر ہو کر علی سا مکتد رسول پیار سے
 جس دم شہر وچہ آئے پیارے رب جلی سے
 کر کے قید بھجاتے اس نے دونوں نبی ربانے
 کر بے ہویش زمین پر اس لوں سٹی ملک الہی
 ابراہیم نبی لوں رب نے سارا حال دکھایا
 امن سلامت سائرہ مہجھی دیکھے نبی سہارا
 بی بی ہاجرہ خدمت کارن بی بی پاس لیایا
 کر سے نصف اساو اقبضہ آکھیا نبی گراچی
 آکھیں ایہ ہے ملک تساو اکر حکومت جاری
 بخشی اوس نے راضی ہو کر ادبوں چاہیں چاہیں
 بعضے آکھن خادوم آہی جانے حال آہی
 دین قبول کیتا سب لوکاں خادوم عالم سارا
 بی بی ہاجرہ تائیں حضرت عقد نکاح وچہ لیایا
 صاحب حسن عجیب پیارا روشن نور استنار
 اوس دن بی بی سائرہ خاتون ادبوں عرض سنایا
 وچہ پر دیں تان عاجزہ کرنا سالوں تسال پیارے
 کراں قبول تساوڑی مرضی میں کوئی بات نہیں موڑا
 ہو را جہانک ظاہر ہوئی حکمت خالق والی

اک دن اسماعیل پیارا گودی باپ اٹھایا
 لے جاو و میرے گھر و چوں یا مقبول یگانا
 شہر کے نول ظاہر کرناں حکمت ربی آہی
 بہت وجہ سمجھاوے حضرت پیش نہ لکائی جاوے
 دعائے فی ربی اللہ سے کہیا جناب خداوی
 تاں فی ربی کر نبی اللہ سے غالب حکم رہا نا
 اپنے وعدے اوپر حضرت پورا عمل کیا یا
 کچھ ٹکڑا کچھ خرچ کھجور اں مشک بھری اک پانی
 لے چلیا جھب نبی اللہ واکر کے شتر اسواری
 ہن جس جاگہ ہے بیت اللہ آیا نبی رہا نا
 جنگل باراجار ڈراوے جتول نظر اٹھاوے
 کیا کر سن ایہ جنگل اندر ایہ مسکین منانے
 حضرت بی بی ہاجرہ تائیں کوئی نہیں معلوم حال
 چھوڑ واپس مکان دوہاں نول امرکتیا رب سائیں
 سن قرآن خلیل رہا نے عذر نہ کیتا کوئی
 نال محبت وقت جدائی دردوں پہنچوں آیاں
 ہو قربان تیاری کیتی اوس مقبول الہی
 گودا اٹھا کر لے گیا لیا اسماعیل تائیں !
 وے کر حضرت ہاجرہ تائیں رو کر قدم اٹھایا
 جس دم بی بی ہاجرہ تائیں اتنی بات سنائی
 میں سدھے میں صدھے جواداں عرضاں لول سنایاں
 رڑوا جاوے نبی رہا ناں کرے کلام نہیں کوئی
 آخر ایو سوال سنایا دو سو خمیر اس نول
 کچھ تقصیر تسادی تائیں نبی جواب سنایا
 ایہہ گل سن کر حمد رہا تا بولی درد رنجانی

غیرت کر کے سائے خاتون ایہ فرمان سنایا
 چھوڑا نہیاں نول جتنے ہوئے جنگل بار ویرانہ
 جیونکر حضرت یوسف کارن ملک مصری شاہی
 جلد نکالن کارن بی بی سائے حکم سنائے
 سارہ خاتون دی جوئی مرغنی نول رضا ساوی
 جلدی نال تیاری کروا صبروں چپ سنا نا
 ماں پترال دی رخصت اندر کوئی نہ عذر سنایا
 خیرہ معلم کیوں کر ہوئی حکمت پاک رہا نبی
 پڑھ کر حمد اٹھایاں واکاں جتول عرب پیاری
 جبرائیل پیغام لیا یا ایچھے کرو ٹکاناں !
 پڑھ کر شکر انہ نبی اللہ وادردوں نیر حیاوے
 ترے دن رونق پائی انہاں سے کیتی نبی اللہ نے
 جو گھر تھیں اسان نصیب جدا یاں ملکیا و پس نکالا
 جبرائیل پیغام سنایا نبی اللہ سے تائیں
 رب نول معلم درد فراقوں بات جوئی کچھ ہوئی
 خوش فرزند پیارے کارن آیا وقت جدا یاں
 رب نول معلم کیوں کر ہوئی حکمت بے پرواہی
 لے او بار حوالے رہے جو رکھو الا سائیں
 ایہو مکان نصیب نسا نول ایہہ فرمان سنایا
 عاجز ہو کر گھیم گھیم روئی حیرت سے منہ آئی
 کیا تقصیر غلامان کیتی کروے نہیں جدا یاں
 رب نول معلم جیونکر نبی رہا کر عاجز ہوئی
 جے اس حال اسانوں چھوڑن رہا حکم نسا نول
 ایسے طور نسا سے کارن حکم جنابوں آیا !
 امرا گے اسیں راضی راضی جو اگل رب نول کھانی

حکم رباناں کافی سانوں کچہ نہیں عذر فرمایاں
 کرسی فضلوں نظر کرم دی شرماں والا سیا میں
 رب نول کر و سپر و ساڈی کیتا جدا تہاتوں
 چلا گیا پیغمبر رب و اسن فرمان رباناں
 باراجاڑاں جان ایسی جنگل کھاوون آوسے
 اورک پیون ورتن اندر ختم ہو گیا سب پانی
 غم و رزاں سب ہو پیتا طاقت رہی نہ کافی
 رمعتی گرم ہو جس ویلے سورج چمک دکھالی
 حضرت اسماعیل نبی پر ایسی حالت ہوئی
 بستر اوپر چھوڑا کیلا کر کے آس ربانی
 آدم ذات آواز نہ آسے و دلوں پر بت بھالے
 پیچھے اسماعیل پیالے ایسی حالت پانی
 قدم زمین پر رکھے جو نہ حالت فرج ہو جاندی
 اس حالت اندر دوست کارن کرم کتیا ربانی
 مانی صاحبہ و چہ پہاڑاں روسے در و رنجانی
 جانش ایہ کوئی ہیں مسافر و لوں قیاس بناوے
 غائب ہو گیا ملک نورانی جس نے سد سنا یا
 پاک نبی سے قدمال پیچھوں جاری سر و فوارا
 اول اسماعیل نبی نول جسد پلا یا پانی
 حیرانل آوازہ کیتا امر کنوں رب سائیں
 اس جنگل و چہ رب تساڈا شہر آباد کر بیسی
 نہیں کیلا رب تسانوں جنگل و چہ بٹھا پا
 کچہ غم اتے کچہ فکر نہ کرنوں جلد ہو سی ہر بانہ
 اول شہر آباد تساڈا رب کریم کرے سے سی
 باپ سنے اوہ رب سے گھروئی آپ بشارت کرسی

جس نے جنگل و وطن اسانوں کیتا و چہ فیسیاں
 جس نے جنگل و چہ بٹھا یا اسماں تمانیاں تائیں
 جنگل و چہ بٹھا و ن والا حافظ ہوگ اسانوں
 اوس جنگل و چہ بٹھا و ن بی بی بی بی بکڑ لکاناں
 دم دم بوئے حمد رباناں چھم چھم نیر چھلا و سے
 اللہ اکبر کیتا ز بانوں رو کر و در و رنجانی
 خشکی نفاقی باہجوں پانی آتش بھوک مجانی
 چاروں طرف سے سچ اجاڑاں اس امیدوں خالی
 پانی باہجوں وقت تر عدا ہوس جو اس نہ کوئی
 بھالن چڑھی پہاڑاں اوپر کوئی وسیلہ پانی
 جے کوئی رب اسباب بناوے کر دی نظر و واسے
 تر فتن لگانہ رباناں سخت بیہوشی آئی
 مقبولان اسی مشکل متزل و لبر بار ملاں دی
 خشک زمین بھٹیں قتل پیچھوں چشمہ ہو یا جاری
 مگروں عجب آوازہ آیا رحمت نال ربانی
 شاید اس کو لوں کچہ پانی منگوان میرے ہتھ آوے
 جد بستر پر پیچھی بی بی کیا کچہ نظر سری آ گیا
 بول ز بانوں حمد و پانا چالیا گو و پیا را
 پی کر ادبوں سجدہ کیتا و چہ سرکار ربانی
 ادبوں خوش فرمان سنا یا حضرت ہاجرہ تائیں
 فضلوں روز قیامت تائیں نہ بر باد کر بیسی
 گھر اپنے سے کول خدا نے تیرا گھر بنوا گیا
 آپ تیرا ہمسایا ہو سی پاک خدا سجانی
 بعد اس بھٹیں فرزند تساڈا جسد م قوت پاسی
 عظمت رحمت بھٹیں ایہ جنگل رب تو اتا بھری

شکر بی بی ہاجرہ خاتون حمد کے لکھ واری
 دن دو بے سو اگر مینوں آگے اوس لکھانے
 دن وچہ جاگی حسب تنہا نول لگی زمین پیاری
 امرکز و تال اپنے وطنوں ہال اسباب لیا واپ
 آکھیا بی بی جنگل رب و اسالوں حرج نہ کوئی
 شہر آبادی رولق ہوئی ویرہ نہیں لگی کائی
 بیت خوشی وچہ راضی تیرا خوش نرزد ہمارا
 سن کر جلد خلیل پیچیر کر اسواری و صایا
 سال بچپوں محبوب خدا واسنے کارن آسے
 نارب اس نول حکم سنایا کعبہ پاک بنایا
 اس پر عجب عمارت کیتی سب کوئی ادبول پوسے
 اوہ قصہ تصنیف کیتا میں آگے عجب رسالہ
 نام صفات الصابریں اک دا کچھو جھان بھانے
 سنو حقیقت اصلی مطلب رحمت جمال خدادی
 بعد خلیل نبی تختیں جسم وینوں سستی ہوئی
 آخر سخت پخری پاروں مشرک لول کفاروں
 تن ہزار ستون سو سالوں گذریا جہول زمانہ
 مطلب وی وچہ پشت مبارک نور نبی جد آیا
 کیا دیکھے ایک جلوہ نوری پشتوں باہر آیا
 چار خدائے دوست اس تختیں شو قوں میوہ کھاون
 اس تختیں بہتر پاک جمالوں یک مقبول ہمارا
 اس نے کہیا محمد احمد ہور کلام نہ کوئی
 دل سے اندر مطلب تائیں ایہو خیال ہدی
 کتنی واری خوابوں اندر عظمت ظاہر ہوئی
 حضرت مطلب پاک نبی دادا و امجد علی

کرے قیاساں کیونکہ ہوسی حکمت پاک غفاری
 پانی پی کر راضی ہوے بیت کرن شکر انے
 نال محبت بی بی آگے سمجھناں عرض گزاری
 کول تسارے سن کارن اسپں مکان بناوال
 راضی ہو کر حکم سنایا شروع عمارت ہوئی
 اوس تختیں بعد خلیل نبی نول خیر خدا فرمائی
 عجب آباد ہو یا وچہ جنگل اوس و اشہر پیارا
 آکر ملیا مال پترال نول بوسے حمد ر بانا
 کچھ مدت اس حالوں گذری راوی خیر سنا سے
 اوہ پتھر جو حضرت کارن زمینوں باہر آیا
 ملکوں وچہ تبرک جاوون زمزم نام سدیلوے
 جس کارن کچھ ذکر نہ کیتا جیونکر وروحوالا
 در و محبت والیاں تائیں پیالہ در دیلا سے
 کعبہ پاس تے چاہ زمزم وی کیتی رب آبادی
 حال ویرانہ کل عمارت محرم قدر نہ ہوئی
 کعبے اندر بیت لکے پوجن نال پیاراں
 بعد خلیلوں نبی محمد سو یا حبیب یگانہ
 اندر خوابے شان نبی دا اس نول رب دکھایا
 بن گیا سو ہنار کھ نورانی میوے بھار جھکا یا
 حاضر حضرت مطلب تائیں خوابوں نظری آون
 حضرت مطلب پچھیا اس تختیں میں نول کون پیار
 جلدی خوابوں سرت سمہالی بات عجیب ہوئی
 ہوسی نسل میری تختیں پیدا کوئی حبیب گرامی
 مگر اس نے کرے کسینوں خوابے دیا کوئی
 اندر خواب آوازہ اس نول امر کیتا رب والی

چاہ زمزم دی کرو عمارت جلدی نال تیاری
 سب لوکاں نول حاضر کر کے اس نے حکم ستایا
 آخر بچھ توکل اس نے کیتی آپ تیاری
 تدر کیتا نول یارب میرے مشکل کریں آسانی
 جداں غامی توکل و تار ب کیتی یاری
 مشکل سو جو ہرگز ہرگز ہوئے نہیں آسانی
 مومن سو جو خوشی غمی و چہ کرے نہ روگردانی
 مشرک سو جو غیر پکارے باہجہ خدا سبحانی
 عبدالمطلب ولوی نہ ہاری بہت مڑاں والی
 ہن دو حرم مبارک گھر و چہ عبدالمطلب تائیں
 دو بے حرم مبارک و چوں ایہ عبد اللہ پیارا
 عبدالمطلب وعدہ کیتا کہ اقرار زبانی
 فضلوں باپ نبی واجمیا صاحب حسن پیارا
 بدن مبارک و چوں آوے خوشبو حنت والی
 سب کوئی طالب و بھین کارن نال پیار بلا و
 جس مجلس و چہ آوے خیریں پھر ہوں قربانی
 جد عبد اللہ باپ نبی سے قدم مبارک پایا
 ملاں و چہ بخومی کاہن خیراں دین تمائی
 اس وی پشتوں پیدا ہوئی ختم رسولان پیارا
 سنو حقیقت جد عبد اللہ عمر مبارک نہ پانی
 راہ مولا قربانی کارن کیتی باپ تیاری
 گودا اٹھا کر مانی کولوں باہر باپ لیا ندا
 ساری مجلس چھم چھم روئے درونہ جہر یا جاو
 کار و بکڑ پیارا بابل کرن لگا تیر بانی
 ذبح کرن بھتیں منع سنا سے حاضر مجلس سائی

پا یا جو نقصان عمارت جلد بناؤ ساری
 اتنی قوت نہیں اسانوں سبہ کوئی عذر لیا یا
 ہو رہتمائی کے لوکاں کسے نہ دنی یاری
 راہ تیرے فرزند پیارا میں ویساں قربانی
 بہتر خوب عمارت پختہ نہ بیابن کئی ساری
 مرد سوئی جو ہر منزل و چہ پکڑے نہیں حیرانی
 دوست سو جو وقت مصیبت نہ توڑے نہر بانی
 سوئی منافق جس نہیں بھلا سے یا امر حدیث نظار
 ہن عبد اللہ دی قربانی سن نول یا سوالی
 نو فرزند ہوتے ہک حمول فضل کنوں ب سائیں
 سی تدوں شکم مانی سے اندر کن نول بر خور وار
 جو فرزند ہوئی اس حمول ویساں میں قربانی
 و چہ پیشانی نور محمدی روغن نور نظار
 خوشی تصویر محبت کر کے اتا کار نکالی
 نور محمدی سن جمالوں تاب نہ بھلی جائے
 خوشبو حنت مٹھا مٹھا لیا سے بدر منیر نورانی
 مطلب ہاتھ سے گھر فضلوں رحمت چاہن وال
 کے اندر پیدا ہو یا باپ رسول گرامی
 سائے مذہب بند کر لسی اوہ مقبول سو با
 چار برس ہو چار ہینے راوی ٹھہر سنا
 وقت ذبح و احتر ہو یا سوہتی صورت پیار
 ایسا وقت بنا یا تم نے ذکر نہ کیتا جاندا
 کھید سے پیا مجلس اندر زخم و لانتوں لدا
 بھتیں آپ بجاون لگا روشن سمع نور ادا
 اسمعیل پیالے و انکوں کیتی باپ تیاری

یک آکھن مطلب اس کارن نذر منی اوہ آہی
 صاحب زور اکابر ہوں جنگ بہادر نامی
 ٹکڑا بیٹا راہ مولا سے میں قربانی و لیاں
 کل مراد ال ملیاں اس نول فضل کنول بیٹی
 حضرت نبی بی ہاجرہ وانگول عذر نہ کیتا مانی
 واہ سبحان اللہ جس فیلے ذبح تیاری ہوئی
 پکڑ گتاری باپ پیارا جس دم اٹھ کھلو یا
 بابل چاہیا عبداللہ نول کر دینا قربانی
 ذبح نہ کر و پیارا سوہنا مالوں کی نہ گانی
 مطلب کہیا وعدے اندر ہوشے تا فرمائی
 قرعہ ڈالو جے تسال مرضی میں ایہ بات سناو
 جبکہ شتر ہو میں منظوری فالوں نظری آسی
 قرعہ ڈالیا ظاہر ہو یا عبداللہ وانا نوال
 پھر سب مجلس مطلب تاپیں رو کر عرض سناو
 پھر عبداللہ کارن لوکاں نالواں ظاہر ہو یا
 پھر عبداللہ کارن لوکاں شتر بنائے چالی
 ذبح کران عبداللہ کارن جلد تیاری ہوئی
 لکراں لوگ بچاوں کارن حیلہ کرن تمامی
 آخر ختم ہوئی قربانی حکم جو میں ہر کاروں
 ہر دل راضی راضی ہو یا بہت ہوئی مہربانی
 مطلب آکھیا اس وجہ سری شتر نہ ہوشے پوری
 پھر تیس قرعہ ڈالو جبکہ شتر ال حکم سناو سے
 قرعہ ڈالیا پھر دوبارہ فضل کنول رحمانی
 کرن روایت اول دن قرعہ ڈالیا شتراری
 عبدالمطلب نول سبھ آکھن اولوں بول تمامی

جبکہ بارال بیٹے مینوں بخشے پاک الہی
 تا جو خوف اسال تختیں کھاوں عربی لوگ تمامی
 ولوں زبانون حاضر ہو کر تختیں ذبح کر لیاں
 تا عبداللہ دی قربانی کیتی جلد تیار ی
 صبروں زخم پھر واجرہ یا پیتا جام جسدانی
 لاؤ کنول عبداللہ کھیلے خبر خیال نہ کوئی
 سب کوئی منع کرے ختم دو دوں سب کوئی چھو گیا
 مجلس کرے بچاوں کر کارن حیلہ عرض زبانی
 وہ شتر ال قربانی کر لو پھتو سے حق ادائی
 میں عبداللہ دی قربانی عذر منی رحمانی
 اوہ منظور ہوشے قربانی جسدا نکلے تالواں
 نہیں تال راہ بد سے عبداللہ ذبح کرایا جاسی
 دیر نہ کیتی باپ پیارے کار و پکڑ کھلو یا
 وہ شتر ال پر قرعہ ڈالو جے منظوری پاسے
 دیر نہ کیتی باپ پیارے گا و پکڑ کھلو یا
 نکلیا عبداللہ وانا نوال امر کنول رب عالی
 باپ پیارا رب اول حاضر عذر خیال نہ کوئی
 شرو ویاوں قرعہ ڈالن جو سب خاص خواجی
 پنج سو شتر ہو یا منظوری عبداللہ سے پاروں
 پنج سو شتر کر و قربانی فضل ہو یا رحمانی
 شتر دیوال فرزند بچاواں کر ہو سی منظوری
 تا کچھ صبر نشلی ہوشے ظن دلے دا جاوے
 ظاہر حکم ہو یا منظوری شتر ہووں قربانی
 شتر ال وی قربانی کرانے حکم جیساری
 اس فرزند تسال سے کارن منصب شان گرامی

تھوڑے تشر قبول نہ ہوتے اس کی عزت پاروں
تا پھر راضی ہو کر مطلب شتر دے تے تری بانی
کیونکہ فرج ہوئے عبداللہ روشن حسن ستارا
جیونکر اسماعیل بچا یا ادب نبی سے پاروں
انہا بن الذنجین جو آکھیا آپ رسول حقانی
اس آیت وچہ دوست کارن خیر کرے رہیں

بچ سو شتر اس واسر صدقہ امر ہو یا سر کاروں
امن سلامت رکھیا رب نے رسول حقانی
جس دی پشت مبارک اندر نور رسول نظارا
اوسے طور عبداللہ کارن شرم ادب سر کاروں
میں بیٹا و ذبح ہو یا ندا کیتا حکم زبانی
اساں تسالوں جاگک بخششی آکھیا حضرت تالیں

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

رب فرماوے یا مجھو باساں تمہیں جو پائیوں
تو اشراف کل خلقت ابر عالم دے سردارا
سب کھتیں اول شتر اندر تینوں اسیں اٹھا ساں
قرب حضور می دلیساں تینوں دیکھے خلقت ری
ستر ہزار ملک ہوئے اندر خدمت تیری
تیں بن کوئی نہ ہوگ وسیلہ کارن او گتھاراں
احمد ہو محمد جس نول نام بولا یا جاسی
پاسد اسان بخششی تینوں کوثر پر سرداری
نول جاتا سلیمان نبی نول کل عالم دی شاہی
جسد نور نظارا پاسن عاشق مردور پانے
شوق وصالوں ساڈی طرفوں ایسی منزل پاروں
طبق زمین سبہ حاضر دیکھیں منزل ہوگ جہانندی
کہن پار ب ہو کسے دی کچھ نہیں حاجت تینوں
شاد کیتا سلیمان نبی نول دن تھوڑے زندگانی
جے اسان ابراہیم نبی نول شان خلیل ستایا
پاسد موسیٰ کلیم اللہ جلوہ پایا نوروں
جویں ہونا مصر اج تسالوں کر اسوار بولا یا
جویں بر سے وچہ مجھو یا تیری مجلس ہوئی

دکھیا نہیں پایا چھ کوہیمیں جگر دی

باب سے قربانی اندر امن امان رکھا میوں
کون برابر ظاہر باطن میں تھیں ہو رہیا را
وقت عدالت تیرے تائیں اپنے کول بٹھا ساں
حاضر ہوگ براق نورانی تھہ کارن اسواری
ایسا درجہ کس نول حاصل وچہ عدالت میری
میں سب جاگک بخششی تینوں پاسد ابراہان
عدل کنوں سرکار ربانی اس طرفوں شرم
کس نول شان برابر تیرے یا مقبول غفاری
ایہ درجہ تیری امت کارن رحمت بے پروا
عشقوں عالی درجے پاسن قرب حضور ٹکا
اوہ درجہ سلیمانی شاہی نظر پسند نہ لیا ورن
ساڈے باہجوں ہو کسے پر نظر نہ ہوگ تنہا ندی
تحت سلیمانی کھتیں بہتر حاضر دیکھاں تینوں
جنت شاہی ورنہ تینوں جس نہیں ہونا فانی
شان حبیب تسالے کارن آپ اسان
مگر اں اول نول قرب حضور بلیا سی کوہ
نہیں پیغمبر کوئی اسان دل کر اسواری
اوہ منزل حضرت موسیٰ نول خواب خیالی نہ

حضرت عیسیٰ نول اسماں جیکر روح اللہ فرمایا
 بخش و تا اسماں ایسا درجہ تیری امت تائیں
 کتنے کم مقدر اندر ختم ہوئے سرکاروں
 بھلا مریم نول اسماں میوے بھیجے نعمت جنت
 فاقے اندر جنت میوہ و تا مریم تائیں
 نظر کر م دی و چہ میتیاں خیریں پالیا تینوں
 بھی فرمایا مجبو با اسماں یتیم جو پالوں
 کہیں مفسر یہ تھیں اول نور حبیب او پایا
 ایہ سب سردار حبیب محمد سبہ امپان لیا
 سنکر نیاں اہل ایمان کونی نہ عذر لیا یا
 نہیں عبادت لائق کونی باہجہ خدا رحمتوں
 مچھرو دنیا پر جو پیغمبر بھیجے خالق سائیں
 اپنیاں امتانتوں سب مرسل شان رسول شان
 کل رسولان قائم رکھی حب پیارے والی
 بلکن شاہ سلیمان پیغمبر کر کے تخت اسواری
 ملک حوالا دیکھیں کارن چوٹھیا نبی گرامی
 چل داخل و تخت نبی دا اوں مکانے آیا
 حکم سنا کے کل مجلس نول اوہ مقبول بلانا
 دین شریعت والا کرسی بند و بست تمامی
 اوں واکر روشن ہوئی ہر ملکیں ہر جا میں
 کیسا دین انہا ندا ہوئی عرض کیتا امرا وال
 سبہ تھیں افضل سبہ تھیں بہتر اوہ محبوب غفاری
 منکر اولوں لوگ تمامی بہت ہوئے قربانی
 کے و چوں ہجرت کر سن سنے اصحاباں پاراں
 فضلوں رنگین رحمت والی ویسی رنگ ہزاراں

مر سے زندہ ہوں دعا تھیں ایہ درجہ اول پایا
 کل ولیاں مقبولان خاصاں کراں قبول عا میں
 پورے ہوں مشکل اندر اثر دعا میں پاروں
 میں دل بھیجی رحمت اپنی کس نول منصب عالی
 تین دل آپ اسیں ننت حاضر امر کرے تباہیں
 تیں بن ملکاں و چہ پنکھوٹے چھوڑتے کینوں
 پھر اسماں جاگت بخش تینوں شاہ کونین بنیوں
 پھر سبہ روح پیدا کر رب نے ایہ فرمان سنایا
 اولوں کر اقرار تمامی کلمہ بول سنا و
 نال محبت کل رسولان کلمہ بول سنا یا
 برحق خاص رسول محمد نیاں دلوں بجالوں
 سبہ نول خبراں و چہ کتاباں ہر ہندیال تائیں
 کافر ہوئی اوں و امنکر حکم ایہ پرفرماون
 ہر دل اندر حب نبی دی کونی مکان نہ خالی
 شوقوں میرا وہ کیتا اوں مقبول غفاری
 فضل کنوں تشریف لیا یا ساکھ وزیر تمامی
 ہے جس جاگہ شہر مدینہ راوی ذکر سنا یا
 کرسی آسردار رسولان ایس مکان ٹکانا
 اگلے مذہب بند کرسی اوہ سردار گرامی
 اوں بن کونی نہ حاکم ہوئی روز قیامت تائیں
 نال محبت ذکر سنا کے اولوں نبی سچا وال
 سبہ تھیں بہتر ہوں اس دی کرن جوتا بعداری
 اولوں صفتاں ذکر نبی داد سے نبی صفائی
 بارش رحمت ایس مکانے برسن نور فہاراں
 جنت و اے سوئے مسن کھلسن دین بازاراں

بخشش و اور وازہ کھلی کان اوگنہارال
 نیک نصیب تنہا نئے سب محقق ملی جنہاں پیار
 شہر کے سلیمان منہیر اوس محقق چھے آیا
 جس دم اگال روانہ ہوئی حضرت دی سواری
 یارب لعل رسولان نبیاں و چوں نبی یگانہ
 کیوں میری ملاقات نہیں کیتی اس تیرے پیار
 اوس نول میں دل حب نہیں ہوئی بت پستی پار
 امر ہو یا کر صبر کوئی دن ہوگ مرا و تسمی
 تیرے کارن اسپیں ملاساں شاہ سرور رسول
 بت پرستی کفر اندھا دور نکا لیا جاسی
 ایسی عزت دیساں تینوں امر ہو یا سبحانی
 سا جہ عابد و اگر بندے عشق محبت واسے
 شکر کوں پاک کرسیاں تینوں امر کیتا رب سالیں
 پھر جلدی سلیمان نبی نول آگیا حکم رہا تا
 جلدی من کر پورا کیتا اوس مقبول غفاری
 تریہ ہزار دینے قربانی امر الہی پاروں
 دہیہ ہزار دہو قربانی بکریے حکم سنا یا
 ایس مکانوں سرور عالم شہر مدینے جاسن
 تریہ منزل تک تیغ انہاندی و مہشت چک میری
 سا محقق چھے وہ سے سالان مدت جہل و تاسی
 ایسے طور تمام رسولان حسب نبی دی آہی
 شام اندراک بڑا نجومی بھی جاو و گر بھارا
 فالان باتاں پھین کارن اسنوں خلق لیجاوے
 فالان پھین والیاں لوکاں کے اندر لیا ندا
 نام سطح اوس وابتدا وں ادب زیادہ کرے

ایکو رنگ عنایت ہو سی مسکیناں سرداراں
 بعد اس محقق کر تحت روانہ آئی نبی سو پارا
 بیت ربی دل نبی اللہ واناں تشریف لیا یا
 رو کر حضرت بیت اللہ نے رپول عرض گزاری
 نہیں زیارت میری آیا ہو گیا جلد روانہ
 کرناں سی اسی ادا و گانہ اگر میرے اندر
 تاں اوس نے تعظیم نہ کیتی ہو گئے ترک پیاروں
 بھینجاں گے اسپیں تیرے اندر اور سردار گرامی
 جس دے ساتھ جماعتاں ہوں و لیاں مقبول
 جس دن نور جمال محمدی میں وچ چائن لاسی
 فضل میرے محقق میں وچہ چائن شمع نورانی
 ہو قربانی ادب تیرے محقق کرن طواف واسے
 جس دن اسپیں ملاساں فضیول سرور عالم تاپیں
 بیت اللہ دی عزت کر کے پھرا گال دل جاتا
 ادبول بیت ربی آ کے نقل نماز گزاری
 پنج ہزاراں ڈاچیاں کنتی کما میں پنج ہزاروں
 بیت اللہ دیاں کر تعظیماں پھر حضرت فرمایا
 ہر قوم کفار الی اپہ فتح مبارک پاسن
 اللہ اکبر اللہ اکبر فوج آواز کر لیبی
 اوس محقق بعد ظہور اونہاں واقرب زمانہ آئی
 بھی علم نجوموں کاہن و من صفتاں نبی الہی
 نام مارب اندر رہند اسنی اوس نے پیارا
 ایہ کچھ ویسی ایہ کچھ ہو سی لوکاں خبر سناوے
 بت پرست تمامی آہے راوی خبر سنا ندا
 خبراں پھین کر تعظیماں نذراں اگے دھرے

لوکل بچھا سا مٹی پچھے کیسا ہوگ زمانہ
 عربی عجیب نشیں تمامی جاہل عقول خامی
 صاحب علم دیانت واسے ہوں الیں مٹانے
 کہیں لگے اسویلے سانوں کیسی خبر سنائی
 کہیں لگائیں سنو تسانوں ہو رہ بیان سناواں
 عجب طریقہ جاری کرسی اوہ سردار اکابر
 اوس کھنیں بعد ہوئی پھر حاکم نام صدیق پیارا
 ہے نزدیک ظہور نبی واخبرال اوس سنایاں
 جو میں بخوبی کہیا کتابوں ہو یا برابر سوئی
 چھ سو سال حیاتی اسی توں عرصہ عمر وہیا یا
 واہ سبحان اللہ رب عالم بندگیاں واسا میں
 کل مخلوق در پیتا نشیں پیارے سانوں
 کہیں مفسر اس آیت وچہ ہو رہ بیان اشارہ
 عظمت شان نبی سے کارن دنی خیر الہی
 بعد تولد جیون کر رکھے نظر حفاظت والی
 باپو باپو چیمہ نسیم نماسنے عاجزہ ہون چچا سے
 یعنی نظر محبت سا ڈی جو میں تسانوں آہی
 حبیب علیہ والی دل اندر جدوں مکان بنا یا
 عبدالمطلب سے دل اندر کیتا حب پیارا
 ابو طالب توں حب خدا نے ایسی دیو چہ پائی
 حضرت پاک خدیجہ بی بی بانی اہل ایمان
 دولت نو کر نفر غلاماں کرتے بان تمامی
 یا محبوبا شاہی شانناں لور نہیں کچھ سانوں
 راہ مولا اس پیش نبی سے سارا مال لوٹا یا
 حب نبی وی دل وچہ اس توں ہو گئی دولت والی

کہیں لگائیں تسایاں سناواں سچا سخن بیان
 پیدا ہوگ اولاد تسا ڈی وچہ صاحب عقل گرامی
 ٹوٹے کرین مٹا کرال تائیں دور کرن بتخانے
 شالا ایسا وقت نہ آھے سبہ توں حیرت آئی
 اس کے وچہ ہوگ منعمیر خاص رسول سچاواں
 عرب تمامی ہوگ سلامی کوئی نہ اوس برابر
 خبر اماں حال بنیدوں ذکر سنائیں سارا
 دھمک پی سرور نبی وی فضل تیار بیان
 لکرال دین جو دولت عالی اوس نصیب ہوئی
 جس دن حضرت پیدا ہوئے لبر جاڑا مٹھا یا
 اس آیت وچہ شان مناسے نبی پیارے تائیں
 ہر جاہر دل اندر جاگہ بخشی اسان تسانوں
 ظاہر باطن شان نبی واسا وچہ بہت پیارا
 پیش تولد حضرت اوپر جو میں محبت آہلی
 نال پیار نبی سرور توں ذکر کرے رب عالی
 اسان تسانوں پیارا کیتا اندر عالم ساسے
 ہر دل وچہ اسان داخل کیتی کہے جناب الہی
 صدقے ہو بیٹیا اپنا اس نے ولوں مھلا یا
 سبہ اولادوں سرور عالم اس توں بہت پیارا
 وچہ جمال ہو یا قربانی پیک نہ کرے جدائی
 جد اوس گھر تشریف لیا یا سرور وہاں جہانناں
 خدمت اندر حاضر ہوئی پیش رسول گرامی
 عالی دولت ایہو جو دیکھاں حاضر اسیں تسانوں
 یاد نہ رہ گئی غیر محبت جس دم حضرت آیا
 ملیا شان جناب الہوں شاہی جنت والی

ہر حیواناں جو پیدائش پیش رسول حقانی
ہر اصحاباں نے سرداراں رحمت پاک بانی
ابے تولد نہیں ہو یا خاص حبیب ربانا
ایہ سب اس آیت و وجہ مطلب ذکر مفسر لیا یا
ہن کچھ باپ نبی و اتنیوں ذکر سناواں بھجانی

حکم الہوں خدمت اندر سیمہ چیزاں قسربانی
ہر طرفوں حسب نبی دی فضلوں آن سماں
دل سے و وجہ محباں تاہیں کتیا حسب بکائاں
ہیں سب حال بیان کر لیاں جو ہیں مناسب یا
جسدی پشت مبارک اندر حضرت جاہگ بانی

بیان احوال والد شریف آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

عبدالمطلب سے گھر چائن روشن نور ستارا
خوشبو حنت حسن جمالوں گلیاں چائن لافے
خواباں و وجہ عبداللہ تاہیں امر کنوں رب الی
جس رکھ پیچھ کھلو سے جا کر ادبوں ہوں سلماں
بلدن کسے مکان دورا ڈا باپ نبی و آسیا
پشت و چوں کیا ظاہر ہو یا جلوہ نور پیارا
ہو گیا و ڈوٹے یکباری امر کنوں سجانی
سارا عالم ہو گیا روشن ہر دل چائن لایا
پشت عبداللہ دی وجہ آکر بکڑ مقام سماتا
باپ اگے جا ظاہر کتیا سبہ اسرار نہانی
باپ کہیا خوش راہی ہو کر معلم ہو گیا بیوں
اوہ سب جلوہ پشت اپنی تھیں ہیں ٹھٹھائی رہی
اس تھیں بچھے کسے سے تاہیں کوئی نہ حال سناتا
اس تھیں بد کے سے اگے ذکر نہ کتیا کوئی
بلدن ٹھا کر خانے دیوں اوہ تشریف لیا یا
اتول آیا کرو نہ ہرگز سانوں دہشت آئی
چمکیا و چہ پیشانی تیری نور حبیب حقانی
دن دن جلوہ نور محمدی تیز کرے روشنائی

سبہ فرزنداں تھیں بابل نول ہی عبداللہ پیارا
نور ظہور محمدی جلوہ تاب نہ چھپی جاوے
نوروں عظمت ظاہر ہو سے ذات مبارک عالی
سبہ چیزاں نول ہاتھ غیبوں خبر رسول گرامی
ظاہر نور پیارے والا قدرت رنگ دکھا یا
زمینوں تا آسمان نظار نکل گیا چمکا را
مشرق مغرب تک جا پہنچے و دچکار نورانی
و دنہم طرفاں تھیں بھرا وہ جلوہ پاک نورانی آیا
عجب تما شہ ظاہر ہو یا جو نکر حکم رباناں
جو جو بہ نظری آیا کتیا عرض نہ بانی !
ایہ سب دولت پشت میر تھیں درتھ ملکیا تینوں
پشت تیری و چہ سے گیا فضلوں اوہ تشریف پیاری
رکھیں یاد نصیحت ساڈی سے فرزند سبانا
وسدا کون حسوداں تائیں دولت حاصل ہوئی
تھہر تھہر کہنے بہت تمامی کر نہریا و سنا یا
ہو گیا قتل تیار اساو اوہ نہیں ہن کالی
جس سے ہتھوں ٹھا کر خانے ہوں کل بیانی
جتول باپ نبی و اجا سے خبر کتابوں آئی

بہت زناں مستوراتاں نیکیاں اس پر نظر لگاؤں
 ہکتاں سخت محبت اندر ہوش نہ رہیا لگانے
 بہت عورتاں اسے کارن پیارا اندر قربانی
 حکم دتا عبد اللہ تائیں میر جنگل نت جاوے
 اس وجہ حکمت رہی آہی رحمت پاک عفتاری
 کہن روایت جدر بکتا باپ نبی واپیارا
 جو لگے مذہب بند کرسی ہو سی شان گرامی
 خبر تو اتوں یاد ہووےاں آہی خوب نشانی
 حضرت یحییٰ و ابراہیم رنگ سفید پیارا
 جد عبد اللہ پیدا ہو یا بات بر اہم ہوئی
 اور کربل منصوبہ کیتا قوم مخالف ساری
 علی کریم شخص بیہوشی و ہانے پے تلواراں
 قتل کرن عبد اللہ کارن سبھناں قدم اٹھائی
 کچھ دن کے اندر آکر کیتا انہاں گزارا
 زینت پاکر کل مرد وواں مکروں کیتی گالی
 و نہب جو الو مناف و ایشیا نانا نبی ربانے
 نظر پے پھیرے تائیں اوہ تلواراں ڈالے
 وہب شتابی مدو کارن او تلول قدم اٹھایا
 بلق رنگ تمانی گھوڑے سوہنے باہجہ شماراں
 عبد اللہ وی مدو کارن اتے ملک نورانی
 وہب تماثر دوروں وٹھا قدرت کامل والا
 جانتس ہے عبد اللہ کارن عزت منصب عالی
 کہو مبارک مطلب تائیں نال خوشی فرماوے
 بہت کیتا دل مطلب راہنی علی مراد تاملی
 زیبا صورت ثرم تے خوبی جوئی عنایت ہوئی

طلب نکاح اس طرفوں رکھن صبر آرام نہ پاؤں
 فکر کا عبد اللہ کارن دل وچہ باپ سیانے
 مت نقصان لگے کچھہ سنوں بات ہووے نفسانی
 شہروں باہر وقت گذارے رات ہی گھر آوے
 شادی سنرت آمنہ کارن لگی ہووے تیاری
 عالم کاہن بہت بخوبی کہن لگے آشکارا
 اس دا باپ ہو یاہن پیدا وں خبر تاملی
 جد عبد اللہ ہوگ تولد باپ رسول حقانی
 اس بختیں لہو چاری ہوئی سرخ ہو جاسی سارا
 روز ہوئی کہن وین اساوڈا فکر کرن سبہ کوئی
 عبد اللہ سے کارن کارن کیتی جلد تیاری
 پرا نتیجہ پیش لیاوون بند نیال ویاں کاراں
 قتل کرن عبد اللہ بدے لے مجھ تقدیر لیاہی
 بکدن باہر جاندا وٹھا باپ نبی واپیارا
 وچہ اجاڑ گیا عبد اللہ سنوں خبر نہ کافی
 اوں عبد اللہ جاندا وٹھا اندر دور لگانے
 مارن کارن نیڑے نیڑے وٹھکے آن مکملے
 عجب تماشہ قدرت والا اسنوں نظری آیا
 چمکن وچہ مٹھاں تلواراں فوج لختی اسواراں
 کلی مرد وواں سے کھڑے چلے گئے آسمانی
 کوئی نہ خبر عبد اللہ تائیں جوئی فکر گدزیا حال
 بات سناوے عورت تائیں دل وی نیت والی
 ساتھ عبد اللہ سے آمنہ وی شادی کیتی جائے
 ایسا کوئی نہ ہو گھرانہ صاحب شان گرامی
 حضرت آمنہ نال برابر عورت نہ سی کوئی

سنگر شاہی بہت عورتاں غم و لکیری پانی
 عرب زمین و چین جہالوں عبداللہ لاثانی
 بہت خوشی و چہ عبدالطلب شامی آمنہ پائل
 بہت خوشی و چہ حضرت ہار عبداللہ زوی مانی
 بہت بیان کرن اس اندر میں نہیں سمجھ سنا
 آمنہ نے عبداللہ و اجد خیر میں عقد کیتا سی
 سی پاک عورت کے اندر صاحب حسن جوانی
 اس نول معلوم ہو یا کتابوں سے تری پاک نہ
 علم نور انوں بھی انجیلوں اس نول خبر تہا
 جلوہ نور محمدی اسنوں جدول پیا چکا را
 اسدی نسلوں پیدا ہوئی اسوچہ شک کوئی
 ہو قربان عبداللہ تائیں نال پیار بلا یا
 کون تہیں کیا نام تساو اخبار سوہیں واری
 نام میرا عبداللہ و سیا مطلب باپ پیارا
 سنگر ادبوں مچھراں بی بی کیتا عرض نہ پانی
 آکھیا میں ہاں اوہ عبداللہ تاس عرض سانی
 جیکر تہیں نکاح منظور تی عرض قبول ساڈی
 بھی ہو رو سیاں بہت نسا نول دولت مال خزانہ
 باپ اگے اسیں عرض کر سیاں جیکر حکم سنامی
 ایہ گل کہہ کر باپ تہی وا کھرت رفیف لیا یا
 کہیں مہنہ حج مبارک سوموار پیاری
 بے آکھن اس دن فضلوں ات چہ تہی ہی
 عورت نال کیتا سی وعدہ خبر تہاں کول اول
 اوہ گل سمجھ منظور اسانوں جا کر باپ سانی
 آکھیں یا عبداللہ تہری کچھ نہیں حاجت میںوں

چالی فوت ہو یاں اس سجدوں خبر نکلا سے آبی
 جلوہ روشن نور محمدی و بچیں ملک نورانی
 اس گھر آون جاون واسے صفیاں کرن پیاروں
 و بچیں جاوے آمنہ تائیں بڑی غنیمت پانی
 جو میں ظہور تہی سرور دا ذکر نہ کیتا جا ندا
 حضرت و مہب بیان سناوے جو نوکر ذکر و ٹھاسی
 بڑی نوکر دولت والی علم اندر لاثانی
 شہم رسواں پیدا ہوئی خاص حبیب یگانہ
 بلکن و بچیا اس عبداللہ باپ رسول گرامی
 دلوچہ اس نے معلم کیتا اوہ محبوب پیارا
 نال محبت حال و پوار نہ صبروں باہر ہوئی
 عاجز ہو کر حاضر ہوئی ادبوں عرض سنایا
 تا عبداللہ اس سے تائیں خبر سانی ساری
 با شہم وی اولاد تہری جانے عالم سارا
 نول سے اوہ جس نول باپ کیتا تہری پانی
 میں شاہ مال نوافل بڑی دولت کمی نہ کافی
 سوا کھل کر مال اسبابوں کر ساں نذر تساو
 سنگر حضرت عبداللہ نے کیتا عذر پسانہ
 تا پھر بات تساو ہی اپر عمل کما یا جاسی
 دلوچہ اوہ منظور تہی ہی منہ کھنیں عذر سنایا
 اس دن شکم مانی سے اندر آیا تہی غفاری
 جس دن کوئی سے آے خاص حبیب لہی
 اسے پاس گیا کھڑی سناو بیان سناواں
 عورت و بچیا عبداللہ نول ویر نہ کیتا کافی
 دولت مل گئی مالک تائیں ملنی آہی چینوں

دیکھیا ہی کل پاس تسافے جلوہ پاک نورانی
 ہے اوہ بات نصیب میرے وچہ امر کریندائیں
 کہن مبارک عورت تائیں بات برابر ہوئی
 فضل کنوں خوشخبری سنکر عبد اللہ گھرا آیا
 شکم مانی سے اندر آیا جس دم سرور عالمی
 کھول دیو دروازے جنت خالق حکم سنایا
 ہر جنت وچہ خوشی مبارک چائن نور سوا یا
 قحوظ زمانہ خلقت کارن تنگی حال ویرانہ
 خشک درختاں میوے لگے پھر حیاتی ہوئی
 ساری عمر اولاد اداں کارن آہی طلب جنیانوں
 کرن درخت حیوان تمامی باتاں وائیں انسانا
 تختاں اتوں اٹے ہو کر جھڑپے بت تمامی
 بیت اللہ پر آکر اس نے نور نشان لگایا
 سنے مبارک ماں حضرت وی خوشی آواز پیاں
 شاہ رسولان رحمت عالم شکم تیر پوچہ آیا
 لگراں چپ ہمیشہ زینہا حال نہ کسے سنایا
 چونکہ یاد ملائک فضلوں بھیجے رب گرامی
 دم دم پر صحن درود نبی وادوب کنوں جمائی
 نور نبی سے چائن کیتا راوی خبر سناوے
 بھی جد شکم مانی سے اندر سرور عالم آیا
 مغرب طرف پہاڑی اندر رو کر داخل ہویا
 کہن لگا پیدا ہوئی شاہ رسولان عالی

چلا گیا آج کول مانی سے اوہ محبوب حقانی
 بیشک ناواں روشن ہوندار روز قیامت تائیں
 تخت زمین پر کرباں والا اسد سے جہانہ کوئی
 جیونکر قصص الانبیاء اندر ذکر مفسر لیا یا
 بند کر دوانے دوزخ امر کتیارب والی
 زینت کرے زیادہ ادبول گھر والا گھرا آیا
 محل مکانات باغ درختاں کلمہ بول سنایا
 اوسے رات کرم وی بارش کھولیا فضل خزانہ
 رحمت نول بہار لیاندی حمد کہے سب کوئی
 بخشے رب طفیل نبی وی وچہ زمین آسماناں
 شہر گئی سرور نبی وی وچہ زمین آسماناں
 حضرت جبرائیل وحی نول آیا حکم گرامی
 جلوہ مشرق مغرب تائیں چائن نورول لایا
 عالی منصب عزت تمینوں مخالفدی سرکارول
 ملکی حاکم عالم اندر قدم مبارک پایا
 عالی دولت ملی تسالوں ملیا حکم ربانا
 مطلب سے دربار وولے ادبول رہیں بدنی
 رحمت حضرت آمنہ کارن گھنڈ کھلا نورانی
 شام ولایت تائیں اسنوں حاضری آئے
 تخت ابلیس سے وارے نمود ہا کر اٹایا
 جمع ہوئے سبھ لشکر اسد سے نول کس کارن یا
 ختم ہوئی شطرنج اساوٹی مکر فریباں والی

ختم

آچکے سرور دو عالم سب جہاں کے پیشوا
 جس کی خاطر عرش انبر کو خدا پیدا کیا

کیا کہوں اور کیا کروں ابلیس نے رو کر کہا
 آچکے سرور دو عالم سر حمتہ للعالمین

جنت الفردوس کی نگار از عا شتی ہو چکی
مرحبا بولی نہ اصل علیٰ نور الہد سے

جن کی امت کے سوا کوئی نہیں ہو گا روا
جس کا کلمہ سب سے اول قلم نورانی لکھا

آپ کے سرور دو عالم روز محشر کے شفیع
آپ کے سرور خسر الالبشیر البشیر!

غیر کی حاجت نہ ہو گی ان کے تابعدار ہو
جس کا ہو کار سہما حضرت نبی خیر الوری سے

کفر پر چیرت پڑی ابلیس کو رونا پڑا
ان کے حق بخشش کجا جنت کجا رحمت کجا

آپ کے سرور صاحب تخت اور تاج کے
جس کو ان کے امر پر کچھ بند اور انکار ہو

سب میں آگیا ختم رسول اللہ قبول رہے
جنت سے دور دلتے کھلسن کارن خلقت رہی

کہیں رگا ابلیس مولا اپنے لشکر تائیں
ہر طرفوں دل رحمت فضلوں نہراں میں جاری

جس سے اندر داخل نہ پائے ساوی استاگاری
دور ہو جائیں گل طریقے بت پرستی واسے

ایسا بند و لبست کیسی اوہ مقبول غفاری
کفر شرک بریا یاں تائیں دین نکالے

ہرگز تو ایسا توں زون ہوں فضل الہوں
شرک نفاقوں ہراک تائیں ڈاڈھی غضب لیلیا

امت اسدی کرے نہ بھلیجی جنت دار ہوں
کہیا شیطاناں اسپں انہا نول بنوں دو لکریا

جنت کارن و عوی رکھن سا مخر اساتے جان
ہرگز کرے شریب نہ کھان رہی بری اجنتا ندا

رسماں کفر شرک دیاں کرن راہ توحید بھلاسن
تا ابلیس کہیا حق ہو سی ایسا دین انہا ندا

اھل گل کران ہیں و چہ ہو کی قال اللہ تعالیٰ
ان باجوں کچھ ہو کر کے نہیں دھوکا مول نہ کھان

سب واک طریقہ ہو سی رکھی خوب سمجھا لیا
اوس مطابق قال نبی پر سلسلے عمل کماں

دور ایسا توں کیونکر ہوں عمل کماون واسے
خلقت اندر حکم اسا ڈا پورا ہو سی جاری

بہت انہاں وجہ عالم ہوں حکم سناون واسے
کہیا شیطاناں اسپں کرسیاں ایسی استاگاری

صد نہ چھوڑن لکھان بوڑن شو و فسلا و مجا ورن
ولیاں کارن دین و بخا ورن چھوڑن تابعداری

کتنبیاں صاحب علمان پاسوں غلطی عمل کروون
بے علمان نول جس کا واک دولت کرن پیاری

و پھلا و کھی خوف نہ کرن کفر جہنم را ہوں
ولیاں سانگ و کھا ورن لوکاں باطن عمل خواری

خپان مال خریدین و وزخ فکر نہ قہر الہوں
لوگ عباوت واسے کرن جس و وکاناں جاری

تھوڑے لوگ قبول کرین قال اللہ تعالیٰ
بہت سرید انہاں سے ہوں پکر انہاں و اچالا

بہت سرید انہاں سے ہوں پکر انہاں و اچالا

سکر شیطان لڑھی ہو یا آنسری باوتسا نول
سنو حقیقت ذکر نبی واپڑھ صلوات سنا نول

ایہ تسال حکمت عجب نکالی بڑی امیدسا نول
جس دم شکم مانی سے آیا نور حبیب سچا وال

بیان وفات حضرت عبداللہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

قصہ نجات باپ نبی سے کیتی جلد نیاری
حدول مدینہ اندر پہنچے سخت بیماری پائی
شکم مانی سے پاک نبی نول آہے تن پہنے
خیریں نال گیا گھر وچوں خیریں نال نہ آیا
گھر وچہ آگیا مال تمامی مالک مول نہ آیا
پنچھی سالان عمر بتاوں عبداللہ وی آہی
مال خریدن گیا پیار سے گیا جام جدائی
وچھو تما شہ بے پرواہی کوک پی آسمانی
یارب رحمت عالم جس نول آپ تسال فرمایا
یارب جسوں کوثر در شہ جنت وی سروری
اکھیں نال نہ وچھیا اس نے اپنا باپ پیار
یارب پاک رحیم کریم عالی ذات علیماں
کون بیتیاں گو واکھا سے کون پیار کما سے
ماپو باہجوں کوئی نہ وچھے نظر محبت والی
رہن ہمیشہ یتیم نمائے جسے سو پلن سکھالے
غیرت کنوں آوازہ ہو یا امر کیتا رب سایں
ماپیا نولے گھر وچہ حاکم کرے ناز او ایں
پہلی منزل دوست تائیں قدرت پاک کھلاوا
باطن اندر عالی درجہ کلی تہیماں تائیں
ابول وچھو بیتیاں تائیں موکن چھڑک ولسن
سکر حکم تمام فرشتے بولن حمد الہی

چاکر مال خرید یا شاموں جو ہر عین پیاری
گھر آون واکھرنہ ہو یا فوت ہو یا اسجانی
رخصت ہو گیا باپ پیارا اندر شہر مدینے
ہر ہر دل نول داغ جدایاں ورواں نہ تم لگایا
عبدالمطلب نول اس کم نے دور مکان پہنچا یا
یعنی روایت و وکھٹ اکھن جانے حال الہی
سکر عاجز ہو کر وئی پاک نبی وی مانی
ما تم حضرت عبداللہ سے روئے ملک نورانی
شاہ رسولان احمد سوہنا تسال شہم بنایا
دل مسکین نمائی روئے اس وی مال پیاری
باپ نہ وچھیا حضرت سوہنا روشن نور ستارا
خاص حبیب اپنا تسال کیتا داخل وچھو بیتیاں
ماپو باہجوں نال محبت کوئی نہ تہماں بلا سے
جنتول وچھن نظری آ سے چالے طرفاں عالی
ولیسوں زور ہوون پہ وی مر گیا اپیاں اے
ہیں بن حاجت نہیں کسے وی نبی پیالے تائیں
حاکم ہوگ یتیم تجھ مشرق مغرب تائیں
طبق زمین پر حاکم کر کے یا واکھساں کراواں
اوہ سرور بیتیاں کیتا امر کر سے رب سایں
وقت رسول پیالے والا اول وچھو یاد کر لسن
صاحب قدرت نول رب عالی صاحب پر واہی

در دوا پاک نبی داور و نیر علیا سے
 در دوا ہجروں مال حضرت دی ڈاڈی غا پوزی
 نور نبی دیوں نظری آول گیا سرار نورانی
 پہلا معجزہ نشان نبی دار سب جبار و پکھایا
 اسے تولد نہیں سی ہو یا پاک حبیب ربانا
 دلوں ارادہ قتل کر لیاں کے والیاں تائیں
 سورہ فیل اندر حضرت نول اوہ سب خیر سنانی
 سن میں اس ابرہہ کافر و احوال ستاوال تفتوں
 میں اندر اوہ حاکم آنا مذہب اس نصرانی
 بیت التدرول کرن زیارت بہت خدالوق آو
 کیا اس کافر کچے تائیں سبق شیطان سکھایا
 سونا چاندی کنوں دیواراں زینت حد نہ کوئی
 سب لوکاں نول حکم ستا وے مت کوئی کے جاو
 بیت ربی ول آون کو لوں رو کے لوکاں تائیں
 سنکر بہت محباں لوکاں ڈاڈی غیرت آئی
 جاوڑیا اس جائے اندر بہت پیار کم یا
 سب نول ہو گیا بہت پیار ادب محبت پاروں
 ہلکان اس خانے وچہ حاضر ہو رہ گیا کوئی
 گندگی لیکر اس خانے وچہ بد بو لیب کرایا
 بہت بیعزت کر کے اسنوں ہو یا جلد روانہ
 ہر ہر طرف لول پلیدی نظر کرے سب کوئی
 و پکھ حوالا اس خانے واسخن مریداں کریا
 اک لگی پھر اس گھر تائیں قدرت پاک گرامی
 بہت ہو یا وچہ غصے ابرہہ آہی پیش خوار دی
 کہن ٹکے کسے کے واسے ایہ نقصان کمر اییا

دل اسدے پھٹیں باپ نبی داور گز کھیل نہ عا سے
 صبر و شکر وں بھارا کھا یا عذر کلا نہ کوئی
 کہن مبارک باو فرشتے ادب کنوں قربانی
 وچہ تفسیر امر وی جیونکر وچہ خدا سے آیا
 جد ابرہہ شاہ کافر ظلموں کعبہ ڈھاہن دیا تا
 کیتا قتل طقیل نبی دی اس نول خالق سبائیں
 پنج آیتاں ہو رہی کلمے حرف چور انویں بھائی
 جوئی کتا بول خیر حوالا مسلم ہو یا تفتوں
 کتنے ملک اسلامی اسنوں سنتوں میر جانی
 حسد کرے جھول موکالا ول نول بات نہ بھائے
 ضد کنوں اس شہر اپنے وچہ عجب مکان بنایا
 جٹے جو اہر موتی اسنوں خوش گلکاری ہوئی
 اس کیسے دی کرو زیارت جسدی مرضی آسے
 پنچی خیر شرارت اسدی ہر طرف ہر جا میں
 کے پھٹیں اک مرور بانے انول کیتی وھائی
 لگا ادبول کرن زیارت بہت اعتقاد دکھایا
 ہر نگہبانی اس خانے دی کرواہت پیاروں
 فرصت ملی حضور ول اسنوں پوری حاجت ہوئی
 پھر یا بول نجاست کو لوں جیونکر ول وچہ آیا
 خبر ہوئی تا پوچن کارن آیا لوک دیوانہ
 ایس سبیلوں بہت لوکانوں بے اعتقاد دی ہوئی
 لوکاں نول اس پاک کی کرنا آپ پلیدی بھریا
 فریش قالیناں زینت اسدی ہوگی خاک تمام
 پھر بھی توبہ طرف نہ آیا بہت کفر نہ ہاری
 قتل کراں اس شہر تمامی فوجاں حکم سنایا

بیچ اٹھاواں اس کبھے دی چھوڑاں نہیں نشانی
 شہر کے پر قتل کرن نوں کیتیاں لشکر پیا
 ڈرے لوگ تمامی شہر ڈر گئے وچہ پھاڑاں
 ہر روٹی واگرے نوں لٹیا مال تمامی
 دو بندے وچہ شہر کے سے رکھیا انہاں ٹکانا
 دو جا رہ گیا عبدالمطلب واداپاک نبی وا
 حرم ووالیوں بال مویشی لٹیا فوج سراجی
 حضرت مطلب ابرہہ تائیں جا لٹیا وچہ ویسے
 خوب انہاں واواقف آہا وہ مرد و کفارے
 کہن لگا کس کارن اتوں قدم رنجہ فرمائی
 دو سو شتر اسا ڈالیا واپس کیتا جاوے
 اس مکتیں چھپے آکھن لگا بڑا تعجب مینوں
 مال چھڑاوں وا تھہ سانوں بول سوال سنایا
 ایہو لستانوں مشرف بزرگی صاحب شان گھرانہ
 ہر دیوار عمارت اسدی نام نشان و سخاساں
 نسل تساوی ایس مکانے کتھے ہوگ ٹکانہ
 ڈھہ قدمیوں ایہو لستانوں عظمت و قدری
 اس گھر کارن کرن شفاوت لائق آہی تینوں
 سنگر جلدی سے واسے بول جواب سنایا
 اس گھر وا خود مالک مولا حافظ ناصر سوئی
 اس گھر دی نگہبانی کارن کچھ نہیں حاجت میری
 میرے شتر منگا دیو مینوں آخر سخن سنایا
 حاضر ہو گیا مال تمامی ویرہ نہ بلی کافی
 میں فخری اسواری کرسیاں بیکر فوج تمامی
 سنگر واسے پاک نبی سے خوف نہ کیتا کوئی

نارہ پنہم جاوں واسے کردا سخن زبانی !
 باران ہزار انہاں وچہ ماتھی کے خیراں آیاں
 وڑ گئے جان بچاوں کارن اندر بگل جھاڑاں
 اس ظالم سے ظلموں کتنے لوگ ہوئے قتلامی
 عبد اللہ ام مکتوب دادا بڑا ضعیف پیرانا
 بیت اللہ سے در بٹھیا کر کے صاف عقیدہ
 عبدالمطلب وادوچ مالال دو سو شتر تمامی
 سے کرسی بٹھلایا اس نے نال پیار بھلیرے
 کار تجارت اندر اگے ملیا کتنی واری
 عبدالمطلب نے اس تائیں اتنی بات سنائی
 لیجا مال تمامی اپنا جلدی نال سناوے
 یا مطلب میں جاتا بیسی بڑا سیا نا تینوں
 بیت ربے وادول وچہ تینوں کوئی خیال نہ آیا
 جنسوں ر بد گھر فرماؤ فخر سے ہوگ ویرہ نہ
 پھر بیت اللہ کوئی نہ آکھے ایسا کر کے جاساں
 ایہو لستانوں عزت آہی سن سرور سجانا
 عرب زمین وچہ بھی وچہ ملاں شان تسان گھڑی
 عقل قیاس تیرا کمزور اثبات ہو گیا مینوں
 میں ہاں مالک مال اپنے واجد سے کارن آیا
 گھر جانے گھر والا جانے ساڈا دخل نہ کوئی
 اپنے قدروں وافر بولاں طاقت نہیں لیری
 رہے گھر دی کراں حفاظت میں تہہ ذمہ پایا
 رخصت ویلے شاہ ابرہہ نے خیزوں بات سنائی
 دیکھو گے تیسیں کیونکہ ہو یا کعبہ شان گھڑی
 دو بے بزرگی سب دسینوں جوں جاساں

جو فخری بیت سے بدل فوجاں کیتی ظلم تیاری
 آخر بیت اللہ وچہ اولوں دونوں حاضر ہوئے
 یارب باہجہ تیرے نہیں کوئی منگن کھلے دعائیں
 گل امیدیاں تیری طرفوں حافظ نامہ سایاں
 ایسے حالت و ذوالی بزرگان لب نول عرض سنا یا
 لشکر فوجاں باہجہ شماروں فیماں پر سواری
 نام محمودیسی اک ہاتھی بڑا بہاورد نامی
 جہ محمود بہاورد تائیں کسبہ نظری آیا
 پھیلے پیرک ہٹیا جلدی ادب الہی پاروں
 جتنا زوروں مارن اسنوں اتوں قدم نہ جاوے
 نام اٹھاؤن جسد م اسنوں بہت پچیاں بہت جاوے
 ایسے نولں اسواہی کولوں زمین اپہ ٹپکا یا
 ایسے ظالم عاجز ہو یا پیش نہ جاوے کاہنی
 لوگ پیاراں اپہ چڑھوکر وچھین لشکر تائیں
 حضرت عبدالطلب نولں بزرگ اولوں عرض سنا یا
 فخر سے قتل ارنے کارن آکھیا انہاں تسانوں
 حضرت مطلب پھین کارن شہروں باہر آیا
 شہر حید سے ول فوجاں سمن اتوں نظر اٹھائی
 جانور اندیاں کی ہزاراں ڈاراں نظری آون
 اولوں کسرن طواف تمامی دن باہجہ شماراں
 سب اس بڈھ پڑے بزرگ اگے آکر بات سنا یا
 جا کر وچھو کویں تماشہ قدرت غیرت والا
 نہ پڑے جا کر وچھیا اسنے جانوراں ویاں ڈاراں
 دو پہچیاں وچہ بک بک تھیر بک منہ اندر پایا
 جس تھیر پے نام کسید مارن اسدے تائیں

علم حیرت وچہ پوہ کے سمیٹے دونوں مرد غفاری
 جاوے وانے نولں ہتھ لاکر وچہ دربار کھلوٹے
 ایہ گھر اپنا دشمن کولوں کر کے فضل سجائیں
 سب کچھ علم یارب تینوں جوہر فوجاں آیاں
 فخر ہوئی تاں ایسے ظالم بیت اللہ ول آئی
 دوزخ اندر جاوون کارن کیتی جلد تیاری
 خوب سنگار یاسب تختیں اگے کچھے ہو زناہی
 سجدہ کینتیں رب اپنے نولں اولوں سیں لایا
 بیہوش ہو یا نہاوت کولوں خوف نہ کیتا پاروں
 عاجز ہو کر ماراں کھاوے سجدے اندر آوے
 در و عدالوں خوف کھاوے شوخی روز دکھاوے
 فخر ول دن و اچھیا ویلا ایسے حالوں آئی
 وچھ تماشہ قدرت والا اس نولں شرم نہ آئی
 عاجز ہو کر بدی طرفوں کسرن سوال دعائیں
 نظر کر وچھیں ول کفاراں ہے کچھہ دیر لگائی
 وچھو کتول لشکر ظالم و اہل فکر اس نولں
 اوپر بلندی چڑھ کر دوروں اتوں نظر لگا یا
 بات عجیب سے تائیں وچھین اندر آئی
 نکلن سب دریاوی طرفوں بیت نبی ول آون
 اس تختیں بعد شتابی جاوون جتول قوم کفاراں
 اکھیس سچا وعدہ رب واس تختیں مدد آئی
 پھر مطلب اس طرفے وانا وچھین کارن حالا
 کالے رنگ تے ساوی گرون ڈکھے کی ہزاراں
 ہر تھیر پے ہر کافر و افسردوں نام لکھا یا
 توپاں تختیں جوں گولے دن امر کنوں سجائیں

جس سے سر پر کنگر سٹن پارو و سار ہو جاوے
 چنے برابرہ پتھر نہیں سن راوی وزن سستا یا
 سنے اسوار یاں ہاتھی گھوڑے ہک ہک شکر لے
 وچہ میدا ناں باہچہ ایماناں کا فرلا شان پیاں
 جس کا فر سے سر سے اوپر فہرول پتھر آون
 ہاتھی گھوڑے سنے اسواراں تھیوون لیراں لیراں
 چھوڑ میدا نول ابرہہ جا کر و سیا حال تنامی
 پاس نجاشی ابرہہ بٹھا جیش لے مہرہ چایا
 خیر نہیں کس طرفوں آیاں جانوراں ہاں ڈاراں
 کیا اس لشکر وچہ میدا نے آکر گڑا و سنا یا
 اہو کر و اسیسی اوتال وھیان کیتو سو
 کہن لگا سب ایسے آئے اتنی بات سنائی
 سر پر پتھر لگا اس نول نکلیا پارو و ساروں
 ایسا کفر فساد مچا یا اس مرو و مکاے
 ہک یزدید پلید ہو یا سی بنے یزدید ہزاراں
 ابرہہ لگر ہوئے لکھ کا فر بیچ کر گیا نہ کوئی
 جس نے سجدہ رب نول کیتا ادب محبت پارو
 اس ہاتھی اسوقت دکھالی شہر طعناں والی
 جو سر رب نول کرے نہ سجدہ و سمن ہوگے بانا
 ادب سمہالو شہر طادب وی اپنا قدرہ بچھاو
 سنو حقیقت جدا برہہ پر ختم عدالت ہوئی
 لیکر جانال نکل گئے سب بچھ اسباب نہ جایا
 زبور کپڑا ہر گھر و نقدی مال تمسامی
 دور ہو یا غم خوف تمامی بولن حمد ثنا میں
 کوئی اجاڑن بیت ربی نول ظلموں قوم کفاری

سن اسوار یاں فہر ہمار ی پاڑن باہر آون
 کل فوجیاں پہ ہک ہک پتھر یا بیجاں و سنا یا
 قتل کیتے اک ساعت اندر گئے و ختم سب سے
 فہرول اندر ووزخ ناراں صفال ہزاراں گسالاں
 ٹوٹے پھول بدن انہاں سے راوی خیر سناون
 چھوڑن بھوہ جوگی و ڈنگر چہ کیر سیا حال شہر لیراں
 یں ہک بچیا فوجیاں لشکر ہو گئے سب تنامی
 جسدے منہ وچہ کنگر اسدا اوہ بھی لکروں و سنا یا
 ساڈا غم اٹھاون کارن آگئے لکھ ہزاراں
 ہک پل اندر لشکر ساڈا اجاڑا نظر نہ آیا
 ہک ایابیل ہر ابرہہ سر سے ابرہہ نظر ہو سو
 اس نے اوپر وں چھوڑے یا پتھر ویزدہ کیتی کافی
 نایہنم داخل ہو یا پتھر خدا جیسا رول
 کفرول لاکھ ہزاراں تائیں لیکر گھیا نالے
 لاکھاں نول بیدین بناون بیدینا ندیاں ل
 ہک محمود بہادر بچیا ختم عدالت ہوئی
 بیت ربی ول کنڈ نہ کیتی خوف کیتا رول
 اس پر نظر کر موی کیتی پاک خداوند عالی
 دشمن منکر کارن ہوئی ووزخ نار لگانا
 دور کر و سب بے پروا ہی رب نول ڈرنے جانو
 آلو آپ گھراں وچہ خیر ل آوڑے سب کوئی
 حضرت مطلب اپنے گھر وچہ سب مال کھایا
 کیتا خوب سمہال حوالے اس سردار گرامی
 امن سلامت گھر اپنے نول رکھ لیا رب سائیں
 شہرا من فرمایا جس نول پاک خداوند باری

کتنے کوہ بے چاروں طرف سے عدیت اللہ والی
ظلموں اس پر مارن والا کوئی نہ غالب سے
جاتوراں حیواناں تاہیں طاقت مول نہ ہوئی
اوہ گھرب و اشہر متامی حفظ امانت والا
وچہ تفسیر روایت والا ایو بیان لیا یا
روز بو نجا اس تختیں کچھے جمیا نی پیارا

جو شے اس سے اندر ہو سے امر کنوں رب الی
امن سلامت ہر نقضانوں حکم بے تختیں پا سے
حدوں اندراک دوسے نول مار نہ سکدا کوئی
کرے ویرانہ بیت اللہ نول ابرہہ کون موکاں
ابرہہ کافر و اجدر تہرول رب نے تم اٹھا یا
بیت بیان ظہور نبی سے سن نول بر خور دارا

بیان حکایت حضرت صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ابو بکر سب یاراں اگے کسے بیان تمنائی
ہلکان میں کسے حاجت کارن جنگل طرف سدھایا
یک درخت عجائب سیارہ مینوں نظر پیاسی
جدیں تلے گیا اس رکھنے کیا قدرت رب عالی
ایسی ڈالی چھگی درختوں استنا کار چھکانی
کہن کی خوشخبر سناواں میں پاک تریا میں
ظاہر ہو سی ختم رسولان ہے نزد یک زمانہ
لوگ ویوانے کافر ظالم جھگڑن بشور مجاسن
جو فرما سے حضرت تینوں امرول فرق نہ پائیں
سب تختیں اول عالی درجہ جنت رحمت پاسیں
نال پیار کہیا اس رکھنے یاد رکھیں گل میری
اس سے تا بعداراں ہو سی رحمت بے اندازہ
تاہیں آکھیا معلم ہو سی کویں پیارا مینوں
کہیا صدیق میں سنکر باتاں بہت خوشی چو آیا
آخر جس دن ملیا پیارا عالی دولت پائی

اجے نہ ظاہر ہو یا سیسی خاص حبیب گرمی
سفرول موسم گرمی پارول دل میرا گھبرا یا
کراں آرام ذرا اس چھاوین لول قیاس کتیا سی
تا سویلے میری طرف چھگی درختوں ڈالی
نال محبت میں ول اولول بات سناون آئی
دل تے یاد رکھیں گل میری اس پر عمل کما میں
حکم رہا نالول سناسی خاص حبیب یگانہ
اس تختیں جو الکار کر سی نارہنم جاسن
سر پر سب فرمان اٹھاوین کلمہ بول سناسی
قرب حضور علی فضلوں بچکر جنت جاسیں
پید میناں ویاں باتاں سنکر مت کچ کرین دیری
اکھیں نال وکھائے ہادی جنت وادروازہ
پھر آواز کتیا اس ڈالی خبر کر لیاں تینوں
دل وچہ رکھیا راز نہانی کسے نہ حال ستیا یا
اس دن ظاہر یاراں تاہیں گذری بات سنائی

بھی ہک روز حضرت ابو بکر نول ہور بشارت ہوئی
جو یں عنایت فضل الہوں عد حساب نہ کوئی

بیان ذکر دیگر لیشامراہ

ہو رہا کہایت گزاروں حضرت ابو بکر صدیق رضی
 سی تدوں شام ولایت اندر اوہ مقبول حقانی
 خوابے اندر دکھا اس نے امر خدا رحمانوں
 جگمگ روشن جلوہ نوروں چنان تیز لگا یا
 پھر اس چند مبارک نوروں خوش گزار دکھائی
 چمکن عجب ستارے نوروں ل نون بہت پیار
 دیکھتا شہ عاشق ہو یا دل مشتاق دیوانہ
 نوروں نور عجب گزاراں چنان گلی بازاراں
 پھر اوہ قطرے عجب نورانی ہو گئے جمع تمامی
 ہر طرف جلوہ نوروں اس نے چنان لایا
 وچہ خویلی جس دم آیا بدر منیر نورانی
 پیوہ نور ہو یا گھر سارا نبیاں عجب نظارا
 جلدی بند کیتا دروازہ باہر نکل نہ جاوے
 جس دم بند کیتا دروازہ اکیس او گھر گیان
 جیکر پارہ جمال دکھا کر عاشق تھیں چھپ جاوے
 دل مشتاق محبت مہر یا کیتا پیار دیوانہ
 شام ولایت اندر آتا تدوں صدیق پیارا
 یک بیہودی عالم تائیں جا کر خواب سنائی
 کہیں لگاں بات بیہودہ خواب تیرا وہیاتی
 ہر دم دل تھیں بھل نہ جاوے وقت نظارہ لوالا
 کجہ مدت تھیں پچھے ملیا رہب مزدرباتا
 حضرت ابو بکر اس آگے جالا خواب سنایا
 اوہ ہو چند لکھا آسمانوں شہر تھارے اندر

ہو ہی حضوروں سچی اسنوں شہر نبی سرور دی
 کار تجارت اندر فضلوں کھلا گھنڈ نورانی
 چند مبارک کے اندر اتر یا آسمانوں
 رحمت مہر یا شہر تمامی حسن جمال سوایا
 ہو گئے بہت نورانی قطرے امر کنوں ب عالی
 ہر گھر اندر شہر کے سے داخل ہو گئے سارے
 جیو نگر حنیت زینت زیبا سوہنا شہر یگانہ
 ہر گھر نور سہاگن کیتی سوہنے باہجہ شماراں
 او سے رنگ ہو یا پھر ثابت روشن چند گرامی
 حضرت ابو بکر سے گھر وچہ قدم مبارک پایا
 اندر باہر چائن نوروں لاٹ گئی آسمانی
 ابو بکر نول چند سوہارا لگا بہت پیارا
 ہر دم گھر میرے وچہ ہوئے خوش دربار سہا و
 وانگ زلیخا سرت سہیلی باتاں دل تے یہیاں
 سخت عذاب قبر تھیں جیکر پارہ نظر نہ آوے
 صبر نہ آوے کون دکھاوے اوہ امر لہ یگانہ
 کار تجارت سفران اندر دکھا خواب سوہارا
 اس مجہول نکالے تائیں کجہ تعبیر نہ آئی
 حضرت ابو بکر دی اس نے سچی بات نہ جاتی
 دن دن زیادہ زورا پاوے شوق پیار لوالا
 علم نجوموں پورا عالم صاحب ہوش سیانا
 سنکر نال محبت اس نے ادب کنوں بتلایا
 بیشک شہر کے وچہ پیدا ہوئے گا پیغمبر

مالک مہر نبوت ہوسنی اوہ سسر دار پیارا
عجب طریقہ جاری کرسی اوہ مقبول الہی
راہبرین انساناں ہوئی اوہ سپید ابرائیل
گھر تیرے وچہ حاضر ہوئی اوہ محبوب پیارا
ایوہ بکرہ خوش ہو کر کہیا میں کجہ حال نہ جاناں
راہب آکھیاہ ات تشریفی ہاشم وی اولادوں
پاپد اسد عبداللہ موسی صاحب شان پیارا
سنکر ایوہ بکرہ دل اندر اوہ سبب حال چھپا یا
میں ہاں خاص رسول خدا و حضرت حکم سنائے
بت پوجن مکتیں منع ستایا پاک رسول پیارے
سن سن باناں ایوہ بکرے دلوں قیاس اٹھایا
جس رکھ خیر ستانی، سبھی اسے پاس گیا سی
قسم خداوی جس موسے پر پاک کتاب اتاری
رکھیں یا نصیحت میری لوکاں مگر نہ جاہیں
بس ہن وقت مناسب خبریں باقی ذکر سنالیا
بہت بیان ظہور نبی و ذکر کتابوں آیا

شہر تساو ابرکت بھری روشن عالم سارا
گھر گھر نور لیا نول چان رحمت سبے پر وہی
جنت داد و اندہ کھلسی کارن تا بعد اراں
ہوگ سکاوت تیری اسدی بخت بلند ستارا
کس گھر اندر پیدا ہوئی اوہ مقبول رہاناں
عبدالطلب دادا اس دار روشن نیک نہادوں
نور نبوت اسے گھر وچہ روشن ہوگ ستارا
حکم رسالت پاک نبی نول بیدوں خدا فرمایا
گھر گھر شروع شکایت ہوئی کون بقیں لیاھے
ایہ بت بھی بت پوجن واسے دوزخ جاں سارے
شاید ہے اوہ چند نورانی شہر اساد سے آیا
حکم لے بے مکتیں پھراس ڈالی بول آواز کیتا سی
ایوہ محمد ختم رسولان خاص حبیب غفاری
اول عالی درجہ یاسیں کلمہ بول سنائیں
جدول حدیق نبی نول ملی سارا ذکر سنالیا
قسم خداوی میں کجہ مھوڑا سوچہ ذکر سنایا

بیان ذکر تولد پی سید الانبیا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

پڑھ بسم اللہ حمد خدا نول بند گیاں واولی
یارب ذکر حبیب تیرا پڑھ صلوات سناوال
خوش منظوری یاری منگاں خاص تیری دلگاہوں
سب مکتیں اول نور نبی وارب کریم او پایا
پاس خدا سے ذات مجری اول جاہک پانی
کننے لاکھ ہزاراں سالان گذرے بہت زمانے

جس نے بھجیا شاہ رسولان ذات مبارک عالی
اوسے سا کھڑا لاولی مینوں حدیث کارے آواں
پڑھنے سننے واسے مومن مکتیوں پاک کتاہوں
اول سب نبیاں مکتیں اسنوں قرب حضور آ یا
حضرت آدم نول اس گل دی خبر سہاں نہ کافی
پھر بنایا آدم تائیں واحد رب یگانے

اوسدی پشت مبارک اندر نور حبیب کھایا
 بگدن خود مختار الہی پاک خداوند سائیں
 بخشیا اس فرزند تیرے نول اسال مراتب عالی
 تیں تختیں چھے اسنوں بخشی اسال امانت پوری
 چلدا چلدا نور محمدی جو نگر حکم ر بانا
 پھر حضرت عبداللہ تائیں ملیا نور عقیانی

اس تختیں چھے شہیت نبی پر رحمت پھر اپا یا
 فضل کنوں خوشخبری سنانی حضرت آدم تائیں
 پشت اسدیو چھ نور محمدی امر کیتا رب والی
 اولوں شرم رکھے ہر طرفوں اہم مقبول عقاری
 مطلب وی وچہ پشت مبارک کیتا آل کانا
 حضرت آمنہ مانی جابا فضل کنوں رحمانی

بیان حکمت باری تعالیٰ کہ اول نور صلی اللہ!

علیہ السلام حبیب پیدا کیا اور چھے دنیا پر آ یا

سب تختیں اول اوپا پار بنے نور حبیب گئی
 اس وچہ عظمت نشان نبی و افضل مراتب عالی
 جے رب اول پیدا کروا ہی پیار سے تائیں
 نہر نبوت اس شاہ باہجوں ورثہ نہیں کسے نول
 جو پیغمبر چھے فضلوں پاک خداوند باری
 اس تختیں چھے اس تختیں چھے جو رب نبی اوپا یا
 جو جو نبی خدا نے بھیجے اندر خلقت ساری
 جد کوئی اگلے حاکم اوپر دو جا حاکم آوے
 اس کارن حضرت نول چھے بھیجا خالق سائیں
 اس تختیں چھے کوئی نہ ہو سی حکم چلاون والا
 اس تختیں چھے ہو کر پیدا ہوئی نہیں زمانہ
 ایسے کارن پاک نبی سے سب فرزند پیارے
 تا جو کوئی نہ کرے انہاں بر نظر حقارت والی
 ایسے کارن نسل نبی وی ختم کیتی رب سائیں

کیوں دنیا پر چھے آ یا سنو بیان تمنا ہی
 حکمت تختیں کوئی بات نہ عالی امر مقدر والی
 ختم نبوت کس پر ہو ندی حکمت ہے رب سائیں
 اس تختیں چھے ہو کر شہیت نامتطور رہے نول
 امر شہیت عالم اوپر رہیا انہاں تختیں جاری
 حکم رواج شہیت اگلی بسنر جبار اٹھا یا
 عالی شان مراتب ہر نول سب واکر جاری
 نوال رواج نہ مانہ اپنا جاری حکم کر او سے
 راج سلامت شاہی اسنوں روز قیامت تائیں
 اکو حاکم قائم دائم کیتا رب تناسل
 اس کارن رب سب تختیں چھے بھیجا نبی ایسا نہ
 بالغ ہوں تختیں رب اول جنبت چھے سارے
 اوہ سلامت ہے نبی واکر حکمت رب عالی
 بعد نبی تختیں نشان رسولان تائیں کیتا تائیں

جسے رب نسل نبی وی رکھد انہی نہ ہوندا کوئی
 عقل اساو اوغل نہ پاسے وچہ اسرار الہی
 ذکر تولد شاہ رسولان بھی تاسیج ستا وال
 تخت اوپر نوشتیرواں تائیں گزے سال بتیالی
 آپ زبان مبارک بھتیں ایہ خود حضرت فرمایا
 چھ سو سال علیے نول گزے کرم کنول سب سائیں
 گزے سال واوونئی نول اٹھ سو یک ہزاراں
 دو ہزار تے تن سو سالان موسیٰ نبی سو ہاسے
 چار ہزار تے اک گھٹ چھ سو نوح مقبول ربانا
 چھ ہزار تے ساٹھ تے سو گزے آدم تائیں
 جد کعبے نول ڈھان کارن ابرہہ کافر دہاناں
 ایہ سب شرم نبی سے پارول معجزہ رب کھایا
 روز یونجھا اس بھتیں پچھے چمکیا چند نورانی
 عید اللہ مطلب ہاشم سے گھر چمکیا نور ستارا
 بارہویں ماہ ربیع الاول رات سوار نورانی
 ماہ رمضان روز جمعہ سے وقت تولد پایا
 تا جو حاصل حبیب نبی پر حرف نہ رکھے کوئی
 روز سوار تائیں رب بخشی عزت حضرت پارول
 ہر ہر قبرستاناں اندر حرمت شاہ ابراہاں
 ادب نبی وا ادب نبی وا شرم کرے رب سائیں
 کرن روایت جس دن جسے ذات مبارک عالی
 کھول دیتے سب درجنت تے تار حکم سنایا
 موج خوشی سب بھر یا جنت حمد کے لکھواری
 چمکن رنگ محل نورانی صفت نہ کہتی جاوے
 بار سنگار لگا کر حورال سجدے اندر آباں

تا کوئی انہاں پسند نہ رکھدا جو نکر عادت ہونی
 واہ سبحان اللہ رب طرفوں بہتر حکمت آہی
 نوشتیرواں وی شاہی اندر آ یا نبی سچاواں
 عدل زمانے پیدا کیتا دوست نول رب عالی
 عادل شاہ وی شاہی اندر میں دنیا پر آ یا
 اٹھ سو سال بیاسی گزے شاہ سکندر تائیں
 جنم لیا سر وار دو عالم رحمت فضل غفارول
 تن ہزار تے اٹھ سو سالان بعد خلیل پیاسے
 پاک نبی بھتیں آگے ہو یا اوہ سر وار مو ہاتا
 بعضے یک سو دو ہزاروں جانے مالک سائیں
 او سے سال اندر دنیا پر آ یا نبی رباناں
 قوم کفاراں وا ابا بیلاں پل وچہ تخم اٹھایا
 کرسی عرش اجالانورول لاٹ گئی آسمانی
 روشن مشرق مغرب تائیں پہنچ گیا چمکا را
 فضل کنول تشریف لیا یا پاک حبیب حقانی
 اس وچہ ربی حکمت آہی ذکر مفسر لیا یا
 عظمت انہاں و ناسے پارول حضرت کارن ہونی
 ادب لحاظ قیامت تائیں خالق قدی سرکارول
 مار عذابول ملے خلاصی ہر ہر او گتہا راں
 وہو آرام طفیل نبی وی ہر گنگاراں تائیں
 جنت وچہ رضواناں تائیں امر کیتا رب عالی
 اسے جنت خوشخبری تینوں گھروالا گھر آ یا
 کلمہ بولن رکھ بہشتی نورول نہراں جاساری
 سب قربانی ملک نورانی ہم ہم حضرت آوے
 نال محبت حضرت کارن باتاں ادب سنایاں

شوقوں لرزہ عرش منور خوشی نہ جھلی جاوے
 چھلیاں بولن حمد بانا ہر نہری دریا میں
 جو پیدائش طبق زمین پر ہر ملک میں ہر جا میں
 ملک نورانی سجدے اندر ادبوں صفائی بنایاں
 ڈھائی رو ناکفر پورا نا ڈر کر بہت ہاری
 ہر ہر ملک میں بادشاہاں پر دہشت نازل ہوئی
 کرن روایت جنت باغال نشاخال خوشی جھکایاں
 بسم اللہ سرور دو عالم جم جم خیریں آون
 اللہ اکبر بولیا کعبہ سجدے اندر آیا
 سوہتا حاکم بھیجا رب نے صاحب شان دلیری
 نال محبت بیت اللہ نول لرزہ پیا گرامی
 بیڑی وانگر تخت زمین داسیت خوف پلایا
 میں سلین نمائی اپہ کرم کیتا رب والی
 ہو گیا بھی اسوقت آوازہ مشرق مغرب تائیں
 فانس سے وچہ آتش بلدی ہر دن رات مدانی
 سجدے کرے اسنوں سالے وہ سے سال مانا
 مختصر مختصر کنیا قلبیہ نوشیر والی ہشت خوف کمالوں
 ایسا سخت بھونچال ایرانے حکم لے لختیں آیا
 چوداں کنگرے ڈھکے کوٹوں ہر چیل سی کفالوں
 بھی اس راتیں معجزہ ہویا ظاہر حکم جباروں
 وچہ باؤب سے رہندا ہی یک سجومی بھارا
 چوداں برج و صحنے جوین کوٹوں اسنوں بات سنائی
 اس نے کہیا نساٹے تائیں کھول سنال حال
 اوہ جو چوداں کنگرے ڈھکے سنو حقیقت ساری
 بس بن شاہی ختم نساوی آگیا نیک زمانہ

رفرف بوبے حمد ثنا میں جم جم حضرت آوے
 ادب کنول صلوات پہنچا دن ہر دور عالم تائیں
 رحمت نول بہار لیا ندی بولن حمد ثنا میں
 نوکرتیریں لذت بھریا رحمت جھڑیاں لایاں
 بند و بست شریعت کارن لگی ہون تیاری
 بدل کیا یکبار زمانہ فکر کرن سب کوئی
 ادبوں وصل تیاری کارن باتاں شوق نیایاں
 جہاگے بھاگ خوشی گلزاراں قدم رنجہ فرماون
 شوقوں حمد بانا کہہ کر بول آواز سنایا
 جلدی بت کفاراں کوٹوں ہوگ خلاصی میری
 ست تختاں پر جو بت آہے دھرتی جھڑے تنہا
 بھی اسوقت آوازہ خوشی والوں زمین سنایا
 جس پر قدم مبارک پایا ذات مبارک عالی
 عالم اندر رحمت عالم بھیجا تبارب سائیں
 اس دی پوجا کرے آہے کافر قوم نسامی
 بچھ گئی جس دن پیدا ہویا پاک رسول ربانا
 ڈیہہ پیا کوٹ نوشیر والی شاہ و تخت بھونچالوں
 دو سے دس کوہ گیا آوازہ راوی ذکر سنایا
 کسرے حیرت اندر آیا دہشت باہچہ شماراں
 تخت تمامی بادشاہان سے پاٹ گئے وچکاروں
 شاہ نوشیر والی بھیجا اس دل ہک وزیر سیاتا
 خیر و سوسیس ساوٹے اپہ ایہ کی حالت آئی
 دیر نہیں جھب آیا جانو تخت سمہالن والا
 چوداں پشتاں قوم نوشیر والی کرنی سی سراری
 پیدا ہوئی کے اندر اوہ محبوب بیگانہ

حکم شریعت جاری کرے اور سردار پیارا
 جس راتیں تسال ہشت دلوں ٹھٹھا سخت حوالا
 ہیں نہیں دیکھیا نہ تسال رہنا سچی بات سدا وال
 اٹھ جاتی شطرنج تساوی شان حکومت شاہی
 رہ گیا اتنا سخن زبانی آگیا اجل پیالہ
 وچہ فرودس رسالے جو نکر ذکر مفسر لیا یا
 خواجے اندر مال حضرت دی امر کنوں سجانی
 نور و نور لباس ہستی صفت نہ کیتی جاوے
 حضرت آمنہ خدمت اندر اولوں عرض سنانی
 کرم کنوں اس حضرت صاحب کیتی بات پیاری
 کہن مبارک آیا تینوں امر کنوں رب والی
 اوہ فرزند و تار پ تینوں جو سردار رسولان
 نام حبیب محمد سو ہزار روشن و وہیں سر امین
 یا آمنہ جو کئی تیرے کارن کرم ہو یا سرکاروں
 خوشی سنا کر حضرت آدم پاک جمال چھپا یا
 او سے طور مبارک کیا وہی دیوے نبی خدا وا
 نیچے ماہ اندر لیں پنہیر پاک جمال دکھا یا
 پنجویں ماہ وچہ ہو و پنہیر فضل کنوں سپاہیں
 یا آمنہ جو کئی تیرے او پر رحمت نازل ہوئی
 شکم تیرے وچہ آیا پنہیر اوہ مقبول پیارا
 چھبویں مہینے خوالوں نظری آیا نبی حقانی
 ستویں ماہ وچہ دیکھیا خوالوں پاک نبیدی مانی
 حضرت آمنہ عرض سنا سے یا مقبول رباتا
 میں ہاں اسمیں پنہیر نال پیار بتا و سے
 یا آمنہ ایہ پتر اساد اسید کل مقبولان

بابل فارس ملک سماجی قبضہ کرے سارا
 اس راتیں رب پیدا کیتا تاج حکومت والا
 بھیج و تار پ عالم فضولوں پاک حبیب سچا وال
 ہو گئی ختم حیا تی میری اتنی قسمت آہی
 بٹھارہ گیا حیرت اندر رباتاں کچھن دالا
 جس ماہ شکم مانی کے پنہیر قدم رنجہ فرمایا
 کیا دیکھے کہ حضرت آیا پاک جمال نورانی
 جس مبارک جلوہ نوروں کون بیان سنا سے
 کون نہیں کس کارن پنہیر قدم رنجہ فرمایا
 میں ہاں آدم صلوات اللہ علیہ خالق ساری
 شکم تیرے وچہ پنہیر رب نے ذات مبارک عالی
 شاہی تاج مبارک جس نول چہ نبیاں مقبولان
 راج سلامت عبد اکلمہ روز قیامت تا ہیں
 ایسی دولت کسے نہ پائی خالق وی سرکاروں
 دو چہ ماہ وچہ خواجے اندر شیت پنہیر آ یا
 میں ہاں حضرت شیت پنہیر پاک نبی دادا وا
 چوتھے ماہ وچہ نوح پنہیر دین مبارک آ یا
 خوشی مبارک ولوں آیا حضرت آمنہ تا ہیں
 طبعی زمین پر کر مال والی عورت ہو نہ کوئی
 جس نول چہ وال طبع سلامی بنام عالم سارا
 حضرت ابراہیم پنہیر خاصن خلیل ربانی
 حضرت اسمعیل پنہیر قدم رنجہ فرمایا
 کون نہیں کیا نام تساو امینوں حال بتایا
 ایسا ادب کلاماں بوسے صفت نہ کیتی جاوے
 شکم مبارک تیرے اندر شاہ سردار رسولان

جس وانا نام محمد احمد روشن و وہیں جہا نہیں
 آٹھویں ماہ وچہ حضرت موسیٰ آگے حکم حضور
 بہت مبارک تے خوشخبریاں نال پیار سنایاں
 نہیں کسے پہرہ اجتک رب نے ایسا کرم کنایا
 ناویں ماہ بیسے بن مریم خوابوں نظر بیاسی
 کہن لگا آمنہ تینوں سوہنی خبر سنا وال
 اتلیاں خبراں خوابے اندر کہہ گئے نبی گرامی
 بہت آواز نہور دن وچہ خواباں ادب نبی نور
 ہکدن وچھیا خوابے اندر عجب درخت نورانی
 ہر ہر ڈالیاں میوے مھرباں امر کنوں رب عالی
 مچھڑیا اس درختوں میوہ حکم خدا رحمانوں
 حضرت آمنہ کھاوا اسنوں ایسی لذت پانی
 اوہ جس ویلے کھاوا میوہ امر کنوں سبحانی
 طبق زمین آسمان تائیں چان نور لگا یا
 یا آمنہ تدمر پورے مبارک فضل عنایت پاریں
 اس تختیں آگے اس تختیں کچھ روز قیامت تائیں
 نام محمد رکھیں اس واپا آف حکم سنایا
 بہت بیان ظہور نبی واپس کیا ذکر سناواں

آگیا فضلوں کو ویری وچہ حضرت چند نورانی
 جسٹوں وچہ سرکار ربانی کرسی ملدی نوروں
 یا آمنہ جوئی تیرے کارن رحمت جھڑیاں لایاں
 تائیں حکم حضوروں لے کر کہن مبارک آیا
 نور لباس نورانی جلوہ حاضر آن کھلاسی
 شکم تیر لہو چہ سرگور عالم سید کل انبیا وال
 ہور ہزار عجیبہ خواباں آون نظر مدانی
 گھر دو اسے دن رات فرشتے چوکیدار کرے
 جٹہ ہاں زمین پر ڈالیاں اس تختیں کیاں آسمانی
 بھی ہک بات عجیبہ خوابوں قدرت پاک دکھالی
 خوشبو لذت شیریں اسدی باہر حد بیابوں
 دنیا اندر لذت شیریں ایسی ہور نہ کائی
 منہ تختیں باہر ظاہر ہو یا جلوہ پاک نورانی
 تا پھر عجب آواز غیبوں سننے اندر آیا
 ختم رسولان بیبا تینوں بخش ہو یا سرکاروں
 ایسا بیبا ایسی مائی پدائز کناسی رب سائیں
 جاگ اٹھی تال کہنے والا پھر کوئی نظر نہ آیا
 ختم کراں نہیں طاقت مینوں جے سوزور لگاواں

بیان کردار عالیجناب حضور جودا تا چہ دار انبیا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جس دم حضرت پیدا ہوئے خاص حبیب الہی
 گھر سا ڈیدیاں چھت دیواراں اوہ آواز سنایا
 کرن روایت جنت حورال حکم بے تختیں آیاں
 ہو گیا پر وہ دورا کہیں تختیں امر کنوں رب سائیں

حضرت آمنہ آپز بانوں بائیاں کردی آہی
 استقبال سلامت کیتا سی شاہ دو عالم آیا
 حضرت آمنہ کارن رب نے خدمتگار مینا یاں
 تخت ہو پر نظری آیا حضرت آمنہ تائیں

آدم شکل فرشتے اس پر بیٹھے پاؤ پالی
 یا آمنہ تدرہ ہوئے مبارک آیا عجب آوازہ
 خوشبو نوروں جنت و چوں پانی انہاں لیا
 گوشے چار برابر اسنوں راوی ذکر سنا یا
 ادبوں محال کیتا جھب حاضر پیش حبیب غفاری
 کعبے دیوں دست مبارک پاک رسول اٹھایا
 پھر اس محال نورانی اندر سرور عالم تا ہیں
 رشیم قسموں محال ہستی خوشبو وار نورانی
 پشت نبی دی مہر نبوت نال پیار رنگانی
 بھی اس وقت شرابا ظہور ایسا دن والایا
 بھی جبرائیل جو سید ملکال میکائیل جو نامی
 نال محبت ہو قربانی ادب کلام سنا دن
 بھی فرمائے حضرت آمنہ ذکر نبی سے شانوں
 آسماناں تھیں نازل ہو دن جا نور انڈیاں
 رنگ نورانی سرخ تمامی بولی جھب پیاری
 پھوپھی پاک نبی سرور دی نام آصفیہ آہی
 میں حاضر سال نور محمدی ایسا چائن لایا
 شام زمیں سب روشن کیتی نور نبی سرور سے
 بھی فرمائے حضرت آمنہ پاک نبی دی مانی
 چار نور نال نیک صفاتاں اتریاں آسمانوں
 خدمت اندر ساکتا تھا انہاں سے حورائے عند متکال
 تائیں ڈرگی و پھرا نہا تنوں دہشت نازل ہوئی
 میں ہاں حوامانی رسولان کرے کلام پیاروں
 دو جی کہیا میں سارہ خاتونوں اسحاق نبی
 بھی کہیا میں باجرہ خاتون اسمعیل دی مانی

ہر سے ہاتھ لگا بول شیشے خوشبو جنت والی
 بھی ترے شخص لکھے آسمانوں سوہنے بے اندازہ
 ہلکے ہتھوڑ چہ محال نورانی چائن تیز لگاندا
 طبق زمین دانقشہ فضلوں حضرت کارن آیا
 کہن لگی منظور تسال کیہری طرف پیاری
 ایہ بیت اللہ درتہ تینوں ہاتھ حکم سنا یا
 ادبوں نال پیار ستا یا بولن حمد ثنا میں
 اسے وچہ لپیٹا ادبوں خاص حبیب حقانی
 سر قدموں پر بوسہ سے کر چلے گئے کرو مانی
 ادبوں حضرت آمنہ تائیں پیار لہ نور پلا یا
 کھلے ہوئے وچہ حاضر ادبوں دونوں ملک نورانی
 جی آیا سرور رسولان جم جم غیر میں آون
 جس دم حضرت پیدا ہو یا فضل خدار جمانوں
 گھر ساٹے وچہ حضرت کارن آون نال پیاروں
 میں ہی و پھیلا آون جاون پاس رسول غفاری
 ذکر سناوے جس دم پیدا ہو یا نبی الہی
 جلوہ نور پیاس ویلے دیو نظر نہ آیا
 آگے نظر محل تمامی استنبول شہر سے
 جس دم حضرت پیدا ہوئے میں تیرت وچہ آنی
 نوروں زبور نور پو شا کال باہر صفت بیابوں
 زمینت بھر یاں ہار سنگاراں آیاں نال پیاروں
 جلدی کہن لگی ہک مینوں نہ کر خطرہ کوئی
 طلب زیارت کارن آیاں حکم ہو یا بکر وں
 یوسف نے یعقوبی وادی صاحب شان ولیدی
 چو تھی کہیا میں آسپہ خاتون کرن زیارت آنی

ملیق نورانی جنت و جوں سوہنا مختلف لیاں
 بی بی آسیہ سے ہتھ لوٹا بھریا کوثر نور وں
 حضرت ہاجرہ سے ہتھ شیشہ جنت عطر لیا ندا
 استھیں پچھے نال محبت گود میری و چہ پایا
 یارب امتی یارب امتی کرے سوال دعائیں
 بخششی اسماں تساوی امت امر مو یا سرکار وں
 اے ملکو نشیں و بھوسا و دوست سرور عالی
 اس ویلے جس نہیں بھلایا اپنی امت تائیں
 بعد استھیں ہک آیا بدل رنگ سفید نورانی
 مگر وں ہو رہا آوازہ آیا گود رسول اٹھا و
 سب نبیاں ویاں خوبیاں اسنوں ورتہ فضل وں
 تا پھر لے گئے گودی میری پھنیں سرور کل نبیا ندا
 کہن لگا ہک ملک نبی نول یا سر دارہ گرامی
 دو جا بولیا یا سر دارہ جو ایہ خلقت ساری
 بھی اسوقت آواز حضور وں حضرت کارن آیا
 ابن عباس کہیا سو ویلے امر کنوں سبحانی
 سائے جنت و اہک مالی صاحب عزت نامی
 پشماں پاک نبی ویاں ابہہ بوسہ آن دتوں نے
 علم تمام رسولان نبیاں ورتہ خاص نشانوں
 چلے گئے اوہ ملک رہانے و بچہ خیر پیاری
 غسل دیواں میں حضرت تائیں پیار میری لول آیا
 کچہ نہیں حاجت ہو رہے کسی وی امر ہو یا آشکارا
 بھی اس ویلے سرور عالم خود فرمان سنایا
 رکھو تائیں پاک نبی نول ویر نہ کیتی کافی
 دو موٹھیا نڈے منہ و چہ وٹھا کلمہ سطر نورانی

نال پیار نبی نول آیاں کل مومناندیاں بایاں
 سارہ کول رو مال نورانی چمکت کھائے ورتوں
 سچھناں نال پیار نو یا یا سرور کل نبیا ندا
 پھر اسوقت حبیب اللہ و اسجد سے اندر آیا
 بخش کر یا بخش کر یا میری امت تائیں
 پھر میں سنیا ہو رہا آوازہ پاک جناب غفار وں
 حمد سے جلدی نال سمہالی امت کراں والی
 روز حشر سے کوں بھلاسی امر کیتا رب سبائیں
 بات کرے انساناں و انکوں ادب کلام زیبانی
 کل نبیاں کل ملک تائیں پاک جمال کرا و
 کل نبوت والیاں کنجیاں بخش ہو یاں سرکار وں
 پھر کچہ دیر ہوئی تا خیر میں میرے پاس لیا ندا
 طبق زمین پر قبضہ تیرا کیتا رب متامی
 اس نول جنت جو کوئی کسی تیری تابعداری
 ایہ سب ملک و تا اسماں تینوں پاک خدا فرمایا
 دوسرا دارہ بہشتاں و جوں آگے ملک نورانی
 دو جا سب جنت و اخازن اولوں عرض کیتوں نے
 حضرت آمنہ و کچھ بچھی اولوں عرض کیتوں نے
 جو کچہ عظمت عالی درجہ آیا کل نبیاں نول
 بی بی صفیہ ذکر سنا سے شان رسول غفاری
 غیب آواز وں میرے کارن ہاتھ حکیم سنایا
 کر کے پاک اسماں ہر عیبوں بھجیا نبی پیارا
 رحمت ربدی اندر نہا کر میں دنیا پہ آیا
 پھر اس ویلے میرے کارن عظمت ظاہر ہوئی
 مہر نبوت تھیں چمکا را دیکھا سر نہسانی

خستہ دار تولد ہو یا سوہنا نبی پیا را
فاطمہ بنت عبداللہ کردی ذکر نبی سے نشانوں
نظر میری وچہ معلم ہوون ہنہ زمین پر چھڑے
اسو چہ ربدی حکمت آہی سنو بیان تمہا
پھر اسوقت آوازہ ہو یا ایہ محبوب رہا نا
ادبوں جلد لپیٹ لگا یا پاک حبیب حقانی
معلم ہوئے کھولیا رب نے جنت دار وازہ
ہر چیزاں کل طبق زمین تھیں بول درود سنایا

خوشبو جنت نورول مہربا اندر طاہر مسارا
میں اس رائیں تاسے ڈھٹے بلک پئے آمانوں
بہت نہایت نیڑے دین جگمگ چانن کرے
جو سپد اللہ وچہ آسمانوں ادبوں کل سیدامی
نام محمد رکھو اسدا بیرون کنوں چھپا یا
باطن مال حضرت می کارن کھلا گھنڈ نورانی
عطر عنبر خوشبو کستوری آوے بے اندازہ
شاہ دو عالم سرور عالم جم جم خیریں آیا

بیان احوال عبدالمطلب دادا جناب سر کائنات مفخر ہو ہوا رجمۃ اللعالمین صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

عبدالمطلب ذکر سانسے دادا پاک نبی دا
کیا اسرار عجیبہ نبیوں قدرت پاک دکھا یا
چھڑ پئے بت سب تختاں اتوں اندر حال خماری
اے سب خلقت طبق زمین می مشرق مغرب تائیں
اج تساں دل شاہ مولانا قدم مبارک پایا
نکل گیا دروازوں باہر سمجھ نہ آئے کانی
خبر ہوئی تا عبدالمطلب ڈھٹا حال تمامی
حضرت آمنہ سے گھر آکر نظر مبارک پائی
جس حجر سے وچہ پیدا ہو یا پاک حبیب حقانی
ادب نبی سے کارن رب نے سایہ بان لگایا
ہو بتیاب زمین پر چھڑ یا جلوہ دیکھ نورانی
نہ ڈر آئے سرور اقریشاں نہ کر خطرہ کوئی

جس دم حضرت پیدا ہو یا دوست رب جلی دا
اچا چیتی ڈولیا کعبہ سجد سے اندر آیا
پھر اسویئے میں یک غیبوں سنی آواز پیاری
تساں مبارک تے خوشخبری کرم کنوں رب سائیں
سنکر بات نبی دادا اجیرت اندر آیا
لرزہ کھا کر زمین تمامی حرکت اندر آئی
مردہ صفا پہاڑاں اوپر لرزہ پیا گرامی
بات عجیبہ قدرت والی دوروں نظری آئی
اس حجر سے پر نظری آیا ننبو محجب نورانی
اچن چپیت نورانی جلوہ چانن نظری آیا
غیب آوازہ ظاہر ہو یا امر کنوں سبحانی
بیت حضرت مطلب تائیں ولو چہ حاضر ہوئی

حضرت آمنہ سے گھر آیا جد کچھ طاقت پانی
 نظر ہی جدا آمنہ پر لگی سخت حسیرانی
 کتوں گیا پیارا چنان بول جواب سنایا
 حضرت آمنہ عرض سنائے یا صاحب سردارا
 جدا ہو یا اج میرے کولوں جلوہ نور محمدی
 سکر حضرت مطلب تائیں بیت خوشی دل آئی
 تال پھر باو پیار عبداللہ جاگے درد پرانے
 کیوں مسکین یتیم سد سید ایہ فرزند پیارا
 بخت بلند ستارا ساڈا اندر عرب تمامی
 اج عبداللہ ہے گھر ہوندا جس واروشین ناواں
 اج عبداللہ ہے گھر ہوندا رحمت کتوں ربانی
 پھر بھی حد کراں لکھواری رحمت فضل کولوں
 نازہ ناواں عبداللہ واپھر گیتا رب بارہی
 کھنڈیوسے دل اندر مینوں سینے نال لگاواں
 اولوں کہیا نبی وی مانی ایہ مقبول رباناں
 سکر طلب نہ یادہ ہونی کہے دکھا جھب مینوں
 نہ پھر حوالا مال حضرت دی نرم نہایت ہونی
 رشیم کھال نورانی اندر اسال لپیٹ سوا یا
 داخل ہوون لگا جد اندر واد اپاک نبی دا
 ہتھ وچہ نینغ میانوں باہر ہیبت رنگ دکھایا
 کہند ابوالمطلب تائیں کیا تھہ نور دلیری
 طلب زیارت گرو نبی سے پیٹھے ملک نورانی
 کیا مقدور تیرا سویلے کولوں نبی سے جوادیں
 تیز طبیعت ملک ربانے جسدم شکل دکھالی
 واپس ہو گیا دہشت پاروں اکال نہ پایا جانا

خوشیو جنت باہو حسابوں جسدی حمد نہ کافی
 آہ وچہ پیشانی تیری جلوہ مجب نورانی
 یا آمنہ اوہ نور تسال کھتیں کیوں اج نظر نہ آیا
 وچہ پیشانی میری آہ نور حبیب پیارا
 گھر تیرے تشریف لیا یا ہونی نظر کرم وی
 ہویں باغچے ملدا پانی پھیر حیات پانی
 جبکہ اج گھر خیریں ہوندا باپ رسول نہ بلنے
 خوشی مبارک چائیں چائیں ہوندا باپ سہارا
 شہر اندر سرداری سالوں عزت شرف گرامی
 دل دیاں باتاں وچہ رہیاں کسنوں حال سناواں
 کیوں آمنہ اس حالت اندر بسندی ہونسانی
 بخت بلند ستارا ساڈا ساری خلقت نالوں
 اندر جا کر دیکھاں جلدی اسدی صورت پیاری
 حضرت آمنہ نول فرما سے لیا میں گودا کھٹا وال
 آکھ گیا اک آکھن والا تائیں کیسے دیکھا نیاں
 نہیں تال میں کھتیں مہر نہ ہوئی قتل کر لیاں مینوں
 عرض کتیا تیں مالک دولت میرا عذر نہ کوئی
 جم جم آکر دیکھو خیریں اولوں عرض سنایا
 اکول تیز سپاہی ملیا حضرت رب جلیدا
 ایسا معلوم ہوئے جیونکر اندر ول باہر آیا
 اندر داخل ہوون کارن کچھ نہیں طاقت تیری
 اس مجلس اندر جانا کیا طاقت انسانی
 کیونکر پھر حیات لے کر خیریں باہر آویں
 ہو بہوش زمین پر جھپٹیا چمکی ہوش سہالی
 ڈٹھا جو اسرارہ بانا چاہے حال سنانا

ہو گئی بند زبان کلاموں رب دی حکمت ہوئی
 ایہ بھی معجزہ پاک نبی وار ب کریم دکھا یا
 جدول نبی واپیدا ہونا خبر قریشیاں ہوئی
 نام تو بیہ ابی لہب دی ہک غلام سیانی
 تال ابو لہب خوشی سن اسنوں حکم آزاد سنا یا
 راضی ہو کر باتال کر رہت کرے شکرانہ
 جدابی لہب اس گولی کارن حکم آزاد سنا یا
 ایہ بھی معجزہ شان نبی و اظہر کیتا رب سائیں
 سن حضرت واپیدا ہونا راضی ہوئی بچاری
 حکم رسالت جدول سناسی حضرت شاہ ابرار
 بھی جد خیریں عاصیاں کارن دوزخ دیوں جامیں
 دن پہلے ابو لہب نبی دی خبروں ہو یا راضی
 اس تھیں کچھ مگر نامی اس نے ویر کسا یا
 گیا ایمانوں خالی ہو کر ورثہ لیا عذابوں
 پھپھیا حال سنا کچھ مینوں رنا درد رنجانا
 جے میں کرو اتا بعداری نہ ہوندا اتکاری
 ہو یا سی جس روز تولد پاک رسول غفاری
 میں ہتھ نال اشارہ کیتا بخشیا گولی تینوں
 سرد ہونے سبہ دوزخ قہروں ہر ہر سوار دہانے
 جس ہتھ نال اشارہ کیتا بخشیا گولی تائیں
 منہ وچہ پا کر انگلیاں چوساں ہوں شکر گزاراں
 ہے افسوس قبول نہ کیتی اسدی تابعداری
 ذاتال نساں اثر نہ ہونے باہجوں تابعداری
 کرن روایت اوہ جو بانڈی ابو لہب دی آہی
 سب تھیں اول مسکین پر نظر کرم دی ہوئی

ست دیہاٹے ساٹھ کسیدے بات کیتی کوئی
 مدت کچھوں عبدالمطلب نے گذر یا حال سنا یا
 دس پیاٹھ عبد اللہ و انوش ہو یا سب کوئی
 ہی مبارک ابو لہب نول اس مسکین نمائی
 ایہ خوشخبر سناون کارن اس پر رحم کسا یا
 کسے دیہاٹے دشمن ہوئی دینوں دور دیوانہ
 جاہ آمنہ دی خدمت اندر خوش ہو کر فرمایا
 قیدوں رب خلاصی بخشی عاجزہ گولی تائیں
 قید خلاصی بخشی اسنوں پاک خداوند باری
 دوزخ قیدوں لکھ ہزاراں کھنسن قوم کفاراں
 بند دیوان ہزاراں مٹھے جلد خلاصی پاسن
 اوہ دن گیا نہ خالی اجروں رجم کیتا رب قاضی
 دشمن ہو گیا حضرت کارن نہ ایمان لیا یا
 شاہ عباس نبی سے چاچے حال دکھا سبہ بولوں
 ہے افسوس نہ نییاں صدقوں سچ رسول ربانا
 بیشک درجہ ملدا مینوں جنت بر خور داری
 گولی آن مبارک مینوں دسی خبر پیاری
 اس دن واسب اجہ جنابوں پورا ملدا مینوں
 سر صدقہ ہر وار نبی و اس دن اک نہ ساٹے
 اس و اجہ طفیل نبی دی شرم کرے رب سائیں
 اسدن باہجوں ہر دن بھائیں سہیچہ اپہ انگلیاراں
 عالی منصب گیا نصیبوں جنت دی سرداری
 امر نبی دیوں جو کوئی منکر سومرود کفارے
 مال تھیں کچھ اس واپتیا شیر حبیب الہی
 کل مسکین پیارے رہوں خبر قرآنوں ہوئی

بھی سردار و دو عالم تائیں کلی مسکین پیارے
اس تھیں بعدِ علمینہ تائیں ملیا قرب حضوروں
میں کچھ اول اس واقعتوں تھوڑا ذکر سناواں

اول مسکیناں پر آون کیتا نبی پیارے
اس مسکین نمائی سے گھر چائیں ہو یا نوروں
خدمت و چہ رسول نبی سے کر کے ادب لیاواں

بیانِ حلیمہ جوہریٰ حضورِ سرورِ کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی طہنی

رسمِ قدیم قریشیاں آہی اس پر عمل کساون
ہو رہ تانی لڑکے کارن پالن والی آفسے
جس والڑ کا پالن کارن عورت کوئی لیجاوے
مال مویشی دولت زیور سے کر کر ن رضائیں
طائف تھیں ہو کر دنوں بہت عورتاں آون
ماپے بھی نگہبانی رکھن بھین ہر شے پیاری
بنی سعدوی و سنی اندر تہول حلیمہ وانی
فائقے آون تنگی رزقوں سخت مصیبت حالاً
سب فائقے یکبار حلیمہ و طہنی منزل بھاری
شیر نکھٹا چھاتی و چوں قطرہ ہک نہ آوسے
گھاہ دیاں نرم بڑھاں کدھ کھاون و سنے علی کوئی
نام عبداللہ بیٹا سوہنا ہو گیا بہت منانا
کیا ہک روز حلیمہ او پر ایسی حالت آئی
اوسے غش دی حالت اندر رحمت پھیرا یا
خوشبو عنبر نے کستوری شیریں باہجہ شماروں
پی لے شربت اس چیمے تھیں جتنا مرضی آوے
سن کر حلیمہ پیتا اس چیمے واپانی
کہن لگاتوں وٹ حلیمہ نہیں کچھ تائینوں

ہر لڑکے نول مال اپنی و اشیر نہ مول پلاون
مال رضاعی اسنوں آکھن چھتری شیر پلاوے
بہت زیادہ عزت پاوے جسم و دیون آفسے
ادب لحاظ برابر اسرار کھن مرو یاں تائیں
خمس طمع کر کے و چوں لڑکے بہت لیجاون
عزت پالن والیاں کارن بہت رکھن لڈاری
رہندی سی مسکین حالوں خیر کتابوں آئی
ہر دوست دل پھیرا ہونڈا بے پرواہی والا
ہر دم جاری شکر گزاری بہت صبر نہ ہاری
لہوسکا فاقیاں اندر کون بیان سناوے
گودی روٹے بچہ اپیارا و اڈھی عابوہ ہونی
ایسی حالت اس پر آئی کھیل جوں کڑا ناں
فائقے پاروں سخت بیتابی ہوش نہ رہی گئی
رنگ سفید نورانی چشمہ خواہوں نظری آیا
کول کھلا ہک بزرگ بندہ کرے کلام پیاروں
چھاتی دو وھن زیادہ ہوٹے طاقت برکت پاوے
تن تن شیریں لذت و صافی رحمت نال ربانی
کے حلیمہ کدی نہ ڈکھا کوں کچھ تائینوں

آکھیں نول بعد فائقے پاروں ہو کر بہت نمائی
شکر کیتا تھ کھاون باہجوں و چہ سرکار ربانی

تیری مدد کارن مینوں امر ہو گیا سبجانی
 میں ہاں شکر جو قائم رکھی نہ صحت میری
 بخش ہوئی سرکاروں مینوں عظمت عزت پوری
 اوہ درجہ فضلوں نہ دھنوں ملی طرفوں ملک سائیں
 رزق زیادہ برکت لوروں ہوگ بلند ستارا
 جاہ سکے وچہ تیرے کارن حکم ہو یا سرکاروں
 جانتا رہیا پیغام ستارا کر خواہوں سرست تمہالی
 تن وچہ طاقت حال آسودہ رحمت فضل کباروں
 آکھ گیا می شکر پیارا کسے نہ حال سنا یا
 دن چڑھیا تا جھنگل سے ول کیتی جلد تیری
 سب لوکاں وچہ جھنگل سنیا آیا غیب آوازہ
 قوم قریش اندر ہک لڑکا جو اس شیر پلاسی
 جدول آوازہ خلقت سنیا حصال ہر لڑکا پلاسی
 ہو اسوار حلیمہ علی خاوند ساکتھ پیارا
 راہ وچہ رکھ پہاڑاں وچوں خوشی آوازہ سے
 ہک پہاڑ وچوں نہ حاضر ہو یا مرو حفاہی
 کر کے پیار مبارکبادی کہے حلیمہ تائیں
 کہیا حلیمہ خاوند تائیں سے کج معلم مینوں
 ابو ذبیب جواب سنا یا کیا دسے کیا جانے
 اس نے خوف کیتا کج اسنوں کیتا اثر بیماری
 باقی ہے اے چھ کوہ پینڈا جلدی لالو جاننا
 پیر پیادہ ہو کر چلے ادبول چائیں چائیں
 عبدالستار ایہ گل جانن طالب یار دیوانے
 عورت خاوند جلدی جلدی چلن تیرے روانے
 کرے دعائیں یارب مینوں دولت کریں نصیب

تال میں جلدی حاضر ہو یا صورت بن انسانا
 پی قبول پئی سرکار سے صبروں منزل تیری
 خاص عیب نئی دایینوں ملی قرب حضور
 رحمت نازل تیرے کارن روز قیامت تائیں
 گو تیری وچہ حاضر ہو کی فضلوں نئی پیارا
 نہ کر کجہ علم تے و لگیری حال فقیری پاروں
 قدرت عجب حلیمہ و بھی پاک خداوند عالی
 سو حصہ دودھ شیر زیادہ اگلی حالت نالوں
 دن وچہ بات حلیمہ والی جو اسرار رہا تارا
 گھاس لیا دن کارن جو نہر جانندی خلقت سبکی
 اے خلقت رب کھولیا فضلوں رحمت دروازہ
 ہوگ مبارک باوی اسنوں عالی منصب پاسی
 نئی سجد گھٹیں سمجھ عورتاں شہر کے وچہ آیاں
 پچھے رہ گیا لاغر کھوتا سمحت ضعیف بیچارا
 ہر ہر چیز مبارکبادی ادبول بول سناوے
 قد بلند ہتھوڑ چہ عام صاحب جمال لورانی
 حال تیرے پر سمجھتیں بہتر کرم کیتا رب سائیں
 جو خوشخبر ال غیب آواز سے حاصل ہون ملنوں
 کیا نولں باتاں کریں حلیمہ سے کج ہوش ٹکانے
 کرو نہ خطرہ جلدی حلیمہ ادبول عرض گزار می
 گھوتا چھوڑو تا ہک گھٹاویں و پھر آرام ٹکانا
 مشرط محبت قدمی چل کر ملنا پیار سے تائیں
 تیر ہجرہ لوگ کی جانن جیونکر خبر نشانے
 خواہوں خبر حلیمہ تائیں شوقوں دل دیوانے
 پورا کریں بشارت والا خوش اسرار مجھیرے

بیت عورتاں اس میں جلدی پہنچ سوئیے پیاں
 ہر اثر فال سے جو لڑکے لے لے سب عورتاں
 شمال وائیاں چھین کارن اکاں مکان ہیرے
 شیم ہیرا پر تو نگر ملن مکان نیکے
 زرداراں سرداراں تاہیں بوکاں خدمت چانی
 کیا ویسی لڑکے ویسی مانی مرگے خاوند والی
 کھے حلیمہ میں جس ویلے لکے اندر آئی
 غم دلگیری تے پریشانی دل نون گھیرا پیا
 بولیا اوہ سردار قمر لیشاں صاحب عزت عالی
 میں چھپا تا ویسی عینوں کسے حقیقت ساری
 تاہیں قدر چھپاتا اسدا اوبوں حاضر ہوئی
 عرض کینا میں نام حلیمہ یا صاحب سردارا
 مطلب آکھیا نام حلیمہ سعد جو قوم سداسے
 یک فرزند یتیم اسدا ابے تیس شیر لیا و
 نپح ہوئی میں دل سے اندر ہوئے کوں تیری
 بھانجا کھے حلیمہ تاہیں ولوں قیاس بنا سے
 خاوند بولیا میں اس پاروں بند نہ کروا تینوں
 جے کچھ سانوں حق نہ ویسی بیوہ اسدی مانی
 بھانجے نون اس وقت حلیمہ بول سوال سنایا
 راج سلامت داد اسدا صاحب شان گرامی
 غیب آوازہ حلیمہ تاہیں سننے اندر آیا
 دنیا دین مراد نہ پاسین جاسین دور نکالی
 تدوں حلیمہ مطلب تاہیں نرم کلام سنائی
 یک حلیمہ تون تد لڑکا بول کلام سناندا
 تون اس طرفوں لکھ نہ ہوڑیں لڑکے بات سنائی

شہر کے محفین پالن کارن سب لڑکے لگیاں
 کچھ دن فانی دولت پاروں عزت تے درجاناں
 آوے حکم غریباں کارن بہٹ کر مچھ پھڑ سے
 گلیوں جھڑک ملے مسکیناں قدر سمہاں کینے
 سنکر خبر رسول اللہوی بات پسند نہ آئی
 ہر کسے جاتا خدمت اسدی مفت مصیبت حالی
 لڑکے لگیاں سب عورتاں خبر تسمی پائی
 امروں واوا پاک نبی و اشہروں باہر آ گیا
 ہے کوئی عورت لڑکے کارن شیر لیا وں والی
 ایہ ہے عبدالمطلب جس نون لکے وی سرداری
 کہن لگا کیا نام تساڈا کون قبیلہ کوئی
 نبی سعدوی قوموں ہاں حال کیتا آشکارا
 علم سعادت اسدے اندر بیشک نظری سے
 بیت احسان تساڈا ہوئی جگر بھار اٹھا و
 چھپا اپنے خاوند کولوں کیا بے مرضی تیری
 کبر تکلیف بیتیاں پالو گیا مھلکے ہنڈ آو سے
 خدمت مھلیاں محفین مھلیاں ایہ گل معلوم نیوں
 لڑکا آپ کریں جد کہ ساڈی شکر اوانی
 بیشک اس لڑکے وا بابل دنیا چھوڑ سد پایا
 کیونکر خدمت ضائع جاسی کرو قیاس تنہائی
 جے اس ورپر حاضر ہووں تون منظور نہ پائیا
 ولوں حلیمہ جاتی ایہ ہے بات بشارت والی
 مھلکے طسال پھر تسانوں ایہ وعدہ کر آئی
 چھوڑ گیا اوہ رنال نہیں سی نیک نصیب جہاندا
 جلد حلیمہ راضی ہو کر حضرت کارن آئی

حضرت آمنہ سے گھر اسنوں عبدالمطلب لیا یا
 رشیم نوروں مٹھان ہنسی رنگ سفید سہارا
 اے نہ دیکھیا گودا کھٹا کر ذات مبارک عالی
 جس دم گودا کھٹا دن کارن ہتھ حلیمہ لایا
 کہن مفسر جس دم اٹھیں کھولیاں نبی حقانی
 پاک جمالوں ظاہر ہو یا ایسا نور پیارا
 ہو قربان اکھا دن لگی خوشی نہ جھبی نہ جاے
 بول شہادت کلمہ اہل کہیا حلیمہ تائیں
 امر قبول حلیمہ فضلوں حضرت گودا کھٹا یا
 سرور عالم نول سویلے آ گیا حکم ربانا
 دوجی طرف نصیبہ چھوڑو اسد سے لڑ کے تائیں
 بے کدے دوجی طرف نبی نول کسے حلیمہ مانی
 کہن مفسر بدی طرفوں اس وجہ حکمت ای
 ایدھراودھر دودھ پیون وا جیکر فرق نہ آسے
 جدول حلیمہ بیٹے تائیں چاہے شیر پلا یا
 ہر دن حضرت نالوں کچھے شیر عبداللہ پوسے
 کرن روایت جدول حلیمہ لیکر حضرت تائیں
 کرن لگی سواری جسدم حضرت گودا کھٹا یا
 بھی ہک عظمت پاک نبی دی رب کریم دکھالی
 حجر اسود نول بوسہ دیون نال پیار لیا ندا
 کہے حلیمہ میں جد جا کر کہے وجہ کھسوٹی
 حجر اسود نول بوسہ دیون آپ نبی دل آیا
 دیکھتا شہ قدرت والا بولی حمد ثنا میں
 بہت خوشی کر سرور سوہنا نال پیار کھٹا یا
 واحد جان حلیمہ آہی گودا رسول الہی

چند نورانی حجرے اندر چائن نور لگا کیا
 اس سے وجہ لپیٹ سوایا پاک حبیب پیارا
 دل مشتاق محبت بھریا طلب پیائے والی
 جاگ پیار سرور دو عالم میں دانظری آیا
 رحمت کنوں حلیمہ تائیں جلوہ پیا نورانی
 چائن نور آسمان تائیں نکل گیا چمکا سا
 امر سنا یادانی تائیں رووی ذکر سنا دے
 ہو کر پاک اساتوے تائیں کچھوں ہتھ لگا میں
 نال محبت سچی طرفوں اول شیر پلا یا
 ایسے طرف نشا د اور شہ دوجی طرف نہ جانا
 دونوں طرفاں روانہ رکھو امر کیتا رب سائیں
 اتول حضرت لیاں نہ کھولن حاجت لور نہ کانی
 اوہ جس کارن دوجی طرفوں کیتا منع الہی
 تا کھپر عزت شان دو ہاندا فرق نہ پایا جاے
 اول حضرت کھتیں نہ پوسے ربا ادب سکھا یا
 رب نے شان جتایا اسنوں کسے بلا دے نہ کھتے
 گھر دل رحمت ہو کر حلی خوش دل چائیں چائیں
 حمد خدا کرنا غر کھوت تائیں خوشی وجہ آیا
 گودا کھٹا کر جدول حلیمہ کیسے اندر آئی
 جیونکر وجہ فر دوس رسالے میں نہیں دلون بنا ندا
 عالی ذات نبی سرور دی عظمت ظاہر ہوئی
 شان نبی سرور و امینوں رب کریم جتا یا
 عالی دولت بخشی رب نے اسال عزیزیاں تائیں
 راہ وجہ ظلم کفاروں کولوں رب کریم بچا یا
 وجہ اجاڑ حلیمہ تائیں مل پئے دشمن وا ہی

ہک مانی ہک سرور سوہتا ذات مبارک عالی
 کہن لگا سرور اتہا ندا ابو رسول گرامی
 اس وی خبر کتا بول اندر جو نکر نازل ہوئی
 آپس اندر حیدول کفار ال اتنی بات سنلی
 میں قرآن لٹیم محمد رو کر ماریاں ڈٹا میں
 نہیں ہی خبر جو راہ و چہ تیری ہوئی ختم حیات
 کہا کفار ال پکڑو جلدی چانا مول نہ پاوے
 جاگ پئے کن میریاں ڈٹا میں سرور وہاں جہاں
 پل و چہ غیب تما شہ نبیا امر کنوں اب سائیں
 بجلی وانگول تیز النبیہ اگ لٹھی آسمانوں
 لے کر دولت گئی سلامت جا گھر حال سنایا
 ہو روایت جدول حلیمہ گھر ول چلی آہی
 بہت خوشی آیا کھوتا قدرت و پھر جباری
 سجدہ کنس بیت اللہوں ادب کنوں تریواری
 واہ سبحان اللہ سب چیزاں نبیاں حب پیاری
 جو دل حب رسولان رکھن پکڑن تابعداری
 امر نبی دیوں کر مفروری ہو سسی جو انکاری
 حب نبی وی حب خداوی حذت پر خوداری
 دوہیں جہا نہیں زمین آسمانی ایہو غنیمت بھاری
 جو دل حب نبی دیوں خالی سو مرد و کفاری
 جس دل اندر حب محمدی اس پر فضل غفاری
 سننے والیا کرے سو دا ج کل اجل تیاری
 آور بار محمدی او پر حاضر ہو یکباری
 پچنا مشکل باہجہ وسیلے جو جرم سرکاری
 کون کوئی تسال کتول رہندا کارن مدکاری

قتل نبی سرور سے کارن دشمن آگئے چالی
 جس نے مذہب دین جو لگے کرنے بند تمانی
 جیکر قتل نہ کیتا جاوے دین نہ رہسی کوئی
 کہے حلیمہ سنکر میری جہاں لباباں پرہ آبی
 نہیں ہی خبر جو دشمن تیرے پھرے ہر ہر جہاں
 زخم نہ جاسی جیکر میرے مٹھیں باہجہ تیرے وی کافی
 ایسا وقت اساوڑتیا میں مڑکے ہتھ نہ آوے
 کھول اکھیں سرور و عالم دیکھیا طرف آسمان
 پنج نہ سکے پکڑن واسے دشمن میرے تا میں
 جینیل خاک ہوتے سجدہ دشمن قہر خدا رحمانوں
 ایہ سب عزت شان محمدی جو رب کرم مک یا
 کھوتے او پر سواری کیتی گوہ رسول الہی
 فضلوں میں عاجز نہ ہوئی حضرت وی سواری
 بخششیں اسال نما ناں کارن تیری صفت نیاری
 جس دل حب نہ ہوگ رسولان جاسی کھل اتاری
 اپنے دوست کرے تنہا توں پاک خداوند باری
 چیز قرآنوں اسلے کارن سخت عذاب تیاری
 حب نبی دیوں صیغے کیتی عالم وی سروراری
 ایسی دولت ہو نہ کافی اندر و نیاساری
 تا ہوندا تا بہتر بیسی ہو کر بازی باری
 ایڈی دولت کہ کوئی پاسے باہجہ وی پاری
 پھیر نہ آکھیں خبر نہ ہوئی کھولیا ہٹ پساری
 نہیں تاں کھیلے کس گھر جاسیں پاسو قہر جیاری
 قدم نبی سے پکڑتے تابی شرم کرے رب باری
 شفقتوں کرے ضمانت تیری پاک حبیب غفاری

ترک محبت جیکر ہو سی کریں نہ شکر گزار سی
کیا تو اپنا قدر نہ جانے عاجز قوم بیچار سی
کرن روایت جدول حلیمہ ملیا نبی ربانا
اتنی برکت قوت حاضر اس کھوتے وچہ ہونی
دس حلیمہ اس لاغزوں کیا ندھ سپر کھوانی
بول بیان سنا یا کھوتے سے امر کنوں سبحانی
جو اسوار ہو یا اج میں پر کچہہ نہیں خیر تسالوں
راہ وچہ او سے طور حلیمہ وکھی عظمت عالی
جس جاگر پر جا کر پھین سبزی ہو سے سناری
قدرت وکھ حلیمہ وانی بہت ہونی و تریانی
دل وچہ نقش پیاری سے آن مکان بنایا
عبداللہ نوں شیر پلا کر جدا مکان لگا وے
سب اولاد ہونی قربانی جو میں دیوانی ہونی
عجب نہیں کچہ عبدالستار اجننے چھاتی پانی
خیر میں جدول حلیمہ سے گھر چند مبارک آیا

تا ندھ کارن سخت خواری مرت شیطاناں ماری
فضل ہو یا اس کھوتے وانگول صدقے ہو لکھ واری
رخصت امر ہو یا جس ویلے کیتا گھروں جاننا
ہو گیا سب کھین تیز روانہ کہن لگا سبھ کوئی
جدول وافر تری اس وی خلق تعجب آئی
حاضر سننے والیاں کارن کرے کلام زبانی
وسنالاتی نہیں تسالوں جو کچہہ ملیا سالوں
برکت شان نبی دا جو نکر امر کنوں رب والی
تازہ گھاہ جھب حاضر سے برکت نبی غفاری
اندر حب دیوانی ہو کر یو کی حسد ربانی
یاد نہ رہ گئی غیر محبت گھر والا گھر آیا
کنڈ نہ کر وی حضرت سے دل صدقے صدقے جاوے
سیما تے ضمیرہ پیاری یاد نہ رہ گئے کوئی
ذات صفاتاں سبھ کھیل گیاں میں وچہ میں کافی
صبروں جزوی ذکر نہ کر وی جو کچہہ درجہ پایا

الْحَرَامُ لَكَ يَمَاقَاوِي

کیا اس نے مجھے یتیم نہیں پایا پھر مجھے ٹھکانا دیا

اسال یتیم جو پایا یتیموں پاک خدا فرماوے
اس آیت وچہ ذکر مفسر ایہ بھی کہن اشارہ
نال پیار حلیمہ وانی اس حالت وچہ ہونی
ایسے طور پیار او سے بھی پھر چاچے تائیں
جدول حلیمہ سے گھر حضرت قدم مبارک لیاندا
یکر باں دس پاس حلیمہ رزقوں تنگ لیاندا
سبہ نوں زور کیتا دو دھاتتا بھانڈ بھر تائی

پھر اسال جاگ بخشش یتیموں والضحی اندر آوے
یا مجبور باہر دل اندر کتیا اسال پیارا
منہ وچہ ذکر نبی دا ہو سے یاد اولاد نہ کوئی
وقت مناسب ذکر کر لیاں جدا جدا سبہ جائیں
رحمت برکت نائے آئی ذکر نہ کیتا جاندا
رات پی جد چھپر گھر آیاں بات سنو آشکارا
نکل گیا سبہ تنگی فاقہ حرمت نبی گرامی

جلدی سبہ نول برکت پہنچی موٹیاں نظری آون
بے کوئی بوئی یاو حلیمہ پافے بکریاں نول
مال تمامی لاغر ہو گئے عاجز خلقت ساری
کہن لگی لٹیں بکریاں نول گھڑے سیریاو
بکریاں سب اس انگس وچہ لوکاں ان بھایا

حیرت اندر دیکھیں بچن ولوں قیاس بناون
کرن موال جو نہیں کھواو و سو جلد اسانوں
لوکاں و وہ نصیب نہ ہو جیے نہ ترے گھر جاری
ہوگ مراد نساوی حاصل جو نہیں حاجت چاہو
خبر ہوئی و وہ برکت بھریاں نظر برابر آیاں

غزل

ہو مبارکباو اس گھر پر سدا رحمت نظر!
کس کو پر درجات حاصل کس کو ایسا نصیب
جنت الفردوس کرسی عرش پہ پہنچی خبر
ہو گیا پہ نور برکت سے حلیمہ کا انگن
ان سے بیشک دور و درخ دور محشر کا عذاب
گرچہ کافر سخت دشمن اس کے در پر آکھڑا
آج توبہ کا وقت ہے جو مجھے آکر ملے
اس کے جو فرمان پر دل جان قربان ہے
لاکھ یا مجہول کافر جب پڑھا کلمہ اسے
ہمیش بصرہ پر محب توحید کی رنگن چٹھی
اس کو معلم قدر ہے جس کو ملا وہ پیشوا
سب کو معلم قدر ہو گا جو وقت و دربار میں
سب نبی مشتاق بولیں حمد رب العالمین

ادب سے در پر ملک جس گھر قدم پایا نبی
سب حلیمہ پر ختم جس گود میں چایا نبی
وارث محشر شفا عت آج میں چایا نبی
دور فاقہ درد غم جس روز گھر آیا نبی
جس کے حق یا امتی اس وقت فرمایا نبی
اس کے حق لا تقنطو پیغام حق لایا نبی
میں نہ اس کا ہاتھ چھوڑوں وعدہ بتلایا نبی
نا جدا ہو گا وہ جنت میں بھی ہمسا یہ نبی
سب کو عالی ذات کا دربار دکھلایا نبی
عشق و عدت کا مزاج سبق سمجھایا نبی
قدر معلم ہے خدا کو جس وہ پہنچا پایا نبی
پاس اپنے جب خدا کر پیار بٹھلایا نبی
جب تمامی امتوں کا بھار سب چایا نبی

یا الہی ساکت ہو من دوستاں عبدالستار
حشر میں جب بیرو کوثر جام ورتا پایا نبی

سکر حکم حدیث قرآنوں جو ایمان لیاون
فضلوں ساری وسی اپہ کرم کیتا رب والی
پاک نبی وابدن مبارک اسدینال لگاؤے

یار پڑھنے سننے والے ساکت نبی واپا وون
جدوں حلیمہ کے گھر آیا ذات مبارک عالی
جو بیمار غریب نما تا نظر حلیمہ آوے

جلدی دور بیماریاں ہوں بخشے رب شفایں
 ہر دل اندر حب نبی وی کیتا آن ٹکاناں
 ساری دستی وچہ علیہ امر کنوں سجانی
 پر پر ڈالیاں میوے بھریاں لذت باہر شہاراں
 خوشبو حبت لذت شیریں باہر حد حسایوں
 نال محبت سب قربانی ادبوں کل سلامی
 جو رب تیرا منصب کیتا ایسا درجہ کینوں
 گو و مبارک تیری اندر شاہ رسولان پیارا
 اتنا حال حلیمہ مانی خواہوں نظری آیا
 جس پر چاہے کرم کماشے بخشہاں یگانہ
 فضلوں ساری دستی اپر رحمت نازل ہوئی
 وا فرماوں برکت رزقوں راوی خبر سنائی
 ذکر امام عبداللہ طرفوں وچہ گلزار لسیا یا
 دو ماہ ہوئی جد فضلوں شاہ مقبول کمالاں
 وقت مقررہ سرور عالم شیرانی واپوین
 وقت مقررہ پر و لوانی کرن حبیب الہی
 کسے حلیمہ میں بو پاروں کپڑا کدے نہ دھویا
 وچہ تفسیر عزیزی آوے سن تول میرے جانی
 ادبوں حاضر خدمت اندر ملک الہی آون
 رائیں چند آسمانوں حاضر خدمت وچہ کھلوے
 شاہ عباس تماشاہ وٹھا ایہ سب عظمت والا
 جتول دست مبارک اپنا پاک رسول اٹھائے
 ابوقاسم ایہ وچہ دلائل نشان رسول سنایا
 کہن کتابوں خبر جو معلم امر کنوں رب والی
 معلم ہوندا ساڈے کارن سبہ رحمت ہوئی

رحمت کھتیں رب بھاگ لگا پاساری دستی تائیں
 سب قربان ہوں دل جانوں وچہ حبیب باناں
 کیا دیکھے ہک گھر سے اندر عجب درخت نورانی
 خواہے اندر میوہ اس کھتیں کھاواناں پیاراں
 بہت عورتاں نظری آیاں جو نوکر حکم جنابوں
 عزت کرن حلیمہ تائیں نال پیار تسمائی
 آج تمام عورتاں اوپر شاہی درجہ تمنیوں
 نظر کرم کھتیں تیرے کارن بخت بلند ستاراں
 عالی منصب ظاہر باطن جو رب کرم کما یا
 کیتا بخش غریباں تائیں سارا مال خزانہ
 جلوہ نور علیہ سے گھر حبت وی خوشبوئی
 وہ بکری کھتیں تن سو ہوئی تنگی رہی نہ کافی
 برکت طاقت پاک نبی دی جویں بیان سنایا
 رڑہن لگے سن اپر زمین سے جو نوکر عادت لال
 ہرگز اپنے وقت اول کدی بھیر نہ تھنوں
 خشک ہو جاوے او سے ویلے بات بھیب آہی
 ہرگز کدی غلاظت پاروں مول پلید نہ ہو یا
 جدوں پنکھوڑے اندر ہوں پاک حبیب حقانی
 جھوٹے دیوں حضرت کارن بھی قربانی جاوں
 نال پیار کھین آوے لوکان تیر نہ ہووے
 چالی دن سب عمر نبی وی جس دن دیکھیا عا
 چند نورانی او سے طرفے نال محبت آوے
 اس دن دیکھنی سے چاہے دلوں قنایں اٹھایا
 بعد ایسے کھتیں پیدا ہو سی ہک منہمیر عالی
 ایہو منہمیر ختم رسولان بے شک فرق نہ کوئی

کتنی مدت ولد سے اندر ایہ سب حال چھپایا
 رب فرماتے پاک نبی نول عالی عزت تینوں
 کرن روایت عمر نبیدی چھ ماہ تک جد ہوئی
 اٹھ ماہ عمروں سرور عالم با تال کرن پیاروں
 دو سالان جد عمر مبارک سرور عالم پانی
 دل چاہے میں ساتھ بھجرواں مال چراون جوان
 جو میں تال رضی موٹے کراں قبول رضائیں
 نال محبت کسرمہ پایا عجیب لباس پہنا یا
 عرب اندر ایہ رسم تمامی لڑکیاں سے گل پاوان
 اس ملک ہر سال دو ہا والڑکیاں سے گل پائے
 مفت ایمان و نچاوان ما پے قہر عذاب اٹھاوان
 میں نہیں اسنوں گل پاند کے رسول پیارا
 جلدی نال اتار یا مانی بے میں صدقے جاواں
 رخصت کر کے کرے وعائیں صبر آرام پائے
 کرن روایت باہر گھر پھین جس دم حضرت آیا
 دونوں بھجانی ساتھ نبی سے جتول حضرت جاوا
 گذر یا نال خوشی دن سارا رضی ہوون بھجانی
 برکت تھیں رب جنگل بھجریا کارن نبی پیاسے
 اسکے طور آرام تے خوشیاں لمن تا بعد ازل
 بھگھر تر یہ گرمی حشر عذابوں امن اسالشی پاسن
 عجب بیان روایت واسے ایس مکان لیاندا
 چروا چروا مال جنگل وچہ دور مکان گیا سی
 دوروں نظر پیاسن تائیں جدوں حبیب گئی
 او صہر یا سرقد مال او پر جو میں مرید مناسے
 ایسا قدر چچا تا اس تے دیکھ رسول بانا

وچہ اصحاں پاس نبی سے اوہ سمجھ کر سنا یا
 تین بن وچہ پنکھوڑے ملکاں جھوٹے تینوں
 چلن دوڑن جتول مرضی ہرج نہ پاوان کوئی
 ایہ سمجھ عظمت حضرت کارن خالق وی تکراروں
 ہک دن ایہ فرمان سنیا یا پاس علیہ دانی
 ہو قمر بان علیہ لوبی جو میں محبت ماواں
 سر دھوتا کر خوشی نہوا یا سرور عالم تائیں
 گل وچہ جلد یا قوت یہانی نال محبت پایا
 نظر لگن تھیں خوف نہ کوئی سلسے عمل کماون
 قسم خداوی نہیں دو ہا سے لڑکیاں عمر وہاں سے
 اس حالت وچہ کتنے لڑکے ما پیوں چھڈ جاواں
 حاجت نہیں یا قوت اسانوں حافظہ سر جنہارا
 خیریں خیراں مال چراون جاو ساتھ بھجرواں
 باہر گیا اساو اچانن شمالا خیریں آوسے
 سر پہ بدلی سایہ کیتا جو میں خدا فرمایا
 سر پہ بدلی سایہ کر کے ساتھ برابر آوسے
 ساتھ نبی سے وھپ گرمی تھیں کچہ تکلیف نہ پائی
 جتول مال نبی وا جا سے سبزی مٹھا مٹھاں ما سے
 ہوگ نبی واسا تھہ جنہا توں کر سن حمد ہزاراں
 پل دوزخ تھیں پار سلامت خیریں جنت جان
 جس دن مال چراون باہر آیا شاہ بنیاں وا
 کھاون کارن بکریاں نول اگو شیر پیاسی
 ادبوں جلد نبی سرور نول ہو یا آن سلامی
 نظری آیا بھجیاں تائیں شان رسول بانے
 ہو قمر بان آیا وچہ خدمت ادب کنوں ہر شاماتا

جو پیدائش اوپر زمین سے دیکھن اندر آوے
 مال رسولان ہرگز شیراں کھاوے جان نہ ناپے
 اس دن ہو رہی ہے پاروں رحمت چھڑیاں لایاں
 بوسے نال نکالن پانی کار ہمیشہ آہی
 جلد لبالب کندھیاں تائیں حاضر ہو گیا پانی
 چلا گیا پھر تلے زمین سے دیر نہ کیتی کافی
 رات پی نال گھر و چہ خیریں آیا نئی پیارا
 دھپ گرمی و خطرہ اسنوں سے مشکل حال
 جس دم آکر سرور سوہنے قدم مبارک پایا
 پتراں کو لوں حال نئی و اچھدی مال پیاری
 سیمابولیا عجیب تماشا میں کی ذکر سناواں
 آج اسانوں ٹھنڈی چھاویں گزر گیا دن سارا
 جوئی حوالا گزرا یا اسدن سارا حال سنایا
 ابو دویب کیا کرسی اس پر نظر کسے وی
 اس مکتیں بعد حلیمہ تائیں جب زیادہ ہوئی
 عبداللہ فرزند اپنے لوں حد امکان سنو لیتے
 نیند کنوں ہک رات حلیمہ جاگ اچانک آئی
 نظری ہک سروی طرفے بیٹھا شکل نورانی
 دوجی رات حلیمہ تائیں پھر اوہ نظری آیا
 سبز پوشاک مجدیہ صورت بیٹھا کول سر ہانے
 غاوند آکھیا خوف نہ کرتوں ایسہ فی ملک نورانی
 گھر ساٹے و چہ دولت بھیر یا ایسے رکھ لایا
 کدی حلیمہ پاس کیدے ذکر نہ کردی کوئی
 سب کوئی آکھے مال امانت لائق جلد پہنچا نا
 کول مائی سے سرور سوہنا جہول حلیمہ لیائی

بیشک ہر شے حکم الہوں نبیاں مکتیں شتر ما سے
 تا بعد ازل لوں کیوں کھاوے نذخ والیاں کھاہیں
 بکر یاں جہ کھوے اوپر پانی پون آسیاں
 کھوے اوپر مال لیا نذا جہول رسول الہی
 جس دم پی لیا مال نئی سے قدرت نال ربانی
 فضل الہوں پاک نئی وی عظمت ظاہر ہوئی
 فکر ال و چہ حلیمہ وانی گزر گیا دن سارا
 کرے دعائیں خیریں آئے سوہنی صورت حال
 خوشبو جنت سب گھر بھیر یا صورت چائن لایا
 آج دن کوں گزار یا سوہنے میں حدتے ہیں جاری
 دن سارا سر اسدے اوپر بدل کیتیاں چھاواں
 سر پہ بدل چھتر جھولائے جتول جہلے پیارا
 تا سب ذکر حلیمہ کتیا جس دم خداوند آیا
 ایسا منصب عالی جس لوں رحمت نظر بے وی
 جوئی پیارا حضرت اسنوں ایسا ہو رہے کوئی
 جدا نہ کردی حضرت تائیں ہک پل صبر نہ آئے
 کیا دیکھے گھر اندر چائن نور کنوں روشنائی
 خدمت و چہ نئی سرور وی ادب کنوں قربانی
 دیکھ حوالا غاوند تائیں سارا ذکر سنایا
 نال محبت خدمت اندر کارن نبی ربانے
 آون جہول حضرت کارن امر کنوں سبحانی
 ذکر نہ کرنا پاس کیدے غاوند نے فرمایا
 چونہم برسوں تک عمر مبارک جہول نئی ہوئی
 لے گی مطلب پاس حلیمہ پیارا نئی ربانے
 مڑ مڑ گل و چہ لے کر مدی مشکل تہن جدائی

دے کر نال محبت بولی ادبوں سخن پیارا
مگران دولت مان جنہاں داد دعوی اصل تنہا ندا
گئی حلیمہ سے گھر میری پاک عیب کس عفتانی
کچھ مدت تھیں بعد ہی توں لگی ماں پیاری
حضرت دی اونٹھے نالی آہی نالے ماں پیارا
قیر اوس طرفوں شہر کے دل قدم رنجہ فرمائی
واہ سبحان اللہ رب العالم سب صفاتہ اسامیں
باطن حکمت قدرت اسدی علم نہ پانا جاوے
تہرول نظر کرے جس طرفے رحم کمال دیوے
محبوبان مسکینی درجے مزے جدا یاں پاوون
جوئی جیسیاں تے مجرباں ادہ آزمائش تھلی
قدر سوائی ہر دوست پر پوچھن درد انداں
رحمت عالم سرور عالم ہں توں نودنہ ما یا

ایہو اسان گھر برکت آہی بخت بلند ستارا
اس وچہ خدمت گاراں کو لوں عذر نہ کیتا جاندا
گھر باہل سے روشن ہو یا بدر منیر نورانی
کیوں شہر دینے اندر سنوں حقیقت ساری
کچھ دن پاس انہاں سے جا کر کیتا امن گزارا
نانی پاک نبی سرور توں گھر میں پوجا وں آئی
غم درداں سے مزے چکھائے خاص جیسیاں تھیں
نظر محبت رحمت اس دی حقیقی نظری آوے
دانش دور ہووے اس عملوں عقل دیوانہ تھیوے
دشمن اسدے موج اڈا وں پیارے نظری آوون
ہور کسے زل طاقت ناہیں ایسا صبر نسل
راہی لہن رضا اپر کرن قبول رضا میں
فیر دوبارہ اسدے کان وقت تھیوے آ یا

بیان وفات حضرت آمنہ مانی صاحبہ رسول مقبول

میں قربان ہوواں لکھ واری بھی صلوات پہنچاواں
شہر مدینوں ماں حضرت وی گھروں سفر تیاری
سیاں کوں تاں تک سفر دوراڈا پیریں ٹر کرے
پنج برسوں باو و دھڑکٹ آہی عمر نبی سرور دی
چپ کر ساکتا مانی سے ٹر یا سوہنا نبی یگانہ
نام ابواک راہ وچہ وئی آپوچھے اس جانی
کہ دوراٹے مدینہ خوشیاں خبر نہ کوئی
آگیا وقت جدائی والا دروں سچوں جاری
اک منصوم ووجا پر ویسی رب توں مسلم حالا
دیچھے پی پیہم نبی توں لگیاں ہوں جدیاں

حال حبیب رسول نبی دا باقی ذکر سناواں
خبریں سے کہ ہوئی روانہ نال رسول غفاری
انگلی پگڑ مانی وی ٹر یا سوہنا نبی ربا نال
اس عمر کے نہیں طاقت ہندی اتنی سخت سفر دی
رات پورے کر حمد گزارن خبری پھر روا نا
سخت بیماری نازل ہوئی پاک نبی دی مانی
وچہ پر ویس مقدر والی بات برابر ہوئی
چپ کر ممبروں کوں مانی سے بیٹھائی غفاری
تربخا آگیا مانی کارن وقت تیاری والا
غم تھیں چھم چھم منجوں آیاں نیساں دوسنیاں

عمر تیری و چہ پرکت ہو سے بہت دعا فرمائی
 دیکھیں آساں نصیب نہ ہو یا نجات بلکہ ستارا
 پس توں بھجیانی خدانے اپر خلقت ساری
 چھوڑ چلی ہیں و چہ پر دیساں بال متمیم نما تا
 اس ویلے بھی سرور صبروں بات نہ بولیں کائی
 بھی فرمایا حق مرنا ہے اسنوں کون ہٹا وے
 ایہ بھی کہیا اسپں مر جا ساں پھر بھی ہر جہاں
 مل کر پاک نبی سروروں اتنا سخن ستایا
 بٹھا رہ گیا کول سرہانے چپ رسول غفاری
 باقی کول نبی وی نانی بدھٹری در در سخانی
 دیکھ تما شہ قدرت والا رونے ملک الہی
 جس دے کارن ختم رسالت ختم نبوت ہوئی
 داوے پاک نبی سے تائیں کون کون ساں
 چھ سالوں سب عمر نبی وی کہن مفسیر حال
 سننے واسے قدر کی جان حال خداوند جانے
 خلقت خوشی آرام تمامی جو و چہ شہر گرواں
 تربت پاک نبی وی ماں وی و چہ بوائے ہوئی
 انگلی لاکر نبی اکیدا نانی گھر میں لیا ندا
 پاک نبی سے واسے تائیں بھجائیں در مجایاں
 چپ کر صبروں نبی رہا نے بولن کلام نہ کہتی
 وقت تہمتی ماں پوپ باہجوں علم وا بھارا اٹھا یا
 ہر مقبول لال ابھو طریقہ کرن قبول رضائیں
 نال محبت رو کر واوا سینے نال لگا وے
 ما پوپ باہجے پتیاں تائیں عا ہرہ کرن جدا یاں
 ما پوپاں لے خوشیاں کرے جیو نکر مرضی ہوئی

اکھیاں میریاں ہجروں روون نیندیں وی ہی
 دیکھ نہ گیا پیاری صورت تیرا باپ پیارا
 عالم وی سروراری تینوں آکھے ماں پیاری
 کون مقدر موڈن والا غالب حکم رہا تا
 رو کر سینے نال لگا یا وقت ترخ وے مانی
 ہر شے توں پرانی ہو کر خاک اندر مل جا وے
 نام حیات اسادا ہو سی روز قیامت تائیں
 حاضر ہو گیا اجل پیارا پھر آواز نہ آیا
 چھڑ گئی و چہ پر دیس متمیم نما تاں پیاری
 سوہتی صورت ہوئی نمانی واہ تقدیر رہا تا
 تیری بے پرواہی سیاں تیری بے پرواہی
 و چہ پر دیس متمیم نما تاں ما پوپ خوش نہ کوئی
 میت کول اکیدا روند حضرت شاہ ابراہاں
 جدول دوبارہ دکھا لپار ب نے وقت تہمتی والا
 ماں پوپ باہجوں عا ہرہ ہوون جوین متمیم نما نے
 کوئی نہ دوست رسیا تہا ندا فوت جہاں دیاں
 باقی ساکھ نبی وی نانی دوست یار نہ کوئی
 جیو نکر اس دن درد مصیبت و کر نہ کیتا جاندا
 پھر عبداللہ واعلم ہو یا ہجوں پھر پھر آتیاں
 کیونکر دیکھی پیاری نانی جوین مصیبت بتی
 حال نما نادر در رنجنا ہا سر کرے نہ آ یا
 امر قضا پر راضی رہنا جوین کرے رب ساہیں
 دیکھ نشانی عبداللہ وی درووں نیر چلا وے
 جا کر پھر انہاں سے کولوں پیش جہاں سے آیاں
 چپ نصیب پتیاں تائیں و عوسے زور نہ کوئی

کل مراد پوچھاوں ماواں لاڈو کھاوں ماواں
 شوخی بات بیتیاں والی کوئی قبول نہ پاسے
 صبروں پوری کیتی حضرت بشرط محباں والی
 دل عاجز غم و درداں مہر یا چپ پیسم پیارا
 کتنی دولت دیو بیتیاں پاوں بہ خور واری
 جد کوئی جھڑک بیتیاں دل پوسے دون درنجانے
 سنوں حقیقت جسدم آ پا کھڑو چہ نبی پیارا
 کرے پیار جو ہر دم داوا شفقت باہجہ شماروں
 دل مشتاق دیوانہ دوست کارن نبی رہا نے
 ملکہ کھا سے صدقے جاٹے نامنظور جدائی
 کرن روایت عبد اللہ باب رسول حقانی
 کرسی عرش آسمانں او پہ جو ہیں ملک تمامی
 یارب تسال یتیم بنا یا ذات مبارک عالی
 با پیور باہجہ یتیم بیچا لے رور و حال نہانے
 یارب خاص حبیب ترے پر کون پیار کری
 امر ہو یا اسپں آپ کر لسیاں دوست پر نہ گہبانی
 جدوں حلیمہ مطلب تاپیں سے کئی نبی سہو ہا نا
 کے شہر و ولے سارے بہت پہاڑ چو فرے
 ابو جہل سے طرفوں آیا اندراوس ٹکانے
 و چھ پچھاتا حضرت تاپیں ڈاچی جلد بھائی
 ایس بے او بی پاروں ڈاچی غیرت اندر ہونی
 ابو جہل سے کچھ اسنوں پاک حبیب نہ بھائے
 بیشک بھر جو انان معلم عزت قرب رسولان
 آخر اکھیا ابو جہل نول پاک حبیب سچاوں
 حضرت نول اس چاہر یا اگے واگ حدیث پاکانی

دل و چہ کہن یتیم نہانے کس نول حال سناواں
 مکتوب ہی باتوں مجلس اندر جھڑک تہا نول آٹے
 وافر کرن کلام نہ کوئی ذات مبارک عالی
 کون بیتیاں کارن ہو سے لاڈو کھاوں والا
 ایسی دل نول خوشی نہ آٹے جیسے ماں پیاری
 کرن روایت لریزہ پنچے او پر عرش رہا نے
 مال محبت سب قرابانی خوشی قبیلہ سارا
 ہلکن دور نہ کرے نبی نول درو محبت پاروں
 نشان نبی و معلم اسنوں قدر تمامی جانے
 رب فرما سے دل و پیہ اس نول اسال محبت پانی
 فوت ہو یا کی و چہ دینے صاحب حسن جوانی
 علم تختیں رو کر عرضاں بولن و چہ کسرا گرامی
 لے کر باپ نہ کیتی اس پر نظر محبت والی
 کوئی نہ درو رفیق تہا نڈا نول سچہ خبراں جانے
 سارا ملک بیگانہ ہو ہی کون ولا سہ و لسی
 سارے وعدے پوسے ہوتے امر کنوں سجانی
 ہلکن گھروں کیلا باہر گیا رسول رہا نا !
 کسے مکان رسول رہا با چلدا رہیا الیز سے
 نال محبت حاضر ہو یا پاس رسول رہا نے
 مگر پیٹہ یا یا حضرت تاپیں بہت محبت آتی
 ماراں کھا سے قدم نہ چاٹے پیش نہ جاٹے کوئی
 قدر نبی و معلم اسنوں ادب کنوں شرمنا سے
 اتنا ہوش نہیں انساناں بے وینا جہولال
 جیکر میرے کچھ پیچھے تہا حسین تہا سواری پاوں
 سوہنی چال دکھا سے ڈاچی بہت خوشی و پیچانی

جہاں حیواناں اوپر ہوئے نبیاں دی سواری
 بھی حسب عبدالمطلب تائیں گزریا حال سنایا
 میں جاتا اہل کولوں و اچی ادب کر کے نہ لکھے
 ہوگ بلند ستارے والا ایہ فرزند سو ہا یا
 کہیں مفسر اوہ کل رب نے حضرت نو فرمائی
 دل اسدیے و چہ اسال تساو ادب پیار کا یا
 ہلکم میں تھیں دور تہ ہوئے نظر محبت میری
 اوہ سب رحمت ساڈی آہی خیر خدا فرماتا
 و چہ گلزار پیار خدا تھیں ذکر مفسر لیا وے

حمد پر پہن حیوان تمامی دم و دم شکر گذاری
 نالی پیار نبی سرور نول گھر ابو جہل یسا یا
 خیر نہیں ایہ کیسا لڑکا بہت تعجب آوے
 جد میں کھڑا اکیلا ڈھٹا لگا بہت پیارا
 سنکر دادا پاک نبی و ابات نہ بولیا کافی
 یا محبوب باد شمس تبتوں کر اسوار لیا یا
 روز اول داد شمس ادبول کسے محبت تیری
 نہیں تا اوہ فرعون تساو کو یں پیار ک اندا
 حیو تو رحمت نظر ربانی کون بیان سناھے

بیان سوال کردن بارش در قحط سالی

بارش بند ہوئی آسمانوں والا سخت ویرانی
 سب حیواناں تنگی پہنچی پیش نہ کافی جاھے
 ہلکم ہاتھ غیب آوازوں ایہ فرمان سنا یا
 جس و چہ ایساں صفیاں ہوون کر و تمام سمہالا
 کرن طواف بیت اللہ و اے سوہنے سوہنے لیا و
 خوب آواز ہو یا اللہ مول کے والیاں تائیں
 سبھ نول کنیں پیا آوازہ قدرت نال ربانی
 لڑکا ایسی خوبی والا بھال کر و سب کوئی
 کوئی نہیں عبدالمطلب باہجوں صاحب صفت گرامی
 درتیم محمد پیارا ختم عدالت ہوئی
 ست برسوں تہ عمر نبی دی کرم کنوں رب الی
 موٹھیاں اوپر نبی پیارا نال پیارا بھٹا یا
 جیل قبیس اوپر سب حاضر جیونکر حکم گرامی
 یا قاضی حاجات تو انا صاحب بے پرواہی

ست برسوں جد عمر مبارک ہوئی رسول حقانی
 قحط کمال زمیں سے اپر سبیری نظر نہ آوے
 حیرت اندر خلقت ساری راوی ذکر لیا یا
 گوار رنگ تہ سوہنیاں چشمیاں پیار یاں لقا لوالہ
 سبھ نول عجیب پوشاکاں دیکر خوشبو نظر لگا و
 اوس تھیں بعد پیارے اوپر منگن فضل فرمایا
 تاتساں کارن بارش ہوئی طسی رحمت پانی
 آپو آب مناون خوباں جمع خلافت ہوئی
 نال قیا سال کوشش کیتی اندر شہر تمامی
 سبھ تھیں افضل اسد اپوتا ایسا ہو رتہ کوئی
 آور کارا گے سب حاضر ادبول ہوئے سوالی
 ر و سوال نہ کیتا مطلب دل فکراں و چہ پیا یا
 بیکر صفیاں کھلے سبہ ملی حاضر خاص تمامی
 کر تعظیم نبی دادا بولیا صفت الہی

تو سامع دعوات خدا پا واقع کل بلائیں
 توں رحم توں تنگی دور ہٹاؤن والا
 حرم تیرے دی خدمت والے قحط شکایت کرے
 پارحمان علیہ کریمیا یا لہنہا رہساناں
 گوے منہ والا امینہ منگد اتیں ہتیں باری سبایاں
 سوئے نہیں سوال سناؤن منگن رحمت پانی
 چپ کر بیٹھے موڑھے اوپر حضرت نبی غفار سی
 رحمت والے بدل کارن جلدی حکم سنایا
 او سے وقت پیارے کارن جلدی بارش آوے
 واہ سبحان اللہ جس ویلے حکم ہو یا سرکاروں
 اکھیں و بچھدیاں ہر طرفوں پل چھٹیاں بنایاں
 رحمت گھٹاں پیارے کارن اولوں ٹھہر کھویاں
 اتنی بارش بھیجی رب نے کون بیان سنا سے
 حمد پکارن لوگ تمامی بولن سخن پیاروں
 نام رفیقہ واقعہ شاعر حاضر ہو کر دو نویں
 صبروں سوہنا تھرموں سوہنا سوہنیاں نیناں والا
 رحمت بھر یا یرکت بھیا یا جد شریف لیا سے
 بیت سناؤں صدقے جاؤن خوشی زیادہ پانی
 ایسا پیار نبی سے کارن دادا کرے نبی دا
 سب سرداری مطلب کارن عزت منصب عالی
 عبدالمطلب باہجوں اسپر دو جا قدم نہ پاندا
 اولوں کوئی جگاؤن کارن نال شتانی آیا

توں دانا اسماء خدا یا سبھ صفتاں داسا میں
 نہیں سوال سناؤن والا تھرم کم اون والا
 حال ویرانہ پانی باہجوں نال مویشی مروے
 قحط ہلاکت پی حیواناں لب جانال انساناں
 سوہنیاں سوہنیاں پیاریاں لفاں پانی منگن آئیں
 تینوں معلم جوہی حوالا تیری خسلق تمساحی
 اوہ اسواری درگاہ باری ایسی بگی پیاری
 سوہنیاں سوہنیاں نیناں والا پانی منگن آیا
 سوہنیاں سوہنیاں لفاں والہ مسینہ لیکر کھڑے
 نال شتانی بدل چھٹیاں رحمت فضل غفاروں
 او سے حالت اندر جلدی خوش برساتاں لایاں
 چھم چھم گھم گھم پانی برسن نہراں جاری ہو یاں
 جتوں نظر اٹھا سے کوئی پانی نظر سے آوے
 اج اسال پر رحمت ہوئی سوہنیاں لفاں رول
 شعر سناؤن صفت نبی دی شالا گم گم ہو دیں
 اسدے پاروں نظر کرم دی کیتی رب تعالیٰ
 رحمت پھر کیوں دیر لگا سے جسم سوہنا آوے
 حاجت لیکر خلقت ساری نال خوشی گھر آئی
 ایہ سردار میری اولادوں ولوچھ صاف عقیدہ
 بستر سوہنا اسدی جاگہ پانچین والی
 ہلکن اس پر سو گئے حضرت راوی خیر ستاندا
 عبدالمطلب اس دیتا میں بول بلند سنایا

دَعْوَابُنِي فَوَاللَّهِ إِنَّ لِمُرَشَاتًا عَظِيمًا

میرے بیٹے کو کچھ نہ کہو خدا کی قسم اس کی بڑی شان ہے۔

چھوڑو ہو فرزند میرے نول کرے آرام پیارا
 اس بستر پر حضرت باہجوں کوئی نہ قدم لگاتے
 چاہے بابے ساتھ نبی سے بہت پیار کماون
 فوت ہو یا نوشیر حال عادل چھوڑ گیا سبہ جا میں
 اس دا پوترا ابو حنیفہ صاحب عظمت والا
 او سے سال گیا اٹھ تختوں مر گیا حاتم طائی
 دو سال لال جد حضرت کارن دانے لادو دکھایا

ایہ نہروا تساؤ اہوسی عالی شان سو ہارا
 سبہ اولاد قریش تمہاری ادب کتوں شتر ماٹے
 اٹھ سال لال جد عمر نبی دی ایہ بھی خیر سناون
 اس کھٹیں چھے شاہی درجہ ملیا ہر ہر تائیں
 تا بعد از نبی و اکتیا فضلوں رب تعالیٰ سے
 وقت نبی سے پوتری اسدی پاس نبی سے
 عمر مبارک پوری ہوئی وقت تیاری آریا

بیان وفات سردار عرب جد محمد حضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

کرن روایت عبدالمطلب وقت وفات تیاری
 در دوں بچوں باہر آیاں باتاں در دوسنایاں
 کون یتیم محمد کارن خدمت بھارا اٹھاوے
 اول ابولہب اسویلے خدمت اندر آریا
 امر ہوئے تال میں ہاں حاضر کئے سوال زبانی
 باپ کہیا توں لائق ہیں پر ایہ گل معلم سنوں
 دل مسکین یتیم محمد عاجزہ حال نہانے
 اس کھٹیں چھے حضرت حمزہ سے اولوں عرض سنائی
 لڑکیاں اپر رحم کماون کیا معلوم تنہا توں
 دو جاتوں پہلوان بہادر شیر جوان شکاری
 گھرو چہ چھوڑ یتیم محمد جنگل نول بڑ جاویں
 پچھے رہے یتیم اکیلا مست کوئی دشمن ماتے
 شاہ عباس ہو یا پھر حاضر عرض سناون ہارا
 باپ کہیا توں لائق مگر ان خوف کرے دل میرا
 آل اولاد زیادہ پاروں ہوئے شغل جنہا توں
 پھر حضرت ابوطالب بولے میں قریبانی جاواں

حاضر اپنے پاس بلانی سبہ اولاد پیاری
 اسیں محمد سوہنے کولوں لگے کرن جسد آیاں
 جسے لے گل لانا اسنوں حاضر بول سناوے
 آکھیں اے سردار عرب سے اولوں عرض سنایا
 خدمت اندر دلول بجانوں ہو ساں میں قریبانی
 گھروں آسودہ مگراں ولدی نرمی نائیں تینوں
 دل مسکیناں حال یتیاں توں کچہ قدر نہ جائے
 باپ کہیا توں لائق مگراں ہیں اولاد نہ کافی
 شفقت بھارا اٹھاون کیونکر نہیں اولاد جنہا توں
 شوق شکار ہمیشہ تینوں سمجھ حقیقت ساری
 اس دا حال کی ہو سی جبکہ رات پی گھر آویں
 تیری غفلت پاروں سانوں خوف دیو چہ آوے
 مینوں اسدی خدمت کارن امر کرو سردارا
 اہل البیت اولادوں برکت بھارا اٹھیر تیرا
 دیو چہ کوئی یتیم نہاتے آون یاوتنہا توں
 درو محبت بھارا اٹھاواں بے منظوری پاواں

بیشک گھر سے وہ مسکینی ہے معلوم تسالوں
 ایدوں اتنے ہو کر دولت میں فرزند تساو
 یہ مسکینی فخر سالوں عالی دولت بھاری
 باپ کیسے لائق توں ہیں سچے وعدے والا
 ہر بخوبی صلاح ہر کم دی پچھڑا سال میں تینوں
 جبکہ انج عبداللہ ہوندا رو کر بات سنائی
 تیسے برابر سائے اسنوں و دھو گھٹ مول کوٹا
 ختم عدالت اس پر ہوئی آکھیا چھکڑ واری
 نال محبت حضرت تائیں واجبے بات سنائی
 میں تینوں چھوڑ سدا سال گور مکان بنال
 توں کچھ بول کلام زبانوں آگیا وقت تیاری
 کھڑے برابر حاضر سائے باپ تیری بھائی
 سکر وائے جو فرمایا اٹھکر نبی ربانال
 حد کہیا حضرت سے وائے پوری حاجت ہوئی
 پھر ابوطالب تائیں بابل کیتا اسر زبانی
 کنڈ نہ کریں لوں اسکارن ترک کریں پیاروں
 ہر ہر خدمت اندر اسدا رکھیں خوب سمہا لالا
 شفقت حال بیتیاں کارن ہوندی بری جدائی
 بھایاں توں فرزند برابر ہے اولاد بھراواں
 اس دیوچہ نشان رسولان معلم ہوں مینوں
 وقت نبوت اس پر آسی وین کریمی جاری
 جتوں جاوے نالے ہوں اسدا سائے چھوڑیں
 سکر ابوطالب چاچے توں دروہل ہنوں آیاں
 خوب نشانی کر کے داوا دنیا چھوڑ سدا نا
 نال محبت چاچے صاحب رو کر سینے لایا

اپرا وہ مسکینی تنگی کچھ نہیں یا داسالوں
 مشرق مغرب نام تساو ملکاں وچہ دوراوا
 توں ہر وار اساو ابا بل شہای تے زرساری
 بہت محبت نرمی تینوں رکھیں خوب سمہا لالا
 ولدی نرمی اتے ولیری تیری معلم مینوں
 کون متسیم محمد تائیں حاجت نہیں سی کافی
 جس لوں کرے قبول محمد میں قبول سونی
 چپ کر بھیا ہر ورسو ہنا سنوں حقیقت ساری
 اے فرزند امیری تیری لگی ہوں جدائی
 درو جدائی تیری والا اول وچہ زخم لے جا ساں
 اے راحت دل نور اکھیں سے نا کر چپ پیاری
 کون پسند تیرے دل اندر رو کر بات سنائی
 زانو پاس ابوطالب سے کیتا بھوٹکا ناں
 ایہا مارا اساو ہی آہی حاصل ہو گئی سونی
 کریں پیار نہ چھڑکیں اسنوں بہت رکھیں ہر پائی
 دیکھیں نظر محبت کر کے عبداللہ سے پاروں
 رو سے نہیں نما نا ہو کر مر گئے بابل والا
 دعوی زور نہیں کچھ اسنوں جسدا باپ پائی
 ساکھ تساو سے تازہ ہووے عبداللہ وانا وال
 رکھیں یا دو وصیت میری میں سمجھا وال تینوں
 ہر ویلے نگہبانی رکھیں یاراں والی یاری
 ہوگ سعادت حاصل تینوں اکتھیں کچھ موریں
 میں فرزند پیار سے کولوں لوراں کدی جدایاں
 اس تختیں کچھ چاچے سے کھر آیا نبی رباتا
 سر حشیاں پر بوسہ و تاراوی ذکر لیا یا

ایسی خوشبو حاصل ہوئی ایسی فرحت پائی
 و ان مشتاق ہو یا قربانی اندر پیار دیوانہ
 دشن کرن لے چلے جس دم حضرت مطلب تائیں
 دل خستاک جمدانی کیتا ہنجوں باہر آیاں
 گہریں روایت چاہے جسے گھڑیں دم حضرت آیا
 نقش نبی دا چاہے تائیں دل و چہرہ آن سما نا
 آکھ گیا نبی بہت وصیت بابل اسدے تائیں
 بابل ہو کر بابلین استوں شفقت کریں سوانی
 پاک مشرہ رب نوانا صفت نہ کہتی جانندی
 دم دم چا چا ناں محبت بہت رکھے ولداری
 چاہے یا ہجہ آرام نہ پلے ذات مبارک عالی
 دل کر کھا دن بیوں و دونوں جویں طریقہ باراں
 کھانے اندر سرور عالم جہ تک ہتھ نہ پاوے
 ہلکن لگر کے سیوں دونوں پارہا سے
 ابو طالب سے زانو اوپر سرور نبی پیاروں
 زانو ناں اکھانا سی ایسا پیار کسا یا
 بہت نہایت بیوں کارن جس دم حاجت ہوئی
 قذمان سٹھیری دیوں جلدی چشمہ ہو یا جاری
 ناں محبت سرور عالم ایہہ نسران سنایا
 بہت پیار شیریں کھریا چاہے پیتا پانی
 والله انک مبادک جلدی بول کہیا اشکارا
 ہو ر زیادہ چاہے تائیں ایسی الفت ہوئی

ہو ر محبت حضرت باہجوں یا ونہ رہ گئی کافی
 درتسیم عبد اللہ عبا یا پیارا نبی یگانہ
 درووں لکریں روندا جائے کل امت و اسائیں
 وقت آرام جدوں کچھ آئے ہندے یا ر جہاں
 بہت ہوئی ارزانی رزقوں و چہرہ گلزار سیا یا
 تن من و چہرہ محبت اسدی کیتا آن لگانا
 جد تک جویں ساتھ نبی سے پوزا ساتھ تائیں
 روئے نہیں نما نا ہو کر میری بعد جسدا نی
 بیشک اسدے قبضے اندر ہر واگ و لاندی
 کدے نہ چھوڑے ساتھ نبی و اساری عمر گزارے
 چاہے تائیں حضرت کارن الفت بابل والی
 ادب زیادہ چاہے کارن رکھے شاہ ابراہاں
 ناں محبت چا پیارا پہلوں کدے نہ کھاٹے
 ذوالحجاز مکان سے اندر بیٹھے آن پیارے
 سرور مہر ناں محبت بیٹھے خوشی زیادہ پاروں
 بیٹھا رہیا نبی وی خاطر تہیہ علیہ ندیا یا
 سچ تما شہ ظاہر ہو یا ویر نہ لگی کوئی
 ظاہر عظمت شان نبی و اکیتا خالق باری
 چا چا جی نسیر پانی لو پانی ادب کنوں قرایا
 ابو طالب جھوٹے و ٹھٹھی قدرت عجب ربانی
 قسم خدا وی برکت کھریا توں محبوب پیارا
 دل و چہرہ ہو ر سید کارن جا کہ رہی نہ کافی

بیان رفتن ابو طالب عم حضرت محمدائے تجارت

سفر تجارت کارن چا دن ملکال و چہ تمام

کرن روایت ایہو طریقہ مکے و چہ مدامی

ابوطالب نے قصد تجارت کیتی سفر نیاری
 کیدے پاس تئیں چھوڑ دینوں لگے ہوں روانہ
 ول غمناک رسول پیارا پکڑ مہار کھلو یا
 اس واپا بے زندہ ہوندار و گردور بخانا
 رو کر حضرت نول گل لایا سفر مہار اٹھانی
 اوٹھے سی ہک رامہب عالم نیک صفائی والا
 جو ختم رسولان سرور عالم خاص حبیب بانا
 عرب ولوں پیار پڑھ کے دیکھے پٹھا و چہ اناری
 شتر او پر سوار و ٹھٹھو سو ذات مبارک عالی
 ادبول حضرت سے سر او پر بدلی کینا سایہ
 دو طرفیں اس راہ پر آہے جتنے رکھتے تہا
 رکھو ڈاک پنڈوں باہر رسم قدیموں آہی
 جد اس رکھ کے نیر کے آئی حضرت ہی سواری
 دیکھتے تہا شہ رامہب دوروں بہت خوشی و چہ آیا
 عرض کینا سمجھ لوک مکے سے اٹھے کرن اتارا
 اج اسانوں شوق زیادہ کرو تئیں مہربانی
 مال محبت سمجھنا تہا میں اس نے گھر منگو آیا
 آوندیاں تہا میں رامہب دیکھے صدقہ صدقہ جاوے
 پاس ٹھٹھا یا حضرت تہا میں کر کے ادب تہا
 دیکھنی ول بولیا رامہب ادبول بات سنائی
 اس و چہ سچ لٹھا ڈاکہنا ابوطالب فرمایا
 رامہب آکھیا ایہ پیغمبر بھیجا خالق سائیں
 ہن ابوطالب تیرے تہا میں اسدی خیر سائیں
 پیس گئی سب ملکاں اندر اسدی خیر تہا
 شام اندر نہیں لائق نینوں اسدا ساکھ لہجانا

چھوڑ و نہیں اکیلا مینوں کے رسول غفاری
 اپنے ساتھ لے چلو مینوں آکھے نبی یگانہ
 ابوطالب کر یاد خدا نول آنسو مہر مہر رویا
 کیو اس حالت اندر ہوندا میرے کول منانا
 وادی شام اندر چلے جویں روایت آئی
 علم تورا نول اس سے تہا میں معلوم سب حال
 روز اگلے تہا میں ایس مکانے کرن آن ٹکانا
 او سے روز آئے سو و اگر ساکھ رسول غفاری
 نظر ہی اس رامہب تہا میں قدرت باطن والی
 دیکھ پچھتا تا اس نے دوروں شاہ رسول غفاری
 سجدہ کر کے ڈٹھے اس نے طرف رسول غفاری
 اس سے پہچھتا تارا کر کے ہر سو و اگر راہی
 ادبول اس نے سجدہ کینا طرف رسول غفاری
 ابوطالب وی خدمت اندر جلد سلام پہنچا یا
 اسپیں انہا ندی عزت کر کے بات سنائیں
 دعوت اسال تسائے کارن کرنی ہے ہمائی
 سمجھتیں کچھ پھرور عالم اسدے گھر و چہ آیا
 حضرت کارن سر پر بدلی سایہ نظری آوے
 تحفے کھانے حاضر کینتے پیش رسول گرامی
 مینوں معلوم ہوئے مر گیا اس واپا بے مانی
 ایہ فرزند بھیجا میرا سارا حال سنایا
 ختم رسولان مہربوت ورثہ اس سے تہا میں
 تیرے گھر و چہ دولت ساری فضل لہے پھنیں آئی
 ہر ہر جا میں دشمن اس سے لوگ ہر و حرامی
 پھر پچھتا سیں نے غم کھاسیں باہر وار سجانا

سنکر چا چا حضرت تائیں گھر ول موڑ لیا یا
 ہو جو ساتھ سو و اگر سہیں چھین راہب تائیں
 کہیں رگا جو خیراں آیاں وچہ تورات تسمی
 اس رٹ کے وچہ کل نشانی بیشک ثابت ہوئی
 پر بت رکھ جنیواناں کولوں آسے صاف گوئی
 میں ڈٹھے رکھ پر بت اسنوں ادبوں کل سلامی
 ایہ باتاں پیا کروا سہی راہب نال پیاراں
 راہب چھیا کتول جانا اونہاں بات سنائی
 سنیا گیا جو کے اندر جمیا نبی پیارا
 شاہ رومی نے بھجیا سانوں جیکر اوہ مٹھا آسے
 راہب کہیا بہو وہ باتاں پچی بات تساوی
 جس نول خود پیغمبر کر کے بھجیا رب تعالیٰ
 آپ خداوند ہر کم اندر مد و کار اونہاں دا
 عجب تما شبہ ریدی طرفوں جو پیغمبر آون
 کچہ نہیں کچہ نہیں بات تساوی نہیں پسند سانوں
 کر شتر مندہ موڑ یا گھر نول اوہ سب ٹول شیطان
 اس مٹھیں پچھے ہو رزیا وہ فکر حے وچہ پایا
 ہر دم ساتھ نبی سے ہوئے چا چا درو پیاراں
 خیریں خیریں نبی پیاسے پانا وقت جو انی

جیو نکر راہب نے فرمایا اس پر عمل کما یا
 کیو نکر اوہ نول نبی پچھیا تا سانوں حال ستائیں
 ایسیاں صفتاں والا ہو سی پاک صیب گرامی
 برحق خاص رسول بانا اس وچہ شک کوئی
 کرن سلام نہ ہو کر سینوں باہجوں نبی الہی
 برحق بیشک اوہ پیغمبر کر و یقین تسمی
 آکھلا درول سے اگے ٹولہ قوم کھسا راں
 باہل روم اندر اسیں رہندا اوٹھوں کتی تہانی
 لکھے مذہب بند کر سی اوہ محبوب سو ہارا
 پکڑ لیا سال اسدے تائیں قتل کرایا جا کے
 اصل نتیجہ اسیں سناواں سچی بات اساوی
 حاقظ ناصر خود رب اسنوں کپہرا مارن والا
 جو نبیاں نال عداوت پکڑن کچا عقل تنہا ندا
 لوگ انہاں نول مارنیاون اتنی قوت پاوں
 نبیاں سے دل مٹھا اٹھاون کیا توفیق تسانوں
 گھر کی لیا ندا چاچے خیریں سرور ویاں جہاتاں
 جیو نکر راہب ذکر سنا یا کر سے نہ ولول بھلایا
 مست کوئی دشمن ملے نبی نول فکر ہو یا اس پاروں
 ہلکن دونوں رل کر پیٹھے دوست دلبر جانی

بیان رفتن رسول پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بد بار خدیجہ الکبریٰ

کرن روایت چاچے تائیں بات دیوچہ آئی
 صدقے جاواں بات سناواں لگاں میں شراواں
 بات کرو میں امر قبولان پاک نبی فرماوے
 چاچے آکھیا ماپو تیرے چھوڑی و نیا فانی

نال محبت ہو قربانی نظر نبی ول پانی
 کیوں شتر مانڈے میرے کولوں کہے رسول سچاواں
 جو فرمان نہیں فرماو عمل کما یا جاوے
 گھر کجہ مال اسباب اونہاں مٹھیں باقی نہیں نشانی

یوں تساوی شادی کرناں ل میریوچہ آوے
 نام خدیجہ ہے شاہزادی بڑی توانگر عالی
 کرن تجارت نوکر چاکر اس دامال لیاون
 میں آکھاں لستیں جے کرسکو اسدی کارگذاری
 تاں میں کراں تساوی شادی سا تھا آرام آسانی
 جو فرماوا امر قبولان سب فرمان امھاون
 کہ مصلاحت دونوں اول جلد روانہ ہوے
 تخت اوپر شاہزادی بیٹھی راوی ذکر سناوے
 سرور عالم نے جد خیریں قدم مبارک پایا
 کرسی کے کرسی میں کارن نرم کلام سنانی
 بہت نہایت عزت کیتی بہت پیار کما یا
 عالم آہی علم نور اول صاحب عقل فکری
 علم کتابوں معلم آہی اس نون خبر تمامی
 ایہ صفتاں اس اندر ہوں حال شاہزادی جانے
 حضرت ابو بکر فرماون خبر کتاب گو آہی
 کہن لگی ابو طالب تائیں کرو بیان زبانی
 تا ابو طالب شاہزادی نون بول بیان سناوے
 تخت اوپر شاہزادی آہی آگے چاور تانی
 جس کارن تشریف لیاے ابو طالب فرمندا
 کار تجارت اندر اسنوں داخل کیتا جاوے
 پرے وچوں حضرت دیول نظر مبارک پانی
 نور نبوت چمک نکالی جلوہ پایا نورانی
 کیا اسوقت محبت حاضر ولدے اندر ہوئی
 تابع کیتا حضرت کارن سارا دولت خانہ
 ہر کم اندر مسیبر کارن سی درجہ سرداری

جبکہ میں گھر طاقت ہوے فرق نہ کیتا جاوے
 سبہ سو ڈاگر عرب زمین سے در پر رہن سواالی
 قدر موافق جو کم دیون فیض نسامی پاون
 طلب روزینہ حاصل ہوے جو کچہ بہ خورداری
 راضی ہو کر پونے حضرت بہت اچھا بہر زبانی
 آپ میرے حق بہتر کہندے ہیں کیوں اندر لیاوا
 جا کر قرب حضوری اندر دو سر وار کھلوے
 ستر غلاماں حاضر کھلیاں جو فرمان بتاوے
 اول ادب کنوں شاہزادی ادب سلام سنایا
 یا سردار تسال کس کارن قدم رنجہ فرمانی
 طور طریقہ جو ہیں امیراں پورا ادب کرا یا
 صاحب ادب و پانٹ والی صاحب دولت زوی
 بعد علیے محقق ختم رسولاں ہوئی نبی گرامی
 حد تک پاک جمال نہ پاسے کیونکر قدر چھانے
 قوم قریشیاں خوشیاں وچوں پاک نبی نون آئی
 جس کارن تشریف لیاے بہت ہوئی بہر زبانی
 صاحب عقل بھتیجا میرا نوکر کیتا جاوے
 کوئی نہ خبر جو حال میرے پر رحمت ہوئی زبانی
 اسان محمد بن عبداللہ پاس تساوے لیا ندا
 بہت اچھا منظور اسانوں شاہزادی فرماوے
 کیا جوان امین محمد بات وے وچہ آبی
 دل وچہ آکھیا نبیاں الی اس دیوچہ نشانی
 خود مختار رسول بنا یادیر نہ کیتی کافی
 سب کارواناں اوپر حاکم کیتا نبی یگانہ
 جلدی پیش بلا کر اس نون حکم دتا یکباری

جو کچھ کہے ہیں محمد اس پر عمل کیا یا
ادبوں جلد پوشاک نکالی اپنے خاوند زوالی

جس طرف فرماں سناوے اوسے طرفے جانا
کل سروادی منصب پا یا فوات مبارک عالی

السر حینک یتما فاولی

کیا اس نے تجھے یتیم نہیں پایا پھر تجھے ٹھکانا دیا

اس گھر اندر حضرت تائیں و تا حکم تاسی
اجد کاروان تجارت کارن کینتے سفر و ایتہ
بوسقیان سوداگر سیایات پسند نہ ہونی
جس نول کار تجارت اندر خیر شناس نہ کانی
اپنے ولوں تجارت اندر آہا بہت سنایا
چلدے چلدے منزل منزل ساتھ حبیب بانے
سی ہک رامب اہل عبادت زاہد مرویکا نہ
دوروں اسنے کارواناں پر جاں لگ نظر اٹھانی
ہر طرفوں ڈٹھے اس نے کل درخت سلامی
سیر پر ادبوں بدلی سایہ سرور عالم تائیں
مے اودہ کون جوان تسان وچہ صاحب عزت عالی
ہمش کر رامب آکھیا اسنوں مت سوداگر جانو
جیکر نہیں یقین تیرے دل اپہ نہی حقانی
آگے حضرت کول شتابی دونوں باتاں کدے
علم تورات انجیلوں بیوں خیر تساوی آہی
بھی ہک خیر کتا بول اندر ہوگ جو نبی اغفاری
عرض قبول کینتا سمجھ اس واذات مبارک عالی
جلد شہادت کلمہ پڑھیا بہت خوشی وچہ آیا
و شہن قوم یہوداں پاسول وچہ پر و پس بچا پنا
ابوسفیان محبت کر کے اتنی بات ستانی
حاکم ایہ مختار اساؤا قوم فریشاں آئییا

جس گھر کارن کل سوداگر تا بعدار سلامی
حضرت بھیجا ساکتا انہا ندے ویکر مال خزانہ
لگا کہن شہزادی تائیں عقل قیاس نہ کوئی
اودہ مختار انبار بنایا عجب تماشا شہ بھانی
سنکر کسے کلام نہ کیتی چپ رسول ربانہ
شام ولایت نیرے آئی اپنے اوس نکاتے
اوسے رستے اندر آہا اسدا معبد خانہ
سر نہانی باطن قدرت اس نول نظری آئی
ادبوں طرف رسول اکرم ویکر تعظیم گراہی
مسیرہ پاسول کھن آہا جلدی چاہیں چاہیں
کھول سنائے مسیرہ اسنوں بات حقیقت
ایہ بے ختم رسولان سرور نال یقین سمجھا تو
چل میں اسدے پاس کھالال بدی خاص نشتا
نال محبت چہ دارامب قدم نبی سرور و
دے گئے خاص تساویاں خبراں عیسے نبی الہی
مہر نبوت ہوئی اس نول نبیاں وی سروارہ
مودھیا ندے سنہ مہر نبوت پر وہ کھول دکھا
نال محبت مسیرہ تائیں رامب نے فرما
ساتھ تسان تکلیف نہ پاسے خاص حبیب یا
کیونکر اس کھن غفلت کرساں چاہے جابجا
شاہزادی کر نوکر اسنوں کل سروار بنا

راجب نے سب خدمت کیتی جتنی قوت آہی
 جاپہنچے اس منزل پر راوی خیر سناون
 ایک راہ بہت آبادی والا خوف نہ کہ نقصانوں
 سیر کوئی ٹہریا لیبی منزل کہے رسول ربانا
 ایوسفیان کہیا اس ویلے سرور عالم تائیں
 نہیں امید حیاتی لے کر اس راہ پہنچے کوئی
 اوہ سب منزل دوری راہوں ہو کر حید اسد تے
 جد ہک منزل جا کر پہنچے سخت اجار ویرانہ
 تینو اندر حاضر ہو کر مسیرہ عرض سنائی
 تلے درخت کھلو کر حضرت بولن بات نامی
 بول درخت آوازہ کتیا رحمت نال ربانی
 تھوڑا قدر زلیں جدی چہرہ ہو پیا جاری
 دن دو بجے سرور و دو عالم پہنچے اوس ٹکانے
 زخماں و چہ تہانوں کیڑے لائے تریہ بھکا مارے
 دعا فرماؤ صحت قوت بخشے رب اسانوں
 شتر بٹھا کر سرور عالم پاس تنہا ندے آبا
 سب دی ہوگی دور بیماری قوت حاضر ہوئی
 راہ ساسے و چہ بارش ہوئی شام ولایت تائیں
 کوئی نہ ڈٹھا سنیاقضول لٹن مارن والا
 جا کر و بچیا مال تمامی نفع کمال اٹھا یا
 مال خرید جو کرنا ہسی ایسی برکت ہوئی
 اپنیاں ساکتیاں تائیں حضرت اوتھے خیر سنائی
 قتل ہوئے کہ لٹے مارے ہو کر خوار نمائے
 وعدہ حق برابہ ہو یا جو کہ کہیا پیارے
 اس چاہی اوس دیہا لے ایوسفیان سیانا

پھروں دو بجے اوس مکانوں جلدی ہو گئے رہی
 دو راہ ہو کر اوس مکانوں اوسے طرفے جاون
 ہک راہ بہت زیادہ نیڑے خطرہ مالوں جانوں
 ہر ہک نول فرمایا حضرت سدھے راہوں جاتا
 قاتل ظالم اس راہ طسن ہو سی مال از میں
 حضرت آکھن اس راہ جانا بحث زیادہ ہوئی
 سیدھے راہ ول قدم مبارک پائیانی رہا نے
 پانی باہجوں سب لب جانناں سب عاجز پریشا
 پانی باہجوں حیرت اندر قوم تمسامی آئی
 بھج بیتیم محمد کارن یارب فضلوں پانی
 کجہ نہیں دیر نکالو کھو یا حاضر ہو سی پانی
 بہت عجائب ٹھنڈا پانی لذت باہجہ شماری
 پیچھے ہوتے بیمار تے عاجز و ٹھٹھے شتر نمائے
 دیکھ تمام نبی سرور نول کر فریاد پکارے
 ساڈیاں خیراں لیون کارن بھجیا رب نسا نول
 پھیرن ہتھ مریداں کارن ایسا پیار کما یا
 سب نول بدن سلامت ہو یا زخم نہ رہ گیا کوئی
 تازہ پانی تازہ سنری ہر منزل ہر جا میں
 امن سلامت ساکت نبی و انخیر گیا سو کھالا
 مسیرہ بولیا و چہ حیاتی اتنا نفع نہ پیر یا
 سستی مل گئی عیش پیاری خوشی ہو یا سیر کوئی
 اوہ کروانی اسانے نالوں پکڑی جنہاں عبدانی
 آکر طسن اسی ٹکانے سالوں روز فلا نے
 اپنے سب و بہ دن چھپے چھپے کچھ مارے
 دیکھ نہی نول ہو یا تعجب بہت ولوں بچپانا

مکھیس دیر کرودک جاسے جد تک مال اساو
 خبر نہیں اس جلدی اندر کیا کچھ حکمت آ ہی
 آپنے گھر خیریں خیریں جو کچھ مال لیا ندا
 کرن روایت جس دن سفروں آ یا نبی پیارا
 کیا دیکھے سر وارو عالم واگ اٹھانی آھے
 حکمت کر رب شہزادی نول باطن حال دکھایا
 عملاں اندر بھی تائیں عظمت رب دکھالی
 اس نے اول آختر تائیں کتیا ذکر تمامی
 جیونکر چترہ جاری ہو یا نول نفع اٹھایا
 شہزادی نے بہتی دولت بخشی مسیرہ تائیں
 نال محبت ولدے اندر بیت ہوئی قربانی
 رب فرمے دریتیاں اسال سر وارو بتالیوں
 بیت بیان و رازی والا اس وجہ ہیں سماندا
 کچھ مدت اس حالوں گذری کارن نبی پیارے
 اولیوں کرسی پر بٹھلایا عزت بہت کرائی
 ابو طالب نے شہزادی نول دل حال سنایا
 شادی کراں بھینجے کارن ایہا ضرورت ہوئی
 جتنا خرچ ضرورت ہوئی سارا اسپں کرسیاں
 ایسی عورت اسدے کارن شادی اسپں کراواں
 ایہ گل من ابو طالب تائیں بہت ہوئی خوشحالی

اسیں تمامی ایسے راہوں کر سناں سا کھتر تساو
 اس سے کارن دیر نہ کیتی ہرگز نبی آ ہی
 برکت مالوں جیونکر ہوئی ذکر نہ کیتا جاندا
 نظر پیا شہزادی تائیں اس دن عجیب نظارا
 سر پر بدل رحمت سایہ جلوہ نور دکھاوے
 حب نبی وی دل سے اندر عجیب مکان بنایا
 مسیرہ پاسوں خبراں کھچیاں حالت سفران
 حال راہب جویں نبی نول ہوے شتر سلائی
 ووجیاں واہویں حال نبی نے اول بول سنایا
 ایہ فرمایا اس مکتیں کچھے کسے نہ حال سنائیں
 امر قبولن عذر نہ لیا ون لوکر بھی کاروانی
 حکم تیرا سر واراں اپہ حکمت نال ووصالیوں
 تائیں بہت ضرورت پاروں تھوڑا ذکر لیا ندا
 بلدن چا چا پاک نبی وا آطیا سرکار سے
 کس کارن تشریف لیا سے اولوں بات سنائی
 جو کچھ تسناں عنایت کرناہیں اس کارن آیا
 شہزادی فرمایا ایہ گل ساوا ذمہ ہوئی
 جتوں ہوگ پسند تسناں اس طرفے کر دیں
 جس دا تھانی ہو نہ کوئی اندر شہر گراواں
 پورا وعدہ کرگ شہزادی پچھے وعدہ والی

بیان خواب دیدن شہزادی

خوابے وجہ شہزادی وٹھا پسند لہتا آ سما نول
 نوروں مشرق منسرب تائیں نکل گیا چکارا

اس مکتیں کچھے کچھ دن گذرے حکم خدار جمالوں
 گودی اندر چمک دکھالی جلوہ پیا پیارا

دیکھتا شدہ قدرت والا حیرت اندر آئی
 ورثہ نام ہی نونل بیٹا عالم بھائی پیارا
 کہن لگانو شجر تینوں ملیا منصب عالی
 خوابے اندر چند نورانی تینوں نظر جو آیا
 جیونکر درجہ ملیا تینوں رحمت حد نہ کوئی
 خواب مبارک تیری اندر معلم ہوندا سینوں
 ختم رسولان شاہ رسولان حاکم دوہیں سرانگی
 حال تمامی معلم تینوں خبر کتا بان اندر
 نور جمال تسالوں جس نے خوابے آن دکھایا
 بھی فرمایا شہزادی نول ہے نزدیک زمانہ
 نور نبوت چائن کرسی ہر ہر ملک نکاتے
 بنیاں والے دریچے طلسم و چہ در بار انہاتوں
 میں بھی جیکر ملی حیاتی دین قبول کر لیاں
 جدا یہ باتاں سننے اندر شہزادی نول آیاں
 سن خوشخبری بھائی کوئی کو لول خوشی زیادہ ہوئی
 دن دن دیکھ جمال محمدی جلوہ پوسے نورانی
 دن دن جب نبی سروردی کیتا آن لپسارا
 شہزادی نول حکم الہوں سخت محبت ہوئی
 دل شہزادی واپر ویلے چاہے قرب حضوری
 ایسا دلو چہ پیار نبی دے آن مکان بنایا
 طرف نبی دی حاضر کیتا دل اسرار عالی
 دیہو مراد پیار سے مینوں یا مقبول سچا وال
 حضرت بول جواب سنایا نہیں محال اساوٹی
 جو کجہ بات تسال فرمائی کرو سوال انہاتوں
 بھی فرمایا پوری ہوئی تدرول مراد لساوٹی

عالم فاضل ہی ہک اسدا چاچے جا یا بھائی
 خوابے والا اسدے اگے ذکر سنا یا سارا
 رحمت نازل تیرے کارن کرم کیتا رب والی
 نور حبیب پیارے والا رب کریم دکھایا
 نہیں کسے پر نہیں کسے پر ایسی رحمت ہوئی
 حرم مبارک حق نبی وار ب نے کیتا تینوں
 اس و احرم بنا سی تینوں قتل کتوں بسا ہیں
 خبر نہیں کس ویلے ظاہر ہو سی ادوہ پیغمبر !
 سب زرد دولت خانہ اس واکھر والا کھر آیا
 بیشک جلدی ظاہر ہو سن ادوہ مقبول یگانہ
 اس وادین قبول جو کر سن ہو سن ولی رہا تے
 ادبول جسدی تابعداری ہوگ نصیب جہناتوں
 خدمت اندر راہ مولا سے سرقر بانی و لیاں
 دل گلزار جو میں گلزاراں نو میں بہار لیا یاں
 گھر و چہ چند نورانی روشن باطن خبر نہ کوئی
 دن دن حاضر خدمت اندر ادب کنوں قربانی
 ہر ہر کار گذاری اندر حاضر نبی پیارا
 مگر اں سرور عالم تا میں خبر خیال نہ کوئی
 بخت بلند پیارا جیکر بات کرے منظور ہی
 مگر اں ادب کنوں شرمائے چاہے حال سنایا
 ہلکن عرض سنا سے نبی نبی ولدی نیست والی
 کرو قبول نکاح و چہ مینوں جے منظور ی پاوال
 جیکر چا چا امر نہ کر سی نہیں مراد ت اوئی
 جو میں انہاندی مرضی ہو سی سو منظور اسانوں
 جے منظور تسالوں ہو سی مرضی شرط اساوٹی

اولیٰ ایہ جو باندیاں برسے بند یوان ٹھانے
 دو جا دولت راہ مولا سب خرچ کرانی دلی
 دور ہو سن سب بلیگ سرٹنے نرم لباس امیری
 کہیا شہزادی جو فرماؤ سب شرطال منظور سی
 سب منظور کیتا شہزادی جو حضرت فرمایا
 بہت خوشی ابو طالب ہو یا جہ خوشخبری آئی
 سن کر چاچا امر سنا سے ڈہڑی رحمت ہونی
 جے منظور کیتا اس تینوں اسے فرزند یگانہ
 جلد کر و منظور سی اسدی بخشو قرب حضور سی
 عقد کیتا سر وار دو عالم جیونگر حکم الہسی
 لعل جو اہر سونا چاندی مال اسباب تمامی
 کرن روایت جمع خزانے اتنی دولت آہی
 ستر شخص ہمیشہ نوکر مہراں دھوون والے
 ایہ ہمیشہ کارا نہاندی کرو اتارن زردی
 سب کنبیاں شہزادی اولوں حاضر آن ٹکاباں
 سب زرد مالوں پیاری سانوں صورت شاہزادی
 سب زرد مال گراں سر صدقہ پیش رسول حقانی
 کیا شہزادی پیاریاں باتاں کر کر پیار سنایاں
 عرض کیتا سب دولت خانہ اندر باہر سارا
 حضرت آکھیا دولت مالیاں حاجت اسانہ کوئی
 میں راضی فرما سے نبی یا سر وار یگانہ
 دولت والی بارش ہوئی شفقت کر م کمال
 سندھ محل مکان شہانے سوہنے بالا خانے
 خرچ کیتے سب اپنے زیور کل مومناں دی مانی
 ایسی حد سخاوت والی اللہ کارن ہونی

دیہو خلاصی ہر یکتا میں کیا رسول ربانے
 صبر کنوں مسکینی والا بھارا ٹھٹھا ناپے سی
 ساٹھا ساڑھے ہوگ تسانوں عاجزہ حال فقیری
 قرب حضور سی بخشو سانوں دور کر و سب دوری
 ادب کنوں ابو طالب دیول خوش پیغام پہنچا
 بھی سر وار دو عالم جا کر ساری بات سنائی
 عرب مبارک اندر اس دانشانی ہور نہ کوئی
 عرب عجم و چہ اس تھیں کہہرا عالیشان گھرانہ
 عالی عزت عالی دولت ساری حاجت پوری
 وچہ زرد مال نبی و ملاکل امان آہی
 سب شہزادی حاضر کیتا پیش رسول گرامی
 منظور اوکر سناواں تینوں رحمت بے پرواہی
 ہر دن رات زنگارا تارن ہر موسم ہر حالے
 کیتا کوئی حساب سنا سے جو دولت اس گھرو سی
 وعدے شرط پر ابر کر کے عرضاں بول سنایاں
 ہن کچہ یاد نہ رہ گئی سانوں حاجت دولت دوی
 سب گھر بار تے ما پو صدقہ جان میری قربانی
 اوہ دولت در کار سانوں جس نے ساٹھا لایا
 ملک تساو مال تساو عالم دے سر وار
 خرچ کرال سب راہ مولا سے جے تسال مرضی ہوئی
 کل مسکیناں کارن سرور و تا کھول خزانہ
 کل مسکیناں تاپیں حضرت یعنی کیتا اس مالوں
 خرچ کیتے سب راہ مولا سے پاک حبیب
 دل وچہ باہر رسول پیارے سے حب نہ گئی کالی
 رات گزارن کارن باقی ورم نہ رہ گیا کوئی

فارغ ہو کر شاہِ دو عالم گھرِ شریف لیائے
رات پہی گھر آئے اس دن راوی ذکر سناندا
ہو قربانِ خدیجہ مانی صاحبِ عزت عالی
جس دی خدمت و چہ غلاماں کتیاں خدنگراں
نالِ محبت پاک نبی دی پڑی تا بعد اری
سوہنا ملیا پیرِ حقانی فضل ہو یا رحمانی
ہر دم خدمت اندر حاضر ادب پیاروں ہوئی
حبِ جہانی دنیا فانی حاجت رہی نہ کانی
نور نبی دی صفت سناواں کیا تو فنیق اسانوں
عجب جمالِ محباں کارن جسمِ نظری آئے
پروہ ہے سب اپنی طرفوں ایسے کارن ڈری
بصرہ کنوں محبت کارن پایاں حسنِ جدا یاں

ترہ چھ برسوں میں کچھ خیریں قدم مبارک پا کے
حاجت کارن سرور سوئے بابلن آپ لیاندا
اپنے ہتھیں بہت خوشی تھیں جو ہے آتشِ بانی
راضی ہو کر آپ پکا یا ٹکڑا نال پیاراں
ظاہر باطن حاصل ہوئی عالمِ دی سروری
حبِ ربانی چائن کیتا کھلا کھنڈ نورانی
دولت شاہی شانِ امیری یاد نہ رہ گئی کوئی
نور جمال پیارے والا عالی دولت پانی
یاد نہ رہیاں ذاتِ صفاتال جلوہ پیا جہانوں
شیشہ صاف ہوئے جسویلے پارہ چمک کھائے
دوری دور کرن جسویلے تا پاوے منظور
عشقِ جمالِ بلال ہو رانوں ماراں سخت کرا یاں

الْحَرِيْرُ كَيْفَاوِي

کیا اس نے کچھ یتیم نہیں پایا پھر کچھ کھلا نادیا

ایہ مطلب اس آیت اندر ذکر مفسر لیا ہے
بہر دل اہل ایمان اندر شری حب سمانی
جدوں سوال کیتا سی یارب کیا داتاں سنوں
بھی پاک ہو اشارہ اس و چہ جاگہ بخشش والا
گھر ہوئی جد چالی سالوں ذات مبارک عالی
امر ہو یا سب لوکاں تائیں راہِ اسلام سکھیا
بت پرستوں قوم کفالت بیدینیاں بدکاروں
تا جو لوگ طفیلِ تساوی جنت رحمت پاوں
تیرے دوست سادھے دوست پاوں نیک تائیں
جس دم سرور عالم تائیں حکم ہو یا سرکاروں

اپنے نبی پیارے تائیں پاک خدا فرمائے
ہرگز کوئی مکان نہ خالی آکھے ذاتِ ربانی
امر ہو یا سال بہر دل اندر جاگہ بخشش تینوں
و چہ تفسیر مراد یہ جو نوکر کہیں مفسر حال
سرور ستار پنهانی رب نے حکم رسالت والی
جنت دوزخ خیر سناوا اپنی طرف بلا و
ساوا حکم ستا و ظاہر یا سید ابراہاں
قرب حضور اسادہ اماون جو تیرے دل آون
تیرے دشمن سادھے دشمن امر کیتا رب سائیں
اول اپنے خویش تسمائی سدرے و رو پیاروں

جسدم پیاسے حاضر ہوئے بولیا نبی سچاواں
تا جو سنگرتیں تمامی اس پر عمل کماؤ
نہیں تا جو کوئی امر میرے مٹھیں کچھ انکار یا سی
سنگرے سے راضی ہوئے کیا خوشخبر سنا ندا
فضل الہوں میرے اوپر ختم نبوت ہوئی
راہ فرادوں کارن مینوں بھیجا خالق سایں
کم میرا فرمان سناواں جو نہ کر کارہ سولاں
جو نہ کر قوم کے پر شکر قتل کرن لوں آؤسے
سنگرے تک نہیں اواسے جلدی عمل کماواں
مخبر صادق مٹھیں کن خبراں جو ہوں انکاری
ہیں ہاں سچ رسول رہا نا حکم سناواں کہ یا
جنت ساتھ لیجاواں سمجھ لوں جو میرے دل آؤ
میرا دامن پکڑو صدقوں کے رسول رہا نا
خاص عبادت کرو خداوی جنت اجرتساواں
بت پرستی عمل جہاندا کوئی نہ یا رہنا ندا
نال مجتہد حاضر ہو یا کلمہ بول سنا یا
ابولہب حضرت دا جا جا بولیا عقولوں خالی
پودا سے وادین چھوڑاویں مٹھا کر کے بناویں
اس گل اندر کی بھلیانی جو تھہ خبر سنانی
اٹھ چلے سب غصہ کر کے قوم قریش تمامی
پکڑو اسدی تابعداری جو فرمان سناوے
کوئی یتیم محمد سچا معلم ہو گیا نینوں
سنگرے سارے ابو بکر لوں آکھن چاہیں
بولیا کہ تقظیم نبی وی پار صدیق پیاسا
میں پاک بات عجیبہ ڈھکی قدرت کائناتی

ہیں ہاں درد فریق تساؤ انیک طریق بتاواں
عالی منصب عالی عزت عالی جنت پاؤ
واکم دوزخ اندر جاسی کدی تجات نہ پاسی
حضرت آکھیا رب دی طرفوں میں پیغام لیا ندا
ہیں سرور تمام رسولان اس دہ شکت کوئی
تہ بن ہور نہ حاکم ہو سی روز قیامت تاہیں
جنت کلی دکھاواں آ یا بیزبیاں جہ سولاں
کوئی پیار جلدی آ کر سمجھ لوں خبر سناوے
سمجھندہ قبول امن وی امن سلامت پاؤں
قہروں قتل خواری اندر دیوں جان پیاری
دوزخ بلا اٹھیں ڈھٹھا خبر سناواں آ یا
دن فرزند عبدبول قہروں امن سلامت پاؤ
نہیں تاں ہرے سے دوزخ ڈکن لسی تہیں مہانا
شکرگوں کرے نہ ہوگ خلاصی دوزخ چہ گیا توں
ابو بکر کن بولیا ایوں سچ رسول سنا ندا
صدقے جاواں تہی سچاواں سچا حکم لیا یا
میں محمد امیں محمد اسخت کلام نکالی
جنت خبر سنا کر سناووں اسٹے راہیں پاویں
جس گلارن تھہ سال بلا یا لگا کہن سوواہی
سب لوں ابو بکر فرما سے سچا نبی گرامی
کہن لگے جہول دیوانے سال یقین نہ آؤسے
کہ صدیق چروکیاں خبراں فضل الہوں مینوں
کیونکر خبر چروکی تینوں بول بیان سناہیک
ابجے نہ ظاہر ہو یا سہی خاص رسول سہا
اس دن عالی میرے پر کیتا کرم خداوند عالی

موسم گرما اندر میں بکدن دھپ لگی گھبرا یا
 جید میں آگرتے کھلویا جھکی درختوں ڈالی
 کن برابر میرے ہو کر بولی وانگ انساناں
 جنت دی سرداری جس نول خاص سول بانا
 جلدی اسدا دین قبولیں لوکاں مگر نہ جائیں
 جنتیاں باتاں ڈالی مینوں نال پیار سنایاں
 کرو قبول تمام اہل نول جانوں شک کوئی
 سنکر کے یقین نہ کتیا ہو گئے سب انکاری
 ہو دروایت ہے گل ارڈون ابو بکر جید آیا
 میں مددے سب قول اپر جو بیغمیر آگے
 سے تساں پاس خداری طرفوں حاضر کوئی نشانی
 تساں جوڑ کھا خواجے اندر چند کتھا آسمانوں
 پھر اڑو چند برابر ہو یا ہو گئے جمع ستارے
 اود جو اسی دن چند نورانی آپ تیرے گھر آیا
 عاشق ہو گویوں و پھر نظار بخت بلند ستارا
 حاضر ہو یوں و چہ دروائے جلدی بند کتیوئی
 آسنا و صدقنا کہہ کر کلہ بول سسنا یا
 کہن صدیق دیوانہ ہو یا عقل نہ رہی ٹکانے
 کہے صدیق تہیں کیا جا تو خوش سناں آیاں
 کھل گئی باطن نظر چہا ندی جھانگی یار دکھالی
 ابو قاسم ایہ کرے روایت و چہ و لاکل بھالی
 میں ایک رائیں عجیب چیارا دیکھا نور نظارا
 لڑ پئے تہیں چچھوڑے اندر نرم آواز سنایا
 جتوں ہتھو کر تہیں حضرت جس اتیول آو سے
 تہیں بھی کرو پیاریاں باتاں کچھ نہ آئے کوئی

تائیں چھاویں مچھن کارن یک رکھ دیول آیا
 جلدی میں ول حاضر ہوئی بات سناون ڈالی
 کہن لکن عجیب ظاہر ہوئی سرد رو یاں جہانیاں
 اسدی تابعداری باہجوں کسے نہ جنت جاتا
 کلمہ پڑھ کر نہ فریانی سبہ فرماں اٹھائیں
 میں ارج سرد عالم اندر کل نشانیاں پایاں
 کہن لگے سبہ ابو بکر وی عقل آواز ہوتی
 اول درجہ ابو بکر نول ملی غنیمت کھساوی
 نال محبت حضرت آگے ادیوں عرض سنایا
 ریدی طرفوں لوکاں تائیں معجزے نہاں دکھائے
 نظر اٹھا کر ابو بکر ول بولیا نبی حقیقی
 ہو گئے بہت متا سے اس شخص حکم خدا رحمانوں
 اوہ گل یاد کرو اس دیے یا صدیق پیارے
 ایہو نشانی آساں تسانوں پاک جمال دکھایا
 قابو کرالں جو نکل نہ جاوے میرے گھروں پیارا
 کہے صدیق ایہو گل کافی حاجت ہو ر نہ کوئی
 گھر گھر شروع شکایت ہوئی شور شریاں پایا
 نیساں باہجوں جمع نورانی کوں نابینا جانے
 گھیاں نور منگاد سو پایاں جھوکاں یار وسایاں
 تہیں انہا ندا حال کی جانوں عقل ایما نول خالی
 چا پے شاہ عباس نبی نول ادیوں عرض سنائی
 چالی دن ندوں عمر تساد ہی عالم سے سردارا
 انبر تھیں عجیب خدمت اندر چن آسمانیاں آیا
 ادیوں خدمت و چہ تساد ہی باتاں کسے لائے
 چند دکھا سے لاؤ تسانوں عجیب عجاس مانی

اس دن ادبوں سجدہ کیتا چند مبارک بیوں
 نال عجب تہیں دیاں خیراں علیی نبی سنایاں
 کیوں نہیں اسدن رونے آئے بد عالم و کردار
 درد کیتا کی ہمتھ اساطے دل سا ڈا گھر آ یا
 آنسو تیرا پاں جے ہک قطرہ اپر زیں سے آسے
 ہو قربان نبی سے چاہے ادبوں عرض گزار
 حضرت آکھیا قسم خدا دی جو رحمان تعالیٰ
 چند تے سورج کرے آہے سجدہ دل خدا نوں
 بھی فرمایا جو پیبر دنیا او پر آ بیسا
 شکم اندرا وہ درجہ پایا علیی نبی خدا سے
 پاک گناہوں مال اپنی پر وئی ادس گواہی
 حمدیاں میں رب پاک شریکوں دابدل سنایا
 بھی فرمایا ہور نساں نوں میں خوشخبر سناواں
 میں جس رات تولد ہوا کہے رسول حقانی
 وجہ اتنا غم سے قوم نورانی جتنے ملک ربانے
 ہر دم پر صحن ذکر تسبیحاں بولن حمد ثنائیں
 جو مومن کن نام اساطے اہل صلوٰات پہنچا سی

ایہو پیارا نعمت رسولان معلم ہو گیا بیوں
 اوہ سردار اسال گھر آ یا رحمت جھڑیاں لایاں
 کیا کہند اسی چند نسا نوں یا محبوب پیارا
 چند آسمانوں آکر جلدی صیر پیغام سنایا
 غم و رووں سبہ زمین نیسانی پلو چہ حل بل جاوے
 اول غمروں نشیں باتاں سمجھو یا مقبول غفاری
 لوح پر فلم جو جلدی آہی اسیں سناں سبہ حال
 نور اساطے اکول عرش سے سناؤ کردعا نوں
 مہنناں چالی سالوں کچھ حکم نبوت پایا
 یا بکلمہ تو حیدر سنایا میں فرزند نساوے
 پاک کہیا میں بہ نقصانوں اگر ذات الہی
 ایہ درجہ نہیں کسے پیسہ وقت تولد پایا
 شاہ عباس کہیا فرماؤ یا سردار سہاواں
 سنت آسمانوں پر رب کیتے ست بہار نورانی
 باہجہ خدا لکھتیں کوئی انہا نساں حسابے جانے
 وجہ عبادت ہر دن راتیں روز قیامت تائیں
 جتنی ہوگ عبادت ملکاں اجر برابر پاسی

ایہو درود کتابوں ثابت وچہ نظر ارسیا یا
 نال عجب تہیں چاہے تائیں حکم رسول سنایا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع اللہ تعالیٰ کے نام سے جو بخشنے والا مہربان ہے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

اے اللہ پہلوں اور پچھلوں اور ملاو اعلیٰ میں قیامت

وَالْآخِرِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ رِأْسِي يَوْمَ الدِّينِ

تک محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اور آپ کی آل پر رحمت بھیج

ایسا رہبر پاک ملایا اہل ایمان تائیں
 اجر تو ایوں نیکیاں و فرج و چہ حساب آون
 ابو جہل ابولہب جہیلیاں نول جنت نامنظوری
 قہر و دوہاں نابینیاں تائیں جنت نظر آیا
 شاہ عثمان ملی نول سرور خوشخبری فرمائی
 خوش فرمان ہو یا سرکاروں دعوت جنت والی
 دو نویں چند مبارک تائیں مل گئے نور سائے
 باطن کھنیں رب ظاہر کیتی یاراں والی یاری
 تن من اندر جلوہ نور و کیتا عشق پسارا
 فضل الہول ملی حضور جنت ہی سرداری
 دین قبولن والیاں تائیں مشکل منزل آہی
 اس نول سائے و تمن جان پیارے یاد تمانی
 وحدت عشق بلال ہو راتوں جویں کراہاں ماراں
 ابو جہل مرد و اونہاں نول سنگر بکرمنگا پا
 حمد پکارن صبر نہ ہارن دین نہ چھوڑے یا جاوے
 فرج کرا کر پار ملاوے طنا نہیں سوکھا لا
 اوپر سینے پھرتے بھارے بھارے ٹکا وں
 دلبروں ہٹنا مشکل جس نے پانی بھاتی
 عشق ایمان و لا نو چہ روشن گھر والا گھر آیا
 جسے اس و نیوں کرو نہ تو یہ ایہ عذاب تسالوں
 کدی نہ چھوڑاں دامن اس و ایہ جاساں قہر پانی
 ہلکن اگر حال انہاں ڈاڈھا شاہ ابراہاں

واہ سجان اللہ رب عالم کرم کتنہ سائیں !
 بگواری صلوات پہنچا وں اتنے درجے پا وں
 نیک نصیبیاں والیاں صدقوں پایا قرب حضور
 گھر و چہ روشن نور محمد چائیں تیر لگا یا
 ابو بکر عبد فضل الہول عالی دولت پانی
 یا عثمان تصائبے کارن کرم کنوں رب عالی
 سنگر ایوں ویر نہ کیتی شاہ عثمان پیارے
 امر مقدر والا ایسی فضل کنوں رب باری
 جسدم یار پیارے کو لوں ملیا نور نظارا
 آملیا جد شاہ رسولان آگئی دولت ساری
 مگر اں جسدم حکم سنا یا اوس مقبول الہی
 جسوں بیٹھا دیکھے کوئی پاس رسول گرامی
 زوروں ظالم قوم کفار اں مومن تابعداراں
 ماپوسے سمار نہ جا بی جہوں ایمان لیا یا
 جویں اونہاں نول کیتیاں ماراں کون بیان بناو
 جس گھر قدم مبارک پائے عشق پیارے والا
 گرم ہوئے جد ریت اس پر پکڑ لٹا وں
 ذکر زبانوں کلمہ جاری یاد نہ موت حیا تی
 سچے دین و لوں مشتاقاں بچیاں نہ قدم ہٹا یا
 غوسٹے دیوں پانی اندر مارن کہن انہاں توں
 ادہ فرمان برحق سوہنا نبی حبیب حقانی
 نہ نماں و چوں ہو چلن بولن محمد ہزاراں

حکم سنا یا سرور عالم ناہٹنا اس راہوں
ہو رز زیادہ حسب رہائی قدم مبارک پایا
ظلموں ہاں عمار و لیدی دنیا چھوڑ سدا ہائی
ابو جہل مرد و موکلے ظلموں مار مکتائی
ایسے طور اول مشتاقاں پایا سخت سزا میں
سی پاک عورت نام طیبہ حیدر و ایمان بیانی
انتا نار یا اس عاجزہ نول دین قبولن پاروں
کہن لگے اس عورت تائیں کہ سے چھوڑاں تینوں
عورت بولی میرے وانگوں حالت ہوئی تیری
موت شہادت حیت بینوں فضلوں بے پرواہی
علی خلاصی ماروں اسنوں عمر ولی شرماتا
کفرول رمل مجلس جوڑن تھروں خوف آوے
ہکدن مجلس و چھ انہا ندی سرور عالم آیا
بیشک میری تابعداری جنت بر خور داری
ایہ گل سن ابو جہل شقی نول ادبول شرم نہ آیا
حضرت صبروں جگر اکتا جوئی طریق رسولان
بے ادبی کھتیں عورت نہ آیا اس مرد و دشمنوں
ہیسی کول تدرول ابوطالب چاچا دوست جانی
حضرت حمزہ نول اک عورت غیرت کنوں سنایا
آکھیوس اچ نی سے کارن تا ایہہ حالت ہوئی
ابو جہل اچ ہاشمیاں پہ زوروں غالب ہو یا
اساں بنیم محمد سوہناں میں دم ولوں بھلا یا
اچ نما نا ہو گیا ول کھتیں جدا یہ حالت ہوئی
جیکر اچ عبداللہ ہوندا باب نی سرور دا
جیکر اچ عبداللہ ہوندا حمزہ بول سنا ندا

جنت سے دروازے کھلے رحمت فضل الہوں
دوزخ دیول کیونکر جان جنت نظری آیا
قرب حضور ی پایا اس سے و چہ سرکار رہائی
کلمہ جاری رہیاز بانوں پاک شہادت پائی
مارن کھتیں کجہ خوف نہ آسے مارن ایساں تائیں
سنکر حضرت عمر ولی نول ڈا ہڈی خفگی آئی
قہر ولی بس نہ کرے ماروں تھک پلاس کاروں
کھیر مارا نکا جہ و چہ بائیں طاقت ہوئی بینوں
جے نہ ہون قبول نہ کیتا یاد رکھیں گل میری
تال محبت کلمہ پڑھ کر ایہہ گل کہندی آہی
مگراں اسنوں دیو چہ و سے دشمن نبی رہا تا
کیتا لوڑن قتل نبی نول چار پیش نہ جاوے
میں ہاں خاص رسول اللہ و اظہر بول سنا یا
نہیں تال نافرماناں کارن سخت عذاب خواری
اکھڑ کر سرور عالم تائیں سخت طمانچہ لایا
رب نبی و اقدار نہ معلم بیدیناں مجھو لال
بہت غریباں نالوں عاجزہ جاتا پاک نبی نول
کچہ غم و رونہ گلہ سنا یا صابر نبی حقیقی
ابو جہل اچ ہاشمیاں و اعجب لمانط و کھایا
ہاشمیاں و چہ غیرت والا مرو نہ رہ گیا کوئی
ایہ گل سنکر حضرت حمزہ و رولوں پہنچول رو یا
ابو جہل نول ہاشمیاں و اتا کجہ خوف نہ آیا
اپنی نسلوں اسے تائیں رہی امید نہ کوئی
کیونکر دشمن اسے کارن ایڈ و لیری کروا
ہتھو اٹھا دل والا دشمن کوئی سلامت جانا ندا

آج رسول پیارے کارن تا اہمہ حالت ہوتی
 اسے گل نے حمزہ تائیں درو کمال پہنچا یا
 دل و چہ در دل نرمی ہوئی سنگرہ ظلم کہانی
 اسے وقت ایمان لیا یا کلمہ بول سنا یا
 ہتھ کمان آہی اسویلے امر جویں رب سائیں
 جے تلوار ہوندی اسویلے سارا شور مٹا ندا
 آخر اوبول آکھیا اس نول کر کے خوار بھلیرا
 آج رسول خدا سے اپہ میں ایمان لیا ندا
 اس دن بہت شریہ پرانے ہیرت خوف رنجانے
 بہت پیار نبی داسی حمزہ چاچے تائیں
 حمزہ تائیں تو یہ مانی پالیا وودھ پلایا
 حمزہ نے جد پاک نبی دی پکڑی تابعداری
 بن کن خیراں و درول دورول لوگ بارت اول
 دعائنگی سرور و عالم یارب خالق سائیں
 جد تک اوہ سرور اساو انہ فرمان اکھاوسے
 پئی دعا قبول حضرت دی وچہ سرکار الہی
 دن چڑھیا ریل مجلس جوڑی گل کفار شریاں
 بول اکھیا ابو جہل کمینہ سخت شریہ پیرانا
 سواونٹھ اپنے مالوں اسنوں لیسال میں نذرانہ
 سورن زیادہ ہورن زیادہ زعو سے بول سناوسے
 ورم ویناراں سونا چاندی کت نال سنا یا
 بھی شریا یا قتل نبی نول جے ہیں آج کر اول
 ابو جہل ایٹھ جلد نول کیے وچہ لیا یا
 جے نول قتل نبی نول کر کے سر اسدا آج لیاویں
 وچہ آیت ہدیت سے آسے ذکر فسر لیا یا

مطلب ہاشم دی اولادوں دست رہیا نہ کوئی
 کر کر یاد عبد اللہ تائیں رور ویر چسلا یا
 غیرت اثر زیادہ کیتا رحمت نال ربانی
 فضل کنوں رب پاک نبی داتا بیدار بنا یا
 بہت کماناں ماریاں قہروں ابو جہل و تائیں
 اسے دن ابو جہل موکالا نار بہسنم جاندا
 نبی محمد سرور طرفوں فکر رکھیں ہن ملکیرا
 گل قریشیاں خوشیاں تائیں کلمہ گیا سنا ندا
 جس دن حضرت حمزہ آیا پیش رسول ربانے
 نبی تے حمزہ شیرول بھائی تینوں ذکر سنا میں
 اول اسدی گووی اندر سرور عالم آیا
 گھر گھر دہشت نازل ہوئی اندر قوم کفاری
 حضرت طرفوں ہراک تائیں کلمہ بول سناون
 دین اندر کر فقلوں داخل عمر بہادر تائیں
 دین قبولن والیا تائیں دہشت چھوڑنے جاوے
 حکمت رب دی ظاہر ہوئی جویں مقدر آہی
 قتل نبی دے کارن موڈی کرن لگے نڈیراں
 ہے کوئی قتل کرے نبی نول اس دی نیکی جانا
 جے کوئی میر حضرت والیا سے کہن لگا دیوانہ
 وہ سو شتر دیوالاں جد کوئی سر حضرت والیا سے
 سن کر حضرت عمر بہادر قہقہے ہنٹھ لگا یا
 لیسال مال برابر نہیں کھنیں دعوی بول سچاواں
 مٹھا کر دی اس قسم اٹھانی دعوی بول سنا یا
 دعوی اندر شرق نہ ہو سی مال برابر پاویں
 تیغ اٹھا کر کعبہ پیوں باہر عمر بہادر آیا

ملکاں نوں خوش خبر سناوے فضلوں فرات الہی
 ایہ سرین نبی و اطریا حرموں چاہیں چاہیں
 ایہ سرین و ایوں چلیا اے ملکوتین جاؤ
 کفر شرارت لے کر ہو یا اوہ جس طرفے راہی
 اس نے قہر عذاب اٹھایا دوزخ والے راہوں
 ایہ بن دشمن ہو کر چلیا طرف رسول حقانی
 قتل ارادہ کیتا اس نے کارن نبی رہا نے
 ایہ پیارا سرداراں اندر دوست باہم شماراں
 جس دم ایہ فرمان سنا یا فضلوں رب تعالیٰ
 ایہ بن دشمن ہو کر گیا طرف پیغمبر عالی
 کہن روایت شان نبی وارب کریم جتا یا
 وچھڑا بول شہادت کلمہ نال پیار سناھے
 سنکر حضرت عمر پیارا حیرت اندر آیا
 جبکہ جلدی نال نبی نوں قتل نہ کیتا جاوے
 ایہ کم جلدی لائق کرنا کہہ کر ہو یا روانہ
 زور و خوف خیال نہ کیتا و لوچہ اپہو لیری
 نعیم اصحاب نبی دارا بول بلیا سرور باناں
 آکھیس قتل نبی سے کارن کیتا دلوں ارادہ
 یا سردار اکرم سو ہا رہ سنا وال تینوں
 اوہ سردار حبیب ہانا صاحب عظمت عالی
 دو جگدی سرداری جس نوں وچہ پکار پندی
 فرمن کیتا توں جبکہ اس پرہا کر متھرا کھاویں
 ہاشمیاں وی نسل تمامی قرضے ہتھڑکا سی
 بہٹ جاہ امن سلامت گھروں نصیحت میری
 سنکر عمر بہادر تائیں اس پر خفا کی آئی

اس کم اندر حکمت و کھجور ب دی بے پرواہی
 آوے گا سر سے کر اپنا سرور عالم تائیں
 سر اس و سردار نبی سے قدموں وچہ ٹکاؤ
 آوے گا ارج مومن ہو کر کبیا جناب الہی
 آوے گا ارج جنت لے کر ہو کر پاک گناہوں
 عاشق ہو کر اس سے درپہ ہوں آیا قربانی
 میں ہن اس کھن قتل کر اسال کافر و زور دھکانے
 دشمن ہو کر اپہو پیارا کر سی قتل کفاراں
 شوقوں وچھن ملک نما شہ قدرت کامل والا
 خیر نہیں اچ کیونکر ہو سے قدرت قادر والی
 جس دم حضرت عمر بہادر اتوں قدم اٹھایا
 پڑھن جویں انسان تمامی عجب آوازہ آوے
 ہو گیا اثر حیواناں تائیں دل وچہ فکر و ڈرایا
 دن دن زور زیادہ کر سی ویلا ہتھ نہ آوے
 نور شمع دل فضل بے ہتھیں ملن لگا پر دانہ
 کون مقابل ہوں والا جو نکر قوت میری
 اوس پچھیا تو عمر پیار سے کتوں کیتا جاناں
 سن کر باتاں اوہ اصحابی بولیا سرور خدا وا
 میں کھن حضرت قتل نہ ہو سی معلوم ہوندا اینوں
 جس پر ختم نبوت ہوئی فضل کنوں رب عالی
 اسدی طرفے نظر اٹھا دن نہیں مجال کسیدی
 کیونکر اوس مجالس وچوں خیریں گھروں آویں
 جنگ جہالوں ہو چلیسی خالی بات نہ جاسی
 اوس سرکار سے زور دیری پیش نہ جاسی تیری
 غضبوں اس پر نظر اٹھا کر بول کلام سنائی

توں بھی دل گیا سا کھنٹی دے معلوم ہوندا میں
 عجب تہ نشہ خفگی تیری بات نعیم سنائی
 کیا تقصیر نبی سے پاروں مارن پویں اسانوں
 سن کر عمر گیا اس گل دی کوئی ثبوتی پاواں
 کہیا نعیم طریق محمدی دین قبول جنہانوں نول
 اپو نشانی ہر مومن دی خبر نعیم سناوے
 سن کر باتاں عمر ولی نول خفگی ہوئی دھیری
 پڑھن قرآن جو عورت خاوند پیا آوازہ آسے
 کہن لگا دروازہ کھو لو جلدی نال بولا یا
 جلدی کھول دتا دروازہ ویر نہیں کتی کانی
 سچ کہو نہیں دونوں مل کر کیا کچھ پڑھتے آسے
 دل و چہ آکھیا کیوں کر کپڑاں نالیں ثبوتی ہوئی
 ہتھیں بکرا ذبح کیتو سو گوشت جھب پکوا یا
 دل کر پیارے گوشت کھاو کیتا حکم دو ہانوں
 نال میرے تیس کیوں نہیں کھانے عذر سناو کوئی
 جس دم بہتا تالو کیتا راوی ذکر لب یا
 اسان قبولیا دین نبی دایا سردار سچانا
 جس دم حاضر فاطمہ بی بی اتی بات سنائی
 چھک لئی تلوار میانوں بجلی چمک نکالی یا
 اک ہتھ وال سعید پھر آسے پکڑے عمر سہارے
 ابو سعید کلام نہیں کیتی ادب کتوں شرماناں
 رور و آئیں بارے تیرے لیتی میں نہانی
 کتنی واری تیغ زود آور عمر بہادر وٹا ہی
 کر فریاد چھڑاوں لگی بی بی خساوند پیارا
 کھڑ سینہ اس لہو بھریا وٹھا عمر جدا میں

پکڑی تیغ جو اس کھنٹی اول قتل کر سیاں تنیوں
 ساٹھے اوپر تیغ اٹھاویں گھرو دی خبر نہ کانی
 بھین بھنو جا مومن تیرے پہلوں موڑا ہتا نول
 جد تک ثابت حق نہ ہوئے کیوں کر سچ مناواں
 فرج نساو اگوشت کھاو ن خاص حرام تہانوں
 کوئی نساو فرج نہ کھاوے بھاویں قتل ہو جاوے
 بھین پیاری فاطمہ سے گھر آیا نال ویری
 آن کھلا دروازہ یوں باہر چوری کن ٹکا سے
 بہت حیران ہوئے خم دھاتا جلد قرآن چھپا یا
 پلنگ اوپر آ بیٹھا غضبیوں بول کلام سنائی
 کھتر کھتر کتین عرض سناواں باتاں کرے آسے
 بکرا ذبح کراں اس ویلے ہو رہا میں گل کانی
 بھین تیار کیتا کہ جلدی حاضر آن ٹکا یا
 کہن لگے تیس آپے کھاو محاجت نہیں اسانوں
 آپ اکیلا کھاوے نالیں وٹا ہی مشکل ہوئی
 حاضر ہو کر بھین پیاری سچ بیان سنا یا
 وچہ قرآن حرام اسانوں ذبح نساو اٹھا تا
 غضبیوں قہر النبا لبیا جسدی جد نہیں کانی
 نازل ہوئی سعید ولی پر بارش تیتال والی
 قاتل تیغ دو بے ہتھ زوروں حملہ کر کرے
 صیروں بھارا کھا یا اس نے جیو نگر حکم باناں
 ویر پیارہ یا نال کر میں نول بیوہ در در نجانی
 ابو سعید نہ زخمی ہوئے آیا حکم آلہسی
 تیتوں زخم پیشانی ہو یا چلیا خون فوارہ
 دل و چہ حاضر نرمی ہوئی ہٹیا عمر تدا میں

ابو سعید نے فاطمہ روز و بولن حمد زبانی
 دیکھ حوالا عمر بہادر حبیرت اندر آیا
 خوش پیش پیاریاں بھتیں تساناں ڈری بکری بھتیں پاروں
 بھین کہیا جیا غسل وضو کر پاک پوشاک لگاویں
 غسل وضو کر عمر بہادر پاک پوشاک لگانی
 بھین کہیا بہ نیواں ہو کر ادب قرآن زیادہ
 سن لے جو انساناں کارن امر خدا فرمایا
 اولوں حاضر سننے کارن بیٹھا عمر سہارا
 سورۃ ظہ بھتیں آیتاں جس دم انہاں ستایاں
 آکھیں بحق اللہ واحد غالب قدرت والہ
 بند کیاں دامالک ہے رب اس بن ہو نہیں کوئی
 بحق سبح قرآن رباناں سبح رسول سنا یا
 میں قربان رسول اللہ بھتیں سچا نبی عفاروی
 حب نبی دیوں عمر بہادر روز و ماریاں آئیں
 رو کر بھین پیاری تائیں بول آواز سنا یا
 کہن لگے اسیں راضی راضی بخشہارا الہی
 خوش ہو کر لے ساکھ انہاں نول عمر امیر گرامی
 حضرت ارقم سے گھڑا ہے اس دن نبی ربانے
 بند جو بی وادروانہ خوف شرارت پاروں
 جلدی پاس نبی سرور سے اس نے عرض سنا یا
 فکر پیا اصحاباں تائیں حمزہ بول سناو سے
 صبر رکھو میں انشاء اللہ اس پر تیغ اٹھاواں
 اٹھ کھلو تا حضرت حمزہ کھول دتا دروازہ
 عمر جیکر لڑے آیلوں ساکھ رسول سچاویں
 آون دیوہ اسان اول استوں حضرت ایہ فرمایا

سچے راہوں مکھڑہ موڑاں ہو جا ساں قربانی
 اوہ کیا سبق تساناں سے تائیں رہبر سبق پڑہا یا
 تن من جان تساناں قربانی خوف نہیں تلواروں
 تال اسیں تدرہ قرآن سناواں دل دی حاجت پاویں
 شوق لے وچہ سننے کارن ہو نہیں حاجت کافی
 سن لے جو سرور نبی نول آیا حکم خدا دا
 رب دی طرفوں سرور عالم جو پیغام لیا یا
 کیتا شروع سناون کارن دوہاں قرآن پیارا
 شوق الاہول عمر بہادر چمچم چمچم پنچوں آکیاں
 پوجا کر سے جو ہو کر سے دی سومر و دمنہ کالا
 سجدے کر جو ہو کر کسینوں کافر ظالم سونی
 بحق سبح رسول خدا و اسجا حکم لیا یا
 جس پر فضلوں نازل ہوئی پاک کتب پیاری
 ملساں جیوں پیالے تائیں ہوگ آرم تائیں
 بخشو نام خدا سے مینوں جو میں دکھ پونچا یا
 غصہ غضب تساناں خفگی بے خبری وچہ آہی
 او پوسرور عالم کارن چپیا ہون سلامی
 بھی کجہ مجلس پاس نبی سے حاضر اوں ٹکلنے
 آوندا عمر بہادر تائیں وٹھا کسے بازاروں
 لے کر تیغ اسادھی طرفے عمر بہادر آیا
 کھول دیو دروازہ جلدی عمر میر یوں آسے
 سن موڑھے تلوار عمر وی او پر زمین لیاواں
 ہتھ وچہ تیغ مبارک پکڑے کرے بلند آوازہ
 جے کجا پتا زور دکھاویں خیریں تال نہ جاویں
 تا بعد اسادھا ہوسی امر جتا بولن آ یا

حضرت عمر کلام نہیں کہتی نال محبت رو یا
گل کلاہے نبی سو بار لایا بار پیار
جس دم سے گل لایا اس نول ذات مبارک عالی
باطن نشان نبی سرور دلب کریم دکھا یا
حمرہ کو نول ترے دل کے پچھے عمر ایمان لیاندا
جس دم حضرت عمر بہادر خدمت اندر آیا
سال نبوت چھپواں بتاؤن کن نول یار یگانہ
خدمت وچہ رسول اللہ وی بولیا عمر پیارا
کافر ظاہر کفر کساؤن مٹا کر پوچھن سونی
بیت اللہ وچہ پڑھو نمازاں شوق اپول مینوں
ایہ آیات نبیات اندھے خیر روایت ساری
حضرت حمرہ سا مکتب نبی سے چلدا نال پیاراں
گروا گروا صحاب پیارے خدمت وچہ تمامی
بیت ربی دل آؤن لگا شاہ سرور نبیاں دا
سچے کھے بہت ملا ناک کارن شاہ ابراہاں
جلوہ تورول چائن ہو یا اوپر ست اسماناں
طبق زمین سب روشن نور شیبوں نور کنوں چمکرا
جمع کفار کھلوتے وچھن رسنہ عمر ولی دا
اج ہن سب جھگڑا چک جاسی آکھن چاہیں چاہیں
سب نول نم مکتب حیرت پہنچی باہر جد بیاناں
جل گئے جگر تمام کفایاں خوشی نہ رہی کوئی
بولیا قوم کفایاں وچوں یہ شرمیہ پورا نا
عمر مستقل خراب تیری پہ سب نول حیرت ہوئی
گھر مکتب گیا نول غصہ سے کر عجز ہو کر آیا
سن مرو ووا بات سناواں ظاہر کر کے تیں نول

جس دم ادبول حاضر ہو یا حضرت امیر کھلویا
ظاہر ہو یا عجیب نظارہ قدرت وچمکا را
حکم ربے مکتب چائن ہو یا قدرت عجیب کھالی
انبر تائیں قدر نبی دا نظر عمر نول آیا
ہرول مومن خوشیاں مہر یاد کر تیں کیتا جاندا
پندرہاں زناں تے چالی مرواں کھمبول سنا یا
جس دن عمر سلامی ہو یا پھر یا ہو روز مانہ
میں اک ادبول عرض سناواں عالم سے سروار
رب وی بندگی چھپ کر کرنی ایہ کد لالو ہوئی
اوہ کوئی نظر اسان فل کر سی اجل پیاری حینوں
جس دم سرور عالم کیتی کیتے طرف تیساری
اگے شاہ مروان بہادر بولن حمد ہزاراں
اس دم جہاں کی وحی نول آیا حکم گرامی
ادبول ساری مجلس کارن سایہ کر دیاراں وا
شوقوں حمد ربا نوبولن خوشیاں باہر شماراں
نال خوشی سب انبر ڈولن پھٹ گئے دل شیطاناں
حکم ربے مکتب ہر جہاں چائن ہو گیا سارا
لین گیا اج عمر بہادر سر سروار نبی وا
جدول ڈ مٹھوئے سا مکتب نبی سے عمر پیارے تائیں
فضلوں کھیت کفر سے اوپر گڑا لٹھا آسماناں
غم مکتب شکلاں رنگ سیاہی وشت نازل ہوئی
کرے ملامت شاہ عمر نول دشمن خاص رہا نا
لے نواہ گیوں جسویلے وعدہ کوئی کیتوئی
اس نول حضرت عمر پیارے بول جواب سنا یا
کیونکر سچا دین چھپاواں خوف نہیں کیتوئی

اپنی جاگہ کھٹیں اٹھیں دل توں آبول جھویلے
 سب نوں وچہ بازار کھلو کر بول بلند سنا سے
 چلے گئے سب واپس ہو کر فر نہیں بولیا کوئی
 نال خوشی سے حضرت کعبہ امر کنوں لب سائیں
 انبر تک جوئی قد نبی دا د پھیا عمر پیارے
 سن اصحاباں سرور عالم کعبے اندر آ گیا
 اللہ اکبر جدوں کھلو کر آکھیا نبی پیارے
 فضل الہول کل کفاراں ذلت غیرت ہوئی
 بہت ہوئی وچہ دین نبی سے خوشی عمر ولیدی
 جد تک داخل دین نہیں ہوندا اوہ مقبول الہی
 اس وی پاروں بہ کت دینوں کرم کیتا رباری
 وہ سے چھتی شہر کفر سے اندر دین لیا ندے
 گرجے گھر انگر بزل کتنے ٹوٹے کیتے سارے
 کسرے قیصر سے گھر کلمہ حضرت عمر پرٹھا یا
 کوئی نہ عمر پیار ہو سے اہل ایماناں تاملیں
 نال پیار جنہاں دیاں صفتاں گیار سول سنا نڈا

سراپنے نوں پیراں اندر وکھیں کا اسویلے
 جس نے نہیں گھرا نہیں جانا اوہ میر بول آئے
 پاس گئے جد بیت اللہ سے خبر روایت ہوئی
 ہو گیا شوقوں وچہ بلندی عرش منور تاملیں
 عرش تک بے حضرت کعبہ سن مقبول سو ہائے
 پڑھے نماز جماعت کر کے راوی ذکر لیا یا
 کر سیاں اتوں چھڑ پیسے ٹھا کر موڑھے ہو کر سائے
 ہو گئے دشمن اصحاباں سے دوست رہیا نہ کوئی
 دین نصیب بمر نوں ہو یا ساکت و معانی وی
 اہل ایماناں کارن بیشک قوت مشکل آہی
 روم و مشرق تے شام زمین وچہ کلمہ ہو یا جاری
 وہ سے دور کیتے بت خانے راوی خبر سنا سے
 او سے جگہ تیار مسیتاں کیتیاں لے پئے پیارے
 اللہ اکبر سب مشا قال ظاہر بول سنا یا
 جس دیاں صفتاں سرور عالم بولن چاہیں
 کفرول گالیں دین انہاں نوں ٹولہ افشیا نڈا

حضرت امام موسیٰ رضا روایت کرتے ہیں امام حسین بن علی سے جناب رسول اللہ ﷺ نے فرمایا قال رسول اللہ
إِنَّا بَاكِرٌ مِّنِي بِسُزْلَةِ السَّيِّعِ وَإِنْ عَسَا مِّنِي

ابو بکر مجھ سے بنزلہ کان کے ہے اور عمر مجھ سے بنزلہ

بِسُزْلَةِ الْبَصْرِ وَإِنْ عُمَانٌ مِّنِي بِسُزْلَةِ الْفَوَادِ

آنحضرت کے ہے اور عثمان مجھ سے بنزلہ دل کے ہے۔

دل وی مثل عثمان اسانوں آکھیا نبی سہار
 تو بہ باہجہ ایمانوں خالی جنت داخل نہ پاؤں

کن اکھیاں وی مثل اسانوں عمر صدیق پیار
 جو حق انہاں سے سخن بے ادبی بولن دین و جانوں

رافضیاں یہ دین بنا یا بیے ادبی اصحاب
جس نول حضرت منگ و عایین اندر دین لباندا
خیر امام محمد باقر کنول روایت آوے

رب نبی سے دشمن پوسے لائق قہر عذاباں
منکر اس سے دشمن پوسے ٹولہ رافضیاں وا
پاک زبانوں حق عمر سے جوہل حدیث ستاے

اللَّهُمَّ اعْزِزْ أَسْلَمَ مَرْيَمَ ابْنِ الْخَطَّابِ

اے اللہ عمر بن خطاب کے ساتھ اسلام کو غلبہ دے

اسے بھی تال ایمان بیاون منکر قول انماں
دینوں دورا نہاں سے دوست ساتھ انہاں
منول روایت ایس کتابوں ہو بیان سناواں
حضرت آدم اوپر آیا علم خدا اکبر وا
حب محمد آل اصحاباں ہوئی جس سے تائیں
اول آخر سب خلقت پر جاں اوہ ونڈی آھے
کافر بھی اس رحمت پارول جنت ورثہ پارول
بھی آل اصحاب محمد اوپر جس نول اونے آوے
تاں ایس اول دشمن نول اتنا قہر عذاب پوجا
جے اوہ قہر عذاب اسانڈا ہر ایک اوپر آوے
یعنی آل اصحاب نبی پر جو کچھ نفی کماوے
ہتتا و نہر خلیسی اس نول امر کرے سب ایس
بھی آیات بنیات سے اندر راوی ذکر لیا یا
اپنا منصب و پختگی نول لگی بات پیاری
دریا نیل و پیرل رب میری امت پار سنگھانی
دل و چہ جانس میر سے اوپر جیوں کفضل پیدا
آکیس یا رب مالک میر سے شرم کر لگی تینوں
جدول سوال کیتا ہوئی نے اپنی عزت پارول
یا میری سرکار سے میری رحمت فضل کسول

رب نبی سے امروں منکر ٹولہ نمک حرماں
دور نبی سے ساکتوں ہوں کدی نجات پاسن
دور گناہ تفسیراں ہووں بخشش رحمت پارواں
جس و چہ اس نول رب فرمایا شان نبی سرور وا
اتنی رحمت اس پر کرساں امر کیتا رب سائیں
کل خلقت نول کافی ہو سے سب کوئی بخشش پاروے
سب کھتیں دفتر بدیاں طے دور کرے جاوون
کل جماعتوں جان اکتا لیں لکھتیں برامنا سے
ایسا سخت عذاب کرسیاں تینوں خیر سناواں
جہاں طاقت نہیں کے نول سب خلقت مر جاو
اک نول بھی جس دشمن جاتا پاک خدا فرماوے
جسدی اک فنا کرے مشرق مغرب تائیں
حضرت موسے رب اپنے نول اک ابن عرض سٹایا
شان کلیم و تار ب مینوں بھی توریث اتاری
بے نقصان جہاز ملاح سے حاجت ہی نہ کافی
تاں انگلیاں نبیاں کھتیں ہو یا شان کسیدا
ہے کوئی ایسا نبی پیارا جیویں بزرگی مینوں
اوسے وقت آوازہ ہو یا خالق وی سرکار ول
نہیں زیادہ نشان کسینوں نبی محمد نالوں

اول آخر سب خلقت تھیں اوہ مقبول پیارا
 چھوڑ دیا رہی اندر ادبوں عرض گزار ہی
 سب نبیاں تھیں آل کسے وی ایسا منصف یا
 یا موسیٰ توں جاتا تا میں امر کرے رب سائیں
 سب وی آل اوپر ہے افضل آل محمد عالی
 فی سوال کیتا موسے نے خالق وی بہر کارے
 کسے نبی دیاں اصحاباں نوں اس کھنیں شان زیادہ
 جیو نہ کہ افضل کل نبیاں تھیں شان حبیب مانے
 آل اصحاب جو ساریاں نبیاں صاحب شان تمانی
 یولیا فی پیغمبر رب و صاحب شان ولیری
 چھاؤں کارن تدھ بدل کتیا سایہ بان انہا توں
 امر ہو یا جو میں نبی محمد سرور کل ایہاراں
 میں معبود جو باہجہ شریکوں کوئی نہ میرا ثانی
 جیو نہ کہ دو پاں روایتاں اندر راوی ذکر لپاندا
 اصحاباں نوں گالی دیوں ایہ کجہ دین بنایا
 بیشک برے نصیب تہاندے جو بے ادب اصحاباں
 قطع حنی حکم جنہا توں جب سرائیل لیا یا
 وچہ حیاتی خیر جنہاندی آگئی جنت والی
 عیسے موسے دل کتاباں جو سرکاروں آئیاں
 رب جنہاں نوں دوست آکھے جنت حکم سناوے
 اصل اندر اوہ رب دے دشمن جو دشمن سب یاراں
 نہیں نصیب ایمان تہاں نوں تہر خدار جمانوں

سب نبیاں پر شرف ایسے نوں بخت بند ستارا
 یا رب جیوں کر شان بزرگی میری آل پیاری
 فی اس وقت کلیم اپنے نوں پاک خدا فرمایا
 جیو نہ کہ منصف نبیاں او پر نبی محمد تا میں
 کوئی نہ ہوگ برابر اس کسے امر کیتا رب والی
 یا رب صاحب شان جو میری سب اصحاب پیارے
 تہاں چھوڑی پیاسے تا میں آ یا حکم خدا دا
 شان جواس دیاں اصحاباں نوں منزل دور لکھا
 آل اصحاب نبی سرور نوں سب تھیں شان گرامی
 یے کوئی امت افضل شانوں جیو نہ کہ امت میری
 من سلوی آسمانوں نازل کیتا رزق تہا توں
 کل امتاں پر نصرت عالی اس دے تابداراں
 اسدی امت کارن ثانی کوئی نہ دو مان جیو نہ کہ
 بیشک نہ سب دشمنوں جھوٹا ٹولہ رافضیاں
 رب دیاں پیاریاں دشمن جانن فہر عذاب اکھلا
 قہرول داخل کیتے جاسن اندر سخت عذاباں
 پاک نہ بانوں سرور عالم ظاہر بول سنا یا
 کل بے ادب انہاں جسے دشمن دین ایمانوں خاں
 چہ نہہ یاراں یاں چہ نہہ اپنے سے صفتاں رب فرمایاں
 وچہ دربار انہاں دوا دشمن کیوں خلاصی پاسے
 رب دے دشمن نوں نہیں درشتہ با جوں نہ نہارا
 جو انکار نبی دا کرین ثابت شیر فر آ نوں

وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِّنْ سِوَاكَ فَإِنَّ لَهُ نَامًا

جو لوگ خدا اور اس کے رسول کی نافرمانی کریں ان کے لئے آگ ہے۔

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

دوزخ کی آگ ہے جس میں وہ ہمیشہ رہیں گے۔

یعنی رب دی طرفوں جو انکار کیا و سے
دوست پاک نبی سے تائیں جو کوئی دشمن جانے
کون بچاؤں والا اس نول جس پر نبی نہ راضی
امام باقر صاحب ہی طرفوں راوی ذکر کیا یا
تڑپوں پارانہ سے حق و چہ اوہناں سخت پے او بی کرنا
درد ہو واپس مجلس و چوں کتنا حکم انہا تہوں
ولد سے و چہ انہاں دیتا ہیں جس دل و چہ پای
اس نے سخت بے عزت کر کے جلدی نال نکالے
باہجہ نصیب نہیں جنت رستہ ایہ دولت ہتھ آوے
امر نبی و اپس نہ جانن ٹولہ رافضیاں و
بولہب نول بہ سے نصیبوں تہر الہی چا یا
پکڑی ضد نبی سے امروں اس مرو و نکالے
ابو اسد پہوان جو مہیبی کا فر مشرک بھارا
اتنا زور و تار ب اس نول راوی ذکر سناوے
آکھے و سان جو ناں تائیں اپنا زور و کھا بو
کننے لوگ اکٹھے ہو کر چھپکن زور لگا و ن
چھکدیاں چہڑہ ٹوٹے ہوئے سے جہاں اوہ پیر نہ جہا
زور وں قدم کفاراں اندر کوئی نہ اسدا اتانی
جس دم حضرت سرور عالم رب و حکم سنا و ن
اکھن نول نت دوزخ و دوزخ آن بنا ویں سانوں
نہیں تھیں لوگ کہیتے و تر سن سانوں کویں دوزخ
کرسیاں او پھیلے ہو وں بریاں کرن او ایس

کدے نال اس پر رحمت ہوئی ظلم و دوزخ جہا
رب نبی و اوہ انکاری سن نول یا رسیا نے
بیشک اس نول دشمن کر سی تہر کتوں قاضی
آن ہوئے تر سے شخص سلمانی بہت پیار کیا یا
اکٹھ کھلا فرزند نبی و انھنے اندر کھبر یا
بے ویناں و اولد سے اندر نہیں پیار سانوں
سن کر ساڈی عزت کر سی ایہ مقبول الہی
مگراں کفر تفاق نہ چھوڑن نافرمان منہ کا لے
امر سوا ابو جہل شقی نول جنت کون کھا سے
ابو جہل نول دوزخ لہوں کسے موڑ لیا ندا
اس و اذکر نہ کتیا جہا و سے جو اس ظلم کیا یا
مارن کارن عورت خاوند کارن ہمیشہ چا لے
دوست جانی ابو جہل و ابے سی بہت پیارا
تانے ہم او پڑ اوہ موذی اپنا قدم ٹکا و سے
قدم میرے سے چھووں چہڑہ زور وں چپک ٹکا بو
اس و اپر نہ ہرگز لے جے سو قوت ناول
اتنی قوت اس و چہ آہی کون برابر آ و سے
کھروں ابو جہل و اتانی اوہ سرور و شیطانی
تہروں حکم نبی سرور و نظر پسند نہ لیا و ن
اوہ کوئی تیری بات قبولن کہ نہیں عقل خبا نول
نال نول نبی جے دوزخ بلدا اکھیں نال کھا ویں
جہا عجا ب بنیدے لنگھن کہن انہا سے تائیں

بے عقداں دل سا تھنئی سے عمر و سجالی رسی
 رب فرمایا ساڈی طرفوں دیہوہ جواب انہا توں
 جس دن سورج کسریہ کر کے حشر تیا پا جاسی
 بھی سب جنت محل نورانی حاضر کیتے جاسن
 سنگل پاکر دوزخ اندر کافر جاسن وٹا لے
 تختاں اتر پھیرے ہوکن ہوکن پا لو پالی
 جلدی وٹو دوزخ اندر نافرمان منہ کا لے
 اچا دوزخ وادروازہ ہو سی وچہ انگیا رال
 دل وچہ سن کر حرمیں لگا ون کافر قوم تدا میں
 اس دروازوں نکلن کارن سر سے بلدے آون
 جنت ولے دیکھن مسن راوی خبر سنا وے
 پھر دروازہ کھول فرستے اونویں کہن انہا توں
 اونے ملک جو دوزخ اندر وہیں عذاب کفالاں
 ابو اسد کہیا میں اک کافی قابو کراں سناواں
 دوزخ اندر پکڑو گادواں اول اسیں انہا توں
 اک دن سرور عالم تائیں اوہ مرد و سنا وے
 کشتی کرے پئے دونویں دل کرے توں غالب آویں
 اپنی قوت پر اس توں سخت دلیری آ رہی
 تاں جو میں تھیں عاجز ہووے قوت باہجہ نما نا
 جداوس کافر وعدہ کیتا بے توں نبی سجھا وائے
 اس دن اوں مرد و کینے سارا روز لگا یا
 مڑ مڑ زور لگا لے موزی ادب ایسا توں خالی
 کہن لگا توں جادور کر کے زوروں غالب آ یا
 بر سے نصیبیاں ابولہب توں پایا لے را میں
 سکی چاچی پاک نبی دی ام جمیل منہ کالی

بند کیتے سر عیش خوشی تھیں اس دی تابعداری
 کافر مرن یا دین قبولن کجہ پہ واہ نہیں سانوں
 اس دن کل کفاراں تائیں دوزخ شکل کھائی
 حورال زیور زینت کھریاں عجب جمال دکھاسن
 جنت اندر داخل ہوکن امر قبولن و اسے
 قہروں قوم کفاراں کارن امر کرے رب عالی
 داخل ہو کر دوزخ دیکھن مٹھا کرنے و اسے
 کہن فرشتے نکل جاو ہو تھیں قوم کفاراں
 بیٹھوں آوں بلدیاں ہوکن دوزخ و الیاں جا میں
 ملک کرن در بند شتابی سب توں نئے و کا ون
 جو میں انہاں توں مٹھا کرے رب جبار دکھا و
 جہ پوچھن دروازے تائیں رو پھرن پچھاں تنہا توں
 تن وچہ جتنا زور انہا توں نہ میں حد شماراں
 باقی دوتساں قابو کرنے کہن لگا اثرا رال
 باقی کون جو دوزخ اندر پا وے پکڑا ساتوں
 ملک اندر کوئی میرا تانی میں توں نظر نہ آ وے
 تاں میں تیرا دین قبولاں جو فرمان سناویں
 زور کتوں میں غالب ہو سالاں اوپر نبی آ رہی
 کہے نہ آ کر آکھے سانوں میں تاں نبی رہا نا
 تاں توں بیشک غالب ہو میں میں ایساں بیواں
 اوپر زمین سے دھوپنی وانگول تریواری ٹپکا یا
 فضلوں اوں پہ غالب آون ذات مبارک عالی
 جہلوں بر سے نصیبے والا تاں ایساں بیایا
 کھروچہ فضلوں جنت آیا لے گئے دوزخ بھاییں
 دشمن ہو کر پاک نبی دی گئی ایسا توں خالی

رستے پاک نبی سے اور پر کندھے آن لگا و سے
 اس راہوں جہنگھن کارن سرور عالم آون
 امن سلامت رہے ہمیشہ خاص حبیب غفاری
 بکدن جنگل کھتیں جن کندھے اسنے بھارا اٹھایا
 مرغی جنگل اندر تہر خدا حبساروں
 لے گئے کوثر جنت حورال وورون آون والے
 جنہاں محباں روز ازل سے جلوہ ملیا نوروں
 ایہو طریق محباں واللہ جنہاں محبتاں لائیاں
 باہجہ زیارت صبر نہ آوے پلک آرام نہ پاوں
 سچ محبت والیاں کارن رحمت پھیرا پائیا
 حبشوں عربوں عجم عراقوں چائن گیا اگیر سے
 عشق حقیقی روز ازل سے پیتے جنہاں پیالے
 حرم مبارک شہر مدینے چائن ہو یا نوروں
 کرسی عرش منور چائن لاٹ گئی آسمانی
 چوواں طبق کیتے رب روشن آیا جدول پیالا
 سن سن شہراں دوروں دوروں آن لے پونے
 کتنے لوگ نبی سے در پر معنی ثبت کیتے
 یاد نہ رہی کسے نوں شوقوں لذت نفسا نوالی
 دیکھو جمال پیالے وال جنہاں سیاتی پانی
 کتنے عاشق حب نبی سے وطنوں نور لیا سے
 کرن سوال نہ مول کسے نوں وہ وہ فاقے آون
 جسد م فاقہ غالب آوے کسے نہ حال سنایا
 شوقوں ہمت کدے نہ ہارن و دم راضی تھیون
 طسن اوٹھانندی بوزیاں جلمے موسم ہاڑسیاے
 موسم گرمی پیروں ننگے دلن دولے لیرال

تا جو لگن زخم نبی نوں عاجزہ نظری آوے
 بلتھیں قدم اگیر سے رکھنا کندھے عرض گزارن
 رہنے ام جمیل نکاری بچا ہی سے کر ماری
 حکم رہے کھتیں ملک زبانے رسہ گل و چہ پائیا
 و الم دوزخ ورثہ پائیا تا فرمانی پاروں
 امر نبی داموڑن والے رب نے مارنکالے
 جل بل مرن محبت اندر پاوں قرب حضوروں
 دوست کارن یار دیوانے ہو گئے وانگ سودایاں
 دیکھو جمال پیالے والا جاناں گھول کھاواں
 مشتاقاں نوں شوق پیالہ آب حیات پلایا
 باہجہ نصیب نبی سے چا پے رکھے و چہ اندھیرے
 اوہ کس طور جدا یاں جالین یار محبت والے
 اوہ چسکارا نور سو ہارا دور گیا ننگھ ووروں
 تیک نصیباں والیاں کارن کھلیا گھنڈ نورانی
 ہر سرولاں محباں کارن پہنچ گیا چسکارا
 عاشق جان کرن قربانی آکھن لوگ یونے
 یاد نہ رہ گئی حرمس جہانی عشق پیالے پیتے
 خیر تہانوں یار جنہاں نوں جھانکی نور دکھالی
 شوقوں آب حیات کارن لور نہ رہ گئی کافی
 ست سو یا کچھہ دو دو گھٹ آکھن لوی خیر ناندے
 دیکھو جمال پیالے وال صدقے صدقے جاون
 پزورخت کچورال گٹکاں پیش بناون کھاون
 دیکھو جمال پیالے وال نال محبت جیون
 مشتاقاں نوں مزے کھائے عشق پیار یونے
 سنا تھہ نبی داموڑن ناہیں کارن جنگ شہریاں

بعضے جنگ شہادت پاؤں بعضے خیریں آویں
 آکھن جے ارج پیش نبی سے ہو جانے قربانی
 ایہو محبت کل اصحاباں کول بیان سنا سے
 لذت وصل بلال ہوراں نول ایسا مزہ چکھیا یا
 وطن پیارا خوشنما کیے سب قربانی
 رہندا سی بت خانے اندر پوچھے بت کفاراں
 میں مقبول رسول رہا تاں جدوں رسول سنایا
 حضرت کہیا خدا نول ملن جو میرے دل آسن
 وعدت کلمہ بول سنایا خاص رسول یگانے
 جدوں آوازہ کلمے والا پیابلاں ہوراں نول
 بھل گئے بت مرد و تمامی کیتا عشق پیارا
 فضلوں مل پیایار یگانہ بت خانہ ویرانہ
 شوقیوں جتوں یار پیارا اتوں واگ اٹھائی
 صابی ہو گیا بروہ تیرا دینوں دور سووانی
 ڈروا نہیں تے پڑھدا ادبول کلمہ حضرت والا
 لگا کہن بلالاتینوں جے کر جان پیاری
 جس گھریار پیاسے وال قدیم مبارک پاسے
 جے مشتاقاں مارو نجاشے و سمن خلقت ساری
 واہ و عاشق پیاسے واسے پکڑ بلاں بولا یا
 ڈالیاں سولال والیاں کلاں ظالم ٹوڑ لیاون
 چھم چھم برسن بارش وانگول قطرے خون بدنگ
 عشق زور آوریدرواں تھیں ہر دن مار کرے
 ناہننا اس راہوں سلی ناہننا اس راہوں
 جتنا مارن عاشق تائیں کر بہوش بے حال
 جسد م اسنوں مارن لکن ظالم ٹول شیطانی

ہے افسوس نہ ملے شہادت دل عاجز نم کھاون
 لیندے مزہ محبت والا کرنی فدا زندگانی
 دیکھ جمال ہورن قربانی غیر خیال نہ آسے
 اٹھ گئی غیر محبت دل تھیں وصل حقانی پایا
 چھوڑ گئے سب لذت فانی دیکھ پیارا جانی
 حکم رسالت ظاہر کیتا جس دم شاہ ابراہاں
 رات اندھاری و چہ یکباری چائن نور لگایا
 ایہ بت بھی بت پوچھن واسے واکم ووزخ جاس
 میں ایہ تھوڑا ذکر سناواں مسلم کل جہانے
 کہن لگا کیا حاجت غیراں مل پیابلاں اسانوں
 ناں محبت کلمے والا ذکر کرے آسشکارا
 اوہ بت خانہ نظری آسے ووزخ بندی خانہ
 جا مرد و امیہ تائیں لوکاں خبر سنائی
 ہو گیا عقل آوارہ اس واپوش نہ رہ گئی کافی
 سنکر بات امیہ ظالم آیا ووز منہ کالا
 ایسا ذکر نہ بول سناوین اندر عمراں ساری
 ہر عاشق نون پہی منزل مزہ دکھاون آسے
 سولیاں اپراوہ آوازہ بولن جاندی واری
 بلدی اوپرہ بالن پایا دلیر یار جگایا
 ہر دن ظلموں مارن ظالم آخر نول تھکت جان
 سولال سول عذاب دکھاون وھس جاس ورنہ نہ
 لگراں ہر دن عاشق تائیں کن وچہ بات سنا سے
 ایہ ماراں جنت گلزاراں خالفدی درگا ہوں
 منہ تھیں پیآوازہ آسے کلمہ طیب والا
 چھڑوے دین پیارا نبی جے چائیں زندگانی

و کر عاشق وروانیہ سخت آواز نکالے
 لگتی مدت عاشق رہے مارا سخت لنگھایاں
 بکدن ابو بکر اس راہوں دوست شاہ ابراہاں
 موت حیاتی خبر نہ کافی اس مقبول حقانی
 مارا کرن کر دن توبہ کافر دینوں عالی
 چھوڑ گئے جسویے ظالم دور کیتے رب سائیں
 ظاہر ذکر نہ بول زبانوں سن نصیحت میری
 ہون دو بے جا کر ڈٹھا کیا کچھ نظری آیا
 نہ کچھ خوف غذا بول مارا نہ کچھ خوف کفاراں
 پھر ابو بکر محبت کر کے اوہ گل یاد کرائی
 لائق سی تساں صبر کما نا کسے نہ حال ستا یا
 جسد عشق پیارے واسے آن دوکان تپا یا
 روز ازل سے رنگ چڑھا یا وحدت عشق جنہاں توں
 جھانکی درد محبت والی دلبر یار دکھالی
 مرن قبول شہادت اکبر یار جمال دکھائے
 واسے کہن دیوانیاں تائیں بہتر صبر کما یا
 کرن حلال ظلمدیاں مارا تہن مجال توں
 سن باتاں غم بچید ہو یا حضرت ابو بکر توں
 حضرت آکھیا اس گل اندر یعنی رب تعالی
 لشد جلد خرید واسنوں کہے رسول ربانا
 سنکر ابو بکر جا ملیا جلدی نال تنہاں توں
 سی بردا اک ابو بکر واکافر مشرک مہب را
 اپنا بروہ اسدے بدے دید پھو تیں اسانوں
 معلوم کر گیا ابو بکر توں اوہ مروود پورا تا
 کیتا مال زیادہ اس نے قیمت بہت روہانی

کیا تیں جانو خبر سخن دی منہ کالے دل کالے
 عشق سخن جسے دون سوایاں اگاں تیرا کھٹایاں
 دور کھلو کر دیکھیا اس نے جیو نکر ظلم کفاراں
 بر سن نین پیارے کارن کلمہ ذکر زبانی
 دم دم جویش زیادہ ہوئے طلب پیالے والی
 ابو بکر ایہ عقل سکھا یا دوست رہدے تائیں
 تہیں تال ظلم کفاراں کو لوں نہیں خنامی تیری
 عشق سخن جسے عاشق تائیں ووتارنگ چڑھا یا
 عشق مر بی سبق سکھا یا نہ ہنتا در باروں
 لے دوست کیوں بات اساوئی اتھتیاں کھٹائی
 بول جواب بلال سنا سے عاشق درد رنجانا
 توبہ عاجز صبر تاتا جاندا نظر نہ آیا یا
 جاں تک ملے نہ یار پیارا مار نصیب تنہا توں
 کچھ نہیں لوڑ پیارے باہجوں عیش حیاتی والی
 آپ حیاتی کچھ نہیں کرنا جیکر یار نہ آوے
 عشق کہے جد ملے نہ پیارا بہتر ہے مر جاتا
 جد کہ موت حرام تنہا توں نہیں پیار جنہا توں
 دلوں آکر حال سنایا پاک نئی سرور توں
 کرے یار صدیق پیالے سو دا جنت والا
 اس نیکی وجہ نصفہ تصفی ساوا حق ملانا
 ایہ بروہ تیں جیکر وچو قیمت کہو اسانوں
 لگا کہن صدیق ولی توں اوہ مروود نکارا
 اسنے جاتا تفتح زبانوں کچھ نہیں عقل اینہا توں
 اس برسے توں ابو بکر نے سے ارچ چھوڑ نہ جاتا
 دیون اندر ابو بکر نے ویر نہ کیتی کافی

یک قیمت ابو بکر تھیں بولیا چائیں چائیں
 حضرت ابو بکر فرما جا جلد جواب انہاں لوں
 نفع کمال اسباں لوں ہو یا ہوش تسادی ماری
 لے گل ملیا عاشق تائیں دلیر یا نہ یگانہ
 قرب حضوروں عاشق تائیں ملیا جدوں نظارا
 چھوڑ گئی سب غم و لکیری بھلی گیاں سب بالکل
 جسم یار جمال دکھا یا کھلا گھنڈ نورانی
 جدوں بلال خریدن کارن بھجیا نبی سو مار
 جا کر جلد چھڑا کر لیا ہو اسنوں ظلم کفاروں
 یعنی حضرت امر کیتا سی ابو بکر دے تائیں
 اوہ جس ویلے سو دا کر کے آیا چائیں چائیں
 آگیا فکر قیامت والا حضرت ابو بکر نوں !
 پاک خدا نے یا مجھو پاک کیتا پاک تسانوں
 ہنس کر حضرت ہو گئے راضی دیکھ صدیق دینوں
 پھر کہیا ابو بکر نبی نوں عالم دے سردار
 واہ واہ عشق بلال ہو رانوں ایسا وصل کرایا
 ہر دم حاضر یار پیار ہر دم قرب حضور می
 اولوں خدمت و چہ نبی دی آکھے نال پیاراں
 جدوں جمال تساو اپاواں یا سردار سچا وال
 ساوا جنت ایہو حاضر دیکھاں اسپیں تسانوں
 ایہو مراد ہمیشہ ہواں پاس پیار سے جانی
 رو کر سرد عالم آگے ایہو سوال سنایا
 عالم نہیں پر کھوڑے کھوڑے اندر ایس نہ ہونے
 ایسے حال محبت اندر عمر بلال رہ گزار می
 ہوش آرام نہ رہ گیا دوروں سبہ صحاباں یاراں

کیا بروا جس کارن توں آج کیتا مال اپنا
 نفع میرا نقصان اساو کچھ نہیں خیر تسانوں
 خوشیاں نال بلال یاندا پاس رسول غفاری
 ہر طالب نوں دلیر باجھوں سارا ملک بیگانہ
 آب حیاتے توں کیا کرنا ہوسے کول پیارا
 شوقوں عشق کر فے ماراں میل کر فے یاراں
 یاد نہ رہ گیا وطن پیارا دیکھ پیارا جانی
 ایہ فرمایا ابو بکر نوں پاک رسول پیارے
 اس وجہ تساو احصہ کرنا نیک تجارت کارواں
 اس نیکی وجہ یار صدیق ساوا سیر ملا ہیں
 حاضر آن بلال ملا یا سرد عالم تائیں
 نال محبت عرض سنا فے پاک نبی سردار توں
 اسدن نیک اعمال کارن ڈاڈھی لوڑ اسان
 ایہہ گل بہت پیاری لگی حضرت پاک نبی نوں
 خدمت و چہ تسانوں و تا اسان بلال پیار
 جبرائیل وحی نوں ناپیں ایہہ درجہ ہتھ آ گیا
 عشقوں وجہ سرکار الہی عاشق دی منظور می
 رہیوں معلم عشق تساو دے جو کس کرایاں یاراں
 جنت حوراں باغ بہاراں سبہ قربان کراواں
 اوہ کیا جانن جنت حوراں ملیا نبی جہناں نوں
 حاضر دیکھاں درد معانی جلوہ پاک نورانی
 اوہ جنت خوشخبری والا شوق پیار نہ آئے
 کامل حب نبی فے والی طالب یار یگانہ
 جدوں رسول پیارے کیتی جنت طرف تیار
 عشق حوراں بھائیں بلیاں ہر ہر گلی بازاروں

لی مشتاقاں محباں کارن ایسی حالت آہی
 اپن جیت پیائے جانی ہو گئے آپ روگارتہ
 منبر خالی آتش بالی مسجد کھاوون آوے
 جد حجرے دل جھاتی پاوون بستر و کھین خالی
 سو منہ چانن بیت اللہ جس دم گیا جہانوں
 چھوڑ گیاں خوشیاں گلزاراں باجھوں شاہ ابراہاں
 چھوڑ گئے جدور دمنداں نوں دلیریاں نگینے !
 تن تن تیر فراقوں مارن یار سخن دیاں گلیاں
 نہ پیا شہر مدینے تائیں چھوڑ بلال نسا ناں
 رور و ترے لین اصحابی چھوڑ نہ جا ہو سانوں
 رور و ابوبکر گل لائے بہت سوال سناوے
 اگوں بول صدیق اکبر نوں عرض بلال سنا ندا
 تاں نشیں راہ مولائے بخشو بند نہ کرو اسانوں
 کہیا صدیق حوالے ربے کیتوں یار بلا لایا
 چلا گیا چھڈ دوست روٹے دیگیا حیا م جدائی
 دوست باجھوں وطن پیارا خالی حال ویرانہ
 اس بھتیں کچھے مسجد اندر بانگ آواز نہ آیا
 کتنیاں باتاں دوست سوہنے نال پیار سنایاں
 چھوڑ گیاں درد فراقوں تربت پاک اساوی
 جس دم خوابوں سرت بھالی منجوں ہو یاں جاری
 تربت پاک اوپر جس دیئے آکر حاضر ہو گیا
 سب اصحاب لئے گم در و دل ختم درد کھپوئے
 اسے محبوب نبی سے دوست کہن لگا سب کوئی
 ساری مجلس روکے آکھے بانگ پڑھو اکواری
 اگے بلدیاں بھائیں اوپر بالکن پاہو ناہیں

چاروں طرفیں چوڑھیں طبقیں سگی رات سیاہی
 ہر گھر دروں اہل ایماناں ہو گئے حال ویرانہ
 پے گئی رات پیاریاں باجھوں چانن کون لیاوے
 تیرا بھرتکیر بہنچا سے اللہ اکبر والی
 چھوڑ گیاں سبھ خوشی کھاناں ہر ہر دلوں بانوں
 محل مکان و سن سبہ و ندرے کوچے گلی بازاروں
 ہو گیا بہن بلال ہو راں نوں مشکل و چہ مدینے
 رور و ترے دیوانے بھالمن منجوں رہن نہ دیال
 پھر دو بار اصحاباں پاراں دل فراقوں دہاناں
 تئیں نشانی پاک نبی وی نظری آہو سانوں
 اوہ کوئی عاشق نوں بھلاوے جو کوئی یار ملاوے
 جبکہ سنیوں راہ مولائے تساں خرید لینا ندا
 رہن محال پیاریاں باجھوں کراں سوال تسانوں
 تسانوں دو بار بنایا نام یار پیار سے والا
 چھ ماہ گزے پھر مدینے آکر جھات نہ پانی
 درد فراقوں منجوں رہن رور و ہو یا دیوانہ
 ہلکن خوابوں منور عالم آن جمال دکھا یا
 آمل جلدی نال بلالانا منظور جسد ایسیاں
 پنج شتابی ملو اسانوں ڈاڈی طلب تسانوں
 او سے وقت روانہ ہو یا کر کے شتر سواری
 وقت وفات برابر ہو یا جس دم آن کھسو یا
 وقت نماز ہو یا جسو پہلے بول سوال کیتوئے
 بعد تسان بھتیں مسجد اندر جتک بانگ نہیں ہوئی
 کہن لگا نہیں جہہ یا جاتا میں بھتیں زخم و دباری
 زخماں اوپر در و مشداں نوں زخم لگا و ناہیں

آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم سب اصحاباں ایہو سوال سنایا
 اللہ اکبر اللہ اکبر کیتا شروع اذانوں
 جسدِ اشد و ان محمدؐ کہیا زبانِ پیاری
 بچو دہو کردھرتی جھیر یا ذرہ نہ ہوش سمجھالی
 منہ کھنٹیں اشد ان محمدؐ ایسا آوازہ آوے
 ایسے حالوں ختم حیاتی پاک شہادت پائی
 وعدہ عمر حیاتی والا ٹیڑھے ٹیڑھے آسینا
 دوست تائیں ملتے کارن ختم ہوئی زندگانی
 دوست دوست جدا نہ ہو سن خیر نی فرماون
 سنیا ذکر استادان کو لوں جسدِ مالک سائیں
 ہر ہر حورال نال محبت عرض کرن سرکار سے
 امر ہو سی تسال ہراک تائیں حصہ دتا جاوے
 اسے اتنا رنگ حورال کھنٹیں جتنا تل رخساروں
 سب حورال رباضنی کر سی حسب بیدے پاروں
 نقطہ تل رخسار حورال نول جلوہ نورو ہا سی
 گور رنگ بلال ہو جا سی روشن حسن ستارا
 کوں نہ لاؤ دکھاوے اسنوں پاک خدا سبحانی
 ذات صفاتال شکل اوپر کچہ پر واہ نہیں مہمانی
 جس دل اندر حسب سمانی انول رحمت پھیرا
 رب دل حاضر ہوون والا نہیں خیال جہاننوں

تائیں حضرت منیر اوپر قدم مبارک پایا
 ہو نہیں کوئی کبھی کھنٹیں غالب با جھ خدا رحمانوں
 درد محبت عاشق تائیں ماری تیز کٹاری
 پہنچ گئی نگیر فرقول اللہ اکبر والی
 ایہو پیارا ذکر نہ بانوں دم آوے دم جانی
 کہیا ایہ بانگ مبارک آہی پار ملاون آئی
 امرالہ ہوں ایسے کارن پیارے پار بلا یا
 واہ منظور پی قربانی کھلا کھنڈ نورانی
 ساٹے دوست ساٹھ ساٹھ نے جنت اندر جاوون
 جنت اندر داخل کر سی امت احمد تائیں
 فضلوں میل خدا یا مینوں ساٹھ بلال پیارے
 رنگ بلالوں ہراک تائیں تل رخسار سو ہا سے
 حورال حسن زیادہ ہو سی بچید با جھ شماروں
 اتنا شان بلال ولی نول خالق دی سرکاروں
 حسن جمالوں چانن کر سی صفت نہ کیتی جا سی
 نور نشان بلال ولی نول پس بخت نہا را
 جتنے حسب نبیدی اندر ختم کیتی زندگانی
 ملی پیار اسنوں جس نے پیت لگائی
 دنیا اندر سب کوئی جانے توں میرا میں تیرا
 غضب جنابوں قہر عدلوں کچن محال تنہا توں

الْمُرْجَبُ لَكَ يَمَّا فَاوَى

کیا اس نے تجھے یتیم نہیں پایا پھر تجھے کھٹکا تا دیا

وچہ مدینے کے تینوں بخش کیتی سرداری
 مکتور اور کرسناواں تینوں بیونگر نظری آیا

ایہ بھی حکم اس آیت اندر کتیا خالق باری
 جیونگر شہر مدینہ رب نے تا بعدار بنا دیا

عذب عالم ظاہر کیتا سید کل نبیا ندا
دھک پی کل عالم اندر نہھا کفر پرا تا
ہو قربان محبت شوقوں ڈولیا طبق زمین وا
شہر دینے حب نبیدی طلب چروکی آہی!

فصلوں طبق زمین اسکارن قدماں سہیہ پاتا
سوگ پیاکل بت پرستان سکر نبی رباتا
ڈر کر شرک شریہ نما ناروندا گیا سرینسٹا
مرگے کتنے سکرے شوقوں کارن نبی الہی

بیان سبب عمارت مدینہ منورہ

بہن اندر شاہ عادل ہو یا تیغ نام بتاؤن
سبہ علما و اول اوپر حاکم عاقل مرو زبانا
شاہ تیغ کر سبیر ارادہ کے اند آسیا
نہ کوئی بے نذرانہ ملیا نہ کوئی ہو یا سلامی
کیا موجب نہیں عربی لوکاں عزت کیتی میری
عمیار سبعا بولیا اولوں ایہ معلوم اسانوں
پے اس شہر اندر اوہ کعبہ عرض وزیر سنایا
اسدے پاروں عزت اپنی فخر زیادہ کر دے
سکر کہن لگا امر اول دل میرے وچہ آسے
جد اس اتنا سخن سنایا غیرت کیتوں بیماری
ور و کما لوں غضب جلا لوں بد بو ظاہر ہوئی
سخت عذابوں غیرت پھر پار دے آسے ماے
چار ہزار طبیبان کولوں دار در اس نہ آیا
ہک طبیب کہیا شاہ تینوں نہیں بیماری کوئی
جیکر پیچ فرماؤ تینوں ہوک علاج نڈا میں
شاہ فرمایا ظلم ارادہ برا خیال نہ کوئی
کہیا حکم ایہو تسال اپہ غیرت غضب رباتا
سکر شاہ شرمندہ ہو یا اثر ہدایت پایا
ہو قربان طواف کیتو سو کر کے صاف عقیدہ

چار سو عالم پیش عدالت عدل جیویں فرماؤن
نام اسدا شاموں بتاؤن صاحب سلم سیانا
لکے والیاں لوکاں اتوں کوئی خیال نہ آیا
کیتا حکم وزیراں تائیں دسوحال تسمی
سبہ سرداراں بے پرواہی کیا دل فخر ولیری
کیونکر عزت بادشاہانندی آسے خوف اتہا اتوں
بیت اللہ تبتلاؤن جس نول ابراہیم بتا یا
دل وچہ بادشاہانندی طرفوں کچھ پرواہ نہیں دھرو
قتل کر دے سب لوکاں تائیں کعبہ ڈھایا جاے
منہ نک اکھیں کتاب طرفوں لوہو ہو یا جاری
کران علاج حکیم اکابر اثر نہ ہو دے کوئی
جو دم آسے در و زیادہ کر چکے سمجھ جاے
کوئی امید نہ رہی حیاتی وچہ گزار لیا یا
کسے خیالوں برے اعمالوں شامت نائل ہوئی
نہیں تال ایہ دیکھ بد بو سختی جہاں نہیں کد میں
لکے والیاں لوکاں اوپر دل وچہ خفگی ہوئی
جد تک توبہ کرو نہ دل تحقیق اسے چھوڑ نہ جاتا
حاضر بیت ربی دل اولوں جلد سلامی آیا
نال محبت کلمہ پڑھیا ابراہیم نبی سیدا

بیچ کر دین مجوسی کفروں اس مقبول رہا نے
 بیت اللہ پر رشیم سوہنا خوب غلاف چڑھ پایا
 جس جاگہ ہے شہر مدینہ سی میدان ویرانہ
 پیوں کارن مٹھا پانی کھنڈا چشمہ جاری
 سبہ علمائوں خدمت اندر ادبوں عرض سنائی
 سرور عالم ختم رسولان خاص حبیب غفاری
 خاص حبیب حبیبوں وچوں افضل نبی پیارا
 اس بختیں بعد رسول نہ ہوئی روز قیامت تائیں
 شاہ فرمایا صدقے جاواں جے زب کرم کما سے
 سرچشماں پر امر قبولان کلمہ بول سناواں
 دل وچہ حب پیاسے والی کیتا آن ٹکاتاں
 بہت بھجیہ شہر پورا حکم و تاکہ جاری
 ایہو مراد ہے وچہ حیاتی اوہ رب وقت لیا و
 دل ویاں آساں پوریاں ہوں دل زیارت پاواں
 کرو تیار نبی سے کارن خوب مکان سوہارا
 جد تیار عمارت ہوئی جیونگر شاہ مٹھریا
 سبہ علمائوں خدمت اندر ادبوں عرض سنائی
 دل چاہے جو وقت حیاتی ایس مکان گزاراں
 دل وچہ حب رسول اللہ دی شوقوں مٹھڑ مرتیدی
 شاہ فرمایا اس گل نالوں بہتر بات نہ کوئی
 فرض میرے پر عدل غریباں بھی ظلموں نگہبانی
 صاحب حسن عورتاں نیکان مٹھے جھب منگوا یاں
 کہن لگائیں ایس مکانے کرو آرام تہا می
 چھوڑ گیا کر شہر آبادی اوہ مقبول غفاری
 ساری عمر اڈیکان رہیاں کارن نبی جانے

سبہ لوکاں دی کر مہمانی بہت پکائے کھانے
 ادبوں جتوں ملک مدینہ ڈیرا کوچ کرا یا
 رانگی ہو کر اوس مکانے لٹھا شاہ زمانہ
 نال خوشی شاہ ڈیرا کیتا لگی بات پیاری
 علم کتابوں نمبر عجیبہ سانوں نظری آئی
 در شہر نبوت جسنوں دو جگ دی سرداری
 کسے زمانے ایس مکانے کرسی آن اتار
 دین سلامت حکم سلامت ہر نلیں ہر جا میں
 فضلوں وچہ حیاتی میری سرور عالم آوے
 ساری عمر غلامی و عوسے تالیوار سدا وال
 کرو عمارت ایس مکانے کہند امرورہ باتاں
 سوہنی کرو عمارت جاری لگی بات پیاری
 ختم رسولان شہر ساڑھے قدم مبارک پٹھے
 دم دم خدمت اندر آواں کھی قربانی جاواں
 اسوچہ خیریں کرے اتارا آٹھے جدوں پیارا
 بھی سرور دو عالم کارن عجب مکان بتایا
 وطن گھرانوں جاواں سانوں طلب رہی کافی
 کراں امید جو جلس سانوں خیریں شاہ ابراہاں
 طلب پیاسے دلیر والی گھروں جان نہ دیندی
 میں بھی پاس تساڑھے رہندا مگراں مشکلی ہوئی
 جد میں تخت حکومت چھوڑاں ہوئی ملک ویرانی
 عقد کر کر گل مروانوں خادم حرم بتایاں
 میں وچہ ملک رکھاں نگہبانی بند و بست گرامی
 کچھ مدت گذری تا شاہ دی ہوئی اجل تیاری
 سکدے رہے زیارت کارن طالب بن نمانے

وقت ترس و اجس دم آیا پاس شامون بلا یا
 کی مضمون آنا اس اندر وجہ گزار بنا و سے
 یا محبوب حبیب ربانا صاحب شان اکراماں
 میں تیغ بن دوزخ عاجز ادبوں عرض سناندا
 بنیاں مذہب باپ تیرے وایا مقبول ربانا
 معلم ہوندا تال میں کرو امروں تا بعداری
 نظر کریم کھتیں دوزخ نہ کرنی عرض گزارش میری
 طلب تساوی عمر تمام رہی او یک اسانوں
 زمیں تپاٹے محشر اندر حیدم غضب ربانا
 جیونکر یا دمریدیاں رکھیا ساری عمر تسانوں
 لکھ کر خط شامون ولی نون حیدم شاہ پکڑے آیا
 چھوڑ مسافر خانہ رخصت ہوئے مسافر رہی
 حضرت کہیا محبت ساوی ہوگ نصیب جہانوں
 کرن روایت شاہ تیغ نے اوہ جو خط لکھیا سی
 جے کردار دوعالم آون وجہ حیا فی تیری
 دین قبول شتابی کرنا امروں فرق پاتا
 اتنیاں باتاں شاہ فرما کرتی سفر تیری
 وقت وفات و تا خط اس نے اپنے بیٹے تاپیں
 دین قبول کریں پھر ادبوں ایہ خط نذر نکا میں
 نسل بہ نسل امانت خط نول وہ سے سال بانا
 اسدی نسلوں وجہ مدینے ابوالیوب انصاری
 اتنیاں صدیاں گئے زمانے کچھ نقصان نہ پایا
 جو کوئی مال امانت اندر نہ نقصان نہ پہنچا ہے
 یارب جیونکر اس نے میری خوب رکھی نگہبانی
 کرن روایت جیونکر لوکاں حسب دی آہی

ادبوں خط لکھیا اس ویلے رور و نیر چلا یا
 بھی مصباح تفسیر سے اندر راوی ذکر لیا و سے
 میری طرفوں او پہ تپاٹے مہیت رور و سلاماں
 دلوں نہ بانوں اپہ تپاٹے میں ایمان لیا ندا
 دل وجہ عشق محبت تیری کتنا آن کھکاتا
 شہر نہیں تسال کیونکر کرنا حکم شریعت جبارھی
 پہلا مومن میں ہاں داخل اول امرت تیری
 روز قیامت بھل نہ جاواں اس میں غریب تسانوں
 عاجز ہوندا چھوڑ نہ جانا ایہ مسکین تپاٹا
 کشفقت اس مشکل اندر ملتا جلد اسانوں
 عزرائیل محبت اندر شربت اجل پلا گیا
 دلو چہ لے گئے حسب سلامت جو کچھ دولت آہی
 ساکھ اساطے جنت جانا ہو سی حکم تنہا تمول
 بہت سپرد شاموٹے تاپیں ایہ فرمان کتنا سی
 جھب خدمت وجہ حاضر کرنی عرض امانت میری
 ساڈا بھی پیغام نانا پیش حضور پہنچا نا
 مال امانت خط شاموٹے رکھیا عمر ان ساری
 جیکر تنیوں سرور عالم میلے خالق سا میں
 نہیں تال نول اولاد اپنی نول ایہ خط و پکڑے ہیں
 اس کھتیں بعد کتیار ب پیدا نی حبیب سیاتا
 اوہ خط پہنچا اسے تاپیں سنو حقیقت ساری
 صحیح سلامت اوہ خط شاہ واپاس الیوبے آیا
 اوہ امانت اسے تاپیں مولا کھتیں بختا و سے
 دوزخ کھتیں نگہبانی اس پہ کر توں یا سبحانی
 ثابت رہی مدینے اندر حسب رسول آہی

وچہ محبت کی جماعتیں جا قیام وچہ پیان
 کس شکایت مشرک دشمن ہر قوموں جمہور
 خیرا سنن مدینے والے حرمات کرن پیار
 کیتی مدت ایس ٹکانے اندر طلب دیہانی
 کرن روایت سچا طالب جد کہ طلب پاسے
 وچہ مدینے حب نبی وی گھر گھر شوق سوایا
 شہر مدینوں پنج انصاری مکے دیول دیانے
 جسم آن جمال کیتونے جلوہ پیا نورانی
 دو بے سال نبی وی خدمت حاضر تھے باران
 شکر سب اسلام لیا سے پکڑی تا بعداری
 حکم سناون گیا مدینے ملکر ساتھ تنہا ندرے
 جا کر مصعب جدوں مدینے پاک قرآن سنا یا
 گلی بازاروں اندر دیول رحمت چانن لایا
 مکے وچہ یو مشرک دشمن آہے قوم کفاری
 دن دن اہل ایمان تنگی دین قبول پاروں
 دلوں قتل کراں وچہ پلے سے سب لوے شیطانی
 حضرت آکھن صبروں شکروں کرو قبول اذائیں
 گھر چھوڑ پر دین نہ چھوڑ وکھے رسول پیارا
 دن دن ظلم زیادہ تنگی اہل ایمان تائیں
 شہر مدینوں کتیاں عرضاں خط حضرتوں آن دن
 ستر شخص امیر اکابر صاحب دین سیانے
 عرض کرن تیں وطن اساڈے قدم مبارک پا ہو
 بروم خدمت اندر ہوساں جان کراں قربانی
 ساکھ تساڈے گھر تلواروں کرسیاں قتل کفاراں
 ایہو مراد جمال تساڈا پاواں قرب حضور ی

سب دن وعدہ پورا ہو گیا کیوں خیراں گیاں
 مکے وچہ ہک نبی سدا سے دعویٰ کرے رسول
 جے اوہ سرور عالم ہوے کرم ہو یا سرکاروں
 کویں مرادے مشتاقاں رحمت باہجہ ربانی
 دوست کارن دوست طسی عالی حب جائے
 سنو بیان انہا ندرے کارن رب اسباب بتایا
 شکر خیراں حاضر ہوتے سچ رسول ربانے
 پڑھ کلمہ اقراری ہوتے سچ رسول حقانی
 سب نول حق فرمان ہوے حضرت شاہ ابراہیم
 مصعب ابن عمیر مدینے بھیجا خالق باری
 گھر وچہ دولت بھیجے مولا کرے نصیب جنانہ
 بیت خلاق سکر اس شخص نور ہدایت پانیا
 ہر طرف کلمہ جاری گھر والا گھر آسیا
 حضرت سے سب دشمن ہوتے پکڑی سخت خوار
 حضرت عمر سناڈے عرضاں امر کرو تلواروں
 ادبول امر حقانی اندر آپ ہواں تر ربانی
 جنگ اجازت ایس نہ دیندے امر سو پناہیں
 جد تک حکم نہ ملے حضوروں صبروں کرو گزارا
 بھار مصیبت ظلم ایذا میں کرن قبول رضائیں
 پر حقانی طرف غریباں قدم رنجہ منسراون
 ادبول آن سلامی ہوے پیش رسول ربانے
 بھاگ بھلے مسکین غریباں بے تشریف لیا ہو
 امروں باہر قدم نہ دھرساں یا مقبول حقانی
 مرجانا منظور شہادت ہمت ادب نہ ہاراں
 تیں اس شخصیں کرو نہ دوری عرض ہو و منظور

وعدے سن انصاریں کو لوں پاک حبیب نکلنے
بیت اصحاب نبی سرور سے چھوڑ گئے گھر بار
اسیں بھی آن نشانوں لساں پاک نبی فرما کے
جویں مقدمہ وعدہ سہی اتوں جاوون والا

خفیہ حکم و تا اصحاباں جاوون شہر مدینے
کہ حضرت وی خدمت اندر کوئی نہ خیر کفار
کر کے بند و بست تمامی مال اسباب گھراں و
کر حکمت اسباب بنایا کیونکر حق تعالیٰ

بیان ارادہ کرنے کافران پر قتل حضرت سر کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

چلے گئے اصحاب مدینے جویں نبی سرور مایا
چلے گئے سن خوف کفاروں خفیہ مومن سارے
پر مھی نماز بیت اللہ اندر بانگ بلند سنائی
میں چلیا ہاں طرف مدینے اوہ کوئی ہیں لڑے
سنن تمام قریشی مگراں کرے کلام نہ کوئی
چلا گیا تکیوں پر وعدہ اوہ مقبول رہا تا
جو سردار قریشی آپے اپنے ولوں سیانے
جمع ہوئے اک جدا مکاٹے جاہل عقولوں خالی
کہن لگے سپہ کر و قیاساں اوہ تجویز کچھو سے
جدول شریہ کھٹے ہوئے وچہ تار سچ لیا یا
عجب پوشاک نے نرم طبیعت شکل بزرگانوالی
ہو گیا چپ تمامی ٹولہ جسم شیطاں آیا
وطن میرا وچہ نجد ولایت یو لیا نال پیاراں
بات کرویں دشمن نائیں نیک و ساراں تدبیراں
تا پھر سنبھال ظالم طلب کیتی شریع کہانی
جد بولے نکمراں سانوں و دسوخ لساں ٹکانا
ٹھا کر پوچھن پھنیں اوہ سانوں کافر بول سنا سے
کتنے لوک اساوڑے وچوں اسنے ساٹھڑ لاسے
سج نہ شہ سارے وچوں جو کوئی اتوں جاوے
ایہ وابد افکار سانوں یا کچہ تدبیر بنائی

حضرت عمر پیارے تاپیں کھی جاوون حکم سنایا
جدول مدینے جاوون کیتا حضرت عمر پیارے
بہر طواف ہتھیار لگا کر بولیا مرو خدا نی
جس اولاد یتیم تے اپنی عورت بوہ بھارے
کسے جو ان بہادر کو لوں اتوں نظر نہ ہونی
ہور نہ یاوہ قوم کفاروں فکر دلاں وچہ دانا
مشکروں شریہ پرانے دشمن خاص رہانے
ابو جہل ہورا ایسے ظالم جہڑے کفار تمامی
جویں محمد فتنہ پایا امن اسانوں پھینو سے
ریش سفید نہرگاں صورت شیطان بن کر آیا
ولیاں سانگ بنا جہولان کیتی خلقت گالی
کہن لگا کچہ کرو نہ خطرہ خوش فرماں سناندا
کلی منصوبے ایساں کاراں سینوں پاو ہزاراں
راضی ہوئے کفار تمامی ملیا یار شیریاں
سبہ اسپن تنگ محمد پاروں زہر دلا لوجہ و ہائی
سجھ ٹھا کر بھی پوچھن واسے بھناں دوزخ جانا
کسے مجالس اندر اسنوں ہرگز خوف نہ آوے
اوہ بھی سانوں کافر جان پھین بھرا ہمسارے
سیانوں بھی ہور ٹھا کراں تاپیں لوست بول سناوے
قتل کرن پھنیں فرق نہ کرنا دور نہیں گل کافی

کس لگے ایہ فکر اسانوں کجہ تدبیر بنا وال
 بولیا اک بشر یہ انہاں تھیں کہ تدبیر سنا ندا
 جدا مکان جو اسدے تائیں قید کرایا جاوے
 شیطان کہیا اسانوں تیری بات پسند نہ آئی
 حملہ کر سن کہے نہ ڈر سن سبہ تلوار اٹھا سن
 بولہ پھر تساں تھیں اسنو جہیر اقیڈیر کھاوے
 تا اسیں اسدیاں باتاں کولوں امن نمانی وال
 جنول جاسی جاو واسدازو رنہ یادہ پاسی
 بجیکر تساں نکالیا اسنوں جاسی جس مکانے
 جد کجہ فوت ہوئی اسنوں جنگ اروہ کرسی
 سبہ کوئی ارج حجاز تائیں بیشک عاجزہ جانے
 تا ابو جہل کہیا اس ویلے یقیقین سنو بھراؤ
 ہر گھرنال جدانی پاؤن ہر گھرنال لڑانی
 آخر بدلہ خون جو ہوئی سب چٹی بھر ویساں
 کس پر دعویٰ خوفوں کر سن کس پر جرم جاسن
 جھب ابلیس ہو یا خوش سنگرواہ تجویزہ نکالی
 ساری مجلس راضی ہوئی بھارہ ہنم چسا یا
 چین کہ کل قبیلیاں وچوں ستر شخص نکالے
 قتل حبیب اللہ سے کارن سمجھناں تیغ اٹھانی
 ابو بکر یک پاس نبی سے حضرت علی پیارا
 جلدی شہر دینے اندر قدم مبارک پا ہوہا
 قتل کرن یا تساں نکالن دشمن بات جو کرے
 ابو بکر توں سرور عالم جا کر حال سنایا
 ابو بکر نے حضرت اگے او بول عرض گزاری
 ارج روانہ راتیں ہوساں کہیا رسول ربانے

ہو جاوے کوئی دور اسان تھیں امن تدابیر وال
 جو کوئی اسدیاں باتاں سنا پل وچہ مار یا جاندا
 نا کوئی اتول جانا پاسے نا کجہ سننے سناوے
 ناشمی لوگ جو تابع اسدے دیر نہ کر سن کافی
 ہوگ تما شہ اس تدبیروں کتنے قتل ہو جاسن
 دو جیا بولیا اسدے تائیں دور نکالیا جاوے
 شیطان آکھیا اسیں تساوی بات پسندیاوا
 سن سن کتنے طس اسنوں غالب ہوندا جاسی
 شیریں باتاں جاو واو پرہوسن لوگ دیوانے
 جیو کر تساں نکالیا وطنوں نو نے بدے بھر سی
 کسے دہاڑے پھر اکر سی لسی ویہ پرہ اسنے
 رل مل قتل کر سبہ اسنوں ساسے بھارا کھاو
 ایہ گل مشکل ہاشمیاں نول جے سو فرت آئی
 کس کس نال عداوت ہوئی مالوں خوش کریاں
 آخر ختم عداوت ہوئی مالوں خوش ہو جاسن
 دو نویں بعثت نویں پرانے دین ایما نول خالی
 چلا گیا ابلیس انہاں تھیں جڑ ال اکھیرن آیا
 جنت سے دل کولن لیجاوے دوزخ جاو نولے
 پاک نبی ویاں خولیشاں یاراں خمیر نہ کرنی کافی
 حیرا سئل پیغام لیا یا عالم وے سردارا
 تکرے راہ دن رات تساڈ اپاکن جمال دکھاو
 کجہ نہیں ایہ سمجھ دوزخ بھاسی اپنے سر پر دھرو
 ارج مدینے جاوون کارن حکم اسانوں آیا
 ڈاچیاں گل خمیر دیاں ہیں نے کارن سفر تباری
 رات پی تا شہاہ سروان نول سدیا می ربانے

طرف مدینے جاؤں والی ساری بات سنائی
 قوم کفاروں بد کرداروں کیستا برا ارادہ
 قتل کرن سرور نبیؐ نول کیا مقدر کفاروں
 جویں بیان بدراج اندر ذکر مفسر لیا یا
 نخلستان بھی آکھن استوں برکت رحمت بھریا
 بہت عجیبہ باغ کھجوروں برکت فضل عفتاری
 ہے اس شہر مبارک اندر گور مبارک تیری
 نہیں تال جیکر امر نہ ہوندا شہر مدینے جانا
 ریدی تا فرانی کیتی پوری قوم کفاروں
 بسترا اوپر بیٹھے آہے وحی پیغام لیا یا
 شاہ مرواں نول سرور عالم دنیا حال پیاروں
 حافظ ناصر رب اسدا کچھ نہیں خوف اسانوں
 پاس نبیؐ سے رکھدے آہے گل کفار ماتاں
 واجب ہوگ تسلسے اوپر کہے رسولؐ ریا نا
 اپنی چادر شاہ علی نول بخشی نبیؐ حقانی
 قدا کیتی زندگانی اپنی ریدی راہ اگ پیاسے
 ایسا راضی ہو یا اس پر پاک خداوند باری

اس گل اندر بیٹھے آہے دونوں دوست بھائی
 چلو قتل کرداں ارج راہیں خاص رسولؐ خداوا
 ایہ سب حکم ریا نا ہیسی کارن شاہ ابراہاں
 خواب اندر رب شہر مدینہ حضرت نول دکھلایا
 سرور عالم خوابوں ستا سپر تسمی کدی یا
 ہور روایت بھی سرکاروں سنیاں حکم جباری
 اوس مکان تسانوں بھجین ایہ سب مرضی میری
 قوم کفاروں خوف نہ رکھدا ہرگز نبیؐ ریا نا
 بھی ریدی فرمانی واری کیتی نبیؐ تے اسدیاں یاروں
 ارج تسین جنھت ایس مکانوں پاک خدا فرمایا
 ارج اسانوں جاؤں کارن حکم ہو یا سرکاروں
 بہت ضرورت ہے جس کارن سدا اسان تسانوں
 سارے کہن امین محمد یوں صفت بیاناں
 مال امانت ہر ہر گھر و انسان سمہال پہنچا نا
 سن فرمان علیؑ کرم اللہ بہت ہو یا تیر بانی
 رب نول راضی کرنے کارن اس مقبول سہار
 رحمت کنوں کلام اللہ و چہ اسدی صفت اتاری

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ

اور لوگوں میں سے بعض ایسے بھی ہیں جو خدا تعالیٰ کی رضا مندی

مَرْضَاتِ اللَّهِ ط وَاللَّهُ سَرُوفٌ بِالْعِبَادِ ط

کے لئے اپنے نفس کو خریدتے ہیں اور خدا اپنے بندوں پر مہربان ہے۔

پھر تلواروں آن کھلوتے دشمنوں کوں جہولوں
 ہو گئے کل تابینے ظالم و پرہ نہ لگی کافی

بیٹھے سن ایسے پاس علیؑ سے حضرت ختم رسولوں
 مہر بھر خاک انہاندی طرفے پاک رسولؐ و کافی

کیا اس خاکوں عجب تماثہ قدرت پاک دکھایا
 ساتھ لیا ابو بکر پیارا پاک حبیب غفاری
 صدق صدیق پیارے رب سے دونوں گئے رہی
 کیا وہ رات مبارک ہوئی حضرت ابو بکر نول
 جان نے مال کیتا قربانی خدمت و چہ نبی دی
 نیک اعمال جو عمر ولی سے راوی خبر سناون
 حضرت عمر کیا جو میرے نیک اعمال تمام
 ساری عمر میری تھیں رہنوں اوہ ہکات پیاری
 بہت درجہ درجے اصحاب باطنی راوی ذکر سنایا
 افضل درجہ حاصل اسنوں ساری خلقت نالوں
 جو اول مسجد اندر مومن جمعہ گزارن آوے
 جتنے وال بدن پہ ہوں اس قربانی تائیں
 ہر ہر وال بدلے وہ وہ بدیاں دور ہو جاوون
 اس تھیں کچھ آون والا فضل کنوں رحمانی
 اس تھیں کچھ دنیہ بکرا اجرہ تو ابول پاوے
 اس تھیں کچھ راہ مولائے اندا دیوں والا
 جو یں اول خیر کرے کوئی مومن سنگ نام غفاری
 اول درجہ حاصل اسنوں ساری مجلس نالوں
 یا جنگ کفارل کارن مومن اول تیغ اٹھاے
 جتنا درجہ ملی فضلوں فوج تمام تائیں
 شور تماثہ کنجر بازی ابہو تمام سال
 ہر کم اندر ابہو اشارہ نیکی یا بر یانی
 جس دست و پرح کوئی شہادت اول شروع کر اسی
 بس ہن ذکر صدیق ولی واسن تول میرے یارا
 سبہ اصحاب تھیں وہ اسنوں ایہ درجہ تھھا یا

ہکدو جے نول و یمن سائے حضرت نظر نہ آیا
 بیسی حکم حضور ول اسنوں کارن تا بعداری
 باہجہ مرادول قوم کفارل پایا قہر الہی
 جدول مدینے جاوون کارن امر ہو یا سر و نول
 نہیں حساب جو اسپر ہوئی رحمت رب جلی وی
 جیو نکر تاسے وچہ آسمانل کشتی اندر آون
 جہڑی رات صدیق گزارے ساتھ رسول گرامی
 ایسا درجہ پایا اسدن اس مقبول غفاری
 اول سن کر حکم نبی دا جو ایسا ن لیا یا
 ہر نیکی وچہ افضل درجہ رحمت فضل کمالوں
 جیوں اس نے شہر و تا قربانی راوی خبر سناوے
 ہر ہر والوں وہ وہ نیکی بخش کرے رب سائیں
 جو قربانی دیں مومن ایہ درجہ سب پاوون
 اجرہ تو ابول پاسی جیو نکر کمال دیوے قربانی
 مرغ اس کا قربانی ہوئی جو اس کچھ آوے
 کرے نہ ضائع اجرہ کسے دا بخشہا رتھاے
 کپڑا دانہ نقد یا ٹکڑا یا ہور چہ پیر پیاری
 ساریاں جتناں اجرہ تو ابول پاوے فضل کمالوں
 اتنا درجہ اسدے تائیں فضل کنوں تھھا آوے
 ساریاں مومنناں جتنا اجرہ دل شان دیں سائیں
 سبھناں جتنا دوزخ لسی اول دیوں والا
 بدعت شرکال رسم کفارل کن تول میرے بھائی
 ساریاں جتنا قہر اٹھا کر اول دوزخ حساب سی
 بچد شان صدیق ولی تول بخش بلند ستارا
 بیشک ہور کسے اصحابی ایہ درجہ نہیں پایا

ابو قحافہ باپ جو اسدا خاص ایمان لیا یا
 ام الخیر صدیق ولی دی فضلوں ماں پیاری
 ماں پو مومن ابو بکر سے رحمت فضل غفاری
 بھی دو حرم صدیق اکبر سے راوی ذکر ستاندا
 ام رومان نے اسماء بی صاحب عزت عالی
 عبدالرحمان محمد و جادو نوں پیار سے بھائی
 ابو عتیق بھی دوست رہا پوتا ابو بکر و ابی
 ابو بکر ویاں چا سے پشتاں داخل وچہ اصحاباں
 بیٹیاں ابو بکر ویاں دونوں صاحبہ بن صفایاں
 قرب حضوری درجہ استوں وچہ دربار الہی
 حیر اسلی ہوئے جد حاضر پیش رسول گرامی
 عرض کرے سرور نبی نول امر جو ہیں رب سائیں
 دو جی مٹی ابو بکر دی حضرت اسماء امی
 شاہ زہر چھو پھیرا بھائی سکا پاک نبی و
 محمد ابو بکر و ابی بی بی اسماء جبا یا
 ایڈا کرم صدیق اکبر پہ مومن بڑ سارا
 اسدن خاک جنہا سے اوپر سرور عالم والی
 قدماں پاک نبی ویاں تائیں جوڑے دکھ پہنچا یا
 ایسب ابو بکر نول مولا عظمت شان دہا سے
 نور جیل پہنچے خیریں دوست پاک الہی
 اول اسوچہ ابو بکر نے قدم مبارک پایا
 جے کوئی اس وچہ آفت ہوئے سینوں دکھ پہنچا
 امن سلامت رکھے مولا عالم وی روستانی
 قیمت دار بچیدہ چادر ابو بکر وی آہی
 خوب تسلی دل وی کر کے اولوں چاہیں چاہیں

درج ہو یا اصحاباں اندر عالی درجہ پایا
 اولوں صاف ایمان لیانی پیش رسول غفاری
 ایہ اکرام صدیق اکبر نول خالق وی سرکار ول
 راضی ہو کر نبی پر دو ہاں ایمان لیاندا
 دو فرزند انہاں کھتیں ہوئے کرم کنوں رب والی
 دین قبول دو ہاں مقبولان عالی دولت پائی
 اوہ داخل وچہ اصحاباں تابعدار امر و
 ایسا شرف نہ ہو کر سینوں رحمت باہر ہمسایاں
 حضرت عائشہ حرم نبی و رحمت مہر طریاں لایاں
 اسدی عزت منصب عالی وچہ قرآن گو آہی
 اولوں حضرت عائشہ کارن کرے لحاظ تسامی
 کہو میرا السلام علیکم حضرت عائشہ تائیں
 حرم زہر ولی و اموی رحمت بے پرواہی
 نام صفیہ مانی اسدی نیک نصیب عقیدہ
 ام رومانوں دو جبا بیار نے کرم مک یا
 سنو حقیقت ذکر نبی و ابھٹتے بخشہارا
 قتل ہوئے سبہ جنگ بدر وچہ دین ایمانوں عالی
 ہو قربان صدیق نبی نول اپہ کندھاڑے چا نییا
 نہیں تاں جوڑا پاک نبی نول کیوں گورو پہنچا
 اسوچہ رات گزارن کارن غار مبارک آہی
 اس کارن جو صل وچہ اس نے خوف خیال اٹھایا
 رہدے نبی پیار سے تائیں شالا خیر و ہاوسے
 ساڑے مرگیاں کی گھٹ جاسی بات کیوچہ آہی
 اس دینال و تا اس جھار و خاطر نبی الہی
 زانو پر سر رکھ سوایا نبی پیار سے تائیں

روشن غار جمال نبی سے چائے کیتا نوروں
 کیا سوقت صدیق ولی پر فضل ہو یا رحمانی
 کیا اوہ منزل حاصل ہوئی یا صدیق ولی نول
 غار مبارک مہبری حضوروں خوشبو حنت والی
 غار اندر سن بہت سوار خال جو جو نظری آیاں
 طلب زیارت ہک سور انخول نکلیا سپ نہانا
 چادر پارٹ صدیق اکبر نے رستہ بند کرایا
 جس طرفوں راہ نکلیں کارن اسدن سپ بناو
 ہو گئی چادر ختم تنائی رستہ سپ بنایا
 ونگ کیتا سپ ابو بکر نول ہنجوں ہو یاں جاری
 کیا دیکھیں وچہ گریہ زاری دوست درد رنجانا
 امر کیتا لے یار پیاسے کی غم آیا مینوں
 اتول نظر اٹھا کر سرور ایہ سرمان سنا یا
 عرض کیتا اس سپ نہانے یا سرور یگانہ
 یا ہجہ پیارے عاشق تائیں یاد نہ رہندا کوئی
 پاک جمال تساٹے کارن طلب چہرہ کی آہی
 بخش گناہ مشتاق اپنے نول کیتا عرضی بچار
 ابو بکر نول درد مکانے لب حضرت نے لانی
 او بول سجده کرے خدا نول سپ مسکین نہانا
 کرن روایت غار اندر کیوں بھیا نبی سو یا را
 اول ایہ جو طالب آہا سکر او سن ٹکانے
 بھی اس اندر مٹھیں کارن امر ہی درد گاہوں
 تیجا اوں پہاڑی او پر کرم کیتا رب سائیں
 شاہ مروان اس لبترا او پر حفظ کنول رب الی
 آملیا شیطان کفار ان بن کر شکل انساناں

بدر مینوں ابو بکر نول ملیا قرب حضوروں
 گو پیار اولبر جانی کھٹا گھنڈہ تورا نی
 اوہ درجہ نہیں حاصل ہو یا جبرائیل وحی نول
 جس پر چاہے کرم کماٹے پاک خداوند عالی
 چادر پارٹ صدیق پیارے سار یاں بند کرایاں
 آگیا نور نظارے کارن عاشق درد رنجانا
 ہو ر سور انخول مچرا وہ طالب چاہے باہر آیا
 چادر پارٹ صدیق پیار اس وچہ خود لگا وے
 ابو بکر نے قدم مبارک اس پر جلد ٹکا یا
 قطرے بھڑے نبی سے کھڑے جاگ اٹھے یکباری
 مال محبت دوست سے دل دیکھے نبی ربانا
 قدم ہٹا کر سپ دکھایا اس نے ونگیا مینوں
 ادبول یار صدیق میرے پر تینوں شرم نہ آیا
 میں مشتاق بے صبر ویوانہ عقلوں دور بیگانہ
 عذر قبول ہوئے میں طرفوں سخت بلے وئی ہوئی
 کتنی مدت گذری تینوں یا مقبول آہنی
 ونگ مریداں کول بھیا یا پاک رسول پیاسے
 جلد آرام ہو یا سویلے پیر نہ رہ گئی کافی
 گھر وچہ پایا نور نظارہ ملیا نبی ربانا
 اس وچہ کتنی حکمت آہی سن تول میرے یارا
 ہک ہزار نے دو سو سال گذرے اوں نہانے
 دشمن بھال کرن گھر جا دن امن ہوئے ہر ہول
 مومن اس دی کرن زیارت روز قیامت تائیں
 غار اندر خوش امن سلامت ذات مبارک عالی
 کہن رگتساں قتل کی کرنا اوہ سرور جہاں مال

نکل گیا تباہ جانگر کھلیاں اوہ مقبول الہی
 ہر ہرے سر و چوں شیطان سہی جھار و کھالی
 آنکھن جد تک حضرت تائیں قتل نہیں کیتا جاوے
 دن پرٹھیا سب ہوئے اکٹھے بھانن ہر ہر جانیں
 کھینس باپ نیروں کھتے جذبے نال بلا نیا
 پھر اس ظالم بی بی تائیں سخت طمانچہ لایا
 کن و چوں بی بی دا والا ٹٹ زمین پر چھڑیا
 آخر جمع ہوئے سب موذی نافرمان منہ لائے
 کھوج دوہاں دا وچھ پھپھیا تاکیتا جلد بردوانہ
 کرن روایت جدا وہ نیرٹے کھوج کھاراں لیا ندا
 غار مبارک دے منہ آگے کابنہ تینیاں جالا
 غار آگے اوس آندے دیکر اوپر ڈیر لایا
 راہ وچھ وچھو کبوترانڈے آگے جالاتنیاں
 کھلے ہوئے سب کرن قیاساں ٹولہ نافرماناں
 یارب سانوں وکھین تائیں کرے کل ٹانہینے
 آخر کین لگے اس راہوں جلد نہیں لنگھیا کوئی
 چلے گئے سب کافر ٹولے ایس مرادوں غالی
 نوا نکھو بھین ہراگی طرفے راوی خیر سناوے
 دوسو شتر برابر دلیاں اس روچہ شک نہیں کئی
 جس نے راہ وچھ اندھے رکھے پاک نییدی پارو
 مل کبوتر وچھ بیت اللہ سب اولاد انہاندی
 ہراگی ہلکوں حجان کارن جو سب حاجی آدن
 مومن لوگ ہمیش انہاں واہبت پیار کماندے
 ہر دم حاضرین ہمیشہ وچھ و رہا رہ آہلی
 واہ سبحان اللہ رب عالم جس پر کرم کماوے

پاگیا خاک تساڑے اوپر جس دم ہو یار ای
 بھیرے زیادہ کفروں غضبوں دین ایمانوں عالی
 دل تھیں ایہ افسوسن جاسی جے کر سچھ نہ آئے
 ابو جہل جھپ چھین آ یا بی بی اسما و تائیں
 اس نے آکھیا خیر نہ مینوں نرمی سخن سنایا
 رہ گئی ہوش نہ قائم اس دی ایسا ظلم کما یا
 صبروں ابو بکر دی بیٹی محمد رباناں پرٹھیا
 ہر ہر طرفاں وکھین بھانن کھوج نکالن وائے
 ساتھ صدیق گیا اس طرفے پاک حبیب یگانہ
 رب دی طرفوں حکمت ہوئی راوی خیر سناندا
 بھی اسی وقت کبوتر تائیں بھجیا رب تعالیٰ
 اسی جاگہ تک جداس ویلے کھوجی کھوج لیا یا
 پھیر کچہ پتہ نشان نہ پاوون بھج ب تماشہ بنیاں
 سن کر کسے سوال دعایں سرور وہاں جہاناں
 سب حیران کھلوتے دسن اوہ مردود کھینے
 کھلا برابر جالاتنیاں خوب تسلی ہوئی
 غار اندر کے نظر نہیں آیا ذات مبارک عالی
 کر کے قتل جو سبیں دوہاں دے ساکے پاس لیاو
 اک دے سر واک سوطی ختم عدالت ہوئی
 عزت اول کبوتر تائیں امر جوں سرکاروں
 رب نون معلم کی ہزاراں گنتی نہیں تنہاں سی
 قیمت دے کر کنک بھجیہ جوگ انہاں نواچدن
 عبدالستار تیرے نالوں نصیب بلند تنہاں دے
 مومن خدمت گزار تنہاں دے خوفوں بے پرواہی
 عالی درجہ بخشے اس نون پس نہیں گیتی جاسے

ماہ ربیع الاول رات جمعہ دی راوی ذکر لیا یا
 ذکر کرن نہ سے راتیں سرور اندر غار سنگھایاں
 ڈاچی اوپر سرور عالم مگر صدیق پیارا
 اس سے چچے اوہ بدرقمہ رستہ جانن والا
 دشمن قوم کفاروں تائیں بے حد حسرت ہوئی
 آکھن قتل جو کرے وہاں لوں سرٹکے ڈوئی
 اس حرصوں سب رستے بھالن بہت شرم ہوئے
 نام سرقہ پڑا زور اور بہت بہادر نامی
 مالوں حرص بگا کر وہاں پکڑن پاک نیوں
 ابوں پیش نبی سرور لوں جلدی عرض سنا یا
 لاخزن قریب یا سرور بار پیار سے تائیں
 جدول سراقہ نیڑے آیا حضرت دعا فرمائی
 خشک زمین وچھاس دا گھوڑا دھس گیا سینے تائیں
 چھوڑ گئی سب زور ویری جس دم قابو آیا
 حکم ہوندا حق میرے وچہ تسان دعا فرمائی
 دعا فرما وائیں عذابوں امن خلاصی پاواں
 حضرت کہیا جے دین قبولیں ملے خلاصی ہتوں
 مگر ان تئیں دعا فرما وادبول عرض سنا سے
 وعدہ کراں جہاں ایس عذابوں ملے خلاصی ہون
 شفقت کر سرور و عالم نیک دعا فرمائی
 پورا وعدہ کیتا ان نے جو ملیا اس تائیں
 کچہ نہیں حاجت میں اک کافی تئیں جہا ہو کوئی
 کرو خیال جہاں اس راہ طوفی قدم مبارک پاندا
 جو ملے مہرانی وعدہ کیتا پورا عمل کما یا
 جہاں فتح ہو یا تداں نے جلد ایساں لیاندا

غار اندر جس راتیں سرور قدم مبارک پایا
 ہوا سوال سوار و بیٹھے طرف مدیشہ و یا یاں
 دو جی اوپر غلام چڑھا یا نیک نصیب سوہارا
 دو شتران پیر ہوتے روانہ حافظ رب تداں لے
 ہراک طرفوں خبراں کچن پتہ بتا وے کوئی
 وہ سو شتر یا شک اس توں منے جاسن اونوں
 چڑھ چڑھ دیکھن اوپر پیاراں ہراں طرفوں
 ہوا سوال دورا شے گھوڑا مگر رسول گرامی
 ابو بکر نے دیکھا ووروں اس سرور شقی لوں
 یا نبی اللہ صدمے جواں دشمن ظالم آیا
 تاں کریم کچر ب اساطیر عاقل ناصر سائیں
 قید کیتا رب ادس مکانے دیر نہیں لگی کافی
 سخت شکنجہ چڑھیا انمول اسرکوں رب سائیں
 عابز ہو کر سرور تائیں بول سوال سنا یا
 تاں ہی قید ہو یا سویلے ہو رہیں گل کافی
 جنگ جہادوں تو بہ میری گھرنوں واپس جا دل
 کہیا مہرانی دین قبولن ڈا پڑا مشکل میں لوں
 میں تھیں چچے مگر تیاڑے کوئی نہ دشمن آدے
 بند کراں سب دشمن تیرے جتنے ملن مینوں
 مگر گیا سرور گھرنوں ویر نہ کیستی کافی
 سب توں آکھے بھال آیا میں ہر طرفاں چلے
 اس تھیں بن کر قوم کفاروں خوب تسلی ہوئی
 اچ محمد میرے کو لوں کیوں سلامت جانا
 نیک نصیب کیتا رب ان دعا عالی رحیم یا
 دسج ہو یا اصحاباں اندر راوی ذکر لیا ندا

کرن روایت جدوں سراقہ گیا مرادوں غالی
 منزل کر کے اک جگہ پہ پونچیا نئی حقائق
 الم عبدالل نام تباون بہت عزیز بیجاری
 ہے کہ حاضر کھاؤن کالان چیز تیرے گھر کا
 فاقہ لے کر بھی آبی اوہ متکین تسانی
 فرادس عورت تانی سرور ایہہ قرآن سنائے
 اس نے آکھیا مدت گذری ایہ ہے تیروں غالی
 تانیں پورے حاضر کردی فرق نہ کرے کوئی
 آکھیا فرادس عورت تانی پاک حبیب سچاویں
 دیکھ لوین صدقے جاواں کیتا عرض بیجاری
 اتنا دودھ ہو یا جب فضلوں خاطر ہی پیاسے
 لی کر دودھ حبیب پانے او تھوں ہو گئے رہی
 تھپور کے سب تنگی فاقے برکت شاہ ابرار
 کرن روایت اس عورت توں ہرگز خیر نہ آہی
 اپنے خاوند کے اس نے گزریا حال سنایا
 جیونکر کھانا منگیا حضرت جیوں کر برکت ہوئی
 اوہ ہے جس توں دشمن کافر بھالہن جنگل بار
 واہ وا عشق مہربانی والے قدم مبارک پایا
 انشاء اللہ جا کر ملساں اندر شہر مدینے
 جا کے ملے نبی سرور توں جلد ایمان لیا ندا
 عبدالستار باہجہ ویسے مطلب نہیں سکھالما
 نیک نصیبان آئے پیوں گو تر آب حیاتوں
 انساں جنت نور نظارہ پایا وصل جنابوں
 رب حقین قدیے سجدے کرے دچہ دربار الہی
 کے والیاں دشمن جاتا خوشی رسول جنہاندا

طرف مدینے واگ اٹھانی ذات مبارک عالی
 رستے اور تینو اندر بل بھی ایک زما رہی
 امر کیتا اس عورت تانی خاص حبیب غفاری
 کچھ نہیں حاضر صدقے جاواں اسنے عرض سنائی
 بھی اک بکری بدھی آہی لاغر درو در بخانی
 حکم کرو تا چوواں ال توں دو واسدا کھل جاو
 میں صدقے ایہ جیکر مندی دودھ پلاؤں والی
 ہے افسوس جو میرے کو توں خدمت ادا نہ ہوئی
 بکری تیری چوکر پیواں بھے توں حکم سناویں
 لے کر بھانڈا سرور عالم کیتی جدوں تیاری
 جتنے بھاندے حاضر تانیں چوکر بھیر لے سارے
 گھر مسکیناں برکت بھیر یا ہوگی بے پرواہی
 سارا بڑا وہ دودھ پیوں گزے سال اٹھال
 کوئی نہیں جلا معلم اس توں کون رسول الہی
 جیونکر اسدے گھر وچہ سرور قدم مبارک پایا
 خاوند سن کر آکھن لگا ہور تانی گل کوئی
 اوہ ہے سچ رسول ربنا سعید گل ابرار
 سن تیرا اس عورت خاوند لہتر بھارا اٹھا یا
 شوق وطن کیتا قربانی کارن یا سگھینے
 عبد کدین پیاسے کارن پورا عشق جنہاندا
 رب توں ملسن جس توں ملیا سوہنے شعلے والا
 رحمت عالم عالی واتوں ساقی پہ برکاتوں
 انساں دوزخ دائم حاصل ورثہ لیا عبد ابول
 نہیں مجال کلام کرن دی اوکھے بے پرواہی
 ابرہدایت بخیراں توں غلی چھوڑ نہ جاندا

مارن کارن خوش قریشاں جنگل پیت بھارے
 دن سارا چڑھ پرت اوپر بہن جماعتاں کھلیاں
 اے مدینے پونچیا نہیں سی بدر منیر نورانی
 جویں بیان مدراج اندر ذکر مفسر کر کے
 پاک نبی سے مارن کارن اس نے کیتی وہائی
 تر شخص بہادر جنگی اپنے ساتھ لیا یا
 نہیں سی پاک نبی وی اسوں کدی نیت ہوئی
 بھڑکھے سرور دو عالم آکھے اس دیتا میں
 مسلم قوموں نام بریدہ اس نے نام سنایا
 علم امن سلامت معنی کہیا رسول گرامی
 تیرا ویس پچھا کون تیس ہو میں نول مال ستانا
 وعدت حق شہادت کلمہ لول بلند ستایا
 رحمت رب دی ہرول اندر چان کتیا نورس
 روز ازل سے دلوں زبانوں جو نوکر برحق جاتا
 پیش نبی سے حاضر اولوں کلمہ لول ستایا
 گھروں ہرامہ کر کے دیانے کارن قتل نہید
 ہرول اندر حسب ربانی کیتا آن ٹکاناں
 پاک جمال پیاسے والا ہر دم حاضر لورن
 ایسے طور مدینے اندر حسب نبی وی ایہی
 دم دم یاد کرن ہر ویلے سب اصحاب پیاسے
 اتنا شوق پیاسے والا حسب لول مقبولان
 وجہ حویلیاں رشیم تبنو صفت نہیں کیتی جاوے
 ہر گھر آلودہ آپا تباری کیتی کل امیراں
 دل مسکین ایوب انصاری مہی مقبول باناں
 قتل کیتا رب کفر دلاں واکیتی کل سلامی

طلب زیارت کرن اوڑیکال پار مدینے واسے
 اولوں کل قہر بان مدینہ کندہاں کوکھے گلیاں
 ہور بیان سناواں تینوں قفل کنوں رحمانی
 بے ہتھیار بریدہ دہا تا مگر نبی سرور وسے
 دوسو شتر لیون کارن دل وچہ حرمس رنگانی
 حضرت عمر پیاسے وانگوں قدرت رنگ کھایا
 جس نول کدی نہ ڈٹھا ہوسے کوئی پچھانے کوئی
 کون کوئی کیہ نام تیرا ہے سانوں حال سنائیں
 دیکھو تمام حوالہ اس واپاک نبی فرمایا
 اصل اندر اس نام تے ڈالوں نیک مراد تہا
 حضرت کہیا میں نام محمد خاص رسول رہا تا
 ہر دل وچوں کفر نمانے بستر جھاڑا کھایا
 اولوں پیش سلامی ہو کر پاپا قریب حضوروں
 جس دم یار جمال دکھایا اول نظر کھچاتا
 فضل کنوں راہ جنت والا دلیر یار دکھایا
 قدرت ملی وچہ کیتے دوست رب جلیدے
 یاد نہیں رہ گیا گھروں جانا و پھر سول باناں
 ولبر دوست داد و ازہ عاشق کدی نہ چھوڑن
 کرن اوڑیکال شیریں آسے پاک حبیب الہی
 ہر گھر خوشی مبارک باوی وچہ مدینے پیاسے
 ہر گھر زینت کنوں سواری کارن ختم رسولان
 شاید بے منظوری ہوسے میں گھر حضرت آسے
 کرن امیدیں میں گھر آسے روشن بدر منیراں
 اس سے جہانہ وچہ مدینے عاجز ہو رہنا ناں
 اوہ کہ جنگ مقابل ہوسن دعویٰ جہاں غلامی

کچھ انہماں کار ہمیشہ اوس مقبول غفاری
 ادبوں شہر مدینے اندر عجیب تیاری ہوئی
 کہن نگار باہجوں کیوں کر لیس کران لہ والی
 زور ہوئے تال زور نگواں نشان سنگار کھاوا
 بے اوتھے دولت زہر منظوری نہیں اسانوں ہوئی
 اتوں دولت نوشتہ کارن ہار سنگار نگاوسے
 زور نہیں مسکیتی تائیں بند کر کے اس دروں
 دیکھ تماشہ قدرت والا رکھ امید نسانی
 ایسے طور محبت اندر جو انصار تیاہیں
 ہر فجر سے اول رستے اوپر بیت جماعتاں ان
 دن کتنے اس حوالوں گدے فکر داناوچہ باناں
 کیا خطرہ سرور نبی نول حافظ رب تعالیٰ
 کچھ اصحاب نبی سرور نول ساکتی بل پیسے راہوں
 خدمت اندر ساکتی سے مومن فوج اسلامی
 شوق میں نول اک عرض ستاواں جان منظوری پاواں
 سرور عالم اس سے تائیں خوش فرمان ستا یا
 کچھ پینڈا اچھے رہندا ہسے ہی جیویں روایت آئی
 ساڈی طرفے خط امت واقاصدے کر دہانا
 سچ ہو یا فرمان نبی و امر جیویں کرفسر مایا
 خط گھلیا جس خدمت اندر نام ایوب انصاری
 جو عرضاں اس شاہ دی طرفوں خدمت آئی
 کرن روایت جدول مدینے آئے فضل الہیوں
 اک بیہودی دوروں دیکھے حضرت حمی اسواری
 چھم چھم و اچی چال کھا سے ہتھ ہمار سہا سے
 کیا اوس و اچی کرناں والی جاوہ پایا نوروں

شوقوں ہاس دی خدمت اندر عورت عرض گزاری
 ہے افسوس تیرے دل اندر فکر خیال نہیں کوئی
 گھر و احال میں نول سبہ معلم جیو کر وقت گزاراں
 مگر اں میں من تیرے تائیں ہی بات سناواں
 جے شاپہ مسکیناں پر راتھی سٹا سے باہجہ کوئی
 اتوں خدمت و چہ مسکیتی ادب کتوں ہتر ما سے
 زرنوں زور نہیں گھر اپنے لے جا سے دن جانوں
 کس نول مسلم کس گھر اوپر رحمت ہوگ رہا بنی
 ہرون چہ چہ چہ چہ رستہ و کھین خاطر نبی گرامی
 دن سارا اس طرفوں تکن رات پے گھر جاون
 کرن اوٹیکال خیریں آسے شالا نبی رہا ناں
 شہر مدینہ نیر سے آیا عالی عزت و الالہ
 آگے مال تجارت لے کر رحمت فضل الہیوں
 ادبوں کرے سلام بریدہ خدمت و چہ گرامی
 ایسا مراد میرے دل اندر پیش نشان اٹھاواں
 پاک نبی سے آگے چلدا راوی ذکر لبایا
 سرور عالم اصحاباں نول خوش خیری فرمانی
 بیشک راہوں ملی سانوں آکھے ہی رہا ناں
 و چہ خدمت الوسیئے قاصد راہوں حاضر آیا
 نسل اولاد شاملوں می آہا وہ مقبول غفاری
 سب منظوری فرمانیاں رحمت جھڑیاں لایاں
 ہرون نگدے سن انصاری چہ چہ چہ چہ چہ چہ
 بدر منیر جویں چکارا سر دستار پیاری
 سر پہ فضلوں رحمت سایہ کون بیان ستا سے
 جس پر حضرت وی اسواری پایا قرب حضور

عبدالستار ذاتاں اور پھر جہاں سب کرم کما نذا
 اکھیں نال تباشا ڈٹھا قدرت کال والیا
 فخر پسندی نظر بلندی تال دور مکان کرا یا
 سنو حقیقت جدول پہودی ڈٹھانی حقیقی
 دور نشانی وچہ مدینے جلدی نال سنایا
 جیونکر خبر سے سر و سیالے سورج چمک کھارے
 اوہ جس ویلے کل مشتاقاں خیر نبی دی ہوئی
 ابو بکر سر اور پرتی دے چادر تان کھلویا
 جو جو آون کرن تعظیماں اولوں کل سلامی
 کچہ دن اول مکانے سرور امر قرآن سنایا
 شہر مدینے ول فضلوں کیتی فیر تباری
 غم حسرت وچہ ہوئے تمامی فکر کرن سب کوئی
 رنج نہیں اسپیں حضرت آکھن ہیستل پرتی
 ہو اسوار مدینے کارن رخصت حکم سنایا
 دل قربان تمام محباں شوق محبت پاروں
 میں گھر قدم مبارک پاؤ شفقت کرم کما و
 آپس اندر جھکڑن ناہیں پکڑن نہیں مہاروں
 حضرت کہیا مہار اساوٹی سلاٹے ہتھ نہیں کاٹی
 ہے مامور اساوٹی ڈاچی تابدار امر وی
 سن کر امر نبی وا ڈاچی چھوڑے جلد مہاروں
 دیکھیاں شہر تمامی دچوں کون ہوئے منظوری
 کرن روایت ہر گھر گے ڈاچی آن کھلو وے
 چپ کر خلقت خدمت اندر اولوں کدی آو
 شہر تمامی بھیر یا ڈاچی سا مٹھ ایوب انصاری
 اول مکانے ڈاچی کارن حکم حضور ول آیا

میں توں اس دروازے اوپر کون کھلون دیندا
 ہار سنگارال والیاں کارن ملیا دیس نکالنا
 قد میں لگ کر عاجزہ بندے قرب حضور ی پائیا
 موٹے سے ید مینیا وانگوں جلوہ پسا نورانی
 گلیاں سے وچہ کرے آوازہ نبی تساوڈا آیا
 وانفھے لکھ والیل دوز لقاں تانے جھلی جاوے
 استقبال نبی سے کارن خوشی ہو یا سب کوئی
 ایہ سرور رسول رہا ناسب توں معلوم ہو یا
 وچہ قبا جدید پنے حضرت سنوں بیان تمامی
 حاضر شہر ول لوک تمامی راہ رب وافر مایا
 نبی عمر سب قوم قبا دی عاجزہ مہنگی ساری
 ایہ کسے خفگی پاروں ساوٹی نامتظوری ہوئی
 مگرال کیوں کر کراں اتار امر سوارب قاضی
 داخل ہووں توں دروازہ جسد م نیڑے آیا
 آپو آپ سادون عرضاں پاوں ہتھ مہاروں
 حکم رہا ناں نازل ہو یا سب لوکاں فرماؤ
 کسی عمل اساوٹی ڈاچی امر جیویں سرکاروں
 آگیا حکم حضور ول سانوں سب توں بات سنائی
 اس گھر جاسی جت ول مرضی پاک خدا اکبر دی
 کسی عمل تساوٹی ڈاچی امر جیویں سرکاروں
 کس گھر کارن حاصل ہوئے درجہ قرب حضور ی
 کرن امید ولوں گھر والے اگال روانہ ہوئے
 چپ کر حضرت اوپر بیٹھے جو ی خدا نول بھاوے
 جسد م اس سے انگن آئی حضرت وی اسواری
 محمد خدا کراں گھر ڈاچی زانو جسد نو آیا

دیگر تماشہ قدرت والا بولن حمد الہی
غیرت رحمت و عدت اپنی رب جبار دکھالی
تاں جو ذات صفاتاں اوپر جاوڑ کرے نہ کوئی
زرفا تاں ہو رہند گیاں پر فخر نہیں کتیا جباو
نہیں ہی یاد کسے نول عاجزہ ابو ایوب انصاری
واہ سبحان اللہ رب عالم واقف حال دلاندا
دل عاجزہ ابو ایوب انصاری تے مسکین نہانا

جس پر چاہے کرم کماٹے رب نول پر واپی
صفت حقانی ظاہر کیتی بے پرواہی والی
و بھین جو ہیں ناسیاں کارن رحمت شفقت ہونی
خوف رکھو مت کسے سینوں غیرت دور کرے
جس گھر دولت عالی رحمت رب نے آن اتاری
ہر دل اوپر نظر اسادی پاک خدا فرماندا
عاجزہ نول اسیں دوست رکھو وعدہ پاک رہا تاں

ان اللہ حیٰ بكل قلب حزین

خدا ہر ایک غمناک دل کو دوست رکھتا ہے۔

رحمت نظر ناسیاں کارن جاوڑنا منظور سی
حضرت کعب روایت کرے ذکر مفسر لیا یا
یا موسے دس کس عملوں میں شرف و تالیہ تینوں
امر ہو یا اسان دل نیرے نول سببیں عاجزہ پایا
ہر دل عاجزہ بچے گناہوں ہر اک دل نول بھلاوے
قرۃ العین اندر آٹے جہوں روایت پیاری
عاجزہ می پارول رب اونہا نول بخشیش عزت عالی
پہلا ایہ جو امر سنایا پاک خداوند سائیں
حضرت نوح پینبر ساڈا ہے مقبول پیارا
اوہ پر بت اس حضرت پارول رحمت عزت پی
گلی پہاڑاں خوبی اپنی دیکھی قدر بلندی
ہر ایک پر بت ایہو تسلی میں پر ہوگ اوتارا
سب بھتیں چھوٹاں اک عاجزہ قدر مجال کی پر
روانہیں دسم کارن ہرگز عاجزہ لوکاں تائیں
سزگنہ ہر جاگہ پانی چڑھیا نوح طوفانوں

ہر دل پاک تکبر کولوں پاوسے قرب حضور سی
حضرت موسے نول رب عالم ایہ فرمان سنایا
اس نے عرض کیتا تیس جبارو غیبی علم خدا نول
قرب حضور سی دیکھ تینوں وجہ دربار بولا یا
نظر بلندی والیاں نالوں عالی درجہ پائے
چھ چیزیاں پر اپنے فضلوں رب نے وحی اتاری
شان اپنے پر نظر جنہا ندی رہے مرادوں عالی
سنیاں گیا تمام زمین پر کل پہاڑاں تائیں
اک پہاڑا اوپر اسیں فضلوں اک ڈاگراں اوتارا
جو اس منصب لائق ہوئی اک نول بخشیا جبا
لائق اپنا آپ پچھاتا شانوں نظر پسندی
خود پہاڑا کھیا سویلے میں ہاں کون بے چارا
عالی شانناں نلل برابرہ کوڑی فخر و لیسری
اوسے اوپر نظر کرم دی کیتی واحد سائیں
جس پر بڑا تر داسے ہی حکم خدا رحمت نول

چھ ماہ اٹھ دن گزے آہے راوی ذکر لیا یا
 گزے خشک تو پانی جلدی کہیا زمین دیتا ہیں
 جو وہی پرہت او پرہی وارب جہا زنگا نیا
 حیرت اندر کل پہاڑاں اولوں عرض گزاری
 ہورتساں منظور نہیں کوئی کیتا مول سا تھیں
 تساں تگرے اچیا یاں اپنی اپنی چاہیں
 عاجزوں ایں عزت دیندے لائق جو ایں اسانوں
 دو جا کل پہاڑاں او پرہ امر کیتا رب والی
 اک پہاڑ او پرہ ایں اس نون دیاں قرب حضور
 سبحان یا درہی وڈ پانی پیش کیتی اچیا نیا
 میں کیا چیز کمینہ سب تھیں عاجزہ قدر بھارا
 ہاں میں جبکہ لائق ہوواں تاں کچہ کراں ڈیری
 او سے او پرہ کلیم اللہ نون کرسی ملی نورانی
 نیراوازہ مچلیاں کارن امر خدا فرمایا
 جس وجہ اوہ تشریف لیا سی دوست نبی الہی
 اس مچلی دل عاجزہ کیتا مرضی جیویں ربانی
 کد میرے وجہ پیار رب واواہ تشریف لیا سے
 او سے نون رب اپنے فضلوں پیارا نبی ملایا
 چو تھکا کل پرندیاں کارن امر کیتا رب عالی
 بہت شقا ہیں اسی وجہ ہو سں تشریف لذت پیاری
 مکھی کہیا ہیں کیا دم ماراں میں کس لائق آئی
 دنیا اندر پاس امیراں حال ذلیل فقیراں
 عجز نیازوں مکھی تائیں شہد عنایت ہوئی
 سب عاجزہ تھیں خلقت شہ نظر پسند لیا و
 ہر دل عاجزہ او پرہ ہمیشہ نظر رکھے رب عالی

اے آسمان بند کر پانی حکم خدا فرمایا
 سک گیا پانی دیندیں گی امر کنوں رب سائیں
 رحمت بھریا جس پر حضرت قدم مبارک پایا
 یارب کس خوبی تھیں جو سے سب تھیں عزت پانی
 امر ہو یا اوہ عاجزہ و اہڈ اچھوٹا گل تساں تھیں
 اوہ اک جس نے ناقص عاجزہ جاتا اپنے تائیں
 نہیں تگرہی منظوری کیا معلوم تساں نون
 دوست اک مقبول اساڈا صاحب عزت عالی
 اس سے کارن پرہت او پرہ جلوہ ہو سی نوروں
 تاں کوہ طور نمازے تائیں بات سے وجہ آئی
 کیوں خداوند میرے او پر لیا سے نبی پیارا
 جس رکھاں اس درجے کارن جمال کی میری
 جلوہ نور پیا اس او پر فضل کنوں رحمانی
 اک مچلی وجہ خاص نبی و اسساں مکان بنایا
 ساری قوم اندر اس کارن درجہ ہو سی شاہی
 بھلیاں بھلیاں میرے نالوں میں تاں کون بنانی
 گزے خدا جو ایں لائق ہو سے اس نون کون بھلاو
 عاجزہ نون ایں عزت دیندے وعدہ رب فرمایا
 پیدا کر ساں ایں عجیبہ نعمت پوین والی
 اس نعمت واپار کر سی شوقوں خلقت ساری
 سب خلقال وجہ مچھیں ناقص ہو رہیں شے کافی
 مولا کرے پسند حقیراں حاجت نہیں امیراں
 کمر زوری تا منظوری اس وجہ شک نہیں کوئی
 شفقت نظروں رحمت ربی عاجزہ دیول آوے
 پنجواں وحی رسولان کارن امر کیتا رب والی

ابراہیم نبی نول رب نے وچہ در بار بلا یا
 انا خلیل اللہ اس جلدی عرض کیتا سر کاسے
 کون ہیں نول موسیٰ نول پچھیا پاک خداوند باری
 پھر کوئی تہور حکم سنا یا دوہاں رسولان تائیں
 انا عیسیٰ روح اللہ اس نے اپنا شان سنا یا
 من انت سر وار نبی نول کہیا جناب ربانی
 نہ میں آکھیا شاہ رسولان سپد کل ابرار ان
 نہ آکھیا میں صاحب کوثر مہر نبوت والا
 انا الیستیم محمد حضرت نرم کلام سنائی
 ہر دم دل وچہ رہندی آہی بات تمہی والی
 فضلوں رحمت مٹھا مٹھا نکالی وعدہ رب فرمایا

میں نول کون خداوند اس نول من انت فرمایا
 میں ہاں نبی رہا تا کہیا رسول پیار سے
 انا موسیٰ کلیم اللہ اس نے ادبوں عرض گزاری
 حضرت عیسیٰ نول فیر پچھیا سبہ خلقا ندے سائیں
 استھیں بعد رسول اکرم نول نال پیار بلا یا
 رحمت عالم سرور عالم بولی بات تمہی
 نہ آکھیا میں رحمت عالم شافع او گنہا لال
 انا عرض کیتا سر کاسے کہن مفسر حال
 میں مسکین محمدس و امر گیا باب تے مانی
 ایہو جواب تمہا تا کیتا پیش خداوند عالی
 حجب و سیاں تسال راضی کرساں خوش فرمایا

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

اور عنقریب تجھے تمہارا رب د بلند مرتبہ عطا کرے گا پس تو راضی ہو جائیگا۔

ایہ وعدہ رب سا تہی دے کیتا کنتی واری
 چھپوال وحی سبہ لوکال اپر سن نول پار سبحانا
 جس نے ربوں واحد جاتا پاک شریکوں کی
 اس عاجز نول دیوں بار اول وحی حاجت دیندا
 دل عاجز نول وحدت نور دل رحمت چائن لاو
 کل بدینے وچوں عاجز البویوب تمہا ناں
 سیر اسل وحی سے تائیں امر کیتا رب سائیں
 زیبا زینت و اچی تائیں بات پسند نہ آئی
 ذاتاں تسلاں اپر جے رب اپنا کرم کماندا
 کجہ پرواہ نہیں سر کاسے ہند بیا تدا سائیں
 سب تھیں بہتر و سبے ملسن عاجز لوکا تائیں

تا اپر سورۃ وافغی اندر آیت پاک اتاری
 ہر مسکین نما نے دل نول شامل فضل بانا
 بھی اس جاتا میرے نالوں عاجز تہور نہ کوئی
 فخر تکبر ذاتاں کارن نہیں پسند کر بیندا
 جد کد آسالا پوریال ہوں گھر والا گھر آسے
 اسدے گھر وچہ اول آیا خاص حبیب باناں
 سب تھیں اول عاجز دل ساوا نبی ملائیں
 گھر مسکینا ندے خوش ہو کر اوہ تشریف بیانی
 عبدالستار کبیدہ سب تھیں دور نکالیا جاندا
 جس نو چاہے عزت بخشے لائق حمد ثنا ہیں
 مسکیناں پر کسور عالم نظر رکھن ہر حسابیں

ایہ مذکور مظاہر حقوں خبر حدیث بتاؤ سے
 ہونے زور خوار نہ کیتا جدا اس عاجز تائیں
 بہت بلند کر سی اس و اور جب رب تعالیٰ
 جو کوئی اپنے تائیں سبہ کھنیں عاجز جانے
 ابن عباس نبی و ابجہانی خبر حدیث سنا سے
 دوز بخر بندے سے سر و چہ ڈالے رب تعالیٰ
 دو چاند گل اسدے سر کھنیں تلے زمین سے جا سے
 اہل تواضع ہے اوہ بند فخروں پاک نانا
 عاجز و لہنوں آسمان نانا سنگل چھک بیجا سے
 ستویں انیر اوپر جنت اسوچہ پاؤ سے جا میں
 مثال زمیاں پہنچہ جہنم راوی خبر سنا سے
 روز قیامت ہر متکبر دور ہو سن و ر باروں
 ابو ایوب انصاری کارن رحمت چھڑ پال لیاں
 جس سے گھر و چہ سرور عالم قدم مبارک پا سے
 جو میں پیار غریباں کارن رکھدے نبی غفاری
 ربدی طرفوں منگدے آہے نال پیار و عا میں

جسے مومن عاجز اوپر غصہ غیرت آؤ سے
 دو جگ اندر عزت اسنوں بخش کرے رب سائیں
 جد کوئی عاجز اوپر ہو سی رحم کم دن والا
 کرے بلند خدا و ندا اس و اور جب دور ٹکانے
 و رة الناصحین اندر جیونکر راوی خبر لیا سے
 یک جا سے آسمانوں اوپر کہن مفسر حال
 عملوں تلے نتیجہ اسنوں خبر نبی فرما سے
 آسمانوں پر رکھیار رب نے جنت عجب ٹکانا
 عالی منصب عالی درجہ ہر دل عاجز پا سے
 اینویں ہر متکبر کارن امر کرے رب سائیں
 اسوچہ ہر متکبر تائیں سنگل چھک بیجا سے
 دل مسکین مرواں پاواں خالق قدری سرکاروں
 گھر و چہ آگنی دولت ساری کل مرواں پائیاں
 رب سے پاس جو عزت اسدی کون بیان سنا سے
 عامان لوکاں نول ول اندر دولت ہو میں پیاری
 و چہ مسکیناں رکھیں ہا میں انہاں نال اٹھا میں

الْفُقَرَاءُ شَيْنٌ عِنْدَ النَّاسِ وَ زَيْنٌ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى

فقر لوگوں کے نزدیک عیب ہے اور خدا کے نزدیک زینت ہے۔

پاس خدا سے بچد سوہنی صفت نہ کیتی جا سے
 مان فقیراں شان امیراں بالکے رب سائیں
 بعد اس کھنیں مسکین پیارے خالق حکم سنا سے
 چکی شمع جمال نبی کھنیں لاٹ گئی ام مسرمانی
 اس گھر و بولوں شہر تسمائی پیش سدا می آیا
 گھر و چہ کچہر جہانی کارن حاضر نہیں سی کھانا

عامان لوکاں مسکینی کو بھی نظری آؤ سے
 مہر ملی سرداری والی عاجز انگلی تائیں
 سبہ کھنیں نبی پیارے ساتوں پاک خدا فرما سے
 گھر مسکیناں چانن کیتا روشن چند نورانی
 گرن روایت جداں گھر و چہ حضرت قدم لیا یا
 سی مسکین ایوب انصاری بہت عزیز نانا

سرور عالم آکھیا سنوں بے کج حاضر بھائی
منہ بھرنے سرور عالم انجن و چہ کھلا سے
اس کھیتی نوں جلد خدا نے کن فرمان سنا یا
اس کھیتی تھیں ساسے بڑا سدن کھا ہا کھانا
اتنی خوشی تمامی لوکاں و چہ مدینے ہوئی
زن مرداں تے لڑکے با بے بن بن صفایاں
طلع البدر علیتنا شوقوں گاؤں زناں تمامی
شہر مدینے او پر فضلوں رحمت گھٹاں وسایاں
کافر مشرک فاشق نظام جلوہ بین حضوروں
نام عبد اللہ قوم یہودی پاس نبی سے آیا
بڑا اکابر عالم آہا کتنبیاں خبراں جاسے
کلمہ پڑھ کر قوم اپنی نوں اس نے صاف بتایا
اس تھیں سنکر گنتی خلقت جلد ہدایت پائی
دینی عالم پاروں لکھاں عالی جنت پاروں
واہ سبحان اللہ رب عالم ایسا کرم کسا یا
ہر دن راتیں راہیر سوہنار بدی طرف بلا سے
کون کھینہ کون تو نگر جو کوئی حاضر ہووے
گنجا کاناں کو ہجا عاجزہ جو کوئی نظری آوے
پاک بے سب کبر غروروں شوخی بے نہ کافی
ایسا دین صفائی پایا اسدی امت پیاری
اس دربار محمدی اندر جو کوئی طالب جاسے
بد کرداراں او گنہاراں اوس وسیلے پاروں
دیچہ جمال پیارے والا وحدت نور ایسا نوں
رحمت گنج فضیلت والا کھلا شہر مدینے
کیا اس نور سمندر سوہنے رحمت پھلاں گایاں

عرض کیتا میں آپ جو آتے ساری دولت آئی
جلد انگوری سبزی ہوئی حاضر و بھین ساسے
اوسے ساعت ہو کر پچی کٹ انبار سکا یا
جلد ایمان لیا ندا غلٹاں پچ رسول ربانا
ہر ہر گھر و چہ کلمہ جاری حمد پڑھے سبہ کوئی
اوبوں خدمت اندر آوں پاؤں فیض ہزاراں
چن چڑھیا میں شہر ساڑھے بھج بھج ہوں سلامی
بن بن فوجاں گرو نوا سوں پڑے دوراں آریاں
رنگن فیض مربی سوہنار نگ چڑھیا سے نوروں
جھکڑیاں تے از ماؤں کارن اس نے پھرا یا
وہ سو سٹا پھچیا اس نے پاسوں نبی رباسے
پچ نبی سب دین قبول میں ایمان لیا یا
پچے جہنم نار عذابوں پایا دین صفائی
مشرک بدعتیاں بے بی لاکھاں دوزخ جاؤں
فضلوں بارش رحمت ہوئی سارا ملک وسایا
ملن محب نصیباں واسے جنت گلی و کھاسے
جنت کارن عناصرن ہو کر باہوں پکڑ کھلو سے
ماپو تھیں ووہ کرم کما سے زانو کول بھٹا سے
ذات صفاتاں یاد نہ رہیاں جس نے جھاتی پائی
ہکدو جے سے گرنماں پڑھدی خلقت ساری
ایہ دربار میرے و چہ آیا پاک خدا فرماوے
تا بعداراں جھڑک نہ ملدی خالقدی سرکاروں
درجے عاجز او گنہاراں لنگھ گئے آسمانوں
ہو گئے ساہوکار ہزاراں صاحب مال خنزہینے
علم ایمان کرم دیاں نہراں ہر ہر ملک چلا یاں

کرن روایت جدول مدینے آیا نبی پیارا
 ہن اوہ جاگہ مسجد نبوی موجب حکم الہی
 جس گھر اندر رہندا ایسی تدرول ایوب انصاری
 امر کیتا جد سرور عالم شہر مدینے آون !
 سی اوہ منزل گھر سوہنا عجیب عمارت پیارا
 تلے انہاندے سرور عالم رات مقام بنا پایا
 اتلی منزل والیاں راتیں ادبول نیت نہ آئی
 ایہو مراد اساوڑی حضرت اتلی منزل آون
 نہیں بے ادبی روا تنہا نون دعویٰ جنہاں غلامی
 اتلی منزل سرور عالم تلے ایوب سوہارا
 جو سرور امیر اکابر صاحب شان گرامی
 ملکی عالم جدول مدینے قدم مبارک آیا
 باقی تا فرمان جو آہے کفر ضلالت واسے
 کہن مفسر ایہو اشارت آیت واسطے والی
 کرن روایت جدول مدینے آیا نبی رہ بانا
 بہت ویران تلے اوس دوڑے کوٹ پناہ کوئی
 برکت رحمت فضل الہوں بھریا نور خنزیرہ
 پر گھر برکت روشن نور وں رحمت چائن لایا
 اول گئے جو پاک نبی بخش اودہ اصحاب تمامی
 برکت بھریا پاک مدینہ بخشش فضل الہوں
 معجیح بیان سنا سے راوی سرور عالم پاروں
 برکت کالہن نبی پیاسے بڑی دعا فرمائی
 جدول مدینے سرور عالم قدم مبارک پایا
 ہتھا مٹھا کر سرور عالم عرض دعا فرماوے
 ایہ سب لوک یہودی کافر وین ایمانوں خالی

ابو ایوب انصاری سے گھر کیتا آن اتارا
 اوس مکان نبی وچہ ڈاچی اس دی بھی آہی
 تبع شاہ بنوا گیا ایسی کالہن نبی غفاری
 اس گھر خبریں شفقت کر کے قدم مبارک پاؤں
 اتلی منزل کروا ایسی ابو ایوب گزارا
 دن وچہ عالی عزت والا کوئی خیال نہ آیا
 فجر سے حاضر خدمت اندر ادبول عرض سنائی
 تلے غریبان کالہن رہنا کرم کنوں فرماؤں
 حضرت رو سوال نہ کیتا سنکر عرض سنائی
 دم دم حاضر نبی پیارا جوہ نور نظارا
 شاہ ملک دی خدمت اندر کیتے رب سلائی
 بادشاہاں کن ملک تمامی سر فرمان اکھٹا یا
 پھر تلواراں فوج ابراروں دیوں مار نکاے
 اسان تسانوں جاہگ دتی کہیا خداوند عالی
 شرب نام تدرول اس آکھن آہا شہر پرانا
 چاروں طرف نکالی خندق نوی عمارت ہوئی
 نال محبت بھر انصاروں و صریا نام مدینہ
 گلی بازاراں جنت وانگول حسن بازار لگا یا
 سو گھر تک پاکہ گھٹ آہے بڑے قبیلے نامی
 ہن بھی جس نون رب بیجا سے کھیندا پاک کتاہوں
 اتنی برکت نازل ہوئی خالق دی سرکاروں
 کے نالوں وچہ مدینے وونی برکت آئی
 داہڈی سخت بیماری آہی لوکاں عرض سنایا
 یارب دور بیماری ہوئے جھبے وچہ جاسے
 اس دتی پرگتی بیماری سخت ہلاکت والی

حضرت کہیا مدینے اندر فضل کنوں سب سائیں
 ہر دروازے وچہ فرشتے دو دورین مدامی
 ساری خلقت نالوں کچھے اس دی ہوگ ویرانی
 اس دیتی وچہ وین والے جو گنتی وچہ آہے
 بھی اوہ لوگ جو کریں زیارت پاس اساطے آون
 جو اوپر قیرے سفر اٹھا کر نال محبت آیا
 جو حاجی مسجد نبوی کارن کریں زیارت آون
 فوت ہو ہی ہو وچہ مدینے شان شہادت پاسے
 ہر میوہ جو وچہ مدینے امر کنوں رب سائیں
 تا اس حد جو خاک مبارک پاک مدینے والی
 برس جزام جو سخت بیماری ہوون دور تمامی
 مسجد نبوی اندر جس نے یک نسا زگزار می
 رات جو ہے شیقدر مبارک عالی عزت والی
 جو اس راتوں کریں عبادت خیر قرآنوں ہوئی
 ایسا ہی وچہ مسجد نبوی مومن بیٹھن والا
 عزت ادب مدینے کارن حکم نبی فرمایا
 امر ہو ہی وچہ دوزخ اس نولن طین خیال پلاون
 یعنی لوگ جو اس وچہ ہندے کرو لحاظ تنہا ندا
 اے کچہ ثابت ہوے اتہاں تختیں بدست حبیب خطانی
 حضرت و اہم ساریہ ہونا کافی ہوگ اتہاں نول
 واہ وانیک نصیب تنہا ندے کیتے رب تعالیٰ
 جس و انام پیار رب نولن میں کیا صفت سناواں
 پاک کرے عیب گتا ہوں کلمہ طیب پیارا
 واہ والیاں پیاریاں ساتوں تختیاں رب تعالیٰ
 لڑائے ارادۃ تک ہووے ذکر نہ بانی

کدی و بال طاعون نہ وڑھی روز قیامت تائیں
 جیروں ویران ہو سن سبہ خلتاں اور جڑن شہر تمامی
 ہر شامت ہر فتنے نالوں رب رکھے نگہبانی
 فضلوں جنت اندر ہو سن سبہ ساتے ہمسائے
 اوہ بھی سب ہمسائے ہو سن دور نہ کیتے جاون
 اوہ بھی جنت وچہ ہمسایہ ابن عباس بتایا
 دو حجاں وچہ دفتر اسدے راوی خبر سناون
 بھاویں جنگ کیتا اس نے پاک نبی فرماوے
 اس وچہ بہت بیماریاں کارن بیشک تختیں شفا میں
 پاکر جی پانی وچہ پیون نہیں شفاون خالی
 کیوں نہ اوکھے و سن والے پاون شان گرامی
 جو میں پنجاہ ہزار نمازاں احمد دیوے رب باری
 وچہ کلام اللہ سے اسدی صفت کیتے رب عالی
 دو ہزار چھینے نالوں لین عبادت سوئی
 منت شیقدر ثواب اس تائیں دیوے رب تعالیٰ
 جس دل اسدا ادب تہ ہو ہی ظاہر حکم سنایا
 بہت لحاظ مدینے کارن پاک نبی فرماون
 نہیں بے ادبی روا نہاندی مگر نہ کیتا جانا
 مشرق اتہاں اٹھ نہیں جانا خیر کتا بول آئی
 جو میں لحاظ اتہاں دارینوں کیا مقدر اساتوں
 جنہاں پیاریاں و اہم ساریہ سو ہننے شملے والا
 کلمے طیب اندر اسدا وزن برابرے تا وال
 بہتر شیریں آب حیاتوں نام رسول سہارا
 دل حاضر کرے پھن جو مومن کلمہ حضرت والا
 نام محمد لباب سناون ادب کنوں قربانی

ناول اندر چنان ہوشے وحدت نور ایمانوں
 ہر سیوہ انسان جو کھاشے منہ و چہ پکڑے کاٹے
 لبان مبارک لین جولذت نام محمد پاروں
 پیدا کیتی قلم جس ویلے راوی ذکر لیا یا
 لا الہ الا اللہ تک لکھیا مسلم ربانی
 ختم ہو یا طیب کلمہ یارب معلم تینیوں با
 جذبے نال آوازہ جلدی سننے اندر آبیہا
 غالب حکم ریانا سن کر دہشت ہیبت پاروں
 قلم تائیں فرماں سنایا پاک خداوند سائیں
 قلم او پر ایہا سے دن دی شرط برابر ہوئی
 عرش او پر بھی سطر نورانی کلمہ پاک نبی دا
 کلمہ پڑھنے والا مومن کدی نہ دوزخ جہانے
 جو ریتاں سماں بدعت شرکاں سنکر چھوڑن تائیں
 کرن روایت جدول مدینے گئے رسول عفاوی
 شے کر قیمت جلد خریدی جاگ مسجد والی
 شاہ عثمان خرید یا کھویا پانیوں تنگی آہی
 کرن روایت جدول مدینے پہنچا نبی پیارا
 بیڑے دوروں سنکر خبراں بہت موافق آوں
 نام عبداللہ قوم یہودی عالم فاضل بھارا
 ویچھنی نول اس نے منہ کھیں اتنا سخن نکالا
 حضرت یوسف دی اولادوں عزت وار گرامی
 علم تورا نول اسے تائیں خبر بلا شک آہی
 دلوں ارادہ پاک نبی نول اوہ ازناون آ یا
 میں کچہ کراں سوال نسا نول لکھتیں خواہش ہوئی
 آکھیس دس قیامت مینوں جے نول نبی بانا

پاک ہوشے سب کفر گناہوں فضل خدا رحمتوں
 جد تک دونوں لبان نہ ملن کوئی مراد نہ پاسے
 جنت میوے کوثر لذتال لبین فضل عفاوروں
 لوح او پر لکھ کلمہ طیب پاک خدا شہر مایا
 وحیہ سرکار سوال سناشے اولوں بول نمائی
 باقی حکم سنایا جہانے جو نکر لائق مینوں
 لکھ نول جلد رسول محمد امر خدا شہر مایا
 صدقے اولوں قلم پیاری پاٹ گئی و چکاروں
 ایسی صورت ہوئی تیری روز قیامت تائیں
 جد تک چاک نہ کیتی جہانے حرف نہ لکھے کوئی
 جنت شے در پر کلمہ پاک حبیب صفی دا
 معنیاں او پر عمل جو کرسی غیر شریک لیا شے
 مولا باہجہ پکارن غیراں جہان دوزخ بھائیگ
 امر سنایا مسجد کارن کیتی جلد تیاری
 ابو بکر نے قیمت دتی پا پا درجہ عالی
 وقف کتیا راہ مولا اس نے پیش رسول الہی
 ہر طرفے خبراں گیاں نور کتوں چمکارا
 کھنے لوک ایساں لیاون قرب حضور می پاوں
 حضرت یوسف دی اولادوں اندر قوم پیارا
 ہرگز ہرگز ایہ لکھ تائیں جھوٹ سناون والا
 ویچھن آ یا پاک نبی نول اولوں ہو یا سلامی
 بعد علیے کھتیں ختم رسول الہی ہوگ رسول الہی
 اولوں سرور عالم تائیں بول سوال سنایا
 مگراں او گل نبیاں باہجوں جہانے ہو نہ کوئی
 اوہ کیا پیز جو دل نول ہی جنت اندر کھانا

ماہیوں پر فوں و چہ فرزندال اثر بلا شک آوے
حضرت کہیا نشان قیامت میں تڑھ حال سنائیں
چھوڑ گھراں نول اٹھیں ڈر کر نئے خلقت ساری
اسن ہوئے تال خلقت ساری پھر گھر نول آوے
جگر تھی واجبت اندراول طبعی کھانا
ماہیوں تھیں و وہ جس والطفہ و چہ فرزندال آوے
اتنا حکم نبی تھیں سنکر جلد ایساں لیا یا
و دشمن خاص نساؤل جان قوم بہر و تمامی
ہر دم میرا مقبولیت یقین اتنا تھوں
اول نمبر میری جد ہوئے دشمن ہوں میرے
کیسا ہے عبداللہ عالم چھو سبھی حال تائیں
پھر تھیں آکھو ہے اوہ سانوں کہے سوال الہی
سب کہیں منظور اسانوں جو کچھ اوہ فرماوے
تائیں ادبول پڑھ کر کلمہ صاف ہوساں اقراری
جلدی قوم بیوہاں تائیں اپنے پاس بولا یا
اوہ جو قوم نساؤل اندر ہے عبداللہ نامی
سن کر حکم تمام بیوہی صفتاں کرن پیاروں
ادبول ہاں اسیں پیش انہاں سے خدمتگار تمامی
صاحب ہوش اساتے اندر عزت وار گھرانہ
حضرت کہیا جو دن قبولے اوہ کہ وار تساؤل
تا حضرت عبداللہ تائیں او سے وقت بلایا
بہ حق سپاہی اللہ و امین ایساں لیا ندا
جس منہ عبداللہ و یاں صفتاں کرے نال پیاراں
باپ بھی اسدا ایسا ہی سخت کلام نکالی
اول تھیں اتنا ندیتائیں پیش حضور بلاؤ

پھر انہاں دی شکل طبیعت و وہ گھٹ کیوں ہوا
اگ اٹھے گی مشرق طرفوں جاوے مغرب تائیں
مغرب طرفے غائب ہوئے جو پھر مغرب تائیں
باقی مور سوال جو اسدا نبی جواب سناوے
و وہ گھٹ شکل طبیعت کارن دسے نبی ربانا
اسدا غلبہ بیشک ہو سی اپنی طرف سے جاوے
کلمہ پڑھ کر حضرت اگے اتنا عرض سنا یا
میں ہاں قوم بیوہاں اندر صاحب عزت تمامی
میرا حال نہ ظاہر ہوئے سدوسیں تہا تھوں
صدوں دین قبول نہ کرن منکر ہوں و وہ پھر
بجد میریاں صفتاں کرن ادبول چائیں چائیں
ہے منظور تساؤلے تائیں اسدی صاف گوہی
تدینوں اس مجلس اندر حاضر کچھیا جاوے
ایہ گل سن کر راضی ہوئے پاک حبیب عفاوی
حاضر ہوئے اوہ جس ویلے ایہ فرمان سنا یا
کیا کچھ عقل طریقہ اسدا و سو حال تمامی
عاقل ہے عالم عبداللہ خوبی و وہ شماروں
تڑھ قدیموں ساٹے اندر اوہ سرور گرامی
ہر طرفے و چہ قوم تمامی اوہ مقبول یگانہ
کہیں لگے منظور اسانوں کچھ نہیں عذر اساتے
اس نئے ادبول حاضر ہو کر کلمہ بول سنا یا
سن کر سلسلے دشمن ہوئے برا نصیب تہاندا
او سے منہ تھیں برا بناون عاوت جوئی کفاروں
آب حیات نصیب نہ ہو یا گئے ایسا نول خالی
جس دم ساسے حاضر ہوں ایہ فرمان سناوے

پاک نبی وی تابعداری جنت وی سرداری
معجزہ دیکھو ایمان نہ لیا ورنہ لختیں ظن نہ جاے
برے نصیبیاں والیاں تائیں کبر کنول دل کاے
نیک نصیبیاں والیاں تائیں فعلوں صاف عقیدہ
واہ سبحان اللہ رب عالم میں پرہیزگارے
کرن روایت ہلکن کھانا ایو ایوب پکا یا
ابو بکر ہور حضرت کارن اوہ سب دعوت آہی
ابو یوب تائیں فرمایا پاک حبیب گرامی
جس دم امی نے حاضر کیتے کہے رسول بانا
کھا چکے تا سرور عالم ایہہ فرماون سنائے
سد لیا نئے خدمت اندر جلد ایوب انصاری
اوہ بھی کھا بیٹھے جس ویلے حضرت حکم سنایا
سد لیا نئے ستر پوسے پیش رسول پیارے
راضی ہو کر سب انصاریاں راج کر کھا ہدا کھانا
معجزہ دیکھو مجالس ساری لکھ بول سنایا
برکت عظمت شاہ سرور وی صفت سنائے
جنگ تبوک اندر اصحاباں خرم چوں تنگی آئی
پے کچھ حاضر پائیں کسیدے حضرت حکم سنایا
کچھ ٹکڑا ہک مٹھو بھر کھانا و اصحاباں لیا ندر
اس کھانے و چپاوس و پھاٹے اتنی برکت ہوئی
ستر ہزاراں کتنی اندر اسدن کھا و اکھانا
باقی پیارے کھانا جس دم نظر آیا

ایڈ سے نشان رکویں ہتھ آون باہجہ اللہ وی یاری
ہتھ اوپر بارش ہوئے شاخ نہ باہر آوے
روز ہتھ منہ کاے ہون خودی تکبر واسے
اندر باہر چانن ہوئے دیکھو مجال نبی وا
اسنوں حکم نبی و اکھانے جنت رحمت پائے
مختور اقدر کبھی اوہ کھانا راوی ذکر لیا یا
جس دم کھانا حاضر کیتا پیش رسول الہی
سد لیا انصاریاں و چوں تریہہ اشرف تہامی
کھا ورن کارن حکم سنایا سب نے کھا ہدا کھانا
سٹھ انصاریاں تائیں جلد بلا یا جاوے
کھانا کھا ہو سبھتال تائیں کھیا رسول غفاری
ستر شخص بلا ورن کارن امر نبی و شرمایا
کھا ورن کارن حکم سنایا سب نول نبی بہا سے
باقی کھانا پیاسلامت شامل فضل ربانا
برحق سچ رسول ربانا سچا حکم لیا یا
ابو ہریرہ کنول روایت و چہ درابج لیا سے
حضرت عمر رسول اللہ نول ادبول عرض سالی
چونہم میرا قدر کھوراں ہک اصحاب لیا یا
دعا فرماے برکت کارن سرور کل نبی ندر
راج کر کھا ہدا شکر ساسے کمی نہ رہ گئی کافی
رب نول حمد ثنا میں بولن سچا نبی ربانا
سجدے اندر سرور عالم ایہہ کلمہ شرمایا

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

میں اس بات کی گواہی دیتا ہوں کہ نہیں کوئی معبود برحق مگر خدا اور یہ کہ محمد خدا کا رسول ہے۔

یعنی بندگی سے لائق اللہ واحد سونی
 واہ و ابخت بلند تہانے دوست رب جی و
 ووجگ دی سرداری جسینوں بخش ہوئی سرکار
 قوم قریشیاتوں جد سرد حنت طرف بلا سے
 پاس تسائے عاجز بندے بدن روئے لیراں
 جے نشیں چاہو ساٹے تائیں دین اسلام سکھانا
 جدا سپیں پاس تسائے آواں کر سیاں ملن توں
 کند نہ کرو نما نیاں دیول آیا حکم رہا نا
 حکم سنا دیو جوں قدیموں کار رسولان آئی
 اوہ جو امر تساو اتن نہیں یقین جنہاتوں
 ظلم کنوں جو تسال ستاون امر کتیارب سائیں
 بے خیراں پر سرد عالم سارا زور لگا یا
 ابو ہریرہ کرے روایت خیرکت یوں آئی
 کل یہودی خیر اندر آہے قوم کف رال
 تحفہ بھیجا حضرت کارن ایسا لک گیا یا
 کل یہودی پاس اسائے حاضر کرو تمامی
 میں اک بات تسال تھیں پچھاں آکھے نبی بانا
 بول یہوداں حضرت اگے جھوٹ بیان سنایا
 بھی فرمایا میں سب دساں تسیں اولاد فلانے
 جھوٹ کہیا از ماون کارن پیش رسول غفاری
 بیشک ساوا باب قلانا جوں تسال فرمایا
 ہو پچھاں میں خیر تسال تھیں کہیا رسول بانے
 حضرت آکھیا دوزخ وچوں جد و خداوند سائیں
 کون خلیفہ اس وچہ ہوئی وائم رہنے والا
 حضور سے دن کہ دوزخ اندر ہو گئے اسانوں

میں ہاں خاص رسول رہا نا اس وچہ شک کوئی
 نور ایمان جنہاں تہ صہ پا پاسا تھہ حبیب نبی سے
 سا کھڑا لائے بھہ مسکیناں ترک کرے پیاروں
 سبہ کوئی سرد عالم تائیں ایہ گل آکھ سناو سے
 سا کھڑا تہانے مل کر بہتا لائق نہیں امیراں
 بات کرو منظور اساوٹی یا مقبول رہا نا
 جو مسکین ہوں سب کو لوں کر یوہ دور اتہاتوں
 دیوں حرص نہ کرو تہانندی دوزخ جنہاں لگانا
 دور کرو متبرک موزی حاجت اسال نہ کافی
 وچہ حقیقت چھوٹا آکھن اوہ مردود اسانوں
 اصل اندر سبہ ظلم ایذا میں دین اساو تے تائیں
 تا جو دوزخ تھیں پنج جاون رحم سے وچہ آیا
 جد خیر پر سرد عالم فتح مبارک پائی
 گوشت اندر زہر طانی بے خیراں بدکاراں
 جس دم گوشت حاضر دھریا حضرت حکم سنایا
 جلدی آن سلام کیتونے پیش رسول گرامی
 کس دی نشیں اولاد تمامی سح بیان سنایا
 ایہ سب جھوٹ کلام تساوٹی حضرت نے فرمایا
 سچہ آکھن تسال سح فرمایا مقبول رہا نا
 جس دم حضرت حال سنا یا ہو گئے سب اقراری
 مگر اس اسال تسائے تائیں سخن خلاف سنایا
 یا ابو القاسم کچھو سا تھیں عرضاں کردن تہانے
 کرم کہا کہ باہر گڑھی او گنہاراں تائیں
 آکھن لگے یا ابو القاسم سنوں تہامی حالا
 وائم دوزخ دیو چہ سٹرا ہو سی حکم تساتوں

حضرت اکھیا جھوٹ نہ بولو اندر حکم الہی
تساں ہمیشہ دوزخ رہنا غیر خدا فرمانی
پھر کتنا سرور دوزخ عالم ایہ فرمان تنہا نول
کہن لگے اسال گوشت اندر قاتل نہ ہر ملانی
جے کر سچا نبی اللہ دا گوشت مول نہ کھاوے
فرض کتیا جے اس گوشت نول کھاتے نبی بانا
بس ہن ہو یا یقین اسانوں کلمہ بول سنا یا
و شمس یقین سب دوست لگے فتنل کنوں جاتی
منکر حکم ایمان سیاون نیک نصیباں واسے
ذکر سراج کتیا جس ویلے سرور دوزخ جہانناں
جھوٹ بنا یا قول نبی واکل مردود کفارناں
آگے پاس نبی سرور جے جھوٹ بتاؤں والے
حال سنا ہو جو نہر نقشہ مسجد اقصیٰ والا
لے جا مسجد اقصیٰ جلدی پاس نبی سرور جے
شام زمیں ٹھٹھیں مسجد جا کر حبس راہیل لیا یا
وچہ ہو اوے مسجد اقصیٰ ایسی نیڑے ہوئی
کتتیاں نوکاں ہو قربانی کلمہ بول سنا یا
کہن لگے سب معلم ہونے حکمت عباد دوزخ والی
اس کارن رب مسجد بھیجی راوی ذکر سنائے
دیکھ تماشا قدرت والا اکناں رحمت ہوئی
اپر جہانائے ولدیاں اھیں دیکھ یقین نہ لیاون
جس دن وچہ دربار کھلوی سرور دوزخ جہانناں
جسدن شتر میدان تپاون سورج سریر آیا
جسدن اوگنہاراں کارن حکم ہو یا سرکاروں
جسدن اس وی امت کارن جنت حاضر آون

فہم خداوی سبہ اس گل وی وچہ قرآن گواہی
کہن لگے تسال یا البوقا سم سچی بات سمنانی
کیا تسال گوشت وچہ ملایا دوسوچ اسانوں
اسوچہ ایہ ازمایش کارن دل ساوٹے وچہ آئی
چھوٹا ہے تال کھا کر مری سب فتنہ مست جاوے
کچھ تکلیف نہ ویسی اسنوں اس گوشت دا کھانا
ہو کئے تابعدار تمنانی کوئی نہ عذر لیا یا
ہر دل اندر نور ایمانوں چمکی شمع نورانی
معجزہ دیکھ بناون جادو نا فرمان رزائے
سارا سپر کتیا اسان راہیں طہق زمین آسمانناں
وچہ حلیم کھلوتے آہے حضرت شاہ ابراہاں
تسپیں کہو اج رب تے سناٹوں چو والی طہق کھالے
جیراہیل زحی جے تائیں اکھیا رب تعالے
گردنبی جے کا قرآہے کھڑے مزاحل کرے
اس دن رب نے حضرت کارن ایسا پیار کیا یا
سریر حاضر بدل وانگول نظر کرے سب کوئی
البو جہل ہو را سدریاں پاراں کوئی یقین نہیں آیا
مشرک نہ شرمندے ہونے عقل قیاسوں خالی
وسن لگا کسے مکانوں حضرت بھل نہ جاٹے
ہکناں کفر غرور زیادہ جس وی حد نہیں کوئی
معلم ہوئی جد سر کاسے حاضر کیتے جساون
جسدن دوزخ کمرن آوازہ لیا و نا فرمانناں
جسدن دفتر عملناں والا ہراک نول پکڑ آیا
بخشیا جنت پاک تسانوں سرور عالم پاروں
جسدن حورال مومناں تائیں نال پیار بلاون

جسدن اسدی امت اپر رحمت جھڑیاں لایاں
 جس دن کوثر حاضر کیتا اہل ایمان نانکے
 اس دن اکھیں روشن ہوئیں کرن اقرار زبانی
 آج سب بدعت لٹکائی گئے کھین ہیاں
 ترمٹھیاں گوشت جلوسے مشرک بدعتیاں نول
 واہ سبحان اللہ دن تھوڑے ایسے جھڑک مرور
 آکھ دو دنی سرور نول اوب محبت پارول
 انس کہے تداٹھ سالان وی عمر میری سمجھ آہی
 برکت عظمت ظاہر ہوئی جسدم آیا پیارا
 حکم بے تھیں روشن ہویاں نورول گل یوارا
 نیک نصیب جہانڈے ہسین بچ گئے فہر لاهول
 اس ویستی وچہ سرور عالم حکم قرآن سنایا
 ست شخص سرور جہانڈے صاحب عزت نامی
 بیٹھ گئے اس مجلس اندر سنن قرآن ربانا
 حاضر ہو کر پیش نبیدے صاف ایمان لیاندا
 لکھ لکھ جن انہانڈی قوموں آسے جن تمامی
 کتنے ٹوڑے قوم کفاراں بے خیراں بدکاراں
 شمع نورانی چانن کیتا جسدم حضرت آ گیا
 وحدت رنگن چٹھی حضورول عیب چھپا ونولی
 حضرت عمر و عاص و ابیبا جدول ایمان لیایا
 تائیں بہیت کراں تٹاوی یا مقبول گرامی
 سرور عالم اسدے تائیں خوش فرمان ستایا
 شرکول کفرول نو بہ کر کے جو ایمان لیاسے

پل تھیں پارنگھاون کارن جدا سواریاں آیاں
 دور کرو سب مشرک تو ماں امر کیتا رب سائیں
 بحق بیشک اللہ واحد سبحانی حقانی
 جنول جاون خلق اسلامی خدمتگار ہزاراں
 حکم قرآن حدیث جو بولن گالیں ملن تنہا تولاں
 جس دن ملیا دلبر جانی ہوئیں دور وچھوڑے
 کچھ پر واہ نہیں بخشش پاسی خالق دی سرور
 جدول مدینے قدم مبارک پایا نبی الہی
 ہر طرف مدینے اندر نور دتا چمکا را
 چند مبارک روشن فضول اندر تابعدارال
 سکر حکم ایمان لیاسے ہو گئے پاک گناہول
 بطن نخل بتلاون جس نول راوی ذکر لیا یا
 آگے شام ولایت دلول سنول بیان تمامی
 ہرول اندر حسب نبی وی کتیا آن ٹکانا
 چلے گئے سب مومن ہو کر حبث ول وطن انہاندا
 خدمت اندر حاضر ہوئے پیش عیب گرامی
 سن فرمان پیاسے والا ساکتے لے ابرارال
 بہت محباں نور ایمانول جنبت رستہ پایا
 بخشے جاون دفتر بدیاں کرے رب والی
 بیعت کرن لگا تدا اس نے اپنا ہتھ ہٹایا
 جیکر دور ہوون آج میرے پہلے عیب تمامی
 جو یں قرآن اندر سرکارول حکم نبی ول آیا
 کل بدیاں تھیں دفتر اسدا خالی کیتا جاسے

کل بریاں اسدیاں مولانا نیک اعمال بنا جسے
 اسدے کارن ایہ غور شجری پاک خدا فرما دے

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ

مگر جن لوگوں نے توبہ کی اور ایمان لائے اور نیک عمل کئے خدا تعالیٰ ان کی برائیوں کی تیسویں

يُدْرِكُ لَهُمْ رَحْمَتُ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

سے بدل دے گا اور خدا تعالیٰ بخشنے والا رحم کرنے والا ہے۔

توبہ کرن جو ہر بد عملوں بخش دیوے رب سائیں
بعوت اندر مال خوشی سے زیر نہ کیتی کافی
بخشش داد و واڑہ کھلا جو آوے سو آوے
ہاں بھی جو کوئی توبہ کرے ہر برائی پاروں
رب بخشے دے والیاں کارن رحمت بلکہ کماں

ایہ سب حکم ہمیشہ جاری ہر گنہگاروں تائیں
جد اسنوں ہر وار دو عالم اتنی خبر سنائی
ایہ سب ظاہر حکم رہا ناں پاک نبی فرماوے
نیک نصیبیاں والے کر گئے سوئے اس بازاں
تا بعد اسی کرے نبی وی وعدہ پھر بازاں

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَابِلَهُ فَإِنَّهُ يَفْزِعُ عَنْ نَفْسِهِ لِإِهْوَاءِ النَّفْسِ

مگر جو اپنے رب کے پاس کھڑے ہونے سے ڈرا اور اپنے نفس کو اسی خواہشوں سے باز رکھا پس اسکا ٹھکانا جنت ہے۔

گراں جھوٹ بناون کارن زور کفاراں لایا
کند شتر او پہ جے تول رکھ کھجور دکھاویں
تاں اسپں صاف ایمان لیاواں کلمہ بول سنواں
رب نے شتر دی پشت و چوں جلد کھجور نکالی
دیکھ تماشا کہ کتیاں لوکاں کلمہ بول سنایا
شاید یہ کچھ جادو ہو سی ہو رہیں گل کافی
عجب کھجور ہوئی اک پیدا تیری میوے والی
خوش خط قدرت کامل کو لوں لکھیا رب تعالیٰ
نہیں تاں عذر نہ سنیا جا شے نار جہنم جاون
ہر دانے پر خوش خط کلمہ سبہ کوئی پڑھے پڑھاوے

سچے وعدے رب وی طرفوں نبی رسول لبایا
اکدن آن سوال کیتو نے پیش رسول سچاویں
اس پر تازہ میوہ لگے جس ویلے اسپں کھاواں
وچہ سر کار سوال سنایا ذات مبارک عالی
عجب کھجوراں اس بوئے تول میوے بھار جھکا یا
اکناں کفر عقیدے پاروں بات ویو چہ آئی
پھر اک معجزہ حضرت طرفوں عظمت رب دکھالی
پر میوے پر ثابت کلمہ سرور عالم والا!
تا جو ویچن کھاواں ولے او بگنوں شراون
اوہ میوہ ہر ملکاں اندر عجب تبرک جاوے

ایہو مثال محباں لو کال کال عشق جنہا ندا
 دل واکلمہ طالب تائیں دلبریار ملاو سے
 جد کوئی تا بعد از نہ ہو سے کردانا فرمائی
 ایسا کلمہ وقت تزع سے ہرگز کم نہ آو سے
 یارب کر منظور دعائیں تیری صفت ستاری
 بخشش محبت خالص فضلوں و لوجہ چاہن لاف سے
 یارب جس واکلمہ سانوں توں اج کرم کما یا
 وچہ اسلام کیتا تہ صہ پیدار حمت حد نہ گائی
 ایسے وچہ سانوں فضلوں اسے ساتھ ملائیں
 کل سپردال کیتیاں تینوں آس تیری لہر کاروں
 تساں کہیا ہر چیز پیاری کر و سپرد سانوں
 تو را بیان محبت اپنی بخش زیارت مینوں
 ابو جہل ابو لہب ہورال نوں باہجوں تیری یاری
 کافر مشرک قوم جہالان پایا قرب حضوری
 کرن روایت جسم سرد پہنچیا وچہ مدینے
 ہر طرف حکم نبی وار ب نے کیتا جاری
 ہر جاگہ وچہ روشن ہو یا پاک حبیب سو بار
 شہر کے پہنچ تسانوں حکم ہو یا سرکاروں
 کئی ہزار بہادر جنگی فوجیاں نیکو کاراں
 شاید عقل ٹکانے پاوں ہوون آن سلامی
 دین قبولو جنت طسی آکھیا نبی ربانے
 آخر نافرمان کارن امر ہو یا تلواروں
 فوج امیراں بدر منیراں شو قوں پڑھو تکبیراں
 قوم مہاجر تیغ بہادر تیغ زور و سایاں
 اللہ اکبر جنگی فوجیاں کرن بلند آواز سے

ہر دل اندر نور ایمانوں کلمہ لکھیا جاندا
 بدعت مشرک نفاقاں پاروں قہر الہی آسے
 امر نبی ویوں باہر ہو سے کلمہ کہے زبانی
 بدعت مشرک نفاقاں پاروں قہر الہی آسے
 بیشک بچن محال اسانوں باہجوں تیری یاری
 وحدت کلمہ جانندی جاری سانوں چھوڑ نہ جاو
 او سے ساکتہ راویں سانوں فضلوں بار خدایا
 کدی نہ ہو سی میرے پاسوں اسدی شکر ادائی
 رحمت فضلوں جس واکلمہ بخشیا سائے تائیں
 دل ویاں آساں کل پہنچا میں تھے وعدے پاروں
 امن سلامت ہر نقصانوں ویاں اسدین سانوں
 ہر نقصانوں آپ بچاویں کل سپردال تینوں
 گھر سے وچوں بہتہ نہ آئی جنت دی سرداری
 کتنے لوگ جو خویش نبی سے کر گئے نامتھوری
 سن کر خیراں کے اندر سٹرن کفار کہینے
 نام نبی سے کلمہ روشن فضل کنوں باری
 جس جاگہ وچہ پہنچیا تائیں سورج و اچھکارا
 نافرمان کفاراں تائیں قتل کرو تلواروں
 اول نہ کوئی ہتھ اٹھا سے حکم و تاسب یاراں
 جس دم آن اتارا کیتا پاک حبیب گرامی
 دشمن کوئی سلامی ہوون اوہ گل دور ٹکانے
 جیونکر حکم نبی وا ہو یا خالق دی سرکاروں
 کر کے لیراں بدن شیریاں لہو پیتا تیراں
 سب انصاراں و صہ تلواراں صفناں کفاراں چاہاں
 نافرمان ڈرے نس گھمراں بند کیتے دروازے

قتل کرو سب نافرماناں امر خدا فرمایا
 گراں جو کوئی اولوں حاضر ہوئے آن سلامی
 واہ واضح مبارک پائی ذات مبارک عالی
 گلیوں سنگھن دیندے نہیں سن اوہ مرد و چہاڑوں
 نٹھے کافر مت ہاری کارن جان پیاری
 فجروں کبر جو کرے ہے کون برابر میرے
 اصحاباں دیباں ولدیاں آساں بھیا پونچیاں
 جو سن دشمن پاک نبی سے کفر تکبر واسلے
 کھنڈ پی وی اہل ایما ناں رحمت بارش ہوئی
 نہ ناں کفاراں عاجز ہو کر گل و چہ چا دران پیاں
 چاچیاں تا یاں جو سب دشمن روئیاں حاضر تو یاں
 صاحب شرم امین کرپاں میں قربان ہو جاواں
 نہ ناں قریشیاں آپ نہ باتوں رو رو اکھن پیاں
 جیو نکر امر کریں اسیں راضی سر فرمان اٹھاواں
 عجب تما شہ بدھ قدموں گل نبیا ندیاں کاراں
 ضدوں کافر قتل ہو جاواں بھارتہنم چاواں
 قتل ہوئے کچھ نٹھے مرے چھوڑ گئے گھر باروں
 کوئی نہ رہ گیا آون جو گاپیش پیغمبر عالی
 بھلیاں بھلیاں روون کھلیاں اگے شہا ابراہاں
 صاحب شرم امین پیارا اکھن حضرت تائیں

تا سر وار دو عالم قصلوں ظاہر حکم سنا یا
 اسنوں ہرگز قتل نہ کرنا کہیا رسول گرامی
 کتنے بت پہستی واسے گئے ایما نوں خالی
 اونہاں جو ناں گھیاں اندر کیتا قتل تنہا توں
 مل بل تیغاں کھل اتاری لی جو ناں واری
 پکڑ جو ناں اہل ایما ناں کیتے بیرے بیرے
 خون کفاراں سے وچہ تیغاں کے نہاواں آیاں
 گھر گھر تیغاں کھاواں وڑیاں کیتے چرب نولے
 لٹھا گڑا کفاراں اپہ کرے آوانہ نہ کوئی
 کو کھلیاں نے چڑھ کھلیاں کوکں رو روین تا یاں
 گل وچہ پلو پیش نبی سے ساک آں کھلویاں
 بس کر شرم کرپی پاروں نہ کر قتل بھراواں
 میں واری قربان محمد اتوں سبہ واریاں لسیاں
 چھوڑا جوڑاں صدقے جاواں اک منارل کھراواں
 کیوں نہیں جنت دیول چلے لڑے ساکھ تیغاں
 جنت مشرک بدعتیاں نوں و نہخ نظری آون
 نافرماناں والیاں ضداں ختم ہو یاں تلواروں
 نہ ناں تمامی حضرت اگے ہو یاں آن سوالی
 صاحب شرم امین محمد بند کریں تلواراں
 جس راہ لیاویں جو فرماویں کراں قبول رضائیں

عترت

کہ حکم توں جیو نکر رضا بس جان دہم ہن جان دہم
 کون حکم تجہہ سو ابس جان دہم ہن جان دہم
 کفر قدیں آن لگا بس جان دہم ہن جان دہم

سب عرب کا تیرا حاکم توں ہیں خیر امودی
 تسلی کچہہ باقی ہے اب عاجزی منظور کر
 ساحلہ للعلیین اب تو خفگی دور کر

ہو چکے۔ سن ختم اس نام کی تجھ کو شرم
یے ادب پر رحم کرنا سب رسولوں کام ہے
کون کعبہ کا ہے مالک کون میزب کا ولی

سن فریادوں سرور عالم حضرت شاہ ابرار ال
جو سب نسے چھپے ہیں حاضر پکڑ لیا ند سے
سخت کلام نہ کہتی حضرت غصے نال انہا تموں
بھتال آکھیا دلور پوسالوں ایہو یقین عفا فی
اجے بھی دل سا ڈالتاں طرفوں نہیں امیدیں خالی
حمد خدا کر کے اندر قدم مبارک پایا
ایس مکانوں قوم کفاروں دینی قوم نکالی
بیت الترویجہ کرسیاں اوپر بٹھا کر بیت کفاروں
اوہ سب ہو گئے بہت اچھرے راوی فرکیا یا
پڑھ کر آیت سرور عالم اتوں چھڑی اٹھائی
کیوں ہو گئے سن اوہ بت اچھے ایہ کی حکمت ای
رب نے چاہیا ہے بتال نوں حضرت ہتھ لگاؤ
پاک کتیا رب بتال کو یوں حرم شریف پیارا
واہ سبحان اللہ رب جس مٹھیں ایڈیاں مٹھیں توڑ

جب رب تجھے رحمت کہا پس جان دیہہ من جان دیہہ
توے سید الانبیاء پس جان دیہہ من جان دیہہ
مگرتوں صل علی پس جان دیہہ من جان دیہہ
جلدی حکم دتا صحاباں بند کرو تلو ارال
ہو کر بند یوں تمامی آن کھلے در ماند سے
ایہ فرمایا ساوی طرفوں کیا کچھ حرمیں تساتوں
رحم کرے گا رحمت عالم ہو رہا نہیں گل کافی
چھوڑ دتا سب بند یوں انال ذات مبارک عالی
سجدہ کیتا پاک خدانوں جس ایہ کرم کہا یا
ایہو مکان خدا نے کیتا کفروں ظلموں خالی
پاکو گاؤن لگے باہر حضرت شاہ ابرار ال
جاء الحق وزهق الباطل اکھو رب فرمایا
نال ایشا سے بھڑپے مٹھا کر دیر نہ لگی کافی
پکڑن رگاسی جس ویلے پاک حبیب الہی
جنت داخل کرنے پوسن حرم اسانوں سے
فضلوں اسدا وارث کیتا نبی حبیب سو ہارا
اوہ کیوں تا بعد ارال تائیں دوزخ اندر چھوڑ

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

اور اس نے مجھے بھٹکتا ہوا پایا پس مجھے اپدایت کی

کتتیاں باتال پیاسے تائیں گڈ پیاو کرایاں
راہوں بھلا کیوں رب عالم حضرت نوں فرماندا
جدوں علمیرے گھر آہا سو ہنا نبی پیارا
سب لوکاں رل خدمت اندر اولوں عرض سنائی
بیشک مال امانت تائیں خوف ہوندا نقصانوں

بہت مرادوں اس آیت وچہ پاک خدا فرمایاں
خیال مراد جو راہوں بھلا راوی ذکر سناندا
سن میں مطلب وصال تینوں دوست بر غور
جو مٹھ پر سال تک حضرت کارن خدمت کیتی وائی
عالی دولت پاں نساٹے فضل خدا رحمانوں

امن سلامت مطلب سے گھر اسد مال پہنچاؤ
سنکر حال حلیمہ دانی فکروے وچہ پایا
سر پہ بدلی سایہ کتیا رمتی واپیاری
نور نبوت جلوہ روشن طبق زمین و انجھریا
ماں آج سوکھالا حضرت ملیا وچہ اجڑاں
نہیں تاں جدول حبیب ربانے پایا وقت جوانی
جدول نبوت ظاہر کرسی رب سے حکم سنا سے
قوم کفاروں بد کرداروں عالی حنت پاسن
مائی ساکتھ رسول پیارا شتر اوپر اسواری
شیطان جاتا قتل کر لیاں دریتیم تسانا
پکڑ مہاروں شترنی وادراہوں دور سدا یا
پہنچ شتابی پہنچ شتابی آیا حکم ربانا
غلیبہ نیند حلیمہ تائیں اس نہیں سرت سہالی
سنکر حکم وحی سرکاروں ادب محبت پاروں
ماریا پر حیریلے قہروں جوئیں خدا فرمایا
ادبوں خدمت اندر ہو یا امر جوئیں سرکاروں
اوہ گھڑی نیند حلیمہ دانی مگر ان خبر نہ کانی
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ رَبِّي سُنَّةَ حَكِيمٍ
جبرائیل کتیا اسان خادم خدمت وچہ تساوئی
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ رَبِّي سُنَّةَ حَكِيمٍ
آوردانہوں باہر خیریں کتیا پلک اوتارا
عام بچوں ماں شہروں باہر بہت خلاق آہی
نال فراق حلیمہ تائیں ہوش نہ رہ گیا کوئی
ہیں قربان حبیب محمد کتول مبالاں تینوں
اک بت خانے کوئوں شگفتی جدول حلیمہ دانی

نال سرداراں پاس ہمیشہ عالی عزت پاؤ
شتر اوپر اسواری کیتی ساکتھ رسول بٹھایا
چمکے چند کچا سے اندر حسن حبیب غفاری
وچھ تماشہ شیطان دشمن ظلموں پلک نہ جریا
راہوں دور لیجا کرداروں اندر جنگل جھاڑاں
طبق زمین پر غالب ہوئی ایہ سردار حقسانی
لاکھ ہزاروں اوگنہ گاراں حنت ساکتھ لیجا سے
راہ توحید جنہاں نوں ملی کدی جانوں آسن
سرد ہو اٹھیں وچہ کچا سے آئی نیند پیاری
خبر نہ کوئی حلیمہ تائیں دشمن مارن دھاتا
جلدی جبرائیل وحی نوں ہاتھ حکم سنا یا
لے گیا دور حبیب میرے نوں کافر چور پہانا
خوشی آرام بخاری دی خوشبو حنت والی
پڑھ سبم اللہ شترنی واپھڑیا آن مہاروں
ستوں طبقے تلے زمیں سے دشمن دور وگایا
نال محبت گھر پہنچا یا رحمت فضل غفاریوں
دشمن دور کتیا جوئیں رب نے جو نکر رحمت ہوئی
نال پیارنی سرداروں یاد احسان کرا میا
کدے تسال مٹھیں دور نہ ہو سے رحمت نظر آئی
جدول حلیمہ حضرت تائیں شہر کے وچہ لیانی
حکمت ربیدی دانی کوئوں ہو گیا جدا پیارا
غائب ہو گیا دانی کوئوں پاک حبیب الہی
رور و کردی سد فراقوں دولت غائب ہوئی
باہر خدا اکھیاں و اچان کوئوں کھانے بیوں
ماریا سجد محبت دروول دور آواز سنانی

جس دم میں قربان محمد سید یا مانوں پیاری
 آگنی نیرٹے مہدت ساوی پاپا قدم پیاسے
 کرن روایت جدول علیہ سکریندی آہی
 رور و عاجزہ حال علیہ ایدھرا و دھرا بھالے
 رور و کندی صدقے جاوال خیریں گزرن تینوں
 کر کر بھال امید اتاری روسے ماں پیاری
 کون پیار کرسی تیں نول ہوگیوں آج نہاناں
 قوم آفریش و چوں اک بدھڑا پاس علیہ آیا
 حال بیان سنایا وانی سچوں مصیبت ہوئی
 چوشتابی میں تسائی میں رب و پاس بجاوال
 نے گیا وڑے مٹھا کرے دل جلد علیہ تائیں
 تول مالک تول حافظ ساو اسب تیری بھیبانی
 اس لڑکے وانا نام محمد بدھڑے عرض سنائی
 منہ پرے جد چھڑیا مٹھا کر راوی ذکر لیا یا
 اس وی خیر جو کچھدے میں تھیں کھولدیں حالیا
 ملک تمامی اوپر حکم آیا حکم جب اردوں
 بدھڑا اس مشر مندہ ہو کر لگا کہن ندا میں
 بہت حیران نبی وی مانی ولوں امید اتاری
 آخر بات سے وچھ آئی جاوال ویر نہ لاوال
 شہروں وور آنا اس ویلے پاک رسول گرامی
 واہے پاک نبی سے تائیں جا کر حال سنایا
 دل سے وچوں ورونہ جا سے بول کلام سنایا
 ایسا وقت ہو یا علم وروں جسدی حد نہ کوئی
 گم ہو یا نبیاں و ابوسف عالم وی روشنائی
 عبدالمطلب سب لوکاں نول جلدی نال بلایا

ہر کسی تھیں چھڑپے مٹھا کر بول اٹھے یک باری
 مٹھا کر کافر تے بتخانے قتل ہو جان سارے
 آگیا حاکم ختم رسولان مٹھا کر وہین گواہی
 جو میں یعقوب منہیر بھالے سو بہتی صورت وائے
 میں قربان محمد سوہنیاں جلدی آمل سینوں
 کیوں کر حال تیرا ج ہو سی میں صدقے میں واری
 خیر نہیں کیا گزری تیں نول میں کچھ حال نہجاناں
 کہن لگا کیا گزری تینوں رور و حال و سجا یا
 اس نے کہا علیہ تائیں خطرہ کرو نہیں کوئی
 حال جو مشکل کرے اسانی اس نول عرض سنایاں
 سجدہ کر کے اوہ بت اگے کرے سوال دعا میں
 اوس عورت فرزند کھڑا یا مشکل کرو آسا میں
 مودھا ہو کر ڈگ پیا مٹھا کر ویر نہ لگی کافی
 اس بدھڑے نول حکم رہے تھیں بول جواب سنایا
 گھر و چہ آوڑ یا گھر والا سانوں دیس نکا لا!
 ہوسن ٹکڑے پر زے مٹھا کر قتل کفر تلواروں
 خیر نہیں کس طرف محمد مٹھا کر و سدا نائیں
 ہوگی عاجزہ حال بیچاری چھم چھم سنجوں جاری
 پاک نبی سے وائے تائیں جلدی خیر سناواں
 گئی علیہ عاجزہ روندی سنوں بیان تمامی
 عبدالمطلب سن کر حال حیرت اندر آ گیا
 کون خدا بن حافظ اسنوں سنا لا خیر و ہا وے
 عاجزہ حال مال حضرت وی فیرو بارہ ہونی
 بہت نمائی ورونہ سجاناں پاک نبی وی مانی
 بھال کرو فرزند میرے وی سبنوں حکم سنایا

آپ گیا وچہ بیت اللہ سے جلد طواف کیتو سو
 بار حمان رحیم کریمیاں سب توفیق تسانوں
 ہر نقصانوں حافظ ناصرین بن ہور نہ کوئی
 اس حالت وچہ مطلب تائیں ہاتھ حکم سنایا
 جلدی، آپ کرے نگہبانی پاک خدا سبحانی
 وچہ میدان ہتھامہ جا کر وکھو اس سے تائیں
 جلدی نال نبی داوا اس جنگل وچہ دہانا
 کیلے وار کھ تازہ سوہنا کھنڈی چھاں پیاری
 اسے لڑکے نول کون کوئی ہیں جلدی نال بلایا
 ہو قربان نبی سے واسے جلدی قدم اکھایا
 چاروں طرف وچہ اس جنگل سے جلوہ نور دکھائے
 کرا سواری گورا کھایا جلد رسول یگانہ
 مسکیناں محتاجاں کارن شتر کیتے قربانی
 ہر دم داوا پاک نبی واسرچھے گل لاد سے
 چاچے بابے خدمت کارن بہت پیار کماون
 اسرافیل رہیا وچہ خدمت یاراں سال بطمی
 اس کھنڈی کچھے حکم سنایا حیرا کیلے تائیں
 باطن حال ہمیشہ رہتا ساکھ پنے پیر عالی
 ختم نہیں سب خوشیاں اوپر حضرت دی نگہبانی
 دَوْجَبَلْكَ هَالِدُ پاك نبی نول جوں خدا فرما سے
 جدول خدیجہ شاہزادی گھیر آیا نبی غفاری
 لے گئے مال جو تو کچن کارن اتنی برکت ہوئی
 جو کچہ مال خریدن کارن طلب تنہا نول آہی
 سب کوئی آکھے ایسے کاروں گذری عمر ثانی
 بے نقصان سلامت پونچے ساکھ رسول پیارا

رو کر وچہ سرکار ربانی عرض سوال کیتو سو
 خیریں نال محمد سوہتا میلہ جلد سالوں نول
 در و قرا قول اسدی مانی کھ اہڑی عاجز ہوئی
 آپ اسپیں رکھو لے اسدے کرم کنوں فرمایا
 کون کرسی ضائع اسنوں جس پر نظر حقانی
 خدمت اندر ملک نورانی کھینڈن چاہیں جاپیں
 عجیب تناثرہ نظری آیا خوش اسرار رہا نال
 اس سے مہمچھو ڈکھا اس نوروں خاص جلیب غفاری
 میں ہاں جس وانام محمد ادب کنوں فرمایا
 ہور عجوبہ مطلب تائیں رب کریم دکھایا
 جس دی تاب نہ تھلی جا سے کون بیان سناو
 بہت مبارک باوی ہوئی ادا کیتا شکرانہ
 کول مانی سے خیریں آیا پاک حبیب حقانی
 نور نشانی عبداللہ دی چائن نظری آو سے
 باطن اندر ملک نورانی اک پل دور نہ جاون
 اک پل اک دن دور نہ ہو سے پانسوں نبی گرامی
 ساکھ نبی وی خدمت اندر ہر ویلے ہر جا میں
 کد سے کد میں پیندے آہے نال پیار دکھالی
 آپ خدا اس کارن خادم کیتے ملک نورانی
 وچہ تفسیر مرادی راوی ہور بیان سناو سے
 مال خریدن کھجیا اس نے ویکر گل سرواری
 اتنا نفع نہیں کد سے پایا بات کرے سب کوئی
 سستا قیمت طے بازار اول برکت قفل الہی
 کدی نہ پایا ارج تک مالوں ایسا فیض گرامی
 کھے کھنڈی چھ منزل پینڈ اکتیا آن اوتارا

کہیں لگے کوئی شہزادی دل اتھیوں بھیجا جاوے
 لائق جو سرکے جاوے کرور واتہ سوکے
 اوہ کوئی جا شہزادی تائیں ایہ خوش خیر پونچا و
 قدر سمجھالیں اولوں نہیں قیاس جنہا نولوں
 سب کارواناں ولوں ارادہ آپو اپنی جائیں
 عربی لوکاں رسم قدیموں خوش خیر لیاوے
 خوشخیزی ہو ادب سلماں طور جیویں سرکاری
 سب کوئی رانمی اس کم اندر جاوے نئی رہا ناں
 بول اٹھیا ابو جہل نکارا جلدی نال تدا میں
 جو دستور اسانوں معلم اس نول خیر نہیں کافی
 حسد کرے کوئی نیکی دفتر سب اسدی مر جاوے
 حسد کینا ابو جہل کینے ساری قوت لانی
 شاہزادی دل حضرت تائیں کیتا جلد روانہ
 واہ سبحان اللہ کیا منصب شتر حضور ول پایا
 چھم چھم شتر دکھاوے چالال حمد پڑھے لکھو واری
 عارف اکھن پیش نہ جاوے شوخیال ذات صفاتاں
 جو اولوں بچھ کر تمہ کھلون ہوتے ربانی آون
 ختر تکر تے وڈیانی دور کرے ور باروں
 اس ور بار ہمیشہ سو دا بے پم واری والا
 تابعداری باہجوں ذاتاں جے ہندی منظوری
 جو سر پر فرمان اٹھاوے او ہا سو یا کن ہوئے
 عاجز شتر نمائے او پر موج کرم وی آئی
 سنوں حقیقت جسم رسم رعیت ہو یا شاہ نبیاندا
 ہو قر بانی شتر دکھاوے اولوں چال پیاری
 خیر نہ کی حضرت تائیں شیطان دشمن و ہایا

امن سلامت برکت مالوں جا خوش خیر سناوے
 کرن قیاسان بچن کارن صاحب عقل جو کوسے
 جو سرکار خوالہ بچھے جلد جواب سناوے
 بھاویں اوہ خوش خیر لیاوے جھڑکاں ملہ تہلہوں
 شاہزادی دل بھیجا جاوے سرور عالم تائیں
 قدر موافق بخشش مالوں رانمی کیتا جاوے
 شاہزادی دل بچن کارن کیتی جدول تیاری
 صاحب عقل دیانت اندر اس مکتیں کون سناناں
 اس کم لائق سرور عالم ہرگز نہ ہرگز نائیں
 حسد کیتوں ہو طمع انعاموں دلو چہ حرمس لگانی
 حسد جو کر سن نال رسولان کدی رحمت پاوے
 مگر اں ساری مجلس تائیں بات پسند نہ آئی
 ہو اسوار مہار اٹھا کر چلیا نئی یگانہ
 جسدی پشت مبارک او پر شاہ اسوار بنا یا
 جس نول چاہے قرب حضور کرم کئے بتائی
 گنہگار جو فخر دکھاوے دور ہووے کم ذاتاں
 جے لکھو گنہاریاں ہووے قرب حضور پاوے
 جت کت حال نمائیاں تائیں خیر پوے سرکاٹل
 بے پرواہی والیاں تائیں ملی واویس نکالا
 ابو جہل ابو لہب ہویاں نول مل واقرب حضور
 نافرمانی وانی خالی بندی خانے رووے
 ملیا قرب حضور جنابوں عالی دولت پانی
 جد کچھ پیڈے اگے اگیرے راوی خیر سناندا
 سرور ہو یا سر بدلی سایہ آگئی نیند پیاری
 پکڑے ہمارے دل شتر نبی وارا ہوں دور چلا یا

کتنا پینڈا دشمن ظالم نے گیا طرف اجاڑاں
 جبرائیل فرشتے تائیں ہاتھ خیر سنائی
 نیند خوشی و چہ خیر نہیں کریں نبی پیارے تائیں
 آوں اندر دیر نہ کیتی او بوں ملک رہا نے
 لکڑ ہاروں شتر نبی داراہ پر جلد لیا ندا
 حکم لے تھیں چھک طنا ہاں زمین اکٹھی ہوئی
 خوش خیراں شاہزادی تائیں سارا حال ستایا
 خط فرمان جو اس نے وتاے کراگ اکٹھائی
 جو شہزادی طرفوں باتاں ہر ایک نول فرمایاں
 چھ منزل واپنڈا ہی ساحت ویر تہ ہوئی
 وچہ حقیقت سچے آہے اوہ سب لوگ نما نے
 کہن لگا ابوہل شتابی فیراوس وقت اتہاتوں
 آخر حضرت وافراناں ناں منظور کیتوں نے
 جس دن آپنے وچہ کے اوہ سو اگر سا کے
 کہیا شہزادی وقت فلا نے سرور عالم آیا
 او سے ساعت پاس اساتے پہنچیا نبی حقانی
 پھر اوہ شتر نبی سرور نول کیتا ملک دو بار
 سب سو اگر تالبع کیتے فضلوں پاک تناسے
 قفل آہوں فر شہزادی حرم مبارک ہوئی
 و جنک ضار فہن ی اندر بہت مراد آیاں
 تاں جو شفقت پیار ساڈا جانے نبی پیارا
 بھی تفسیر عزیز بی اندر شاہ صاحب فرمایا
 منزل دوری رات اندھیری شاملی قفل باناں
 دو جا پڑہن نمازاں کارن خیر رب دکھایا
 نہیں تاں بیت مقدس طرفے سجدہ کرن مداحی

جس دم پونچیا شتر نبی دا اندر جنگل جھاڑاں
 جاہل واگ ہمار شتر نبی دشمن سے ہتھ آئی
 جلدی نال حبیب پیارے اندر شہر پونچا میں
 مار پیرا بلیسے تائیں سٹیا دوز ٹکانے
 جیونکر اس دن شفقت ہوئی ذکر نہ کیتا جاندا
 نیند خوشی و چہ پونچے حضرت دیر نہ لگی کوئی
 شتر انعام و تاشا ہزادی جس پر حضرت آیا
 او سے وقت مجالس اندر آ کے خیر ستائی
 سنکر کسے قبول نہ پایاں پون وانگ سو دایاں
 حکمت قدرت باطن والی محرم راز نہ کوئی
 تھو کوئی سح رسولان جانے جسدم قدر پچھانے
 ایس کم لائق نہیں محمد میں تھو کہیا تناس نول
 شتر جو و تاسی شاہزادی واپس موڑیوں نے
 بہت ہوئے شرمندے جسدم آن وڑے کالے
 اس ویلے تناس لور یا او تھوں سبھناں عرض ستایا
 شاہزادی ہور سب کار وانی بہت ہو سے قربانی
 جد عظمت رب شان نبی و آپ کیتا آشکارا
 دن دن روشن ہو یا ستارا شان نبوت والا
 سارا مال نبی واقعہ وارث ہور نہیں کوئی
 گذریاں باتاں پاک نبی نول نال پیار ستایاں
 معلوم کرے ہو میں ولی حاضر ہر دم سر جن مارا
 راتیں خار و چوں جد سرور طرف مدینے آیا
 شفقت کیتی حضرت کارن سدھے راہوں جانال
 جبرائیل نماز سے اندر حکم لے تھیں لایا
 گھر اپنے دل راہ دکھایا فضلوں رب گرامی

تیجا قوم قریشیاں وچوں مرسل نبی او پاپیوں
 راہ جنت وائیرے تائیں علم و تاسر کاروں
 بت پرست جہالان اندرتوں مقبول یگانہ
 بھی اسان تیری امت کارن راہ اسلام سکھایا
 ہو مراد ایس آیت اندر امر کیتا رب عالی
 جس دن قرب حضور ی اندر نال پیار بولایوں
 اوہ منزل سرور نبی نول رب کریم دکھانی
 وصلوں قباب تو سینی درجہ سرور عالم پایا
 بس ہن ختم ہوئی ایہ آیت جویں کتابوں پائی

علم ہدایت راہ اسلاموں اسان تمام سکھایوں
 تیرا امر قبول جو کر سن بچن جہنم ناروں
 روشن مشرق مغرب تائیں عالی شان گھرانہ
 جس وچ بچن عذابان کولوں یاوا احسان کریا
 نال محبت یاو کر اے رات مہرابے والی
 سیدھے راہ ول اسان بولایوں اپنی پاس بھال
 حضرت موسیٰ نے کدی اسو چہ ہرگز ججات نہ پائی
 وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ رَبِّي اسکارن فرمایا
 باقی مطلب سب نول معلم میں نول خیر نہیں کافی

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

اور اس نے تجھے مفلس پایا پس رہتے، غنی کر دیا

پاسد اسان وچہ مسکینی نول جسو پیلے پاپیوں
 ایسا غنی کیتا حضرت نول پاک خداوند عالی
 دولت صبر قناعت والی بخش حضوروں بھئی
 مال غنیمت ورم ویناراں لاکھ ہزاراں
 دولت کل خدیجہ سے گھر مال امانت آہی
 نال پیار نبی سرور نول اس کارن فرمایا
 جس دن عقد کیتا شانہ زوی ساتھ رسول غفاری
 کنبیاں ساریاں حاضر کر کے اولوں ہوئی سلامی
 سرور عالم اوہ سب دولت خرچی نام رہانے
 کوئی پیار خیال نہ آیا باہجوں ذات آہی
 زرو نیاوی حضرت کارن خدمت اندر اے
 اک دن پڑھن نماز لگے سن خاص حبیب غفاری
 جس دم آئے یاراں کھیا ایہ کیا حکمت آہی
 سے ونا مسکیناں تائیں پاک نبی فرماوسے

دولت بے پرواہی دیکر غنی کمال بنا یوں
 دل وچہ کدی خیال نہ آیا دولت دنیا والی
 دولت دنیا مالان کارن حب نہ رہ گئی کافی
 خرچ کرن مسکیناں کارن حب شاہ ابراہاں
 اس پر قبضہ پاک نبی نول بخشا ذات آہی
 یا عجبو با اسان تسال نول کید غنی بنا یا
 سب زراں خزانے دل بھتیں وور کیتے بکپاری
 اسپں تساحے نال تساوا مالک تسیں تمام
 لے کر غنی ہوئے اس مالوں جو مسکین نمانے
 غنی کیتا رب ل سرور و مالوں بے پرواہی
 گھر مسکیناں سے اس زرنوں جلد رسول دکھائے
 فرشتا پی مسجد وچوں نکل گئے یک باری
 گھر ساڈے اک ورم پیاسی کھیا رسول آہی
 تا جو وچہ نماز اسانوں خیر خیال نہ آوسے

نال محبت و حدت اندر دو جا نہیں سما ندا
ایسا یعنی رسول اپنے نول رب کریم بنا یا
کدے نہ کرن سوال کسے نول کسے منع سوالوں
باہجہ خدا تھیں غیراں کولوں دلوچہ بے پر واہی
جے کسے حاجت کارن حضرت بول سوال سناندا
دیچھ محبت یعنی تمامی ایہہ نکتہ دل و ہر دے
ایسا یعنی نبی نول کیتا پاک خداوند سائیں
یعنی تو انگریز جس دم آون پاس رسول ربانی
دولت منداں دے دروازے لوگ سوالی ہوون
دولت مالوں یعنی جے اس نول کروا رب تعالیٰ
کر تقریباں کافر کہندے دشمن رب جلی دے
دولت پاروں مذہب اسدے کیتا کل سپارا
سب مشتاقاں اصحاباں پر لوگ طاعت ہر دے
دیگر طمع رسول دلال و اقوام غریباں تائیں
بھکھی خلقت آپے آوے اگلاوین و سجاوے
رکھ لیا رب ہر نقصانوں ذات مبارک عالی
ایسا یعنی رسول اپنے نول کیتا رب گرامی
سب زردار کفاراں تائیں کوئی قیامت آوے
آخر جادو گھر بتلاون پیش نہ جاوے کوئی
مسکیناں نول پاس بھٹا دے زانوال ملاوے
مہر قناعت و حدت شوقوں جو زرع عظمت آری
پاسیداساں و چہ سیکیتی جس دم نہیں نول پایا
کسے پنہیر واپہ ورجہ خشیا نہیں آہلی
سب تھیں بہتر عالی ورجہ بے پر واہی والا
زرد دنیا نول جے رب عالم نظر پند کر میدا

نہیں پیار خدا بن سائوں حکم رسول سناندا
سورت و لفظے اندراں دا ظاہر شان سنایا
خود سخاوت تھیں دل اسدا پھر پارحم کمالوں
اس وچہ غیرت رحمت ربدی باطن حکمت آہی
سائل و سدے یعنی انہاں نول ادبول نہیں تھاندے
سب کوئی کہندا دولت پاروں میری عزت کرے
دیچھ زیارت شوخیال مھلن دولت منداں تائیں
نرم طبیعت عاجز ہوون جویں غریب نمائے
دولت مند نبی دے در پر سائل آن کھلوون
بیشک عیسوں پاک نہ ہوندا نشان نبوت والا
دولت پاروں خلقت ساری لگی مگر نبی دے
خاوم کیتا عالم سارا سب نول ہو گیا پیارا
مکڑے مگر غریب تمامی تابعداری کر دے
ایہہ بہتان نبی پر دھڑے نافرمان بلائیں
تاں جاناں جے ساڈے تائیں اندروین لیاوے
جس وچہ ہرگز بول نہ سکن دشمن عقلوں خالی
زرد دولت پر نظر نہ پاسے دولت مند سلامی
کسے سببوں حضرت او پر عیب نہ دھریا جاوے
دیچھ نبی دل حیرت پکڑن دولت مند سودانی
بے دنیاں زرداراں تائیں یاو خیال نہ آوے
دل حضرت دانور دل بھر یا مالوں بے پر واہی
پھر اسال فضلوں یعنی بتا یو گیا کرم کما یا
جویں پیارا یعنی بنا پاسے کر بے پر واہی
بخشیا نبی پیار سے تائیں حضرت رب تعالیٰ
اس دولت پر ہو کسے نول ہرگز دخل نہ دیدا

اس وجہ حکمت باطن والی کرم کنوں باری
 مسکیناں پر کثرت زیادہ محرز ہوندا زواراں
 عزت شان نبی سرور وافرک نہیں پایا جاندا
 غنی کیتا رب نال محبت نبی پیار سے تائیں
 شاہ سلیمان نبی رب کولوں آپ منگی بادشاہی
 ملک حکومت حضرت یوسف منگے آپ زبانون
 حضرت کوئی سوال نہ کیتا آپے خالق سائیں
 طبق زمین پر شاہی درجہ سرور عالم پایا
 دو جا شاہی جنت اس نول بخشی رب تعالیٰ
 جس نول ورثہ جنت باغاں رنگ محل نورانی
 نال پیار فاختے رب نے خوش فرمان سنایا
 فضول جس واقبضہ کیتی کجی جنت عالی
 اوہ دولت حضرت نول سے کر رب نے غنی بنایا
 ایسا غنی حبیب اپنے نول کیتا سر جہنا سے
 دنیا مالوں سرور عالم رکھن بے پرواہی
 اک دن قوم کفاراں او پر فتح وتی رب عالی
 بکیرے دے مال مویشی گنتی وجہ ہزاراں
 پر بت او پر مال تمامی سب کوئی دیکھیں آیا
 مفت غنیمت ارج تسال نول کیتی دولت آتی
 امر کیتا جس ویلے اس نول لیجا مال تمامی
 ارج یقین میرے دل ہو یا عالم دوائے سرور
 ہو قربان محبت اندر رونا و رو ریخا یا
 کفروں ظن میرے دل و ریاشیطوں عقل و سخاوی
 کلمہ طیب بول سنایا کرا تیرا زبانی
 بھل گیاں سب بات صفاتال جد پیارے گل لایا

فانی دولت حضرت کارن جبکہ ہوندی پیاری
 دولت مند جو قوم کفاراں دنیا وجہ ہزاراں
 اس منصب وجہ اپنے دیکھیں سب کوئی پریناند
 سب تھیں عالی شان بنایا ہر ملکیں ہر جا میں
 رب ہبلی صدکا آیت وجہ قرآن گواہی
 دنیا او پر مراد و ہاں نول ملی خدار جمانون
 وجہ دو عالم شاہی بخشی نبی پیارے تائیں
 اس تھیں کچھ حکم چلاون کوئی نہ حاکم آیا
 کیوں نہ ہوئے دنیا طرفوں بے پرواہی والا
 کوئی پیاری ہوئے اسنوں زینت دنیا فانی
 ہر نعمت پر وارث کر کے اس نول غنی بنایا
 کوئی محبت ہوئے اسنوں دولت دنیا والی
 اوہ درجہ نہیں حضرت باہجوں کسے پیغمبر پایا
 گھر و چہ اس دیاں صفاتال بولن کافر و من سارے
 خیر کرن مسکیناں او پر مال حبیب آہلی
 مال غنیمت حاضر ہو یا پیش پیغمبر عالی
 پاس نبی سے حاضر کیتا فوجاں تابعداراں
 اک بیوہی حضرت تائیں اولوں بول سنایا
 حضرت اکھیاتوں سب بیجا ویرہ نہ کیتی کالی
 جلدی اولوں حاضر ہو یا پیش حضور گرامی
 برحق بیشک توں پیغمبر خاص حبیب سوہارا
 مال سننے میں صدقے جاواں یا مقبول رہا نا
 ایسی دولت میں ارج پانی حاجت رہی نہ کالی
 گل وجہ ملیا نبی حقانی کھلا کھنڈ نورانی
 کفر تفاقاں ویرا چا یا گھر والا گھر آیا

اس راہبروں صاف یقینوں میں چھاتی پائی
دم دم حاضر ناظر لوڑن قرب حضور نظر را

باہجہ زیارت ہر مشتاتال حاجت رہی نہ کافی
نگراں معلم قدر او سے نول جس نول ملے نظارا

وَوَجَدَكَ عَائِدًا عَنِّي

اور میں نے تجھے مفلس پایا پس رنجھے عتی کر دیا۔

جد مسکین تسال نول پایا امر کرے ب والی
جے اوہ دولت صبر قناعت درجہ و حسابوں
جے مسکینی صبر قناعت ناقص رب بنا ندا
اس وابدلہ جنت ورتہ سرور عالم سایہیں
ایسا عتی خداوند عالم کیتا شاہ رسولان
جس دن قتل کفار ان کارن حکم حضور وں آیا
کل نبیاں پہ کیتا رب نے مال حرام کفار ان
ہر جس طرف محمدی فوجاں فتح مبارک دن
سب گھر ورتن بچوں کھا وں امر کیتا رب سایہیں
نہیں تال کل رسولان کارن یہی حکم رباناں
اس آیت وچہ دوست تاہیں پاک خدا فرمایا
ایسا عتی رسول پیارا صفت نہ کیتی جاسے
ذرو نیا پر سب نہ دل وی واکم یے پہ وہی
واہ و امجاگ نصیب تنہاں سے راہبر نبی جہاندا
خرچ کرن سب راہ مولا سے جو ز مال تمامی

پھر اسال عتی تسالتوں کیتا ویکر دولت عالی
ورثہ ملیا پاک نبی نول بے حد فضل جنابوں
اوپر کفار ان نائل کردا موجدان نبی او ان و
جنت ورتہ تا بعد اراں فضل کنول رب سایہیں
ایسا درجہ کسے نہ پایا کل نبیاں مقبولان
مال انہاں و حضرت کارن پاک حلال بنا یا
ایہ درجہ سرکار وں پایا حضرت شاہ ابراہان
مال اسباب جو سونا چاندی لٹ تمام لیا وں
ایہ فرمان نہہیں رب کیتا کسے منغمیر تاہیں
بعد فتح سب مال کفار ان آتش وچہ جلا ناں
یا مجبور یا عتی تو انگریز نول اسال بنا یا
خرچ کرے مسکینان کارن جو کچہ حاضر آوے
عتی تو انگریز عجز و سن پیش رسول آہلی
ذرو نیا کچہ یاد نہ رکھن ایسا حال او نہا ندا
سب ز مالوں کل محباں پیارا نام گرامی

بیان احوال صحابہ کرام رضی اللہ تعالیٰ عنہم اجمعین

میں کچہ ذکر صحاباں والا جدول کتابوں پاواں
دل قربان کیتے صحاباں پیش رسول ربانے
حضرت ابو بکر نول ملیا جس دم نبی سو ہارا

ابولول پڑھ صلوة سناواں بھی قربانی جاواں
تن جانان زرمال تنہاں سے عشق بازار وکانے
سب ز مالوں ہو گیا اسنوں رب رسول پیارا

راہ مولانا جو مسکیناں انوں دتا مال پیاراں
 چھ ہزاراں سفر ہجر سے کتنا خرچ خزانہ
 دو ہزار بلال عاشق پر کتنا خرچ پیاروں
 سرت بر سے پید نیل کو لوں دیکر مال خرچے
 زین خرمیدی راہ مولانا سے جا کر شہر مدینے
 ویج کان و نئے راہ ریب اس مقبول رہا نے
 دو بے کرا فیوں بتا دن اسے وین نہ کوئی
 حضرت کہن نہیں تا بنے وسدا نہیں تسنا توں
 اگلی عمر بجائے باہجوں غفلت نال و سجا بی
 جنت دا دروازہ سانوں دلبر یار و کھا یا
 کیا جانوں تیں قدر محمدی ہوش خراب کیے
 واہ و عاشق پیارے والا جتول پھیرا پڑے
 کرن روایت حکم سنا بلک دن شاہ ابرار
 سفر تیاری جاں کارن بیسی خرچ بنا نا
 سب اصحاباں ویر نہیں کتی ہر کسے طاقت آہی
 حضرت ابو بکر جس ویلے لے کر سا ضرر آیا
 عرض کیتا سب حاضر جانوں جو شے گھر و چہ آہی
 اتنا عرض کیتا جداد بول پیش حبیب غفاری
 واہ بجان اللہ مشتاقاں پیٹے شوق پیارے
 رب رسول ساو چہ دل سے پیار رہیا نہ کوئی
 کپڑا گھر و چہ رہیا نہ کوئی پاک صدیق ولیدے
 چھوڑ گئے سب تخی شوخی شان امیراں والی
 صبروں شکروں خوشی پیار پاس نبی سے آیا
 پچھو پیار صدیق ولی تھیں پاک خدا فرماوے
 سرور عالم ابو بکر نوں خوش پیغام سنایا

گنتی نال روایت اندر آوے چہل ہزاراں
 جدول گیا سی و چہ مدینے سرور پاک یگانہ
 بھی نسطاس حرانی و تاحب ربانی پاروں
 سب آزاد کیتے راہ مولانا دست رب جلیدے
 خرچ کیتے سب راہ مولانا سے جو زر مل خزانے
 کہن منافق ابو بکر و ہوش نہ رہیا نکا نے
 مار یا ہوش نبی سے جاو و عقل آوارہ ہوئی
 کیا جانوں نہیں مال خزانے جو بخشے رب آسانوں
 جدر ب سیلادول بر جانی ہوش ٹکانے آئی
 اندر باہر جانن ہو یا گھر والا گھر آیا
 سورج روشن و اچکارا کجہ نہیں اثر نا بنے
 دلبر باہجوں عاشق تائیں غیر پسند نہ آوے
 لیا ہو جو کسے طاقت مالوں امر و تاسب پاراں
 جدر بیارے جو کسے طاقت آکھے نبی رہا تا
 نے کے آون آن ٹکانہ پیش رسول آہلی
 کیا کچھ گھر رکھیا کی بیایوں پاک نبی ضرر یا یا
 باقی رہ گئی حسب تساوی رحمت پاک آہلی
 مال محبت سب اصحاباں سنجوں ہو یاں جاری
 خاص محبت منے دکھائے وصل حقیقی ولسے
 کرن روایت ابو بکر وی ایسی حالت ہوئی
 پا کر بھولے واپراہن آیا پاس نبی آوے
 دل حاضر مولانا صل شوقوں منزل محزون عالی
 وحی سلام پیغام حضور دل حضرت پاس بیایا
 راضی ہے یا نہیں اسان پر دل ہی بات ستاوے
 راضی ہو یا نہیں اسان پر خدا فرما یا

اتنی بات پیارے والی جد کتناں وچہ آئی
 افاعن دینی راضی کہیا ادب کنوں تری پوری
 کوں نہ عاشق راضی ہو دن جسمم بار بلائے
 کرن روایت ابو بکر نے اک غلام چھوڑا یا
 شوقوں دین قبول کیتا سی اس مسکین بچار
 صاف یقینوں کیتی اس نے پوری تابعداری
 قوم کفاروں کرن ملاست اکھن اسد تیاہیں
 اس وی غیرت پکڑیا تینوں دیر نہ لگی کائی
 بھی ہن مشرک بدعت رسماں چھوڑن نہیں کدیں
 ایسا سبق شیطان سکھائے خوف دلا نہ چہ پاسے
 سنوں حقیقت جسمم اسنوں کیتا تنگ کفال
 خود مختار میرا رب واحد رخن نامن والا
 ہیں پر ان حیاتی عزت سارا مال رہا نا
 اوسے ورنہ سجدہ کر سناں ہو نہ نہیں در کوئی
 نور پور بہ روشن اکھیں نیر سلامت آیاں
 وچہ محبت ایہو طریقہ حضرت عمر اولی و
 تخت مبارک نشاہی او پر اوہ مقبول رہا ناں
 اک دن پیر کسے سے او پہ پیر عمر و آ یا
 کہن لگے میں اندہا ناہیں میں ہاں او کتھارا
 ادبول آکھیا بخش اسانوں جو گستاخی ہوئی
 عدل انصاف ہو شاہ عمر و راوی ذکر نیا یا
 کسا و اچی سواری کارن ایسا عدل کساون
 قننام اندر اوہ جا کر پونچے سنوں بیان تمام
 ڈاچی او پر غلام بھٹایا ہے سی اسدی واری
 خدمت وچہ سلامی ہو سن لگی سردار ہو شامی

بے خود ہو گئے وچہ محبت خبر ناں رہ گئی کائی
 اس حالت وچہ پاک نہ بانوں کلمہ ہو گیا جاری
 دوست و اور وازہ جنت غیر خیال بھلائے
 ویکر مال کفالاں کولوں جلد آزاد کرا یا
 جلد ختمہ بد کیتا سی اس نول شاہ صدیق پیارے
 کچہ دن گزے سے ہو یا نا بنیا اوہ مقبول غفاری
 ٹھا کردی تھو پو جا چھوڑی آیاں مشن نہ نہیں
 نافرمان تمام کفالاں شرکوں گل بنائی
 پور و اسے دی اہیت نہ چھوڑے پتر پکے ناہیں
 رب نبی سے دشمن کر کے دو دن طرف بچاھے
 دم دم راضی رہا اپنے دل بوسے حمد ہزاراں
 ہرگز کہہ کر سکدا ناہیں بت مرد و منہ کالا
 اسیں ہمیشہ اس پر راضی جیویں غلاموں بھانا
 غیرت رحمت جو پیش لیا تدا دیر نہ ہرگز ہوئی
 ٹھوڑے دن وچہ فضل حضور رحمت جھڑپاں لایاں
 عادل دوست رب جلی دا پیارا یار نبی و
 شان امیراں طور فقیراں دل مسکین نہاناں
 اندھا ہو گویوں شاہ قریں اسنہ جلدی بول منا یا
 اس خطا حقین بخشش لوڑاں میں مسکین بچار
 سخن بے ادب جو کیتا اسنے ہوش نہ آیا کوئی
 حال ملک و کھن کارن ساکت غلام رلا یا
 واری نال غلام اپنے نول اک اک میل چڑھاوں
 ابو عبیدہ شامی صوبہ ہو نیا آن سلامی
 ہتھ ہمارے نول ننگے اسنے عرض گداری
 ایسا دیکھن نہیں تسانوں دعویٰ جہنم تمامی

حضرت اکھیا عزت سانوں خانی دی سرکاروں
 سیرۃ الفاروق سے اندر ہے دیکھو صلیف گواہی
 پنجواں سال آہا وہ شاہی عمر امیر گرامی
 عربی لوگ مدینے اندر آگئے باہجہ شماراں
 کل امیراں ہور وزیراں حضرت حکم سنا سے
 عبداللہ فرزند اپنے نول منع کیتا سواری
 سب لوگاں تمہیں عابتر کھن اپتا حال نساں
 آٹھواں ہون رانی بھر کر بوجھ اٹھا ون
 نوٹو شاہ عمرولی وے اوپر چادر آہی
 درجہ شاہی تکر نہ آئے سدا فقیری حال
 اتنا خرچ کیتا راہ مولا اس مقبول یگانے
 اس حالت وچہ دل سے اندر کدی نہ گری آئی
 صوبیدراں نول ہر ایکیں ایہ فرمایاں سنایا
 شام زمین داعاکم صوبہ ابو عبیدہ نامی
 ملک عراق بھی ہر ملکوں بلدی مدو آئی
 جلد خریدیا مضرول دانہ اس مقبول پیار
 قصہ کوتاہ ہر ملکاں تھیں خرچ حضور منگایا
 خرچین ہور خریدن اندر ہو گئے ختم خزینے
 بکریاں و بلیے شتر تھامی کر کر خرچ کھلا ون
 حضرت جنھیں مومنان دی حرم ہول الہی
 شاہی تخت نساوا قبضہ بیت المال تھامی
 دل چاہندا نہیں بدن دوارے زین پوشاک لگاؤ
 رو کر آکھیا سرور عالم بھل سے نہیں اساتھوں
 علم سخاوت عدل عمروا میں کی کہاں زبانی
 کدی نہ بھریا مسکیناں نول اس مقبول الہی

گھٹ نہیں جاندا درجہ شاہی ایسی نرمی پاروں
 جس وچہ کسک بیان مفسر شاہ عمرولی شاہی
 قحط زمانہ نازل ہو یا اندر ملک تھامی
 ہر طرف مسکین مسافر لوگ غریب ہزاراں
 کرو ضیافت خدمت اولوں جس ملکوں کوئی آئے
 وچہ مسکیناں شان دکھا ون ایہ گل اسان پیاری
 دل مسکین جدائی اندر یاد رسول لباناں
 چاکرگی بازاروں اندر سارا زور لگا ون
 حال جویں مزور غریباں اوہ مقبول الہی
 نرمی حکم طریقہ ولیم نبی پیار سے والہ
 مسکیناں دی خدمت اندر ہو گئے ختم خزینے
 ہور نہ یادہ ہور زیادہ شفقت نرمی اپانی
 مال اناجوں مدو بچو وقت ضرورت آیا
 چار ہزاراں شتر لدا کر کیتا اوس سلاخی
 عمر و جو عامس و ابٹیا صوبہ صاحب بن صفائی
 کئی قطاروں شتر لدا کر خرچ و تے سرکار سے
 اصل حساب خدانوں معلوم راوی ذکر لسیا یا
 اکونہ رخ بولہ ہو یا اندر مفسر مدینے
 راہ مولا مسکیناں کارن خدمت بھارا اٹھا ون
 وچہ حوالا باب عمر نول رو کر کہندی آہی
 جدیں و بچھاں نہیں نمائے یا سرور گرامی
 کدی اسانوں وانگ امیراں تھیں بھی نظری آؤ
 جو مسکیناں انہراں گزارہی سب معلوم تھیا نول
 نال محبت لکھنے کارن حکم ہور سے قر بانی
 عدلوں بھریا ملک تھامی اندر اپنی شاہی

مشہور مظہر عدل اونہاں واوچہ زمین آسماناں
 ناہر شیرناں وکھ پوچاوں مال کیدے تاپیں
 وچہ مظاہر حق فرماوں سننے اندر آجیا
 ہر ملکاں وچہ حاکم بیجے جا کر وین سکھاوں
 ملک مسر و صوبہ کیتا صاحب دین پیارا
 حکم سنایا ہر کم اندر خوف رکھیں ہوشیاری
 بد کچھ عرسہ وچہ مہرے اس مقبول لکھایا
 سل سرواں پیش عرسے اولوں عرض گزاری
 جے عدیا تھیں موج نہ لکے نہراں ہوان جاری
 بانج عرسے اک لڑکی صاحب سن جاوں
 نہ پیا ہار سنگار لگاواں عجب لباس پہناواں
 ظلموں رو دندی و در در بخانی ہوشے غرق منانی
 نہ پیاں نیل ندی تھیں دہانی کدی باہر آسے
 شکر حضرت عرسواں نہراں تھیں حیرت اندر آجیا
 حکم کیتا سب حال تساواں پیش حضور پوچیا
 حضرت عرسولی اولوں صوبے ساری خبر پوچیا
 مسرا اندر فرعون لیکر قائم کفر پورا ناں
 نخط پڑھ کر حضرت سناس نوراں خدی بان تانی
 جے کہ لوکاں دی وچہ مرنی نوراں اوہ ظلم کماندا
 پھر اوں حاکم سے دل حضرت لکھو فرماں پوچیا
 سب مسرا امیراں تانی اپنے ساکتہ بیجا ناں
 پھر سب دور گھراں اول جاوں میرے کئی کئی
 کیا کچھ لکھیا ای نخط اندر حضرت عرس پیاں سے
 اس دن ایہ لکھیا اور پاوں اول مقبول عنقاری
 اچ تک تیری پوچا اندر مارا ملک دیوانہ

عدلوں دہشت خوف انہاں ہر دل وچہ سامانا
 سب چیزاں نوراں خوف انہاں امر کنوں پیاں
 بعد صد یقین حکم غلانت شاہ عرس نے پیا
 امر بی واپر کم اندر ورتن عدل کساوں
 حضرت عرسو جو عاص و ابیہا خوش مقبول سہارا
 جو زمان رسول خدا واکر فی تا بعداری
 نہراں خشک ہویاں دیا تھیں نئی وقت لکھایا
 رسم قدمیوں شہر مصر وی ایہو طریقہ جاری
 تا ایس جا نذرانہ دیواں سنوں حقیقت لکھی
 قیمت نال خریدی جائے شاہ بیت الماوں
 سل مل جا کر وچہ دریا سے اس نوراں پوچاواں
 بعد اس تھیں سب نہراں اندر جاری ہوشے پانی
 قیمت دیہو تیریاں لڑکی سب کوئی عرض نہاں
 ظلم شراکت شرک پرا تا جسد انہاں سنایا
 جو فرمان ہوئی سرکاروں اس پر عمل کہاں
 جوں کہ شہر مصر دیل لوکاں اولوں عرض سنائی
 کیا کچھ امر حضرتوں سینوں یا مقبول و باناں
 نیک کیتا تدرہ ساکے تاپیں اول خبر سنائی
 عدلوں بیشک تیرے تاپیں قتل کرایا جاندا
 شہر مہرے صوبے تاپیں اسوچہ حکم سنایا
 خط فرماں اساواں جا کر اندر نیل و گاناں
 تاپیں تال پانی راہوں طسی ایہ بھی خبر سنائی
 اکھتا مجھب سننے کارن مومن طالب ساکے
 ہیں سنیاں نذرانہ تیرا ظلم بناں نہ جاری
 بس بن سب تنظیم تیری واپو گیا حکم زمانہ

اساں نہ ہرگز سوچا کہ فی پانی حاجت پاروں
 کو نہیں غیراں حاجت سانوں مثال فضل بانا
 کیوں تقسیم کران اسیں تیری برکت پاک بانی
 اوپر فرمان حضوروں حسبم اس حاکم اول آیا
 ڈال و تاورد یا وچہ خط نولں ویدہ کیتی کانی
 کرن رہ وایت اوسں بیہائے رست کتوں بانی
 جاری ہو گئے غیراں نالے دریا موج لیا یا
 اس تھیں بعد مصر ویا نہراں رین ہمیشہ جاری
 شفقت رحم جو عمر ولید اذکر نہ کتیا جاوے
 بیشک دین ایمانوں خالی گلہ سناون والے
 و کچھو و کچھو دین و سجاون سخن بے ادب سناون
 ابو ہریرہ ہ شفقت کردی آپ بیان سنایا
 کھلڑی والک تھیلا ہے سی خوب طعاموں بھریا
 اسلم نام غلام بھی حاضر میں بھی نالے آیا
 جلدے جلدے کوشش کرتے پونچھے کسنگانے
 کوئی کوئی کس کارن پھرے پھیا بہت پیاہیل
 سن کر پوجھ اتار دتوںے روٹیاں جلد پکایاں
 شفقت کر کے ہراک تائیں نواں لباس بنایا
 کہ تقسیم انہاں نولں فتنے اس مقبول آہلی
 روغن کھاون یا دوو دھوپون کیے پیار نہ آیا
 خدمت آپ کرن مسکیناں فخر خیال نہ دہرے
 اک گھلندر لڑکے روون کن آواز پوسنے
 چپ کر عابزہ عورت بھیجی خرم ہو رہیں کوئی
 جادروائے پاس تنہاں سے حال دسو فرمایا
 روو میں تھیں ٹکڑا منگن دل تھیں دلہ دہرے جانے

سچا راہ اسلام اسانوں بخش ہو یا سرکاروں
 دین اندر کچھ دخل نہ پاسی شرکوں کفر پورا نا
 نال محتاج اسیں کچھ تیرے جلدی پیسے پانی
 سب سردار بلا کر اس نے اس پر عمل کیا یا
 نال شتانی خلقت ساری اور کھڑوں آنی
 سب لوکاں تھیں اول پونچیا شہر مصر نولں پانی
 باغ زراعت سب چیزاں نولں ناقصان پوچھایا
 عظمت حضرت عمرولی وی و ام فضل عنقاری
 دشمن اس وار ب و دشمن حبت و غل نہ پاسے
 بخشش سے دروانھے و چوں ہوں دور ملے
 معلوم ہوئی جس دن قہروں و الم دوزخ جا سن
 قحط اندر جیوں راہ سولا سے سی انہاں لہم کیا یا
 پشت مبارک اوپر حضرت کوئی نہ بھار چکا یا
 اپنے برھے تائیں حضرت کوئی نہ بھار چکا یا
 نبی محارب سے کچھ اوٹھے بیٹھے لوگ نمانے
 کہیں لگے پر ولسیوں آئے عابزہ فائے پاروں
 خدمت اندر حاضر ابولوں نال پیار کھلایاں
 کتنے شتر منگا کر جلدی اوپر اتارچ لدا یا
 ولسیوں یا پر ولسی آون نظر ہوا یہ آہی
 لاغر ہو کر بدن مبارک رنگ سیاہی سیا یا
 شہر اندر نگہبانی کارن راتیں پھر کر دے
 کیوں معصوم نمانے دون جا کر حال کھٹونے
 اک جلاگر چھپے اوپر ہانڈی رکھی ہوئی
 کیوں روون فرزند تسانے عورت عرض سنایا
 ہیں کیوں فائے اندر دیکھاں گھڑوں دانے

حضرت آکھیا ہانڈی اندر کیا اسوقت پکا یا
 کچھ نہیں پاس پکھلن کارن ہانڈی اندر پانی
 تال جو ہانڈی پکدی دیکھن صبر تسلی پاؤن
 سن کر حضرت چھم چھم رنے آنسو دردوں جاری
 گھبیرے تپنی کچھ بھجوریاں بھی کپڑا منگوایا
 چاون کارن جس دم حضرت کیتی آپ تیاری
 ساتھ میرے تپیں بھاراٹھا و بات بوجہ والی
 بوجھاٹھا وں حق اساو اواجب نہیں تسانوں
 اس وجہ نہیں بے ادبی تیری ہرگز فکر نہ کرتوں
 آپے بھاراٹھا کر لیاے دیر نہیں کیتی کافی
 آپ باوچی بن کر ہانڈی لگے آپ پکاؤن
 جس دم بھوک لگاؤن اگ نول اسلم خیر سنا جسے
 پک تیار ہو یا جدکھا تال نل پیار رکھوایا
 شرح و تا مسکیتاں تاپیں جو کچھ گھروں لیا نڈا
 نو ماہ گز سے کال و بالوں تنگی غالب آئی
 یارب کھول خزائنہ غنیوں جلدی کر نہر بانی
 بارش رحمت نازل ہوئی بولن حمد ہزاراں
 چلے گئے مسکین مسافر آلو اپنی جبا میں
 یہ طریقہ شاہ عثمانی شفقت حد کمالوں
 جنتاں مال و تاناہاں شوقوں عالم زندان تاپیں
 اک دن جنگ کفاراں تاپیں کیتی فوج تیاری
 ست سو شتر عثمانی پیالے سن اسباب تمامی
 کوئی نہ چیز پیاری جانن جیویں رسول پیارا
 ہر کم اندر شرح ضرورت جس دم ہندی آہی
 تن سو شتر و تاجنگ کارن اس مقبول غفاری

ادبوں صورت خدمت اندر لپیہ جو اب سنایا
 عذوبہا ناں ولوں بنا یا میں مسکین نمائی
 حیلہ کراں و لاؤن کارن کسے و مجہ سو جاؤن
 سماعت بچھ گئے پھر جلدی دوڑ چلے یکبارہی
 آٹا و فیر جو دل آیا جلدی بوجھ بھجورایا
 میں بردہ تپیں صاحب میرے عرض غلام گداری
 کہیا جو اب اس بسے تاپیں نرم کلام سنائی
 حال خلافت روزہ شتر سے ہوگ سوال اسانوں
 تال اس میں غفلتی تجھ پر کہ سال خوف خیال نہ دہرتوں
 جلدی اونہاں غریباں جسے گھر ہانڈی آن چہ پانی
 آتش بند ہو جسے پیلے آپے بھوک لگاؤن
 ریش مبارک تھیں میں دیکھاں و ہواں پیار ہر سے
 اس سے بد انہاں دیتا میں نواں لباس پنا یا
 ایسی شفقت کار ہمیشہ ذکر نہیں کیتا جاندا
 آخر و چہ سر کار ربانی عرض دعا فرمائی
 عاجز ہو گئی خلقت تیری کرفتنوں ارزانی
 رزق فراخ آبادی سبزی میوے باغ بہاراں
 فتح مبارک ملی حضوروں عمر خلیفہ تاپیں
 غنی کیتے رب دولت مالوں نرمی غنیاں تالوں
 ظاہر باطن شرح انہاں واجا نے خالق سبائیں
 شتر ہو دن اسواریاں کارن کہے رسول غفاری
 راہ مولا جسے حضرت اگے کیتے آن سلا می
 راہ مولا قربان ہمیشہ مال خزانہ سارا
 ہو قربان کرن بھج حاضری پیش رسول آہی
 دس سو نہراں حضرت اگے آدھریاں یکبارہی

سرور عالم راضی ہو کر بول دعا فرمائی
 نیکیاں کھیں یہ ہو گیا اسدن دفتر عملاں والا
 دوست اس سے دوست رب دعا کی درجہ ہون
 جنگ بہادر شاہ کرم اللہ خوش مقبول رہا نے
 حسن حسین بھی جنت خاتون روزہ دار تمام
 اک دن کچھ مزووری کر کے کھانا جیوں پکا یا
 سے و تاسب راہ مولا سے دیر نہ کیتی کافی
 در پر ایک یتیم نہانے کیتا آن آوازہ
 سے و تاسب راہ مولا سے باقی چیز نہ کوئی
 صبروں روزہ جنت خاتون بھی حسین پیارے
 آیت اندر صفت انہاں دی پاک نبی صل آتی

اس شخص بید عثمان ولی نون عملی کوڑ نہ کافی
 بخشیا شاہ عثمان ولی نون جنت رب تعالیٰ
 شتر ہزاراں سا کھڑا سدرے جنت اندر جا دن
 صبروں روزہ خال اونہا تون کتے روزہ نہانے
 نکتے و چہ ازمایش ہوئی قدرت رب گرامی
 در پر اک مسکین سوالی آن سوال سنا یا
 دوجی وار پکا یا کھانا جیوں نیاری ہوئی
 جلدی سنکر نام رہا نا کھول و تادروانہ
 در پر آن سوالی ہو یا بند یوان نسا ناں
 واہ واہ بشرط سخاوت والی خوب برا بہ ہوئی
 خوش منظوری درجہ پایا خالق دی سر کلمے
 آفرین باد سخاوت اندر فتح مبارک پائی

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ وَسَّيْنَا وَيَتِيمًا ذَا سُلْبٍ ط

اور کھلاتے ہیں کھانا اس والی کی محبت سے غریب یتیم اور قیدی کو۔

زہد سخاوت شاہ مرواں و اکون بیان بناوے
 کرن روایت اک دن بھٹی قوم کفار شریاں
 حضرت شاہ مرواں اس ویلے کو لوں لنگھے جا دن
 جا دن ولے نون مل جلدی سب کچھ تینوں دلہی
 اصل اندر شاہ مرواں کارن اونہاں مخول بنایا
 کیا دلہی کیا پاس علی سے ماسہ کرن تمام
 جا مسکین کہیا شاہ تائیں وہیہ کچھ نام رہا نے
 جلد و روئی واپڑھیا جہاں ہاتھ پکڑا یا
 گھروں پئے گئے شاہ مرواں دیر نہ کیتی کافی
 پکڑا تیرا ہتھ دیر نہ کیتی ناں کچھ آکھیا تیں نون
 و پکڑ پئے شرمندے دشمن فر شرت تانے

جد کوئی آن سوال ہو سے خالی کردی نہ جا سے
 کیتا کسے سوال اونہا تون و کچھ لباس امیراں
 بات مخول سوالی تائیں اوہ مروو و سنا دن
 دولت مال سخاوت والائیں نون خوشی کرسی
 ساں نون محضہ کتیا قہروں خوف نہ آیا
 باتاں کرن دوہاں دل و کھین کلی مروو و تانی
 میں دل ہتھ کر شاہ فرمایا کیتا ہتھ نہانے
 پھر مٹھ میٹ و تانہ تھ اس و اجا بھائی فرمایا
 پھر سوالی کو لوں پھین کیا کچھ ملیا بھائی
 گیا سوالی ایہ دس مہراں حضرت و گئے مینوں
 کھروں کویں ایمان لیا دن دل گائے منہ گائے

حضرت کعب روایت کرتے سنتوں میر بھائی
 حضرت جنت خاتون تائیں آئی سخت بیماری
 کھاؤں کارن پیر کسے پر کوئی خیال نہ آئے
 آخر جد اس حالت اندر بہت ہوئی لاجاری
 حضرت شاہ پچھیا کچھ و سودی طلب اسانوں
 جیوں نساؤی مرضی و سو میوہ یا مٹھائی
 گھر و چہ اتنی طاقت نہیں سی کعب بیان سناؤ
 سن کر بہت ہوئے متفکر شاہ مقبول رہانے
 چلے گئے اک دم بازاروں جا کر قرض اٹھایا
 دے کر دم لیا شاہ مرواں اک انار بازاروں
 گل مشتاقاں تائیں پیارا ایسا وقت لیا
 کیا دیکھن و چہ اک گلی دے پیا بیمار تاناں
 اس دے پاس کھلے شاہ مرواں نرم کلام سنائی
 حال سنایا اس عاجز نے اوبوں پیش انہانے
 کو لوں خلقت نگر نگر جابے اتنی مدت ہوئی
 میں نہیں بول سوال سنایا نہ کسے پچھیا مینوں
 اس نے کہیا انار جان ہوئے دل چاہے ج کھاؤں
 جبکہ دیاں سوالی کارن تال بھی مشکل ہوئی
 باہجہ انار انہان دے ولدی طلب نہ ہو سی پوری
 جیکر مہیا سوالی خالی ہو سی سخت خطائی با
 بھی فرماوے سرور عالم خاص حبیب رہ باناں
 رب بنی دے امر دے برابر شاہ نے عمل مکا پایا
 نشان سخاوت ظاہر ہو یا کم کنتوں رب باری
 تن و چہ قوت کامل فضلوں او سے ساعت ہوئی
 راہ مولادے راضی کر کے اوہ مسکین سوالی

قرۃ العو اعظین اندر آئے ہیں نول خیر نہیں کافی
 بہت ضعیف بے طاقت ہوئی صبریں حمد غفاری
 دن دن دور ہوئے سب قوت پیش کانی جاوے
 دروں بہت صبر نہ ماری ذکر زبانوں جاری
 کھاؤں کارن جو فرما ہو دیواں اسیں تسانوں
 بی بی کہیا اناراں باہجوں دل نول طلب کافی
 جس کھنیں تمیت دیکر حضرت جلد انار لیا
 صبر کمال محباں دولت حال خداوند جانے
 جا کر سرور عالم تائیں کوئی نہ حال سنایا
 اس مشکل و چہ ہو رہا تماشہ بنیاں حکم جباروں
 ہراک نول آزمائش ہوندی خیر قرآن سناوے
 بہت ضعیف بی طاقت بکسین بھجور در سخاں
 اس پچھیا تیرے تائیں ہے کچھ حاجت کافی
 اسیں گلی و چہ پنج دن گڈے عرض کیتا در مانے
 مولا باہجوں میں عاجز دی وات نہ چھے کوئی
 شاہ فرمایا دس اسانوں جو دل حاجت مینوں
 سن کر شاہ دل کرے قیاساں میں قربانی جاوا
 حضرت جنت خاتون کارن ہو رہا نہ طسی کوئی
 آپے اسان انہا تمھیں سکر امر کیتا منظور ی
 روانہ کر دسوالیاں تائیں خیر قرآنوں آئی
 بھاویں اوہ سوار سوالی روانہ بھڑک سناناں
 توڑ انار سوالی تائیں تال پیار کھو ایسا
 جنت خاتون دی اسویلے ہو گئی دور بیماری
 شاہ مرواں نول باطن حالوں گھری خیر نہ کافی
 حمد و ربانا بول زبانوں چلے گئے گھر خالی

مگر ان خالی جاو پاروں بہت دلوں ٹہرنے
تساں انا دتاراہ مولا جدوں سوالی تائی
بھی ایک قدرت کالی کولوں بات عجیبہ ہونی
قسم خدا تمہیں راضی ہو کر مکتا رب تعالیٰ
اوسے گل و چہرے آہے آیا ادب آوازہ
میں مسلمان تسالوں دل منو میں بھیجا بنی سوہا
کیا دیکھن ہک ہتھ وچہ سینی عجیب نارال والی
شاہ پچھیا ایہ کس نے بھیجے دکل سٹوں بھائی
ایہ تحفہ سرور نبی نولوں پاک جنابوں آبا
جنت خاتوں سے کھر پچھو انہاں اتاراں تائیں
کھول رو مال کئے پورے تا پھر شاہ فریادیا
ایہ انار جو ساٹے کارن رب کریم یونچا نا

دیکھ بلا سے جنت خاتوں یا مقبول رہبانے
ہو گئی دور بیماری ساڈی بخشیاں رب شفایں
ہرگز طلب اناراں لوں لوڑنہ رہ گئی کانی
دونوں راضی ہو کر بولن صفت خداوند عالی
یا اسدا لٹ عرض سناٹے جھپ کھولو دروازہ
جلدی کھول و تا دروازہ شاہ مردان پیاسے
نور والوں پر وہ اس پر خوشبو جنت عالی
تا سلیمان اصحاب پیاسے اولوں بات سنائی
خدمت وچہ رسول اللہ سے وحی پیغام لیا یا
حضرت شاہ سے کروا حوالے امر کرے رب سائیں
حیکر ایہ رب بھیجے سالوں سوال کیوں نہیں آیا
ہک بدے وس کھلا سالوں جو وعدہ فرماندا

من جاء بالحسنة فله عشر مثلاً

اکیں انار کھٹا دے ساڈا شاہ مردان فرماوے
جو نکر ہا سا کیتا ہیسی جس کارن ازایا
دیکھیاوے نو شاہ مردان لیندے میں پانائیں
ایہ آدائش نو بیتی خیا لو چہ آگئی سینوں
وہ حصے سنجیاں تائیں برکت مال کریندا
عامال لو کال نہ لگے جو رب کرم کماوے
باطن اندر برکت بھوے خاندی سرکاروں
ساری عمر سجاوت کردے مسئلہ یاد جنہا توں
کل مسکین غنی پھریندے باطنیک تنہاں دا
جانال مال کرن قربانی السی حال تنہاں دا
پیارا آل اصحاب بنی دلا شوق رب خلی دا

ہک نیکی بدے وس نیکی و فر وچہ لکھاوے
اس پیاسلمان اصحابی اولوں عرض سنایا
ہک انار جدا کر رکھیا میں کر خوشی تدا میں
قسم خدا دی اوہ رب بھیجے آپ جنابوں تینوں
یشیک ہر نیکی وابدلہ وہ نیکی رب دیندا
نال سبباں مال سخی و احکمت نال دوساٹے
اوہ جانن ایہ فائدہ سالوں کم فلانے پاروں
حیکر او سے ویلے ہوندی برکت مال انہا توں
وہ دیندے سو کھیر لہانے سخی ہوندا سب کوئی
ایہو طریقہ سب پاناندا ایہ بر سخی جنہاں دا
عبدالرحمن جو خوف و ابیا دوست پاک نبی کو

بیاسود اگر تاملی آہا دولت مال ہزاراں
 ہندیاں ڈاچیاں راہ مولائے اوہ مقبول پیاسے
 یک جو ہو پورا پچا ہزاراں کیتیاں شیح و بیاراں
 چار ہزار دیناروں اسنے اندر عہد نبی دے
 ہکرن رہدی حسب انتہاتوں ایسا جوش لیا نڈا
 سمجھ کچھ خیر ہوئے راہ رہدے مال اسباب تمامی
 کل انصار ہما جہراں تائیں اپنے پاس بلاواں
 کل انصار ہما جہراں کارن لکھیا مرد رہا نے
 گھر و چہ اپنے قبضے اندر پیر نہ چھوڑی پیارے
 پھر لکھیا دستار میری دامالک شخص فلا تا
 خیرے سب کچھ ونڈیا جاسی کیتا دلوں ارادہ
 غیر نماز پڑھی جس ویلے کر حکم تمامی
 یا سرور تبارتے کارن کو تار ب سائیں
 جواج لائیں شوقیں لکھیا اس مقبول پیارے
 بہت قبول ہو یا سرکار سے تیرا مال خزانہ
 ساوڑی طرفوں اسدے تائیں ایہ فرمان سنانا
 اسیں تمامی غنیا نڈے گھر اپنا مال لوٹانڈے
 تا جو مسکیناں پر خیر چن ساوڑا مال پیاروں
 سن کر حضرت حکم رہا نا اسنوں جلد بولا یا
 پیس گیارہ کارنے تیرا عمل سخاوت والما
 واپس کر کے سرور عالم اسدا مال رکھو ایجا
 ہر حاجت و چہ حاضر ہوئے اوہ مقبول غفاری
 جدول و فات نبی وی ہوئی حکم خدار حمالوں
 باغ و تا حضرت عالیشانوں اس مقبول سبانے
 و سچد تا مومناں وی مانی راہ مولا ورتا تیا

پنج سو گھوڑا اس نے و تا کارن جنگ کفاروں
 اولوں خدمت و چہ لیا یا پاس رسول سہارے
 راہ مولا مسکیناں تائیں ویتدا نال پیاراں
 خیر و تا اصحاباں کارن دوست رب جلید
 شوقوں سنو بیان انتہا ندا وی ذکر لیا نڈا
 دیون کارن لکھیاں باتاں اس مقبول گرامی
 جو لکھیا کسے کارن سیدی جلدی ویتدا اجاواں
 ایہ کچھ دیہو فلا نے تائیں ایہ کچھ دیہو فلا نے
 لکھ چکے سب مال مویشی بھانڈے بہ تن سارے
 کڑے میرا شخص فلا نے تائیں ایہ کچھ دیہو فلا نے
 جبرائیل نبی دل آ یا لے فرمان خدا وا
 جبرائیل سرور نوں ہو یا آن سلامی
 کہو اسلام اساوڑی طرفوں عبدالرحمن و تائیں
 بہت ہوئی منظوری اسدی خاص میری کرائے
 ایہ گل نامتطور خدا نوں گھر نوں کر دویرا نہ
 پاک حضوروں تیرے کارن ایہ فرمان رہا تا
 مسکیناں دی خدمت کارن انہاں وکیل بنانڈے
 جنت لین انعام اسال کھتیں کار گزار پیاروں
 چو نکرا مر ہو یا سرکاروں خوش فرمان سٹا یا
 گھر و چہ ورتو مال تمامی آکھیا رب تعالیٰ
 قرب حضوری تے منظوری عالی در چہ پا یا
 ہر ہر امر نبی سے اندر اولوں تا بدار ی
 رب نوں سونپ تمامی امت کیتا کورج جہانوں
 چار لکھاں اس قیمت ہوئی کن توں یار سبانے
 خیر کیتا مسکیناں کارن راوی ذکر لیا یا

ابو طلحہ اصحاب نبی و خوش مقبول غفاری
 موسم گرام ہوئے تا سوچہ سرور عالم جاوے
 جس دن پاک نبی سرور سے وحی پیغام لیا
 ہرگز اصل مراد نہ پاویں آیت سب اتاری
 ابو طلحہ بن حکیم رہا تا پاس نبی سے آیا
 سچ چیز ال تھیں میرے دل نوں اہل اباغ پیارا
 سن کر سرور عالم اسنوں ایہ فرمان سنایا
 دندوتا اس غولیشاں تائیں جو مسکین نمانے
 ایہ طریقہ آل نبی و امیں تر باقی جاواں
 خدمت و چہ امام حسن و علی الدن ساگی آیا
 کہن لگے جو حاضر ہوئی میں کچھ عند نہ لیاواں
 عرض کتا اس شخص سوالی اسے فرزند علی سے
 سکر خدمتگار ال تائیں حضرت حکم سناوے
 اس دن ساریاں درمل خاطر نظر ان ٹکایاں
 سے دیتاں سب راہ مولائے شاہ سرور گرامی
 حضرت آکھیا ثواب و وہاں فتنل کنوں باری
 بیونکر فریح کیتا راہ دیکھے نبی حبیب ہا سے
 لکھ کر حاجت کاغذ اوپر ہک سوالی آیا
 ہو جاسی سچو مطلب تیرا آکھیا اسد سے تائیں
 تا پھر کسے امام حسن نوں ادبوں عرض سنائی
 اول معلم کرنا ایسی اسد حال تمنا ہی
 حضرت آکھیا سوچہ سانوں آیا خوف نہ بنا
 کر کے سوال عدالت اندر بیٹوں مالک سائیں
 عادت حسن حسین ولی وی جد مبارک والی
 سے جا قرضہ مال بازار اول آکھن اسد سے تائیں

سی اک باغ عجائب اسد احسن و چہ کھو با جاری
 طلب آرام خوشی سے کارن قدم مبارک پاوے
 یا نبی التذیر سے کارن پاک خدا فرما ندا
 جد تک نہ و نسین راہ مولانا شوقوں چہز پیاری
 خدمت و چہ نبی سرور وی ادبوں عرض سنایا
 سے چکائیں راہ مولائے عالم سے سرور ارا
 وہیہ مسکیناں غولیشاں تائیں اجر ثواب سنایا
 عمل کما یا جو فرمایا پاک حبیب رہا سے
 آل نبی اولاد علی و اکچہیں ذکر سنایا
 حاجت کارین شاہ صاحب نوں ان سوال سنایا
 ہے منظور کرو نسین تھورا میں ادبوں شرماواں
 میں راضی نسین جو کچھ بختوارے فرزند نبی سے
 جو حاضر ہے اس ویلے اسنوں و تا جاوے
 چھسو تے پنجہ ہزاراں کنتی آندرا سیاں
 نظر ان آکھیا جو کچھ ہسی ہو گیا خیر تمامی
 عادت دو ہاں شہزادیاں آہی جد مبارک عالی
 کتنے غنتی کیتے راہ مولائے حسن حسین پیارے
 حضرت سن نہ پڑھیا اسنوں حسب فرمان سنایا
 جاندا پیاسوالی گھرنوں سکر چائیں چائیں
 نظر مبارک کاغذ اوپر ہرگز تاں نہ پائی
 چھے کرنا سی اس کارن ایہ فرمان گرامی
 پڑھدیاں کوئی دلیل کھلوئے اوہ مسکین بنانا
 اوہ تکلیف وئی کس کارن میرے بندے تائیں
 جے کچھ مال نہ حاضر ہوئے آوے کوئی سوالی
 جتنا خرچہ سے جاویں گھرنوں ساوا نام لکھائیں

کون سنائے صفت نبی اوی ابولول بول شرابو
جوہی عجب مریدانہ سے راوی ذکر سنائے

حکایت ابو مرثد رحمتہ اللہ علیہ

ابو مرثدوا ذکر سناواں عا شوق ولی سبحان
پاس انہائے چیرنہ کافی حدوں سوالی آیا
کہن لگے میں صدقے جاواں پاس نہیں کچھ میرے
پیش عدالت نالسن کر کے قید کرانے سینوں
اول قرار کریں حکم جوہی سرکاروں
میں غم ہے جد ظاہر ہوئے اسوچہ ذلت میری
قید مصیبت بھارا کھٹا یاد یہ نہ کہتی کافی!
ریدی حب جنہاتوں پوری رہوں حب تنہاندی
کسے سببوں غیراں اپہ کچھ افسوس نہ آوے
شاہ حسین ہواں دی عادت پریں جوڑا پاون
آکر پریں پاوں حضرت جوڑا پھر پورا تا
خوف رکھن جو رب دی طرفوں ساکی نام سناوے
نہیں تال بیشک کھوڑی باتوں غیرت پھر پاوے
حضرت ام سلمہ سے کارن تحفہ گوشت آیا
غالب حب نبی سروروی دل سے اندر آہی
عجب تماشاہ اسدن نبیا جلد سوالی آیا
لے گھر والیو برکت فضلوں کوے خداوند عالی
شاہ جی برکت ہے اس تائیں ایہو جواب سنایا
گوشت تال محبت رکھیا خاطر نبی الہی
جے کر اپنے کارن رکھدے آوندا کوئی سوال
جسدم جاندار ہیا سوالی سرور عالم آ نبیا
قید ہویا جس ویلے سنسن میرے خوشی پیانے

آیا پاس انہائے ساکی ہک مسکین نما ناں
واہ وا عشق پیانے نے اسدن سبق پڑھا یا
میں ہکیات سکھاواں تینوں کارن فائدے تیرے
میں پر قرظہ دعویٰ کرتوں جتنی حاجت تینوں
کچھ پر واہ ہیں میرے تائیں قید مصیبت پاروں
مال میں راہ راضی جبکہ ہوئے پوری حاجت تیری
کتنا خوش سوالی تائیں عالی عزت پائی
دوست دی گل دوست کولوں کدے موڑی ندی
دوست دی اک ذرہ غلطی نامنظوری پاوے
اگوں کوئی سوال سنائے جے کر گھر دل آون
ایسی حالت وچہ انہاتوں غرضتہ و ہانا
جتنا شان کسے نوں لسی اتنا بھارا کھٹا ہے
جوہی کتاباں اندر ثابت راوی خبر سنائے
رکھو دیو سرور عالم کارن گولی نوں سنر بایا
نال پیار رکھیا گوشت کارن نبی الہی
اوب کتوں دروائے اپر آن سوال سنایا
راہ مولا سے کھڑے کارن کرے سوال سوالی
سن کر جاندار ہیا سوالی ذکر مفسر ہیا یا
اپنے کارن کوئی انہاں نوں لسی طلبت ہسی
ہو قربان شتابی دیندے کدی نہ جاندا خالی
گھر وچ سوہنے شملے واسے قدم مبارک پایا
جلد خلاصی میرے کارن جیلہ کرسن سارے

کل مومنوں کی مائی تائیں اُکھے نبی ربانا
 سن کر جلدی گولی تائیں ام سلمہ سے ہانے
 جا کر برتن گوشت والا گولی جہوں اٹھایا
 سرور عالم نے فرمایا ساکن گیا جو خالی
 بیشک خالص محباں کا رن غیرت دیر نہ لاؤ
 دور خدا نوں جانن واسے رب بھتیں پاؤن ڈری
 حضرت شے گھر تمیر کتیا گوشت نوں سب سائیں
 کہدن سرور عالم تائیں بات دے وچہ آگی
 پنی کجوراں دی اک ڈھیری او پو پو دہ پایا
 ایہ گھر میرے جمع کجوراں عالم سے سرور
 جمع نہ کرتوں دیراہ مولا حاجتمندان تائیں
 بیشک دیوں والیا تائیں آپ خداوند ویندا
 ہر دم اپنے دوست پر نگاہ رکھے رب باری
 ٹروا جائے جنگل اندر شخص مسافر راہی
 لے ہل کر بارش لادن جلدی نال ربانی
 قدرت ویکھ مسافر تائیں کتیا سب پسارا
 جاوٹھا اس مومن تائیں پانی کھلا سمہا لے
 بد سلا موں اوس مسافر بچھیا اسے تائیں
 جلدی بارش نادل ہونی قدرت نال ربانی
 اس نے اکھیا کھیتی باغوں جو میں فائدہ پاواں
 کہیا مسافر باغ تیرے نوں کیوں بپا کئے
 رحمت ربی تیرے اوپر عمل سخاوت پاروں
 جس دن وقت حشر و اہوسی گرمی مفر اوٹے
 جو مسکیناں نوں خوش کرے دیوں انہاں ہیں
 ایسا مذموم ہوگی عمل سخاوت والا

کھاون کاران طلب اسانوں ہے کچھ حاضر کھانا
 لپا دیہہ گوشت جو رکھیا سی سرور عالم کھاوے
 رنگ سفید میا وچہ تمپھر گوشت نظر نہ آیا
 اس گوشت نوں تمپھر کتیا غیرت بھتیں رب عالی
 اپنیاں کل مشتاقاں تائیں دوست عقل دکھاوے
 حاضر رب نوں جانن واسے پاؤن قرب حضور
 شرک نقانوں موج دکھاوے نافرماناں تائیں
 آپ بلال عاشق سے گھر قدم رنجہ نسر مانی
 اس وچہ کیا ہے خدمت اندر عمر نں بلال شاہیا
 شاید وقت گئے کم آون بولیا نبی سمہارا
 فائقے کنوں بچا سی تینوں مالک ہے رب سائیں
 اپنے دوست نوں سمجھ کوئی یاری جلد کریندا
 ابوہریرہ فکر سنا سے کہیا رسول عفار
 کنیں پیا آواز اس نوں قدرت نال الہی
 جنت ول باغ بھلیسی اس طرفے جاری ہو یا پانی
 باغ ولے نوں ویکھی جاواں کوئی ریبا پیارا
 صورت پاگاں نرم طبیعت جو میں صفائی والے
 کیا کچھ عمل طریقہ تیرا مینوں حال سنا لیں
 باغ فلا نے وا تر ہوئے پانی کرے جاری
 تیجا حصہ راہ مولا سے مسکیناں درتاواں
 مالک نیچے سے والا پانی آپ پو نیچا وے
 ہر دم نظر محبت والی خالقہدی سرکاروں
 اوس ویلے کھنی پن عذابوں عمل سخاوت والے
 گرم کاسے حق او تہا سے پاک خداوند سائیں
 سخیاں نوں جد قرب حضور سی دبی رب تعالیٰ

قرۃ العظیمین اندر راوی خیر روایت دیندا
 راہ مولا سے صدقہ دینا دوزخ آگ بجھاوے
 کتیاں دور بلائیں ہوں صدقہ دو بھاری
 راہ مولا کوئی مال حلالوں صدقہ مومن دیندا
 اسد ابلہ سے نہیں سکدا مومن فاقے والا
 دیوں والے وی جہنیت خاص خدا اول آبی
 دودھ جا دودھ جا اس صلیقے نون ہرن بفراد
 دفتر بدیاں تون اسے ہک اول صدقہ پاوں
 فضلوں صدقہ دیوں والا جنت اندر جاوے
 اٹھو دروائے جنت واسے بڑے جو اہر نوروں
 ہر دروائے اپر کلمہ چکے سطر نورانی
 دیوں مال خریدن جنت بخت بلند جہان سے
 جنت نون اسان و چین دھریا حکم سوئے ہر کال
 ہکناں نون راہ رب سے دینا موت دکھاں دیندا
 دیوں لگیاں کچھ ہیں رہندا غنیانے دل آھے
 وقت ترعدے ملک ربانے دیوں جہنم دکھاوی
 پاک اکرام و پوراہ مولا میں ہک عرض سناواں
 باقی مال جمع گھمیرے اس تھیں نفع کی متیوں
 کس نے منع کیتا سی تینوں اندر عمران ساری
 اوہ سبھ مال تیراج دشمن تیرے ساکھونہ جاھے
 قید کرن سٹھ کرٹیاں مارن جویں خدا فرمایا
 جو کچھ خمیر کرے راہ مولا اس کارن کم آھی
 عبداللہ بن عمر سناھے وگر سخاوت پاروں
 ساریاں نافرمانی پکڑی سخت انکار سنا یا
 باقی رو گیا اک انہاں تھیں ہو گئے قتل تمامی

سزوروائے برپا یاں سے صدقہ بندہ کریندا
 سخیاں نون رب دوست کرسی دور عذاب برٹا
 صدقہ خالص عمر و پلسے نال اللہ دی باری
 تدرست دانتھو لیون کارن رب اس طرف کریندا
 ایچھ قرظی ساکھے اوپر آکھے رب تو سائے
 خالص نیت پاروں اس پر کرے پیارا الہی
 روز قیامت اسے کارن وجہ میدان بیافے
 جے دودھ ہوں زمین آسمانوں سے تھیں گھٹ جان
 سخیاں نبیاں ہور شہیداں اوہ درجہ ہنڈ آوے
 سونے تھیں چکار دکھاوے نظری آوں دیوں
 اس وجہ داخل ہوں کارن لہر پورے سجانی
 ربا جنت ویسے مالوں مفت خرید لیجانڈے
 مال تے جاتاں دیوں واسے سوئے کران بازاروں
 دیکھ کوں گزارہ کرسیں شیطان منح کریندا
 ہوئی مال اپر خود مالک وڑھی ساکھونہ جاھے
 عرض سناھے عاجز ہو کر عقل نیسوں خالی
 خصرح کراں میں مال تمامی صالح ہو کر جاواں
 عزرائیل کہے ہک ساعت دیاں فرصت تینوں
 اجتک تینوں رب اپنے تھیں دولت ہو گئی بیاری
 قریبی تینوں دشمن ہو کر سخت عذاب پہنچاھے
 ہر اک نالی برابر جاسی جو کے عمل کما یا
 نہیں تال پھیلے مو جیاں کر سن کرٹی نہ چھین جاسی
 پاس نبی سے قیدی ہو کر آئی قوم کفاراں
 حضرت قتل حکم فرمایا جویں خدا فرمایا
 قتل منع اس کارن کیتا آپ حبیب گرامی

چھوڑ دیں قیدی تائیں امر نبی فرماوے
 حضرت نبی سوال سنایا پیش عیب الہی
 قتلوں منع کیتا اس کارن بات عجیبہ ہونی
 ایہ ہے مرد سخاوت والا دیواں خبر تسانوں
 سرور عالم حکم سنایا یار پیارے تائیں
 عمل سخاوت رب نون پیدرا سوچہ شک کوئی
 کسے گناہ کھتیں جو کسے کارن ہو گیا بخش و لا
 بھی اک عمل سخاوت پاروں راوی ذکر کیا یا
 لے کر پاک کتاب حضوروں آئی نبی غفاری
 آخر پھر موسے دی امت شرکوں تائب ہوئی
 نکل گیا تلواروں اسدن مومن ستر ہزاراں
 چامری نون رب رکھیا قتلوں عمل سخاوت پاروں
 چار قسم سرمدقہ ہوندا راوی خبر سناوے
 اپنی نسل اندر جو دیوے ستر حصہ پاوے
 بوراضی کرے سوالی تائیں رحم سخاوت پاروں
 خالص بیت راہ مولاوے حب جنہانوں ہوئی
 جو صدقہ وہیں احسان جتاون کوئی ثواب پاون
 جو طابعلماں ودویشانوں صدقہ مومن دیسی
 مال والے نون مالوں صدقہ پاک نبی فرماوے
 قوت والے قوت وچوں صدقہ فیض پہنچاون
 لکھ پڑھو دینا ہو پڑہا نا سنا مور سنا نا
 بے طاقت نون صاحب قوت مہین پیاروں طاری
 اہل سخاوت مومن اوپر وائم قتل رہا نے
 سخی مومن سے گھر دکھا نا مرمنال بہت و بچاے

حاضر و کھین والیاں تائیں کوئی قیاس نہ آوے
 شرک کفر وچہ قوم کفارل کل برابرہ آہی
 کس کارن اسن ملی رہائی حال سناو کوئی
 رب فرمایا اس سے قتلوں آوے شرم آسانوں
 منع سنایا اسے قتلوں آوے شرم آسانوں
 سخی لحاظ کرے سخییاں و ختم عدالت ہوئی
 اسے بخش کارن راغنی ہوئی رب تعالیٰ
 قوم موسیٰ دی وچھڑے تائیں جو معبود بنا یا
 آکر و بھی امت پیاری مشرک ہو گئی ساری
 قتل حکم فرمایا رب نے تو بہ ہو رہے کوئی
 کوئی نہ امروں عذر لیا یا رحمت تابعداراں
 ہر سخییاں پیرحم ربانا خالق دی سرکاروں
 جو مسکیناں تائیں دیوے یک پاروں اس پاوے
 خوش قریبیاں نو جو دیوے سونک لکھا جاوے
 دارالفرح بہشت اس کارن امر ہووے سرکاروں
 پیش عدالت تال ایہ درجہ لیس مومن سونی
 جو دیون طلب ربانی اندر عالی شان سواون
 یک بدے رب اجر ٹوا بول سب ہزار کر لسی
 صاحب علم نون عملوں صدقہ جتنی طاقت پاسے
 روز قیامت پاک جتا بول عالی و سبھے پاون
 ہر محتاجاں روئے کرنا جاری فیض رکھانا
 اس عملوں رب وی قتلوں جنت بر خورداری
 وائم غضب بچیداں کارن سخت مہذب ٹکانے
 طعام بچیداں تندہ ستاں نون بیشک ضرر پہنچاوے

طعام لاجوا ددو آوو و طعامہ البخیل ددو

قرۃ العظیمین اندر آسے پاک حدیث پیاری
 پہلا یہ جو صدقے پاروں ہو سے مال زیادہ
 نیچہ صدقہ دیوں کھتیں رب کرو اور بلائیں
 بجلی سے چمکائے وانگول پل کھتیں پار کھلون
 بھی فرمائے سرور عالم جد کوئی صدقہ دیندا
 لے مومن میں چھوٹا پیساں و ڈاٹھہ بنا یا
 دو جاتوں نت میرے کارن رکھیں نگہیاتی
 تیجا مال ہوندا ہے دشمن دو لہندراں تا میں
 چوتھا مال آلامیں غانی خاک ہو جاوون والا
 پنجواں بیشک میں سال کھوڑا تھہ و ہایا مینوں
 صدقہ اوہ منظور ہوئے جو بہتر چیز پیاری
 تیجا پاک ریاضوں دیوے نہ کوئی فخر جگاوسے
 یعنی جس نون کھوڑا بہتاراہ مولا سے بندے
 بہت کو کاندی عادت آہی وہیں بانینیاں تا میں
 یعنی ستیاں مسکیناں پلے منہ کر جاوون
 یعنی لوک جو صدقہ دیوں کسے سوالی تا میں
 خالص عمل کیتا میں مومن اسنوں غرض نہ کافی

صدقے دیو چہ خوبیاں پنچے کہے رسول غفاری
 کتنیاں مرضاں کارن وارو کہے رسول خداوا
 چوتھا دوزخ سے پل اوپر کرم کنوں رب سائیں
 پنجواں باہجہ حسابوں خیریں حنبت داخل ہوں
 جاوون لگا مالک تا میں پنچ آوازہ کریندا
 میں کھتیں و ڈاٹھہ نہ کوئی جو یں خدا فرمایا
 میں نگہیاں موسال ہن تیرا امر کنوں سجانی
 تھہ بنایا دوستا مینوں اندر وہیں سرا میں
 ہن تھہ کارن باقی رہساں چاہے رب تعالیٰ
 ستر ہزار ریاست سو ستر بدلہ طسی تینوں!
 دو جا مال حلالوں دیوے مومن مرد غفاری
 چوتھا جس نون دیوے اسنوں نہ تکلیف پہنچاے
 چھٹک سناوون یا مسکیناں اپر حکم کریندا
 تا جو معلم کرے نہ مینوں نہ کچہ لوڑ دعا میں
 تا جو سا کھتیں نہ شرماوون نہ کسے حال سناوون
 اس پر نظر اسپری رکھن جاوے مال ازا میں
 جو وچھن والے سننے والے کرن میری و ڈیانی

بیان شان اہل سخاوت

قرۃ العظیمین اندر داوی غیر حدیث لیاوون
 چونہ شخصیاں نون روز قیامت ہو سی حکم جاپوں
 سخی شہید سے عالم حاجی پیش حضور بلاوون
 اتنی خوشی دلاں وچہ آوسے شکر حکم ربانا
 آپس اندر چاے جھگڑن کوئی آرام نہ پاسے
 حضرت جبرائیل وحی نون طسی حکم کرامی

شاہ رسولان سرور عالم کرم کنوں فرماوون
 فضل میرے کھتیں حنبت اندر جاوون باہجہ حسابوں
 حنبت سے دروازے اسے گے حاضر کیتے جاوون
 سارے کہن جو سمجھ کھتیں اول میں حنبت وچہ جا
 ہیونکر اول بڑی پر دھنا سبہ کوئی چارہ لائے
 منصف ہو کر ہراک واکر و انصاف تھا

کے جیڑا میل شتابی سے کر حکم جاری
 قتل ہو یا میں راہ مولائے عمل شہید سناوے
 کیوں جو کل شہیدیاں اوپر راضی رب تھے
 کہے شہید سناون عالم نشان شہید کتابوں
 ناں فیرنال محبت اس نول آکھے سب باناں
 استاواں تھیں افضل ہو یا لائق تھیں مینوں
 نول کس کارن جنت اندر اول کریں ارادہ
 کہے فرشتہ نول کس کارن ایسا مجلس کما یا
 وحی کہے گا بے ادبی ہے سب نول اول جاویں
 اس تھیں بعد سخی نول چھپسی ناں اوہ بول سناوی
 مسکیناں محتاج غریباں و تا مال رباناں
 اس تھیں چھپے عالم تائیں جیڑا میل بلاوے
 اوہ کہی میں امر شریعت پڑھنا علم نامی
 عالم آکھے بار خدا یا سب کجہ معلوم تھیں نول
 میں پڑھنا بد سخیاں کتنی خدمت تیرے پاؤل
 اتنا علم جو پڑھنا میں نے پایا منصب عالی
 رب فرما سی راضی ہو کر عالم سچ فرماوے

کہے شہید تائیں کس کارن اول تیری واری
 اس وابدلہ جنت کارن جس جسے وجہ آوے
 وحی کہے تڑھ کیونکر معلوم نشان شہادت والا
 میں قربان ہو یا اس کارن نیت نیک نولوں
 اس وجہ عالم دی بے ادبی تیرا اول جاناں
 غیر حاجی نول وحی بلاوے حال سنا کجہ مینوں
 حاجی کہے میں حج کیتا حضرت بیت اللہ وا
 حاجی کہی حکم قرآنوں عالم نے فرمایا
 ادب استاواں لائق تھیں نول اے مقبول سخیاں
 مال پیارا راہ مولائے میں نے خرچ کیتا سی
 میں اس کارن جلدی لوڑاں جنت اندر جاناں
 جس عملوں تساں اول جاناؤ کہ سنا یا جاوے
 بے سخیاں نول دین سکھا یا جو محبوب سخوامی
 سچ سناواں حال تمامی علم جو پونچیا میں نول
 سخیاں و احسان میرے پر باہر حد شمار اول
 بیشک اس وجہ بدو آہی سخیاں لوکاں عالی
 کھول دیو دروازہ جنت سخی اول نگھو جاوے

بیان احوال بہرام مخومی کا بسبب صدقہ کے

ذکر عبداللہ ابن مبارک وجہ کتاب لیاوے
 کہن نکائیں بیت اللہ وجہ ذکر نہ یا نول جاری
 کیا رب عالم کرم کما یا رحمت پھیرا پانیا
 بدر منیروں جلوہ سوہنا کھلا گھنڈ نورانی
 نول بند او کیوں جسوے ایہ پیغام پونچیا میں
 ناں محبت اس نول جا کر کہیں سلام اساطرا

قرۃ العظیمین اندر جنوں کد حال سنا یا جاوے
 یاد آہی اندر میں نول آگئی نیند پیاری
 شاہ رسولال سرور عالم آن جمال دکھایا
 کرم کنول فرمایا میں نول پاک رسول حقیقی
 اوکھتے ہے بہرام مخومی بلناں اس ویتا میں
 رب تیرے پر ہو گیا راضی ناے نبی اللہ وا

پنہ مکان بازار محلہ جس دروازوں جاتاں
 چلے گئے جدھر ورعالم تنید نہ رہ گئی کافی
 ایہ سب خواب جو آیا ہیں لوں جھوٹے فریبانی
 وضو کیتا لاجول بھی پڑھیا ڈر کر کتنی واری
 پھر خوابے وچہ میرے تائیں ملیا نبی پیارا
 یا عبد اللہ جا کر ملنا توں بہرام سے تائیں
 ہو چکا جد حج مبارک کی چھوٹا حکم الہی
 جس دم جا کر پونچیا خیرین جو نہیں فرمایا
 عزت نال بٹھایا اس نے کیتی خاطر واری
 آہو میں بہرام مخومی نیر کہیا اس تائیں
 کہن نگاہ سلف میں کیتی کھیتی باغ تمانی
 یا عبد اللہ میرے کو لوں ایہ سب نیکی ہوئی
 نیر کہیا کچھ ہو رہا ہے جو کیتی بھلیا سانی
 آکھیس چار دھیال گھر میرے صاحب تم بچیدہ
 آکھیا ایہ ہے کفر تمانی سخت وڈی بریانی
 آکھیس ہاں میں شادی کچھے عورت کیتی بھاری
 سن کر آکھیا عبد اللہ نے ایہ سب کفر تباہی
 ہو رہا کچھ حال نہیں کو لوں تیک اعمال کیا
 سب پترال دی شادیوں باقی بھی اک بیٹی آہی
 سکر کہیا پناہ اللہ دی ایہ سب کفر و لیری
 آکھیس ہاں اک ہو بھی نیکی پاد میر دل آئی
 بہت آرام خوشی اس پاروں ہو گئی میرے پائیں
 عجیب مکان چہرے غاں چائن نہ نیت خوبی ساری
 تنگی حال ہمیشہ اس واپس لوں خبر نہیں کافی
 جلد گئی کر دیوار روشن دیہ نہ کیتی کافی

سب کچھ میں گیا خوابے اندر خاص حبیب باناں
 جاگ اٹھیا جسویے خوابوں بات ویو چہ آئی
 قوم کفار جو میاں کارن کدالسی مہر بانی
 جلد طواف کیتا جھب آگئی اونوں نیند پیاری
 ترسے واری ایہ حالت ہوئی تھے رسول سہارا
 جو میں اسماں فرمایا نہیں لوں جا پیغام سنائیں
 تاں بند او سے دل عبد اللہ جلدی ہو پارا ہی
 جا گیا بہرام سے تائیں پچھیا نظری آیا
 پچھیا توں بہرام مخومی اور کتوں یک باری
 جو تہ ہونیک عمل کوئی کیتا سینوں حال سنائیں
 دیکر قیمت میں خوش کیتے جو سب خاص عوامی
 سن کر آکھیا ایہ منظور ی اس عملوں نہیں کوئی
 اوہ سب عمل حرام تیرا ہے بے دینی بریانی
 پترال نال کیتی میں شادی نیک اعمال نصیبہ
 دس کچھ ہو رہاں تیرے کو لوں عمل با بھلیا نی
 خوش کیتی میں دیکر کھانے قوم مجوساں ساری
 ایہ منظور نہیں ہرگز ہو دن وچہ سرکار الہی
 نیر بہرام مخومی اس لوں ہو رہا فساد تباہیا
 ایسا لڑکا کوئی نہ ملیا اوہ میں آپ و یا ہی
 ہو رہا پترال سا نوں جو بھنیائی تیری
 اوہ بیٹی جو آپ کیتی میں عورت حد نہ کافی
 اک دن بیٹی توں میں لیکر ستا چائیں چائیں
 دیو ابالن عورت آگئی اک مسکین بے چاری
 کدی سوال نہ کیتا سینوں ایسی صابر آہی
 بچھ گیا دیوار سے اندر فیر نہ نانی آئی

پھیر بچھا کر وہ بس دیلے آگئی تہی واری
 شاید یہ امت مال اساو اوھیں کارن کسے
 پھرا وہ دیوار روشن روشن کر کے جڈل روانہ ہوئی
 دھین چور گیا میں جا کر دیکھیا حال او نہا ندا
 جس دم دیو اے کر اندر وڑی انہا ندی مانی
 چاروں طرف لڑکیاں روون مانی لے گل لاد
 جل گیا جڑتساٹے تم تھیں میں سب تھیں شرواں
 اپنے در تھیں دیون مارا ویسی رنلق تسائوں
 یا عبداللہ جبرائیل عورت اتنی بات سنائی
 چائے لڑکیاں روون پیاں فاقیوں صبر آٹ
 چھوڑ خدانوں میں نہیں ہونا کافر طرف سوالی
 یا عبداللہ میں کن باتاں جلدی گھر دل آیا
 جاو تا میں کچھ ناں اپنا حال جتسا یا کوئی
 دل مسکیناں راضی کیتا مولانا ہو گیا راضی
 خواجہ اندر دل گیا میں نوں سپد گل ابراہیل
 کہن لگا عبداللہ جبرائیل ایہ خوش خبر سنائی
 منہ تھیں پاک شہادت کلمہ پیا آوازہ آوے
 کلمہ جاری رہیا زبانی ختم ہوئی زندگانی
 رحم کیتا اول مسکیناں پر رب نے رحم کما یا
 واہ سبحان اللہ رب عالم جس پر کرم کماٹے
 مسکیناں دی خدمت پاروں بخشش و تائب سائیں
 سر کر عالم مسکیناں نوں بہت پیار کرینا سے
 وقت نبی سے صابر مومن رکھن لے پرواہی

ظن میا دل میرے اندر سنوں حقیقت ساری
 فکر پیامت گھر ساٹے نوں رائیں چور لگاٹے
 میں بھی گیا چپا تا لگروں اس نوں خبر نہ کوئی
 لڑکیاں اس ویل روون پیاں لڑکر کیتا جاندا
 روکر اس سے گھر سے ہو یاں لگڑا کیوں نہیں لسانی
 بھناں ناں پیار کماٹے روکر بات سناوے
 اس سے دشمن کافر تائیں کوں سوال سناواں
 کافر سے دروائے جانا لائق نہیں اسال نوں
 دل میرے وچہ زنی پونجی خفگی مول نہ آئی
 چھم چھم رھے مال پیاری صبر کرو فرماوے
 قوم مجوسی رب دا دشمن دین ایمانوں غالی
 ہر قسماں گھر کھا ناہے سی جلد رکاب بھرا گیا
 بس کہیا عبداللہ تھیں ابہر گل جس دم ہوئی
 بخشش چکار ب تیرے تائیں گل تقسیم ال راضی
 اول نے کہیا اسلام علیکم میں نوں ناں پیاں
 ہو بے ہوش نہیں پر بھڑیا خبر نہ روکسی کافی
 اشہد ان محسن اولوں ناں پیار سناٹے
 وچہ محبت ہو فرمائی چھوڑے وی ونسیا غانی
 دشمن تائیں دوست کر کے اپنی طرف بلایا
 یاری اسدی ووز خیا توں جنت وچہ بیجاٹے
 پونج گیا ہرام مجوسی عالی درجے تائیں
 غنیاں نالوں مسکینا توں نیرٹے جاگ رہے
 سب تھیں عالی دولت جان پیارانی آہی

تنگی حالوں صبر نہ ہارن تارک رہن سوالوں
 راضی حب ربانی اندر دولت منداں نالوں

بیان ذکر حضرت عبداللہ اصحابی رضی اللہ عنہ

نام عبداللہ اک اصحابی پاک نبی سرور و
 ملنے کارن سرور عالم پیش حضور بولا یا
 پشت اوپر بھی کروا لے اکو چادر آ ہی
 عرض کیتا میں صدقے جاواں پر بیان بناواں
 وقت نماز عورت خاوند اسوچہ کراں گزاراں
 ادب کنوں شرماواں رب کھنیں تاپیں مگر سناواں
 ایسے عالی بہت مومن اندر امت میری
 مال اسپا بول لہ لیا نئے آکر عرض سنا یا
 ایہ سب صدقہ میری طرفوں نام خدا سے سارا
 دیکر شتر عبداللہ تاپیں رخصت جلد کیتا سی
 عورت دیکھ حوالا پچھدی سارا حال سنایا
 مگر اں چپ کربات نہ لولی خفگی پاروں کوئی
 یا عبداللہ رب نبی کھنیں دنیا ہو گئی پیاری
 کپھڑی دولت ہو نہ یادہ کلمے طیب نالوں
 ایہ مسکینی بہتر سالوں دولت رہے پر وانی
 جس گھر دین ایمان سلامت کچہ پر واہ نہ دی
 نیڑے نیڑے اجل تیار می کیوں جرساں لالوں
 ساری دولت ہوگ نصیب ہے اس قدر سیں
 تالوں تیار راہی ہو یا لگا شتر پیارا
 جے تسال دنیا حرم پیاری اپو طلا قال میںوں
 راہ مولا سب خیر کرایا صبر تداہیں آ یا
 جس وی امت وچہ خداوند ایسے ولی بنا سے
 کتنے اوکن مارے نامانے مولا کھنیں بخشا سن

عجب حکایت صابر لوکاں ذکر مفسر کرد
 کچہ دن گزے مسجد اندرا وہ تشریف نہ لیا یا
 جد عبداللہ حاضر ہو یا پیش رسول آ ہی
 اتنے روز نہ بیوں سالوں آکھے نبی سچا واں
 ایہہ اک چادر گھر وچہ ساڈے عالم دے سرور
 عورت کویں نماز گزارے جہاں میں مسجد آواں
 حمد باناں بولے حضرت سن کر صبر و لیری
 اس ویلے کوئی راہ مولا نئے ستر شتر لیا یا
 خیر چ کر و جو لائق ہو سے عالم دے سرور
 حضرت اوہ مسکیناں تاپیں مال تمام و تاسی
 لے کر شتر حضوروں جسدم عبداللہ گھر آ یا
 سن کربات عبداللہ کو لوں عورت خوشی نہ ہونی
 آخر بول کہیا یک باری اولوں عرض گزاری
 سوہتا دین اسان نول بیار حمت فضل کمالوں
 عالی دولت حب نبی وی کیا درجہ بادشاہی
 عالی دولت پاس خدا سے حب نبی سرور وی
 تا بعد ازاں کارن خیراں خوشیاں نبی مسنا یاں
 دس دن شتر و لے دل کر سیں یا بچدے دھر سیں
 میں جانا مسکینی تیرا کیتا عقل آوارہ
 آخر اولوں آکھن لگی عرض سناواں تینوں
 قصہ کوتاہ جو عبداللہ شتر اسباب لیا یا
 کون بیان رسول نبی قاور جہ شان ستا سے
 ایسے لوگ جو طالب مولا جس دم جنت پاسن

وچہ کشف المحجوب لیاے پاک نبی سرمایا
صفت خلیل اللہ سے والی روز قیامت تائیں

پاک خداوند ساٹے اُتے کرم کمال کیا یا
چالی مرد میری وجہ امت رکھے خالق سائیں

فَاِمَّا يَنْتَظِرُكَ لَيْسَ تَسِيْمٌ بِظَلْمٍ نَدْرُكُ

پس جدول یتیم ناناں آئے جھڑک انہیں استائیں
شفقت کرو یتیمیاں کارن آیا حکم رباناں
ایہہ بھلیائی کارن آئی آیت پاک جنبا یوں
کپڑا ٹکڑا خدمت شفقت کرناں پیار و لیدا
ساتھ میرے دل جنت جاسی پاک حدیث سنائی
دیوں پیار یتیمیاں تائیں شفقت نرمی پاروں
مال یتیمیاں کھان جو ظلموں غیر قرآن سنا سے
وانگ تند ورتہاں سے اندر بل بل بھائی جھڑکن
کر و محبت نال یتیمیاں امر خدا سراوے
کوئی نہیں محرم حال تنہاں واناں پیوہیں جنہاں
سنیاں قدہ نہیں معلوم ہوئے سے سننے والیا پارا
بادشاہاں بھٹیں خوشی زیادہ مال پیو والیا تائیں
جت دل و بھین نظر اٹھاوے رونق نظر نہ آئے
ہاں پیو وائے انگلی پھڑک کر نکلن طرف بازاراں
ہر خوشی پر غمانہ ہوں بات قبولن سوئی
جت دل ہاں پیو گئے یتیمیاں اتوں خوشیاں گیاں
پناہ خداوی وقت یتیمی ڈاڈا سخت زمانہ
پاپیاں وائے گوردی اندر کھنڈین کرن بہاں
جا پر دیس لے لے پونچن ہاں پیوہیں جتہاں
ہاں پیو وائے جس دم جاکن مانواں صدقے جاوے
پاپیاں والیاں دیوں و بھین ہنچو ہوں جاری

ایہہ یتیمی بھڑکے آہی امر کرے رب سائیں
کل فرضی خدایاں نوں اس پر عمل کماناں
دبے اجرہ کمال ٹوالبوں رحمت باہجہ حسابوں
ایہہ بھلیائی جس نے کیتی کہے رسول ربیدا
بھوئیں سبابہ وسطی انگلی ہوئی نہیں جیدائی
ہر سر والوں نیکی دفتر اجرہ ملے سر کاروں
آتش و دوزخ نال تنہاں ڈاڈا پیٹ بھرا یا جاوے
منہ نک کناں اکھیاں وچوں نہ ویرا لہے کرکن
جس گھر ہوئے یتیم ناناں اس پر پھڑکے آئے
ہر دم زخم نہیں دل بھٹیں جاندا پیو چھوڑ گیا ندا
اس نوں معلوم ہوئی جس ڈاڈا گیا مال پیو پارا
مال پیو باہجوں عالم سارا سنج اجاڑ سرائیں
کون پیاری مانی باہجوں ہر چھے گل لاوے
جو کچھ لوٹن لے کر ماپے دیوں نال پاپیاں
کیا مفد ورتہاں تائیں لاڈ و کھائے کوئی!
کل مرزاں دل وچہ رہیاں ہنچو یکن پیاں
درور سجانے چپ نمانے سارا ملک بیگانہ
ڈولڈے پھرن یتیم نمانے لگدیاں نال دیواراں
رب نوں معلوم حال تنہاں دے سوز فراق دلائے
جدول یتیم نمانے جاکن ہو سیران کھلوون
کون بلاوے لے گل لاوے باہجوں ہاں پیاری

جیوں کرد ویتیاں پوچن ذکر نہ کیتا سب بند

جاہ کچھ معلم قدر تہا تھوں باپو گیا جنہا ندا

وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنْهَكَ

ط اور سوالی کو مت جھڑک۔

نال کرد و سوالی تائیں نال اس جھڑک سنائیں
ایہ آیت جس کارن آئی راوی ذکر سننا ندا
نال محبت آن لگا یا پیش رسول غفاری
جے و تا جھب سائل تائیں سید رسول الہی
حضرت عمر نبی سے کارن سبب خرید لیا یا
الْتَوَفِيقُ شَيْءٌ عَزِيزٌ كَيْتَا عَرْضُ نَمَانِي
بخشیا سبب سوالی تائیں جلد رسول پیاسے
سرور عالم نون فیر سائل آن سوال کیتا تھی
خبر نائیں کیا حکمت آہی راوی ذکر لیا وے
ستویں بار سوال سنایا جہد مسکین نہ نال
أَنْتَ سَائِلٌ أَمْ قَاتِلٌ أَكْهَى اسنوں بھائی
نال ایہہ آیت نازل ہوئی نبی پیارے تائیں
نال کر عا جز نون شرمندہ علامدے سردار
ست سے وار سوال سنایا اسدن تسال اسنوں
بے شکہن ضعیف روایت جانے خالق سائیں
نال محبت ذکر سننا وال نال ہیں لوں بنا وال
سائل نون جو رضی کر سی عالی در جہ پائے
حکم سنایا پاک نبی نون خوشی کنوں رب عالی
پوریان کیتیاں کل مرادال بات نہ موڑی کوئی
ست سو جا جنت پوری کیتی آہوں جہد سرکارے
دوست نون جہد مرستائے ایسا رب تعالیٰ
رب فرمائے ایسں جنہاں نون مہیاں خوشی دکھائے

اپنے نبی پیاسے کارن امر کیتا رب سائیں!
اک دن عثمان بازا دوں تازہ سبب لیا ندا
اوسے وقت سوالی آکر ادبول عرض گزار می
ایہ میوہ خوش حضرت کھا دن طلب انجباں آہی
فیر سوالی حضرت آگے آن سوال ستا یا
دیہہ راہ مولانا پیر پیاری یا محبوب رہا نے
فیر حضرت آگے لیا رکھیا شاہ مروان پیارے
نال خوشی سردار و و عالم اسنوں سبب و تاسی
جس دم سبب خریدن جلد سوالی آوے
تظہر مبارک اس دل کر کے آکھے نبی رہا نال
توں سو آگہیں یا سائل نرم کلام سنائی
جھڑک نہ دیو سوالیاں تائیں امر کیتا رب سائیں
رات معراج دی یاد کر افسے خالق سر جنہا را
نامنظوری اسان نہ کیتی کیتا خوش تسال نون
جوڑ ٹھائی ذکر سنایا مومن بھایاں تائیں
نہیں مجال نہ طاقت بیوں واقف سخن الا وال
کپروں جھڑک سوالیاں پوسے و زرخ بھارا بھائے
چنتیاں تسال مرادال مشکیاں رات معراج پوری
ساڈیوار پیاسے تائیں کیوں دل عزت آئی
اپنی وار سوالی تائیں تاجہ کہیا پیارے
کیوں کر چکے سوالیاں تائیں جھڑک کن کارن وال
غنیان سے دروائے او پر ایسں سوال کرانے

دولت عزت قوت سے کہہراک نون ازناواں
برکت مالوں نظر کرم وی سعی مہیاں تائیں
اکناں کارن شفقت کر کے جدا وہ عزت دیند
جس دروازے کوئی سوالی آن سوال مناسے
ہو ویسی اوہ سائلوں ویسی اسوجہ شک نہ کوئی
قرض دیہوتیں جتناں سائلوں پاک خدا فرماوے

جو دل کرن محبت ساڈی جنت شان و نواں
درجہ لین جیسیاں والا اندر دو سر ایگ
کہر غروروں طرف اسادوی جلد کتہ کریندے
بیشک اوہ دروازے اوپر ساڈا ہتھ لیا سے
گراں ہوا تنچہ ناہر جدول عدالت ہوئی
آکرے لومال نامت حکم قرآن سناوے

وَمَا تَقْرُبُ مَوْلَا نَفْسِكَ مِنْ خَيْرٍ حَتَّىٰ وَهَاهُ عِنْدَ اللَّهِ

اور جو اپنے قے آگے تیری بھیجئے سے خدا کے پاس پاوے۔

اک واپر وہ وہ سے و فرورج کر لیاں
اکناں نون رب اکدے بدے لکھ حصہ کرو لسی
جیون کر کے سوالی اوپر مومن ہووے راضی
جو نظر غروروں سائل تائیں نرم کلام سناوے
خواہ عذابوں بخشش منگن ساڈے درپہ آسی
لا لاق ہے جد کوئی نماز درپہ آن کھلووے
نہیں تال اسنوں نرمی اندر کرے کلام پیارل
کہرول عاجز سائل تائیں جو اک جھڑک سناسی
حضرت موسیٰ تائیں ہکدن آیا حکم حضوروں
یا موسیٰ نہ کچھن آہیوں سائلوں وقت بیماری
حضرت موسیٰ عرض گزارے ایہ کچھہ معلوم بینوں
کھاوون پھین کارن میں تھیں خلقت مانگن تائی
صحت بخشن ولے تائیں کیا بیماری سے
امر ہو یا تول سچ فرمایا میں سبحان تعالیٰ
مطلب ایہ کوئی ٹکڑا پانی کرے سوال جو بینوں
مومن پاس بیماری حال اجد کوئی کچھن جاندا

اک اکدے سنت سو حصہ و چہ عدالت و لیاں
نیک اعمالوں برکت مومن جتنا پیارہ کر لسی
اس پر اسیں زیادہ راضی امر کرے رب قاضی
ساڈا نام نہ بھانا جس نون کوں اسانوں بھائے
کر سال رو جتا بول اسنوں کوئی مراد نہ پاسی
تھوڑا بہت جو طاقت لیکر حاضر ہووے
دیون جتنا درجہ پاسے خالق قدری سرکاروں
بہرے برابر و نرخ اندر قید کرایا جاسی
جسدن قرب حضوری پایا کوہ طور و لچ ٹوٹل
ٹکڑا پانی منگیا میں تھیں منہ و تا یک واری
ہر نقصانوں پاک خدا یا کچھہ نہیں حاجت تینوں
تو شافی خود قبضہ تیرا تندرستی بیماری
سبہ نون رزق پہنچا وں مارا کوں سوال سناوے
کون مقدرل پاک منترہ میریاں سفیال والا
یا موسیٰ تول ایسا جانی جیون کر و تا بینوں
جیون کر سائلوں کچھن آوے ایسا درجہ پا ندا

ایہ سوال سوالی عاجزہ جد کوئی در پر آوے
 مسکیناں محتاجاں تائیں جانوں نسیں سوالی
 یا کسے قرض اتارن کارن آن سوال سنا یا
 حاجت منداں کارن دیون اجرہ بنا یوں پان
 جو دن رات سوالاں کارن گھوٹے پھرن مریند
 گھر چہ ریوڑ ٹھہیں گامیں سب کچے پر وہی
 ہر غمیری نت کر اسواری وھاڑا مار لیا ون
 عجب تماثرہ کر اسواری پھیرا کرن سوالی
 اوہ سب کسی نہیں سوالی لندے پھرن دھکانے
 ہر طرف ہتھ قبضے دھریا گھر گھر مارن پھر سے
 جد تک سانس لبیاں وچہ ہوئے ناہن حرام سوالی
 جد کچہ ٹکڑا کھا ون سکھیا لڑکا سا تھ یجا ون
 ہر ویلے بھا ون مال پویہ کن تول ہو یا سیا یا
 ٹکڑا ہو کر صد یوں لائے نیوں نظر نہ کرینے
 مر نوں اول فقیر اللہ وا جتنے بچے جاوے
 وقت جوانی والیاں صفتاں پترال کول سناو
 میں اچ سنیاں بیج فلانی ڈھکی بند فلانے
 سر وی پالا نظر نہ آیا ایسا قدم اٹھا یا
 بیج نہیں باہر نکلی وئی پھر ملیا کر دیا تی
 ایس فقر کھیں رب بچا سے مومن اہل ایمان
 نہ ناسکھ پوسے جد لڑکا جلدی نال ردا ون
 فقہ کوتاہ و تپا تول اس دن ڈیرا چا ون
 جد تک عزرائیل فرشتہ نال تشریف لیاوے
 جاہل نرم کلام اونہا ندی سنکر قابو آون
 جاہل خلقت عقلوں خالی فقرال مگر دیوانی

اس وی الفت بدی الفت در حیم لکھیا جاوے
 جو مزدوری تان کر سکن خرچ اسبابوں خالی
 یا بیمار آزدوہ ہوسے حاجت کارن آ یا
 نہیں سوالی جو ہر حالوں پن کسب بنا ون
 جتنیاں گھروں آسو وہ ہوں لوکاں کن تیند
 اچے خریدیاں لوکاں نکروں نال رب آفتلای
 دن وی گھٹی اکڑیے نوں راتیں آن سنا ون
 سب لوکاں تھیں چال سوکھالی چڑھتا جا کماں مال
 دیکھا ونہاں سے کولوں نسن عاجزہ لوک نمائے
 جے کئے مسجد نظری آوے تلکس دیکھ گیرے
 جو یں نمازوں سٹن نہ مومن ہر ویلے ہر حالوں
 آپ اٹھا کر بی وانگولوں اس نوں میر کر اوں
 جو شرما ون اگاں نہ ہوں کیہ اونہاں کھٹا کھانا
 پوچھو لے وی کارا سا ڈی پھر کس کارن ڈرینے
 جس نے ممال چھوڑا جلدی مگر لوکانے لائے
 بے نال جمدول دیکھتسا تمول تھر میرے لائے
 پند فلانیوں راتو راتیں مل پیا اوں ٹکانے
 چا ول بیکرے مال تیری نوں راتیں آن جگا یا
 ایہ گھر نہیں وسا ون سوکھے چا وڑ کرے کڑمانی
 دین ایمان نہ حاجت رکھن ٹوڑی نافرماناں
 ہر ویستی وچہ نیرے دور ول پن عقل سکھا ون
 پندراں سوال خلقت کارن ہو چھچھ چھڑ جا ون
 اس فقیرے تھیں خلقت بدی کو یں غلامی پاوے
 دوست بن کر سا کھتا نہاں سے دین ایمان بخا ون
 نہیں نماز روئے وی حاجت بولن کفر شیطانی

خاوم کر کے نہیں کارن لوکاں مگر رگا ون
اپنی طرف کرا کر سجدہ ہتھ کچلویں مچھپڑایا
منہ سر من صفائی دیوں کر بد شکل اٹھا ون
اوہ شرمندہ ہوئے تائیں پکڑن کفر او ایس
قبرال پوجن مرشد و سن ہو کلام نہ کوئی
کرن طواف دوائے قبرال سدا چہ رخ جلانا
سائیں سائیں لوک انہاتوں آکھن چاہیں جائیں
ایہہ کرامات بنا ون جاہل عقول دور دیوانے
عالم دی کسے تربت اتے دیوانہ نظر نہ آوے
جے ایہ بات حرام نہ کہندے حضرت شاہ ایرال
امر نبی و اورتن عالم و سن لوکاں تائیں
ولیاں قبرال روشن نور وں عالیشان سوہا ون
ایہہ سب کئی نہیں سوالی ختم عدالت ہونی
بھلکے ہو رہتے ہنس سنگھ و جا ون والے
کتنبیاں قوماں خلقت اندر مین کسب بنا یا
تھوڑے دن شرمندگی ہندی جو کوئی نہیں چہ پدا
اسدے بعد اولاد اسدی نول کوئی نہ حرم جہ آئے
اصل سوالی و نیا اندر تھوڑے نظر می آون
سائل اوہ جو فاقے پار وں کرے سوال منانا
فاقے والے سائل تائیں جو کوئی راج کھلا وے
شقیقت کر و سوالیاں تائیں امر کرے رب سائیں
حد وں و دھ تو اب انہاتوں بدی طرفوں آئے
کیونکر میں ول آون کتینا بولیا سخن پیار وں
سبہ جھٹیں بہتر ہے اوہ سائل جدتگی اتس آئے
جھگڑن والیاں نالوں افضل اس پر رحم کمانا

و اتن وانگول جا ندیواری ایہہ کرامات سکھا ون
کافر کر کے محقا پڑے الا کے اگلا پتہ دکھا یا
خطرہ دور کرن مت اسنوں ما پے سا تھوڑا ون
جاہل آکھن کامل مرشد ملیا اسدے تائیں
دور قیامت اس فقروی مگروں واری آئی
کچھ نہیں پور سو ابھنگ چہ سال لعنت لیکر جانما
شرع نبی دیوں جو مکھ موٹن میدینی دے سائیں
تربت فقرال او پر دیوے اندر ایس زمانے
کیا جانن جو سرور عالم لعنت حکم سنا وے
ہر عالم دی تربت دیوے بلدے لکھ ہزاراں
اوہ کیوں نا فرمائی پکڑن دیوے شرک بلائیں
پھیلے آپ دوکان بنا ون دیوے ہال نکا ون
جبکہ ایہ مڑجا ون خالی اس وچہ خوف نہ کوئی
ملکاں وچہ ہزاراں پھرے نا قرمان موکا نے
ترک کیتی مزووری کار وں رب کھتیں شرم نہ آیا
لوٹا بھرن رگا جس ویلے بول آوازے کر و
ہر وں لدی چھ لیاری مٹکا بھبر کر آوے
باز شکاری بھرن ہزاراں کھا ون موج او اون
بیشک بھبر کو نہیں انہاں نول آگیا حکم رہا نا
جنت جنت جنت اسنوں وعدہ رب فرماے
جنت اندر رضی کر سال اسپس نساٹے تائیں
اول وچھن مانے تائیں جبکوئی آپ بلا وے
اسد اور جہ باہجہ شمار وں اجرے لے سر کار وں
صاحب کارن منگن کولوں بولن جھٹیں شرمے
واتاں دی کچہ حاجت تائیں سنتوں یار سبحانا

بے عاشق باہجہ خدا تختیں خیراں طرف سخاوں
 ابو ہریرہ کہے روایت پیارا پاک نبی سدا
 تنگ ہو یا جد فاقے پاروں اورہ مقبول رہا نا
 گھر و یہ عورت رب اپنے نول کرے سوال دعا میں
 جلد تیار کیتی اس چلی اگ تند و ر حیلانی
 گئی تند و رے جس ویلے روٹیاں تھیں پہ پایا
 آپے چلی نہ ورون پھر دی آٹا زوروں آٹھے
 آپے چلی چلیدی دیکھیں رہنوں حمد سناون
 اوسے وقت کھلو گئی چلی آٹھا پھیر نہ آیا
 حضرت اکھیا برکت آہی صبر توکل والی
 ہر دم چلی چلیدی رہندی روز قیامت تائیں
 رب فرمائے صدقہ دیکر کرو حساب نہ کوئی
 سچ فرمایا پاک خدا نے سبہ کچہ یاد اسانوں
 ہکٹاں تائیں ہکڑے بدے ویسی ست ہزاراں
 ابو ہریرہ کنول روایت پاک نبی فرماون
 ہک سارا دن رہدی طرفوں کرے سوال دعا میں
 دور کریں سبہ تنگی اسدی گھاٹا مول نہ پائیں
 دو جا کہے بخیالیاں تائیں کرے باد خدا پایا

حال سناون رب اپنے نول کل مرادان پاون
 صابر اہل توکل کامل ہک اصحاب بسیدا
 خاص و عام منگن رب پاسوں باہر گیا مٹا نا
 یارب بھیج حضور وول دانے اسان غریب تائیں
 گرد چلی سے بھر گیا آٹھا پھر دی نظری آئی
 مرد آٹھا پھیرا اس تختیں عورت حال سنا یا
 روٹیاں کنول تند و ر بھی بھر یا خوشی نہ تھلی جاوے
 اوتلا پھر چا کر وٹھا دانے کتھوں آون
 جا کر سرور عالم اگے سارا حال سنا یا
 جے تسیں ایسا کم نہ کرے فضل کنول رب عالی
 ذکر سخاوت بول شتانی پاویں نیک ہزائیں
 آپے اسیں حساب کر لسیاں جدول قیامت ہونی
 ہک دست سو پاو وٹھتھیں لسیاں اسیں تسانوں
 ہکٹاں بے لکھ لکھسی رحمت باہجہ شہاراں
 ہر خبر سے دو ملک نورانی اوپر زمین دے آون
 خرچ کیتا جس تیرے کارن برکت کراستائیں
 یارب و تپہ تراز و اسدے نیک اعمال دو ہائیں
 حضرت پاک نبی فرماون پاک خدا فرما یا

اَنْفِقْ يَا بِنِ اَدَمَ اَنْفِقْ عَلَيْكَ

اے آدم کے بیٹے خرچ کر میں تجھ پر خرچ کروں گا

میں دیوال دس درجے تینوں کچہ پراوہ نہیں تینوں
 جنت بھی انہاں دوست رکھدا فضل کنول سبائیں
 ماں مومنال وی گولی تائیں ایہ فرمان سنا یا
 روزہ کھولن کارن ٹکڑا گولی عرض سناوے

یعنی سے آدم سے بیٹے جتنی طاقت تینوں
 رحمت رہدی دوست رکھدی سنی مجبان تائیں
 حضرت عائشہ سے دراو پر ہک سوالی آتیا
 وہیہ سائل نول راہ مولائے حاجت بیکر جاوے

دیون والا ویسی سانوں خوش ہو کر فرمایا
وقت ہو یا جد روزہ کھولن امر کنوں سبحانی
بیشک سخی پیارے رب نون بیشک سخی پیارے
بہت وجہ نقصان خرابی اس گل اندر آئے
ضائع کرے نہ ہرگز مولا لقمہ یک جلالوں

فاقہ تنگی روزہ والا کوئی خیال نہ آیا
گوشت نال ہشتی کھا نا کھیا یا ملک نورانی
جو تائیں کرو نہ گنتی آکھیا سر جہا رسے
دلوجہ چاڑ پید ہوئے کل بر باد ہو جاوے
روز قیامت نون دو دھہ ہوی چو وال طقبان نالوں

حکایت عورت سخی اہل توکل

ذکر کرن ہک وقت نبی سے عورت عاجزہ آہی
گودی اسدی لڑکا بیسی صورت عجب پیاری
آن کھلی ہک اسدے در پر عورت در در سبحانی
جد و کامیرا بیٹیا جہیا حال سنا وال تینوں
اسے بی بی میں تیرے تائیں اپو حال سنا وال
اکلا حال سوالی تائیں ہرگز نظر نہ آوے
کرن سوال جو عاجزہ حالوں کچھ نہیں دوس تہاتوں
کوئی نہ خبر سوالن تائیں کھلی سوال سناوے
راہ مولا کچھ دیون کارن پنے چیز نہ کوئی
مڑن محال ہوئے مشتاقاں دست و دہاڑوں
اپنے بیٹے دا جھب کڑتہ اسنوں لاہ پکڑا بیٹا
کڑتہ دیکر راضی کیتی اوہ مسکین بیچاری
اسے فرزند اس کھتیں کچھ پور نہ طاقت تینوں
دلوں خدا اول راضی ہو کر اتنی بات سنانی
ننید آرام ہو یا جد رائیں امر کنوں سبحانی
ایسی خوش منظوری پائی خاص جناب حضوروں
امر ہو یا جس قدر حیاتی اس لڑکے نے پائی
وقت صبح جد عورت جاگی لڑکا گودا کھٹا یا

صبروں تنگی حال گزارہ جیونکر حکم الہی
نیک عقیدہ صبروں شکروں اہل ایمان بیچاری
اسدی گودی بھی ہک لڑکا کرے سوال منانی
اسنوں کڑتہ پاؤں کارن ستنہ نہیں آیا تینوں
سے کچھ راہ مولا میں اسنوں کڑتہ لے کر پا وال
عنتی ہوں یا عاجزہ ہوں بول سوال سناوے
کرن سوال تے تقدی جوڑن سخت عذاب تینوں
حیرت و چہ ہوتی گھروالی کوئی نہ حال سناوے
دل قربان خدا اول حاضر و آہی عاجزہ ہوتی
تن من جان کرن قربانی در و محبت پاروں
تنگا کر فرزند پیار سینے نال لگا بیٹا یا
در و کنوں فرزند اپنے نون آکھیا چھپکڑواری
اس کڑتے کھتیں سوہنا کڑتہ مولا ویسی تینوں
اجر سخاوت سچا وعدہ دیدہ نہ لگی کافی
لڑکے سے گل سوہنا کڑتہ پاکے ملک نورانی
جنت کھتیں رب لڑکے کارن کڑتہ بھجیا نوروں
ایہ ہک کڑتہ کافی اسنوں حاجت پور نہ کافی
گل اسدے و چہ خوشبو بھریا کڑتہ نظری آیا

و پھر تماشہ قدرت والہ رب نول حمد سنائے
جتنا قد ہو یا اس لڑکے عمر ضعیفی تائیں
تازہ کھیل گلابی وانگول کدے نہ ہو یا پرانہ
ایسے طور ہوسن و چہ جنت عجب لباس پوشش کا

خوشبو عنبت نورول روشن سبہ کوئی و کھین آسے
کرتہ رہیا برابرہ پورا امر کنول رب سائیں
فصل الہول پورا ہو یا وعدہ سچ رہا بنا
و ہول دی کچہ ہوگ نہ حاجت ال ایسا ناں پاک

بیان ذکر امام حسن رضی اللہ تعالیٰ عنہ

من تول ذکر امام حسن واجویں کتابوں پایا
آکھیس یا فرزند نبی سے منگن آیا تینوں
من کر حضرت جلدی اسٹھے دیر نہ کیتی کافی
رخصت کیتا سائل تائیں عزت ادب پیاروں
جد کچہ صبر و لیوچہ آیا آن بیٹھے و چہ یاراں
کہن لگے افسوس اسانوں اپر وقت و ہا تا
کیوں دل اندر عاجزہ ہوندا حال سناون پاروں
حاجت کارن جدول سوالی آسے رد در سجاتا
رو کر آکھن حال نہ کچھیا کیوں اسان مر یگانہ
ایسے طور سوالیاں کارن کرن ہمیشہ نرمی
اس شطرنج محبت اندر مشکل کھیدن چالا
جو شے فل نول ہوگ پیاری سو مولانوں پیاری
شان سخاوت عالی در بے کون بیان سناو
و چہ سیر الاقطاب بتاوں کن تول یاریگانہ

ہکدن عاجزہ کوئی سوالی پاس تنہا سے آیا
چار سو درم دینا ہے قرضہ طاقت ناپیں مینوں
سیا کر کھیلی در مال والی ادب کنوں بکڑی انی
باہر نکل گئے کچھب رو نڈے حضرت باہجہ شماروں
غم و لکیری حالوں کچھن دوست نال پیاروں
کیوں اسال آپ نہ کچھیا اس کھتیں آ یا جدول بنانا
جیکر اسیں سوالوں اول کچھدے در و پیاروں
کتن وقت قیاسیاں کروا ڈرو اولوں بنانا
دل عاجزہ نول عاجزہ ہی اندر میں تکلیف کھن
اول فرزند نبی سے تائیں کدے نہ آسے گرمی
عام نہیں کوئی در لا اور لا در و محبت والا
بعضے اوہ شے دیوں لگند جو شے دیوں اتاری
سختیاں پیر رب کرم کما سے ہر بد عمل کچھپا سے
حضرت ابو بکر دا آیا شا ہی جدول زمانہ

بیان ذکر فاجر فاسق جو بہ سبب صدقہ جنتی ہو گیا

بندہ کی پاک فاجر مفسد زانی اتے شرابی
ختم ہوئی زندگانی اسدی بستر چھاڑا مٹھا یا
حضرت ابو بکر نول ہکدن پاک خداوند عالی

عیشیاں نازل اندر و اعلم رہندا و چہ غرابی
خوشیاں یاللا اسدیتائیں منزل گور سنجیا یا
جیو نکر اسدی حالت آہی اندر خواب دکھالی

سر پر سوہنا تاج شاہانہ چمک سوبانے رول
تحت مجببہ محل نورانی سوہنا دولت خانہ
خدمت اندر حاضر حوران مجب سنگار سوہان
حضرت ابو بکر اس تائیں ایہ فرمان سنا یا
آکھیس مینوں فاقہ نازل ایسی تنگی ہوئی
ہکدن اس لا چاری اندر رب اسباب بنایا
طلب زیادہ تن وچہ مینوں فاقے آنتیالی
عاجزہ ہو کر جس دم اس نے کیتا آن آوازہ
پاد نہ رہ گیا اپنا فاقہ اس واویچھ حوالا
نال محبت میں مجب اسنوں ویدتا سب کھانا
جسدن پکڑے فرشتیاں مینوں آکرے دھویا
تن من میرا تھتر کھتر کینے کر کن دوزخ بھائیں
شفقت کر سرکار ربانی امر سنا یا مینوں
اوس مسکین سوالی کارن رحم تیرے دل آیا
ابو بکر نول نشان دکھا یا خواب اندر رب سنا یا
جنت وچہ بخیل نہ جاسی امر عدیوں آتیا
ناپاؤے بھلیانی پوری بے سوز بدکماؤے
سرور عالم ختم رسولان ہک دن گوشت لیا یا
حضرت عائشہ او ہا گوشت راہ مولا ورتا یا
جسد م حضرت گھر وچہ آئے اولوں عرض گزاری
سنگریات جواب سنا یا پاک حبیب سیانے
امن سلامت مال امانت ویسی رب نساے
سورج دی گرمی خقیں صدقہ سر پر چھاوون بنامی
ابراہیم ولی دی عادت وچہ سوالیاں تائیں
کیا ایہ لوگ اساوڑے کارن بڑا احسان کماے

صورت خوش رخسار نورانی جلوہ روشن نورل
جیونکر عزت بادشاہاں نول بیٹھا مرو یگانہ
بدر منیر جویں آسمانی خوش رخسار دکھاوون
کس عملوں تندر عالی درجہ قرب حضور ی پایا
ٹکڑے باہجوں عاجزہ ہو یا پیش نہ جاسے کوئی
تال میں اپنے کھاوون کارن کھانا جلد پکایا
جدول تیار کیتا میں کھانا حاضر ہو سوالی
رحم پیادل میرے اندر کھول و تاور وازہ
معلم قدر سبہ آنا مینوں جو مسکیناں حال
حاجت پاکر میرے در کھنیں راضی گیا منانا
دوزخ لالہ پر تقصیری روتدا حاضر ہو یا
دفر حاضر بدیا نوالے رور و ماراں آئیں
اسے بندے گنہگار ماناے بخشدا تا اسان تینوں
رحم کرن تھیں شرم اسان نول پاک خدا فرمایا
بیشک سخی پیاسے رب نول اندر وہیں کھریں
جس نے خرچ کیتا راہ ربے اپنا خرچ بنایا
جد تک مالوں خرچ نہ کر سی حکم قرآن سناے
کچھ کھانا کچھ لٹا دینا گھر وچہ حکم سنا یا
او مار کھیا ہانڈی اندر جھیل حضرت فرمایا
او ہار کھیا او ہاوتا یا مقبول غفاری
ایہ نہیں رکھیا اوہ رکھیا جو دتا نام ربانے
خرچ قیامت کھی وچہ محشر مدد و پون وال
دوزخ والیاں بھائیں اگے صدقہ آپ ہو جاسی
نال پیار انہا ندیاں باتال کرے چاہیں چاہیں
محشر کارن خرچ اساوڑا چاکر آپ نے جاسے

ہر دن اسان عزیزیاں کارن اتنا پیار کماون
 پیراں پرہم کرکھاون کھانا سرور عالی
 صحیح روایت ترمذی اندر خیر مفسر لیا یا
 ختم ہو یا جمال تمامی آگیا ہو رہنسا تا
 جتنا مال ضرورت تینوں قرظی اٹھانے بھائی
 آکھیاں گا حضرت تاہیں حضرت عمر پیارا
 حضرت نول اوہ بات عمری دلوں پسند نہ آئی
 دیون والیا وہ راہ رہے ہرگز خوف نہ کھائیں
 حضرت ایہ گل کن کرہے ایہ فرمان سنا یا
 ہر عا جہہ پرہم کماون کدے نہ چھڑک سناون
 پک لڑکا وچہ خدمت آیا اس نے عرض گزاری
 میں عاجز ہاں گل کھتیں تنگی کڑتہ بخشو سنیوں
 اسدم پاس اپنے کچھ نہیں سی ویرہ کرو فرمایا
 اپنا کڑتہ سے دیہوسانوں آکھیا میری مانی
 جا کر گھر جلد اتار یا کڑتہ و تا بھیج ندا میں
 کن اوڈیکال سبہ اصحابی صبر محال ولاتنوں
 اوبول کس نول طاقت ہوئے گھر کھتیں آن بلاو
 تا اسوقت پیاسے تاہیں امر چنا بول آ نیا
 اتنا ہتھ نہ کرو کشادہ یا مقبول پیار سے
 کڑتے باہجہ تیس وچہ مجلس آون کھتیں ٹرانے
 ایتھوں تیک سخاوت اندر حضرت نرمی کرے
 ہک عورت نے چا ودر بھیجی بچپ کناسے والی
 اس چا ورنوں آپ ہنڈ اول ایہو را و اسادی
 جلد سوال قبول کیتونے کن کر عرض تمامی
 بہت عجیبہ چا ودر آ ہی کھڑ کھڑ و کھین ساسے

ہو کسے کھٹنا سے دیہوسانوں آ کر بیکراون
 تا جو اٹھدیاں نہ ہوئے آ سے جدول سوالی
 نوے ہزاراں ورم نئی نے راہ مولا ورتا نیا
 نال محبت اسدیتا میں کہے رسول ربانا
 نام اساد اور ج کراویں کر سناں اسیں اوانی
 ایہ نہیں حکم تسانوں آیا عالم سے سرور ارا
 ہک اصحاب نبی سے کو لوں جلدی بات سنائی
 کیوں محتاج کبری تینوں عرض انبر و اسائیں
 ایہ محمد رحمت عالم رحم کماون آ یک
 جیو نہ کر وچہ تفسیر عزیز زہی شاہ صاحب فرماون
 مال میری نے کہیا تسانوں یا مقبول عقاد می
 امر کیتا کہہ جا کر صبر ول حاجت ملی تینوں
 پلک کچھوں پھر آ کر لڑکے اتنا عرض ستا یا
 بہت اچھا فرمایا حضرت ویر نہ کیتی کافی
 شرم کتوں کھڑے کھڑے سرور باہر آون تاہیں
 بہتر آب حیاتوں آ تا پاک جمال تنہانوں
 چلے گئے دل عاجز ہو کر راوی ذکر سنا سے
 ایسا امر تساد سے تاہیں نہیں اسان فرمایا
 جسوچہ خود محتاجی ہوئے آکھیا سر جنہا سے
 خالی گئے زیارت باہجوں طالب سرور ہانے
 ہر دل عاجزہ حاجت پا ورن پاس نبی سرور
 بہت سوال کیتا اس بی بی یا پیغمبر عالی
 بے منظور پورے سر کالے شفقت کنوں تسادی
 اوپر چا ورنے کر بھٹے مجلس وچہ خوانی
 بیٹھا اک مسکین مٹا نا پاس رسول پیاسے

نال محبت اس عاجز نے اتنی بات سنائی
 ایہ نشیں کرو عنایت مینوں کیتا عرض نہانے
 وے کر چلے گئے اٹھ گھرنوں جدول سول الہی
 ہرول نول اوہ بات نہ بھائی آپو اپنی چاہیں
 تاں انہاں خوش ہو چادر پکڑی بسم اللہ فرمایا
 سبہ کوئی جائے سرور عالم رو سوال نہ کرے
 کہن لگائیں دنیا حصول نہیں سوال سنایا
 ترقی امت نیرے و سدی عمل امید نہ کائی
 جس دم حضرت سرور عالم چادر نئی دولے
 جیکر چادر بخش مینوں اپنا کفن بناواں
 جس چادر نول بدن دولے کیتا ہی پیاسے
 سن کر پ مجلس ہوئی عدال بات سنائی

واہ وا چادر عجب پیاسے استنا کار بنائی
 بہت اچھا فرما کر جلدی بخشی نبی ربانے
 سائل او یہ غصہ کیتا جتنی مجلس آہی
 بہت ضرورت حاجت آہی سرور عالم تائیں
 مگر ال نول پاک پک نہ جبر یا جلد سوال سنایا
 اسوچہ نول تکلیف پہنچائی حق نبی سرور وے
 وڈ کر و ذرخ قبر عذابوں سیلہ ولوں سینا یا
 بچن مجال عدالت اندر و کر بات سنائی
 دل میرے نول سبق سکھا یا سبق سکھاں والے
 قبر عذابوں و ذرخ بجا ہوں بچکر سنت جاواں
 اسوچہ کوں نہ رحمت پاؤں عاصی او گناہے
 کہیا مہباں دولت عالی ایس سوالی پائی

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ط اور سوالی کو مت جھڑک

ایہ جو طرف نبی سرور وے آیا حکم رہا ناں
 وجہ تفسیر عزیز نے ہی آیا جدول سوالی آوے
 جیکر چیز تیار نہ ہو وے بہت تناسے سوئی
 جو اس وقت کر لی نہی تھیوے پاک گناہوں
 رحم سخاوت پاک نبی و اکون بیان سناوے
 ایسا عننی رسول اپنے نول رب کریم بنا یا
 جو رب طرفوں جنت منگن جلدے ملے اس زاہوں
 ایسا عننی کیتا رب فضلوں میں کیا صفت سائیں
 حاجت دینی پار بناوی جو کوئی لے کر آوے
 ذکر احوال الصاوقین اندر جو نوکر نظری آیا
 یا سرور عیب رہا نہ کراں سوال تسانوں

دور نہ کرو سوالی تائیں آٹھے جدول نہا ناں
 وقت بیوقت خیال نہ کرو جدول سوال سناوے
 جو اس وقت نہ جھڑک سناوے ایسا کم نہ کوئی
 عالی درجہ حاصل ہو وے خالقہ دی ورگا ہوں
 لکھ نہیں سکدی قلم بیچاری اوپ کتوں شر وے
 اسے وے در پر عالم سارا سائل نظری آتیا
 اوس وسیلے پاروں عاصی تھیوں پاک گناہوں
 کل محتاج کیتا اس و پر دولت منداں تائیں
 اس وروانیوں رب تو انا کل مراد پہنچا وے
 سرور عالم پاس سوالی آن سوال سنایا
 حال فقیری تے مسکینی کیتا تنگ اسانوں

اسدن پاس نبی سرور سے حاضر چیز نہ کائی
 پھر اوہ سائل عرض سنا سے یا مقبول سچا وال
 گھر سے لوگ میرے سبہ حاضر بڑی امید نہانوں
 پھر اس کارن شاہ رسولان جلدی گئے گھڑوں
 ہر گھر بہتی کوشش کیتی کچہ موجود نہ پانیا
 سے کر پاس گئے جھب اسے کے رسول خدا دا
 بہت راضی ہو یا سوالی شفقت نرمی پاروں
 مختور ہی چاندی بیکر سائل جلدی گھروں آیا
 سنکر سائے ہو قربانی بولن وار و واری
 کدی نہیں سرور اساطے اپنا حال سنا یا
 ساوا پیار نبی نول آیا گھر دا فکر نہ کوئی
 اس چاندی نول بوسہ یون چشمال اوپر لاون
 اس چاندی نول نال محبت یون وار و واری
 اوہ چاندی کسے نال محبت منہ و چہ اپنے مائی
 لکھن تے دو دھڑل چاندی کھن زور باہر آوے
 راج پتیا تا دو جسے تائیں اوہ چاندی پکر طایا
 چھوڑ گیا سب تنگی فاقہ بولن حمد ثنا ہیں
 عنبر عطر کنوں خوشبوئی آسے بہت پیاری
 دلال و ماغال اندر خوشبو لذت حد نہ کوئی
 کیا دیکھن اک خالص جو ہر جیکے چانن لاسے
 دن چڑھیا تا وین کارن لیکے طرف بازاراں
 غنی تو نگہ ہو گئے مالوں کمی نہ رہ گئی کائی
 واہ سبحان اللہ رب عالم ایسا نبی او پایا
 جس حاجت کارن کوئی سائل ہو یا ان سوالی
 نبیاں و سرور پیارا بہرین انساناں

کچہ موجود نہیں پھر آویں نرم کلام سنائی
 میں کس طور تساطے و کھن گھروں خالی جاواں
 خاص حضوروں میں کیا جا کر ویاں جو اب انہاتوں
 ہے کچہ پاس و پہوراہ مولایا پچھیا سبہ حرمانوں
 ورم یا دو دھڑل چاندی نکر حضرت نول متھہ آیا
 یا عبد اللہ حاصل ہو یا ایہہ مقوم تساطے
 حمد خدا سبہ عالی دولت ہو ملیا سرکاروں
 جیونکر حال نبی سے گھر و اسارا حال سنایا
 ایسا حال نبی سے گھر و چہ جو محبوب غفاری
 بے افسوس اساطے تائیں صبر خیال نہ آیا
 ہد و بے لول کھن سا کھن سخت بصیری ہوئی
 بہت خزانہ ملیا سانوں صدقہ صدقہ جاواں
 بڑا تبرک ہو اس گھر کھن آوے چہ پیاری
 شیریں میوے سبہ قربانی ایسی لذت آئی
 جلدی پھر گھر گھٹ لنگھا جسے رب نول گھناوے
 قصہ کوتاہ پیر سارا ماکھے و دھڑل جا یا
 کر کے ادب لپیٹ لگانا پھر اس چاندی تائیں
 شوقوں حمد رہا تا بولن نعت رسول غفاری
 وقت صبح سے پور عجبہ عظمت ظاہر ہوئی
 گھر سارا اس کیتا روشن صفت نہ کیتی جاوے
 قیمت اسدی ٹی بازاروں و رماں سٹھ ہزاراں
 کدی نہ تنگی لکھو دکھا یا اتنی بہ کت ہوئی
 رحمت عظمت بہ کت پھر یا شاہ کونین بنا یا
 کوئی نہ گیا نبی سے و کھن آسے مرادوں خالی
 بھی رحمت کارن جن انساناں جانوراں حیواناں

سائل نول خروم نہ رکھیں بھاویں کون سوائی
 فاتحہ دی تفسیروں راوی صفت رسول سناوے
 کول یہود وال دا گھڑیسی کیا کھنڈ سری آیا
 سہی اک اوس مگانے عاجتہ ہرنی بدھی ہونی
 پھاری پاکر کا فر ظالم بسینوں پکڑ لیا یا
 نہ چھڈوانہ فرج کر سیدائیں غم درد ستایاں
 آکھو دس دیہودی تائیں یا کس وارسچا وال
 چھوڑ دیال میں تیرے تائیں کہے رسول حقانی
 کہن لگی جے نہ مڑا وال دوزخ اندر جا وال
 کرم کنوں اس کا فر تائیں حضرت حکم سناوے
 کا فر کہیا جے آگئی ہرنی تان نول نبی رہا ناں
 کہ منظور چھڑانی ہرنی پاک رسول عقاری
 کہن لگی دودھ پی لوجلدی مل لوجاند لپاری
 جو میں یہودی پکڑ یا سنوں جو میں رسول چھڑایا
 مل لوشیرا خیری میرا میں جھب مڑ کر جانواں
 جد فرزندال نول اس ہرنی بات سنانی
 کہن لگے اسال پی لیا اگے جو مقسوم اساوا
 بڑی غنیمت ایس سینوں چل زیارت پاواں
 جلدی سائے خدمت اندر آکر سوے سلای
 جد اس کا فر حاضر وٹھے اوہ حیوان نمانے
 اس نول حل تسلی آہی ہرنی کدی نہ آئے
 جدول تما شہ قدرت والا رب گریم دکھا یا
 رکھدا سی ہر وقت عداوت ادب کنوں پچھتانا
 کیونکر فرج کرسے ہرنی نول آپ ہو یا قربانی
 رخصت بخشو ہرنی تائیں یا کس وارسہا کے

رحم کسا دن ہراک او پر ذات مبارک عالی
 یک دن مہرور شاہ رسولان گلیوں لنگھدا جاوے
 زیبا فرش حویلی اندر سایہ بان لگا یا
 دیکھو رسول پیارے تائیں عرض سنا کر دینی
 گراں ایہہ یک میرے او پر اس نے ظلم کمایا
 بچے میرے جنگل اندر میں کر قید بٹھایاں
 جے اکواری چھوڑے مینوں بچیا توں مل وال
 آون واجب ہو سی تینوں کسہ قرار نہ بانی
 ضامن دیکر شاہ رسولان پھریں کول آواں
 چھڈ اس ہا جاتہ نول پکاری پترائوں مل آئے
 نہیں تال تسال ضمانت بے آپ نہیں کھڑا
 مدد خدا کر تیرال تائیں جا کر ملی بے چاری
 پھریں ملنا نہیں تسالوں ہو گئی اجل تیاری
 درد فراقوں بچیاں اگے سارا حال سنایا
 میرے پاروں تنگ ہوئے سوہنا بی رہا ناں
 خوشی نہ رہ گئی مول انہاں نول دیکھ پیاری ملی
 چپوشتاب اڈیکے ناہیں سالوں نبی خدا وا
 دو جا ایہ جو مال اپنی تھیں کچھ رہ نہ جاواں
 نال محبت حاضر ہوئے پیش رسول گرامی
 دودھ ہونی سب کفر خاری آئیا ہوش لگانے
 حضرت نول شرمندہ کر سال پھرنی سداوے
 تا اس کا فر پیش تھی اوسے کلمہ بول سنایا
 ہو قربانی کہے زبانی سح رسول رہا ناں
 نال محبت رو کر کہندا پیش رسول حقانی
 اس سلامت گھروں جانے بے فرزند پیارے

ہو قرآن آوازہ کتیبہ اس مسکین بے چاری
حضرت ارقم کرسے روایت کلمہ پڑھدی جاسے
رحمت عالم طبق زمیں پر رحم مک ولن آبا
اس وی نافرمانی پاروں قہرا ہی آدسے
کرن امید برابر اس پر ہر مسکین سوالی

جاہر فی حد حکم سنایا پاک رسول غفاری
برحق سچ رسول ربانا ظاہر بول سنا سے
واہ سبحان اللہ رب عالم ایسا نبی او پایا
جانوراں حیواناں او پر شفقت کرم کما سے
رحم کرے محتاجاں کارن ذات مبارک عالی

ذکر احوال عبداللہ انصاری

قرضے لیون واسے اول میں گھر وارو واری
سن کر حضرت گئے انہاں ول اوہ اصحاب نبی و
مد و کاسن نبی اکابہ تولن اج سا کھ لیب یا
قرضی ادا کیتے بن سا کھتیں کوئی خلاصی تولن
زور و کھالمن نہ شرمولن وافر سخن الا اول
جو کچھ حاضر ہے سب لے لورا ضعی ہو کر سارے
ڈٹھپیاں جاو چہ باغ کھجورال ڈٹھیریاں تن تہامی
ہک انہاں کھتیں لہنے واسے پلو آن و چھاپا
تولن کھبر کھبر بوجھا کھٹا اول رحمت بھرا پانیا
بچھے ڈٹھیری نے ہتھ بھیرن حضرت شاہ ابراہل
اوہ ڈٹھیری جوئی اول کیتی تولن برابر آہی
میں اک اجمہ سخاوت والا ذکر سنا اول بیٹوں

اک دن آن سوال سنا یا عبداللہ انصاری
مختصر اقدر کھجورال میریاں بیٹے لینے واسے
پھر عبداللہ تولن سبھناں سخن بے ادب سنایا
لیساں حق برابر نہیں کھتیں دیوں تال گھر جاویں
حضرت نرم کلاماں بولن اوہ گرامی وچہ اول
آخر حکم انہاں دیتا میں کیتا نبی پیار سے
گر پتے سہا سے لہنے واسے سا کھڑ رسول گرامی
پڑھ بچھے یک ڈٹھیری اوپر تولن حکم سنایا
اسدی ہوگی حق رسائی ووجا جلد بولا یا
چار ہزار سے اٹھا کھڑ من پکا تولیا شاہو کارل
وہ کوئی رہیا نہ لہنے والا اتے نبی الہی
مختصر ہوشے صفت نیکیدی علم نہ تینوں بیٹوں

بیان حکایت احوال دختر صاحب سخاوت

قرۃ العوا عظیم اندر آسے سنوں بیان تہامی
وولہتہ مالول نام گرامی شان امیرال والا
اہل بہ اہمیت بیٹی اسدی شرم دیانت والی
آن سنواں وازے اوپر کرے سوال منانا

سی اسرا کیلیاں اندر بڑا تو انگر نامی
سخت بخیل شریہ کمینہ ول کالا منہ کالا
مگر قحط زمانے نے سی امرکتوں رب عالی
ہے کوئی ایسا جو راہ رہدے آج کھلا کے کھانا

کھول دو تا دروازہ لڑکی سن کر نام رہبانوں
نال محبت سا کی کارن روئی گرم بیانی
کیوں ٹکڑا وتاراہ مولا کھڑا کھڑا مارن آدے
قصہ کوتاہ اس ظالم نے ایسا ظلم کسا یا
ماہی طرفوں جدایہ حالت اوپر اولاد اس آدے
شکر کیتا اس ہتھکڑ کر صبر دل چپ نہانی
ڈرے رہیے رب قادر ہتھیں ہر سجد لوچہ دھریے
جس نے دولت عزت پا کر کیتی بے پرواہی
حکم بے ہتھیں غیرت غضبوں بدلیا ہور زمانہ
مختور می مدت اندر سنوں حالت رکھ کھالی
کر محتاج رولا یارب نے ٹکڑے منگن والا
اسدے بڑ ساسے اوپر ایسی حالت ہوتی
باقی اوہ ہک لڑکی عاجز رہ گئی و در نہجانی
مختور اپنا حاجت کارن جو مل جاھے کھانا
دل اسدیوچہ فصلوں رب نے ایسا صبر ٹکا یا
بہت عجیب صورت اس دی صاحب شرم پیاری
پے کوئی ٹکڑا آسے راہ مولا نرم کلام سنائی
دیکھو عجیب صورت سیرت ہر خوبی سن بھانی
بیٹا اسدانیک طبیعت صاحب سن جوانی
تا پھر عورت اس لڑکی نون نال پیار بتاھے
کریں قبول نکاح وچہ خیرل جے نون پیارا
سن کر لڑکی حاضر ہوئی عذر نہ کیتا کوئی
نال خوشی جھب عقد پڑہا یا عجیب لباس پہنایا
سال بیٹھے اک لستر اوپر عورت منا دند و نوں
ہتھ کئے و اغیب انہاں نون معلوم حال نہ کوئی

دوہیں جہانیں اس ورنیا بچوں کس دسوانسے جانا
آگیا پاپ اسد اس سے سختی سے منہ آئی
مار لوے پر اسدے دل ہتھیں اوہ افسوس نہ جاھے
بیٹی اوپر رحم نہ آیا ہتھ اس وا کٹوایا
کس ورنیا اولاد بے چاری جافر یاوستاھے
حمد خدا کر سر پہ چھلی اوہ تقدیر ربانی
عالی عزت دولت اوپر فخر غرور نہ کریئے
بے شک جلدی اسدے اوپر آسے تہر آہی
ہو گیا اس و حال ویرانہ اوٹ گیا مال خزانہ
آپا سی جیوں اسدے ورنیا اوہ مسکین سوالی
مر گیا اوہ خواہی اندر ہتھ وچہ رہیا پیالا
سرگئے ٹرگئے اک دوجے دی خبر نہھاں نہ کوئی
ٹکڑے کارن گلیاں اندر کرے سوال نہمانی
کھا کر کردی شکر بانا کرے نہ گلہ سنا نا
دولت رنگ محلاں والا کرے خیال نہ آیا
ہک امیر غنی سے ورنیا آکر کھلی بیچاری
سن کر اوں غنی دی مانی باہر نکل آئی
لے گئی اندر اس بی بی نون وانشہر سیانی
عمر برابر حسن برابر اک دوجے سے ثانی
میں اک بات سناواں تینوں جے نیرے دل بھاد
مال خزانہ دولت خانہ سب گھر باہر تیرا
فقلوں اجر سخاوت بدلہ رحمت نائل ہوئی
جیو نکر لائق چاہیں چاہیں کھانا خوب پکا یا
پیش روہاں سے حاضر کھانا جلدی کیتا اونوں
اس علیوں اس عاجز کارن مشکل حالت ہوتی

مائی حکم و وہاں نون کیتا دل مل کھا ہو کھانا
 خاوند اسدا ہتھ مٹایا بھی یک سخن سنا یا
 پھر خاوند نے کھاؤں کارن کیتا حکم دو باری
 کتنی وار ہو یا اپہ حال خاوند حکم سناوے
 ہاتھ غیب آواز سنایا توں کیوں عاجز ہوئی
 جس مٹھوں تڑھ نام اساتے روٹی دتی آئی
 اپنیاں بندیاں تھیں اسیں رحمت کھدی ہیں
 ہتھ نکالیا باہر بی بی سنکر امر حقانی
 بخشہارا صدقے جاواں پڑھدی حمدربانا
 سخی مہباں نون رب عالم دوست ولی بناوے
 مرگیا باپ اصل جو ظالم رہیا ساکھ شریاں
 کیا اس بی بی راضی کیتا اک مسکین نسانا
 ساک نون جو عاجز ہو کر نرم کلام سناوے
 سب و فرزند عمل خطایاں بخشے رب بریاں
 سرور عالم وی ایہ عادت جد کوئی ساں آوے
 جے کچھ پاس ہو جو نہ ہووے کرن کلام پیارے
 جھڑ کو ناہیں سوالیاں تائیں امر کیتا رب سائیں
 ساری خلقت سوالی اسدی کسے جھڑک سناوے
 اس زمانے مشکل باہجوں لوگ سوال نہ کرے
 ایسے زمانے کتیاں تو ماں منگن کسب بنا یا
 منہ نے چم نہ گوشت ہوئی پن والیاں تائیں
 علم حدیث قرآن جو پڑھدے روحا سوال تہانتوں
 صبر نصیب نہ رہ گیا فقرال کدے آرام نہ پاؤں
 کوئی نہ بیٹھا نظری آوے آخر پاؤں تباہی
 بیخ بند تنگے تے ڈھلیاں آن سما یا پڑیرا

کھیا ہتھ نکالیا لڑکی کر کے شکر ر پانا
 ٹھیک فخر بے ادب ہونے پن سننے اندر آیا
 کھیا ہتھ نکالیا باہر اس مسکین بیباری
 سجا ہتھ چھپا سے لڑکی وروی عیب چھپا سے
 سجا ہتھ نکال شتابی نہ کر خطرہ کوئی
 کوں سلامت کراں نہ اسنوں کہیا جناب الہی
 کر سجا ہتھ جلدی باہر رحمت و پھر اسادی
 کیا دیکھے ہتھ بیخ سلامت ناکہ وارغ نشانی
 خاوند ناں خوشی دل کر کے رب کھلوا یا کھانا
 اس تھیں مولا دور نہ ہووے جو مولا اول آوے
 بی بی نون رب پاک دوبارہ بخشیا نشان امیراں
 دوہیں سرائیں اسے اوپر ہو یا فضل رباناں
 مشکل سے پر اس نرمی و چہ عالی درجہ پاسے
 عاجز پیش ہو یا جد حاضر رحمت جھڑیاں لایاں
 جت کت حال نبی سرور تھیں راضی ہو کر آوے
 تا بھی ساک راضی ہووے خلق نبی سے پاروں
 اسیں نہ ہرگز جھڑک سنا سال تیری امت تائیں
 جو کم آپ کرنا رب نے روا کیوں فرماوے
 کرن سوال نہ تنگی حالوں قہر الہوں ڈرے
 گھر و چہ بہت آرام گزار رہے تھیں مٹھ نہ آیا
 خلقت دیکھ انہانتوں وری جدا کرے رب سائیں
 کیوں جو کارن مزووری فرصت نہیں انہانتوں
 رب دل کدے نہ جھانی پانی جسے فقر سداوں
 پن نون بن فقیر بنا یا اس ٹوسے گمراہی
 اک دے نون چھن مولا کتنا آٹا تیرا

ہیں آرام غریباں لوگاں جنتک مرجاوں

ایہی ایہ نہیں سوالی رب و مالک ستاوں

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ اور خدا کی نعمت کا تذکرہ کیا کرو۔

اپنا نشان بناؤ ظاہر امر کرے رب سائیں
 محشر اندر کوثر اور پتھریں خود مختاری
 شافع او گنہاں کارن تینوں اسان بنایا
 تا جو قدر تساؤ اجاں کجہ نہیں خیر ہاتھوں
 قوم نبی آدم کھنیں ایسا کس نے درجہ پایا
 میں بن محشر بھارا اٹھاؤں ناہیں کسے دلیری
 ادبوں کل رسولان اندر تیری شان اچھیری
 کوئی نہ ہوگ غریباں کارن وجہ دربار اگیرے
 باغ مکان تسائے تمہیں لائق جس منظوری
 روز قیامت تیرے کارن یا سید ابراہاں
 ہو قربانی شکر گزارن سجدہ کرن اسانوں
 کیونکر تابعداری باہجوں کجہ علم بیچارے
 تیری تابعداری باہجوں سانوں کو کج بچھان
 ہے اسان خیر رسول سنا نہ اعذر نہ کرے کوئی
 جیونکر بخشیا نشان نبی نول سب احسان چھایا
 ادبوں ادا کرے شکرانہ کل سراواں پاسے
 سب نول فضل امیدان ہون بو ایمان لیا یا
 رحمت عالم رب نے سانوں بخشنی نعمت بھاری
 تاں اوہ سائے دوست ہوون جو تیروں آؤں
 تاں اسیل اپنی رحمت کو لوں کرساں وہ نہا توں
 کر کر سجدے رب اپنے نول کیتی شکر ادائی
 نہیں تاں نکر امی پاروں آؤں غضب رباتا

یا سید جو نعمت بخشی اسان تساؤ بیتائیں
 علم تمامی فخر قیامت امت دی سرواری
 حمد لو اسے محمود مقاموں جو تھو در شہ پایا
 ظاہر اپنا نشان بنا ہو جیونکر فخر تسال نول
 رحمت عالم اسان تسالوں کرم کنوں فرمایا
 کہد یو کل رسولان اندر عالی عزت میری
 دعوتے کرے نہ حضرت آدم جیونکر عزت تیری
 جیونکر نشان میری سر کاسے ہوئی کارن تیرے
 جنتیاں نول جنت لسی پاؤں قرب حضور
 ووزخ وچوں جنت لائق کرن او گنہاں
 ظاہر کر کے ساریاں خیراں و سو بے خیر انوں
 جنتک تیرا قدر نہ جان یا محبوب پیارے
 جنتک تابعدار نہ ہوون رستہ حق نہ جان
 تا جو بھلے عذر نہ لیاؤں سانوں خیر نہ ہوئی
 ووجا آیت نعمت اندر امر خدا شرمایا
 تا جو پیارا راضی ہوئے سر سجدیو چہ پاؤے
 ووجا ایہہ جہ منصف اپنا تسال بیان سنایا
 ہو قربان کرن سجدے ہون حمد غفار
 شکر کر لیں کن کر خیراں کجی سبہ عمل کماؤں
 ظاہر ہوسن امر میرے پہ نہیں یقین جنتیا توں
 کل نبیاں کھنیں عالی عزت جیونکر حضرت پائی
 معنی شکر جو قدر بچھان نہ احسان بھولانا

اس آیت وچہ حکم جنابوں ساری امت تائیں
 شکر خدا و ابولین جس نے بھیجا نبی پیارا
 ایہ مقبول رسول اسانوں فضلوں آپ بلایا
 یاد رکھو سب شفقت ربی بولے حمد تائیں
 مال محبت دل کھتیں حاضر اس و امر موسیٰ
 ہر تکلیف مصیبت و چہل جدول مسالشی باو
 جتنی دولت عزت پائے بولے حمد ہزاروں
 کیا ہیں عاجز فضل الہوں ایسا درجہ پایا
 علم ہنر یا ذات صفات جو کج عزت ہونی
 جیکر ذات صفات تاں او پر اپنا شان بناوے
 علم ہنر ذات صفاتوں جو اسنوں وڈ پائی
 چہ پیدا ایش ذات اچیری جو نس عزت ہونی
 بے عزت تاں عزت ویکر رب جبار دکھاوے
 تا جو کسے سببوں و لوچہ فخر نہ رکھے کوئی
 شکر کرے دل غیرت رکھے مت کج غیرت آئے
 جیویں عالم فاضل رب نے کیتا عالی عزت پائی
 لکھ محتاج کینے رب اسدے شان امیری پایا
 نہیں تاں جیکر فخر تلکبر شوخ مزاج دکھاوے
 ہر دم دل کھتیں عاجز ہووے حمد کرے لکھواری
 ناشکری وچہ غیرت آئے پاک خدا رحمانوں
 ایسے کارن بولدے راہوں ایہ پیدائش ہونی
 فخر غرور دل علم عبادت اجرہ ثوابوں غالی
 لالوچ ہے جدا سنوں فضلوں ہون لوگ سلامی
 جو کوئی اپنی ذات بھلاوے جد سرداری پاوے
 جوئی کار زراعت و اپیاں کارن برکت مال انجاں

جوئی پیارے دوست کارن امر کتیارب سامیں
 رب وی طرف بولاون والا بھی بخشاون بار
 پاک قرآن نے کلمہ طیبہ اسان نما نیاں پایا
 ہو مقرر نہ دلوں بھلاوے دیون خانے تائیں
 ہرگز نہ دروازہ چھوڑے جیکر بیچنا لوڑے
 اوہ سب یاری ربے فضلوں تاں احسان بھلاو
 میرے جیسے ہزاراں عاجز رلدے وچہ بازاراں
 ایہ سب مالک شفقت کرے کجھ پر کرم کما یا
 ایہ سب حکمت رب کھتیں جانے دیون والا سونی
 کئی اچیریاں ذاتاں اسنوں عاجز رب دکھانے
 بے شک باہجہ خداوی باری اوہ خوبی نہیں پائی
 رب نے ذات اچیری بخششی اسدا دخل نہ کوئی
 عزت ذات اچیری واسے خدمتگار بناوے
 قدر بچھپانے رب کھتیں جانے ساری شفقت ہونی
 شکر بھلاون والا کافر خیر قرآن سناوے
 کون کبیتہ عاجز آہا رب نے ذات بچھپائی
 یاد رکھے احسان رہا ناہن نے کرم کما یا
 چوڑے والی عورت وانگول دور نکالیا جاوے
 ہر نعمت وچہ شکر جو کرے ہو دیوے رب باری
 خوش گھوارے باغیچے اوپر گڑا پوسے آسمانوں
 تا جو اپنا اصل بچھپانے کرے تاہیں او حیاتی
 نہیں سلامت گردن رہندی خودی تکیر والی
 دل وچہ کرے نہ فخر گرامی و عواے کرے غلامی
 اوہ سرداری بر خوداری ربی غیرت لیاوے
 پہلا وقت بھلاون تائیں تا مارن محتاجاں

لائق ہے دل نرمی رکھن بولن حمد خدا و
 جدول سوالی سے کر راضی کروا بولن وسائیں
 دیون والا لاشی ہوئے من کر شکر گزاردی
 جو خوشہ چینی دالیاں کارن مارن دور مٹا دن
 سخت نہ مانہ غیرت ربدی عاجزہ حال دکھا سے
 موکن پوہد غیرت آوسے کر و یا و خطایاں
 کافر او پر حکم رہا نا جلدی تہر نہ آوسے
 ناشکری نعمت تھے پاروں تجویف ایمانوں
 ایسے کارن حکم جنایوں جیسے رائیل لیا یا
 و چہ بحر المرجان روایت الیہ مفسر سیا یا
 نہیں چھپا دن لائق ہوندا جو احسان الہی
 بندہ عاجزہ جد ہے او پوہ جدول احسان لکھا و
 ہو رہا وہ شفقت کر سی تک حلانی پاروں
 جیوں جیوں بندہ دو دو پچھانے غیر شکر کئے جانے
 جس دم بندہ ذکر سنا سے جو اس دولت پائے
 عبدالستار عمر پیاسے جد یا دن و چہ آدن
 عرض کیتا کسے لائق تائیں لو کال ذکر سنا یا
 حضرت عبدالستار تائیں جلد جواب سنا یا
 کرو جان احسان اساتے جو تسان نعمت پائی
 اپنا شان دکھا دن کارن جو کر سی مشہوری
 تائیں اپنے صاحب تھیں جو میں کجہ دولت پاوی
 جسم بندہ بدن دولے بچ پو شاک لگاوی
 کیا احسان لباس تجسیم بخش کیتا میں تائیں
 جے فخر عز و زنگیر کر سی غیر پس نہ آوسے
 کرے خیال جو میں تھیں سو تے ننگے پھر ن ہزار لک

یاد کرنا احسان رہا نا نعمت ملے نہ یادہ
 پھیر بلا کر شفقت کر کے ہو دیون اصل تائیں
 نہیں تال اس پر غیرت پاروں عدل جبار نیاری
 رحمت نظر کریدی کولوں دور ننگا سے جا دن
 بہت مصیبت نازل ہوئے ووزخ طرف چلا و
 پڑھ پڑھا استغفار ال روضے صاف ہوں پر یاں
 جس دن وعدہ پورا ہوئے ووزخ طرف چلا سے
 گل بنیاں دا دشمن موئے تہر خدا قسرتاں
 ہر نعمت وی شکر ادائی کرو خدا فرمایا
 رات معراج نبی سرور نوں پاک خدا فرمایا
 فضل اللہوں لائق تائیں کرنی بے پرواہی
 راضی ہو کر ہر اک اگے اسدا ذکر سنا و سے
 جے کرے آن سوال سنا سی نال مڑی باروں
 ہو رہا وہ ہو رہا وہ ہو رہا وہ فضل رہا نے
 اس پوہ لاراضی ہو سی رحمت کمی نہ آوسے
 جتنے نقل عبادت کیتی نال پیار سنا دن
 خوف نہ یادہ اسے اندر رہا سرور سبحان
 سورۃ و لفظ و چہ نبی نوں پاک خدا فرمایا
 اس و چہ فیصل رہا نا جانو تا اپنی وڈ یا ہی
 ہر عملوں نس نا منظور سی اجہ نوبوں دوری
 راضی ہو کر نال محبت ہو قربان سنا و ال
 واجب شکر ادائی کارن رب نوں حمد سے
 ہو رہا عینیت راضی ہو کر کر سی مالک بسائیں
 گذر ف آتش جاسے چا دن بنوں فخر نہ بھائے
 کیا احسان میرے پر فضلوں کت منہ شکر گزارن

نشترہ دیکھ کرے دل حاضر حمد کنوں رب باری
ایسا نقش بناون اندر میرا دخل نہ کوئی
پیدا کرے محبت ربی سر سجد یو چہ پاوسے
نہیں تالں جبکہ امروں منکر طسی ٹولں شیریاں
رب فرماوے جو ہر نعمت بخشی اسالں تساتولں
لکھاں سالں بے کر و عبادت کتنی حدتہ کافی
لگراں ایہو جو دل و چہ رکھو یاد احسان رہا نا
و چہ تفسیر مرادی دیکھو امر نبی دل آ میا
ہک قرآن مبارک دو جانہی رسول پیارا
جس خبر نہیں کوئی اس پر پڑا احسان کہا سے
جد معلوم کرے کچہ حال ادب کنوں شرماسی
اندر لفر کتا آرسنا پاک خدا فرمایا
کفر و شرکوں جہل نفاقوں کو اپاک تسانوں
بھی راہ توحید دکھاوے بھونوں کو اپاک گناہوں
کر و محبت اس رہی نعمت قدر چھپانوں
جس دل حب نبی وی ہوئی اسدلں شوق بیانا
جس دل حب نہ تا بیداری سروردیالی والی
تا فرماں نبی و اہوسے تا فرمان آہلی
مشرک بدعتیاں نولں جبکہ حبت بختیا جاکے
ایسے کارن رب فرمایا پاک نبی سرور نولں
نعمت بھاری خلقت کارن کھجیا اسالں تسالں
سر نہانی باطن درجے جو اکرام عطا میں
تا جو قدر تساوا معلوم ہووے عن انساناں
ہر دل اہل ایماناں تا میں شوق محبت آوے
بعد نبی کھنیں ربی نعمت نا و چہ جد شماراں

واہ سبحان اللہ کیا بختی سینوں شکل پیاری
میں عجز پر استا کاری تیری شفقت ہوئی
جس نے آدم عینس بنا یا اس و امر اٹھاوے
آتش بجلی حال حقیراں پیش یوں تفسیراں
کیا توفیق حساب بنا ہو قیمت خبر اساتولں
قیمت دے کر نہ کر سکو نعمت حق ادانی
حاضر کر و محبت ساو می جنت لے ٹکا نا
افضل سمجھتیں بہتر نعمت تینوں اسالں بنا یا
ایناں دو ہاندی تا بیداری چھپی سر جنہارا
جد تک اسنوں حال نہ معلوم قدر نہ قیمت پاوے
نہیں تالں نمک حرامی اسدی ثابت کیتی جاسی
کیسا اسالں تساوے کارن سوہنا نبی او پاپا
خبر سناوے عقل سکھاوے کچہ نہیں خبر جنہاتولں
جنت اسدی تا بیداری عقل جناب الاہوں
یاو کر و احسان رہا نے بڑی عنیمت جانوں
جتنھے ہوئں دو نولں ہوئں بکو دو یاں ٹکا نا
راہ توحید نہ ملی اسنوں سرے ایمانوں خالی
آیت من یعص اللہ تا بخت و چہ قرآن گوہی
درجہ عزت شان محمدی کیونکر نظری آوے
اپنا عزت شان تمامی ذکر سنا ہو ہر نولں
کیونکر پیش سلای آون کچہ نہیں خبر جنہاتولں
خبر فضیلت منصب اپنا و سونو کالں تا میں
چاہن کرے ظہور تبا و او چہ زمین آسماناں
او اکرن شکرانہ موئن سمجھ کوئی حمد سناوے
کھاون یوں بہن کارن چیراں تم ہزاراں

جنگل باغ بازاراں اندر جو کچھ نظری آوے
 ہر پرستیاں زیور سوئے ہر قسمیں اسوار ہی
 ہو رہی نعمت رب فرمایا خیر کردا بنجاناں
 ہر مخلوقوں صورت سوچی آدم جنس بنائی
 انگلیاں ہتھ پر پنجاب خوش تقویہ مجیدہ
 ہر عاقل نول اس نعمت واقدر کچھا دل نہی
 نہیں گئے تے ہک نعمت وار بے تے قدریتا یا
 ہوگی بیدار تظارا پیارا چا ن اثر نہ ویدہ
 کوئی قلیل جواب سناوے نہیں تاں کئے کھائے
 نیماں والیاں کارن پورا دوست پیار کماون
 تھوڑے کہن سلام علیکم چپ غریب نابینا
 کولوں سنگھن والیاں تاہیں جد مسکین بلائے
 کتلیاں چیزاں خوش پیارے چپ چلے تھار
 کتلیاں باتاں آپس اندر عزراں نال کرے
 اندر ہا ہر جاون کارن جے سو جلدی ہوئے
 باغ بہاراں خوش رخساراں بہ زیارت یارا
 جے لکھ صاحب زرا ہوئے عابز نظری آوے
 وورول سنگھن والیاں پاسوں نین سلام کران
 دوست و دشمن مالک تاہیں دن باہجہ زبانوں
 قدرت استا کاری دیول جس دم نظر اٹھا ون
 ختم قرآن جو پڑھ کر موں کرے شوق پیار
 بیت اللہ دل نین پیارے جد و کھین اک واسی
 وحی عالم لوجید و کھین ادب زیارت پاروں
 جو خوبی و ونہہ نیماں اندر ذکر نہ کیتا جاندہ
 اپنا صاحب جتول آکھے اولوں نظر اٹھاون

نعمت سب انساناں کارن کون حساب سناوے
 کراخان خداوند عالم بخشی نعمت ساری
 ہراک اوپر نعمت باہجوں جو احسان رہا ناں
 کن زبان اکھیں لب و ندال عقل کلام صفائی
 بے قیمت ایہ نعمت سمجھ نول کیتا اسال نصیبہ
 عاجزہ ہواں جد اس کولوں ہک نعمت چھڑ جاو
 عاجزہ تے محتاج مانا نا بند یوان بنا نیا
 کولوں سنگھن والیاں تاہیں نرم سوال کریندا
 نیرے وورنا بیٹے تاہیں کوئی نہ ساکھ تباوے
 ہس ہس کارن مصافحہ آون باتاں سنن بناون
 جس گھر اندر سب مختاری سب کھتیں ہو یا کمینہ
 خفا ہوں کیا مطلب تنیوں سمجھ کوئی کھڑک سناوے
 واہو مال تاہیں تاہیں آگے آن ٹکا ون
 جے کچھ حال نابینا کچھ پتہ نشان نہ ویدے
 خیلہ چار اپیش نہ جاوے ساکھی باہجوں رووے
 لکھ مرادواں نیماں باہجوں جاون عیش سزائل
 جد کوئی آپس آن بلائے کس پر حکم چلاوے
 طلب زیارت نیرے وورول رہیں کھاون
 عجب کان عبادت خانہ عقل خدا رحمانوں
 وں سو سال عبادت ریدی ہک ہک نظر ناپا ون
 دو جیا ختم قرآنوں پاون اکھیں و کھین پاروں
 پاک گناہوں دفتر ہوں غنئی عمر گزارے
 وہ سو سالوں وورہ عبادت ہر نظر شماروں
 کیا ایہ نعمت عجب پیاری رب احسان کماندا
 جو دیکھن سچ سناون اولوں فرق نہ پاون

نینال والے قدر کی جان کیا احسان آہلی
 کرن روایت خیر حدیثوں میں توں بہ غور دارا
 جس کو لوں اسماں واپس کر کے لیئے ہیں پیار
 اس وی قیمت دولت شاہی دنیا و چہ نہ کوئی
 کیا دونین بجز یہ نعمت باہر مد بیانوں
 صبر و نینال قیمت جنت پاک نبی فرمایا
 حضرت آکھیا نال تاجیے پاؤں اجرہ ثنائی
 نہ ن فرزند یا مال پو بھائی دوست جدا پیارا
 کرو خیال جو ہر عضو اکیڈی نعمت بھاری
 نوکر ہر دم سننے کارن سوئے کن پیارے
 جو ہر طرفوں سنن آوازہ جلدی نال سناؤں
 جیونکر کن آوازہ دل اکھیں رنگ حوالا
 جو اس اندر لذت ہوئے خبر زبان سناؤے
 ہر جسے پوچھ بھر کرے کر رکھو کھاناں
 خدمت اندر ہر دم حاضر حکم جیویں سرکاروں
 انگلیاں ہتھ پکڑن کارن اندر تابع واری
 پر سے نال بولیا یا لورے جس نوں کوئی پیارا
 ہٹ جاگے دشمن تیر ہتھ و ونوں سمجھاؤں
 تن سوکھ بدن سے اندر آکھن جوڑ متامی
 عدا جدا سب کاراں دیوں بندے خبر نہ کافی
 ے قیمت ہر نعمت پیاری بخشے ہر اک تائیں
 تائیں خیر جتاؤں پاروں نعمت قدر بچپانوں
 جو ہر نعمت عزت پاسے بندہ فضل عنقاؤں
 نہیں نال اس پر تک حرامی جرم کما یا جاوے
 آیت شکر ادائی کارن پاک نبی صل آہی

کچھو خیر ناپیٹنے کو لوں اوہ کیا دولت ہماری
 و چہ قدر کی کلمات سناؤے فالق سر چہارا
 مال امانت جاؤں اندر کیتا مہربانہ چاہے
 اس وی قیمت جنت پیارے ختم عدالت ہوئی
 جس دم چھوڑن امر قضا کھتیں ملن نہ کسے مکاتیل
 اک اکر جاؤں کھتیں کیا اور ہے کسے سوال سنا یا
 ہر عضو سے ہتھ پیراں پاروں جنت فضل باناں
 اس سے صبر و نینال قیمت جنت لیسے دیوں ہارا
 جنت باہجہ نہیں قیمت اسدی اندر دنیا ساری
 فخر صادق جو کجہ سنیاں سچ سناؤں واسے
 حاضر ہر دم خدمت اندر بہت آرام دکھاؤں
 خوش یو بد بونک بتاؤے کھول سناؤے حال
 ہو رہت نامی عنقاؤں پاسوں مطلب ہتھ نہ آوے
 کھٹا مٹھا تلخ سلو نا کجہ نہیں اوس جتانان
 عذر نہ کرن نہ غافل ہوؤں آپو اپنی کاروں
 دور کرن سب ناقص تائیں پکڑن چیز پیاری
 انگلیاں ہتھ یا ہجہ نہ بانوں اتوں کرن اشارہ
 آ جلدی گل میں جا میری باہجہ زبان یواؤں
 ہر و چہ خوبی باہجہ حسابوں رکھی رب گرامی
 ہو نہیں سکدی صفت انہاندی ہر و چہ خوبی پانی
 شکر کرو احسان اساو امر کرے رب سائیں
 شکر ادائی کرو تمامی حق خدا سے جپانوں
 دے کراں پر راضی ہوئے شکر ادائی پاروں
 سخت عذاب جہنم ناروں کدے نجات نہ پاسے
 بھی سب اس وی امت کارن فرض برابر بھائی

دولت عزت راحت ولدی جو بہ نعمت پیاری
 جتنا عزت شان کسے نول اللہ کرم کما ہے
 یارب میں اک عاجزہ خاکی نول احسان کیا
 جے کچہ کہ ضرورت پکڑے رب و احکم بھلا ہے
 اسیں جنہاں نول نعمت یواں موج آرام لاند
 مٹوڑے شکر ادائی کارن ساڈی طرفے آون
 شکر کرن یا کفر کماون اپنا بدلہ پاسن
 کرن روایت سرور عالم مٹوڑی غیند پیاری
 اک دن عرض کیتا اصحاباں یا مقبول رہانے
 رب معصوم تسال نول کیتا پاک تمام گناہوں
 پھر نشیں وچ عبادت اتنی کیوں تکلیف اٹھا ہوں
 ایہ گل سن کر سرور عالم کہن جواب انہاتوں
 اتنی شفقت کیتی رب نے جس وی حد نہ کوئی
 نعمت پاکر شکر جو کرسی رب نول حمد سنا ہے
 لئن شکرتہ لادین فکرم آیا حکم سچا وال
 عزت راحت دولت مالوں کرو تہ فخر دلیری
 عاجز نول اسیں عزت دینے کہے جناب الہی
 یعنی عزت منصب جس نول بخشے رب تعالیٰ
 حضرت موسیٰ اتنا ڈر یا خالق دی سرکاروں
 یارب جو بہ نعمت سانوں بخش حضوروں ہونی
 کوئی نہیں حق ادائی اندر پورا آون والا
 جو دل عاجزہ ہو کر ادبول سانوں حمد سنا ہے
 ہو نہیں سکدی شکر ادائی میں توفیق نہ کوئی
 کچہ پراوہ نہیں اسدے اوپر اسیں ہمیشہ راضی
 نہیں تال نمکرامی پاروں قہر ہونے سرکاروں

یا در کھن احسان رباناں ادبول شکر گذاری
 سجدے اندر حاضر ہوئے ہر دم حمد سناوے
 اس وچہ میرا دخل نہ کوئی تیرا فضل خدا یا
 پیش عدالت حاضر کر کے ووزخ دہریا جاوے
 وچہ قرآن خداوند عالم حضرت نول فرماتا
 بہتے مکھڑا سا کھتیں موڑن سب احسان بھلاو
 اوہ دن دور نہیں جس ویلے حاضر کیتے جا سن
 ہر دم حاضر رہ وی طرفے ذکر ہمیشہ جاری
 ہر دم سجدے وچہ تسائوں و بچھاں اسیں نمائے
 وچہ فرودس مکان تسائوں بخش ہو یاد رکھاں
 ہرگز جان پیاری کارن کہے آرام نہ پا ہوں
 اتنا شرم اسال نول آوے جتنا شان اسائوں
 اس نعمت دی شکر ادائی سانوں واجب ہونی
 ہو زیادہ اس سے کارن برکت عزت پاسے
 شکر کرو جس نعمت پاروں بیشک اسیں وچھاواں
 جتنا دل عاجزہ کھو عزت ہوگ و دلیری
 دور کراں متکبر تائیں سانوں یے پہ واہی
 واپس کرے بعیرت کر کے کوئی نہیں روکن والا
 ہو قربان سوال سنا یا شکر ادائی پاروں
 اس دی شکر ادائی کارن اسال توفیق نکوئی
 حضرت موسیٰ نول فرمایا فضلوں رب تعالیٰ
 یارب نول احسان ہو کیتا حد حساب نہ آوے
 اس کھتیں شکر ادائی والی شرط برابر ہونی
 قیمت دی کچہ لور نہ سانوں امر کیتا رب سائیں
 غضب رباناں پکڑے سنوں ڈولے ڈولے باروں

بیان حکایت جذامی و گنجا و نابینا

ابو ہریرہؓ سے روایت آکھیا نبیؐ ربانے
 اک گنجا اک کوہڑا عاجز سب کوئی دور ہٹا سے
 حضرت جبرائیلؑ وحی نول امر کیتا رب سائیں
 کوہڑے کول وحی آ بھیجا بن کر شکل انسانی
 کیا اس ویلے حاجت تینوں کہیہ چاہے دل تیرا
 اول ایہ جو بدن میرے دی ہو سے دور بیماری
 بڑا احسان ہے اللہ تینوں خلقت نال لائے
 دست مبارک اسے جسے حبس اسرائیل لگایا
 زیادہ دو شتر لیا نئے حکم جیوں سرکاروں
 چلا گیا پھر گئے سے دل اٹھ کر ملک نورانی
 لے مرد اکیمہ طلب ولیدی کیا کچ حاجت تینوں
 گائیں مال ہو سے گھر میرے دل و اشوق سنایا
 سراس سے پہنچو لگایا امرول ملک گرامی
 دونوں باتال پوریاں کر کے اٹھ گیا ملک بانال
 نال پیار نابینے تائیں نرم کلام سنائی
 کہے نابینا در در سخناناں اکھیں باہیہ نماناں
 دو جابینوں بکریاں دا ڈاھڑا مال پیارے
 اکھیں اس دیاں پہنچو دھریا امرول ملک نورانی
 بکریاں دو زیادہ جوڑا لیا و تا اول تائیں
 کوہڑے گھر ڈاچیاں شترال نوکرال چرون
 بکریاں دامال و تاسی اول نابینے تائیں
 بیٹھے ہون پلنگال اوپر شان جیوں سہرا لال
 جبرائیل فرشتے تائیں امر کیتا رب باری

اسرائیل وی قوموں میں تیرے مسکین تمانے
 تچا اک نابینا عاجز یعنی نظر نہ آوے
 کیا کچ حاجت طلب انہا تمول کچھ انہا نہ تیا میں
 نال محبت اسدیتا میں کرے کلام زبانی
 کہن لگا دو باتال رب لھتیں منت چاہے دلیرا
 میرے جہانہ عاجز کوئی اندر خلقت ساری
 دو جابال اوٹھان دا مینوں شوق دلجو چاہے
 روشن ہو گیا بدن تمامی رنگ عجائب آیا
 دستے اول جذامی تائیں حاجت منگن پاروں
 چا کر پھیا اس سے کولوں حکم جیوں رحمانی
 آکھیں وال عجائب ہوں سوہنیاں زلف مینوں
 اک جوڑا زیادہ گائیں حبس اسرائیل لیا یا
 وال عجائب ظاہر ہو سے حاجت ملی تمامی
 عاجزہ حال نابینا بیٹھا بیت غریب نماناں
 کیا اس ویلے دلجو تینوں سے کچ حاجت کئی
 جے کر عاجزہ حال میرے پہ ہو سے فضل ربانا
 حاجت طلب ایہو کچہ مینوں کرے سوال بچارا
 دل و چہ اکھیں روشن ہو یاں آیا وقت جوانی
 مالوں غنی کیتا سمجھنا تمول پاک خداوند سائیں
 گئے سے گھر گائیں واقف گنتی و چہ نہ آون با
 برکت مالوں جنگل بھریا امرکنوں رب سائیں
 سے کر مال خدا ازنا سے ہرنیکاں بدکاراں
 بخششی اسال ذلیلان تائیں عزت تے سرداری

خوشیاں برکت مال زیادہ دتا اسال جنہا نول
 کس نے کنڈ اسال دل کیتی کیوں تکھرمی
 آ گیا جیرا پیل شتابی امرکتوں رب عاے
 دیہہ راہ مولا شے کچھ مینوں بول سوال سنایا
 اول جیوں نانا ناہیسی اوہ گل یاد کر اے
 دیہہ اک شتر مال اپنے یقیں میں نول نام رہانے
 سا تھرا ونہاں جسے گنتی اندر تینوں شتر نہ آوے
 جیرا پیل کہیا میں جاناں تیرا حال تما می
 پھر اوہ بولیا غصے اندر نا فرمان منہ کالا
 کوئی سوالی جاتا اس نے اس نول خیر نہ کافی
 بدھ قدیموں اسپں گھرانہ نول کہیہ سانول جانے
 خوشی آرام ہوئے جس ویلے اپنا حال بھولا ون
 اس وجہ از مالش رب دی جس پر کرم کما شے
 اتول جو دل حاضر رکھن عالی شان سوہانے
 شفقت رب دی کوہڑے تائیں یاد نہ گئی کافی
 کیوں محتاج تے عاجز نہیں نول نول اسوقت بنایا
 ایہہ گل کہہ کے غائب ہو یا امروں ملک الہی
 جے نول جھوٹ سنایا مینوں بولیا ملک گرامی
 زخموں خون ہو جا رہی بدبو سخت خوار می
 ہو گیا برا خدا شے قہروں بد خمنزیریاں نالوں
 چلا گیا سب مال اس کو لول برکت عزت عالی
 دیہہ اک گل میں نول راہ رہیے جیا کر سا کل ہو یا
 جس نے بچنے والے عجائب جس نے دیتاں گائیں
 اے پر گئے نول کچھ اس دی بات پسند نہ ہوئی
 عاجز نہ ہو کر جیوں فرشتہ نرم کلام سنا شے

کس نے شکر اسال اکتا جا کے دیکھا ونہا نول
 کچھ پر واہ نہیں اپنے عملوں پسین اجہ تما می
 کوہڑے درو لے او پر ہو کر کھلا سواے
 جس نے تیرے جسے تائیں سو ستارنگ بنا یا
 خودی تکبر نشہ جنہاں نول یاد نہ رکھن گائے
 کوہڑے آکھیا بہت سوالی جو حق وار نہا نے
 کتنے لوگ سوالوں واسے بول بلند سنا شے
 ہیں نول اوہ محتاج کمپنہ حال خوار جذامی
 ہو ویں کون میرے تائیں نول ایہ گل آکھن والا
 جھپٹک سنایا غصے پھر یا سخت کلام سنائی
 جیریناں نول یاد نہ رہند اجوا احسان رہانے
 عاجز لوک اوہا نے تائیں نظر پسند نہ آون
 نعمت جسے کر ہر اک تائیں پاک خدا از ماے
 نہتیاں قہروں کافر کر کے دور نکالے جانے
 حضرت جیرا پیلے تائیں خفگی بات سنائی
 اسپں قدیموں عزت والے فخرولن شان سنایا
 ہو جامی ہن تیری حالت اگلی جیوں کر آہی
 اگلا حال کوہڑے او پر نازل ہو یا تما می
 دور ہوئی سب رنگت خوبی قہرکتوں رب باری
 حصہ لیا جنہم نارول سخت عذاب کما لول
 گنجے پائل ہو یا جھپ جا کر جب سرائیل سوالی
 ڈا ہڈا عاجز حال بنا کر حاضر آن کھلو یا!
 دیہہ اک گل مینوں راہ رہیے آکھیا اسدیتا میں
 مستی دلوجہ حب ربانی یاد خیال نہ کوئی
 گنجے تائیں ولیدے اندر نرمی اثر نہ ہو شے

ہیں لگا کس کارن مینوں توں مسکین بنایا
 کوئی خیالی نہ کیتا گئے پہلی حالت والا
 جانوریاں دریاں ڈراں انگوں اڈگیاں سب گاہیں
 تاں پھر حیرتیں فرشتہ طرف تاہینے آیا
 سن کر کہیا جو تیں قربانی سارا مال رباناں
 لے جا بکریاں خوش ہو کر جنتی حاجت تینوں
 کدے نہ موڑاں تیرے تاہیں باتاں کسے پیارے
 ہر عاجزہ تھیں عاجز آگاہیں مسکین کمینہ
 کہے فرشتہ میں نہیں سائل اصلی حال سنایا
 امر ہو یا سی جاہل اس نوں بن کر طور سوالی
 بس بن تجھ پر اللہ راغنی جس سیرا میل سنایا
 دوزخ لائق ہو گئے قہروں دوست دونوں تیرے
 اس نعمت تھیں تنگی بہتر عارف خیر سناوے
 جد رب عامال لوکاں تاہیں خوشی آرام کھالے
 رب اپنے تھیں جس سے تاہیں دنیا ہوگی پیاری
 جس دم عرصہ پورا ہووے عمر حیاتی والا
 دولت اندر حسب ربانی ہوگ نکیب جنہاتوں
 نہیں تاں مذک حرامی پاروں دشمن ہوگ نہ ماتہ
 رب نبی سے نالوں جس نوں نیا ہو گئی پیاری
 پکڑ ہو سی دو چہراں پاروں پیش خداوند سائیں

گاہیں حال قدیم اساو امدھوں گھرو چہ آیا
 او سے حال کیتا تجھب اسنوں قہروں رب تعالیٰ
 کیتی گنج نے صورت کوہی قہر کیتا رب سائیں
 سائل ہو کر اسدے تاہیں آرن سوال سنایا
 جنتی حاجت لے جا بھانی لگا کہن متا نا
 قسم خداوی میں ناں راغنی جو کچھ چھوڑیں سنوں
 ایہ سب مال احسان تہا می خالق قدری سرکاروں
 سخت ذلیل عمال و امھیر یا حال خوار ناہیناں
 مھے کر نعمت تیرے تاہیں پاک خدا از ما یا
 دل تے یادیا بھل گئی اس نوں حالت اولی
 شکر کنوں احسان رباناں توں نہیں یوں بھلیا
 نعمت کھا کر رب اپنے تھیں دشمن تھے و دیر
 جسو چہ رب و اشکر بھولا مھے کافر ہو کر جا مھے
 اس و چہ پن عدالوں قہروں نیک نصیبانوں
 تھوڑے دن رب و پیدا اسنوں موحبان بس نورانی
 کافر کر کے نالے اس نوں قہروں رب تعالیٰ
 سا تھنی مھے کر سیاں بسن و چہ دربار تہاتوں
 ہتھ نہ آسے وقت و ہا نا کتے نہ ملے ٹکانا
 اوہ کس خوبی پاروں رکھ و اجنت طرف تیاری
 بخشے گا و نہہ نعمت پاروں اہل ایمان تاہیں

تَحْرُ لَتَسُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

پھر اس دن تم سے ضرور نعمتوں کا سوال کیا جائیگا

ہک قرآن دی طرفوں دو جا حضرت نبی پیارا
 حاضر ہو سی پاس خدا سے پاک رسول حقانی
 دونوں افسر پاس خدا سے ہو رہے ہوئے کوئی

ایہناں دوہاں سے پاروں ہو سی خالق پکڑن ہارا
 حاضر ہوگ قرآن پیارا صورت ہوا نبانی
 جس تھیں حکم قرآنوں سن کر نافرمانی ہوئی

صاف گواہی اس پر ویسی بول قرآن بانا
 کند کیتی اس میری طرفوں وچہ حیاتی ساری
 بدعت شرکان والادفر حاضر کیتا جاسی
 دنیا اندر انہیاں نہیں کیتی امروں تابعداری
 رب سے امر قبولن باہجوں نفع نہ ہوگ فرانوں
 تابعداری باہجہ نہ ہو سی امت پاک نبیدی
 پیش عدالت جس دم آدن گیویں خلاصی پاؤن
 ایہو قرآن نے ایہو محمد صاف جواب سناوے
 مشرک بہ عنایاں نول سرور لامتی فرماون
 و نعمت ایہہ رب دی طرفوں مینا اپہ کچھپانوں
 دوزخ تھیں نہ جنت جاسوسیں طفیل انہاندی
 نہیں تال گئے کوہرے وانگول دور ہوں باروں
 ایسے کارن رب فرمایا سرور عالم تائیں
 اپنی امت نول فرماہو کرن عبادت میری
 ایہو تورات مبارک اندر حکم جنابوں آیا
 و مہشت کھا کرنی اللہ سے اولوں عرض سنانی
 جو احسان اساتے اوپر رحمت شفقت ہونی
 امر ہو یا ہو دل تھیں حاضر اولوں بول سناوے
 جد اس ہو قربان زبانون اتنا سخن سنا یا
 واہ سبحان اللہ رب عالم کرم کساون والا
 جو احسان کیتا ایہ رب نے باہر حد شماروں
 رب فرماوے عیش جوانی تھوے روز کچھپانوں
 رب فرماوے جھوٹھیاں اتے میں خفا ہو جاندا

یارب اس نے جاتا مینوں بہت عزیز مانا
 ہر گز میرا قدر نہیں جاتا بدعت شرکان جاری
 ایہہ نہیں امت پاک نبی دی امر خدا فرما سی
 جنت و خل حرام انہانتوں حکم کسے رب باری
 جے کر اس پر عمل نہ کیتا اولوں صدق ایمانوں
 جے کر امر نبی و اچھوٹے پیار مشرک پلیدی
 جنت تھیں درکارے جاوون دوزخ دیوں جاوون
 جس پر لعنت نبی سناوے اسنوں کون چھڑاٹے
 ملک الہی سنگل پاوون جلد چالان کراوون
 رب فرماوے نعمت مجھاری شکر اولوں
 کپڑن امر قرآن نبی و قسمت نیک جہناں دی
 و اعم دوزخ اندر اندر جاسن تک جری پاروں
 ہر نعمت دی شکر ادائی سب نول حکم سناوے
 نعمت کھاوون موج او اوون پھر کیوں کرن جیری
 شکر ادائی کرو اسادوی امر خدا فرمایا
 کتتیاں قسماں نعمت تیری کتنی حد نہ کائی
 او اکراں شکرانہ اس و طاقت اسان نہ کوئی
 یارب ایہ شکرانہ میں تھیں ادا نہ کیتا جاوے
 اوا ہو یا شکرانہ اس تھیں امر خدا فرمایا
 راہ جنت فرماون کلان بھیبیا نبی پیارا
 اوا ہووے سب شکر بانا امر قبولن پاروں
 پکڑو نہیں غرورت مستی میں نول دور نہ جانوں
 جھوٹھیاں اتے سنے ملا میکاں میں ہال لعنت پاؤنا

اسیں نہ ظلم کسے پر کسے آکھے رب جہانوں
 مگر ان ظلم کرو تھیں آپے کارن اپنیاں جہانوں

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

بیشک اللہ تعالیٰ مطلق توگوں پر ظلم نہیں کرتا مگر لوگ خود اپنے نفسوں پر ظلم کرتے ہیں۔

پھر دوبارہ زندہ کر سال بیشک اس میں تساتوں
جنت لائق جنت جاسن عالی درجے دلیساں
ہر مہدیائی جنت بدلہ دوزخ ہر بریائی
رب فرما سے ساف سے در پر بعد کوئی عابز ہو سے
توبہ کرنے والیاں او پر قہر نامیں اس میں کر سے
نعمت کھا کر جس دل تائیں یاد نامیں شکرانہ
جلدی اس میں پکڑاں اسنوں حکم کراں مثر مالوں
تا جو جیکے تائب ہو کر ساف سے در پر آو سے
کر کر بدیاں ڈر کر ساف تھیں ہو سے جدول نما نا
سن میں عجب حکایت تینوں حاضر وقت سنواں

اپنے اجر تساتوں بسن وچہ در بار گیاں نول
دوزخ لائق دوزخ جاسن اس میں ظلم کر لیاں
قہر کنوں و و در رحمت ساڈی فضلوں خبر سنانی
جے لکھ او گنہارا ہو سے بخشش رحمت پاف سے
صاف کراں اول دفتر بدیاں نیک انکاروں مہر و
ساڈی طرفوں دور دیوانہ پھر وامست دیوانہ
کرم کیا کر بہت مبعاداں بہت تار بیج و دہاواں
پھر بھی بخش دیواں اس میں نول رحمت شگفت جاو
جد کہ توبہ کرنے واسے شامل فضل دہا ناں
شرم کر ہی جیوں کر رب دی ہیں قربانی جاواں

بیان حکایت حبیب عجمی سبب توبہ

عجم اندراک معنی تو انکر نام حبیب سدا سے
نورا ایمان تے رحمت رب دی نہیں بیاجی تائیں
دولت مند جو موئن ہو سے رحم کمس اول والا
جنتا قرضہ و تا اس نے موئن بھائی تائیں
وس ویسی جد قرض کسے نول راوی خبر سنا سے
جد تک قرضہ لیون والا قرض اتا سے تائیں
دھن مال سخاوت و دناں دفتر لکھیا جاو سے
بھی فرما سے سرور عالم خاص حبیب غفاری

قرضہ سے کر یوسے بیاجاں حرموں مہر سنا سے
سائے دشمن رب نبیدے اندر دوس میں سہا سے
دونان رحم کما سے اس پر فضلوں رب تعالیٰ
ہر دن و دناں قرضہ اس نول اجر دیوسے سہا سے
ویہہ دئے اس نام خدا سے ہر دن لکھیا جاو سے
ہر دن اجر ثوابوں و دناں کھئے نہ مول کدائیں
جو مسکیتاں لوکاں کارن قرضہ رحم کما سے
وچہ مشکل موئن کالان موئن دیوسے پاری

دو میں جہا نہیں پاری اس نول ویسی رب تعالیٰ
خبر سنا سے تے شرناو سے سو مینے شکر والا

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ

جناب نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا جو شخص اپنے

كَانَ فِي عَوْنِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي عَوْنِهِ

بھائی کی مدد میں ہو خدا اس کی مدد میں ہوگا۔

مومن نول جس یاری دتی ہے رسول پیارا
من رادیر حذر رادیر حذر بھی پاک نبی فرماتے
ولدے اندر رحم نہ آئے کل بیاجیاں تائیں
بارش بند ہوں پر راضی جو پڑے لین بیاجاں
جو بکدرم بیاجوں کھائے راوی خیر سنا سے
کافر تھیں گھٹ نہیں بیاجی منکر امر شر آنوں
اوہ دوزخ میں کولوں کنہن طبق زمین آسمانوں
جتنا عمر عمر حیاتی سے چلی اس تائیں
معلم کرسن چدر کاردوں وقت اجل وا آئے
جتنا مال جمع اس کینا کفر شرارت پاروں
ہو جائے اوہ مال بیگانہ مفت ایمان و بنجائے
جل بل طرفے کرے پکارے اوہ سرود موکالا
نال شفاعت دوزخوں چھٹن مومن غامی
ترک جو کرسی وچہ بیاتی ہر پر عمل کتا ہوں
بیشک جس نے توبہ کی بیی ایسی بخشش پائے
سنو بیان حبیب بیاجی بسنوں ترغیب و پیدا
جسے سو بند نہ ہوئے سختی سے منہ آوسے
مال بیاجوں کھان منہ اولن کرے حبیب گزارہ
سنو بیان حبیب بیاجی اکدن گھر وچہ آ یا
ہن لگا کجہ فکر نہ گرتوں نہیں ہن ہلدی جاواں

دو میں جہا نہیں یاری سنوں دین بخشہارا
جو عاجز پر رحم نہ کرے رب کھتیں رحم نہ پائے
امت پاک نبی سے دوپوں دور کرے رب سائیں
چھرا نکالیں فخر زمانے فرج کرن محتاجاں
ستر زنا جویں مال اپنی تال فخر خدا واپائے
منہ ختمزیراں دوزخ ٹرک فخر خدا رحمانوں
ہو یا تیار بیاجیاں کارن آکھے رب جہانوں
وعدہ ایسے خلاف نہ کرے راہر کرے رب سائیں
عزرائیل ہنہم سے دل بکڑ چالان پوچھاوسے
ہو اس پر وارث ہو جاوں حکم جوں سرکاروں
اوہ سمجھ دولت وارث کھاسن اسنوں دوزخ کھاو
چونکر حال دوہائیاں کردا تر کا ہا زری والا
مشرک ہو بیاجی تائیں کرے نہ ہوگ خلاصی
تائب ہوں والیاں کارن شامل فضل الہوں
دفر پاک ہوئے سبہ اسدا حکم قرآن سناوسے
بعد ہینہ ہراک پاسوں طلب بیاج کر پیدا
آدن دا طلبانہ دیوسے تدوں خلاصی پائے
گھرے مالوں فرج نہ کر دایا مال پیارا
اج کجہ خیر نہیں گھرتی عورت عمرن سنایا
ہے کجہ سود جنہاں دل باقی ایسے وقت لباویں

گھر مسکیناں والا کہ ہے سی تنگی فلتے والا
 لڑکے باہے در در بخانے عاجزہ عالی نما نے
 کسے سیبیوں سر کریدا یا کھڑا نہائے آسیا
 مگراں کر عکے سب حیلہ بالن یا کھڑا نہ آوے
 چارہ کرے پکا ورن کارن عورت در در بخانی
 پوے معیت و چہ معیت قدرت عجیب جیاری
 اپن چیت حسیب بیاجی اسدے گھر و چہ آیا
 مختر مختر عورت کتبیں لگی روکر عاجزہ ہونی
 کسے طلبا نہ دے دیو مینوں کیوں کر خالواں خالی
 ایہ بھی اسدی عادت آہی رجم خیال نہ آوے
 بھانڈا چیز پسند جو ہووے آپے پکڑا اٹھال وا
 دلو چہ عورت فکر و ڈراشے خوف کرے تم کھاشے
 نہیں تاں عاجزہ لڑکیاں کارن ہور سبیت کوئی
 شاہ بچھا یا عورت عاجزہ حال سنایا سارا
 سر کریدا اج اسانوں رب اسباب بنا یا
 اٹھ کھلو تارا رضی ہو کر ہانڈی پکڑا اٹھانی
 رجم کر واسال تنگی حال عورت کہے نہ بانی
 رہ گئے روٹے ترے کرے بھانڈا پکڑا اٹھا یا
 چور بیاجی نرم نہ ہو ورن منہ کالا دل کالا
 بیگیا ہانڈی زور و جھنگانے روٹے چھوڑنمانے
 دل وی نرمی رحمت رب دی ملے نہ باہر نصیباں
 نال خوشی سے جھا کھراں نے ہانڈی جلدیہ پانی
 میں ہور کئے دل جا ورن ہانڈی لٹیں پکاؤ
 اٹھ کر گھر میں باہر آیا جتوں مرضی آئی آیا
 جدوں حسیب نہائے تا میں در ورن نظری آیا

فالتے آون تاں لنگھ جا ورن رب نول معلوم حال
 ترے دن رات انہا نہ تیاں فالتے نال نہائے
 جلدی نال تیاری کر کے ہانڈی اندر یا یا
 اس و چہ حیلہ پیش نہ جاوے جو گل بنوں بھانڈے
 در ورن رو کر حیلہ دے دیکھ اولاد متانی
 قرضہ و بیاسی اس عورت کچہ مسکین بچاری
 سو وشتانی سے دیو مینوں جذبے نال بولایا
 رجم کر و اج ساٹے اوپر چیز تیار نہیں کوئی
 ہنڈی بچھو عرضاں کھلی سناٹے عورت قرضے والی
 جاں طلبا نہ ملے نہ اسنوں جیری زور کماٹے
 کس نول طاقت عذر یا ہے اوہ کچہ خوف کھانا
 شاہ کو لول ارج ہانڈی ساوٹی جیکر رب بچاؤ
 شاہ سنے و پکھولی اسو بیے ہانڈی لگی ہونی
 ترے دن فالتے اندر گزے لے سر دارا
 ہے کچہ حیرت نصیباں اندر بالن یا کھڑا نہیں آیا
 لڑکے عاجزہ رو ورن لگے رہی امید نہ لانی
 سب اولاد میری و چہ فلتے عاجزہ در در بخانی
 دل سے اندر نرمی والا کوئی خیال نہ آیا
 نرم ہوکن جد حاضر ہو یا طبقہ و وزخ والا
 رب ایہنا نہ سے ورن نہ پاوے منگو فضل ربانے
 بندر جہانہ بیان لڈیاں اکھیں و کھیں غریباں
 آکھن لگا عورت تاپیں ویر نہ جانوں کانی
 کچہ پر واہ نہیں آٹا وانا حاضر جتنا چاؤ
 اگے اس کھنیں رستے اندر لڑکیا کھینڈ چانی
 تا اک لڑکے بھٹال تاپیں جلدی بول سنایا

آوند پیا حبیب بیاجی دور ہو واس راہوں
 جس پر اس واسا یہ پوسی مت اوہ ترخ چاھے
 جلدی دور آھے سب لڑکے شور تیا میاں پایا
 سن کر بات حبیب بیاجی دیوں قیاس بناوے
 بے عقلی تھیں لڑکیاں نول ایسا سخن سنایا
 امر مقدر اس گھر طرفے لور حبیب لیا ندا
 حے دیو جلدی سو واسا ڈاجا کر کہیا تہا تہوں
 کچھ دن گڈے فاقے اندر فیر آٹا ہتھ آ گیا
 رحم کرواج ساھے اور عورت عرض گزاری
 ستر نر می و چہ نہ آیا جلدی اٹھ کھلو گیا
 روون ترے لین نما نے ایسا حال نہ کرتوں
 عزت و دولت بخشی ہیں توں جیوں جناب الہی
 جد مسکیناں باریاں آہیں نال کر ظلم جیسا
 واہ سبحان اللہ رب عالم صفت نہ کیتی جاوے
 مسکیناں دی شمت آٹا جدرول حبیب اٹھایا
 اپن چیتی دل و چہ اسنوں آگیا خوف ربا نال
 آٹا مورٹھو لے کیتا ہوش ٹکانے آ یا
 قہر و سا یا جان اپنی پر کر کے بے پرواہی
 عجم اندر جیوں میرے کارن عزت و دولت ہونی
 خیر نہیں کس حالت اندر ہوسی اجل تیاری
 بیشیک سچے سن اوہ لڑکے دور ہوے سب راہوں
 عجب تماشہ شان امیری حسن بخشی رب سائیں
 مطلب ایہ جدر رب واسنوں شکر خیال نہ آھے
 ایسا کوئی کتنے دل ہو سی نیک نصیباں والا
 نہیں تال ہرزور خاراں تائیں دولت بہت پیار

اُس نے نافرمانی کر کے چا یا قہر الا ہوں
 اس حے نال محبت کرنی قہر الہی آوے
 ساھے کرن بلند آوازہ ظالم پانی آ یا
 اوب کی جان لڑکے پاسے لورن جو دل آھے
 ظلم شرارت عمل اپنے پر کوئی خیال نہ آ گیا
 ہانڈی والیاں وانگن سبسی عاجزہ حال جہاندا
 تنگی فاقے سختی اندر آقت پی اینہاں نول
 پیا تیار کنالی اندر نہیں سی اجے پکا یا
 کچھ نہیں پاس جو دیاں تساتوں کسے سوال بیاجی
 سننے کنالی لے کر آٹا جدر روانہ ہو یا
 فاقے مار مکا یا سالوں خوف خدا دیوں ڈرتوں
 اس دی عاجزہ خلقت اوپر نرمی لائق آھی
 رحم کماون والیاں کارن رحمت نیک نصیب
 دوزخ تھیں کڈھو جنت بخشی جس پر کریم کماھے
 واہ وا غیرت رحمت رب دی کیا اسباب یا
 گھروں طرفے لیکر آٹا مشکل ہو گیا جانال
 بے ہیں رب و اشکر بھلا یا جو اس کریم کما یا
 بچن مجال عدالت اندر و چہ و رہا آ لہی
 ایسا میرے نال برابر ظالم ہو رہے کوئی
 جیوں کر بے پرواہی اندر میں سب شکر گزار سی
 نس گئے میری شامت کو توں ڈرے قہر الا ہوں
 آفت ہو کر شکل کھاوے اسدی خلقت تائیں
 تال اوہ رب دی خلقت اوپر نرمی کوں کیاھے
 جس نول شفقت نرمی لدی دیوے رب تعالیٰ
 کدے نہ رہن او سے حالوں ہووے اجل تیاری

کہ سے نہ رہیں دولت والے سواری از ماہو
مگراں جس پر رحمت ربدی نظر مبارک پاسے
ربدی زردیوں راہ رہے خاص محبت پاروں
جدوں حبیب خدا سے فضلوں آیا ہوش لگانے
نکل گئی سبہ لہے و چوں شاہی شان امیری
چھوڑ گناہ نول ب بھٹیں ڈروا جو توبہ دل آفسے
اسے فقروں نو خنوا سے و چہ فقر سے جاری
واہ و اسحق پیاسے واسے قدم مبارک پایا

کون رہ جائے دوزخ تامل آکھے ہو رہا ہو
خوف غطر دیاں مٹھا مٹھاں و چوں پار جہاز لگاؤں
ورثہ جنت پاک خریدن خالق وی سرکاروں
مال و تاسیہ مولا سے اس مقبول رہا نے
اکھڑ گیا دل دنیا و چوں کر منظور فقیری
دوست کرے خداوند اسنوں درجہ لیاں پاو
قرب حضور ہی پایا اس نے اندر یاد غفاری
شوقوں چھانچی پار دکھالی اپنی طرف بلایا

رَبِّ انَّا نَدْعُكَ بِحُبِّ التَّوَابِينَ رَبِّ اشْكُ خَدَاتُوبِ كَرِيمَاتُوبِ كُو دُوسْت رَكْتَا هِي۔

رہنوں گلنے کارن بندہ جد کوئی لذت چھوڑے
شوقوں و لوجہ ہوگ جنہا تنوں طلب خیال الہی
نعمت کھا کر دی طرف نہیں خیال جنہا تنوں
جدوں حبیب خدا بھٹیں ڈر کر چھوڑی لذت فانی
کھل گئی دولت و نیا والی جدا وہ دولت پائی
پار ب جویں حبیب بیاجی کیتا پاک گنا ہوں
بخش محبت اپنی سانوں حب نبی سرور وی
قسم تیری بد عملوں کیتا میرا دفتر کالا
میں پیشرم تنوں شرم کنندہ بخشہا ر خطایاں
نظر اوتال کر دھین جو گا میں نہیں رہیا مکالا
بیشک اپنی قدر دل وافر کرے سوال تابیتا
غفلت اندر گئی گوانی ساری عمر پیاری
لا کھاں سال عبادت ہوئے بے نتیجہ تباہیاں
گھٹ ڈرے بھٹیں رحمت تیری جسے تشریف لیاو
بیشک میرے جہیا موکالا پر تفسیر نہ کوئی
مشتیال پریاں دفتر کاسے بچید باہو حسابوں

رب تو انا سے تامل جلدی ملنا لور سے
رب جمال اتہا نڈالور سے رحمت بے پرواہی
رب تعالیٰ یاد نہ کرسی دوزخ و چہ کیاں نول
ویر نہ لگی یک پل اندر ملیا دلبر جانی
ادبوں سر سجد یو چہ دھریا کارن شکر ادانی
میں بھی کرال امید زیادہ خاص تیری درکاہوں
یاد وہ خبر نہیں گھٹ جانندی دولت تیری گھری
نول عقار ستارہ کر پیا پر جسے کجمن والاں
میں ہن میں بن کتول جاواں بخشہا ریاسنایا
کرے سوال پیشرم نابینا بیکر سہجہ و چہ پیالہ
مگراں اپنی حاجت کارن کرے سوال کمینہ
فکر پیا جد بازی ہاری کیتی اجل تیاری
پیش عدالت بیشک ہوون و دھ میریاں بہ پایاں
دفتر کالا بدیاں والہ جاندا نظر نہ آو سے
میں بن کوئی نہ بخشہا ر ختم عدالت ہوئی
استحیں فضل امید زیادہ تیری خاص جیابوں

جنتیاں بدیاں دفتر کالے بچید باہجہ حسابوں
بخش ستارا بخش ستارا شرم ستاری پاروں
فضلوں میں جیاتی اندر ساتھ نبی سرور سے
نجات بلند اساتذہ فضلوں تہہ نکر کم کیا
شکر کراں میں تھے جاواں خوشی امید وہاں سے
دور نہ کرے ممانیاں تائیں جد کوئی آپ بلا و
تساں جو اکھیا بدیاں پاروں فضل امید نہ لاہو
بس ہیں ایہو انسانوں کافی حاجت رہی تہہ کافی
لکھاں سال حیاقی ہوئے بولال حمد ہزاروں
قیم تیری نہیں پوری ہندی طمٹھیں شکر ادانی
دافر طبق زمین آسمانوں ہے سو سال لٹاواں
بچید بچید فضلوں توں احسان کسا یا
عید اس فضلوں غاصیاں کارن قدم رنجہ فرمائی
یارب جنہاں بھیج درود نبی پر من اصحاب کراں
آدم بھقیں تاروند قیامت اہل ایمان تائیں
یارب جنہاں محبت تیری کیا نیرے کیا دوروں
بھی میں حمد ہزاروں بولال لکھاں بالہ خدا یا
پر تقصیر کینے تائیں فضلوں سے کریاری
فضلوں وچہ سرکار اپنی سے آپ کریں منظوری
ایہ توحید تیری رب سایاں توں ایسارب والی
جسنوں کوئی پسند نہ رکھے اندر خلقت ساری
کچہ پراوہ نہیں توں جس کارن اپنا کرم کہاویں
اوگنہاراں بدکاراں توں بخشیں بہ یا بیاں
سے درکار تیری سرکاروں نظر ستارے والی
جس سرکارے شکر جاری سب کوئی راج کھاو

اس بھقیں فضل امید زیادہ تیری خاص جنابوں
تین بن بخشہا رہ نہ کوئی دور نہ کر درباروں
عدلوں کریں خوار نہ مینوں اندر روزہ شکر سے
رحمت کتوں امید نہ لاہو آپ تساں فرمایا
ایہ نہیں کیا جو اوگنہاراں ساڈی طرف نہ آئے
اسدے درپر آدن والا کیونکر خالی جاوے
ہور کسے دروائے اوپر ہرگز مول نہ جاہو
فضلوں پر تقصیراں کارن خوشخبری فرمائی
نعمت شکر ادانی کارن سجد یوچہ گزاراں یا
جو ہیں عاجزہ فضل تیرے بھقیں عالی نعمت پائی
تاں بھی شکر ادانی ہوندا تیری قسم اکھاواں
رحمت عالم رحمت بھیر یا پیارا نبی ملاسیا
ہور نہ حاجت رہ گئی کافی ساری دولت آتی
آل اولاد ازواج غلاماں بھیج درود تماماں
ہر ہر تابعداراں اوپر توں صلوات پنچا میں
بھصناں تائیں ساتھ نبی سے بخشیں قرب حضوروں
شکر ادانی ہونیں سکدی جو تہہ کرم کم کیا یا
آپ نصیب میر یوچہ کیتی ایہ تصنیف پیاری
بخش دو عالم اندر مینوں جو ہر حاجت پوری
سخت ذلیل ممانیاں تائیں بخشیں دولت عالی
اسنوں دولت عزت بخشیں درجہ بہ خوداری
قرب حضور نبی بخشیں اسنوں صاحب شان بنائی
در تیرے پر منگن آیا بخشہاں یا سیاں
اس امیدیاں بھقیں دل بھیر یا ہتھ پیالہ خالی
اس در رہ باہجہ پیالے والا کس دروائے جاوے

جس دروازیوں عزت واراں عالی منصب پایا
 جسدی ذات صفات کوئی سب کوئی دور ہٹاھے
 بخش کر میاں بخش کر میاں صفت کبری پاروں
 دفتر بد عملوں بہ پایاں باہجہ حساب خطایاں
 وچہ حیاتی میں عاجزہ پر کیتی جویں ستاری
 اپنے فضل کتنوں جویں سانوں اہل ایمان بنایا
 نافرینیاں کتنوں بجائیں ساتھ ایمان چلائی
 وقت تولد لڑکی لڑکا عاجزہ ہوندا سوئی
 ناں کچہ اس نول طاقت ہو وکر کنول ہرٹ جاو
 توں برابرہ وقت نزع وامنزل مشکل بھاری
 نہیں بن اوس بیہوشی اندر کون ایمان بچا و
 دوست بن کر دشمن ظالم دیوں آن دکھالی
 اس دشمن مخفی تیری یاری منگن ولی بلنے
 یارب برکت پاک قرآنوں حرمت نبی پیاسے
 وقت تولد جویں بچا یا عاجزہ بے کس تاس
 وقت نزعے کریں عنایت نور ہدایت والا
 ایسا جام پلاویں فضلوں پاک غریب نوازا
 بھی اس وقت ملاویں فضلوں سرور نبی پیارا
 قسم نہیں نول عزت اپنی دی کر منظور و عایں
 یارب میرے کارن جسدم وقت تیاری آھے
 یارب جسدم تیری طرفوں ملک نورانی آھے
 ساتھ کریں ہر منزل اندر سورت و لفظ پیاری
 میں کچہ اپنیاں عملاں پاروں وچہ ہمیں پاواں
 جیونکر قاروں کسبوں خالی قوم وکیل کنگالوں
 جنت ول نام نسا و ایگر بول سوال سناون
 کار کمانی کوئی نہ میری عاجزہ پلویں خالی

اوسے در پر تنگ مناناں ٹکڑا منگن آیا
 نہیں بن دور کھلوتیاں تائیں حاضر کون بولاھے
 مجرم دور ہی وائے تائیں دور نہ کر و باروں
 فضلوں ول وچہ بہت امیدیں نہیں امید کما یاں
 وقت نزع ہو رقبہ قیامت کراں امید غفاری
 کون اساو اعاظ ناصر نہیں بن بار خدایا
 رحمت خیر خزاہوں پائیں ساتھ رسول ملائی
 جیکر دشمن زہر چٹاون اس نول عقل نہ کوئی
 مگر اس جس پر نظر تساوی دشمن وغل نہ پائے
 بچتاں مشکل ہے سویلے باہجوں تیری یاری
 مگر اس حافظ نول جسکارن اوہ کوئی بچکر جاوے
 بہت وارہ حالت ہندی ہوش قیاسوں خالی
 یارب کیا توفیق اسانوں بخشیا اوس نکانے
 دور کریں ہر دشمن ساٹھے ظاہر باطن ساٹھے
 شرم حدیب اپنے دی تینوں نور ایمان بچائیں
 فضلوں آپ پلاویں اول وحدت شوق پیالا
 حاضر حاضر نظری آھے جنت وادروارہ
 جلدی سوہنے شملے والا دیوے آن نظارہ
 دور نہ کر ورنے سے اتوں اوگنہاٹھے تائیں
 گلہ طیب یاد کراویں دفتر پاک ہو جاوے
 ناں پیار السلام علیکم خوش پیغام پیاسے
 سچے ہتھ صحیفہ بخشیش فضلوں کر کے یاری
 سائل نول نہیں رونہ کرے دلوں امید ناواں
 مفتی رحمن کھاون کارن پکرن کسب سوالوں
 باہجہ کمانی رنج رنج کھاون گل مراواں پاوان
 ہاتھ امید پیالہ لیکر حاضر ہو یا سوالی

سرحد و سرورانی و افضلوں حاجت میری
 نہیں توجہ دہاناں عبتوں فریساویں
 چور فراری آپے آکر ملیا حاکم تائیں
 عامی سخت ذلیل بنا تا دیرے پہ آ گیا
 جنت خوش بوقر نورانی کریں عنایت مینوں
 محشر نوں جد قبراں و چوں فریٹھاڑے جانواں
 پل دوزخ تھیں آپ سنگھاویں اسان توفیق کوئی
 چاہر جہاز محمدی اندر سالوں پار سنگھاویں
 ذکر و وظائف جو کجہیں پہ توں احسان کمایا
 کریں ستاری حال میرے پر شرم کریں مینوں
 قسم تیری ہو سخت خطایاں تمھیں نفس کریا
 بخش کریاں بخش کریاں شرم نبیدی پاروں
 جے لکھریاں تھیں منہ کالا اوگن بار نما ناں
 غضب تیرے پر رحمت تیری بیشک غالب آئی
 قسم تیری نہیں میں سبایاں شہنہارا کوئی
 تیری نمک خراہی کستی میں نوں عرض سناواں
 کرے یا یاں فکر سپاہن کرے تا سرخ آوازہ
 ختم حساب نہ ہو دن میرے عبتوں بکھریں
 بھل گیا قارون نکارا غیرت غرق کر آیا
 تسال کہیا جے ساٹے در پہ ہوندا تہوں سوالی
 یارب رحمت منگن آیا پر تقصیر منانا
 عمر و نجا کرد تیرے پہ ہو یا آن سوالی
 سو حصہ تسال رحمت لکھی کارن اوگنہ گاراں
 سچی توجہ بخش حضور وں مینوں عقل نہ کوئی
 تہوں واہ کوئی مثل نہ تیری پرے کن والا
 دیکھ آباں وی بچ مینوں ہو رہیں گل کافی

کا فراں اصحاب ہناسے نظر کریں تیری
 نہیں توجہ عاصی تائیں جے معصوم بناویں
 یک امید جو قید ناں کرسی شرم کرم و اسائیں
 جس نوں ہو رہیں در کوئی کر منظور خدا یا
 سب اٹھویں دوزخ بھاہیں گل سپرواں مینوں
 فضلوں ساٹھ نبیدے بخشیں عرض نورانی چھاواں
 عذابوں بچ کر جنت جاواں کسی طاقت ہوئی
 کلمہ طیب ٹکٹ بہشتی بخشیں ساٹے تائیں
 وجہ حیاتی وقت نماتی رکھیں ساٹھ خدا یا
 عامان اندر پیش عدالت کریں خوار نہ مینوں
 بچن مجال عدالت اندر شہنہارا یا سبایاں
 میں بن ہو رہیں در کوئی دور نہ کر درباروں
 قریب بھی لکھ امیدیاں مینوں لورال فضل رہا ناں
 فضل تیرے تھیں دودھ نہ جانندی جو میری برپائی
 قسم تیری کوئی تنہا ایسا اوگنہا نہیں کوئی
 عزت دولت تیرا قبضہ میں بن گتوں جاواں
 مسر پر کالا دفر مینوں بخش شریب نوازہ
 جد تک ایہ فرماں نہ ہو شے ہماں بخشا مینوں
 جہلوں نہ توبہ دل آیا نہ سمجھدے مسر پایا
 اسپں نہ رسول کریمدے واہ مالک رب عالی
 قائم دائم رحمت تیری تمھیں وقت دیہا نا
 شرم کریں نام نبیدے تھیں نہ رکھو عالی
 بڑی امید سچی سرکاروں حرمت شاہ ابراہاں
 بخش کریا معلوم مینوں جو کجہیں تھیں ہوئی
 دو جاہیرے جہیا نہ کوئی اوگنہ گاراں سو کالا
 ایہ و رہیں امیدوں عالی خیر قرآن سنائی

سوہنے دوست نیریدی میں تینوں مدح سناواں
 اوسے سوہنے دوست والا بخشیں ساکھ تفریباں
 رحمت کریں اولاد میری پر اندر دو ہاں جہاں ناں
 ماں پو پھین تھہر اسب میرے دوست خوش ہو سارے
 سب خادم شاگرد ہو میرے پار محبت واسے
 ناں محتاج کسیدے در پر کریں اولاد توں میری
 تیری کار کریں سایاں ساڈی کاوشٹا یاں
 دوست دلہے جو گل ملدے ناں محبت تینوں
 یارب جو وجہ دلاں عداوت کھدے طرفوں میری
 جو فرمایاں وجہ قرآنوں یارب تساں دعائیں
 ایجھے بخش بدایت سالوں آون تائیں دو باری
 یارب پڑھن جو سنن جو دھن ایہ اکرام محمدی
 یارب جو نکر ذات محمدی سبھ بخشیں تساں پیاری
 ظاہر باطن والیاں مرضاں دور ہوں یکپاری
 عیبوں پاک ہوں کارے قدر مجال کی غیروں
 یارب برکت سورۃ واسے لفظا کر منظور دعائیں
 پیدا ہوں ویلے جیوں کر ہوش نہ طاقت ہوئی
 لڑکے دا کچر زور نہ چہا رہے کوئی نہ ہر پلاوسے
 کل میراں ہر نقصانوں تیری آس اسانوں
 ساڈا دشمن سا بخش غالب نہیں تھیں غالب تائیں
 کل مرادوں دو ہیں جہاں بخشیں پارک جہاں
 کل میراں کر کے تینوں ختم کتاب پیاری
 کہیں مصنف لوگ جو میری پچھلے ہے نشانی
 تا جو وقت نزدکے فضلوں ساکھ ایاں لچاوسے

سوہنا کر دیو دفتر میر امت کو ہجا نہجا واں
 برکت عزت نام اپنے وی حرمت گل جہیباں
 ساکھ تیری حے جنت پاوں عالیشان مکاناں
 فضلوں جنت بخش اسانوں ساکھ رسول میکے
 سب نول بخشیں ساکھ نبیدے کو تر نور سیاے
 جو نکر حال میرے پہ فضلوں نظر عنایت تیری
 اسان امید کریں طرفوں بخشہاں یا سا یاں
 گل ہاویں جنت اندر شرم کریں تیں نول
 سب نول بخش ایاں بسا امت بچہ رحمت تیری
 کر منظور میرے حق اندر بخشیں نیک بنائیں
 فریادہ وقت نہ ملی اسنوں جس نے بازی ہاری
 سنے مصنف ساریاں کارن آسے کھا کھ کر دی
 ایسی بخشو جب اسانوں کارن تا بعد اری
 ناں آسانی حج گزاراں دلچھاں تربت پیاری
 نول منظور کریں جس تائیں سب توفیقیاں تینوں
 وقت نزدیکے ہوش سلامت کلمہ یاد کراہیں
 فضل تیرے بن وقت نزدیکے سا حال نہ کوئی
 پہ ہوشی و سپہ دشمن پاسوں تیں بن کون بچا و
 آپ میں محبوب ملاویں مشکل و چہ پیان نول
 آپ ہوں نگہیاں اساد اپنی امید تداہیں
 حاجت نہیں سازن کارن تینوں خبر علیاں
 تا جو لوہا ساکھ تیں ہوسے فینش ہمیشہ جاری
 ساڈا مطلب ان تینوں فضل ہوسے جلالی
 کلمہ پاک مسافر تائیں بے خرچ تھاوسے

مولانا حبیب الرحمن صاحب دہلی

ناشران مولوی محمد معظّم محمد اعظم تاجران کتب پزیرانولہ لریٹ لاہور

157

قَوْلُهُ تَعَالَى فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

مجلد اول

الْمُسْتَكْبِرِينَ

مصنفه

مولانا محمد عابد

مولوی محمد معظم ناشر کتب سیرت بازرگانی

PRICE Rs. 6/-

COPIES 7500